

سینۆهه

پزیشکی تایبتهتی فیرعهون

و: سهیدا شیخ زرار

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی موکریان
کوردستان/هولیر ت. (۲۲۲۹۹۹۲)

e.mail:mukriani@yahoo.com

- کتیبی ژماره: (۴۵)
- کتیب: سینۆهه پزیشکی تایبتهتی فیرعهون
- نووسینی: میگافالتاری
- وهرگیرانی: سهیدا شیخ زرار
- هونهرکاری: قاسم قادر
- چاپی یهکهه: هولیر - ۲۰۰۱
- ژماره‌ی سپاردن (۱۷۸) ی سالی ۲۰۰۱ در اوتهتی.
- چاپخانه‌ی وهزارهتی پهروه‌ده/ هولیر

به‌رگی به‌کهه

پيیر است

247	جهۇنى رۇزى درۇ كىردن
	بەشى ھەقدەيەم
273	بۇ رزگار كىردنى دوو كەس
	بەشى ھەژدەيەم
285	مينا و، بەھۇش ھاتىنەودى كاپتا
	بەشى نۇزدەيەم
303	بووينە سى گالتەجى گەرۇك
	بەشى بىستەم
313	لە وقاتى «ھاتى»
	بەشى بىست و يەكەم
325	(بەرەو سەر زەمىنى «كرىت»)
	بەشى بىست و دووھەم
335	لە كرىت چىم بىنى
	بەشى بىست و سىيەم
353	لە گۇرەپانى گابازىيى (كرىت)دا
	بەشى بىست و چوارەم
375	چوونە ژوورەودى من و بەندەكەم بۇ خانەى خوا
	بەشى بىست و پىنجەم
389	گەرانەود لە كرىت و بارودۇخى تازەى ئەزمىر
	بەشى بىست و شەشەم
397	نەخۇشىيى مەدالىك
	بەشى بىست و ھوتەم
413	گەرانەود بۇ مىسر بۇ بىنىنى ھورم ھەب
	بەشى بىست و ھەشتەم
437	نىگەرانى خەلكى تەبەس بۇ داھاتوو
	بەشى بىست و نۇيەم
353	سەرتەى فىتەنەيەكى گەورە لە مىسر
	بەشى سىيەم
473	كوشتار لە تەبەس
	بەشى سى و يەك
505	(«ئەخىتاتوون» فىرەونى مىسر)
	بەشى سى و دوو
439	ئەو ئارە تازەى كە فىرەون دوستى كىرد

	بەشى يەكەم
23	سەردەمى مەدالى
	بەشى دووھەم
39	چوونە قوتابخانە
	بەشى سىيەم
51	فىرگەى نامادەيى پزىشكى
	بەشى چوارەم
59	خويىندن لە خانەى ژيان
	بەشى پىنجەم
73	نامۇزگارى ھونەرماندى بەيكەرتاش
	بەشى شەشەم
87	چووين سەرى فىرەون بىلىشىنىن
	بەشى ھوتەم
101	جىنىشىنى مىسر و فىداریيەكەى
	بەشى ھەشتەم
115	بوومە پزىشكى ھەزاران
	بەشى نۇيەم
125	كرىتەرتىرەن رووداوى جەوانىم
	بەشى دەيەم
165	نەخۇشىيەكى پەردەسەن و نەناسراو
	بەشى يانزدەھەم
159	(ھورم ھەب) ئاشناى رابردوو
	بەشى دوانزدەھەم
197	خوايەكى ئاناسايى (بۇ مىسرىيەكان)
	بەشى سىيانزەيەم
215	سەفەرە دىتۇ خايەنەكەم
	بەشى چواردەھەم
227	چاوپىتەوتىن لەگەل پاشاى بابىل
	بەشى پانزدەھەم
237	پىشىنى رووداوەكانى ئاينەدە
	بەشى شانزدەھەم

لهبیرنه کهین که ههلبژاردنی بابه تی وهرگیپران کاریگه ریتسییه کی زۆری ههیه لهسه رکه وتن و ئاکام دانه وهی کاری وهرگیپر.

ههروهها ئیمه له وهرگیپراندا ده توانین سوود له زانیاری و تهکنیک و هونهری وهرگیپری یه کهمیش وهرگیرین و ئه گهر زمانیکی وهکو فارسی بیت، ئهوا له و رووهوه که رهگی زمانی ئیمه و ئهوان زۆر له یه کهوه نزیکه، سوودی زباتری لئ بهدی دهکریت. واته مهرج نیه ئه و بابه ته ته نهها له زمانه ئهسلیه که یانهوه، یان له زمانیکی ئه وروپی و... بیت، ئه مهش ئینکاری لئ ناکریت که وهرگیپران له زمانی نووسه ره ئهسلیه که ئیجاییاتی تایبته بهخۆی ههیه.

سه بارهت بهم په رتووکهی که له بهردهستتان دایه، ئه مه بهرگی یه کهمی (بهرگی دووه میشی په نابه خوا له داها توودا ده که ویتته بهردهستتان) سه رگوزه شته و بیره وه ریه کانی (سینۆهه - پزیشکی فیرعه ون) له که به زمانیکی شیرین و کار تیکه ر باس له رووداوه کانی ژبانی خۆی و خۆشه ویستی و شتیهی ژبان و داب و نه ریت و بیروبا وه رپان و خوا به کانیان (بته کانیان) و فیرعه ونه کان و زۆر شتی سه رنجرا کیشهری تری ئه و سه رده مه ده کات و له گه ل ئه وه شدا که نزیکه ی (۳۳۵۰) سال له مه و بهر (سینۆهه) ئه م یادداشتانه ی نووسیوه ته وه، به لام هه ندی له و کاره سات و به سه ره اتانه له ناخه وه دهروونی مرۆف دهه ژینیت و له زۆر شوینی تر خوینهر چیتژیکی تایبته له وته کانی وهرده گریت.

له باره ی چۆنیه تی وهرگیپرانه که شه وه، ئه وهنده ی له توانامدا بووبی هه ولم داوه نویره بهوونی پیوه دیار نه بیت و له زۆر شوینیشدا سوودم له وشه هاوبه شه کانی نیوان فارسی و کوردی وهرگرتوه و له جیگای پیوستندا ئاماژه م بو مانا و مورادیف و زاراوه کان کردووه هه ندی جاریش به مه بهستی ئاشنا کردنی خوینهر به و وشانه و ههروهها بو زانینی چۆنیتی به کارهیتانی هه ندی له و ده رپرین و شیاوازه له زمانی فارسی و دهوله مه ند کردنی خه رمانی وشه ی کوردی، خودی زاراوه فارسییه که م وهرگیپراوه وهک خۆی نووسیوه ته وه و مانا و روونکردنه وهشم

بهناوی یهزدانی مهزنی میهر و نهوا

سوپاس بو خوا، که ئاره زووی دیرینم بو وهرگیپرانی ئه م کتیبه و چه زی ئاشنا کردنی روشنبیران و خوینهرانی کورد، به زانیاری و رووداوه میژووییه گرنگه کانی ئه م سه رگوزه شته یه، هاته دی و به بلا بوونه وه و کهوتنه بهردهستی ئازیزانی کورد زوبان، به شتیکی زۆری ماندوو بوون و شه که تی کاری وهرگیپرانه کهیم له یادچوووه و ئومید ده خوازم که ههنگامه یه کی باش بیت بو دهوله مه ند کردنی کتیبخانه ی کوردی و خزمه تکردن و به ره و پیتش بردنی رهوشی روشنبیری و هونهری له کوردستان.

لیردها، ئه گهرچی نامه ویت له گرفته ماددی و مه عنه ویه کان و ئه و ئاسته نگانه بدویم که دیته سه ر ریتی نووسه ران و روونا کبیران و هونه رمه ندانی کورد، به لام وهرگیپر له نزمی ئاسته روشنبیری و هونه ریه کانی کو مه ل و پاشکه وته یی له گرنگیدان به په رتووک و خویندنه وه و مو تالا کردن، رهنج ده بات و ئه و فاکته رانه تارا ده یه ک ئاکامی پوخینه ر و سارد که ره وه ی ده بیت.

ئه مه له کاتیکدا که له زۆریه ی ولاتانی ده ورو بهر ئه م گرفته نه نیه. بو نمونه ولاتی ئیران له زۆریه ی ئه و بو ارانه دا پیشکه وتنیکی بهرچاوی هه یه، جا چ له به ره مه ناو خو ییه کانیان بیت یان له وهرگیپرانی نووسینه بیانییه کان و ئه مه له سه رنجی یه که م دا هه ست پچ ده کریت وه له بهر ئه وه ی. به هۆی ئاواره بوونی به شتیکی زۆری برا کورده کائمان له ئیران، که سانیکی زۆر هه ن که ئاشنا ی روشنبیری فارسین، جیتی خو یه تی که له م روژه دا جیده ستیان له خزمه تکردنی ئاسته زانستی و روشنبیرییه کانی ئه م نیشتمانه به دیار بکه ویت و ئه وهش

لهسه ر نووسیوووه .

بۆیه لهگه‌ڵ ئەمانه‌شدا، به‌خۆش‌حالییه‌وه گوی له ره‌خنه‌و تییینی و پیشنیاری خوینهرانی به‌ریتز ده‌گرم و هه‌ز ده‌که‌م گوی بیستی بیروبو‌چوونیان بم. چونکه له راستیدا هه‌لسه‌نگاندنی چۆنیه‌تی کاری نووسین و وه‌رگێران بو‌خوینهران ده‌گه‌ریته‌وه، نه‌ک بو‌که‌سیکی تر و هیوادارم سوودی لی وه‌رگیردری و به نه‌زهری لوتفه‌وه لیبی بروان.

هه‌روه‌ها به‌ پێوستی ده‌زانم پیتان رابگه‌یه‌نم که ئەم کتیبه (که دوو به‌رگه)، له ئێران تاوه‌کو ئەمسال (٣٥) جار له چاپ دراوه‌ته‌وه.

له کۆتاییدا ده‌مه‌وێت سوپاس و پێزانینی خۆم ئاراسته‌ی ئەم به‌رپێزانه بکه‌م که به‌ ته‌رتیب له پشتگیری و هاندان و تایپ و چاپکردندا هاوکاریان کردم و پێمه‌وه ماندوو بوون:

× باوکی به‌ریتزم

× خاله‌ حه‌مرین (شاعیر و نووسه‌ر)

× هه‌ژار شیخ زرار-ی برام

سه‌یدا شیخ زرار

٢٠٠٠/١١/٢١

کومه لایه تی و دهروونناسیسه.

به لّام نه گهر گه نجن رایان دهسپیرم که نه م پهرتوکه دواي خویندنه وه له کیس نه دهن و هه لیبگرن بوئه وهی کاتیک که گه یشتنه ته مهنی شهست سالی یان زیاتر سهر له نوئی بیخویننه وه و له و کاته دا هونه ری (سینۆهه) نووسه ری نه م پهرتوکه دیتسه بهرچاویان و زیاتر ههست به بایه خی کومه لایه تی و دهروونناسیسی نه م پهرتوکه ده کن.

یه کییک له سووده کانی تری نه م پهرتوکه، ناگادار بونه له میژووی کۆن و شوپنه واری ئاسه وارناسی هه ندی له ولاتانی رۆژه ه لاتی ناوه رپاست که له هه ندی له میژووه گشتییه کاندای ته نانهت ناوی نه و ولاتانهش نه براوه و له هه ندیکی تر ناویان هاتوه، به بی نه وهی له رووی میژووییه وه لیتی بکۆلنه وه. به لّام ئیمه له م پهرتوکه دا له میژووی کۆنی ولاتیک وه کو (هاتی) و (میتانی) و (کووش)، زانیاری بهرچاومان دهست ده که ویت.

وه رگپر به پپووستی ده زانییت به خویننه ران بلتیت که شپوهی نووسینی نه م پهرتوکه به پپنووسی (سینۆهه) له شپوهی نووسینی باووباپیرانی کۆن نه چیت و له م جوړه دارپشتنه دا هه ندی له رسته کورته کان دووباره ده کرینه وه به بی نه وهی کار له جوانیی نووسینه که بکن.

ههروه ها له سه رده مه تاریکه کانی سه ده و هه زاره کانی بهر له زایین، گه لانی دو اکه وتووی رۆژه ه لاتی ناوه رپاست شه رابیان ده خوارده وه و خوارده وهی شه راب له لایه نه وانه وه، نیشانه ی نه وه نبیه که وه رگپر یان لایه نی بلاوکه ره وه نه فرده تیان له م مایه ی زهره رو زبانه نه بیت که ده بیتته هو ی دارزاندنی له ش و گیانی مرۆف.

یه کییک له به شه سه رسورپهینه ره کانی نه م پهرتوکه نه وه یه که له میسری کۆندا، فیرعه ونه کان به دهستی پزیشکه کانی خو یان ده کوژران. به شه به سووده کانی تری نه م پهرتوکه له باره ی پزیشکه وتنی زانستی پزیشکییه له ولاتانی

پیشه کی جای سی و پینجه می وه رگپر فاسی

چهند روون کردنه وه یه ک

سه بارهت به نووسینی پهر تووکی سینۆهه

ئیتسا، که سالی ۱۳۶۴ی هه تاوی سه دهی چوارده یه می ئیسلامییه (۱۹۸۵ی زایینی)، باوه رپناکه م که تاکو کۆتایی نه م سه ده یه له بازاری نه ده بی جیهانیدا پهرتوکیک پهیدا بیت که له رووی میژووی کۆنی ولاتانی رۆژه ه لاتی ناوه رپاست و شیکردنه وهی کومه لایه تی و دهروونناسیسی نه و سه رده مه (سه رده می فیرعه ونه کان)، بگاته هاوشانی نه م پهرتوکه که له (۱۳۵۰) سال بهر له له دایکبوونی مه سیح نووسراوه ته وه.

ئیمه نه م میژووه مان له سه ره تای پاشایه تی دامه زرتنه ری سیلسیله ی نوزده هه می فیرعه ونه کانی میسه روه وه رگرتوه به شپوه یه ک که (سینۆهه) نووسه ری نه م پهرتوکه ئاماژه ی پچ ده کات، شه ش سال دواي دهست پچ کردنی پاشایه تیی نه و پاشایه، سینۆهه له میسر دوور ده خرپته وه و دهست ده کات به نووسینی نه م پهرتوکه و بو نه وهی ئیمه تووشی هه ل نه بین میژووی نووسینی نه م کتیبه مان به (۱۳۵۰) سال بهر له زایین دانا، که ده کاته سه ره تای پاشایه تی دامه زرتنه ری سیلسیله ی نوزده هه م و، ئاشکرشه که بو دۆزینه وهی میژووی راسته قینه ی نووسینه وهی نه م پهرتوکه ده بی شه ش سال له میژووی هاتنه سه ر ته ختی نه و پیاوه که م بکه ینه وه.

خویننه رانی نه م پهرتوکه چ گه نج و چ پیر، له خویندنه وهی نه م میژووه دیرینه، سووده ره دگرن، که له هه مان کاتا مه عجونیکی شیکردنه وهی

رۆژه‌لاتی ناوه‌راست و به‌تایبه‌تی ولاتی میسر.

به‌بێ موباله‌غه له‌م په‌رتووکه‌دا هیچ به‌شیک نییه که له‌ رووی ده‌وله‌مه‌ندی زانیاری میژوویی کۆن به‌سوود نه‌بیت و، دیسانه‌وه به‌بێ موباله‌غه سه‌رجه‌می ئەم په‌رتووکه (دائرة‌ المعارف) یکی گه‌وره‌یه بۆ خویندنه‌وه‌ی میژوویی ولاتانی رۆژه‌لاتی ناوه‌راست له‌ سه‌ده‌وه‌ هه‌زاره‌کانی به‌ر له‌ زایین و هه‌ندێ له‌ باسه‌ میژوویییه‌کانی ئەم کتێبه‌ هه‌میشه له‌ یاددا ده‌مینیتنه‌وه.

بۆمیرزا بنووسیکی وه‌کو من جوان نییه که کاتیک په‌رتووکیک وه‌رده‌گیریت خۆی مه‌دحی بکات، به‌لام به‌بێ ئەوه‌ی زیاده‌رۆیی له‌ پیاهه‌لدانی بکه‌م ده‌لێم: په‌رتووکی (سینۆهه‌ پزیشکی فیرعه‌ون) که ئیستا له‌ به‌ر ده‌ستیان دایه‌ په‌رتووکیکه که دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی بۆتان ده‌رده‌که‌ویت که ئه‌رنشی ئەوه‌ی هه‌بووه‌ بیه‌خویننه‌وه.

زه‌بیحو‌للا حه‌کیم ئیلاهی ده‌شتی

نازناو (زه‌بیحو‌للا مه‌نسوری)

خاوه‌ن ناز ناوی نووسه‌ری (زییح الله منصور)

چەند وتەبەك لەبارەى وەرگىران لە خەتى مىسرىيەو بۆ يەككىك لە خەتە نىودەولەتییەكان

لە پاش ئەوێ كە چاڤى يەكەمى ئەم كەتیبە (سینۆهە پزىشكى تايبەتى فیرعەون) بلاوكرايەو، چەند كەسێك لە خوینەرەن بە نامە داوايان لە وەرگىر كرد كە پىيان بلیت، كتیبي (سینۆهە) كە بەخەتى وینەيى (تصویری) مىسرى نووسراو، لە چ كاتێكدا وەرگىردراو تە سەر يەكێك لە خەتە نىودەولەتییەكان و وەرگىرەكەى كۆ بوو.

و هەكو هەمووان دەزانن، خەتى ئەسلى مىسرى، خەتى (هیرۆگلیف) واتە خەتى وینەيى بوو و مىسرىيە كۆنەكان شپۆهێ مرۆف و گیانەوهران و پووێكەكان و كەل و پەلەكانیان دەكیشاو مەبەستەكانى خۆيان بەهۆى ئەو وینانەو لە يەكترى دەگەيان.

مامۆستا مىسرىيەكان كە خەتى وینەيان فیری قوتابیان دەکرد، تەنها خەتەكانیان دەكیشاو سەرنجیان نەدەدايە سببەر و رووناكی وینەكان، بۆیە ئەو شتەى كە بەدەستى قوتابیان دەكیشرا نووسین و وینە بوو نەك وینەكیشان. مێژووى هاتنەكایەى خەتى هیرۆگلیف (خەتى وینەيى مىسرى) لەلای مێژوونوسان ئاشكرا نییە و دەلێن كاتێك كە يەكەمین زنجیرەى (سلسلە) فیرعەونەكانى مىسر لەو ولاتەدا فەرمانرەوايان دەکرد، خەتى وینەيى هەبوو و بەقسەى مێژوونوسان خەتى وینەيى لە بیروباوەرى ئایینی خەلێكى مىسرەو هەلقولاًو.

لەگەڵ ئەو هەشدا مێژوونوسان لە مەر ژمارەى سیلسیلەى فیرعەونەكانى مىسردا لەگەڵ يەكترى كۆك نین، بەلام بیروكەكەيان سەبارەت بە سنج چاڤى گەرە، كە لە مێژووى فیرعەونەكانى مىسردا هاتە ئاراو، چون يەكەو ئەو چاخانەش بریتین لە (كۆن و ناوەرەست و نوێ).

لەسەر دەمى كۆندا كە لە سالى (٣٤٠٠ تا سالى ٢٤٧٥ ی بەر لە زایین) بوو خەتى هیرۆگلیف-ى مىسرى گۆرانكارى بەسەردا نەهات. بەلام لەسەر دەمى ناوەرەست (لە سالى ٢٤٧٥ تا سالى ١٧٨٨ ی بەر لە زایین) و لەسەر دەمى نویدا (لە ١٧٨٨ تا سالى ١٠٩٠ ی بەر لە زایین)، شپۆهێ خەتى وینەيى مىسرى گۆرانكارىيەكى زۆرى بەسەردا هات. گۆرانكارى لە شپۆهێ خەتەكە، بەم جۆرە دەستى پێكرد، كە خەتنوسەكان (يان وینەكیشەكان) فراوانى گۆشەكانیان كەم كردهو و گۆشەى كراو هەيان كرده گۆشەى وەستاو و پاشانیش ئەو گۆشەكانیان كرده گۆشەى تیژ و لە كورت كردهو و خەتەكان بەرەوپێش چوون و هەندێك لە خەتەكانیان وەك خالێك لێ كرد و ئەگەر نووسەریك بیوستایە شپۆهێ بالندەيەك بكیشیت، وەك باو و باپیرانى خۆى وینەى بالندەيەكى تەواوى نەدەكیشا، بەلكو بەدوو هێلى ئاسۆی كورت، هەردوو بالى بالندەكەيان دەکرد و بە دوو هێلى ستوونى كورت، قاچەكانیان دەكیشا.

نووسەرە مىسرىيەكان ئەو هەندە لە گۆشەو قەوس و هێلى نووسینی هیرۆگلیفیان كەم كردهو، هەتا خەتێك دروست بوو كە ناویان نا (دیموتیک) و ئەو رۆژەى كە (سینۆهە) هەروەكو خۆى لەم پەرتووكەدا دەنووسیت، لە قەرەغى دەریای رۆژەلانداندا نیشتهجێ بوو و دەستى بە نووسینی بیرهوهرییهكانى خۆى كرد، خەتى مىسرى هەمان خەتى وینەيى كۆن نەبوو و مىسرىيەكان بەخەتى (دیموتیک) كە تەقربەن بە خەتێكى ئەلف و بییى لە قەلەم دەدریت، شتیان دەنووسی و سینۆهە بیرهوهرییهكانى خۆى بەهەمان خەت نووسیوهو (میکافالتارى) نووسیوهو ئەو لە خەتى (دیموتیک) یهوه وەرگىراو تە سەر

زمانی فیئلهندی و پاشان ئەم پەرتووکه وەرگیڤدرایه سەر هه‌موو زمانه
ئەوروپییەکان و خۆینه‌ران ئەوهی سه‌بارەت به‌گۆرانی خه‌تی وینه‌یی میسری
ده‌خۆینه‌وه له‌ دوو سه‌رچاوه‌وه وەرگیراوه که یه‌کیکیان (دائره‌ المعارف)ی
کۆلمبیا یه و ئەوهی تریان له‌ ده‌قی پێشه‌کی فارسی کتییی (سینۆهه‌ پزیشکی
تایبه‌تی فیعه‌ونی) وەرگیراوه.

(وەرگیڤی فارسی)

مهراييان بۆ خويابه كان كردووه، يان بۆ خه لگی، واته فيرعه ونه كان. له م دنيايه دا تا ئه مړۆ له هيچ په رتووك و نووسراو پيكا راستي بوونی نه بووه و له و باوه رپه ش دام كه له مه و به دواش له په رتووكه كاندا راستي به دی ناكريت.

له وانه يه جل و بهرگ و زمان و داب و نه ريت و بيروباوه ري خه لگ بگوردریت، به لام نه فامي خه لگ ناگوردری و له هه موو سه رده ميگ ده توانری به و ته و نووسراوی درۆ خه لگ له خسته بیری. چونكه وه كو چۆن ميتش هه ز له هه نگوين ده كات، خه لكيش ئه وها هه ز له درۆ و ربايي و وه عده پروپوچه كان ده كه ن كه هه رگيز نايه ته دی.

ئايا نابيين كه خه لگی چۆن ده و ره له چيرۆك بيثري جلوه بهرگ دراو ده دن و گوئی بۆ ده گرن كه له سه ر خو ل دانيشتووه، به لام باسی زي و زبو و گه وه ريان بۆ ده كات و په يمانی ده سته وتنی گه نجينه يان ده داتتی.

به لام من كه (سينۆهه) م له درۆ كردن له م كو تايی ته مه نه مدا بيزارم، هه ريۆيه ش ئه م په رتووكه بۆ خودی خو م ده نووسم، نه ك بۆ كه سيگي تر. نامه وی كه س ئه م په رتووكه م بخوینیتته وه و پييدا هه لبدات و نامه وی مندالان له قوتابخانه كاندا نووسراوه كانی من له سه ر ته خته بنووسن و راهينانی له سه ر بكن.

من نامه وی زاناكان له كاتی قسه كردن نووسراوی په رتووكه كانم به شايه دی بهيننه وه و به م شيويه بيانه وی زانست و ژيري خويانی پی بسه لمين، هه ركه سي شتی ده نووسن هيواداره كه كه سانی تر له دواي ئه ودا كتيبه كه ی بخویننه وه و به چاوی ريزه وه سه يری بكن و ناوی فه راموش نه كن. له بهر ئه وه باوه ري خو ی ده خاته ژير پيوه و ها ورهنگی هه مووان ده بيت و بيبايه خترين و سووكترين و ته كانی ده نووسیت كه ته نانه ت خو شی باوه ري پييان نييه، بۆ ئه وه ی خه لگ ده ستخو شی و ئافه رینی لی بكن.

به لام من له بهر ئه وه ی نامه وی كه س په رتووكه كه م بخوینیتته وه، نامه ها ورهنگی

كورتە پيشه كیسی نووسەر

ناوی من نووسه ری ئه م كتيبه، (سينۆهه) يه و، من ئه م كتيبه بۆ ستايش كردنی خويابه كان ناووسم، چونكه لييان بيزاربوومه. ئه م نووسينا نه بو مه دح كردنی فيرعه ونه كان ناووسم، چونكه له فيرعه ونه كانيش به داخه م. ئه م كتيبه ته نها بۆ خو می ده نووسم به بی ئه وه ی چاوه روانی هيچ پاداشتی بم يان به وی ناوم له جيهاندا بميتته وه.

ئه وه نده له فيرعه ونه كان و له خه لگ ئازارم چيشتووه كه له هه موو شتی تيرم، ته نانه ت له به ده سته ينانی ناویكي هه ميشه يی و نه مريش. من ته نها بۆ ئه وه ده نووسم كه خو می پی رازی بكم و له و باوه رده دام كه تاكه نووسه ريك بم كه به بی هيچ مه به ستيگي مادی و مه عنه وی كتيب ده نووسم.

ئه وه ی تا ئه مړۆ نووسراوه، يان بۆ ئه وه بووه به خيره اتنی خويابه كان بكات، يان بۆ ئه وه ی كه مرۆف رازی بكات. من فيرعه ونه كان به مرۆف ده زانم، چونكه هيچ جياوازيه كيان له گه ل ئيمه دا نييه و ئه م بابه ته به باوه رده ده ليم.

من له بهر ئه وه ی پزيشکی فيرعه ونه كانی ميسر بوومه له نزیکه وه شه وو روژ له گه ل فيرعه ونه كاندا هه لسوکه وتم هه بووه و ئه زانم كه ئه وان له رووی لاوازی و ترس و زه بوونی و هه سته ده روونييه كانه وه وه كو ئيمه ن. ته نانه ت ئه گه ر فيرعه ونیک هه زار جار گه و ره تر بکه نه وه و بيخه نه ريزی خويابه كان، ديسانه وه هه ر مرۆقه و وه كو ئيمه يه.

تا ئيمړۆ په رتووكيكم نه ديوه كه راستی تيدا نووسرابی. له كتيبه كاندا يان

همووان و ریز له خورافات و خه یالپلاوه کانی ئەوان نانیم. من لهو باوه ږهدام که مرۆف ناگۆرئ ته نانهت ئەگەر هه زاران سال به سه ریدا تیپه ریت، ئەگەر مرۆف تیک بخهینه پروباریکه وه، هه رئه وه ندهی هاته دهره وه و جل و بهرگه کهی وشک بووه وه هه رئه وه به که پیشتر بووه. ئەگەر مرۆف تیک گیرۆدهی خه م و خه فته بکهی له کرده وه کانی رابردوی په شیمان ده بیته وه، به لام هه رئه وه نده که خه م و په ژاره کهی نه ما ئەگه رپه ته وه دۆخی جارن و هه روه ک خۆی، خۆپه رست و بی به زهیی ده بیت. له به رئه وهی شکل و شیهوی هه ندئ شت و وشه ی هه ندئ له میلله تان ده گۆردی و هه ندئ خواردن و جل و بهرگی ئەمرۆ دیته کایه وه که دوینئ نه بووه، خه لک واده زانی که ئەمرۆ جیا به له دوینئ. به لام من ده زانم که وانیه و له داهاتووشدا هه روه ک ئەمرۆ و وه ک دوینئ که س راستی خۆش ناوی.

که واته نامه وی که س په رتوو که که م بخوینیته وه و هه ز ده که م له داهاتوودا به نه ناسراوی بمینمه وه. من ئەم په رتوو که بو ئەوه دهنوسم که ده زانم زانینه که م وه ک تیزاب دلئ مرۆف ده سووتینئ و ئەگەر مرۆف ئەوهی ده زانی به که سی نه لئ له ناو ده چیت. من ناتوانم زانسته که م به که س بلیم له بهر ئەوه بوخودی خۆمی دهنوسم بو ئەوهی به م شپوهیه ئارام بگرم.

من له ماوهی ته مه نمدا زۆر شتم بینئ، بینیم که کورئ له بهرچاوی من باوکی خۆی کوشت. بینیم که هه ژاره کان له ده وله مه نده کان هه لگه رانه وه ته نانهت له خوایه کانیش. بینیم ئەوانه ی به کاسه ی زیرین شه رابیان دهنۆشی له که ناری رووباردا به ده ست ئاویان ده خوارده وه. بینیم ئەوانه ی زیره کانیا ن به قه پان ده کیشا ژنه کانیا ن بو بازنگیکی مسی ده فروشته ره ش پیسته کان بو ئەوهی نانی پی بکرن بو منداله کانی ئەو ژنه یان.

کاتی خۆی جیگای من کۆشکی فیرعه ون بوو و له لای راستی فیرعه ون ده وه ستام و ئەو گه وره پیاوانه ی که سه دان به نده یان هه بوو مه رابیان بو ئەکردم و دیاربیان بو دهناردم و چه نده ها ملوانکه ی زێرم هه بوو.

ئەمرۆ لیتره له جیگایه ک که که وتۆته قه راغ ده ربای رۆژه لات ژیان به سه ر ده به م، به لام ده وله مه ندییه که م له کیس نه چوو و وه ک زوو به توانام و به نده کانم هه ردوو ده ست له سه ر ئەژنۆ به رامبه رم سه ر داده نوین.

هۆی ئەوهی که میان له میسر و شاری (ته به س) دوورخسته وه و ناردمیا نه ئیره ئەوه بوو که من له ژیاندا هه موو شتیکم هه بوو، ئەمویست شتیکم به ده ست بهینم که پیوستی به ده ست هیئانی ئەو شته ئەوه بوو که مرۆف هه موو شتیکی خۆی له ده ست بدات.

من ئەمویست دادپه روهی فه رمانه وایی بکات و ریا و درۆ و پوالت سازی له ناو بچئ، نه مده زانی که فه رمانه وایی کردنی راسته قینه (حه قیقه ت) له ژیا نی مرۆفدا کاریکی مه حاله و هه رکه س راستگۆیت و بیه وی به راستگۆیی بژئ ده بی هه موو شتی له کیس بدات و من ده بی زۆر خۆم به به خته وه ر بزائم که هیشتا ده وله مه ندییه که م ماوه.

سهردهمی مندالی

ئەو پیاوێی که من به باوه بانگم دهکرد له شاری (تهبهس) واته گهورهترین وجوانترین شاری دنیا، پزیشکی ههژاران بوو، ئەو ژنە ی که من به دایکی خۆمم دهزانی خێزانی ئەو پیاوهبوو.

ئەم ژن و پیاوێ تا کاتی پیریان مندالیان نهبوو، بۆیه منیان وهک کورپێکی خۆیان راگرت و به خێویان کردم. ئەوان له بهرئوهی زۆر سادهبوون دهیانوت که خوايهکان منیان به دیاری بۆ ئەوان ناردوو و نهیان دهزانی که ئەم دیارییهی خوايهکان تا چ رادهیهک دهبیته هۆی چاره رهشیی ئەوان.

دایکم به (سینۆهه) بانگی دهکردم، چونکه ئەم ژنه، که ههزی له ههکایهت بوو ئەو ناوهی له یهکێ له چیرۆکهکان بیستبوو. یهکێ له چیرۆکه به ناوبانگهکانی میسر ئهوهیه که (سینۆهه) به پێکهوت له ناو خیمه ی فیرعه وندا نهیئیهکی ترسناک دهبیستێ و له بهرئوهی زانی که فیرعه ونیش زانیویهتی ئەو نهیئیه که ی زانیوه، له ترسی ئهوهی بیکوژێ رای کرد و ماوهیهک له بیابانهکان تووشی زۆر تهنگ و چه له مههات تا له دواییدا سه رکهوت.

دایکیشم وای بیرده کردهوه که من له تهنگ و چه له مهکان رزگارم بووه و بهو گهیشتم و له مه و به دواش هه رتهنگ و چه له مه یه کم به سه ردا بیته ده توانم خۆمی لی رزگار بکه م.

کاهینه کانی^(۱) میسر ده لێن ناوی هه موو مرۆقی دیاریکه ری چاره نووسیه تی و به ناو ده زاندری که مرۆق چی به سه ردا دیت. له وانه یه هه ر له بهر ئه وهش بیته

که من له ژیاغدا تووشی زۆر گرفت بوومه ته وه و سه فه رم بۆ ولاتانی بیانی کردوو و له نهیئیه ی فیرعه ونه کان و ژنه کانیان (ئەو نهیئیه یانه ی ده بوونه هۆی کورژانیش) ئاگادار بوومه وه. به لām من وابیرده که مه وه که من ئەگه ر ناویکی تریشم هه بووایه هه ر تووشی ئەم گرفتانه ده بوومه وه و، ناو له ژیانی مرۆقدا کاریگه ریتی نییه.

به لām که به ده به ختی یان به خته وه ری روو له هه ندی که س ده نیته به م بیرو باوه رانه دلێ خۆیان ده ده نه وه له به ده به ختییدا ئارامی ده ده نه خۆیان و له به خته وه ریشدا خۆیان به شیایوی ئەو به خته وه رییه ده زانن که پیتی گه یشتوون.

من له سالیکیدا له دایک بووم که کورپی فیرعه ونیش له و ساله دا هاته دنیاوه ژنی فیرعه ون که ماوه ی بیست و دوو سال نه ی توانی کورپیک پیشکه ش به میرده که ی بکات، له و ده مه دا کورپیک بوو. به لām کورپی فیرعه ون له وه رزی به هار، واته سه رده می وشکی، له دایک بوو و، من له وه رزی پاییز کاتی ئاوی زۆر ها تمه دنیاوه.^(۲)

من نازانم که چۆن و له کوی چاوم به دنیا هه له یئناوه، له بهرئوهی کاتی دایکم منی له که ناری رووباری (نیل) دا دۆزیه وه من له سه به ته یه کدا بووم که له داری (جهگن) دروست کرابوو و کونه کانی ئەو سه به ته یه یان به جیوهی درخت گرتبوو بۆ ئه وهی ئاوی تی نه چی.

خانوه که ی دایکم له که ناری رووبار بوو و، له وه رزی پاییز که ئاو سه ری ده کرد ئیتر مه جبوور نه ده بوو بۆ هیئانی ئاو له ماله وه دوور بکه ویتته وه. روژتیک که به رامبه ر به ماله وه راوه ستابوو ئەو سه به ته یه ده بیئیه که منی تیدا بووم و ده لێ په ره سیلکه کان له بان سه رته وه ده فرین و ده یانخویند، چونکه به رزیبونه وهی ئاوی نیل ئەوانی له مالی ئیمه نزیک کردبووه وه.

دایکم منی برده ماله وه و له نزیک ئاگردان داینام بۆ ئه وهی گه رم بیمه وه و ده می خسته سه ر ده م و قایم فووی تیده کرد بۆ ئه وهی هه وا پرواته ناو

سییه کانه وه و هانایه کم بیتته وه. له وکاته دا من هاواریکم کرد به لام هاواریکی بی هیتز.

باوکم که بو چاره سهری نه خووشی خه لکی چوو بووه گه ره کی هه ژاره کان، به دهسته قی نه و رۆژی که دوو مراوی و ده فری ئارد بوو گه راپه وه و کاتی که گوپی له دهنگی من بوو، وای زانی دایکم به چکه پشیلله هینا وه ته ماله وه، به لام دایکم پیی وت که نه مه به چکه پشیلله نییه به لکو کوریکه و تو ده بی به خته وه ربی که بوینه ته خاوه نی کور.

باوکم سه ره تا رهنگی تیک چوو و به تووره بییه وه به دایکمی وتبوو (کونده به بو) به لام دوایی که منی بینی زه ده خه نه یه کی هات و رازی بوو که من بکه نه کوری خویان و به خیتوم بکه ن. رۆژی دوایی دایک و باوکم به جیرانه کانیان وت که خویانه کان کوریکه پی به خشیون، به لام من له و باوه ره دانیم که نه وان سه لماند بیتیان، چونکه هه رگیز دایک میان به دوو گیانی نه بینی بوو.

دایکم سه به ته که ی به و لانکه یه وه هه لواسی که منیان تیدا دانا بوو و باوکم کاسه یه کی مسی بو پرستگا به دیاری برد، بو نه وه ی له پرستگا نوم بنووسری که کوری نه و و خیزانه که ییم. نه وسا باوکم چونکه خوی پریشک بوو خه ته نه ی کردم، چونکه ده ترسان مبه نه لای پیاوه ئایینییه کانی پرستگا، له به ره نه وه ی ده یان زانی که چه قوکانیان ده بیتته هوی برین و هه وکردن و کیم. به لام باوکم ته نه ا له بهر تووشبوون به برینه که نه بوو که خوی منی خه ته نه کرد و نه بیردم بو مه راسیمی خه ته نه کردن، به لکو له به ره نه وه ی ده یزانی که جگه له کاسه مسیه که ده بی دیارده یه کی تریش بیات بو پرستگا و باوکم ده ست کورت بوو و کاسه یه کی مسیش بو نه و شتیکی گرانه ها بوو.

ئاشکراشه که من ئاگام له نه م رووداونه نه بووه و نه م شتانه م دوایی له دایک و باوکمه وه بیستوهه. تا نه و کاته ی که مندال بووم نه وانم به باوک و دایکی خوم ده زانی، به لام له دوای نه وه ی که سه رده می مندالیم تیپه ری و چوومه قوئاغی

گه نجییه وه و پرچمیان به بونه ی چوونه ناو نه م قوئاغوه بری، دایک و باوکم راستییه که یان پی وتم، چونکه له خویانه کان ده ترسان و نه یاننده ویست من به رده وام له گه ل نه و درۆیه دا بژیم.

من هه رگیز نه مزانی که دایک و باوکی راسته قینه ی من کین، به لام ده توانم به مه زنده و بروای خوم بلیم که ئایا دایک و باوکم له چینی هه ژاره کان بوونه یان له چینی ده وله مه نده کان و من یه که م کۆریه نه بوومه که به نیل سپیتر دراوم و به دو کۆریه ش له قه ل نه م نه ده درام.

له و کاته دا (ته به س) که له ولاتی میسره، بیوو به یه کییک له شاره پله یه که کان یان گه وره ترین شاری جیهان و له و شاره دا کۆشکی زور له لایه ن ده وله مه نده کانه وه بینا کرابوون. ناوبانگی (ته به س) بیوو هوی نه وه ی که بیانییه کی زور له ولاتانی تره وه بین و له وی نیشته جی بن و زور به یان هه ژاریوون، که ده هاتن بو نه وه ی له و شاره دا ده وله مه نده بین.

له ته ک کۆشکی ده وله مه نده کان و پرستگه کاندا، له نه مبه ر و نه وه بری نیل تا چاوپری ده کرد خانوی هه ژارانی لی دروست کرابوو که له و خانوه بچوو کانه دا یان هه ژاره میسر یه کان ده ژیان یان هه ژاره بیانییه کان.

زور جار رووی ده دا که ژنه هه ژاره کان له کاتی مندال بوون یان کۆریه که یان ده خسته ناو سه به ته یه که وه و به رووباری نیلیان ده سپارد که به ره و ده ریا پروات. هه روه ها جاری و اهه بوو ژنی ده وله مه نده کان منداله ناشه رعیییه کانی خویان ده کرده ناو سه به ته یه که وه و ده یان خسته نیله وه. به لام له به ره نه وه ی میسر یه کان له دوای مندال بوون کۆریه که ی خویان خه ته نه ده کردو من خه ته نه نه کرابووم له و باوه ره دام که دایک و باوکی راسته قینه م بیانی بوویتن.

کاتی که سه رده می مندالیم به جیهیشت و چوومه ناو ته منه نی لاویتییه وه، واته سه ره تای گه نجییتیم، قژیان بریم و دایکم قزه براوه کان و یه که مین پیلاوی مندالیمی کرده ناو سندووقیتیکی داره وه و نه و سه به ته یه ی نیشان دام که من

تیایدا بهسەر نیلهوه تێپه‌ری بووم.

که سه‌یرم کرد هه‌ندی له داره‌کانی سه‌به‌ته‌که زه‌رد بووبوون و هه‌ندیکیان شکابوون و، هه‌ندیکیشیان به‌په‌ت به‌یه‌که‌وه به‌سترابوونه‌وه و، دایکم ده‌یگوت کاتێ که سه‌به‌ته‌که‌م دۆزییه‌وه ئه‌م په‌تانه‌ی پێوه‌بوو.

له وه‌زعی سه‌به‌ته‌که وادیاریبوو که دایک و باوکم ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووبیتن، چونکه ئه‌گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بوونایه‌ منیان ده‌خسته سه‌به‌ته‌یه‌کی باشتره‌وه و منیان نه‌ده‌دایه‌ ده‌ست شه‌پۆله‌کانی نیله‌وه. ئه‌م‌پۆ که پیریومه سه‌رده‌می مندالیم به‌پروونی له‌پیش چاودا ده‌دره‌وشیتته‌وه و له‌م رووه‌وه له‌ نیوان هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ند جیاوازی نییه و پیره‌مێردیکی هه‌ژار وه‌ک ده‌وله‌مه‌ندیکی پیر سه‌رده‌می مندالی خۆی به‌پروونی له‌به‌رچاوه، چونکه له‌ دیدی هه‌مووان وا ده‌رده‌که‌وێت که سه‌رده‌می مندالی باشتره له‌ ئه‌م‌پۆ.

خانوه‌که‌ی ئیمه له‌که‌ناری نیله‌وه نزیک په‌رستگا‌که، له‌گه‌ره‌کیکی هه‌ژارنشین بوو و له‌ پال خانوه‌که‌مان داره‌پایه‌کی له‌ بوو که که‌شتیه‌کانی رووباری نیل له‌وتوه که‌ل و په‌لیان بار ده‌کرد یان دایانده‌گرت.

له‌ کۆلانه ته‌سکه‌کانی ئه‌و گه‌ره‌که ده‌یان دوکانی مه‌ی فرۆشی له‌ بوو که مه‌له‌وانه‌کانی رووباری نیل له‌وێ ده‌یانخوارده‌وه. هه‌روه‌ها له‌و کۆلانه‌دا هه‌ندی خانووی پۆ رابواردن له‌ بوو و ده‌وله‌مه‌نده‌کانی چه‌قی شار به‌سواری که‌ژاوه‌وه پۆ خۆشگوزهرانی و رابواردن ده‌هاتنه‌ ئه‌وێ. له‌و گه‌ره‌که فه‌قیرنشینانه‌دا ئه‌وانه‌ی که له‌ گه‌ره‌که‌دا دیاریبوون بریتی بوون له‌ کاربه‌ده‌ستانی وه‌رگرنتی باج (سه‌رانه) و ئه‌فسه‌رانی به‌ش و سایه‌قی به‌له‌مه‌کان و چه‌ند کاهینیک له‌ کاهینه‌ پله‌ پێنجه‌مه‌کانی په‌رستگا‌کانی ناوشار، باوکی منیش یه‌کیک بوو له‌وانه‌ که‌ له‌ ناو گه‌ره‌که‌دا دیاریبوو.

خانوه‌که‌ی ئیمه له‌ چاو خانووی هه‌ژاره‌کانی گه‌ره‌ک که به‌ قور دروست کرابوو وه‌ک کۆشک وابوو. له‌ خانوه‌که‌ماندا باخچه‌یه‌که‌مان هه‌بوو که باوکم

داریکی (ناره‌ن)ی له‌ چاندبوو و ئه‌م باخچه‌یه به‌ریزیک داری (ئاقاقیا) له‌ کۆلانه‌که جیا‌ده‌بووه‌وه و له‌ ناوه‌راستی باخچه‌که‌دا حه‌وزیک هه‌بوو که جگه له‌ وه‌زی پاییز، واته وه‌زی به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاوی نیل نه‌مانده‌توانی ئاوی له‌ هه‌لبه‌ینجین. خانوه‌که‌مان چوار ژووری هه‌بوو که دایکم له‌ یه‌کیکیاندا چیشتی له‌ دهن‌او ژووریکیشیان عه‌یاده‌ی باوکمی تیدا‌بوو.

هه‌فته‌ی دووجار کاره‌که‌ریک ده‌هات و له‌ ئیش و کاری مالدا یارمه‌تی دایکم ده‌دا، هه‌فته‌ی جاریکیش ژنیک ده‌هات جل و به‌رگه‌کانی ئیمه‌ی ده‌برد و له‌ قه‌راغی نیل ده‌یشوشتن.

من به‌رۆژ له‌ژێر سیبه‌ری داره‌که‌دا راده‌کشام و کاتێ ده‌چومه‌ کۆلانه‌وه تیمساحیکی داریم هه‌بوو که یاریم پێ ده‌کردو به‌ په‌تیکه‌وه ده‌مه‌ست و به‌دووی خۆمدا به‌سەر به‌رده‌کانی کۆلانه‌دا رامده‌کیشا و هه‌موو منداله‌کان به‌ ئیره‌یه‌وه (حه‌سودی) سه‌یری تیمساحه‌که‌میان ده‌کرد که ده‌میکی سووری هه‌بوو و ئاره‌زوویان ده‌کرد که شتیکی وایان هه‌بوایه پۆ یاریکردن. منیش چونکه ده‌مزانی ته‌نیا مندالی خانه‌دانه‌کان ئه‌و جو‌ره‌ که‌ل و په‌لی یاریکردنه‌یان هه‌یه ده‌مه‌یشت که مندالانی تریش یاری پێ بکه‌ن. ئه‌و تیمساحه‌ی من، دارتاشی فیرعه‌ون دابووی به‌ باوکم، له‌به‌رئه‌وه‌ی باوکم چاره‌سه‌ری دوومه‌لی ئه‌و دارتاشی کردبوو که نه‌یده‌توانی دابنیشی.

به‌یانیان دایکم منی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌برده‌ بازار، ئه‌گه‌رچی شتیکی زۆری نه‌ده‌کری، به‌لام خووی وابوو که ماوه‌ی یه‌ک سه‌عاتی ئاوی له‌سه‌ر شتی مامه‌له‌ی ده‌کرد.⁽³⁾

له‌ قسه‌کردنه‌که‌ی دایکم وها دیاریبوو که ده‌یویست و ابونیتی که هه‌یه‌تی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه مامه‌له‌ی زۆری ده‌کرد که مالدارێ و که‌م خه‌رجکردن فیری من بکات و ئه‌یوت: ده‌وله‌مه‌ند ئه‌وه نییه که زێر و زیوی زۆری هه‌بێ، به‌لکه‌ ئه‌وه‌یه که به‌که‌م هه‌لبکات و رازی بیت.

ئەگەرچى ئەو قىسانەى دەکرد، بەلام كاتىچى كە چاوى بە كەل و پەلى بازاردا دەخشاند بۆم دەردەكەوت كە حەزى لە پارچە خورىيە رەنگا و رەنگەكان و ملوانكەى عاج (شفرەى فيل) و پەرى (وشتر مورغ)ە. من تا ئەو كاتەى گەورە نەبووم نەمزانى داىكم حەزى بە دەولەمەندىيە و لە ھەموو تەمەنىدا لەو ئارەزوودا بوو، بەلام چونكە ژنى پزىشكىتىكى گەرەكە ھەزارەكان بوو، ناچار بەكەم دەبىردەسەر.

شەوان داىكم چىرۆكى بۆ دەوتم و لە بىرم ناچى كە لە گەرماى ھاویندا جارىكىيان باوكم نارەزايى دەرپرى و وتى: بۆچى فكرى ئەم مندالە پىر دەكەى لە شتى پىر و پوچ؟

داىكم لە دواى توورەبوونەكەى باوكم بىدەنگ دەبوو، بەلام ھەرئەوئەندە كە دەنگى پرخە پرخى باوكم بەرزەبوو دەو دەستى دەكردەو بە گىرەنەو دەى درىژەى چىرۆكەكەى. جارى وا ھەبوو لە بارەى سىنۆھە و جارى واش بوو لە بارەى فىرەونەكان و دىوھەكان و جادووگەرەكان ئەفسانەى بۆ دەگىرەمەو و من ئىستا تىدەگەم كە ئەو خۆشى لە وتنى ئەو داستانە چىژى وەردەگرت.

من ئەو داستانەم لەبەر ئەو حەز لى بوو كە لە كاتى بىستنىدا وام بىردەكردەو كە لە جىگايەكى تردام و لەو كۆلانە پىس و پىر لە مېشووولە و زىلانەدا ناژىم. بەلام جارى وابوو بۆنى ئەو دارە سەوز و برىقەدارانەم دەكرد كە لە كەشتىيەكان داىان دەگرت و كاتى وا دەبوو كە بۆنى عەتر دەھات، لەو كاتەى كە كەژاوەى ژنى بە تەكەمەو تىدەپەرى.

خۆرئاوابوون كاتىچى كە كەشتى زىرپىنى خوايەكەمان ئاموون (ھەتاو) دواى پەرىنەو بەسەر نىل و تىپەرىن بەسەر دەشتەكانى خۆرئاوادا دەبووست لە خوارووى گەردەكانەو خۆى بزىكات، لەو كاتەدا لە مالىەكانى كەنارى نىل بۆنى نانى گەرم و ماسى سوورەو كراو دەھات و من ئەم بۆنەم لە مندالىيەو حەز لى بوو و ئىستاش كە پىر بوومە ھەر حەزم لىيەتى.

يەكەمىن قوتابخانە كە من وانەى ژيانى تىدا فىرەبووم ھەيوانى مالىەكەمان بوو. شەو، كاتى نان خواردن لە ھەيوانەكەمان لەسەر سەكۆ دادەنىشتىن و داىكم چىشتەكەى بەش دەكرد و لە پىش ئەوھى باوكم دەست بە خواردن بكات ئاوى بەدەستىدا دەكرد. ھەندى جار رووى دەدا چەند مەلەوانىكى مەست كە شەراب يان ئاوى جۆيان خواردبوو ھە بە كۆلاندا تىدەپەرىن و لە ژىر دارە (ئاقاقىا)كانى ئىمە بۆ دەست بەئاو گەياندن دادەنىشتن و باوكم كە كەرابەكى دوورىن بوو لەو كاتەدا قسەى نەدەكرد، بەلام كە ئەرۆيشتن دەپوت: بەس رەش پىستەكان يا سىرپانىيەكان لە ناو كۆلاندا دەرىپىن و ميسىرىيەكان ھەموو كات لە مالىەو ئەو پىوستىيانە دەكەن. ھەر ھەدەشى وت: كاتىچى كە گۆزەبەك شەراب دەخۆنەو دەكەونە جۆگەيەكەو و، كاتىچى بە ئاگادىن دەبىنن جلوبەرگەكانىان دىزاو.

ھەندى جار بۆنى عەترىكى تىژ لە ناو كۆلانەو دەھات و كە دەگەيشتە ئاست دالانەكەمان ژنى دەردەكەوت كە كراسى رەنگاوپەنگى لەبەردا بوو و دەم و چا و لىو و مژولەكانى رەنگ كىردبوو و لە چاوەكانى شتىكى ئاسايى ھەست پى دەكراو من دەمزانى كە ئەو جۆرە ژنانە لەگەل ژنە ئاسايىەكاندا جىاوازن و لەو خانووانەو دەردەچن كە بۆ مەبەستى رابواردنە.

باوكم دەپوت: لەو ژنانە بەدوور بە كە پىت دەلپىن تۆ كورىكى جوانى و ھەرگىز بەدەم بانگەپىشتىيانەو نەچى و مەچۆرە مالىەكانىان، چونكە دلپان بۆسەيە و ئاگرىك لەناو سىنەياندا ھەيە كە دەتسووتىنى.

لە ژىر كارىگەرپىتى ئەم قىسانەى باوكم من لە مندالىيەو لە گۆزەى شەراب و ئەو ژنە جوانانەى كە وەك ژنە ئاسايىەكان نەبوون، دەترسام. كە مندال بووم باوكم ئەبىردەمە عەيادەكەى خۆى، بۆ ئەوھى شىوھى چارەسەرى نەخۆشىيەكان بىنىم. من بە زووبى ھەموو ئەو كىرد و مەقاش و مەلحەمانەى بەكارى دەھىنا ناسىم و كاتىچى كە دەپوست چارەسەرى نەخۆشى بىكات، من دەرمان و پەرىو پىچانەو و ئا و شەرابم دەداپىتى.

دایکم وهکو هه موو ژنان له برین و دوومه ل و جه راحت ده ترسا و هیچ کات نه ده هاته عه یاد هکله ی باوکمه وه، مه گهر کاتې که باوکم بۆ هه ندی ئیش بانگی بکړدایه .

من ئاگام لې بوو که باوکم به سی جوړ وه لامي نه خو شه کانی ده دایه وه، به هه ندیکانی دهوت (نه خو شیه که ت چاره سهر ده کړی) و به هه ندیکانی تری دهوت (چاره سهر کړدنی نه خو شیه که ت پتویستی به کات هه به) و هه ندی نه خو شیه تر پارچه کاغه زیکانی پاپیروسی ((کاغه زی به ناوبانگی میسری)) پې ده داو دهیوت: ئه مه بیه بۆ (خانه ی ژبان) (۴) تا له وې چاره سهرت بکه ن.

(خانه ی ژبان) جیگایه ک بوو که ئه وانیه به سه ختی نه خو ش بکه وتنا به له وې چاره سهر ده کران و هه رجاری که باوکم یه کیک له و نه خو شانیه ره وانیه ئه وې ده کړد دوا ی رو شتني به به زه بیه وه دهیوت: ئه ی بیچاره ..!

هه ر چه نده باوکم پزیشکی فیرعه ونه کان نه بوو، به لام هه ندی جار خه لکی ده وله مه ندیش ده هاتنه لای و هه ندیکات له سوزانیخانه کانه وه خه لک ده هاتن بۆ چاره سهر کړدن که کراسیکه گرانبه ها، یان که تانیان له به ردابوو.

کاتې که ته مه نم گه شته ۷ سالان، دایکم پیتلاوه کانی مندالی له پې کړدم و منی برده په رستگای (ناموون) که گه وره ترین و جوانترین په رستگای خواجه کانی میسر بوو، بۆ ئه وه ی له وې سه یری قوربانیه ک بکه م. شه قامیکه دوور و درېژ که له ئه ملا و ئه ولایه وه له مه ودای دیاریکراودا، «ئه بوله ول» (۵) به درېژایی په رستگاکه دانیشتبون و کاتې گه شتینه په رستگاکه سه یرم کړد دیواره کانی دهوری ئه وه نده به رزه که سه ره وه یم به زه حمت لیه دیاره. کاتې چوینه ناو حه وشه ی په رستگاکه وه فروشیاره کان په رتوکی مردووه کانیان (۶) (کوئترین په رتوکه که له جیهاندا نووسراوه ته وه) ئاراسته ی دایکم ده کړد که بیکړی، به لام ئیمه له ماله وه هه مان بوو و پتویستمان پتی نه بوو.

دایکم حه لقه یه کی مسی له په نجه ی خو ی ده ریتنا و بۆ حه قی ئاماده بوون له

مه راسیمی قوربانیدا، به خشی و بینیم کاهینه کانی په رستگاکه، که کراسی سپییان له به ردابوو و سه ره تاشراوه چه ورکراوه که یان برقه ی ده دایه وه، ده یانویست مانگایه ک سه ربېرن که موری له نیوان دوو شاخه که یدا هه لواسرابوو که نیشانی ده دا له هه موو له شی ئه و مانگایه دا یه ک تاله موویه کی ره شی تیدانییه .

من بینیم کاتې مانگایه یان سه ربړی دایکم چاوی به فرمیسک بوو، به لام من سه رنجم نه دایه سه ربړینه که و سه یری کوئه که گه وره کانی په رستگا و شتیه و وینه ی شه ره کانم ده کړد که له سه ر دیواری په رستگاکه دا نه خشینرابوون.

دوا ی ئه وه ی له په رستگاکه هاتینه ده ره وه، دایکم پیتلاوه کانی له پې داکه ندم و پیتلاوی تازه ی له پې کړدم و کاتې گه راینه وه مال دوا ی نان خواردنی نیوه رپو باوکم ده ستی خسته سه ر سه رم و پرسى: تو ئیستا بوو ته ته کورپیکه حه وت سالان و ده بی پیشه یه ک هه لېژیری، بلې بزانه ئه ته وې بی به چی؟

وتم: به ته مام بیم به سه رباز، چونکه باشتیرین یاری که من له کوئان له گه ل مندالاندا ده مکړد یاری سه ربازی بوو و ئه مبینی که سه ربازه کان چه کی برقه داریان هه یه و گالیسکه کانیان به ده نگیکه زوره وه به سه ر به رده راخراوه کانی کوئانه کانداه رپون و ئالا ره نگاو ره نگه کانیان له سه ر گالیسکه کان ده شه کینه وه.

هه روه ها ده مزانی که سه ربازه کان پتویستیان به خو یتندن نییه و من له منداله گه وره کان که ده رو شتن بۆ قوتابخانه، به سه ره اتی ترسناکم له باره ی نازارو ئه شکه نجه ی خو یتندن ده بیست و ده یانوت ماموستا توکی سه ری ئه و قوتابییه یه ک یه ک هه لده که نن، ئه گهر له به ر که مته رخمی له وحه قورپینه که ی بشکینن.

باوکم له وه لامه که ی من که وته بېرکړدنه وه، وا دیاروو ئه م بۆ چوونه ی منی به دل نه بوو. دوا یی به دایکمى وت که گوزه یه کی بداتې و دایکم گوزه که ی دایې و باوکم ده ستی گرتم و به ده ستیکه تر گوزه که ی گرت و منی برده که ناری نیل و

بینیم که هندی له کریکاره کان خه ربکی داگرتنی کهل و پهلئ که شتین و یه کن به قامچی ئە کیشیت به پشتیاندا و ئەوان ئاره قه ده پێژن و هه ناسه برکه یان پێ که وتوو و باره کان داده گرن.

باوکم وتی: سهیرکه .. ئەمانه باره رن و پیستی له شیان ئە و نده بهر خۆرو با که وتوو که له پیستی تیمساح ئە ستوور تر بووه و ناچارن تا خۆرئا و ابوون له ژیر لیدانی قامچی مان دووبن و شهو که ده چنه خانوو قوره که یانه وه خوار دنیان ته نها که رته نانیک و پیازی که . باری ژبانی جووتیارش ههروه هایه و به گشتی هه رکهس که به دوو دهسته کانی خۆی کار ده کات ئە وها ده ژیت ...

وتم: باوه .. من نامه ویت بيمه کریکار یان جووتیار، من ده مه ویت بيمه سه رباز و سه ربازه کان چه کی بریقه داربان هه یه و ملوانکه ی زیر له ملی هه ندیک یانه و له شه ره کاندای زیر و زیو و بنده و که نیز ده هیننه وه و خه لکی باسی شه ره کان و قاره مانیتیبه کانیان بۆ یه کتر ده گێر نه وه .

باوکم بێ دهنگ بوو و منی له گه ل خۆی برد و له وێ دوور که وتینه وه و گۆزه که ی پر کرد له شه راب که له شه راب فرۆشیکه ی کری و به ریکه وتین تا که یشتینه هۆده یه کی له قور دروستکراو له که ناری نیل . باوکم سه ری کرد به ناو هۆده که دا و بانگی کرد: (ئین تب) ... (ئین تب) .

پیاویکی پیری پۆخل که ته نها ده ستیکه ی هه بوو و پیتلا وه کانی له چلکنیدا دیار نه بوو چ رهنگیکه ی هه بوو، له هۆده که هاته ده ره وه و من به سه رسورمانه وه و تم: باوکه ئایا (ئین تب) ی سه ربازی به ناوبانگ و ئازا ئە مه یه ؟

باوکم سه لامی له پی ره میرده که کرد و ئە ویش ده ستی به رز کرده وه و به سه لامیکه ی سه ربازی وه لامی دایه وه . له به ره وه ی کورسی و ته خته ی دانیشن له به رده م ماله که یدا نه بوو، هه رله سه ر زه و ییه که دانیشن تین و باوکم گۆزه ی شه رابه که ی له به رامبه ر پی ره میرده که دانا، ئە ویش به یه ک ده سته که ی گۆزه که ی بۆ ده می برد و به تامه زرۆبیه کی زۆره وه هه لئ قۆراند .

باوکم وتی: (ئین تب) ئەم کورهی من (سینۆهه)، هه ز ده کات ببیته سه رباز و منیش هیناومه ته لای تۆ بۆ ئە وه ی تۆ ببینی و له زمانی تۆی قاره مانه وه به سه رهاتی ئە و شه رانه ببیستی .

(ئین تب) گۆزه شه رابه که ی دانا و به تووره بیه وه سه یری کردم و به و ده مه بی ددان و چاره ناشرین و برۆ سپی و زۆرانه ی هاته ئاخوتن و وتی: سویندت ده ده م به (ئاموون) که واز بینه له م بۆچوونه، مه گه ر شیت بویته ؟

دوایی دیسان به و ده مه بی ددانانه ی خۆی پیکه نی و وتی: ئە گه ر من به رامبه ر هه ر نه فره ت و جینوی که به خۆم داوه که بۆچی بوومه ته سه رباز، قومی شه رابم وه ربه رگرتایه به و هه موو شه رابه نه ک هه ر ده متوانی ده رباچه که ی فی رعه ون پرکه مه وه که بۆ خۆشگوزه رانیی ژنه که ی هه لیکه ندوو، به لکو ده متوانی شه رابی هه موو دانیشن توانی شاری ته به س تایه ک سا ل دا بین بکه م .

من وتم: ئاخ من بیستومه پیشه ی سه ربازی چاکترین پیشه یه له دنیا دا . (ئین تب) وتی: ناوبانگی شانازی سه ربازی له م ولاته دا بریتیبه له زبل و پاشماوه ی ئازه لان که می ش له سه ری کۆده بیته وه . ته نها سوودیک که من له و کاره وه رمگرتوو ه وه یه که ئە مه رۆ ده بی ئە و شتانه بۆ خه لکی باس بکه م تا تیکه نانئ یان که من شه رابم بده نئ ئە ویش له سه د نه فه ر، یه ک که س ده یدات . له به ره وه من پیت ده لیم کورم له نبتوان هه موو پیشه کانی دنیا دا هه یچ پیشه یه ک له سه ربازی خراپتر نییه و کۆتایی هه موو پا داشته کانی سه ربازی ئە م هه ژاری به یه که منی تیدام .

له پاشان گۆزه شه رابه که ی تا دوا قه تره نو شی و تینی شه رابه که ده م و چاوی سوور کرده وه و سه ری هه لبری و وتی: ئایا ئە م گه رده ن باریک و چرچه ی من ده ببینی؟ ئە مه گه ر دنیکه که رۆژگاری پینج ملوانکه ی پیوه هه لواسرابوو و خودی فی رعه ون ئە و ملوانکانه ی کرده ملم . هه رکاتی له مه یدانی شه ر ده گه رامه وه ئە و نده ده ستی براو ده م ده هینایه وه که له به رده م خیمه که مدا که له که ده بوو، به لام

ئەمرۆ لەو ھەموو سەر بەرزى و دەستروۆبىيە ھىچم بۆ نە ماوہ. زىرە کانم لە ناوچوون و بەندە کانم و کەنيزە کانم لە برسا مردن يا رايان کرد و دەستى راستيشم لە مەيدانى شەردا بەجى ما.

لە کاتى لاويدا شەو و رۆژ لە بىبابانە کان لە گەل برسيتى و تىنووتى مەيدانى شەردا دەجەنگام، ئىستاش بەم پىرىبەم برسى و تىنووم. ئەگەر لە باوكت بىرسى کاتى دەستى برىندارى سەربازى ئەبرنەو و بەداخکردن برىنەكەى چارەدەكەن، پىت دەلىى كە چى بەسەردىت، چونكە ئەو پزىشكەو دەزانى.

ھەريارچەيەكى لەشم لە شەردا بەجى ماوہ و ددانە کانم و قزى سەرم لە كىس چووە و ئەمرۆ ئەگەر چەند پىاوپىكى خىرومەندى وەك باوكت يارمەتيم نەدەن دەبى لە بەردەم پەرسنگاى ئاموون-دا دەروژەبەكم.

دواى ئەم قسانە (ئىن تب) سەيرىكى گۆزەكەى کرد و وتى: بەداخەو تەواو بوو...

باوكم بازنىكى مسى لە دەستى خۆى دەرهىنا و داى پىتى بۆ ئەوہى شەرابى پى بکرى (ئىن تب) لە خۆشيا ھاوارىكى کرد و بانگى مندالىكى کرد و بازنە مسەكەى پىنداو وتى: ئەم گۆزەيە ببە و شەراب بکرى و بە فرۆشيارەكە بلتى پىويست ناکات شەرابى زۆر چاکمان بداتى، بلتى با شەرابى مام ناوہند پىت و گۆزەكە پر بکات و باقى مسەكەت بداتەوہ.

مندالەكە رۆيشت و من وتم: باشەى سەربازى ئەوہى كە سەرباز پىويستى بە خويندن و نووسىن نىيە و ئەتوانى ئەركى چوونە قوتابخانە لە كۆلى خۆى بکاتەوہ.

(ئىن تب) وتى: راست دەكەى، سەرباز پىويستى بە خويندن و نووسىن نىيە و تەنھا دەبى شەردا بکات، بەلام ئەگەر خويندەواری ھەبى بەسەر ئەوانەى تردا فەرمانرەوایى دەكات و ئەوانەى تر لە ژىر فەرمانى ئەودا شەردا دەكەن. ھەرگىز نەخويندەواری نابىتە خاوەن پلەوپايە و يەكىك كە نەتوانى بنووسى تەنانەت

كۆمەلىكى سەد كەسىشى پى ناسپىرن و بەردەوام و ابووہ و لە داھاتووشدا ھەر وادەبى. كەواتە ئەگەر ئەتەوئ لە داھاتوودا فەرماندەى سەربازان بىت، دەبى نووسىن فىربى، ئەوساكە ئەوہى ملوانكەى ئالتونى لە ملدایە سەرى رىزت بۆ دادەنەوینىت و لە كاتى شەردا سوارى كەژاوە دەبى و بەندەكانت ئەتەنە مەيدانى جەنگ.

ئەو مندالەى كە چووبو شەراب بکرى بە گۆزەيەكى پەرە ھاھتەوہ و چاوى پىرەمىردەكە لە خۆشيدا برىسكەى دەدايەوہ و وتى: باوكى تۆقەت شەرى نەكردوہ و ناتوانى ژىتى كەوانى رابكيشى و شمشىرى لە كىلانەكەيدا دەربىنىت، بەلام چونكە ئەتوانى بنووسى، ئەمرۆ بەئاسوودەبى ژيان بەسەردەبات و لەبەرئەوہى كە پىاوپىكى رەوشت بەرزە من گومانى خرابى لى ناکەم.

من كاتى كە بىنىم پىرەمىردەكە گۆزەى شەرابەكەى بەرزكردەوہ، لەترسى ئەوہى كە سەرخۆشى ئەو كار لە ئىمەش بکات و بکەوینە جۆگەى ئاوەكەوہ و جل و بەرگەكانمان بدزن، قۆلى باوكمم راکيشا بۆ ئەوہى لەوئ دووركەوینەوہ. كاتى كە دوور كەوتىنەوہ (ئىن تب) يەكئ لە سروودەكانى شەرى ئەخويندەوہ و ئەو مندالەى شەرابى بۆ كرىبوو بەديارىوہ پىدەكەنى.

بەلام من كە (سىنۆھە)م لە برىارى خۆم كە بىمە سەرباز پەشىمان بوومەوہ، رۆژى دواى منيان برە قوتابخانە.

- ۱ - كاهىن: پىاوى ئايىنى، مەلاى جوولەكە - وەرگىرى كوردى.
- ۲ - رووبارى نىل لە پايىزان ئاوەكەى زىادى دەكرد و خەلكى دەيانكرد بە جەژن، چونكە كىلگەكانى تىرئاو دەكرد و چىنىك پەينى سروشتى بەسەر زەوى و زارەكاندا بەجى دەهيشت كە بۆ بەروبوومى جووتياران زۆر بەسوود بوو - وەرگىر.
- ۳ - كاتژمىرى ئاوى: قاپىك كە كونىكى بچووكيان تى دەكرد و دەيان خستە ناو تەشتى ئاو و لە ماوہى سەعاتىكدا قاپەكە لە كونەكەيەوہ پر دەبوو لە ئاو و دواى ئاوەكەيان بەتال دەكردەوہ و

سەرلەنۆی دایان دەنایهوه سەرتاوهکه.. تا ٧٥ ساڵ لەمهوبەر ئهوسهعاتانه له شارى (تهبهس) و
له خوراسانى ئبيران باو بووه و بهکار هینراوه.

٤- (دار الحیاة)

٥- ابو الهول

٦- کتیبى (أموات)

چوونه قوتابخانه

باوكم نه بیده توانی بمنیریتته ئه و خویندنگانیهی که له پهرستگاکاندا دامه زرابوون، له بهر ئه وهی ئه و خویندنگانه تایبته بوو به کور و کچی خانه دانه کان و کاهینه پله بهرزه کان و جگه له وهش خهرجیی فیرکردن له وی گران بوو.

ماموستاکه م کاهینیکی پله پینج بوو که له هه یوانی ماله که ی خویدا قوتابخانه یه کی کردبووه وه. ئیمه له کاتی به هار و هاویندا له هه یوانه که ی وانهمان ده خویند و له زستاندا ده چوینه ژووره وه. قوتابییه کانی بریتی بوون له کوری ئه فسه رانی بهش و مامه له چیه کان و کاهینه بچووه که کان که باوکیان به هیوابوون کوره کانیان بتوانن له سه ر ته خته بنووسن و حیسابی که ل و په لی دوکان بکه ن. یان بتوانن لیکی بده نه وه که گویدرێژه کانی سوپا له ته ویله (پشتیر)ه کان و، ههروه ها ئه سپه کانی هه ر گالیسه که یه ک له مهیدانی شهردا چهنده ئالیکیان پیویسته.

له شاری (ته بهس)، که پایته ختی گه وره ی دنیا بوو له م خویندنگانیهی که له ماله کاندا کرابوونه وه زوری لی بوو و، ئه رکی خویندنی قوتابییان له مانه دا گران نه بوو، چونکه قوتابییه کان حه لقه ی مسیان نه ده دایه ماموستا کانیان، به لکو جاری و ده بوو خواردن یان کووتالیان بو ده هیتان، بو نمونه .. کوری خه لووز فرۆش له زستانان خه لووز و داری بو ماموستا ده هیتا و، کوری نه ساج هه موو سالی چه ند پارچه قوماشیکی بو ده هیتا و، کوره جووتیار گه فی بو ده هیتا. به لام باوكم له بری خویندنی من داو و ده رمانی پیده دا و جاری واده بوو کولاووه ی

هه ندی گیام بو ماموستا ده برد که به شه راب ته ر کرابوو.

له بهر ئه وهی ئیمه که ل و په لی ژیا نی ماموستامان دا بین ده کرد ئه ویش زوری لیمان نه ده کرد و ئه گه ر مندالی له سه ر له وحه که ی خو ی بخره و تایه سزاکه ی ئه وه بوو که ده بوو روژی دوا یی که می هه نگوین یان پاقله بو ماموستا به یینی.

ئه گه ر روژی قوتابییه ک گۆزه یه ک ئاوی جو ی به یینایه، ئه و روژه ده بووه جه ژن، چونکه ماموستا که مان هه ر ئه وهنده که بی ره که ی ده خوارده وه ئیتر خویندن و فیرکردنی له بیر نه ده ما و به ده مه بی ددانه که ی حه کایاتی پیکه نیناوی له باره ی خوایه کان بو ده گێرپاینه وه، ئیمه وای پی ده که نین که ئه وانیه ی به کۆلاندایه پی ده پهرین ده وه ستان و گو ییان هه لده خست بو ئه وه ی بزائن ئیمه به چی پی ده که نین.

به لام کاتی که گه وره بووم ئینجا تی گه ی شتم که ماموستا که مان له م کاره مه به سستیکی گرنگی هه بووه و ده یویست به هو ی ئه و چیرۆکه پیکه نیناویانه وه ئیمه به ئه رکه کانی ژبان ئاشنا بکات و تیمان بگه یه نیت که له نیوان خوایه کاندا خوایه ک هه یه که سه ری وه ک چه قه له و به رده وام ئاگای له کرده وه کانی مرۆقه و هه ر که سی کرداریکی خراب بکات ده ر خواردی گیانه وه ریکی ده دات که نیوه ی له شی وه ک تیمساحه و نیوه که ی تری وه ک ئه سپی ئاوییه.

ده یوت: خوایه کی تر هه یه که له ناو رووباره کان که شتی لی ده خو ی و دوا ی مردن، مرۆف ده با ته ئه و جیگایه ی که ده بی بو ی پروات و تبا ییدا به خته وه ر بی ت.

پاش ئه وه ی ماوه یه ک له و خویندن گه یه دا خویندم شتیکی سه یر رووی دا و ئه ویش ئه وه بوو که کاتی دوو وینهم لی ک نزیک ده کرده وه له مانا که ی تی ده گه ی شتم.

کاتی که وینیه ک به په یکان⁽¹⁾ له سه ر له وحه یه ک ده نه خشی تین، نه فامترین که سیش ده توانی له مانا که ی تی بگات، به لام ته نها یه کیتی خوینده وار ده توانی له مانای چه ند وینیه ک که له ته نیشت یه که وه ریز ده کرا تی بگات.

ئه گه ر ئیوه شیوه ی مرۆقی له سه ر له وحه بکیشن و بی ده نه نه خوینده واری

دهزانی ئەوه مرۆڤه و ئەگەر شتیوهی تیمساحیکیش بێت دهزانیت تیمساحه ، بهلام ئەگەر یهکی بتوانیت له مانای چهند وینهیهکی بهیهکهوه نووسیتندراوی مرۆڤیک و تیمساحیک و داریک و گالیسکهیهک تی بگات و بزانی که مه بهستی بهرامبه ره که ی چیه ، ئەوه پیتی دهلێین خۆپندهوار .

لهو رۆژهی که توانیم له مانای دوو شکلی پیکهوه لکیندراو تیبگم ئیتر پیتیستم به هاندان و دهستخۆشی مامۆستا نه بوو ، چونکه زۆر پیتی دلشادبووم و که دهگه رامه وه بۆ مالتی داوام له باوکم ده کرد که شتیوهکان پیکه وه بنووسیتنی بۆ ئەوهی ماناکانیان تی بگم .

لهو کاتهی که له خۆپندندا به ره و پیتش ده چووم ، ههستم کرد که من وهک ئەوانی تر نیم ، چونکه شتیوهی دهم و چاوم هیلکه یی و دهست و قاچم ناسکه و رهنگی دهم و چاوم له هی خه لک روونتره و هه ره بهر ئەمهش هه ندی له قوتابییان ئازاریان ده دام و ، کوری عه لافه که^(۲) قورگی ده گرتم و دهیگوشی و پیتی ده وتم: تو وه کو کچی و . . من ناچار بووم نووکی په یکانه که می پیتدا بکه م بۆ ئەوهی به رم بدات .

سه ره پرای ئەمانه یه کی له قوتابییان که باوکی ئەفسه ری بهش بوو منی خۆش ده ویست و هه موو رۆژی هه ندی خۆلی سووری ده هینا بۆ فیرگه که و له وی په یکه ری ئازه لانی لی دروست ده کرد و رۆژی شکلی منی به قور دروست کرد و دای پیم . به لام که برده مه ماله وه دایکم خه م باربوو و ، وتی: ئەمه جادوو گه ربیه . .

به لام باوکم لهو هه له دا تیتی گه یاند که ئەگەر دروستکردنی بت جادوو بیت ئەوا ئەو هه موو بته یان له کۆشکی فیرعه ون دانه دنا .

ماوه یه ک تپه پری به سه ره خۆپندم له قوتابخانه دا ، تاکو رۆژی باوکم جلکه نوویه که ی خۆی له بهر کرد و دهستی گرتم و برده میه په رستگای ئاموون و وتی: ئەمه ویت تو بنیرمه (خانه ی ژبان) .

بۆ وه رگیرانی من له (خانه ی ژبان) ، ده بوایه کاهینه کانی په رستگه رازی بوونایه ، به لام باوکم که له هه موو ته مه نیدا بهس گه داکانی چاره سه ره ده کرد له هه لسان و دانیشتن له گه ل کاهینه کان بپه ش بوو و نه ناسینیان زبانیکی زۆری له ژبانی باوکم دا ، چونکه له میسر هه موو ئیش و کاری به ده ست کاهینه کان بوو و ئەوان قوتابییه کانیان هه لده بژارد که بچن له خانه ی ژبان بخوینن و هه ره ئەوان سه رانه (باج) یان داده نا و کاتی به رزبوونه وهی ئاوی نیل را دهی به رزبوونه وه که یان ئە پیتوا و ئە وه نده ده سه لاتیان زۆر بوو که ئەگه ر فیرعه ون حوکی به سه ره یه کی کدا بدایه و ئەو که سه له نیو کاهینه کان دۆستییکی هه بوایه فه رمانه که ی فیرعه ون یان هه لده وه شانده وه .

له بهر ئەوهی باوکم له په رستگه که سی نه ده ناسی ناچار له حه وشه که له سه ره زه وی دانیشتن بۆ ئەوهی وه کو ئەوانی تر به نۆیه له لایه ن یه کی له کاهینه کانه وه بانگه یشت بکرایه ، ئیمه که به یانی زوو چوو بووین بۆ په رستگه تا پاش نیوه رۆش سه ره مان نه هات .

لهو کاته دا پیاویک هاته په رستگاکه وه و باوکم هه ره که بینی ناسییه وه و وتی: ئەمه (پاتوور) ه که به یه که وه له خانه ی ژبان ده مان خۆپند و له یه ک پۆل بووین و ئەو ئیستا کاسه ی سه ری فیرعه ون کون ده کات .

من ئەوسا نه مده زانی که کاسه ی سه ره کون کردن چیه و بۆچی ئەو شیاوییه ی ئەو که سه هیه تی ئەوانی تر نییانه و ، له دواییدا که خۆم بوومه پزیشک زانیم کون که ری کاسه ی سه ره ئەو که سه یه که کاسه ی سه ری فیرعه ون یان که سانی تر (له کاتی نه خۆشی) دا کون ده کات و ئەو (غوده) زیادانه له نوا سه ریدا ده رده کات که له سه ره میتشکی دروست بووه . سه ره پرای ئەمه ، ئەوهی کاسه ی سه ره کون ده کات بو ئەوهش واده کات که گازه ترسناک و ژه هراوییه کان ده رپچی که له نیو کاسه ی سه ردا کۆبوونه ته وه و ده بنه هۆی نه خۆشی .

باوکم کاتی که (پاتوور) ی بینی هه لسا و سه لامی لی کرد و پاتوور

ناسییه وه و دهستی خسته سهرشانی باوکم و وتی: چۆنه هاتوویتته بۆ ئیره؟ ئایا ئیشت ههیه؟

باوکم وتی: هاتووم که له کاهینه کان روخسهت وه ربگرم که ئهم کورهم له خانهی ژیان وه ربگرن.

پاتوور وتی: ئهم کارهتان بێ سووده، له بهر ئهوهی که داواکارییه کهتان رته دهکه نهوه، من خۆم دواایی دیمه ماله وهتان و لهم بارهیه وه گفتوگۆ دهکهین.

سههر له بهیانی روژی دواایی باوکم چووه بازار و بۆ میوانداریتی پاتوور قازیک و چهند ماسییه ک و هندی ههنگوینی کری و هینایه وه بۆ دایکم که قازکه لی بنی و ماسییه کان سوور بکاته وه و به ههنگوینه کهش نایتیکی شیرین دروست بکات.

کاتی که بۆنی قازکه بلا بووه وه، دهروزه که رهکان و کویره کان له بهردهم دهراگی مالمان کوپوونه وه و هههچهنده دایکم دهری دهکردن نه دهرویشتن و ناچار هندی له نانه کهی له چهوراوی قازکه وهردا و دای پیمان که لهوی نه میتن.

باوکم گۆزهیه کی پر کرد له گولاو و دایه دهستم و وتی: که پاتوور هات بهمه ئاوبه دهستیدا بکه و، دایکم پارچهیه ک کهتان، که بۆ (رووپۆشی) تهرمی خۆی ههلی گرتبوو له تهک منه وه دانا و وتی: که ئاوت به دهستیدا کرد بهمه دهستی وشک بکه ره وه.

ئیمه وامان دهزانی پاتوور وه کو جارن کاتی عهسر دیت بو مالمان، بهلام تاریک داهاات و پاتوور ههر نههاات. من چونکه برسیم بوو دواکه وتیم پێ ناخۆش بوو، چونکه دهمزانی ههتا ئه وه نهیهت نان نادهن به من.

باوکم ئه وهنده دلگران بوو که کاتی تاریکیش داهاات، چرای ههله نه کرد و ههر دوو کمان له هه یوانه که له سههر تهخته چوار پیهیه کان دانیشتبووین و نه مانده ویترا سهیری یه کتر بکهین. ئه وه روژه من بۆم ده رکهوت که کهم تهرخه می یان گوئی نه دانی گهوره کان له ناستی ژیر دهسته کانیاان چهند ده بیته هۆی دل رهنجانی

هه ژاره کان و ئهوانه ی له وان بچوو کترن.

ههر چۆنی بێ مهشخه لی له کۆلانه که دا ده رکهوت و له دوا یه وه که ژاوبه که ده بینرا که دوو رهش پیست هه لیان گرتبوو، بهلام ئه وهی مهشخه له که ی پێ بوو میسری بوو.

کاتی پاتوور ویستی دابهزی، باوکم دهسته کانی خسته سههر ئه ژنۆی و داچه میه وه و پاتوور بۆ ده رپرینی خۆشه ویستی یان بۆ ئه وهی نه که وی دهستی خسته سهرشانی باوکم. ئینجا ههردوو کیان هاتن به ره وه هه یوانه که و دایکم به په له داریکی له چیشته خانه که هینا که ناگری پتوه بوو و ههردوو چرا که ی هه لکرد.

باوکم پاتووری له سههر کورسیه ی دانیشاند و من ئاوم به دهستیدا کردو به کهتان دهستیم سربیه وه. کهس قسه ی نه ده کرد، تا وه کو پاتوور سهیریکی کردم و وتی: کورکه ت جوانیشه... دوا ی ئه وه وتی تینوومه و داوا ی شه رابی کردو باوکم شه رابی بۆ تیکرد و ئه ویش که می بۆن و تامی کردو که دلنیا بوو شه رابیکی باشه خوار دیه وه. کاتی که ئه وه خهریکی نۆشینی شه رابه که بوو، من به دیقه ت سهیرم ده کرد، پیاویکی به سالآچوو بوو که قژی سهری کهم بوو و قاچه کانیشی کورت بوون و سینگی به ناودا چوو بوو و سکی گهوره بوو و ملوانکه به کی زپری به مله وه بوو و، کراسه که ی له که ی زۆری پتوه بوو.

دوا ی شه راب خوار دنه وه باوکم نانی شیرین و ماسی بریانی و قاز و میوه ی له بهرده می دانا. هههچهنده وا ده رده کهوت که پاتوور پیش هاتنی بۆ مالی ئیمه له میوانداریه کی تر بووبی، بهلام بۆ ده رخستنی ژیری و تیگه یشتوویی خۆی له خوار دنه کانی خوارد و باسی به تام و له زه تی خوار دنه که ی کرد و، ناگام لی بوو دایکم ئه وه مدح کردنی پتخوش بوو.

پاتوور وتی: مهشخه لداره کهم ئه وهنده ی خواردووه باوهر ناکه م ههچی تری پێ بخوری، بهلام ئه گه ره هندی چیشته و بیره بۆ رهش پیسته کان بهن خراب نییه.

من نان و چیشتم بۆ بردن و ئەوان لە جیاتی ئەوەی که خوشحال بن هەندێ جێبوشیان داو وتیان: ئایا نازانی ئەم پیرەمێردە کهی هەڵدەستی پرۆین؟
وتم: من ئاگام لێ نییە و نازانم... گەر پامەوه و بینیم میسر بیه که لە ژێر دارەکان خەوی لێ کهوتوو.

ئەو شەوه باوكم بەبۆنە میوانە که یەوه لە خواردنەوه زیادەنۆشی کرد، بۆ ئەوەی هانی ئەویش بدات که بخواتەوه و دوای ئەوەی ئەو شەپراپەیی که لە بازار کربوومان هەمووی خورایەوه، دەستیان بە خواردنەوهی ئەو شەپراپەش کرد که باوكم بۆ چارەسەر کردن بە کاری دەهینا و گۆزەیهک ناوی جو که لە مالهوه هەمان بوو خواردیانەوه و ئیتر کهوتنە کەیف و خوشی و لەبارە سالی کانی خۆتندنیان لەخانە ی ژبان گفتوگۆیان دەکرد و رووداوەکانی ئەوسایان وەبیر یەک دەهینایەوه.

پاتوور وتی: ئەم پیشەیهی من که کون کردنی سەری فیرعه ونە بۆ یەکیکی تەمبەلی وەکو من زۆر لە بارە، چونکه لە نێوان هەموو بەشەکانی پزیشکی هیچ بەشێک لەبەشی کاسە ی سەر و میتشک ئاسانتر نییە، جگە لە ددان و گوێ و قورگ که ئەمانە پێوستی بە پسیوری تاییەتی خۆی هەیه.

پاتوور ئەبوت: من ئەگەر کابرایەکی تەمبەل نەبوومایە و بچوومایە تە بەشێکی تر، پزیشکیکی ئاسایی وەکو تۆم لێ دەر دەچوو که دەبوایە چارەسەری خەلکیم بکردایە و ژیانم پێ ببەخشینایە، بەلام ئەمڕۆ ئیشی من ئەو یە که خەلک بمرێم. کاتی که خەلک لە پیر و پەککەوتە و ئەوانە ی چارەسەر نا کرێن بیتزار دەبن، دەیهینن بۆ لای من که سەریان هەلدێرم و منیش کاسە ی سەریان هەڵدەتلیشینم بۆ ئەوەی هەلمە ئازارگە ی نەرەکان دەر بچێ و لە ئەنجامدا ئەو نەخۆش و بەسالاً چووانە دەمرن.

دوایی وتی: ئەگەر وەک تۆ ببوومایە بە پزیشکی هەژاران ئەم سکه زلەم نەدەبوو و، ئەم ورگە تەنانەت ناهێلێ بەباشی بەرێدا برۆم، لەبەر ئەوەی

پزیشکی فیرعه ونم و هەموو جوړه خواردنیکی بە هیز و نایاب دەخۆم. ئەم ورگەم پەیدا کردوو، بەلام تۆ چونکه کهم دەرامەتی تەنها ئەو خواردنەوه دەخۆی که بۆ لەش ساغیت پێوستە و ورگت پێی گەورە ناییت و دوو ئەوەندە ی من ئەژبیت چونکه. بۆ کورت کردنەوهی تەمەن هیچ شتی لەوه کاریگەر تر نییە که مروف ئەو خواردنەوه بخوات، که پێوستە پێش خواردن بکولێنری.

پاتوور دەمی باوكمی کردوو و سەیری ددانەکانی کرد و دوایی دەمی خۆی نیشانی باوكم داو وتی: سەیر که من لە سیانزده ددان زیاترم نەماوه و ددانەکانم بوونە تە بەلاوگی پیری خواردنە کولاً وەکان و تۆ لەبەر نەبوونیت زۆری کات خواردنی سروشتی و سادە دەخۆی و ددانەکانت پاراستوو.

دوایی سەریکی باداو بەپەرۆشەوه وتی: وام لێ هاتوو زور لەش قورس و کهم توانا بوومە و لەبەر زێر و زیو و پارە ی زۆر وەک ئازەلم لێ هاتوو.

باوكم وتی: کورم سینۆه، بەم قسانە باوەر مەکه، چونکه پاتوور ئیستا گەورەترین نۆژداری میتشکه و ئەم پیاو ئەوەندە لە هونەرە که ی خۆیدا کارامەیه که دەتوانی لوبەک بەقەدەر هیلکه یەک لە میتشکی نەخۆش بەهینیتە دەرەوه و سەدان کەس لە کاهینەکان و گەورە پیاوانی لە مردن پرگار کردوو و ئەوان دوای چاک بوونەوه یان ملوانکە ی زێر و کاسە ی مسی زۆریان داو هتی.

بەلام پاتوور وتی: لەجیاتی هەر کەسێ که چاک دەبیتەوه، دەیان و بگرە سەدان کەس بە دەستی من دەمرن. ئایا تۆ قەت بیستووتە فیرعه ونی لەدوای نەشتەرگەری کاسە ی سەری لە سی رۆژ زیاتر ژیا بیت؟

ئەوانە ی که دەلێن کێردی نەشتەری کردنە کهم که لەبەردی (سماق) هەختەوه ی ئەبەخشی، لە لایە که وه راست دەکن، چونکه کاتی که کاهینێ یان شازادەیهک یان یەکی لە خانەدانەکان، دوای هەلکەندنی کاسە ی سەریان بەم کێردە دەمرن، زێر و پارە و مەر و مالات و عەمباری دەغل و دانە که یان بەر میراتگرەکان دەکەوی و، ئەو میراتگرانە پێی بەختەوه ر دەبن. یان هەر کاتی

فیرعهون له یه کئی له ژنه کانی خوئی بیزار ده بیت دیته لای من بو ئه وهی که من بهم کیرده بهردینه م کۆتایی به ژبانی بهیتم و هندی جار خودی فیرعه ونیش ههروا...

به لام پاتوور له م کاته دا وهک بلئی تیگه یشتی خه ریکه شتی بلئی، که دوایی لئی په شیمان بیته وه، ئیتر بیده نگ بوو و دوای چهند ساتیکی تر وتی: من زورشت ده زانم.. زور نهینی له دلئی مندا شاردرانه ته وه و خه لکی که ئەم بابه ته ده زانن لیم ده ترسن، به لام من کابرایه کی چاره ره شم، چونکه زورشت ده زانم و هه تا زانیاری مرۆف زیاتر بیت پتر هه ست به خه م و په ژاره ده کات.

له م کاته دا که وته گریان و فرمیسه که کانی چاوی به پارچه که تانه که ی دایکم سربیه وه و به باو کمی وت: تو پیاویکی هه ژاری، به لام شه ریفی و من پیاویکی دهوله مهندم و له بری ئه وه خراپم و له ریخه مانگای سه ره پئی که مترم.

له و کاته ی ئەم قسانه ی ده کرد ملوانکه ئالتوونه که ی له ملی لیکر ده وه و خستییه ملی باو کمه وه، به لام باو کم وه ری نه گرت چونکه ده زانی ئه وه ی له کاتی سه رخوشی به خشری دیارییه کی راسته قینه نییه و له وه یه ئه وه ی دیارییه که ده به خشی دوایی په شیمان بیته وه و پرۆژی دواتر لئی بستینیته وه.

باو کم و پاتوور له ته نیشته یه که وه له ژووره که نووستن و منیش له هه یوانه که خه وم لیکه وت. سبه ینی زوو له خه و هه لسام و سه یرم کرد پاتوور به خه به ره و دانیشته وه به هه ردوو ده ست سه ری خوئی گرتبوو و ده یوت: ئیره کوئییه؟ من بو لیره؟

من لئی نزیک بوومه وه و دهستم به ئەژنومه وه گرت و داچه میمه وه و وتم: پاتوور ئیره مالی پزیشکی هه ژارانه و تو دوینی شه و لیره میوان بوویت و ئیستا له خه و هه لساوی.

له قسه کردنه که ی ئیمه باو کیشم به خه به رهات و دایکم که له پیش ئیمه وه به خه بهر بوو، گۆزه بهک دۆ و ماسیی سویر کراوه ی بو میوانه که مان هینا.

جاریکی تر ناوم به دهستی پاتوور دا کرد و ئه و سه ری دانه وانوو وتی ناو به سه رمدا بکه و، دوایی ده ست و سه ریم به که تان وشک کرده وه.

(پاتوور) پیش ئه وه ی پاروویهک ماسی و قومئ دۆ بخواته وه به ره و باخچه که رویشته و مه شخه لداره که ی خوئی به له قه یه ک به خه بهر کرده وه و به دهنگی بهرز وتی: ئە ی (جهعل) (۳) ی پۆخل ئاوها پاریزگاری له گه وره که ت ده که ی؟ کوا رهش پیسته کان؟ که ژاوه که ی بو لئی نه ماوه؟

مه شخه لداره که هه لسا و پاتوور پیتی وت بیان دۆزیته وه و، دوایی ده رکه وت که قوله ره شه کان شه وی رابردوو دوای خه وتنی ئیمه چوو بوون بو یه کییک له ماله سۆزانییه کان و که ژاوه که یان به بارمته دانابوو و به و پشت ئه ستوورییه وه تا درهنگ خه ریکی راباردن بوو بوون و هیشتا به خه بهر نه هاتبوون.

پاتوور حه لقه یه کی مسی دایه مه شخه لداره که ی که ئەم هه والهی هینا، بو ئه وه ی بچئ رهش پیسته کان و که ژاوه که، که به بارمته مابوونه وه بهیئیته وه.

دوای ئه وه پاروویهک ماسی-ی خواردو قومئ دۆی خوارده وه وتی: ئیمه دوینی شه و نه مانتهوانی له باره ی ئەم کورپه بدوین و، من بو ئەم مه بهسته هاتبووم.. کورم.. ناوت چیه؟

وتم: ناوم سینۆه یه

(پاتوور) وتی: خویندن و نووسین ده زانی؟

وتم: به لئی

وتی: پرۆ کتییی (مردووه کان) بیینه

من رویشتم و دهسته یه ک (پاپیروس) که کتییی (مردووه کان) ی تیدا نووسرابووه هه یینام و ئه ویش هه ندیکی ده ست نیشان کردو منیش بۆم خوینده وه. پاشان چهند رسته یه کی وت و من نووسیم و چاوی لیکرد و په سندی کرد و وتی: زور باشه پییم بلئی حه ز ده که ی بی به چی؟

وتم: ئە مه ویت له خانه ی ژبان بخوینم بو ئه وه ی وهک باو کم بیم به

پزیشک...

پاتوور وتی: سینۆهه هه ندی ئامۆژگاریت ده کم، ده بی باش گوئی لی بگریت و له یادی نه که ی، به لام من له بییر بکه، که ئەم شتانه ت پین ده لیم و هه رگیز باسی ئەوه مه که که ئەم ئامۆژگاریبانه ت له پزیشکی تایبه تی فیرعه ون بیستوو. ئەو شوینه ی بو فیربوونی پزیشکی ده چیتسه ئەوی، جیگای کاهینه کانه و ژیان و پیشکه وتنی تو به ستراوه ته وه به ویستی ئەوان و تو که چوویتسه ئەوی ده بی ملکه چ و گوپرایه ل و بیده نگ بیت. هه رگیز نه که ی ره خنه له شت بگری و بیروباوه ری ده روونی خو ت ئاشکرا بکه ی ت و هه ر چیش ت پین ده لین ده بی رازی بی و ئەوه ش بزانه که مرۆف ده بی له ژیانیدا و به تایبه تی له خانه ی ژیان، وه کو رپوی فیلبازو وه ک مار بی دنگ بی، به لام له پوآله تدا وه ک کو تریکی غه در لی کرا و مه ریکی بی ئاگا خو ی نیشان بدات.

له بییری مه که که مرۆف ته نها له کاتدا ده توانی شیوه ی راسته قینه ی خو ی ده ربخات، که هیز و ده سه لات و زیره کییه کی زۆری هه بیت و تا ئەو رۆژه ی که ده گه یته ئەو هیز و ده سه لاته گوپرایه ل و له سه رخۆ و مل که چ به .

پاشان پاتوور وتی: ئەمپۆ ده چم کاهینه کان راده سپیرم که له قوتابخانه که ی په رستگای ئاموون وه رت بگرن و پاش ته واکردنی خو لیتیکی سی سآله ده تخه نه خانه ی ژیانوه .

پاشان پاتوور خواحافیزی له باوکم و دایکم کرد و سواری که ژاوه که ی بوو و رۆیش ت.

۱ - په یکان: به ردیکی نووک تیژ که بو نووسین و وینه کیشان به سه ر له وحه که دا ده یانه ینا -

وه رگیزی کوردی

۲ - عه لاف: دانه ویله فرۆش ... ئەوه ی ده غل و دان له جووتیاران ده کپی و ده یفرۆشیتسه وه -

وه رگیزی کوردی.

۳- جه عمل : فالۆنچه - سیسارک - زینده وه ریکی ورده که له سه ر شه قامه کان پاشماوه ی ئاژه لان

کو ده کاته وه - وه رگیزی .

فیرگه‌ی ئاماده‌یی پزشکی

له و سه‌رده‌مه‌دا خویندنی بالآ له (ته‌به‌س) به‌ده‌ست کاهینه‌کانی (ئاموون) به‌وه بوو، خانه‌ی ژبان به قوتابخانه و نه‌خۆش‌خانه‌یه‌ک له‌قه‌له‌م ده‌درا که‌له ناو په‌رستگا‌که‌دا ئه‌رکه‌کانی جیبه‌جی ده‌کرد. هه‌موو قوتابخانه‌ی بالآ‌کانی ته‌به‌س به‌هۆی ده‌ستی کاهینه‌کانه‌وه به‌پتوه ده‌چوون و ئه‌وانیش له‌هه‌لبژاردن و وه‌رگرتنی قوتابییان زۆر وربا بوون، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌رکه‌سه‌ی دژایه‌تییان بکات، له‌و خویندنگه‌ی بالآ‌یانه‌ی دووری بخه‌نه‌وه و بێ به‌شی بکه‌ن.

جگه‌له قوتابخانه‌ی پزشکی، قوتابخانه‌ی ماف و بازرگانی و ئه‌ندازیاری و بیرکاری و ئه‌ستیره‌ناسیش له‌ناوپه‌رستگای (ئاموون) دا هه‌بوون⁽¹⁾.

کاهینه‌کان له‌به‌ر ئه‌وه له‌ وه‌رگرتنی قوتابییان وردبین بوون، چونکه‌ نیوه‌ی خاکی میسر هی پیاوه‌ی ئایینییه‌کان بوو، واته به‌پرواله‌ت هی (ئاموون) بووه‌و ئه‌وان نه‌یانده‌ویست جگه‌ له‌ لایه‌نگرانی خۆیان که‌س بپیتته‌ پزشکی و مافه‌روه‌ر و بازرگان و ئه‌ندازیار و ئه‌ستیره‌ناس.

هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپا پیتش چوونه ناو له‌شکره‌وه ده‌بوایه‌ خولیکی قوتابخانه‌ی مافیان ته‌واو بکه‌رايه، کاهینه‌کانی په‌رستگه‌ی (ئاموون) ده‌سه‌لاتیان به‌سه‌ر هه‌موو ده‌زگا‌کانی به‌پتوه‌بردن و سه‌ربازی میسر دا سه‌پانده‌بوو. له‌م قوتابخانه‌دا دووانیان له‌وانی تر به‌بایه‌ختر بوون که‌ به‌کیکیان قوتابخانه‌ی پزشکی و ئه‌ویتریان ماف بوو.

خولی ئاماده‌یی ئه‌م دوو قوتابخانه‌یه‌ی سه‌ سال بوو، قوتابییان ده‌بوایه‌ سه‌ سال له‌ویدا بمانایه‌ته‌وه تا له‌ دوا‌ی تا‌قی کردنه‌وه، ئه‌گه‌ر خوا (ئاموون) یان

ببینیایه ئه‌وسا رینگایان ده‌دا که له قوتابخانه‌ی پزشکی یان ماف وه‌رگیرین. من له به‌شه‌کانی داها‌تو‌دا باسی ئه‌وه ده‌که‌م که قوتابییان چۆن خوا (ئاموون) یان ده‌بینی. مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی کاهینه‌کانی میسر له‌وه‌ی که قوتابییان سه‌ سال له‌و خوله‌ ده‌هیشته‌وه، ئه‌وه‌بوو که هه‌موو بیرو بۆ‌چوون‌پکی سه‌ره‌خۆی قوتابییه‌کان له‌ناو به‌هن، که له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی ئه‌واندا نه‌ده‌گونجا.

له‌ماوه‌ی ئه‌م سه‌ ساله‌ قوتابی له‌م خولانه‌دا هیچ کاریکی نه‌بوو، جگه‌له‌ خواپه‌رستی و فیروونی گێرانه‌وه‌ی ئایینییه‌کان. کاهینه‌کان ده‌یانزانی که ئه‌وانه‌ی دینه‌ ئه‌و خوله‌وه‌ هیشتا مندالن و تازه‌هه‌نگاو ده‌نینه‌ قوناعی لاوی. سه‌ره‌پرای ئه‌وه‌ش تا پیتش ئه‌و کاته هه‌ر یارییان کردووه و بیرو باوه‌رپکی سه‌ره‌خۆیان نییه‌ و له‌و ته‌مه‌نه‌دا بۆ ئه‌وه‌ ده‌چنه‌ ئه‌و فیرگه‌ ئاماده‌ییانه‌ که بینه‌ خاوه‌ن بیرورا. که‌واته‌ ده‌بوایه له‌م خولانه‌دا ئازادیی بیروپایان له‌ ناو به‌هن و بیسانکه‌نه‌ بوونه‌وه‌رپک که به‌بێ چهنده‌ و چوون هه‌رچییان پێ و تن بیسه‌لمینتی.

قوتابی کاتێ که ئه‌م قوناعه‌ی بری و چووه قوتابخانه‌ی ماف یان پزشکی و خویندنی ئه‌ویشی ته‌واو‌کرد، ده‌بیتته‌ گه‌نجیکی ته‌واو به‌لام جگه‌ له‌وه‌ی کاهینه‌کان فیریان کردووه‌ هیچی تری نه‌خویندووه‌ و نه‌بیستووه‌ و به‌شیتوه‌یه‌ک بی‌کردنه‌وه‌ی ته‌سک ده‌بیتته‌وه‌ که له‌دوا‌ی ده‌رچوونی له‌و قوتابخانه‌ی بالآ‌یانه ناتوانی به‌شیتوه‌یه‌کی تر جگه‌ له‌وه‌ی کاهینه‌کان پیتیان وتوه‌ بی‌رکه‌تته‌وه.

ئیمه‌ کۆمه‌لێکی بیست و پینج که‌سی بووین که له‌و خوله‌ ئاماده‌یییه‌ ده‌ستمان به‌ خویندن کرد و هه‌موو به‌یانیان زوو ده‌چومه‌ قوتابخانه‌ و نانی ئه‌و رۆژه‌م له‌گه‌ل خۆم ده‌برد و پیتش خۆرئا‌وا‌بوون ده‌گه‌رامه‌وه‌ مالی خۆمان.

له‌دوا‌ی چوونم بۆ ئه‌و قوناعه‌، زوو تیگه‌یشتیم که (پاتوور) ناهه‌قی نه‌بوو ده‌یوت ده‌بێ ملکه‌چ و گوێراپه‌ل‌بی و هه‌رگیز ره‌خنه‌ نه‌گری و بیروباوه‌ری خۆت نه‌درکینتی. هه‌ستم کرد که کاهینه‌کان له‌ نێو قوتابییاندا جاسوسیان دانا‌بوو و

هەر ئه‌وه‌نده قوتابیییه‌ک گومانی له‌بابه‌تی هه‌بوایه‌و بیوتایه‌وانیییه‌و کاهینه‌کان درۆده‌که‌ن، یه‌کسه‌ر ئه‌و قوتابیییه‌یان درۆده‌کرد و ئیتر مه‌حال بوو بتوانی بچیتته قوتابخانه‌یه‌ک له‌و قوتابخانه‌ بالاییانه‌ی ته‌به‌س و بو‌ده‌رکردنیشی به‌هانه‌ی ته‌واویان هه‌بوو و ده‌یانوت که (ئاموون) ده‌لی ئه‌م قوتابیییه‌ لیته‌اتوو نییه‌.

ئه‌و روژه‌ی داخلی قوتابخانه‌ ئاماده‌یییه‌که‌ کرام، ته‌مه‌نم سیانزه‌ سال بوو، ئه‌گه‌رچی یه‌کیک بووم له‌ قوتابیییه‌ که‌م ته‌مه‌نه‌کانی ئه‌وی، به‌لام له‌هه‌موو قوتابیییه‌کانی تر که‌ زۆریه‌یان کوری کاهینه‌ گه‌وره‌کان و خانه‌دانه‌کان بوون لیته‌اتوو تر بووم و ده‌توانم بلتیم ئه‌گه‌ر هه‌ر ئه‌و کاته‌ منیان بخستایه‌ته‌ قوتابخانه‌ی پزیشکی، ده‌توانی به‌ ئاسانی بخوینم و تیبه‌گه‌م، چونکه‌ جگه‌ له‌ خوینده‌واری، زانیاری زانستیشم هه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی باوکم پزیشک بوو و من له‌ژێر ده‌ستیدا ناوی زۆر له‌ داو و ده‌رمانه‌کانم ده‌زانی و، ده‌مزانی برینی که‌ کیمی نه‌بوو چۆن به‌رۆن چاره‌سه‌ر ده‌کرێ و به‌ چ شێوه‌یه‌ک برینی که‌ چلک و کیمی ده‌کرد دوا‌ی ده‌ره‌یتانی کیم و جه‌راحت و ده‌رمان کردن، به‌ئاگر داخی بکه‌م، که‌ ئیتر جه‌راحت نه‌کات.

هه‌روه‌ها من بینیبووم که‌ باوکم کاتی به‌ هانای مامانیکه‌وه‌ ده‌چوو، چۆن به‌و که‌رسته‌ تایبه‌تییه‌ که‌له‌ داری (سه‌در) دروست کرابوو، منداله‌که‌ی له‌سکی دایکیدا له‌ت له‌ت ده‌کرد و ده‌یه‌یتنایه‌ ده‌روه‌، بو‌ئه‌وه‌ی گیانی دایکی له‌ مردن رزگار بکات.

به‌لام سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌ زۆریه‌ی قوتابیانی ئه‌وی لیته‌اتوو تر بووم بو‌چوونه‌ خانه‌ی ژیان، منیان سێ سال له‌و ئاماده‌یییه‌ به‌خو‌پایی راگرت. ئه‌و قوتابیانییه‌ی که‌ باوکیان له‌ کاهینه‌کان و ده‌سه‌لاتداران بوون دوا‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک ده‌نێردان بو‌خانه‌ی ژیان و کاهینه‌کان ده‌یانوت (ئاموون) ئه‌مری کردوو که‌ بیانگوازینه‌وه‌ بو‌خانه‌ی ژیان. ئه‌گه‌رچی کاته‌کاتمان به‌ خواپه‌رستی و فی‌ربوونی گیراوه‌ی

تایینی ده‌برده‌سه‌ر، به‌لام هه‌ندی کاتمان ده‌ما که‌ تیایدا کاهینه‌کان کتییی (مردوو‌ه‌کان) یان پێ ده‌نوسینه‌وه‌و له‌ هه‌وشه‌ی په‌رستگا‌که‌ ده‌یانفرۆشت. پاش به‌سه‌رچوونی سێ سال له‌ته‌مه‌نم و کو‌تایی خوله‌که‌ به‌و قوتابیانییه‌ی که‌له‌ گه‌وره‌کان نه‌بوون (منیش له‌وان بووم) راگه‌یه‌ندرا که‌ خو‌یان بو‌خانه‌ی ژیان ئاماده‌ بکه‌ن.

ده‌بوایه‌ پێش رو‌یشتن بو‌ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک له‌ په‌رستگا‌ به‌رو‌ژوو بووینایه‌ و له‌وی ده‌رنه‌چووینایه‌. له‌شه‌وی کو‌تاییدا ده‌بوایه‌ خوا (ئاموون) خو‌ی نیشانی ئیمه‌ بدایه‌ و له‌گه‌لماندا بدایه‌ و ئه‌گه‌ر بمانیننایه‌ و له‌گه‌لی قسه‌مان بکرده‌یه‌ ئه‌وسا شیایوی وه‌رگیران بووین له‌ خانه‌ی ژیان وه‌کو‌ باس کرد دوا‌ی ئه‌و هه‌موو میتشک شو‌رینه‌وه‌و پر کردنه‌وه‌یه‌ له‌باره‌ی (ئاموون)، سته‌م بوو که‌ یه‌کیک بلتی نه‌مبینیوه‌ و قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کردوو.

له‌ نیوان قوتابیانیاندا من له‌ هه‌موویان چاو کراوه‌تریووم، چونکه‌ له‌گه‌ل باوکمدا ده‌چووینه‌ دیار سه‌ری زۆر نه‌خۆش و مردنیانم به‌چاو ده‌دی و له‌ مندالییه‌وه‌ تا ته‌مه‌نی شانزده‌ سالی زیاتر له‌ په‌نجا نه‌خۆشم بینی که‌له‌ پێش چاو‌مدا گیانیان ده‌رچوو.

من هه‌ر چه‌ند مندال بووم هه‌ر له‌و کاته‌دا هه‌ستم به‌وه‌کرد که‌ هیچ شتی وه‌کو‌ مردن مرۆف ئاگاداری هه‌ندی قسه‌ی پر‌وپو‌و‌چی کاهینه‌کان ناکاته‌وه‌، چونکه‌ به‌چاو ده‌بینی که‌ مردنی مرۆف جیاوازی نییه‌ له‌گه‌ل مردنی گیانه‌وه‌رانی تر و تیده‌گات که‌ ئه‌گه‌ر کاهینه‌کان وه‌کو‌ خو‌یان ده‌لین نو‌ینه‌ر و هه‌لب‌ئێ‌تر دراوی (ئاموون) ن له‌سه‌ر زه‌وی، بو‌چی جله‌وی مردن ناگرن و هه‌ر نه‌بی و با بکه‌ن خو‌یان نه‌مرن.

مرۆف کاتی مردن ده‌بینی، ئینجا تیده‌گات که‌ ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ پر‌وپو‌و‌چن و بگره‌ به‌بی مانا ده‌روانیتته‌ هه‌مووشتی. قوتابییه‌کانی تر وه‌کو‌ من چه‌نده‌ها جار مردنیان نه‌دیوو، بو‌یه‌ نه‌یانده‌توانی وه‌ک من بیر له‌ گیرانه‌وه‌ی کاهینه‌کان

بکه نه وه. دواى ته و او بوونى روژى حه و ته م که له په رستگاکه به روژوو بووین، سهريان تاشيین و ئيمه يان له حه و زى گه و روى په رستگاکه دا شوړى و جلکيکى تاييه تى خانى ژيانيان له بهر کردين.

کاتى خوړئاو ابوون که (ناموون) له پشت گرده کانى روژئاوا بزر بوو (لپړه دا مه به ست له ناموون خوړه که خواى گه و روى ميسر بيه کان بووه - وهرگيپر) پاسه وانه کان فويان کرده که په نا کانيان و درگای په رستگاکه داخوا له و کاته دا يه کى له کاهينه کان که نه و نه و دهى خوار دبووه به لادا دهات، بانگى کردين و ئيمه به دواى که و تين و له دالانکى (پيړه و) دريژ تپيپر بووین و درگايه کى بو کردينه وه و چووينه ژووړيکى گه و روه که فهرشيکى تيدا راخرا بوو و، بينيم هوډه که تاريخ بوو، به لام له نا و هراست هوډه که په رديه که هلو اسرابوو که که مې تيشکى رووناکى له پشت بيه وه دهاته هم ديو. من تا نه و کاته نه چو بوومه نه و ژووړه وه، به لام زانيم که ژووړى ناموونه.

کاهينه که په رده کهى لبرد و له و کاته دا من بو يه که مين جار چاوم به خوا (ناموون) کهوت که وهک مرؤف و ابو و چونکه گه نج بووم و باوهرم به خوا (ناموون) هه بوو له شم له زى.

ناموون کراسيکى له بهر دابوو و نه و هه موو چرايه له ده وړى ناموون داندر ابوون و زيپر و به رده گرانبه هاکان له سهر سهر و ملي نه دره و شانده وه.

کاهينه که وتى: ئيوه ده بى نه مشه و تا به يانى به خه به ربن و خوا په رستى بکن، به لکو خوا (ناموون) قسه تان له گه ل بکات و، نه گه له گه ل تان دوا نيشانه ي نه و ده يه که ئيوه به شياو ده زانې بو چوونه ناو قوتابخانه ي خانى ژيان و نه گه هم شه ر ه ف تان پي به خشرا نه و سبه ينى به يه که وه (ناموون) ده شوين و جله کانى ده گوړين و نه وسا ده چينه خانى ژيان.

دوا جار په رده کهى به رووى ناموون-دا دادايه وه و به بى نه وهى ده ست بخاته سهر نه ژنوى و سهر دانه و ينى له ژووړه که چووه ده روه و درگای داخست.

هه ر نه و نه و کاهينه که چووه ده روه ئيتر نه و قوتابخانه ي که له من گه و رده تر بوون، ده ستيان کرد به پيکه نين و قسه کردن و گوشت و نانيان له گيرفانيان ده رهيئا و که و تنه خوار دنى.

به کيکيان چووه ده روه و، قوتابخيه کان و تيان ده چيته ژووړى کاهين که له وى نان بخوات و هه ر له و يش ده نویت، چونکه ناتوانى له سهر به رد بخه و يت.

به لام من به روژوو بووم و ناماده نه بووم که له خوار د نه کهى نه وان بخوم و، نان خوار دنم له کاتيکدا که ناموون له و ديو په رده که وه بوو به کوفر ده زانى.

گه نج که کانى تر دواى گوشت خوار دن، به ئيسکه کان ياريان ده کرد و پاشان هه ريه که يان له سهر به رده سافه کانى ژووړه که دا راکشان و خه و تن، به لام من نه مده توانى بنووم و به رده و ام له بير کردنه وهى ناموون-دا بووم و نزا تايين بيه کانم ده خو پند و هه ستم راگر تبوو که له چ کاتيکدا گويم له دننگى ناموون ده بيت.

تا نه و کاته ي سپيډه ي به يانى ده رکه و ت من گوى بيستى هيچ دننگيک نه بووم و نزىکى خوړه لاتن به شيوه يه کى ناديار هه ستم کرد که په رده کهى پيش ناموون که مې جوولا يه وه.

به ره به يان پاسه وانه کانى په رستگاکه نه فيريان ليدا و درگا کانى په رستگا کرانه وه و خه لکى هاتنه ژووړه وه و گويم له دننگه دننگيان بوو که وهک دننگى شه پوله کانى ده ربا و ابو که له ده روه نه بيستى.

کاتى هه تا و هه لاهات کاهينه که له گه ل نه و کوره ي که شه و چووه ده رى له چيگايه کى ئيسراحت پشوو بدات و بخه وى، هاتنه ژووړه که وه و له سه رو چاوى هه رو و کيان هه ستم کرد که خوار دو و يانه ته وه. پاشان رووى کرده ئيمه و وتى: نهى نه و که سانه ي که تاره زوو ده که ن بچنه خانى ژيان، تاييا شه و به خه بهر بوون و خوا په رستيتان کرد؟

هه موو به يه که دننگ گوتان به لى کاهينه که گوتى: تاييا (ناموون) له گه ل تان دواو دننگى نه و تان بيست؟ پاش که ميک بى دننگى به کى له قوتابخانه يان که

ناوی (مووسا) بوو وتی: به لئخ، قسه ی له گه ل کر دین ... قوتابییانی تریش ئەم و ته یه یان دوو باره کرده و ، به لام من هیچم نه وت، چونکه ئاموون قسه ی له گه لم نه کردبوو و سهرم سورما بوو که چون ئەوان ده یانویرا ئەو درۆیانه بکه ن.

ئەو کورده ی که شه و چوو بووه هۆده ی کاهینه که و له وی نووستبوو به بی شه رمییه کی سه رسور هینه ره وه وتی: (ئاموون) هاته لای منیش و چند نه یئینییه کی پی وتم، به لام جه ختی کرد که لای که س نه یدرکینم و من به بیستنی ئەو دهنگه هیمن و به سوژه ی زور که یف خو ش بووم.

مووسا وتی: کاتی که ئاموون بینی دهستیکی به سه رما هینا و وتی ئە ی مووسا من فه ر و پیروزی ده رژیتم به سه رخۆت و خیزانه که تدا و تو له داها توودا ده بیته یه کی له پزیشکه به ناویانگه کانی میسر.

له دوا ی مووسا هه ربه که له قوتابییان کورته چیرۆکیکیان ریکخست، سه باره ت به بینی ئاموون و قسه کردن له گه لیدا، تا سه ره گه یشته سه رمن و کاهینه که لئی پرسیم: سینۆه نایا تو ئاموونت بینی و گفتوگۆت له گه لدا کرد؟ وتم: نا... من نه بینیم و نه گویم له دهنگی بوو و، ته نها به ره به یان هه ستم کرد په رده که ی که می ده جو لیته وه.

کاهینه که به گرژی سه یریکی کردم و بی دهنگی دایگرتین. یه کییک له گه نجه کان که له سه ره تای هاتنه قوتابخانه وه بیووه هاوړیم دهستی کاهینه که ی گرت و بردییه په نایه ک و به هیواشی قسه ی له گه لیدا کرد و کاتی گه رانه وه لام، کاهینه که به رقه وه وتی: سینۆه چونکه بیگومانم له باوه ری پاک ی تو، وه ره له وانه یه ئاموون قسه ت له گه لدا بکات.

ئینجا به ئیشاره تی ئەو کورپه رده که ی لا برد و منی برده به رامبه ر بته که ی (ئاموون) و ناچاری کردم که سه رم بخمه سه رزه وی و هه ر به و حاله به جیتی هیشتم.

له ناکا و بانگییک له ژووره که دا دهنگی دایه وه و پیی وتم: سینۆه...

سینۆه... من دوینی شه و ویستم ئاخاوتنت له گه لدا بکه م، به لام تو ی ته مبه ل خه وت لیکه وتبوو.

من سه رم هه لپی و، وا تیگه یشتم که دهنگه که له ده می ئاموونه وه دیته ده ری و دوا جار هه ر ئەو دهنگه وتی: سینۆه... من ئاموونم و له سزای که م ته رخه مییه که ی دوینی شه وت ویستم ده رخواری خوا ی (تایبه ت به) قووت دانت بده م، به لام چونکه ده زانم بیرو باوه رت به من پته وه ئەمجاره لیت خو ش بووم و...

من ئیتر تیغه یشتم که له وه به دوا وه چی تری وت، چونکه زانیم که ئەو دهنگی من به ئاموونم زانی بوو دهنگی که س نه بوو جگه له دهنگی کاهینه که و له م لیکدانه واندا تووړی و نه فره ت و سه رسورمانیکی زور دایگرتم. له دوا پیدا کاهینه که هات و منی له زه وی به رزکرده وه و وتی: وه ره له شو رین و جلک گوړینی ئاموون به شداری بکه.

من به ته واوی نایه ته وه یادم که چون خه ریکی شوشتن و جل و به رگ گوړینی ئاموون بووین، چونکه فکرم په ریشان بوو و وام هه ست ده کرد پیاکیشانیکی به هیزم به رکه و تووه و که لئینییک که و توته باوه رمه وه که به هیچ شتی پر ناییته وه. ئەو روژه رو نی پیروزیان له سه ری من و ئەوانی تر داو (پا پیروس) یکیان داپیم که بریاری وه رگرتنم بوو له خانه ی ژیان.

کاتی مه راسیمی ئەو روژه ی وه رگیرانمان له خانه ی ژیان ته واو بوو، له په رستگا هاتمه ده ره وه که به ره و مال پرومه وه له بیزاری و کار تی کردنی ئەو روژه دا دلم به یه کدا ده هات.

۱ - ئەو قوتابخانه رۆلی کۆلیژه کانی ئیستایان ده بینی و له وه رگی رانه فارسییه که هه ر به قوتابخانه ناو براوه - وه رگی ری کوردی

خویندن له خانە ی ژیان

مامۆستاکانی خانە ی ژیان، ئەو پزیشکانەبوون که تایبەت بوون بە دەرباری فیرعهون و کهمتر دەهاتنه قوتابخانەکه، لهبەر ئەوەی سەرقالی چارهسەری ئەو دەولەمەندانەبوون که دەهاتنه لایان و زۆریە ی کاتەکان بە بینینی ئەوان خەریک دەبوون، بۆیە نەدەپەرژان لەوی، وانه ی پزیشکی بلتینهوه.

هەندێ جار پزیشکە ئاساییەکان چارهسەری هەندێ له نهخۆشییهکانیان پێ نەدەکرا، بۆیە داویان لەو نۆژدارە تایبەتی و پسپۆرانە دەکرد که بێنه خانە ی ژیان و ئەو نهخۆشانه بیینن و بەم شیوهیه تەنانهت کهم دەرامەتترین نهخۆشهکان جارجار له لایەن پزیشکە تایبەتییهکانی کۆشکەوه چارهسەر دەکران.

هەرچەندە له تەبەس هەژارتربنی خەلک دەیاننوانی بێنه خانە ی ژیانەوه و لەوی چارهسەر بکربن، بەلام من قەت حەزم نەدەکرد له جیاتی ئەوان بوومایه و بەخۆراییی چارهسەربکرامایه، چونکه پزیشکە گەنجەکان و قوتابیانی ئەوی هەموو جوۆره دەرمانیکی نوێیان لەسەر ئەم بیمارانە تاقی دەکردهوه، بۆ ئەوی کاریگەریتی ئەو دەرمانانە بزائن، هەر وهه ئه گەر بیانویستایه برینی نەشتەرگەری بکەن یان کاسە ی سەری یه کێک کون بکەن یان سکی نهخۆشیکیان هەلدربایه بهبی بهنج ئەم کاره یان دەکرد. ئەو دەرمانانە ی بۆ نەهیشتنی ئازار و بهنج به کار دەهات گران بوون و هەموو کەسێ توانای کرینی نەبوو و زۆریە ی کات له خانە ی ژیاندا ئەو دەرمانانە یان بۆ نهخۆشهکان به کار نەدەهینا، بۆیە جاری وابوو که دەهاتییه ئەو نهخۆشخانه یه گویت له هاوار و نالە ی ئەو بریندارانە دەبوو که نەشتەرگەری دەکران و هاواریان دەروونی

خولی فیربوون له خانە ی ژیان درێژخایه ن بوو، چونکه قوتابی جگه له وه ی دەبوایه فیری زانستی پزیشکی و هونهری قلیشانندی سەر و هەلدربینی سک و چارهسەری سی و جگەر و گورچیلە و میزڵدان و نهخۆشی ژنان و نهخۆشییهکانی زگ و زابوویه، دەبوایه کارتیکردنی هەموو جوۆره دەرمانیکی بزانیبایه و بزانی چۆن ئەو دەرمانانە له گیایه کان دروست دەکربن و کە ی دەبوایه ئەو گیایهت هەلبکەندایه و چۆن وشکیان بکەیتەوه. قوتابی لەوی دەبوو جیگا و شوینی ئەو گیایانە و وهزی هەلکه نندیانی بزانیایه و بهیه کهم بینین گیایه که و وشکه وه بووه که ی بناسیته وه.

بۆ نمونه سی جوۆره رهگی گیای پزیشکییان تیکه ل دەکرد و له بهردهم قوتابی دایان دەناو دهیانوت ئەم رهگه گیایانە لیک جیابکه رهوه و من دلنیاتان دهکه مه وه که جاری واهه بوو، پزیشکە تایبەتییهکانیش لهو لیک جیاکردنه وه یه دا هەلە یان دەکرد، چونکه رهگی زۆر لهو گیایانە وه کوبه ک بوو و به ئاسانی لیک جیانه دهکرانه وه. له م کاتانه دا تهنه رتگه یه کی لیک جیاکردنه وه ئەوه بوو که پزیشکە که گیایه که ی به ددان بجوویایه و به تام بیزانایایه که چ جوۆره گیایه که.

هەندێ له پزیشکە به ساللاچوو هکان که ددانیان نەبوو ناچار بوون رهگه که یان بکو تایه و ئینجا بیکه نه ده میانه وه و به تامه که ی بیانزانیایه چ گیایه که. له خانە ی ژیان قورسترین بابەت ئەوه بوو که ئیمه بتوانین به په نجه کان و چاوه کا ئمان هۆی نهخۆشییه که بزاین و شوینه به ئازاره که له لشی نهخۆشه که دا دهستنیشان بکەین و هەر وهه ئەو ئازاره نیشانه ی چ نهخۆشییه که.

من له م باوه ره دام که پزیشکی راسته قینه ئەو که سه یه که سه یری دەم و چاوی نهخۆشه که ی کرد و چاوی بریبه ناوچاوی ههست به نهخۆشییه که ی بکات و کاتی که په نجه کانی به سه رله شیدا دینێ ههست به ئازاره که بکات. هەر له بهر ئەوهش بوو که ئەو قوتابیانی له خانە ی ژیان بوون جگه له چەند که سیکیان ئەوانی تر

هەر به ناو پزیشک بوون و تهنانهت نه گهر ببوونایه به پزیشکی فیرعه ونیش هەر توانای ناسینی نه خوشیبه کانیان نه ده بوو.

له خانهی ژیان دوو جوړه نه خوشی ده خوینراو لیکولینه وهی له سهر ده کرا که به کیکیان نه خوشیبه کانی له ش که به هوی خواردنی چیشتی کولاو و به سالوچوون تووش ده بوون و دووه میان نه خوشیبه یانهی که به هوی رووحه وه تووش ده بوون، چونکه رووح ده بووه هوی نه خوشی و بو نه وهی نه خوشی دروست بکات هم نه رکهی به رووحه بچووکه کان ده سپاردو نه رووحانه نه وهنده وردن که سه ده هزار دانه یان له سهر نینوکیکی ده ست جییان ده بیته وه هریه که له رووحانه به تهنه ده توانی بیته هوی نه خوشیبه ک.

ئیمه ده بوایه بزانی چون به درمانه هیورکه ره وه کان ئیش و نازاری نه خوشه که کم بکه ینه وه، بو نه وهی له کاتی نه شته رگه ری هه ست به نازار نه کات. ههروه ها ده بوو بمانزانیایه که چون نازاری نه خوشه که زیاد بکه ین، چونکه هه ندی نه خوشی هه تا نازاره که ت زیاد نه کردایه چاره سهر نه ده کرا. به کیکی تر له به شه کانی خویندن نه وه بوو که چون به تووش کردنی نه خوشیبه ک، نه خوشیبه که ی تر له ناوبه ین به شیوه یه که نه خوشیبه کی ترسناکمان به تووش کردنی نه خوشیبه کی بی مه ترسی چاره سهر ده کرد و دوا جار به ناسانی نه خوشیبه دروست کراوه که مان درمان ده کرد.

ئیمه ده بوایه دربرینه کانی نه خوشمان لیک جیابکر دایه ته وه که کامیان راسته قینه یه و کامیان له نه نجامی بیرکردنه وه و خه یالاتدا به سهر ده میدا دیت. له بهر نه وهی نه خوش وه ک بوونه وه ریک که گرفتاری گیانه نازار گه یه نه ره کان بووی تووشی خه یالات و اهیمه ی ترسناک ده بیت و نه وه درده خه یالیپانه له لاشه یدا دروست ده بیت و له گه ل درده راسته قینه کاندای تیکه ل ده بیت و بهوشیوه یه دربرینه کانی نه خوش پزیشکه که دوو چاری هه لده کات و به بی ناگایی چاره سهری بو داده نیت و له نه نجامدا نه خوشه که گیانی له ده ست ده دات.

کاتی که له خانهی ژیان بووم ههستم به و راستیبه کرد که زانایی و لیها تووی له پیگه یاندنی پزیشکدا زور گرینگه و بووم ده رکهوت که نه وه لیها تووی و کارامه یبه تهنانهت له خودی خویندنه که ش به بایه ختره له پهروه رده کردنی پزیشک و نه گهر قوتابی نه و زانایی و شیواویبه ی نه بی، نه گهرچی له و خویندنگه گه ورده شدا بخوینتی ناتوانی بیته پزیشکیکی راسته قینه.

نه وهی بیه وی بیته خانهی ژیان وه ده بی عاشقی پزیشکی بیت و ناماده بیت له پیناویدا هه موو شتیکی خوی به خت بکات و به پله ی به کم پشوودان و هه سانه وه له خوی بی ری.

ههروه ها ههستم به وه کرد که باوه ری نه خوشه که به پزیشکه که ی خوی له پرووی چاره سهر وه زور گرینگه و نه خوشه که ده بی ئیمانی به وه هه بی که نه وه پزیشکه ی چاره سهری ده کات زور زبره ک و بلیمه ته و له کاره که یدا هه لده ناکات. له بهر نه وه پزیشک نابی هه لده بکات، چونکه نه گهر کردی نه خوشه کان نه و متمانه یه یان پی نامینی و هه درمانیکیان بو بی رته وه کاریگه ریتی نابی.

من به تیپه ری نه وه ماوه یه ی خویندنه له م رسته یه ی که ده یانوت (پزیشکه کان هه موویان به هاوده ستی به کتری، نه خوشه کانیان ده نیژن) تیگه یستم، چونکه کاتی چند پزیشکی ده چنه دیار سهری نه خوشی له ماله ده وله مهنده کان، پزیشکی دووه م و سیبه م که هه لده ی پزیشکی به کم ده بین ناید رکیتن، بو نه وهی کار له باوه ری خه لکی نه کات. نه وانه ی داوایان لی ده کرا بی بو چاره سهری نه خوشه ده وله مهنده کان پزیشکانی تایبه تی کوشک بوون و نه گهر خه لکی بیانزانیبایه هه لده یه کیان کردوه ئیتر باوه ریان به هیچ پزیشکی نه ده ما. به تیپه ری نابی خه لکی هه رگیز هه ست به هه لده ی پزیشک بکه ن، چونکه نه گهر هه ستی پی بکه ن واتنی ده گهن که هه موو پزیشکی له وه یه هه لده بکات.

نه مه یه که هه ر پزیشکی به وراییه وه کارده کات که بی دنگ بی له هه لده ی

ئەوئەى تر، بۆ ئەوئەى ھەر نەبى پارىزگارى لە متمانەى خۆى بکات و ھەر لەبەر ئەوئەى ئەو قسەىەىان بەسەردا داپراوہ کە بەىەکەوہ نەخۆشەکان دەنێژن.

ئەگەرچى لە خانەى ژياندا خزمەتکار ھەىە، بەلام ئەوان ئىشيان نەدەکرد و ھەموو کارەکانيان بە قوتابىيە تازە وەرگىراوہکان دەکرد. ئەو گەنجەى کە بۆ خۆتندن دەھاتە ئەوئەى لە کەمترىن کارەکەرەکان سووکتر بوو و خراپترىن و پىس و پۆخترىن کارەکانيان بەو دەکرد. تەنھا کورى خانەدانەکان و دەوڵەمەندەکان بەبۆنەى دەوڵەمەندىيەکەىان کاريان نەدەکردو، تەنانەت کارەکانى خۆشيان بە کورە کەم دەرامەت و فەقىرەکان دەسپارد، بۆىە قوتابىيى ھەژار لەوئەى ھەم خزمەتکارى خۆتندنگەبوو، ھەم خزمەتکارى کورە دەوڵەمەندەکان.

پىش ئەوئەى توێژىنەوئەى پزىشکى دەست پى بکات، دەبووایە قوتابىيان لە ھونەرى پاک و خاوتىنى ئاگادارىبوونایە و ئەم گرنگىيە بچوواىە تەمىشکىانەوہ کە ھەرگىز لە ھىچ کاتىکدا کىردىکى بەردىن يان ئاسنىن بەکار نەھىن تا لە ئاگردا داخى نەکەن و، ھىچ کاتى پەرۆيىک بەکارنەھىن ھەتا لەناو (شۆرە)^(۱) و ئاودا نەىکوئىن و ھەموو کەرەستە دارىيەکان کە نەدەکرا بخرىنەناو ئاگرەوہ دەبووایە بۆ ھەموو بەکارھىنانى لە ئاودا بىکوئىن.

ئەم بابەتەى داخ کردنى کىردە بەردىن و ئاسنىيەکان و کولاندنى پەرۆ لە ناو ئاو و شۆرەدا، ئەوئەى ھەستى پەرىشان کردبوو کە شەوان لەترسا لەخەو رادەپەرىم و وام دەزانى کىردىکەم بەبى داخ کردن بەکارھىناوہ. ئەم بابەتە لەھەموو پەرتووکە پزىشکىيەکاندا باسى لىوہ کراوہ و لەوہ زىاتر لىتى نادوئەم و ئاساييە ھەرکەسى کتیبى لەم بابەتانە بخوئىتتەوہ دەتوانى ھەست بەمانە بکات، بەلکو باس لە ھەندى شت دەکەم کە لەھىچ کتیبىک نەنووسراوہ و لە داھاتووشدا باوەر ناکەم بنووسرى.

لەخانەى ژيان جلىکى تايبەتى ھەبوو و کە دەچوونە ژوورەوہ ئەو جلىکەمان لەبەردەکرد کە ئەوئەى وەک ھەموو شتەکانى کە لەوئەى بەکاردەھىتران لە ئاو و

شۆرەدا گەرم کرابوو. ھەموو قوتابىيەکانى ئەوئەى يەک جۆرە کراسيان لەبەردا بوو، بەلام ملوانکەکانيان جىواوژ بوو و قوتابى ھەرچەندە لە ئاستەکانى خۆتندنىدا بەرەوپىشتەر دەچوو ملوانکەىەکى ترىشى بە ملەوہ زىاد دەکرد.

من وام لى ھاتبوو کە دەمتوانى ددانى زەلامىکى بەھىز دەرىھىنم و دوومەل بکەمەوہ و کىم و جەراحەتەکەى دەرکەم و ئىسکى شکاوم و ھەا دەھىتايەوہ يەک کە بەزوىيى لىم دەبووہوہ و لەگەل ئىسکى ساغدا فەرقى پى نەدەکرا.

ھەرۆھەا بەشىوہىەکى باش لاشەکانم مۆمىايى دەکرد و مۆمىايى کردنى ئەو تەرمانە لەلای ئىمە کارىکى پزىشکى نەبوو، بەلکو خەلکى ئاسايى کە خۆتندەوارىشى نەبوو دەيتوانى لەژىر چاودىرى پزىشکدا لاشەىەک مومىايى بکەن.

من لە ھىچ کارىکى سەخت رووم ھەلنەدەسووراندا، چونکە حەزم بە پىشەکەم بوو و لەسەرداواى خۆم کاتى نەشتەرگەرى و تىمارکردنى ئەو نەخۆشانەى کە چارەسەرنەدەکران پىستىرنى ئەو کارانەم دەکرد بۆ ئەوئەى بزائم کە پزىشکە تايبەتسىەکان چۆن چارەسەرى ئەو نەخۆشانەيان دەکرد کە چارەسەريان زۆر زەحمەت بوو، ھەرچەند لە دە نەخۆش نۆيان دەمردن.

پزىشکە تايبەتسىەکان بۆ چارەسەرى ئەو جۆرە نەخۆشانە بەشىوہىەک نەشتەرگەرىيان دەکرد کە تىمساحىش بەو درندەىيە چارەسەر نەدەکرا و من باش تىگەىشتم کە خەلکى بەخۆرايى لەمردن دەترسن، چونکە خودى مردن ترسى نىيە و بگرە بۆ ھەندى کەس خەلاتىکى خوايىە و وەک شەرەفى بىنىنى خوا (ئاموون) ە.

ئەو نەخۆشانەى چارەسەر نەدەکران تا ئەو رۆژەى زىندوو بوون لە ئازاردا ئەتلانەوہ، بەلام کاتى کە دەمردن لە دەم و چاوياندا حەسانەوہ و ئارامى بەدى دەکرا بەشىوہىەک کە ھەرکەس بىانى بىنىياى ئەيزانى کە ئىتر ئاسوودە بوونە.

لەو کاتەى خەرىکى فىربوونى ھونەرەکانى پزىشکى بووم و لەژىردەست

پزیشکه تاییه تییه کاندانده خوشه کانم چاره سهر ده کرد له ناکاو ههستم به شتیکی زۆر گرنگ کرد وهک ئەو ههستهی رابردوو که له قوتابخانه بهره نگارم بووه وه و له روحمدا پرسیماری (بوچی؟) دروست بوو. من تا ئەو کاته بیرم له (بوچی؟) نه کردبووه و لهو کاته دا تیگه یهستم که (بوچی؟) کلیلی هه موو نهیتیییه کانه و ئەگه ره که سهی بتوانی به خووی بلتی (بوچی؟) و جوابی بوچییه که شهی به دلنیا بی بداته وه هه موو نهیتیییه کان و نه زانراوه کانی له لا ئاشکرا ده بیته.

ئەو هۆیهی وای لێ کردم ههست به بوونی (بوچی؟) بکه م ده گه پزیه وه بوئوهی:

رۆژتیک ئافره تهی چل سالان که تائهو ته مه نه مندالی نه بوو بوو هاته خانهی ژبان و به په رۆشه وه وتی عادهی مانگانه که م وه ستاوه و ئیستا که گه یشتوومه ته ته مه نی چل سالان ئیتر به یه کجاری مندالم نابیت و، پرسیماری ده کرد ئایا عاده نه بوونه که هی به سالان چوونه که یه تهی یان روو حیکی ئازارگه یه نه ره چووه ته له شیه وه.

من پیم وت: به پتی ئه وهی له کتیه که دا هاتوو ته تا قی ده که مه وه بوئوهی بزانه ئه عاده نه بوونه هۆیه که هی دوو گیانییه، یان نا. به لام ده بی هه موو رۆژی بیته بوئیره و نمونهی میزه که ته بهیتی.

ئافره ته که پرسیمی: ئیوه میزی منتان بوچییه؟

من وتم: بهو میزه تا قی کردنه وه له سه ره چاندنی گه نم ده که یان.

دوایی بهو شیوه یه که له کتیه دا نوو سرا بوو دوو ده فری بچووک له گه نم له دوو جیگا له بهر هه تا ودا چاند و رۆژانه یه کتیکیان ئاوی ئاساییم پیدا ده کرد و ئه ویتریان میزی ئافره ته که و به وریاییه وه نیشانه م کردبوو که ئەو دوو کیتلگه یه م لێ تیک نه چی، پاش ئه وهی چه ند رۆژی ئەم کاره م دوو باره کرده وه گه می ئەو کیتلگه یه ی به میزی ژنه که ئاودیری کرابوو قه دی گه مه که ی به هیز بوو و گه می

کیتلگه که ی تر لاواز بوو و من به ژنه که م وت ده بی خوشحال بی له بهر ئه وهی عاده نه بوونه که ته په یه ونه دی به به سالان چوونه وه نییه و (ئاموون) سکی پی به خشیوی و تو ئیستا دوو گیانی. ژنه که له خووشی ئەم مزگیتیییه هاته گریان و حه لقه یه کی زیوی دا پیم که کیشه که ی دوو (دنیه) (2) ده بوو.

ئەو داماو ه ئومیدی مندال بوونی نه ما بوو و وای ده زانی هه رگیز مندالی نابیت. دوایی لیتی پرسیم: منداله که م کچ ده بی یان کوپ؟

منیش چونکه ده زانی دایکان چه ز له کوپ ده که ن، وتم: منداله که ته کوپه .. به لام ئەمه ی دواییم هه ره له خو مه وه وت و له کتیه دا له م باره یه وه هیه چ شتی نه نوو سرا وه و من وام بیره کرده وه کاتی که ژنی دوو گیان بیت شانهی کچ و کوپ بوونی وه ک یه که.

له دوای ئەوه که ژنه که به شادمانیییه وه له خانه ی ژبان چووه ده ره وه له ناکا ودا بیرم کرده وه که (بوچی؟) ده که گه می توانای زانی شتیکی هه بی که پزیشکی نه توانی پتی بیته و بیزانی؟

هیچ پزیشکی ناتوانی له مانگی یه که م و دووه می دوو گیانی ئافره ت و پیش هه لا و سانی سکی بزانی که بارداره. مه گه ره ئافره ت خو ی به بۆنه ی را وه ستانی عاده ی مانگانه ی بزانی و، مه رج نییه هه موو ئافره تی وه ک ئەو ژنه هه ست به م شتانه بکات.

جا له و رۆژه دا بو یه که م جار واتای (بوچی؟) له بیرمدا گیرسایه وه و چوومه لای یه کت له مامۆستا کان و لیم پرسی: بوچی ده که گه می ته توانی بزانی که ژنیک دوو گیانه یان نا، به لام ئیمه ناتوانین بزانی؟

مامۆستا که به سه رسو پرمانه وه سه یرتیک کردم و وتی: له بهر ئه وهی که ئەم بابه ته له کتیه دا وه ها نوو سرا وه.

به لام ئەم وه لامه رازی نه کردم و چوومه لای مامۆستایه کی تر که مندالانی کوشک به دهستی ئەو له دایک ده بوون و لیم پرسی: بوچی مشتتی گه نم که له

زهويدا چيندراوه پيمان دهلي ژني دوو گيانه يان نا؟

نه وپيش وتي: له بهر نه وهی ناموون که خوی هه موو خواجه کانه، وهای داناوه که نه گهر گه نم به میزی ژنی دوو گيان ناو بدریت باشر گه شه دهکات.

کاتې که نه م وهلامه ی دامه وه تیگه ی شتم که وهک لادیبیه کی نه خوینده وار سه یرم دهکات و به م پرسیاره له لای نه و زور که م بوومه ته وه، به لام وهلامه که ی دلنیای نه کردم و تیگه ی شتم که نه وپیش وهک پزیشکه کانی تر ههر ناوهرؤکی کتیبه کانیان ده زانی و له هؤکاره کان و بوچی به کارهینانی دهرمانه کان بی ناگابوو و هیچیان نه گه یشتبوونه نه و ناسته ی له خویمان بپرسن بوچی ده بی کیرده به ردی و ناسنیبه کان پیش به کارهینانیان به ناگر داخ بکرین...

روژتیکیان له یه کتی له پزیشکه کانی کوشکم پرسى: بوچی تالی هیلانه ی جالجالوکه و که پروو ده خرپته سهر برین و چاک ده بیته وه؟

له وهلامدا وتي: له بهر نه وهی که له کتیبدا وا نووسراوه و ههر و اباوبوو. له کتیبه که دا روخسه ت درابوو که نه وهی کیردی به ردی یان ناسنی به کاردینې ده توانې (۱۸۲) نه شته رگه ری له له شی مرؤقدا بکات و شیوه ی ههر یه که له (۱۸۲) نه شته رگه ریبه که ش له کتیبه که دا باس کرابوو و، کاتې ده مپرسی بوچی ناتوانی (۱۸۳) نه شته رگه ری پی بکری؟ وهلامیان ده دامه وه که له کتیبدا وا نووسراوه و هه روا باو بووه و ده بی شوین که وتووی نووسینه کانی کتیب بین.

که سانې هه بوون که له پرو لاواز ده بوون و دم و چاویان سپی هه لده گه را و پزیشکه کان نه یانده توانی نه خویشیه که یان بدوژنه وه، به لام له کتیبدا نووسرابوو که نه و که سانه ی به بی نه خویشی له ر دهن و رهن گیان سپی ده بی، ده بی جگه ری ناژهلان به کالی (بی کولاندن) بخون و، کاتې ده مپرسییه وه بوچی نه وانه ی جگه ری خوی ناژهلان ده خون قه له و دهن و سپیتی دم و چاویان نامینی؟

ده یانوت: له بهر نه وهی له کتیبدا وا نووسراوه و ری و په سمی هه میشه بی ههر و اباوو...

من حالی بووم که پرسیاره کانی من کاری کردوته سهر قوتابییان و ماموستاکان و به شیوه یه کی تر سه یرم ده که ن و وهک بلتی گومانیان له ژیری مندا هه بی یان به بی عه قل و نه زانم تی بگن که پرسیار له و شته روون و ناشرایانه ده که م.

نیمه قه ت له خانه ی ژیان نه ده چوینه دهره وه، چونکه نیش و کاره کانیان نه و نده زور بوون که دهره تی چونه دهره وه مان نه بوو و، جگه له وهش له سالی یه که م و دووم چونه دهره وهی قوتابی قه ده غه بوو و پاسه وانه کان نه یانده هیشت که سمان بچینه دهره وه، به لام له سالی سییه مه وه مه جالی قوتابییان ده درا له خانه ی ژیان بچنه دهره وه، به مه رجی کار له خویندنه که یان نه کات.

سالی یه که م و دووم ته و او بوو و سالی سییه م دهستی پی کرد و له م ساله دا بوو که نه و ژنه هه لقه زیوه که ی داپیم و بو یه که مین جار له بیرمدا (بوچی؟) گه لاله بوو.

له سالی سییه مدا من له پرووی دهرامه ته وه له هه موو قوتابییان ده ست کورتر بووم و ههر له بهر نه مه ش گواستنه وهی لاشه کانیان به من سپارد و کاتی نه شته رگه ری سه ریکیان ده کرد یان سکیتکیان هه لده دری و نه و که سه ده مرد، ده بووایه لاشه که یم له خانه ی ژیان ده بکر دایه، به لام هیچ که س جگه له وانه ی له ویتدا کاریان ده کرد نه یانده زانی که من لاشه یه ک ده به مه دهره وه، چونکه تهرمه کانم له دهرگای دواوه وه دهره کرد و دواى دهرکردنی ههر لاشه یه ک له حه وزی پشته وهی خانه ی ژیاندا که به رده وام ناوی نیلی به سه ره وه بوو خوم ده شورد.

روژتیکیان دواى دهرکردنی لاشه یه ک له حه وزه که خوم شورى و جله کانم له بهر کرده وه و ویستم بگه پیمه وه، له ناکاو گویم له دهنگی ژنیک بوو که وتی: کوره جوانه که ناوت چیه؟

که سه یرم کرد نه و ژنه ی له ناوم ده پرسى کراسیکی که تانی له بهر دایه و

کراسه‌که‌ی ئه‌وه‌نده ناسک بوو که سینگی دیاربوو دیاربوو که ژنیکی ده‌وله‌مه‌ندیشه، چونکه زیاتر له ده‌ه‌لقه‌ی زیر و زبوی له‌ده‌ستدا بوو و لیوی سوور بوو و چاوه‌کانی ره‌ش بوو و له‌پرچی سه‌ری که به‌رۆن چه‌ور کرابوو بۆنیکی خو‌ش ده‌هات. نازانم بۆچی منی که له‌خانه‌ی ژیان ئه‌و هه‌موو ژنه نه‌خۆشه‌م بینیبوو کاتییک که ئه‌و ژنه‌م بینی شهرم دایگرتم، که‌چی شهرم له‌و ژنانه نه‌ده‌کرد که کێرده به‌ردیبه‌کانم به‌سه‌ر له‌شیاندا ده‌هیتنا.

ژنه‌که نره‌یه‌کی هاتنی و وتی: بۆ وه‌لامم ناده‌یته‌وه؟ ناوت چیه‌ی؟

وتم: ناوم (سینۆهه) یه...

وتی: ناوه‌که‌ت چه‌ند خو‌شه، تو به‌م سه‌ره تاشراوه‌وه ئه‌وه‌نده جوان بی ده‌بی به‌قژه‌وه چه‌ند جوانتر بی؟

وام هه‌ست کرد به‌ بیستنی ئه‌م قسه‌یه له‌ شه‌رما سوور هه‌لگه‌رام، چونکه یه‌که‌م جار بوو که ژنی به‌و شێوه‌یه قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردم و بۆ ئه‌وه‌ی ته‌ریقی خۆم بشارمه‌وه و قسه‌یه‌کم کردبیت وتم: ئایا تو نه‌خۆشی و بۆ چاره‌سه‌ر هاتووی؟

ژنه‌که به‌ پێکه‌نینه‌وه وتی: به‌لێ... من نه‌خۆشم، به‌لام نه‌خۆشی ئاسایی نا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سم نییه له‌گه‌لیدا رابویرم، ئه‌م‌رۆ هاتومه‌ته ئیره که‌بزانم کام یه‌ک له‌گه‌نجه‌کانی ئیره سه‌رنجی من راده‌کیشیت. کاتییک که ئه‌و ژنه ئه‌م قسه‌یه‌ی کرد من ئه‌وه‌نده ته‌ریق بوومه‌وه، که‌ترسام و ویستم بۆم و ئه‌و پرسى: (سینۆهه) بۆ کوئی ده‌رۆی؟ وتم ئیشم هیه و ده‌بی بگه‌ریمه‌وه. ژنه‌که پرسیه‌وه (سینۆهه) تو خه‌لکی کویت؟ وتم من خه‌لکی ئیره‌م. ژنه‌که وتی درۆده‌که‌ی چونکه ره‌نگی له‌ش و ده‌موچاوی تو سپیه‌وه گوێچکه‌ه و لووت و ده‌سته‌کانت بچووک و جوانن و کاتییک که‌من تو‌م له‌دوو‌روه بینی، وام زانی که کچی و جلکی قوتابییه‌کانی خانه‌ی ژیانته له‌به‌ر کردوو.

کاتییک که ئه‌م قسانه‌م بیست، نازانم بۆچی دل‌م که‌وته لیدان و بارێکی نائاسایی و سه‌رسوره‌ینه‌رم له‌خۆمدا هه‌ست پیکرد و ئه‌و وتی (سینۆهه) ئایا تو

قه‌ت لیوه‌کانت خستوته سه‌ر لیوی ژنیکی گه‌نج و ده‌زانی چه‌نده له‌زه‌تی هه‌یه. . وتم نا... من هه‌رگیز لیوه‌کانم نه‌خستوه‌ته سه‌ر لیوی ژنیکی گه‌نج. ... ژنه‌که وتی ناوی من (نه‌فر)ه و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌هه‌مووان پیم ده‌لێن جوانی، به (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) (٣) بانگم ده‌که‌ن وه‌من له‌دوای هاتنم بۆ ئیره جوانیه‌که‌ی تو‌م په‌سند کردوو و بانگه‌یشتت ده‌که‌م که بییت بۆ مالمی من بۆ ئه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه بخۆینه‌وه و من فیرت ده‌که‌م که چۆن له‌گه‌ل ژنیکی گه‌نجد رابویرت.

هاته‌وه یادم که‌باوکم پیمی وتبوو ئه‌گه‌ر ژنیکی به‌تۆی وت جوانی، ده‌بی خۆتی لی بیاریزی، چونکه له‌سینه‌ی ئه‌م جو‌ره ژنانه ئاگریک بلێسه ده‌دات که ده‌تسووتینی و وتم: (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) (له‌ دووپات کردنه‌وه‌ی ناوه‌که‌شی چیژم وهرده‌گرت) له‌سینه‌ی تو‌دا ئاگریک هه‌یه که‌من ده‌سووتینی. ژنه‌که پیکه‌نی و وتی کچی به‌تۆی وتوو که له‌سینه‌ی مندا ئاگریک هه‌یه که‌تو ده‌سووتینی. وتم باوکم ئه‌م قسه‌یه‌ی کردوو. ژنه‌که ده‌ستی منی گرت و نای به‌سینه‌ی خو‌به‌وه واته سه‌ر کراسه‌که‌ی و وتی ئایا تو لیره‌دا هه‌ست به‌ بوونی ئاگرده‌که‌یت و ده‌ست ده‌سووتنی؟ وتم نا... ژنه‌که کراسه‌که‌تانه‌که‌ی برده‌دواوه ده‌ستی خسته‌ سه‌ر سینه‌ی خۆی و وتی له‌وانه‌یه کراسه‌که‌ی من نه‌یه‌یشتی هه‌ست به‌و ئاگره‌ بکه‌یت و... ده‌ستت لیره‌ دابنی و پروانه ئایا ئاگر له‌سینه‌ی مندا هه‌یه یان نا؟ من نه‌ته‌نها هه‌ستم به‌ئاگر نه‌کرد، به‌لکو هه‌ستم کرد کاتییک که ده‌ستم خسته‌سه‌ر سینگی، له‌خۆمدا هه‌ستم به‌ له‌زه‌تیکی بی هاتاکردو ژنه‌که کاتییک که زانیی خۆراگری منی تیک شکاندوو، وتی (سینۆهه) وهره با پرۆین بخۆینه‌وه و من وه‌کو که‌نیزی که خۆی ده‌خاته به‌رده‌ست خاوه‌نه‌که‌یه‌وه، خۆم ده‌ده‌مه ده‌سته‌وه. من که له‌پیشیاری ژنه‌که ترسا بووم، وتم (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) چاوپۆشی له‌من بکه، چونکه من ده‌ترسیم.

ژنه‌که وتی له‌چی ده‌ترسیتی؟ وتم له‌ تو ده‌ترسیم و ناویرم بیم بۆ مالم. ئه‌و به‌ پیکه‌نینه‌وه وتی کوری فیرعه‌ون له‌ئاره‌زووی مندايه‌وه گه‌نجه

(۱) شۆره: ماده‌یه‌کی سپی و بلورینه که وه‌کو خۆی وایه و له زه‌وییه شۆره‌کاندا به‌دی ده‌کری و به شیتویه‌کی کیمیاویش دروست ده‌کری و بۆ دروست کردنی باروت به‌کار دیت -ئه‌زۆتانی پۆتاسیۆم- و. کوردی.

(۲) دنیه: یان دین -که‌میک که‌متر له یه‌ک گرام واته نۆسه‌د میلی گرام وه له‌وانه‌یه هه‌ر ئه‌م وشه‌یه بیته که دواتر بووه به دینار- و.

(۳) وشه‌ی (نه‌فر) له زمانی میسری کۆن به واتای جوانه‌و، (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) که دووباره کردنه‌وه‌ی وشه‌ی (جوان)ه، موباله‌غه‌ی سیفه‌تی جوانییه‌و ئه‌م جۆره زیده رۆییه له زمانی فارسیشدا هه‌یه. وه‌ک ئه‌وه‌ی که ده‌لین (زۆر زۆر وربا)، به‌لام له نووسیندا ئه‌م جۆره زیاده وه‌سف کردنه له (فصاحه) وه‌ه دووره ته‌نها له قسه‌کردندا به‌کار دیت - وه‌رگیر.

ده‌وله‌مه‌نده‌کان هه‌لقه‌ی زێرم ده‌ده‌نی که رۆژتیک یان شه‌ویک له‌گه‌ڵ مندا به‌سه‌ر به‌ن و من داواکارییه‌که‌یان رته ده‌که‌مه‌وه‌و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوازیاری تۆم و تۆ جوانترین لای میسری و من هه‌رگیز پیاویکم نه‌دیوه وه‌کو تۆ قۆز بیته.

وتم (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) به‌زه‌بیته پیمدا بیته‌وه و رازی مه‌به‌که من خۆم وه‌کو پیاوه‌کانی تر لێ بکه‌م و پاکیی خۆم له‌ده‌ست بده‌م. چونکه پیاویک که‌له‌گه‌ڵ ژنیکدا که (ئاموون) بۆی دانه‌نایته، بنویته، پاکیی خۆی له‌ده‌ست ده‌دات. ژنه‌که به‌پیکه‌نینه‌وه وتی (سینۆهه) تۆ زۆر ساده‌ی و من پیم سه‌یره که ژنه‌کانی (ته‌به‌س) چۆن هه‌تا وه‌کو ئیستا یه‌خه‌یان نه‌گرتووی. چونکه مه‌حاله کورپکی جوانی وه‌کو تۆ له‌کۆلانه‌کانی ئه‌م شارهدا پیاسه بکات و چه‌ند کچی شویته نه‌که‌ون، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که‌به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ دایک و باوکدا بسوورپیتته‌وه.

پاشان وتی (سینۆهه) ئیستا که ناته‌ویته بیته بۆ مالی من، که له‌وی له‌گه‌ڵتدا رابویم، دیارییه‌کم بده‌ری. ویستم هه‌لقه‌ زیوه‌که‌ی که ژنه دووگیانه‌که دابووی پیم، بیده‌مه ئه‌و، به‌لام ئه‌و وتی ئه‌م دیارییه شایسته‌ی من نییه و تۆ ده‌بێ دیارییه‌کم بده‌یتێ که‌شایانی یه‌کێکی وه‌ک من بیته.

وتم من که‌نجیکێ هه‌ژارم و دایک و باوکیشم هه‌ژارن و ناتوانم دیارییه‌کی گرانبه‌هات بده‌م. ژنه‌که وتی که‌واته تۆ دیارییه‌ک له‌من وه‌رگیره‌و ئه‌نگوستیله‌یه‌کی له‌په‌نجه‌ی خۆی ده‌ره‌ینا و روانیم ئه‌نگوستیله‌که‌ نقیمیکێ سه‌وزی له‌سه‌ره‌و پیتشه‌کی منی کرد. ویستم ئه‌نگوستیله‌که‌ی لێ وه‌رنه‌گرم، به‌لام ئه‌و وتی من ژنیکێ ده‌وله‌مه‌ندم و ئه‌گه‌ر ئه‌م ئه‌نگوستیله‌یه بده‌م به‌تۆ، کار له‌من ناکات به‌لام ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی که تۆ من فه‌رامۆش نه‌که‌یت و به‌لکو رۆژتیک بیته و تۆ واز له‌م شه‌رم کردنه به‌ینیت و بیته‌لام و له‌و رۆژدا ده‌توانی له‌بری ئه‌م ئه‌نگوستیله‌یه دیاریی گرانبه‌هام بده‌یتێ. ئه‌نگوستیله‌که‌م لێی وه‌رگرت و ئه‌و به‌بزه‌یه‌که‌وه لیم جیا بووه‌وه هه‌ستم کرد که له‌ دای ده‌رچوون له‌په‌رستگا، سواری که‌ژاوه‌یه‌ک ده‌بیته و ده‌گه‌رپیتته‌وه مالی خۆی.

نامۆزگاری هونه رهندی په بیکه رتاش

(پاتوور) پزیشکی دهسه لاتدار که به سه رقلیشین ناوی دهرکردبوو ته و روژهی که هاته مالمان و نانه کهی خوارد، له لای باوکم پتی وتم له خانهی ژباندا ده بی ملکچ و گوئی رایه ل بی و هیچ کاتی ره خنه نه گری و هه رچی بیان وت و هری بگری، به لام من که نه مده توانی ههستی به دووی راستی ویل بوونم دامرکینم هه ر ده موت (بوچی؟).

پزیشکه کانی پاشایه تی که له خانهی ژبان بوون و ماموستامان بوون، هه روه ها قوتابییه کانیش له م له شوین گه ران و پرسیارکردنه ی من بیزار بوو بوون و سالی سییه می خویندنم به ته و اووی تیگه یشتم که (پاتوور) بوچی نه یوت نابی ره خنه بگری و هه رچی بیان وت بی چند و چوون بیسه لمینه. به لام باسم کرد که زانایی وهک تیزابه و دهروونی مرؤف ده سووتینی و پی اووی ژیر ناتوانی وهک خه لک خوی بی عه قل بکات و وهک نه وان نه زان بیت. یه کیک که له بنه ره تدا نه فامه له نه فامیه که ی خوی دلگران نابی، به لام نه و که سه ی هه ست به راستییه کان ده کات ناتوانی خوی ها ورهنگی نه و نه فامانه بکات.

کاتی که من دهمدی نه و پزیشکانه ی له هه موو جیهاندا ناوبانگیان دهرکردبوو و نه خویش له نهینه وا و بابله وه بو چاره سه رکردن ده هاتنه لایان و نه وان نه وهنده تیگه یشته ووییان نه بوو که بزنان بوچی نه م جو ره دهرمانه ده دهنه نه و نه خویشه و هه ر ده لاین له کتیب وانوسراوه، ئیتر من نه مده توانی بیده نگ بم و خو م پی رانه ده گیرا. نه نجامی ره خنه گرتن و پرسینه وه کانم وای کرد له خانه ی ژبان به ربه ستیان خسته به رده م پزیشکه وتن و قوناع برینه کانم و نه یانه یشته

نه وانه ی پیکه وه قوتابی بووین پیش من که وتن و چند قوناعیکیان بری، به لام من له سالی سییه مده له خانه ی ژبان به جی مام نه گه رچی نه توانم بلیم له ناو هه موو قوتابییانی نه وی هیچیان وهک من کارامه و لیها توو نه بوون و هیچیان نه وهنده ی من شه یدای کاره که ی نه بوو. به خوشحالیییه وه ده لیم له و ماوه یه ی که به نه مری پزیشکه تاییه تییه کان دووا که وتبووم، ناوی (ئاموون) م به سه ر دهمدا نه هات و ته نها لییانم ده پرسی (بوچی؟).

چونکه نه گه ر باسی (ئاموون) م بگردایه و بموتایه که (ئاموون) نه یزانیوه و هه ر له بهر نه و نه زانینه شی خه لکیشی دوو چاری هه له کردوه، له خانه ی ژبان دهریان ده کردم و ئیتر نه مده توانی له ته به س بخوینم و ناچار ده بووم برؤم بو سوریا یان بابل له ژیر ده ست پزیشکیک هه تا کوتابی ژبانم کارم بگردایه. به لام نه و پزیشکانه بو دهرکردنی من هیچ به لگه یه کیان نه بوو و ته نها شتی که له ده ستیان ده هات نه وه بوو که نه هیلن قوناعی به رزتر بپریم.

پاش نه وه ی چند سالی به سه ر مانه وه م له ویدا تیپه ری، روژیکیان جل و بهرگی قوتابخانه م له بهر داکه ند و خو م خاوین کرده وه و به جلکی ناسایی چومه دهره وه ی خانه ی ژبان، بو نه وه ی سه ریک له دایک و باو کم بده م. کاتی به سه ر شه قامه کانی ناوشاری ته به س-دا تیده په ریم، بینیم وه زعی شار زور گو زاوه و خه لکیکی زور له دانیشته ووانی سووریا و ره ش پیسته کان به جل و بهرگیکی که شخه به ناوشاردا ده سووران وه، له کاتی کدا که پیشتر ژماره یان نه ده گه یشته نه و هه مووه.

هه روه ها له هه ر لایه که وه دهنگی مؤسیقای سربانی (مؤسیقای ولاتی سووریا-وهرگیی) ده هات که تایبه ت بوو به و خانانه ی رابواردنی تیده کرا. نه گه رچی له شاردا ناسه واری ده وله مه ندی و خو شگوزهرانی زیاد بوو بوو، به لام خه لکیم په ریشان ده بینی، وهک بلتی چاوه پروانی تووش بوونی کاره ساتیک بن

و له بهر نه وه ناتوانن که لک له م کاته ی ئیستا وهریگرن و دلخوش بن. منیش وهک نهو خه لکه دلته نگ بووم، چونکه ده مزانی ته مه نم به خوړایی له و خویندنگه یه دا به سهر ده چی و ناهیلن بو قوناغی به رزتر ده رچم.

که چوممه ماله وه به بینینی دایک و باوکم که هردووکیان پیر بوویون زور خه مباربووم. باوکم له بهر به سالوچویی نهیده توانی به ئاسانی کاغه ز بخوینیته وه و ده بوایه کاغه زه که ی به لووتیه وه بنوساندا یه و دایکم به س باسی مردنی خزی ده کرد و زانیم که نه وو باوکم به له دهم خو گرتنه و یه کی زور و که م خه رج کردن توانیویانه قه بری له لای روژتاوای روواری نیل بکړن و منیان له گه ل خویاندا برد که قه بری دایکم ببینم که باوکیشم ده بوایه ههر له ناو نهو گوړده دا بشاردرایه ته وه، قه بره که به خشت دروست کرابوو له خانویه کی بچووک پیک هاتبوو که دیواره کانی شکل و شپوه و وشه ی ئاسایی پیوه بوو.

دایک و باوکم له سهره تای ژن و میردایه تییه وه له تاره زووی نه وه دابوون که گوړپکی له بهر دروست کراویان هه بی بو نه وه ی له ئاینده دا هه تاو و باران و لافاوه ئاساییه کانی روواری نیل کاری تی نه کات و تیکی نه دات، به لام بهو تاره زووه نه گه یشتبوون و ناچار گوړه که یان له خشت دروست کردبوو.

نهو شوینه ی گوړه که ی دایک و باوکمی لی بوو قه بری فیرعه ونه کانی میسر له دووره وه وهک قووجهک هه ره م نه بینرا و، ههر کاتی قووجه که کانیان ده بینی هه ناسه یه کی ساردیان هه لته کیشا، چونکه ده یان زانی نهو نه هرامانه هه رگیز ویران نابن و باران و خوړ و هه لسانی لافاوی نیل کار له دیواره که ی ناکات.

من کتیبکی (مردووه کان) م بو دایک و باوکم نووسیبووه وه که له نووسیندا هه له ی تیدانه بوو، بو نه وه ی دوا ی مردنیان نهو کتیبه له قه بره که یاندا بیت و له و دنیا به هو ی هه له ی نووسینه که ریگا ون نه کن. کاتی له سه یر کردنی گوړه که بوینه وه به ره و مال گه راینه وه و دایکم خواردن بو هینان و باوکم له باره ی خویندنه که مه وه پرسپاری لی کردم و وتی: کورم له باره ی مردنی خو ت چ بیریکت

کردوته وه؟^(۱)

و تم: باوکم من هیشتا هیچ ده رانه تیکم نییه که جاری بیره مردن بکه مه وه و ههر کاتی شتیکم هه بوو نه وسا بیره له ژبانی نهو دنیا ده که مه وه.

کاتی روژتاوا دایک و باوکم به چی هیشت و پیم وتن ده چمه وه بو خانیه ی ژبان، به لام دوا ی ده رچوونم له ماله وه به ره و قوتابخانه ی هونه ره جوانه کان که له په رستگه یه کدا بوو که وقه ری، چونکه یه کی له هاوری کونه کانم له وی بوو. نه م هاوړتیه م کورپک بوو ناوی (توقس) بوو که لی هاتووییه کی زوری له هونه ره جوانه کان هه بوو و ماوه یه ک بوو نه مدیوو.

کاتی که چوممه ژووره وه بینیم که قوتابییان به رینمایه ماموستا که یان خه ریکی کارکردن و به بیستنی ناوی (توقس) که من پرسیم، به رقه وه هه موویان تفیان کرد و یه کیکیان وتی: لیتره ده ریان کردوو.

یه کیکی تر وتی: نه گه ده ته وی بیدوزیتنه وه بچو بو جیگایه ک که جنیو به خویاه کان ده دن، چونکه توقس جنیو به خویاه کان ده دات. یه کیکی تر وتی ههر شوینیک که مشتومری تیدا ده کری توقس له ویدایه و له دوا ی هه موو پیک دادانیک زامداری ده کن.

به لام کاتی ماموستا چووه ده ره وه و قوتابییان زانیان له وی نه ماوه وتیان: ده توانی له خواردنگه یه ک که ناوی (گوژه ی سووریا) یه بیبینی و نه م دوکانه له کوتایی گه ره کی هه ژاره کان و سهره تای گه ره کی ده لته مه نده کانه و هونه رمه نده نه بووه کان و نه وانیه لیتره ده رده کریتن شه وان له ویدا کوده بنه وه و جیگای دانیشتیان نه وییه.

من به بی ماندوو بوون دوکانه که م دوزییه وه و سه یرم کرد توقس به کراسیکی کونه وه له سووچی دانیشستووه و وادیاروو تازه به شه ر هاتبی، چونکه نیو چاوانی ئاوساوییه کی پیوه دیاروو. توقس که منی بینی ده ستی هه لیری و وتی: سینوهه تو له کو ی و لیتره له کو ی و چونه ری ت که وتوته لیتره؟ من وام زانی بووی

به پزیشکیتی گه وره.

وتم: زۆر دلته نغم و پیوستیم به هاوړپیه که له گه لبا دانیشم و که می بخوبینه وه، چونکه باوگم ده لای که می نوشینه وه بۆ لابرندی خه م و په ژاره به سووده و له و رووه ده دلگرام که کهس نییبه وه لای (بچی؟) په کانم بداته وه و کاتی ناتوانن جوابم بده نه وه به چاوی شیتتی سه یرم ده که ن.

(توقمس) دهسته کانی نیشان دام که پیم بلای بۆ کړینی خواردنه وه کانزای پی نییبه. به لای من دوو حه لقه زیوه که می که له دهستما بوو نیشانم دا که په کتیکان هی ژنه دوو گیانه که بوو. بانگی خاوه ن دوکامان کردو که هاته پییشه وه دهستی به نه ژنویه وه ناو داچه میه وه و من لیم پرسی: چ جوړه خواردنه وه په کتان هه یه؟

وتی: لیبره دا هه موو جوړه خواردنه وه په که هه یه و خواردنه وه کان له پیتی رهنگا و رهنک دیته به رده ستان بۆ نه وه ی به سه یر کردنه که می دلتنان زووتر شاد بیته.

توقمس پتی وت: خواردنه وه په کمان بۆ بیتن که عه تری نیرگی تیکه ل کرابی.

به نده په که هات و ناوی به دهستدا کردین و دوابی قاپی ناوکه شووتی برژاویان له سه ر میزه که دانا و دوابی خواردنه وه ی هیتا. نه و پیکانه ی شه رابه که می تیا بوو ته نک و رهنکا و رهنک بوو. توقمس خواردنه وه که می به یادی نه وه ی قوتابخانه ی هونه ره جوانه کان و ماموستا کانی تووشی خوی مرؤف قوتودهر بن نوشی و منیش به یادی تووش بوونی کاهینه کانی (ناموون) به هه مان خودا نوشیمه وه، به لای به هیواشی قسه م ده کرد. توقمس وتی: مه ترسه هه موو موشته ریبه کانی نه م دوو کانه وه که نیمه خاوه ن بیرو پای نازادن. له دوابی دوو پیک خواردنه وه نووری شه رابه که دلی رووناک کردینه وه و من وتم: له خانه ی ژیان من له ره ش پیسته کان زۆر سوو کتر سه یر ده کړیم و هه لسوکه وتیان له گه ل مند او هک تاوانباریک وایه.

توقمس وتی: بۆچی نه و رفتارته له گه لدا ده که ن؟

وتم: له بهر نه وه ی که ده پرسم (بچی؟).

توقمس وتی: تو شایانی گه وره ترین سزا کانی، چونکه کاتی که ده لیتی (بچی؟) به گژ تاپین و باوهر و سامان و توانای نه و که سانه دا ده چی که له میسر دا فه رمانه وایه ده که ن و نه وان ده زانن که پرسیا ره که می تو بناغه ی دهسه لات و ده وله مه ندی و به خته وه ریبان نه له رزینتی و ناچار دهن دهرت بکه ن و پیم سه یره چونه هیتستا دهرنه کراوی و چاره نووست وه ک نیستای منی لی نه هاتوه. نه مانه ی تو ده بیینی نه گهر چی له روی رووخسارو رهنک و بالایان و ته نانه ت باوهره نایینه کانیشیان لیک جیاوازن، به لای له یه ک رووه وه باوهریان وه که یه که و له سه ری کوکن، نه ویش نه وه یه که نه م خه یال و بیرو باوهره پووجه و نه م پیکهاته یه رابگرن، چونکه نه م پیکهاته یه به رده وام له به رزه وه ندی خو بان و مال و مندالیان دایه و نه وان له میزه دهسه لاتیان رویشتووه به سه ر نه م بارودوخه داو هیز و توانا و ده وله مه ندیبان له حیساب ده رچووه. جا تو که ده لیتی (بچی؟) ده ته وی بناغه ی نه م پیکهاته یه برووخینی و نه فامیی نه وان ناشکرا بکه ی.

ده بی بزانی نه وان نه گهر چی له ناو یه کیشدا ناکوک بن، به لای زۆر ناساییه دژی تو یه ک بگرن و له ناوت ببه ن، چونکه مه ترسی تو له ناکوکیه کانی نیوانیان زیاتره. هه تا میسر بیی و قووجه که کان له م ولاته دا بمینی نه وان نه م پیکهاته یه به هه موو بیرو باوهره پووجه کانیه وه ده پاریزن نه گهر چی سه دهه زار که سی وه کو توش له ناو ببه ن، چونکه دهسته به ری پایه داری و دهسه لاتیان و هه ر که سی دژیان بوه ستی به ناوی ناموون یان به ناوی فیعه ونه وه ده یکوژن.

دوابی توقمس وتی: کاتی که چوومه خوتیندنگه ی هونه ره جوانه کانه وه نه وندده دلخوش بووم که وام ده زانی له دوابی مردنم له نه هرامدا ده منیژن. دهستم به کار کردو به پینوس له سه ر له وحه کان وینه م ده کیتشا و دوابی خاکی (رؤس) م^(۲) بۆ

دروست کردنى په يکەر به کارده هیتنا، له پیتشا قالبى هەر په يکەر يکم به ميو پرده کرده و بۆ ئه وهى له سهر ئه و قالبه په يکەر به درديه کهى دروست بکهم، من وهک تينويهک و ابووم که گه يشتبسته ئاو و همموو کار يکم به تامه زرؤويه کى زرؤروه ئه نجام ددها. تا ئه و رؤژهى که ويستم به حه ز و ئاره زووى خؤم ويته و په يکەر دروست بکهم، به لآم له پرتکا مامؤستاکانى ئه وئى ناره زاييان دهرپرى و وتيان ئه م په يکهره وئى تۆ ده ته وئى دروستى بکهى پيچه وانهى ياسايه و، وهک چؤن پيسته کانى ئه لف و بئى يهک شپوه يان هه يه و به جوړ يکى تر نانووسرى، ئه و ويته و په يکهرانه ش له هونه ره جوانه کانداه شپوه يه کى ديارى کراوى هه بوو و نه ده بوو يه له وانه لات بدايه و شپوه يه کى تازه و رهنگ يکى نوپت به کار به يتنايه. له سهره تاي دروست بوونى هونه ره جوانه کان شپوه ي دانيشتنى پياوئى که له سهر زوى دانيشتبئى يان وه ستابئى ديارى کرابوو و ئيمه ده بوو يه وهک باوکافمان و پيشينه کافمان شپوه مان دروست بکر دايه و له سهره تاي دروست بوون، هونه رمانه ندان شپوه ي هه لبرينى ده ست و پئى گوئى دريژيان له کاتى به رپى رؤيشتندا ديارى کردبوو و ئه گهر پيچه وانهى ئه و شپوه يه ويته يه کمان دروست بکر دايه به کوفر له قه لآم ددرا و به و که سه يان نه ده وت هونه رمانه ند، به لکو پييان ده وت هه رکه س به پئى ياسا ويته بکيشيت و په يکەر داتاشئ ليره دا جئى ده بيته وه و، کاغه زى (پاپيرؤس) و خاکی رؤست و به رد و رهنگ و پينوس و که رسته ي به رد تاشى ده ده ينئى و، ئه وهى ئه مانه ره چاوه نه کات و چاوه له پيشينه کان نه کات له قوتابخانه دهرى ده که ين.

سينؤوه، منيش وهک تۆ بووم و به مامؤستاکانم ده وت بؤچى ده بئى و ابئى؟... بؤچى ئاوها نه بئى؟ بؤچى ده بئى سينه ي په يکەر هه موو کاتئى رهنگى شين بيت و چاوه کانى سوور بيت...؟

ئايا باشتر نييه چاوى (بته که) ره ش بکه ين و کراسه کهى ها وره نگی پارچه کانى به رى بکه ين؟...، به لآم کاهينه کان که له هه موو جينگايه ک مامؤستا

و فيرکه رن، له و قوتابخانه يه دهر يان کردم و بؤبه ش ئيستا له م دوکانه دا به سه رو چاوى شينه وه بوو ده ميينئى.

سينؤوه، هه رچه نده کاهينه کانى په رستگه له و قوتابخانه ي که له ناو ئه و په رستگايانه دا دروستيان کردووه به ههر دوو ده ست بيروباوهر و رى و ره سمه کانى خو بان له باوه ش گرتووه ده پياريزن و هه ول دده ن هه موو هز ر يکى نوئى له مندال دانداه بخنکيئن و هه موو هه نگانوان و گوړان يکى به ره و پيش چوون بوه ست يئن، به لآم من به باشى هه ست ده که م که ئه م دنيايه به شپوه يه کى سه رسور هيتنه ر گوړاوه. ئه م خه لکه ي ئه مړؤ به شه قامه کانى شاردا ده سوور يته وه ئه گهر چى هيتشا باوهر يان به ئاموون و خوايه کانى تر ماوه، به لآم ئيستا لتيان ناترسن و له جل و به رگ پؤشين زؤر که م ته رخه م بوونه و ئه م گوئى نه دانه گه يشتؤته راده ي بيشه رمى، له بهر ئه وهى خه لکى به بئى ئابرووييه کى زرؤروه سنگ و سکی خو بان به پارچه ي رهنگاو رهنگ داده پؤشن. خوايه کان مرؤقيان به روتى دروست کردووه بۆ ئه وهى به رده وام روت و قوت بن و هه رگيز له شيان دانه پؤشن، ته نانه ت ژنه کانيش وهک پياوان بيشه رم بوونه و جلکه کان يان سينگ و سکیان داده پؤشن^(۳).

من هه رکاتئى بير له م بارودؤخه ده که مه وه له و گومانه دام که ئيمه له کو تايى دنيا دايين و به زووى ئاخر زمان (رؤژئى دوايى) دپت. ئه گهر په نجا سآل له مه وه به ر ژن يان پياو کراسيکى له بهر بکر دايه که سينگ و سکی دابپؤشيبايئى، به تاوانى ريز لئى نه نانى خوايه کان به رد باران ده کران و ئيستا هه مان ژن و پياوانه به ئازادى له شاردا ده سوور يته وه. ئاه...! که ئه م دنيايه چه ند کؤن بووه و خو شى له وانه ي که دوو هه زار سآل بهر له ئيستا ئه م قووجه که گه وره يه ي فيرعه ون و هه زار سآل بهر له ئيستا ئه م قووجه که بچووکانه يان دروست کردووه و رؤيشتن و نه مان که ئه م بارودؤخه بيينئى.

پيکه کانى شه راب جگه له وهى دلئى رووناک کردبوو يته وه گيانيشى سووک

کردبووین و دتوت په پره سیلکه یین که له پاییزاندا د درده که وتین.
 تومس وتی: وا باشته که هه لسه یین و بچینه شوینتی، سه ماگردنی چاو لی
 بکه یین، بو نه وهی نه مشه و چی دی بیر له (بوچی؟) نه که یینه وه.
 بانگی دوکانداره که م کردو که نزیک که وه ته وه دهستی به نه ژنویه وه ناو
 چه مییه وه یه کتی له حه لقه زیوه کانم داپتی که به های خوار دنه وه ناو که شووتییه
 برژاوه که هه لبرگرتی و دوا ی لی دهر کردن چند حه لقه مسیتی دامه وه یه کتی له
 مسه کانم به به خشیش دایه نه وه بنده یه ی شهربی بو هیناین و ئاوی به ده ستدا
 کردین.

که ویستمان بیینه دهر وه مه ی فرۆشه که داچه مییه وه و وتی: نه گهر چه زتان
 له ئاوازی کچه سریانییه کانه من ئاماده م بتانبه مه نه و گهره کانه، یان ناو و
 نیشانی گهره کی کوچکه ره کانتان بده می به مهر چی پاره ی گۆزه به ک خوار دنه وه م
 بده نی.
 من وتم: موسیقای سریانیم چه ز لیه و نه گهر بمانبه ی، نه و مهر چه ت چی به
 چی ده که م...

من چه نده ها جار شه وان له گه ل باو کمدا بو چونه مالی نه خو شه کان به
 شه قامه کانی شاردا دهر ویشتن، به لام تا نه و شه وه چونه یه یی باری ناو وه ی نه و
 مالانه م نه ده زانی. تومس منی برده ناو خانویه کی بچووک له و مالانه که ناوی
 خانووی (پشیله ی تری) بو و له ویدا فه رشی نه رمیان راخستبو و له بان
 چراکان سه رچرای زهر دیان لی دانا بوو.

ژنه جحیله کانی نه و جیگایه له رو شنایی نه و تیشکه زهر دانه جوانتر ده هاتنه
 به رچاو و هه ندیکیان خه ریکی شمشال لیدان بوون و هه ندیکی تر سه رگه رمی
 عوود لیدان بوون. یه کتی له کچه کان کاتی که منی بیینی شمشاله که ی داناو
 هه لسا هاته لام و دهستی خسته سه ر دهستم و کچیکتی تر له تومس نزیک
 بووه وه و نه ویش دهستی خسته سه ر دهستی تومس و کچه که ی لای من دهستی
 به رز کرده وه سه یری کرد، له پاشان روانییه سه ره تاشراوه که م و وتی: له
 قوتابخانه ی پزیشکی ده خوینتی یان ماف، یان بازرگانی و نه ستیره ناسی. دوا یی
 سه یری تومسی کردو چونکه دهستی تومس له دهسته کانی من در تر بوو هه مان کچ
 پیی وت: تو قوتابی هونه ره جوانه کانی چونکه دهستی په یکه رتاشان له دهستی
 قوتابییه کانی پزیشکی و قوتابیایی شوینه کانی تر زبر تره.

دوا جار به هوی زیاده نوشی ته واو له بیرم نییه چی روویدا و وا هه ست ده که م
 که له گه ل رهش پیستی دهسته و یه خه بووم و کاتی هاتمه وه هوش خوم له دهر وه ی
 ماله که دا له نیو جوگه یه کی ئاو دییه وه حه لقه زیو و مسه کانم پی نه ما بوو و

دوکانداره که وتی: چه ز ده که ن مالی نه وان هه تان نیشان دده م که موسیقا و
 ئاوازه کانیان دهنگی کی دلگیران هه یه و که دلتنان پر له شادی ده کات و نه وان به
 خو شیییه وه پیشوازی و میوانداریتان لی ده که ن و دهنه خوشکتان.
 به لام تومس رازی نه بوو و منی له دوکانه که برده دهر وه و به سه ر
 شه قامه کانی شاردا که وتینه ری.

شاری ته به س شه و روژی بو نه بوو و له شه ویشدا وه ک روژ خه لکی له
 شه قام و کولانه کانی شاردا هاتوچوبان ده کرد. ده وله مه نده هه وه سبازه کان به

بیرم له و ته کانی باو کم کرده وه که دهیوت مرۆف که زۆری خوارده وه ئاکامه که ی
ئه وه ده بیته که خۆی له جوگه له ئاو پکدا ده بینیته وه. تومس بر دمیبه که ناری
رووباره که بو ئه وه ی له وئ ده ست و سه ر و چاوه قوراویه که م بشۆم.

کاتی که گه رامه وه خانه ی ژیان هه تا وه له هاتبوو، هه رچه نده له به ر
خواردنه وه ی زۆر، نه هاتبوو مه وه سه رخۆ، به لām خۆم گه یانده به شی نه خۆشییه کانی
گوئ، چونکه له و رۆژهدا ده بوایه له وئ ئیشم بکرا یه .

له رپه وه که دا مامۆستا که م که پزیشکی پاشایه تی و پسپۆری تایبه تی
نه خۆشییه کانی گوئ بوو تووشم بوو و روانییه جله دپاوه که م و ئاوساوییه که ی
سه رم و وتی: ئایا دوینتی شه و به شه ر هاتوی؟

من سه رم دانه واند و ئه و وتی: چاوه کانتیم نیشان بده. که سه یری چاومی کرد
دوایی زمانیشمی بینی و مه چه کی دهستی گرتم و ههستی له لیدانی دلم راگرت
و وتی: تو دوینتی شه و زۆرت خوارده ته وه و بو قوتاییی خانه ی ژیان زیاده نوژی
خرابه، چونکه ناهیتلی کاره کانی نه نجام بدات و نه گه ر خۆت چاره سه رنه که ی تا
سبه ینتی بئ حال و شه که ت ده بی و ناتوانی به ئاگاوه کار بکه یت، وه ره با هه ندی
(سه هل) ت^(ه) بده می که ناو سکت خاوتین بکاته وه و ئاسه واری سه رخۆشیت
پیتوه نه مینتی، به مه رجی چی دی نه لینی (بوچی؟) چونکه له خانه ی ژیان چوون
بو ماله کانی رابواردن و خوارده وه نا به جی نیبه، به لām پرسباری (بوچی؟)
عه بیکی گه وره یه .

من تا ئه و شه وه هه رگیز له نزیکه وه له گه ل ژنیکدا گفتم گوتم نه کردبوو و
نه مده زانی هاو نشینی کردن له گه ل ژناندا تا ئه و راده یه ده بیته هۆی ئارامی و
هیور بوونه وه ی مرۆف. دوا ی ئه وه که لکم له کاته کان وه رده گرت و هه ر زیو و
مسیکم ده ست بکه و تایه نه چووم له و مالانه دا سه رفم ده کردو له به رئه وه ی، چونکه
هه ندی له نه خۆشه کان مس و نه گه ر ری بکه و تایه زیویان ده دا پیتیان، په یدا کردنی
کانزا بو ئیمه زه حمه ت نه بوو.

له وه به دواره ههستم کرد مامۆستا کانی ئه وئ که له رابردوودا خراب ده یان
روانییه من، هه لئو یستیان گو رابوو، نه گه رچی ده یانزانی به مه بهستی رابواردن و
خۆشگوزه رانی هاتو چۆی ئه و مالانه ده که م و تیگه یشتبوون که وه ها خووم پیتوه
گرتوه که ئیتر بیرم له ره خنه گرتن نه ده کرده وه .

له ماوه ی ئه م بارو دۆخانه دا فیرعه ون که ناوی (ئامن هوتپ) بوو به سه ختی
نه خۆش بوو و پزیشکه تاییه تییه کانی کۆشک چاره سه ریان پئ نه ده کرا. هه ر
چه نده له په رستگای ئامووندا رۆژانه قوربانیه کیان بو ده کرد، به لām ئاسه واری
چاکبوونه وه له جهسته ی ده رنه ده که وت. ئه یانوت پاشا له گه ل ئه وه شدا که کوری
خوایه له خوا (ئاموون) تووره بووه چونکه چاره سه ری ناکات .

فیرعه ون دهسته یه ک خه لکی نارده نه ینه وا که که وتۆته نیوان (دوو رووبار)،
بو ئه وه ی له خوا ی نه ینه وا که ناوی (عه شتار) ه داوای یارمه تی بکه ن بو چاک
بوونه وه ی. ئه وه نده ئه م بابه ته له رووی نه ته وایه تییه وه سه ر شو ری بوو، که که س
نه یده وپرا به دهنگی به رز بلتی فیرعه ون بو چاره سه ر کردنی خۆی داوای یارمه تی
له خوا ی نه ینه وا کردوه و به رده وام و به هیواشی ئه م بابه ته باس ده کرا.

رۆژی په یکه ری خوا ی نه ینه وا هاته (ته به س) له وه و بینیم هه ندی پیماوی
ئایینی که ریشی درپژ و لوولیان هه بوو ده وه ی بته که یان دا بوو.

له گه ل ئه وه شدا که من خۆم به قوتایییه کی رووناکبیر ده زانی، هاتنی خوا ی
بیانیم له لا گران بوو و زانیم که هه موو قوتاییییانی خانه ی ژیان وه ک من پیتیان
ناخۆشه .

خوا ی بیگانه ماوه ی هه فته یه ک تا به ر له به رزبوونه وه ی ئاوی نیل له
ته به س-دا مایه وه، به لām ئه ویش نه یتوانی هیچ شتیکی به سوود بکات و
چاره سه ری پئ نه بوو و ئیمه هه موومان له م سه رنه که وتنه ی خوا ی نه ینه وا دلخۆش
بووین.

پاتوور سه ر قلیشینی کۆشک، وه ک پزیشکه کانی تری تایبه ت به پاشایه تی

دههاته خانەى ژيان. ئەگەرچى ئەویش تا ماوهیهک وهک ئەوانى تر رووى لىم نهبو، بهلام کاتى که زانى ئىتر چند و چۆنجان لهگهڵ ناکهم و وازم له (بوچى؟) يهکان هیناوه له گهلمدا رووى کرایهوه و روژتیک وتى: سینۆه باوکت پیاویکی گهوره و شهريفه، بهلام وهک ههموو گهوره پیاوانى راستهقىنه ههژاره و من به پىزانى دۆستایهتى باوکت و ئەو ریز لىنانەى بو ئابروومەندى و گهردیى ئەو دهیگرم دههوى چاکه بهکت لهگهڵدا بکهم و یارمه تیت بدهم.

من نه مده زانى (پاتوور) ئەیهوى چ یارمه تیهكى من بدات تا ئەوهى روژتیکيان بیستم وتیان پاتوور بو قلیشاندى سهرى فیرعهون دهچیته کۆشكى پاشایهتى..

۱ - خوینهران دهی ناگیان له ههموو ئەو خاله گرینگانه ههین که ئەیخوینهنهوه و بزنان که ئەمانه ههموو راستیهكى میژووویه و گرنگی و بههائى ئەم کتیه که وهرگتێردراوه تهوه سهر ههموو زمانىکى زیندروى جیهان، له وهدايه که ههموو واقیعییه و رووداویکی میژووویه . ههر بهم بۆنه به شهوه لێره دا باوکیکی پیر که له سه ره مه رگدايه له کورده کهى ده پرسى (چ بیریکت له مردن کردۆته وه) چونکه له میسرى کۆن له کاتى گه یشتنه ته مه نى روشد تا کاتى مردن ههر بیران له ئاماده کردنى کهل و په لى ژيانى دواى مردن ده کرده وه و ئەهرا مه کان (قووجه که کانى) میسریش ههر بو ئەو مه به سته یه - وه رگتێر .

۲ - خاکی رۆس : گلی سوور

۳ - خوینهران دهی تیبینیى ئەوه بکهن ، ئەم شتانهى که نووسراوه راستیهكى میژووویه و له میسرى کۆن خه لکی سینگ و سکی خۆیان دانه پۆشیوه . - وه رگتێر .

۴ - چوار هه زار سال له مه و بهر له ولاتى میسرژن و میردایه تیبى خوشک و برا شتیکی ئاسایی و باو بووه و ههر له بهر ئەوه ش ژنه کانى خۆیان به خوشک ناو ده برد - وه رگتێر.

۵ - مسهل : دهرمانیکه مرۆف نارام دهکاته وه و گه ده و ریکۆله کان خاوتین دهکاته وه - وه رگتێر

قلیشاندنی کاسه سهر هه لبرژارد. یه کیکیان پیره میتردیتیک بوو که چاره سهری نه بوو و مردن بو ئه و به خته وهری بوو و، نه وی تریان بنده به کی ره شی که له گه تی به هیزبوو که به ردیتکیان به سهریدا کی شابوو و نه یده توانی قسه بکات و ئه ندامه کانی له شی بجوولینیتته وه.

ههردووکیان برده قاوشی نه شته رگه ری و بی وهستان یه کسه ر شیرهی (ترباک) یان کرده ده ماریانه وه بو ئه وهی هه ست به تازار نه کن.

من به ده ستوریدی سهری ههردووکیانم تاشی و تیکه له ی (شنجرف) (۱) و (که پرو) م پیاکرد، چونکه له کتیدا نووسرابوو پیش هه ر نه شته رگه ربیه ک ده بی جیگای نه شته رگه ربیه که به م ده زمانانه خاوتین بکریته وه.

پاتوور کیترده که ی خوئی گرتنه ده ست و پیستی سهری بری و له ههردوولاه نوشتان دیبه وه، له م کاته دا خوین له ههردوو قه راغی پیسته که ده هاته خوار، به لام پاتوور سهرنجی نه ده دایه. پاشان که ره سته ی سهر قلیشینه که ی گرتنه ده ست و به سهریا کرد و هه ر ئه وه نده که می چوو نه ناوه وه سووراندی، به شپوه یه ک که که رته ئیسکیکی بازنه یی له سهری جیابوو وه و میتشکی ده رکه وت. پاتوور سهری پیکتی میتشکی کرد و وتی هیچ عه بیکی لی نابینم و، ئیسکه که ی خسته شوینی خوئی و پیسته قه دکراوه که ی هینایه وه یه ک و سهری پیچایه وه.

به لام له و کاته ی که خه ربکی به ستنه وه ی سهری بوو رهنگی نه خو شه که وه ک وه نه وشه ی لیته ات و گیانی ده رچوو. کاتن لاشه ی ئه و پیاوه یان برده ده ره وه به رپرسی خانه ی ژیان و هه ندی له قوتابییان له وی بوون و (پاتوور) رووی کرده قوتابییان و وتی: یه کیکتان که له هه مووتان گه نجتره بجیت پیاله یه ک خواردنه وه م بو بهینیت، چونکه که می ده ستم ده له رزی. یه کیکیان رویش و پیاله یه ک خواردنه وه ی بو هینا و دوا ی نو شینی شه رابه که له رزینی ده ستی نه ما و ئه وسا فه رمانی دا بنده که بهین و بو نه شته رگه ری بیبه ستنه وه و به هیتوا شیش وتی: که لوپه لی له قالب دانی ئیسکی سهر ناماده بکن.

چووین سهری فیرعه ون بقلیشینین

هه موو پزیشکه کان له چاره سهری فیرعه ون نائومیدبوو بوون و ته نها رتگیاهه ک مابوو، نه ویش ئه وه بوو که پارچه یه ک له کاسه ی سهری هه لبرگن و تیی پروانن که نایا میتشکی عه یی هه یه یان نا. هه ر چوئی بیت ئه م کاره سوودمه ند بوو چونکه نه گه ر عه یبه که له میتشکیدا بووا یه چاره سهر ده کراو نه گه ر نه ویش عه یی نه بووا یه هه لمه کوشنده کانی ناوسه ری ده رده چوو و سهری سوو کتر ده بوو.

له و روژی که بریاربوو (پاتوور) بجیتته کوشکی فیرعه ون و سهری بقلیشینین، سهر له به یان بیبه که ی هاته خانه ی ژیان و منی بانگ کرد و سندوو قیتی ره شی دایه ده ستم و وتی: شتومه کی نه شته رگه ری من که به تاگر داخ کراوه یان کولینراوه له م سندوو قه دایه و ده مه وی پیش چوونه کوشک لیره دا سهری دوو که س نه شته رگه ری بکه م بو ئه وه ی ده سته کانم رابین و نه مه وی تو ئه و شتومه که بده بته ده ستم.

تیگه ی شتم یارمه تی دانه که ی که ده یه وی له گه لمدا بیکات نه مه یه ، کاتن قوتابییه ک له لایه ن پزیشکی تایبه تیبه وه ده ستینشان ده کری که پیدا ویستیبه کانی نه شته رگه ری بداته ده ستی، مانای نه وه یه ئه و قوتابییه لیبه وه نزیکه و شایانی نه وه ی هه یه بیته یاریده ده ری پزیشکی نه وه.

پاتوور له پیشه وه و من له دوا یه وه چووینه به شی که نه خو شه بی عیلاجه کان و ئیفلیجه کان و سهر شکاوه کان له ویدا خه وتبوون.

(پاتوور) دوا ی چوونه ژوو ره وه سهری هه ندیکتی پشکنی و دوو که سی بو

جاریکی تر من پیداو یستییه کانی نه شته رگه ریم دایه دهستی و ئه و سه ره تا پیستی سهری هه لدری و ئه مجاره یان به فه رمانی ئه و دوو کهس له راست و له چه پ پیش خوین به ربوونه که یان ده گرت، چونکه نه دیده ویست خوی به م کاره ساکاره وه خه ربک بکات و له ئیشه سه ره کییه که ی مه شغوولی بکات.

له خانه ی ژبان پیاویتیکی نه خوینده وار هه بوو که کاتی ده هاته دیار سهری نه خۆش خوینی برینه که ی ده وه ستا، به لام له و کاته دا پاتوور نه دیده ویست ئه و پیاو به ئه و ئیشه به کاربیتی و هه لی گرتبوو بو کاتی سه ر قلیشانندی فیرعه ون.

کاتی سهری به نده که ی کون کرد، (پاتوور) ئیسکی سهری نیشانی ئیمه و قوتابیییه کانی تر دا که به شی له ئیسکه که به هوی پیاکیشانی به رده که به ناوا چوو بوو.

ئینجا به کیره تاییه تییه که و مشار ئه و به شه ئیسکه و ده و به ره که ی له سهری هه لگرت، که به قه در له پی ده ستیکی بی په نجه ده بوو و می شکی سپی ره ش پیسته که ده رکوت، که ئه جوولا یه وه و نیشانی هه مو مانی دا.

که سه یرمان کرد که می خوین رژابووه سه ر می شکی و له ویدا مه ییبوو. (پاتوور) وتی: ئه م خوینه مه ییوه ی سه ر می شکی بووه ته هوی له کار که وتنی زوبانی و ئه ندامه کانی تری له شی. ئینجا خوینه مه ییوه که ی به وردی که رت که رت کردو له سه ر می شکی هه لیگرت، له گه ل ئیسکیکی بچوو کیش که که وتبووه سه ر می شکی.

له و کاته ی ئه و خه ربکی ئه م کارانه بوو ئه وانی تر به په له له سه ر ئیسکه که ی سهری که لی کرابزه قالبیان دروست کرد، به شیوه یه ک که ئیسکه قوو پاووه که یان به چه کوشیکی دار راست کرده وه و دایانه ده ست پاتوور و ئه ویش ئه و زیوه، که به قه باره و شیوه وه ک که رته ئیسکه براوه که بوو خستییه سه ر کونه گه وره که ی سهری و به گیره ی بچووکی زیو به قه راغه که یه وه نووساند و

پیستی سهری دایه وه به سه ر زیوه که و دوور بیه وه پاشان برینه که ی پیچایه وه و وتی: ئیستا ئه م پیاو هه لسیین، به لام نابی تا سی رۆژ بجوولیتته وه. نه خۆشه که یان هه لسانده وه و ئه و قوله ره شه که پیش نه شته رگه ربیه که نه یده توانی قسه بکات و له شی بجوولیتی هه م قسه ی کرد و هه میش ده ست و قاچی جوولاندو پاتوور پیی وت نابی تا سی رۆژ سه رت بجوولیتی.

کاتی که به نده که یان گواسته وه ژووره که ی تر که بنویت پاتوور پیمانی وت: ئه گه ر تا سی رۆژی تر ئه م پیاو نه مری چاک ده بیتته وه و ده توانی له خانه ی ژبان بچیتته ده ره وه و تۆله ی خوی له و که سه بکاته وه که سهری شکاندوه. دوایی قوتابیییه کانی روخسه ت دا و به منی وت: ئیستا کاتی ئه وه هاتوه شتومه که کانی من بخه نه ئاگره وه و بیکو لیتن، بو ئه وه ی بچینه لای فیرعه ون و تۆش له گه ل مندا دیتت.

من به په له پیداو یستییه کانی نه شته رگه ریم شووی و نامه ئاگره وه و کولاندم و له خانه ی ژبان هاتینه ده ره وه و من سندوو قه که ی پاتوورم هه لگرتبوو و سواری که ژاوه که ی به رده م خانه ی ژبان بووین که چاوهر وانی ئیمه ی ده کرد و، له گه ل ئه و پیاو ه ی که بوونی ده بووه هوی وه ستانی خوین، به ره و کۆشک به ری که وتین. به نده کان به شیوه یه ک که ژاوه که یان هه لگرتبوو و ده یانبرد، که نه ده جوولا یه وه و من له خوما هه ستم به شکۆمه ندی ده کرد، چونکه ده مزانی به زوویی ده چینه کۆشکی پاشایه تی و فیرعه ون له نزیکه وه ده بینین.

پاش ئه وه ی به که ژاوه که هه ندی رۆشتین، گه یشتینه که ناری نیل و دابه زینه ناو به له می تاییه تی کۆشک و به ره و (خانوی زپ) واته کۆشکی فیرعه ون که وتینه ری. کاتیک له وی نزیک بووینه وه به له م و که له کیکی زورمان توش بوو و ئه وه نده زۆربوون ئاوی نیلیان داپوشیبوو و ئه و به له مانه گرانبه ها بوون و له داری به نرخ دروست کرابوون، هه ره ها به له می تریشی لی بوو.

خه لکی ده م به ده م ده یانوت (سه ر قلیشیتی پاشایه تی هات) و هه موو

دهستیان به نیشانه‌ی ماتم به‌رزده‌کرده‌وه و ده‌گریان، چونکه ده‌یانزانی تا ئیستا رووی نه‌داوه سه‌ری فی‌رعه‌ونج کون بکه‌ن و بتوانی به زیندوویی بمینی.

ئیمه به‌رامبه‌ر به کۆشک له به‌له‌مه‌که دابه‌زین و له ده‌روازه‌ی کۆشک که (زهنه‌ق)یان پج ده‌وت، ئیمه‌یان کرده ژووره‌وه. گه‌وره‌کان و پیاوانی ده‌سه‌لات‌داریتی به‌رامبه‌ر ئیمه ده‌ستیان به‌ئه‌ژنۆیانوه ده‌ناو سه‌ریان دانه‌واند، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌یانزانی ئیمه هه‌لگری مه‌رگین.

ئیمه‌یان به‌ره‌و ته‌ختی فی‌رعه‌ون رینوما‌یی کرد و بینیم که فی‌رعه‌ون له‌سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی راکشاهه، که قه‌دیغه‌ی بریقه‌داری پتوه‌بوو و قاچه‌کانی قه‌ره‌ویله‌که‌ی بته‌ی خوایه‌کان بوون.

له‌وکاته‌دا هه‌یج ئاسه‌واریکی پاشایه‌تی پتوه‌دیار نه‌بوو و ده‌موچاوی ئاوسابوو و ئه‌ندامه‌کانی رووت ده‌هاته به‌رچاو و سه‌ری به‌لایه‌کدا سووراندبوو و له‌گۆشه‌ی ده‌میوه‌هه‌یه‌ک ده‌هاته خواره‌وه. کاتج فی‌رعه‌ونم له‌م وه‌زعه‌دا دی، زانیم ده‌سه‌لاتی ئه‌م دنیا‌یه ئه‌وه‌نده ناپایه‌داره که فی‌رعه‌ون له به‌سته‌ری نه‌خۆشی و مردن له‌گه‌ل هه‌ژارترین نه‌خۆشه‌کانی خانه‌ی ژیان که چاره‌سه‌رده‌کران و ده‌مردن جیا‌وازی نه‌بوو، به‌لام جوانکاریه‌کانی ژووره‌که‌ی شکۆمه‌ند بوو و قه‌دی دیواره‌که‌ی به‌ویته‌ی گالیسه‌که‌ی پاشایه‌تی نه‌خشینه‌راوو که فی‌رعه‌ون له ناو ئه‌و گالیسه‌کانه‌دا تیری بو شیره‌کان ده‌هاویشته. ره‌نگی ئالتوونی و شین و سووری سه‌ردیواره‌کان ئه‌دره‌وشانه‌وه، زه‌ویی هۆده‌که‌یان له شتوه‌ی کانی‌اویتی گه‌وره رازاندبووه که ماسیه‌کان هاتوچۆیان تیا‌ده‌کردو مراوی و قازه‌کان به‌سه‌ر کانی‌اوته‌که‌دا ده‌فرین.

ئیمه هه‌ردوو ده‌ستمان خسته سه‌ر ئه‌ژنۆمان و له‌به‌رامبه‌ر فی‌رعه‌وندا سه‌رمان دانه‌وانده‌وه. من و (پاتوور) ده‌مانزانی که هه‌لدرینی سه‌ری فی‌رعه‌ون هه‌یج سوودیکی نییه و وه‌زعه‌که‌ی وا ده‌رده‌که‌وت که ده‌مری، به‌لام داب و نه‌ریت و ابوو که ده‌بووایه پتیش مردنی، سه‌ریان کون بکرده‌یه که هه‌لمه‌کانی سه‌ری

ده‌رچج و نه‌لین که‌س و کاره‌که‌ی ئه‌م دوا چاره‌سه‌ریه‌یان بو نه‌کرد.

من سندووقه ره‌شه‌که‌ی پاتوور که له داری (ئه‌به‌نووس) دروست کرابوو، کردمه‌وه، بو ئه‌وه‌ی پیداو‌یستیه‌کانی بده‌مه‌ده‌ست. پتیش هاتنه‌ژووره‌وه‌ی ئیمه پزیشکه‌کانی پاشایه‌تی سه‌ری فی‌رعه‌ونیان تاشیبوو که بو نه‌شته‌رگه‌ری ئاماده‌بی.

پاتوور فه‌رمانی دا به‌و پیاوه‌ی که له‌دیار سه‌ری‌وونی ده‌بووه هۆی وه‌ستانی خوین، که بیته‌دیار سه‌ری فی‌رعه‌ون و سه‌ری بخاته سه‌ر له‌پی هه‌ردوو ده‌ستی. به‌لام له‌م کاته‌دا شازنی میسر که ناوی (تی تی) بوو هاته پتیشه‌وه و وتی: نا...

تائه‌و کاته به‌بۆنه‌ی گرنگی جیگا‌که و گه‌وره‌یی شوینه‌که نه‌متوانیبوو شازنی میسر و جینشینه‌که‌ی فی‌رعه‌ون و خوشکه‌که‌ی بینیم که هه‌موویان به‌رهمی ماتم ده‌ستیان هه‌لبری بوو.

من و جینشینی فی‌رعه‌ون هه‌روه‌کو له پتیشتریش باسم کرد، هه‌ردوو کمان له‌یه‌ک سالدا له‌دایک بووین، به‌لام ئه‌و له من بالا‌به‌رزتر بوو و چه‌ناگه‌ی پان و سینگیکی به‌نا‌واچووی هه‌بوو و ئه‌ویش وه‌ک دایک و خوشکی به‌بۆنه‌ی ماتم ده‌ستی به‌رز کردبووه.

خوشکه‌که‌ی یه‌کیک بوو له جوانترین کچه‌کانی میسر، چونکه وینه‌که‌یم له په‌رستگه‌ی (ئاموون)دا بینیبوو و له‌م باره‌یه‌وه ده‌مزانی. له باره‌ی (تی تی) شازنی میسر که ژنیکی ئه‌سمه‌ری قه‌له‌و بوو زۆر قسه‌ده‌کرا و ده‌یانوت ژنیکه له چینی ساده‌ی خه‌لکی و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ناوی باو و باپیرانی له به‌لگه‌نامه ره‌سمیه‌کاندا نه‌نووسرابوو.

ئه‌و پیاوه‌ی ده‌بووه هۆی وه‌ستانی خوین که شازن وتی (نا)، دوو هه‌نگاو چووه دواوه‌وه، ئه‌و کابرایه لادیتیه‌کی ساده و نه‌خوینده‌واربوو و بچوو‌کتترین زانیاری له‌باره‌ی پزیشکییه‌وه نه‌بوو و، چونکه وه‌ستانی له‌بان سه‌ری نه‌خۆش

دهبووه هۆی وهستانی خوتین، له خانەیی ژبان دایانمەزراندبوو کە لە کاتی نەشتەرگەری بێتە دیار سەری نەخۆشەکە و ئەو خوتین بەربوونە بوەستینی. من وای بۆ دەچم کە هۆی وهستانی خوتین بە نزیک بوونەوهی ئەو پیاوێ دەگەریتەوه بۆئەوهی ئەو پیاوێ بۆنیکی ناخۆش و کارتیکەر و تیشی هەبوو و ئەم بۆنەیی ئەوەندە تیشبوو کە هەرچەندە دەیانوشوت بۆنەکەیی هەردەما و وەک بزماری کە بیکەیی بە مێشکی مرۆفدا ئەوا دەچوو ناو کاسەیی سەرەوه و لەبەر ئەوهی کە مێشک و شادەماری مرۆف فەرمانرەوای ئەندامەکانی تری لەشن خوتین هاتنەکە دەهستا.

من بە دلنیا بیهوێ نالیم کە بۆنەکەیی لەشی دەبووه هۆی وهستانی خوتین، بەلام چونکە هۆکاریکی ترنیه شایانی گومان لێ کردن بێت ئەوا دلیم، لەوهیه هەر ئەو بۆنەیی بێت.

ژنەکەیی فیرعهون وتی: من ناهیلیم ئەم پیاوێ سەری خواگرێ و بەدەستی خۆم سەری دەگرم.

پاتوور وتی: خانم کردنەوهی سەر دەبیتە هۆی خوتین رزان و بینینی خوتین بۆتۆ باش نییه.

بەلام ئەو وتی: من لە سەیری خوتین ناترسم و خۆم سەری رادهگرم. لەبەر ئەوهی پێش هاتنی ئیمه پزیشکەکانی تر فیرعهونیان بیهۆش کردبوو و پاتوور دەیزانی گوتی لە دەنگی ئیمه نابیت و ئەگەریش گوتی لێ بیت توانای بەرپەرچ دانەوهی نابیت، دەستی کرد بە قسەکردن و هاوکات بەکێردەبەردییهکەیی خۆی پێستی سەری فیرعهونی هەلدی و وتی: فیرعهون لە خوایهکانە و بەرەو ئاسمان دەچیت و لە بەلەمی زێرینی (ئاموون) ی باوکی دادەنیشی، فیرعهون لە خۆرە و بەرەو خۆر دەگەریتەوه و ناوی هەتا هەتایە دەمینیتەوه... ئەی کابرای بۆگەن... تۆ لە گوتی؟... بۆ نایهی خوتینەکە بوەستینی.

پاتوور ئەم وشانەیی دوا بێ لەگەڵ کابراکەبوو کە خوتینی دەهستاند، چونکە

بەخوتین هاتنەکە پاتوور تیشگەیشت کە کابرا لەوهی نەماوه، بۆیه خوتینەکەیی سەری فیرعهون ناوهستی.

دەرکەوت کابرا لەترسی شازن پالی بەدیوارەکە دابۆوه و کاتی بیستی لەگەڵ ئەویانە لە قەرەوێلەکە نزیک بووهوه و هاتە دیارسەری فیرعهون و دەستی هەلپری و یەکسەر خوتینەکەیی سەری فیرعهون، کە رزابۆوه سەر لەشی خیزانەکەیی وهستا، بەلام بۆنیکی زۆر ناحەز هۆدەکەیی پر کرد.

پاتوور لە دواي خوتین وهستانه که دهستی کرد به برینی ئیسی سەری و لە هەمان کاتدا قسەیی دەکرد، بەلام قسە کردنەکەیی بۆئەوهبوو کە شتیکی وتی، چونکە دەیزانی پزیشک لەکاتی نەشتەرگەری نەخۆشەکەیی دەبیت لەگەڵ کەس و کاری بدویت، بۆئەوهی هەستیان پەرت و بلاو بکات کە ترس و پەرتیشانی کاریان تێ نەکات.

پاتوور وتی: خانم خوا لە دواي چوونی بۆ ئاسمان لەلایەن ئاموون بەرەکەتی بەسەردا دەباری...

لەوکاتەدا جینشینەکەیی فیرعهون لە پاتوور نزیک بووهوه و وتی: تۆ لە هەلەدای و (ئاموون) فەر و پیرۆزیی بەسەر نارژینتی، بەلکو (ئاتوون) پارێزگاری لێ دەکات.

پاتوور وتی: تۆ راست دەکەیت و من هەلەم، باوکت (ئاتوون) پالپشتی لێ دەکات...

پاتوور ناهەقی نەبوو نەزانی کە فیرعهون کام بەک لە خوایهکانی زیاتر خۆش دەوێت، چونکە جگەلەوهی کەس ناتوانی هەر لەخۆیهوه بزانی چ خوایهک زیاتر لە دلی مرۆفدا خۆشەویسته، لە میسردا زیاتر لە سەد خوی لێ بوو و تەنانەت کاهینەکان کە کاریان زانیی ناوی خوایهکان بوو ناتوانن بلین ناوی هەموو خوایهکان دەزانی.

کوپرەکەیی کەوتە گریان و پاتوور لەگەڵ قسەکردنەکەیدا دلی ئەویشی

دهدايه وه، تا ئيسكه كه سهرى به ته واوى برى و ئيسكيتك له ههردوو لايه وه بهقه دهردوو گرتى په نهجى له كاسه سهرى فيرعه ون هه لگرت و ههردوو كمان به وردى سهيرى ميشكى فيرعه و نمان كرد كه رهنگى خو له ميشى بوو و دهجوو لايه وه.

پاتوور وتى: سينووه چراكه بينه ئەملاوه بابە باشى سهيرى ناوه وهى بكم و من چراكه به شيوه يه ك راگرت كه رووناكيبه كهى بدات له ناوسه رى و پاشان پاتوور وتى: زور باشه .. زور باشه .. كارى من ته وا بوو و ئيتر چى ترم له دهست نايه ت به لكو (ئاموون) ده بى برياريدات، چونكه ليربه دواوه ئيشه كه ده چيته دهستى خوايه كانه وه.

دواى به ستنى برينه كه پاتوور به شازنى وت: ئەگەر خوايه كان روخسه ت بدەن تاخۆر هه لاتن زيندوو بميتى ئەوا ده ژيت، ئەگەر نا ده مرى (۲).

له كو تا ييدا پاتوور دهستى به نيشانهى ماتەم هه لبرى و ئيمه ش ههروه ها دهستمان به زر كرده وه و شتومه كى نه شته رگه ريم كو كرده وه و دواى گه رم كردن و خاوين كرده وه كردمه ناو سندوو قه ره شه كه وه.

شازن وتى: من دياريبه كى به رچاوتان ده ده مى و، روخسه تى ئيمه ي داو ئيمه له و هۆده يه ي فيرعه ونى لى نووستوو هاتينه دهروه و چووينه ژوو رپكى تره وه و له ويدا نانيان بو هينان و به نديه ك ناوى به ده ستدا كردين.

من پرسى يارم له پاتوور كرد كه بوچى كور كه سى فيرعه ون ده بوت باوكى لايه نگرى (ئاتوون) به نه ك (ئاموون)؟

پاتوور وتى: ئەم بابە ته به سه رهاتى كى دوور و دريژى هه يه ئەگەر له سه ره تاوه دهستى يى بكم زور ده خايه نييت و هه ره ئەوه نده ت پي ده ليم كه (ئامن هوتپ) كه ئيستا سه ريمان قل يشان د، روژى واهه ست ده كات كه خوا (ئاتوون) ي هاتۆته به رچاو و بو ئەم خوايه په رستگه يه كى له م شاره دا دروست كرد كه جگه له بنه ماله ي پاشايه تى كه س هه نگاوى تى نانى و كاهينى ئەم په رستگه يه (ئامى)

ناوه و ئەم كابرايه و ژنه كه ي به ختوكه رى جيتشيني ميسرن كه تو ئيستا بينيت و شيرى ئەو ژنه ي خواردوو و (ئامى) كچى كى هه يه ناوى (نه فر تى تى) يه و چونكه به يه كه وه شيربان خواردوو، ناچار روژى ده بيته خوشكى (۳).

پاتوور پيكيكى خواردوو و تى: سينووه بو پيره مي ردپكى وه ك من هيج شتى له وه به تامتر نييه كه بخوات و بخواته وه له باره ي ئەو رووداوانه بدويت كه په يوه نديى به وه وه نييه. چونكه پيره مي رده كان زور حه زيان به قسه كردنه. من ئەگه ر نيوجاوانى خو م بقل يشينم ئەبيني نه ينييه كى زورى تيدا كه له كه بووه، ئايا تو هه رگيز بيرت له وه كردۆته وه كه بوچى ژنه كانى فيرعه ون هه موو جارى كچيان ده بى نه ك كور؟

وتم: نا .. له م باره يه وه بيرم نه كردۆته وه ..

پاتوور وتى: ئەم فيرعه ونه ي ئيستا له لاي بووين، له كاتى كه نه جيتى خويدا زياتر له پينج سه د شير و گاكى وى له خواروى سوودان راو كرده وه و پيا وى كى به هيز بوو كه له ته به سدا هه ر روژه و له گه ل كچى كدا جووت ده بوو، له گه ل ئەوه شدا له هه موو ئەو كچانه جگه له مندالى كچ، هيجى ترى نه بوو و ته نيا له م شازنه كورپكى بوو كه ئيستا جيتشينه و ئايا تو ئەم بابە ته به فه رمانى كى ئاسايى تى ده گه ي؟

ئەو هۆيه ي كه واى كرد فيرعه ون جگه له كچ چيى ترى نه بيت ئەوه يه كه شازن به هۆى پزيشكه كانى پاشايه تى خويان، نه يده هيشت كه ئەو كورانى له ژنه كانى تر ده بوون زيندوو بمين و هه موو جارى كه كورپى له داى ك ده بوو يه كسه ر دواى بوونه كه ي ده يان كوشت.

دوايى پاتوور چاويكى لى داگرتم و تى: به لام سينووه تو باوه ر به م پرو پاگه ندانه مه كه، له بهر ئەوه ي كه شازن ژنيكى ميه ره بانه و له باشتري ن ژنه كانى ميسره.

ئيمه ماوه يه ك خه ريكى خواردن و خواردنه وه بووين و من له زه تم له و

خواردنه پاشايه تيبه ده كرد، چونكه چيژي من واي ههست ده كرد كه نهو چيشتانه يان به شيويهك لي ده نا كه به تامتر بوون له خواردنه كاني خانه ي ژيان. كاتيكمان زاني شهو داها و پاتوور وتي: سينووه دهستم بگره و ليژه بمبهره دهره وه، چونكه خواردنه وه نه گهر چي دلمان شاد دهكات، به لام ئيمه مانان سه خووش دهكات و نه گهر يارمه تيم نه ده ي له وه يه بكه وم.

من دهستيم گرت و له كووشك چووينه دهره وه و كاتي گه يشتينه دهره وه بينيم رووشناييه كاني شار له لاي روژه لاته وه ناسماني رووناك كردوته وه. له و رووه وه كه منيش زياده م نوشيبوو، له خووما ههستم به تهنيايي و نامويي ده كرد و دل م وهك كووترئ له سينه مدا لئي ده دا.

وتم: پاتوور من ده بي بروم و له يه كئ له خانووه كاني سه ريانيبه كان گوئ له تاوازي كچه گوراني بيژه كان رابگرم خه ريكي رابواردن بم.

پاتوور وتي: هه موو پياويكي گه نج كاتي شهو دواي ته واو بووني كاري روژانه ي ههست به ته نهايي دهكات و به دواي (خوشه ويستي) عه شقدا دهروات، به لام هيچ عه شقئ له كايه دا نيبه.

وتم: پاتوور ئينكاري له بووني عه شق ده كه يت؟... ئه ي ئه مه چيبه كه ئيستا رووحي من بولاي دنياي ناموي كوچك ره سه ريانيبه كان راده كيشئ.

پاتوور وتي: ئه مه ي ئيستا تو بو گه ره كي كوچك ره سه ريانيبه كان راده كيشئ پيويستي تو به بو نه هيشتني ماندوييتي، چونكه پياو نه گهر دواي روژي كار كردني سهخت و گران نه توانئ ژني په يدا بكات و له گه ليده كو نه بيته وه، غه مگين ده بيت، به لام دواي ئه وه ي شه وه كه ي خه ريكي سه رگه رمي ئابرو به ر و سووك بو و اته ژنه كه ي كرده خوشكي خزي ديسانه وه غه م رووي تي دهكات.

وتم: بوچي پياو ناتواني ههست به به خته وه ري بكات و له پاش هه ر جاريك كه ژنيك ده كاته خوشكي خوي زياتر له پيشوو خه م بار ده بيت؟

پاتوور وتي: ئه م پرسيا ره ي تو ده يكه ي پرسيا ري كه خوايه كانيش ناتوانن

وه لامي بده نه وه. له وه ته ي دنيا هه يه واهاتووه، له مه و به دواش واده بيت و من واي بو ده چم كه پياو ته نانهت دواي ژن هينانيش له گه ل خوشه ويسته دلخوازه كه ي خوي و بگره نه ساتانهش كه له ته كيه وه داده نيشئ زياتر له و ساتانه ي كه هيشتا نه بو ته هاوسه ري، به لام گرفتاري په ژاره يه.

وتم: پاتوور قهت نه ويندار بوويته ؟

(پاتوور) وتي: نه گهر به وي له باره ي عه شق له گه ل مندا بدوييت ناچارم ده كه يت سه ري تووش وهك سه ري فيرعه ون كون بكه م، بو نه وه ي هه لمه سووتينه ره كان كه له مي شكتدايه ده ريچئ، چونكه نه وه ي ده بيته هو ي بير كردنه وهت له نه ئين هه مان نه وه له مانه يه كه له سه رتدا كو بو ته وه. له بهر نه وه ي نه ئين بووني نيبه و نه وه ي به ناوي عه شق ناسراوه نيازتيكي رووحيه بو را كردن له ته نيايي و هه مان ههسته كه ژن و مي رد راده كيشئ بو هينانه كايه ي خيزان تا وه كو له ته نيايي ده ريچن.

دوايي پاتوور كه زوري خوارد بووه، ماندووييتي خوي ده بري و وتي: من ببه و له و ژووره تايبه ته ي كه بو من دانراوه بمخه ويينه و تووش هه ر له وي دا بنووه، چونكه ئيمه نه مشه و ده بي له كووشكدا بين، بو نه وه ي له كاتي مه رگي فيرعه ون ده رچووني بالنده كه له لووتي بينين.

وتم: پاتوور له پياويكي وهك تو به دووره قسه ي خوږايي بكه ي...

وتي: بو من قسه ي خوږايي ده كه م...

وتم: به لي... چونكه له كاتي مردندا بالنده له لووتي مرو قدا نايه ته ده ري و من پيش هاتنم بو خانه ي ژيان و دواي هاتنم بو نه م قوتا بخانه يه زور كه سم بيني كه ده مردن و له لووتي هيچ په كيكيان بالنده دهره چوو، سه ره راي نه مه زانستي پزيشكي ده لي له له شي مرو قدا ته نيا جيگايه ك هه يه كه گيانداري ك بتواني ژيان ي تي دا بيا ته سه ر نه ويش سكي ژنه له كاتي دوو گيانيدا و جگه له وه هيچ جيگايه كي مرو ق نيبه كه گيانه وه ري ك تييدا بژيت، ئيتر به م حاله چون

بهشی حهوتهم

جینشین ميسر و فیذاریه کهی

له ناکاودا له نیو گولەکاندا گوتم له دهنگی بوو و زانیم یه کئی لیم نزیك ده بیته وه . که لیم نزیك بووه وه سهیری کردم که بمناسیت .

من ئەوم ناسی و زانیم جینشینه و لهو کاته دا بینینی ئەو پیاوه گه نجه م له ویدا پی سهیریوو و ترسام و دهستم به ئەژنۆمه وه ناو داچه میمه وه . جینشین وتی : سهرت هه لبره کهس لیره ئیمه نابینیت و پیویست ناکات خۆت بچه میتیته وه ، ئایا تۆ ئەوه نیت که ئەمڕۆ له ژووره کهی باوکمدا چه قۆ و چه کوشت ده دایه مه میونه پیره که ؟

من که به بیستنی ناوی مه میونی پیر سهرم سوپما بوو سهرم هه لبری و ئەو وتی : مه بهستم له مه میونی پیر ئەم (پاتوور) هیه که ئیمڕۆ سهری باوکمی هه لدری و ئەم ناوه دایکم لیتی ناوه و تۆ و ئەو ، هه کاتی باوکم بمری ده کوژرین .

له م وته یه ی زۆر ترسام ، چونکه نه مده زانی ئەگه سهری فییره ونیک هه لدرن و چاره سهر نه کری ، ئەو پزشکیه که نه شته رگه ربی ده کات ده کوژرئ .

(پاتوور) ئەم بابه ته ی به من نه وتبوو و من پیم سهیر بوو بۆچی ئەو پیاوه بی دهنگی لی کردبوو و ، هه روه ها من تاوانم نه بوو که منیشی له گه لدا بکوژن . که سی که له کاتی نه شته رگه ربی کیردو چه کوش ده داته ده ست پزشکیه که گونا هبار نییه و نابج بکوژرئ ، چونکه چاک بوونه وه ی نه خۆش به ده ست ئەو نییه .

جینشین وتی : من ئەزانم ئیمشه و خوام لی دهرده که وی ، به لام له کۆشکدا نایاته لام ، به لکو له دهرده وه ی کۆشک خۆی نیشانم ده دات ، ده زانم له کاتی دهرکه وتنی خوا هه موو له شم ده له رزی و دهنگم دهرناچی و ده بی یه کیک هه بی یارمه تیم بدات و له بهر ئەوه ی تۆم له سه ر ریگا که م دییه وه وه ئەزانم پزشکی له گه ل خۆم ده تبه م . . . و هه ره برۆین .

من نه مده ویست له گه ل ئەوکوره گه نجه دا برۆم ، چونکه پاتوور پیی وتبووم که ده بی له کاتی مه رگی فییره ون له کۆشکدا بین ، به لام نه مده توانی له فه رمانی جینشین سه ریچی بکه م و ناچار بووم له گه لیدا برۆم .

جینشین سوخمه یه کی کورتی له بهر بوو ، به شپوه یه ک که رانه کانی دیار بوو و من سه یرم کرد که ئەو له من بالایی به رزتره وه هه نگا وه کانی گه و ره تر بوو . کاتی گه یشتینه که ناری نیل جینشین وتی ده بی له رووبار بپه رینه وه وه خۆمان بگه یه نینه رۆژه لات و گوربسی به له میتکی کرده وه که له که ناری رووبار بوو و هه ردوو کمان تیایدا دانیشتن و من به (سه ول) به له مه که م لیخوری .

کاتی گه یشتینه ئەوبه ری رووبار جینشین به بی ئەوه ی به له مه که به ستیته وه به رده لالی کرد و ناو به له مه که ی برد و ئیمه به ره و رۆژه لات که وتینه ری و ، چونکه ئەو به خیرایی ده رۆی من ناچار بووم له دوایه وه رابکه م و له شم عاره قه ی کرد ، تا گه یشتینه شوینئ که شاری ته به س و باخه کانی که وته پشتمانه وه و سی شاخی نزم که له رۆژه لاتدا پاسه وانی (ته به س) بوون دهرکه وت .

کاتی گه یشتینه ئەو شوینه ی که که سمان لیوه دیار نه بوو و هیچ شتی نه ده بیسترا ، جینشین له سه ر زه وی دانیشت و وتی : له م جیگا یه دا خوا خۆی ئاشکرا ده کات .

من سه رم سوپما بوو که چۆن خوا خۆی بۆ دهرده خات و ئایا منیش ئەبیینم یان نا ؟ تا کاتی که هه تاو هه له ات و جینشین بانگی کردم : (سینۆهه) و هه ره خوا هات . . . و هه ره بگره دهستم ده له رزی .

من دهستم گرت و هەر چهنده هه تاو بهرزتر دهبووهوه شله ژانی جینشین زیاتر دهبوو و كهوته سه رخاك و به دهوری خویدا سوورایه وهو، نهو ساكه من، كه لهو تیکچوونهی ترسابووم ئاسووده بووم، چونكه زانیم كه جینشین تووشی گهشكه بووه و نهو جوړه نه خوشیبهه له خانهی ژیان بینی بوو.

كاتی كه یه كچی فی دهیگرئ له وهیه زوبانی خوئی به ددان بقرتینی، بو به كه رته داری دهخه نه نیوان دوو ریزه ددانه كانی و من له ویی دارم پی نه بوو و ناچار بووم كه رتی له كراسه كهی خویم بدرینم و بیکه مه به بینی ددانه كانی بو نه وهی زمانی نه برئ. نهوسا بهو شیهویهیه كه له كتییدا نووسرابوو كه و تمه شیلانی له شی و له و كاته دا كه خه ربکی شیلانی بووم هه لۆبهك وهك نه وهی له خوړه وه بیته ده ری ده ركهوت و به بان سه ری ئیمه وه ده فری و وهك نه وه و ابوو بیه وی بنیشیتته بان سه ری جینشین.

من له دلئ خویدا و تم: له وهیه نهو خوایهی كه جینشین چاوهروانیتی نهو هه لۆبه بیت. به لام چهنده دهقیقهیه کی تر گه نجیکی جوان كه رمیکی به دهسته وه بوو و وهك دانیشستووانی شاخه كانی سووربا سینه پوشیکی له به ردا بوو ده ركهوت.

نه وهنده نهو كوره جوان بوو، كه من له به رامبه ریدا چه میمه وه، چونكه وام زانی خوای (جینشینه). گه نجه كه به زمانی میسری له منی پرسی نه مه كتییه؟ ئایا نه خوشه؟

من و تم: نه گه ر تو خوات، نهو كوره چاك بكه وهو نه گه ر چه تهی بزانه كه ئیمه هیچمان پی نییه بندهینی.

هه لۆكه، كه له ئاسماندا ده فری هاته خواره وه و له سه ر شانی كوره كه نیشته وهو دواپی كوره كه و تی: من خوانیم و كوری ژن و پیاویکی په نیر فروشم، به لام توانیومه نووسین فیترم و، پیشبینیان كردوه كه من ده به فه رماندهی خه لك و ئیستا هاتومه بچم بو شاری ته بهس بو نه وهی له لای فیرعه ون خزمهت

بكه م، چونكه بیستوومه فیرعه ون نه خوشه و پاشایه کی نه خوش له هه مووكات زیاتر پیوستی به هی وهك من هه به كه پاریزگاری لی بكات.

دواپی سه بریکی جینشین کردو و تی: ئایا نه مه بهم نه خوشیبه ده مرئ؟ و تم: نا... نه خوشیبه كهی نابیتته هوی مردن، به لام مرؤف له هوش خوئی ده بات و ئاگای له خوئی نامینیت.

جینشین هاته وه هوش، به لام له بهر سه رمای به یانی له شی كهوته له رزین و نهو گه نجه ی رمی پی بوو سوخمه كهی خوئی داکه ندو دای به سه ر جینشیندا و تی: ئیستا چی ده كهی؟

و تم: نه گه ر تو یارمه تیم بدهی ده بیهینه شار و له ویی كه ژاوهیه ك پهیدا ده كه یین و ده یخه یینه ناوی و ده بیهینه وه بو مالی خوئی.

كوره كه و تی: زور باشه من ئاماده م یارمه تیت بدهم و بیهینه وه شار. جینشین دانیشت، به لام ده له رزی به شیهویه ك كه كوره رم به دهسته كه یارمه تیی دا تا سوخمه كه مان له بهر كرد و پی می و ت: نهو كوره له ده و له مه نده كانه چونكه پیستی له شی سپیبه و دهستیکی سپی و ناسکی هه یه. دواپی دهسته كانی منیشی گرت و تی: تووش دهستی نه رمت هه یه، ئیشی تو چییه؟

و تم: من پزیشك و له خانهی ژیان له ناو په رستگای ئاموون-دا فی ری پزیشکی بوومه.

كوره رمدا ره كه و تی: وادیاره نهو كوره گه نجته هیناوه لی ره چاکی بكه یته وه، به لام باش بوو جلیكت له بهر كرد، چونكه به یانیا ن هه وای بیابان سارده.

جینشین به هوی گه رمیی كراسه كه و به رزیبونه وهی خوړ له رزینه كهی نه ما و له ناكاودا كه گه نجه كهی دی، و تی: نهو كوره زور جوانه و... لی پی پرسی: ئایا تو له لایه ن خوا (ئاتوون) هاتوویتته له لای من؟

كوره نه یزه داره كه و تی: نا...

جینشین وتی: ئەمڕۆ من توانیم خوا (ئاتوون) ببینم و کاتێ که خۆر هەلەت بینیم و وام زانی تۆی ناردۆتە لای من.

کورە که وتی: من لە لایەن خواوە نەهاتوو مە بە لکو دوینێ شوو کە وتە ری که ئیمڕۆ سەرلە بە یانی بگەمە تە بەس و بچمە ژێر دەسە لاتی فیرعە ونەو و دواى خۆرە لاتن بینیم هە لۆکەم بەرەو پیشەو و فری و زانیم لیڕەدا شتیک سەرنجی راکیشاو و کاتێ هاتم ئیوەم بینى.

جینشین وتی: ئەم رمەت بۆ بە دەستە وە یه؟

گەنجە که وتی: سەری ئەم رمە لە (حە و جۆش) ـە و من هاتووم که بە خوینى دوژمنانى فیرعە و ن سووری بگەم.

جینشین وتی: من لە خوین رشتن بێزارم، لە بەر ئەو ی رشتنى خوین خراپترین شتە.

گەنجە که وتی: بە لām من رایەکی پێچەوانە ی تۆم هە یه و لە و باوەر دەدام رشتنى خوین دە بیته هۆی پاک کردنە وە ی گە لان و بە هیزیان دە کات و خوا یه کان خوینیان خۆش دە ویت، چونکه بە خواردنى خوین قە لە و دە بن و تا ئە و رۆژە ی شەر هە یه خوین رشتن بە ر دە وامە.

جینشین وتی: من کارێک دە کەم که ئیتر شەر دروست نە بیت.

کورە که سە یریکی کرد و وتی: و ابزانم ئەم کا برا یه شیتە، چونکه شەر هە ر دەم هە بوو و بە ر دە و امیش دە بیت و خە لکی هە رچی یه ک بکە ن کە لە جە نگ دوور کە ونە وە زیاتر لیتی نزیك دە بنە وە. جە نگ وە ک هە ناسە کیشان پێویستە بۆ ژبانی میللە تان.

جینشین سە یریکی خۆری کرد و وتی: هە موو گە لان کور ی ئە و ن، چونکه ئە و (ئاتوون) ـە و بە پەنجە ئیشارە تی بۆ خۆر کردو و تی یه وە: هە موو زە مین و زە مانە کان ه ی ئە و ن، من لە تە بەس پە رستگایە کی بۆ دروست دە کەم و شیو هە کی بۆ هە موو پاشاکان دە نیرم و من لە وە وە دروست بوومە و دە گە ریمە وە لای ئە و.

کورە رمدارە که دواى بیستنى ئەم قسانە وتی: گومانم نییە که ئە و شیتە و تۆ ناهەقت نە بوو هیناوتە بۆ ئەم بیابانە که چاکی بکە یته وە.

من وتم: ئە و شیت نییە، بە لکو لە کاتى گە شکە کە یدا توانیو یه تی خواى خۆی بینى و ئیمە مافی ئە وە مان نییە دە ربارە ی ئە وە ی بینویه تی رە خنە ی لی بگرین، چونکه هە موو کە سى دە توانى هەر خوا یه ک که خۆی حە زى لی یه تی هە لی بژێرى و بی یه رستى و گوێ راپه لى بیت.

دواى جینشینمان هە لگرت و بەرەو شارمان برد و لە بەر ئە وە ی که بە هۆی گە شکە گرتنە که ی لاواز بوو بوو لە دوو لاو ه قۆ لمان گرت و هە لۆکە ش لە پیش ئیمە دا دە فری و لە نزیکی شار بینیم که کاهینى بە کە ژا وە یه ک و هە ندی بە ن دە وە چا وەر وانی جینشینە و، بە گومانى خۆم وتم دە بى ئەم کاهینە (ئامى) بیت.

یە کەم هە و الێک که نامى بە جینشینى را گە یاند ئە وە بوو که با وکی، (ئامن هۆتپ) ی سی یه م کۆچى دواى کردو وە، پاشان کراسى که تانى لە بەر کرد و کلا وێکی خستە سە رى^(۱).

(ئامى) وتی: سینۆ هە ئایا ئە و توانى خواى خۆی بینى؟

وتم: خۆی دە لى خوا م بینو وە، بە لām من لە بەر ئە وە ی نا گام لى بوو که هیچی لى نە بیت و چارە سە رم دە کرد خوا یه کە یم نە بینى. بە لām تۆ چۆن ناوی منت زانى، چونکه من باوەر ناکەم تۆم لە هیچ کاتى بینى؟

(ئامى) وتی: ئە رکی من ئە وە یه که ناوی تۆ بزانم و لە روودا وە کانى کۆشک بە نا گابم و من زانیم که جینشین که ئیستا فیرعە ونە شو و ی پێشو و تووشى گە شکە دە بیت و دە بى تە نه ا بیت، چونکه هەر کاتى هە ست بکات ئە م نە خۆش یه روى تی دە کات تە نیایى هە ل دە بژێرى و ئە گە ریش نە یه ویت تە نه ا بیت ئیمە هە ول دە دە ی ن کە سى لە لا نە بیت، لە بەر ئە وە ی هیچ کە سى نابی گە شکە ی جینشین بینى و پروانیتە کە ف کردنى دە مى. شە و کاتى بینیم دواى دە رچوونى لە کۆشک گە یشتە تۆ ئیتر دلنیا بووم چونکه دە مزانى تۆ پزیشکی و

به كاهینی په‌رستگه‌ش له‌قه‌لهم ده‌درتی، چونکه هه‌تا یه‌کچی نه‌بیتته كاهینی په‌رستگه‌ نا‌هیتلن بیتته خانه‌ی ژبان‌ه‌وه، من كاهینی په‌رستگه‌ی (ئاتوون)م و نه‌گه‌رچی من و تو شوین كه‌وتووی دوو خوی جیا‌وا‌زین، به‌لام هیشتم جینشین شه‌وی رابردوو له‌گه‌ل تودا پرواته ده‌روه بو‌ئه‌وه‌ی پزیشکی‌ ئا‌گاداری لی بکات و من دلنیا‌بووم له‌وه‌ی كه‌ فیده‌ی‌گری.

دوایی ئیشاره‌تی بو‌گه‌نجه رم به‌ده‌سته‌كه‌ کرد و وتی: ئه‌مه‌ کیته؟
وتم: ئه‌وه‌ گه‌نجیکه‌ كه‌ ئیمرو به‌یانیه‌كه‌ی تووشی ئیمه‌ بوو و هه‌لویه‌ك له بان سه‌ریه‌وه ده‌فری و، ئه‌و بالنده‌یه‌یه‌ كه‌ ئیستا له‌سه‌ر شانیتتی.
(ئامی) وتی: ئایا کاتی گه‌شکه‌ گرتنه‌كه‌ی جینشین ئه‌م جه‌وانه‌ له‌وی بوو و دیمه‌نی نه‌خوشیه‌كه‌ی ئه‌وی بینی؟

وتم: به‌لئی

وتی: كه‌واته‌ ده‌بی ئه‌م كوره‌ بكوژیت.

وتم: بوچی؟

وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جینشین ئیستا فیرعه‌ونه و ئه‌گه‌ر خه‌لکی بزائن فیرعه‌ون تووشی نه‌خوشی گه‌شکه‌ بووه و جار‌جار ئه‌م باره‌ی تووش ده‌بیت و ده‌بووریتته‌وه باوه‌ری پی‌ نا‌هین.

وتم: ئه‌م گه‌نجه‌ی ده‌بینی ئه‌مرو له‌ بیابان سینه‌پوشه‌كه‌ی خوی داکه‌ندو دای به‌ جینشین كه‌ له‌ سه‌رمادا نه‌له‌رزئ و خوی ده‌لئی بو‌ئه‌وه‌ هاتوو كه‌ له‌گه‌ل دوژمنانی فیرعه‌وندا شه‌ر بکات و جگه‌ له‌مانه‌ش كورپکی ساده‌یه و عه‌قلی به‌وه‌ ناشکی جینشین تووشی نه‌خوشی گه‌شکه‌ هاتوو.

(ئامی) بانگی كوره‌كه‌ی کرد و وتی: بیستومه‌ تو ئیمرو خزمه‌تی‌کت به‌ جینشین کردوو و ئه‌م حه‌لقه‌ زیره‌ پاداشتی خزمه‌ته‌كه‌ی تویه. دوای ئه‌مه‌ حه‌لقه‌ زیره‌كه‌ی بو‌ه‌لدا، به‌لام گه‌نجه‌كه‌ حه‌لقه‌كه‌ی نه‌گرتوو و كه‌وته‌ سه‌ر زوی.
(ئامی) وتی: بوچی ئه‌و زیره‌ی ده‌تده‌می وه‌ری نا‌گریت؟

كوره‌كه‌ وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من ته‌نها له‌ فیرعه‌ون فه‌رمان وه‌رده‌گرم نه‌ك له‌كه‌سی تر و ایزانم فیرعه‌ون ئه‌م گه‌نجه‌یه‌ كه‌ ئیستا كلاوی له‌سه‌ردایه‌ و، ئه‌مرو هه‌لویه‌ی من به‌ره‌و ئه‌وی هینام. دوایی به‌ره‌و فیرعه‌ونی تازه‌ روئی و وتی: من هاتووم كه‌ خوم بخمه‌ ژیر خزمه‌تی فیرعه‌ون، ئایا تو كه‌ ئیمرو فیرعه‌ونی ئاماده‌ی من له‌ خزمه‌تدا وه‌رگیری؟

فیرعه‌ونی نوئی وتی: به‌لئی تو له‌ خزمه‌تی مندا ده‌بی، به‌لام به‌ مه‌رجی رمه‌كه‌ت بده‌یتته‌ ده‌ست یه‌کچی له‌م به‌ندانه‌ی من، چونکه‌ من له‌ رم كه‌ وه‌سیله‌ی خوینپرشته‌ن بیزارم و هه‌موو گه‌لان به‌ یه‌كسان ده‌زانم، چونکه‌ هه‌موو كوری (ئاتوون)ن و له‌به‌ر ئه‌وه‌ش كه‌سیان نابی یه‌كتری بكوژن.

پیاوه‌ گه‌نجه‌كه‌ داره‌ سه‌ریه‌ ئاسنه‌كه‌ی دایه‌ یه‌کچی له‌ به‌نده‌كان و ئینجا فیرعه‌ون سواری كه‌ژاوه‌بوو و ئیمه‌ به‌پی له‌ دوايه‌وه‌ به‌ری كه‌وتین تا گه‌یشته‌ینه نیل و سواری به‌له‌م بووین و به‌ره‌و كوشك هه‌نگاو‌مان نا. كوشك پرپوو له‌ قه‌ره‌بالغی و فیرعه‌ون دوی چوونه‌ ژوو‌روه‌وه‌، ئیمه‌ی به‌جیه‌یشت و چوو له‌ی شازن واته‌ دایکی.

كوره‌ نه‌یزه‌داره‌كه‌ له‌ منی پرسی ئیستا من چی بکه‌م و بو‌كوئی پروم؟
وتم: هه‌ر لی‌ره‌ به‌و مه‌جوولیه‌وه‌، تا فیرعه‌ون له‌ روزه‌كانی داها‌توودا ده‌تبینی و جی‌گایه‌كت بو‌ دیاری ده‌کات، چونکه‌ فیرعه‌ون خوايه‌ و خوايه‌كان فه‌راموش‌كارن و ئه‌گه‌ر ئه‌و تو نه‌بینی قه‌ت بیری ناکه‌ویتته‌وه‌ كه‌ توی هیناوه‌ته‌ ژیر رکیتی خزمه‌تی خویه‌وه‌.

كوره‌كه‌ وتی: من بو‌ ئاینده‌ی میسر زور به‌ په‌روشم.

من وتم: بوچی؟

وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م فیرعه‌ونه‌ نو‌تیه‌ی ئیمه‌ له‌ خوین ده‌ترسی و حه‌زناکات خوین پرژیت و ئه‌لئی هه‌موو میلیله‌تان ده‌بی یه‌كسان بن و من كه‌ شه‌رکه‌ری‌کم ناتوانم ئه‌م باوه‌ره‌ بسه‌لمینم چونکه‌ ده‌زانم ئه‌م بیرو باوه‌ره‌ بو‌ سه‌ربازیتی جه‌نگی

زۆر زەرەرى ھەيە و ، بەھەر حال من دەچم رمەكەى خۆم لە بەندەكە دەستینمەوہ .
وتم: ناوی من سینۆھەيە و لە خانەى ژياندام كە لە پەرستگەى (ئاموون) ە و
ئەگەر كاریكت ھەبوو وەرەلام . من لیتی جیابوومەوہ و بەرەو ئەو ژوورەى كە
شەوى رابردوو پاتووری تیدا نووستبوو چووم و كەمنى دى ناپەزایی دەری و
وتی: سینۆھە تۆ ھەلەيەكى گەرەت کردوہ كە لیخوش بوونی نییە .

پرسیم: ھەلەى من چییە ؟

پاتوور وتی: شەوى رابردوو كە فیرعەون كۆچى كرد تۆ لە كۆشك چووبویتە
دەرەوہو شەو لە يەكێ لە ماللەكانى راباردن بوویت و ، بە ھۆى لیترە نەبوونت
كەس منى خەبەر نەكردوہ و من لە كاتى مەرگی فیرعەون لەوئ نەبووم و
دەرچوونی بالندەكەم نەبینى .

وتم: ھۆى لیترە نەبوونم خەتای منى تیدانەبوو ، بەلكو جینشین فرمانى دا
كە لەگەلى برۆم و ئەوسا ھەموو رووداوەكانم تا كۆتایی بۆگێرایەوہ .

پاتوور كاتى گوتی لە قسەكانم بوو وتی: پەنا بە (ئاموون) ، چونكە
فیرعەونە نوێیەكەى ئیمە شیتە . .

وتم: ئەو شیت نییە ، بەلكو تووشى نەخۆشیی گەشكە بووہ و ھەندى جار ئەم
نەخۆشییە دەیگرئ .

(پاتوور) وتی: فیدار و شیت يەك شتە ، لەبەر ئەوہى يەكێ كە تووشى فى
دەبیت عەقلى تەواوى نییە و بە زووی دەبیتە وەسیلەى دەستى خەلك و من
بۆگەلى میسر كە دەبى لە ژێر دەسلات و فرمانى ئەم فیرعەونە فیدارەدا بژین
بە پەرۆشم .

لەم كاتەدا لە لایەن دادوهرى گەرەوہ خەبەر یان ھینا كە بچینە لای بۆ ئەوہى
بە پیتی یاسا سزا بدریین چونكە یاسا دەلى كاتى فیرعەون بەھۆى كون كردنى
سەرى دەمرئ دەبى ئەوانەى دەستیان لەم كارەدا ھەبوو بكوژرین .

من لەم ھەوالە لەشم لەرزى ، بەلام پاتوور دیسانەوہ چاویكى لى داگرتم كە

نەترسم و بە ھیتواشى وتی: ئەم یاسایە ھەرگیز بەمانا راستەقینەكەى جیبەجى
ناكرئ .

ھەندى سەرباز ھاتن و ئیمەیان بردە لای دادوهرى گەرەوہ ، كە لە كۆشك بوو و
بینیم كە چل پیستی لوول دراو ، كە یاسای چل دانەيى ولاتى میسرە ،
لەبەردەمیدایەو ھەریەكە لەم لوول دراوانە (دەفتەریكى درێژ) بوو كە یاسایان لە
سەرى نووسیبوو .

(پاتوور) دواى چوونە ژوورەوہ ، چووە شوینى دادوهر و لەگەلیدا دوا . ئیمە
سج كەس بووین كە بە پیتی یاسا سزیمان مردن بوو: - يەكەم پاتوور ، دووم من
و ، سێیەم ئەو كەبەرى خۆینى دەوستاند . دواى ئامادەبوونمان لەبەردەم دادوهر
سەربازەكان ریگاكانى چوونە دەرەویان گرت كە نەتوانین ھەل بیین و دوايى
(جەلاد) ھاتە ژوورەوہ .

دادپرسی گەرەوہ وتی: ئیوہ لەبەر ئەوہى نەتانتوانى فیرعەون چاك بكەنەوہ
شیاوى مردن و دەبى بمرن . كەبەرى چارە رەشەكەى خۆینى دەوستاند لەشى
دەلەرزى و پاتوور بە دەمە بچ ددانەكەى خۆى لیتی پرسى تۆ داىكت ماوہ یان نا ؟
كەبەرى وتی: داىكى من چوار سال لەمەوبەر مردوہ .

پاتوور بە دادوهرەكەى وت: كەواتە لە پیتشا ئەم پیاوہ لە ناو بھەن ، چونكە
داىكى لەو دنیا ئابگۆشتى^(۲) نۆك و لۆبیای بۆ لیناوە و چاوەروانى رۆشستنى
ئەم دەكات بۆ ئەو دنیا .

كەبەرى بپچارە كە نەیدەزانى ئەو قسانە گالتهیە لەبەردەم جەللادەكە ئەژنۆى
خستە سەر زەوى و ، جەللاد شمشیرە گەرەوہ گرانەكەى خۆى ، كە رەنگى سوور
بوو ھەلئیسوورانو بە ھیتواشى خستییە سەر ملی پیاوہكە و ھەر چەندە ھیچ
نازارىكى پى نەگەیشت ، بەلام لە ھۆشى خۆى چوو .

جەللاد بەسەربازەكانى وت لای بھەن و دوايى من ئەژنۆم دانەواند و جەللاد
بە پیکەنینەوہ شمشیرەكەى خستە سەر ملەم و من بەبى ھیچ نازار و برینى

کاتی نۆزه‌ی (پاتوور) هات، جه‌ل‌لاد هه‌ر ئه‌وه‌نده شمشیره‌که‌ی خۆی له بان سه‌ری جوولاند. دوایی خه‌به‌ریان دا‌پیمان فیرعه‌ونی نو‌ی ده‌یه‌وی پاداشتی ئیمه‌ بداته‌وه‌و ئیمه‌یان له هۆده‌ی دادپرس ده‌رکرد، به‌لام هه‌رچه‌نده هه‌ولیاندا کابرای له هۆش چوو هه‌لبستین نه‌یان‌توانی و به‌سه‌رسورمانه‌وه سه‌یرمان کرد مردووه‌.

من ناتوانم بلێم هۆی مردنی ئه‌و پیاوه چی بووه، چونکه هیچ نه‌خۆشیه‌کی نه‌بوو مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بلێین له ترسا مرد و ئه‌گه‌رچی کابرایه‌کی نه‌زان بوو، من به‌مه‌رگی دل‌گران بووم، چونکه دووهم که‌سه‌ی نه‌بوو که بتوانی به‌ ئاماده‌بوونی له دیار سه‌ری نه‌خۆش خۆینه‌که‌ی بوه‌ستینی و له دوای ئه‌و له هه‌موو سه‌رده‌می پزیشکی خۆمدا نه‌مدی که‌سه‌ی بتوانی به‌ له دیار سه‌ربوونی خۆی خۆینی برین به‌ند بکات.

فیرعه‌ونی نو‌ی ملوانکه‌یه‌کی زێری دایه پاتوور و ملوانکه‌یه‌کی زیوی دایه من، که کردیانه ملمان و، هه‌ردوو کمان کراسی که تانمان له‌به‌ر کراو له کۆشکی پاشایه‌تی گه‌رامه‌وه خانه‌ی ژیان. له‌و‌ی هه‌موو قوتابییان به‌رامبه‌رم داچه‌مییه‌وه‌و مامۆستاکان مه‌راییان له‌به‌ر ده‌کردم.

کۆنووسی چۆنیه‌تی نه‌شته‌رگه‌رییه‌کی فیرعه‌ون له لایه‌ن پاتووره‌وه به‌ من سپێردرا و ئه‌و وتی: سینۆهه له‌م ناوه‌رۆکه‌دا ده‌بی هه‌ندی شت بنووسی، به‌که‌م ئه‌وه‌ی که کاتی سه‌ری فیرعه‌ونمان کرده‌وه بۆنی عه‌ترمان لیتی کرد و، دووهم له کاتی مه‌رگیدا بالنده‌یه‌کمان بینی که له لووتیه‌وه هاته ده‌ری و یه‌که‌راست به‌ره‌و خۆر چوو.

وتم: (پاتوور) ئه‌گه‌ر له هه‌له‌دانه‌بم کاتی فیرعه‌ون مرد هیشتا خۆر هه‌ل نه‌هاتبوو.

پاتوور وتی: گه‌وجه خۆر هه‌موو کاتی هه‌یه به‌لام هه‌ندی کات له خوار ئاسۆه‌یه‌وه هه‌ندی کات له سه‌ریدا‌یه.

پاتوور وتی: هه‌روه‌ها بنووسه که فیرعه‌ون چه‌ند ساتی پێش مردنی چاوی هه‌له‌یناو به‌خوایه‌کانی وت ئیستا بۆ لای ئیوه دیمه‌وه.

من باسیکی تیر و ته‌سه‌ل و سه‌رنج راکیشم له باره‌ی مردنی فیرعه‌ون نووسی، به‌شیه‌یه‌که کاتی پاتوور خۆیندییه‌وه که‌وته پیکه‌نین و وتی باشت نووسیوه و، دوایی کۆنووسه‌که تا حه‌فتا رۆژ له په‌رستگه‌کانی (ئاموون) و په‌رستگا‌کانی تری شاری گبس خۆیندرا‌یه‌وه. له‌و حه‌فتا رۆژه‌ی لاشه‌ی فیرعه‌ون له (خانه‌ی مه‌رگ)⁽³⁾ بۆژیانی دنیای تر ئاماده‌ ده‌کرا و مۆمیاییان ده‌کرد، هه‌موو دوکانه‌کانی خواردنه‌وه و خانوه‌کانی خۆشگوزه‌رانی له ته‌به‌س داخرا‌بوو، به‌لام له‌م باره‌یه‌وه‌ش هه‌ر وه‌ک له سی‌داره‌دانی پزیشکه‌کان هه‌ر به‌ رواله‌ت یاسایان چی به‌چی ده‌کرد، چونکه هه‌موو دوکانه‌کانی خواردنه‌وه و خانوه‌کانی رابواردن دوو ده‌رگایان هه‌بوو و خه‌لکی له ده‌رگای دواوه ده‌چوونه ئه‌م جی‌گایانه و ده‌یان‌خوارده‌وه و که‌یف خۆشییان ده‌کرد.

له‌و رۆژانه‌دا که ته‌رمی فیرعه‌ون مۆمیایی ده‌کرا، مزگینییان دا‌پیم که ماوه‌ی خۆیند‌نم له خانه‌ی ژیان ته‌واو بووه و ده‌توانم له هه‌ر گه‌ره‌که‌یکی شار که مه‌وی خه‌ریکی پزیشکی بم. خانه‌ی ژیان چوارده به‌شی پسپۆری تایبه‌تی هه‌بوو که قوتابی کامیانی به‌دل بوایه هه‌لی ده‌بژارد و من به‌ ره‌زامه‌ندییه‌وه له‌م قوتابخانه‌یه هاتمه ده‌ری و به‌ ملوانکه‌ زیوه‌که‌ی فیرعه‌ون دا‌بووی پیم خانویه‌کی بچووک و به‌نده‌یه‌کم کړی که ناوی (کاپتا) بوو و یه‌ک چاوی هه‌بوو و ئه‌و دوای ئه‌وه‌ی زانیی من پزیشکم وتی: من له هه‌موو شوینتی ده‌لیم هه‌ر دوو چاوم کو‌یر بوو و گه‌وره‌که‌م چاویکی شیفای داو چاکی کرده‌وه.

داوام له (تومس) دۆسته هونه‌رمه‌نده‌که‌م کرد، خانوه‌که‌م به‌ نه‌خش پرا‌زینیته‌وه و، ئه‌و خوای پزیشکی له قه‌د دیواری هۆده‌که‌ی مندا کیشا و وینه‌ی منیشی له ته‌کیدای کیشا که خوای پزیشکی ده‌یوت: سینۆهه باشت‌ترین قوتابی

منه و زيرەكتربىن و سهردەرچووتربىن پزىشكى (تەبەس)ە و من. چەند رۆژى لە مالىهوه دانىشتەم، بەلام كەس بۆ چارەسەر نەهاتە لام.

۱- لىرەدا مەبەست لە كالاو تاجە - وەرگىيەر .

۲ - ئابگوشت : نوکاوى بەگوشت

۳ - خانەى مەرگ : دارالمات

بوومه پزیشکی ههژاران

روژتیکیان له عه‌یاده‌که‌ی خۆمدا چاوه‌روانی نه‌خۆشم ده‌کرد که بینیم یه‌کێ له پاسه‌وانه‌کانی کۆشک هاته ژووره‌وه‌و پرسیی: سینۆهه‌ کێیه‌؟

وتم: منم

وتی: پاتوور بانگه‌یشتی جه‌نابتانی کردووه‌.

پرسیم: پاتوور له‌ کۆتیه‌؟

وتی: ئه‌و له‌ کۆشکی پاشایه‌تی چاوه‌رپیت ده‌کات.

پرسیمه‌وه‌: نازانی چ ئیشیکێ به‌منه‌؟

وتی: وابزانم له‌ باره‌ی تهرمه‌که‌ی فیرعه‌ونی پیشووه‌...

هه‌لسام چوومه‌ کۆشک و پاتوورم بینیه‌وه‌و وتی: سینۆهه‌ وه‌ک ده‌زانی ئیمه‌ ناخرین که‌س بووین که‌ فیرعه‌وتمان چاره‌سه‌ر کرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش مۆمیایی کردنی ده‌بێ له‌ ژێر چاودێریی ئیمه‌دا بکریت.

وتم: ئه‌م فه‌رمانه‌ بۆ له‌م کاته‌دا به‌ ئیمه‌ی ده‌سپێرن؟ چونکه‌ وابزانم ماوه‌یه‌که‌ که‌سانی تر ده‌ستیان پێ کردووه‌.

پاتوور وتی: بوونی ئیمه‌ له‌ ئه‌نجامدانی مه‌راسیمی مۆمیایی ته‌نها به‌ مه‌به‌ستی چاودێرییه‌، چونکه‌ خۆم ناتوانم به‌شداربم، ئه‌م کاره‌ به‌ تۆ ده‌سپێرم.

وتم: ئیستا ده‌بێ چی بکه‌م؟

وتی: ده‌بێ ئیستا بجیته‌ (خانه‌ی مه‌رگ)ه‌وه‌ و وا باشتره‌ خواردن و جل و به‌رگی خۆت ببه‌ی، چونکه‌ مانه‌وه‌ت له‌ویدا زیاتر له‌ پانزه‌ روژ ده‌خایه‌نی و له‌م

ماوه‌یه‌دا تو چاودێریی کاره‌ کۆتاییه‌کانی مۆمیایی کردنه‌که‌ ده‌بی.

وتم: ئایا به‌نده‌که‌ی خۆم به‌م؟

پاتوور وتی: باشتر وایه‌ واز له‌ بردنی به‌نده‌ به‌یینی، چونکه‌ ئه‌و وه‌ک تۆ پزیشک نییه‌ و به‌ بینینی هه‌ندی شتی (خانه‌ی مه‌رگ) ده‌حه‌په‌سی.

من که‌ پزیشکیکم تا ئه‌و کاته‌ وام ده‌زانی له‌ باره‌ی مردن ئه‌وه‌ی پتوبست بیته‌ بینومه‌ و وام ده‌زانی که‌ ئیتر هه‌یج شتی نییه‌ په‌یوه‌ندیی به‌ مردنه‌وه‌ هه‌بێ و من له‌ نزیکه‌وه‌ نه‌مدییبی.

له‌ پیشه‌کیی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌دا باسم کرد، ئیمه‌ی پزیشکانی میسر مۆمیایی کردنی مردووه‌کافان به‌ به‌شیکێ زانسته‌ پزیشکییه‌کان نه‌ده‌زانی، چونکه‌ ئه‌م کاره‌ که‌سانیک که‌ پسپۆریش نه‌بوونایه‌ ده‌یانتوانی ئه‌نجامی بدن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چوومه‌ (خانه‌ی مه‌رگ) هه‌ستم کرد من زۆر به‌هه‌له‌داچووم که‌ وه‌ک هه‌موو پزیشکه‌کانی تری میسر پسپۆریم به‌و که‌سانه‌وه‌ به‌ستبووه‌وه‌ که‌ ده‌رچووی کۆلیژی خانه‌ی ژیان بوون. ئیمه‌ی پزیشک له‌ رووی خۆپه‌سه‌ندییه‌وه‌ وامان ده‌زانی ته‌نها پتگیای پسپۆربوونی پزیشک، ته‌واو کردنی قوتابخانه‌ی پزیشکی و خانه‌ی ژیان وه‌ ئه‌گه‌ر که‌سی له‌م قوتابخانه‌یه‌ نه‌خوینێ ناتوانی بیته‌ پزیشکیکی کارامه‌. به‌لام کاته‌ی چوومه‌ خانه‌ی مه‌رگ و ئه‌و کریکارانه‌م بینی که‌ هه‌رگیز نه‌هاتبوونه‌ خانه‌ی ژیان و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا کارامه‌یی ئه‌وان له‌ ئیش و کاری شیکردنه‌وه‌ی تهرمه‌کان، له‌ من که‌ پزیشکیکی تایبه‌تی بووم زیاتر بوو^(۱).

پاش گه‌رانه‌وه‌م بۆ عه‌یاده‌که‌ی خۆم تا چه‌ند روژی خۆم ده‌شۆری بۆ ئه‌وه‌ی بوونی (خانه‌ی مه‌رگ)م پیوه‌ نه‌میته‌ و ئه‌م جاره‌یان نه‌خۆشه‌کان ده‌هاتنه‌ لام و بۆ ده‌رده‌ جو‌راو جو‌ره‌کان داوا‌ی ده‌رمانیان لێ ده‌کردم.

له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا له‌ ناو فه‌قیره‌ که‌م ده‌رامه‌ته‌کاندا خۆشه‌ویسته‌ییه‌کی زۆرم په‌یدا کرد، چونکه‌ هه‌رچییه‌کیان له‌بری چاره‌سه‌ر بدایه‌پێم وه‌رم ده‌گرت و وه‌ک پزیشکه‌کانی پاشایه‌تی له‌ خۆیایی نه‌بووم که‌ بلێم ده‌ست هه‌ق، به‌س زیتر یان زیو

شهووان به بونهی ئه وهی که دلم گهرمی گه نجیستی تیدابوو، دهچومه دوکانه که و له گه ل توتمسی هاوړیتمدا ده مخوارده وه و له باره ی بارو دوخی ئه و کاته قسه مان ده کرد.

(نامن هوتپ) ی سیتیهم فیرعه ونی پیشوو که من چاودیری مومیایی کردنه که ی بووم، قووچه کی نه بوو که تیایدا بینیزن و له یه کی له گوره ئاساییه کاندانا ناشتیان. دوا ی ناشتنی فیرعه ون (جینشین) ی کوری هاته سهر تهخت و وتی به ته مایه سهره تا لای خواپه کان خوئی پاک بکاته وه و دوا یی به شپوهی ره سمی بیته فیرعه ونی میسر و له ماوهی چاوه روانیی بوونه فیرعه ونی کوره که ی، دایکی ریشیکی به چه ناگه وه ناو کلکیکی شیری به دواپه وه نووساند که له کاتی به ری رویشتندا کلکه که ی به دهوری پشتییه وه ده به ست و له سهر تهختی پاشایه تی دانیش و له جیاتی کوره که ی به به ریوه بردنی کاروباری ولات خه ریک بوو.

یه که م کارئی که دایکی (جینشین) کردی ئه وه بوو که دادوه ری گه وره ی له کارخست و له جیاتی ئه و (نامی) ی که کاهینی په رستگه ی (ئاتوون) بوو کرده حاکم و، نامی له شوین دادره سی پیشوو له به رده م چل پارچه نووسراوی چه رمی درپژ که یاسای میسری تیدابوو دانیش و دهستی به دادوه ری کرد.

به هوئی ئه م رووداوه وه هه ندی له خه لکی خه وی سه یر سه یربان بینی و باری نااسایی شاری گرتوه و و تادوو روژ باران باری و ئه م بارانه هه ندی له گه نمه کانی که ناری نیل، که کومه ل کرابوو رزاندی، به لام که س ئه م رووداوانه ی پی سه یر نه بوو، چونکه به رده وام کاتی تووره بوونی کاهینه کانی (ناموون) ئه م شتانه رووی دده او له م کاته دا کاهینه کانی په رستگای ناموون به بونه ی گرتنه دهستی پوستی دادره سی گه وره له لایه ن (نامی) یه وه که پی او یکی نه ناسراو بوو، تووره بوون. له گه ل ئه وه شدا که کاهینه کانی (ناموون) نارازی بوون، به لام چونکه

مووچه ی سه ربازه کان به ریک و پیتی که ددراو له رووی خواردن و خواردنه وه وه گرفتیان نه بوو، هیچ کاره ساتیکی ناخوش رووی نه دا.

هه موو پاشاکان به مردنی فیرعه ون دلگران بوون و له ولاتانی دراوسی ئه لواهی گلی رو س (له کووره گهرم کراو) یان نارده میسر که له سه ری چه ند وشه یه ک به بونه ی ده برینی خه م و په ژاره یان نووسرابوو و پاشای (میتانی) کچه شه ش سالانه که ی خوئی نارد که بیته خوشکی جینشینی میسر، اته فیرعه ونی نوئی^(۲). ولاتی میتانی له سووریاپه و نزیک ده ریاپه و که وتوته نیوان سووریا و ولاتانی باکوور و کاروانه کانی که له ولاتی دووئاوه وه ده هاتن به میتانیدا تیده په رین و ده گه یشتنه ده ریا.

هه موو شه وی من و توتمس چه ند کاتژمیتری پیکه وه له دوکان داده نیشتین و له م قسانه مان ده کردو جاری و ابوو دوا ی ئه وه ی له دووکانه که ده هاتینه ده ره وه کاتژمیتری به ناوشاردا پیاسه مان ده کرد و ده مانروانییه به له مه کانی سه ر ئا و که خه لکه شه ونخونه کانیان پی ده سوورانده وه. هه ندی کاتیش له سه رداوای توتمس ده چوینه گه ره کی سرپانییه کان و گویمان له ئاوازی کچه گورانپیته کان ده گرت، یان سه یری سه مامان ده کرد، به لام نه سه ماو نه ئاوازه که یانم به دل نه بوو.

له و روژه وه ی که (نه فر نه فر) م له خانه ی ژبان بینی هیچ دیمه نیکی تر نه ده هاته به رچاوم و روژ به روژ ئاره زوی بینینی ئه و ژنه له دلما زیادی ده کرد. شه وان کاتی ده گه رامه وه مال له به رخوا رده وه یه کسه ر خه وم لی ده که وت و به یانپان که هه لده ستام مه ستییه که له گیانم ده چووه ده ری. (کاپتا) به نده یه ک چاوه که م ئاوی به ده ست و ده م و چاو و سه رم دا ده کرد و دوا یی نان و ماسیی سویری ده داپیم.

دوا ی ئه وه ی تیکه یه ک نانی به یانیم ده خوارد له ژووری نووستن ده چومه ژووری عه یاده که مه وه و خه لکی هه ژار بو چاره سه ر ده هاتنه لام و مندالی هه ندی له و ژنانه ئه وه نده لاوازیبوون که به نده که ی خو م ده نارده بازار بو ئه وه ی گوشت و

میوه‌یان بو بکری و بیانداتی.

نه‌گه‌ر نه‌م خه‌رجییه بی سووانه‌م نه‌کردایه نه‌متوانی ده‌وله‌مه‌ندبیم، به‌لام هه‌ر چییه‌کم په‌یدا ده‌کرد یان له مه‌یخانه‌دا سه‌رفم ده‌کرد یان له ماله‌کانی خوش‌گوزهرانی، وه‌یان ده‌ست‌گیری هه‌ژانم پی‌ده‌کرد. روژی توتمس هاته‌ه‌یاده‌که‌م و وتی: سینۆهه ئیمرو له مائی یه‌کیک له گه‌وره‌کان ئاهه‌نگ ده‌گپردی و چه‌ند هونه‌رمه‌ندیکیان بانگه‌یشته‌ کردوه بو‌ئه‌وی، کاتی که به‌ منیان وت، وتم باشه له‌گه‌ل سینۆهه‌دا به‌یه‌که‌وه له‌و جه‌ژنه ناماده‌دین.

پرسیارم کرد: کییه نه‌م میواندارییه ده‌کات؟

وتی: ژنیکه به‌لام ژنیکی زور ده‌وله‌مه‌ند که ده‌توانی زیتر وه‌ک حه‌لقه‌ی مس خه‌رج بکات (حلقه‌ی زیتر و زیو و مس وه‌ک پاره‌ی ئیستا مامه‌له‌ی پیوه‌ ده‌کرا - وه‌رگپری).

هه‌ردوو‌کمان خۆمان خاوپن کرده‌وه و بو‌نمان له‌خۆمان دا و به‌ره‌و ماله‌که‌ی توتمس ده‌یوت به‌ری که‌وتین و هیشتا ته‌واو نه‌گه‌یشته‌بوینه نه‌وی بونی عه‌ترمان ده‌کرد و ده‌نگی مۆسیقا له‌ دووره‌وه ده‌هاته به‌ر گوی.

چوینه ماله‌که‌وه و هه‌نگاومان نایه ته‌لاریکی به‌رفراوان و، بینیم ژماره‌یه‌کی زور له جوانترین ژنه‌کانی میسر له‌وی بوون و هه‌ندیکیان میتردیان هه‌بوو و نه‌وانی تر بیوه‌ژن بوون، پیاوی گه‌نج و پیریشی هه‌ر لیبوو و له‌سه‌ر ته‌لاره‌که‌ وینه‌ی خوی (مراز دان)^(۳) کیشرابوو که‌سه‌ری له‌ شیوه‌ی سه‌ری پشیله‌ بوو.

هه‌ندی له‌ ژنه‌کان که له‌و ئاره‌زووه‌دا بوون پیاویکی ده‌وله‌مه‌ندیان به‌ نسیب بیته، جامی مه‌یه‌که‌یان هه‌لده‌بپی و به‌ره‌و نه‌و خوییه ئیشاره‌تیاان ده‌کرد و ده‌یاننۆشییه‌وه. به‌نده‌کان له‌ ته‌لاره‌که‌دا به‌ گۆزی پر له‌ خواردنه‌وه ده‌سوورانه‌وه و پیته‌کانیاان پر ده‌کرد. نه‌وه‌نده گول ژا‌بووه سه‌ر زه‌وی که‌ بنی هۆده‌که دیار نه‌بوو و (توتمس) وتی: سه‌یرکه ئایا له‌ هیج جیگایه‌ک و هیج کات و سه‌رده‌میکی ژیا‌نت ته‌لاری و رازاوه‌و شکۆمه‌ندت بینیه‌؟

وتم: نا ...

توتمس وتی: تو ده‌توانی زیتر و پاره په‌یدا بکه‌ی و به‌ زوویی خانویه‌کی جوان بو‌خۆت بکری.

له‌ نا‌کاو ژنیکی به‌ ناوه‌راست ته‌لاره‌که‌دا تیپه‌ری و به‌ره‌و ئیمه‌هات و هه‌ر نه‌وه‌نده چاوم پیته‌ که‌وت، دل‌م که‌وته له‌رزین و وتم: توتمس من وا هه‌ست ده‌که‌م خوییه‌کانیش دل‌یاان به‌م ژنه‌وه‌یه.

سه‌یرکه چه‌ون به‌پیدا ده‌روات، سه‌یرکه چ چا و ده‌میکی جوانی پیوه‌یه ... به‌لام سه‌رسورمانه‌که‌م به‌وه زیاتر بوو که‌ بوچی که‌س سه‌رنج ناداته نه‌م ژنه‌ که له‌ ناو هه‌موو ژنه‌کانی نه‌وی له‌ جوانیدا تاکه. (توتمس) وتی: نه‌م ژنه‌ خاوه‌نی خانویه‌که‌یه و نه‌م ئاهه‌نگه‌ی به‌ بۆنه‌ی خوی مرزده‌روه به‌ریا کرده‌وه، بو‌ئه‌وه‌ی نه‌و ژنانه‌ی میتردیان نییه‌ بتوانن له‌م جه‌ژنه‌دا داوا له‌ خوا بکه‌ن میتردیان بداتی و نه‌وانه‌ی میتردیشیاان هه‌یه داوا بکه‌ن میتردی ده‌وله‌مه‌ندتیاان به‌ نسیب بکات.

وتم: توتمس من نه‌م ژنه‌م بینیه‌وه نه‌یناسم، ئایا نه‌م ژنه (نه‌فر نه‌فر) نییه‌؟

توتمس وتی: به‌لێ خویه‌تی

وتم: کاتی له‌ خانه‌ی ژیاان بووم جاریکیان هاته‌ لام و قسه‌ی له‌گه‌ل کردم. (نه‌فر نه‌فر نه‌فر) لیمان نزیک بووه‌وه و به‌رووی هه‌ردوو‌کماندا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی هاتی و من به‌ سه‌رسورمانیکه‌وه بۆم ده‌رکه‌وت نه‌گه‌رچی ده‌می به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه به‌لام چاوه‌کانی پیناکه‌نن.

(نه‌فر نه‌فر نه‌فر) ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی توتمس و ئیشاره‌تی به‌ یه‌کی له‌ دیواره‌کانی هۆله‌که‌ کرد و وتی: من له‌ توکه‌ نه‌م دیوارانه‌ت نه‌خشانده‌وه زور رازیم، ئایا ده‌سته‌قی تو‌یاان داوه‌؟

توتمس وتی: به‌لێ من پادا‌شتی خۆم وه‌رگرتوه‌وه.

تیگه‌یشته‌م من ناسیته‌وه‌وه خۆم پی ناساند و وتم: من (سینۆهه‌ی)

پزیشکم.

وتی: من سینۆهه ناویکم دهناسی که له خانە ی ژبان دەبخوێند.

وتم: من ئەو سینۆهه یەم

ژنە که چاوه کانی برییه دەم و چاوم و وتی: درۆ دەکە ی تۆ (سینۆهه) نیت، چونکه سینۆهه کورپیکێ گەنج بوو که لۆچ له دەم و چاویدا نەبوو و ئیستا دەبینم نێوان برۆکانت لۆچی تیکه وتوو، سینۆهه دەم و چاویکی جوانی هەبوو، بەلام تۆ شکل و شێوه یه کی سێسه وه بووت هه یه.

وتم: (نەفر نەفر نەفر) من هەمان سینۆهه م و ئەگەر باوەر ناکه ییت من بەلگه یه کت نیشان دەدەم که بۆ ناسینه وه ی من گومان نەمیئێ و ئەویش ئەنگوستیله که یه که له خانە ی ژبان پیتم بەخشی.

دوایی ئەنگوستیله که ی دەستم نیشان داو وتم: هانێ بگره له بەر ئەوه ی رقت لیمه ئەوه ئەنگوستیله که ته، با هیچکه یادگاری تۆ له لای من نەمیئێ.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: هەلێ بگره، چونکه ئەمه بۆتۆ گرانبه هایه و که متر روودەدات من دیاری به یه کت بدەم. دوایی وتی: لیره بمیئنه وه و دوای رویشتنی میوانه کان قسه ت له گه لدا ده که م.

له و کاته دا ئیشاره تم بۆ یه کت له بنده کان کرد که په یمانه که م پر بکات و ئەوه ی بۆی تیکردم به تامترین خواردنه وه بوو که له ژباندا خواردبوومه وه، چونکه دەمزانی (نەفر نەفر نەفر) منی خوش دەوێت و ئەگەر رقی لیم بووایه پیی نەده وتم تا کوتایی ئاهه نگه که لیره بمیئنه وه. هەندێ له میوانه کان له بەر زۆر خواردنه وه تووشی رشانه وه بوون و بنده کان دەفریکیان دەدایپیان که تیایدا برشیئنه وه، تەنانەت توتمسیش له بەر زۆر نۆشینه وه دلێ به یه کا هات و رشایه وه و ئاگای له خۆی نەما. بەلام لهو ئاهه نگه دا دوو کهس له خواردنه وه ی زۆر خوێان پاراست، یه کیکیان خاوهن مال و ئەوه ی تر من که به ئاره زوو بووم قسه ی له گه لدا بکه م.

کاتی زهویی هۆده که به گۆزه و په یمانه ی شکاو داپۆشرا و میوانه کانی ناو ته لار، که تا ئەو کاته مابونه وه له هیلاکیدا خه ویان لێ کهوت و کهس نەیده توانی قسه بکات و گوی بگری، ئیتر مۆسیقا ژهنه کان دهستیان له مۆسیقا لیدان هه لگرت و بنده کان هاتنه ژووړی که گه وره سه رخۆشه کانیان ببه نه ماله وه. له و کاته دا (نەفر نەفر نەفر) هاته لام و منی له ته لاره که وه برده ژووړیکێ تر و له ته ک خویه وه داینیشاندم.

وتم: ئایا ئەم خانووه هی خۆته؟

وتی: بەلێ خانووی خۆمه.

وتم: بهو پیئیه بیت تۆ زۆر ده وله مەندی؟

ژنە که وتی: له ته بهس- دا له ناو ئەو ژنه ده وله مەندانه ی ناوت بیستوون هیچیان له من ده وله مەندتر نین. دوایی دهستی نه وازش کردم و وتی: بۆچی ئەو روژدی که پیتم وت وهره بۆ مالی من نه هاتی؟

وتم: ئەو روژه لیت ده ترسام چونکه مندال بووم.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: دیاره له دوای ئەوه ی بووی به پیساو له گه ل زۆر ژن ئاشناییت په یدا کردووه؟

وتم: من نالیم به درێژایی ئەم ماوه یه زۆر ژنم نەناسیوه، بەلام تا ئەم ساته ی که له ته ک تۆوه دانیشتووم هیچ ژنی سه رنجی رانه کیشاوم.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: درۆ ده که ی چون ده بیت پیساویکی جوانی وه کو تۆ بۆ هه موو جیگایه کی ئەم شاره چوو بیت و هیچ ژنی سه رنجی رانه کیشایی؟

وتم: هه رکاتی ژنی به ره رووم ده هات تۆم بیره ده که وه وه و که شیوه ت ده هاته وه یادم بۆم ده رده که وت که ئیتر ئەو ژنه له چاومدا جوانی نه ماوه.

(نەفر نەفر نەفر) وتی: ئەگەر یه کتر ناسینه که مان به رده وام بیت و تۆ درۆت له گه ل کردیتم روژی هه ر تیده گه م و بۆم ده رده که ویت تۆ درۆت له گه ل مندا کردووه.

وتم: من درۆت له گه لدا ناکه م و هه رگیز درۆم نه کردوه .

(نه فر نه فر) پرسیی : ئیستا نه ته وی چی بکه ی؟

وتم: تا ئیمرو باوه ریم به خواجه کان نه بوو و بروا پیکردنی خواجه کانم به شتیکی له بنچینه دا نه بوو ده زانی، به لام ئیستا ده رۆم و به پیزانیینی نه وه ی خواجه کان منیان گه یاندۆته تو و تو م دیته وه، له په رستگاکاندا قوربانی ده که م و عه تر به ده رگای ماله که تدا ده رژیتم، بو نه وه ی کاتی هاتییه ده ره وه بۆنی بکه ی و گو ل لی ده که مه وه و له کاتی هاتنه ده ره وه تدا ده پریژمه ژیر پیت.

ژنه که وتی: ئەم کارانه مه که چونکه به لای منه وه سه رنج راکیش نین، چونکه خو م هه م عه تره هیه و هه م گو ل و پیوستیم به گو ل و بۆنی تو نییه و نه گه ر میواندارییه که ی نه مشه و ماندووی نه کردووی و هه زت به پشوودان نییه وه ره بچینه باخه که وه بو نه وه ی داستانیکت بو بگپرمه وه .

وتم : (نه فر نه فر) من تو م ده وی نه ک داستان ...

ژنه که وتی: ئەگه رمنت ده وی ده بی گو ی له داستانه که م بگری چونکه له وه یه روژی تو م خو ش بو ی، هه ز ده که م به یه که وه نان ی بخو ین.

دوایی چووینه باخه که وه و کاتی بۆنی گو له کانی (نا قاقیا) م کرد شادییه کی زۆرم له خو مدا هه ست پیکرد که هه ر له خو مه وه که و تمه گو رانی وتن.

به لام (نه فر نه فر) خو ی لادا و وتی: جار ی گو ی له داستانه که ی من بگره . رووناکیی مانگ له هه وزی باخه که ی ده داو گو له کانی (نیلوفه ری) ده وری هه وزه که له به ر تاریکیی شه و، ده میان هاته وه یه ک و ته یه رکه کانی شه و که و تنه خو یتدن . به فه رمانی ژنه که به نده یه ک مراوییه کی برژاو و خو اردنه وه ی بو هی تاین و ده ستمان به خو اردن کرد . هه رکاتی ده مو یست له باوه شی بگرم، یان ده مو یست له به ره ی خو شه ویستی نه وه وه قسه یه ک بکه م، ده یوت: بو هه سته و جار ی گو ی له به سه رها ته که بگره پاشان نه گه ر نه وه ی و تم په سندات کرد نه وسا قسه بکه .

به لام دیسانه وه په رو شی گه نجیتیم وای لی ده کردم په لاماری بده م و نه هی لیم

داستانه که ی بل ییت و وتم: (نه فر نه فر) ده کری نه مشه و له ژیر رووناکیی مانگ سه ره تاشرا وه که ت بییم؟

وتی: با وه ختی خو ی بی ت نه وسا ئەم قژه ده سترکه ده له سه رم لی ده که مه وه و ده هی لیم سه ره تاشرا وه که م نه وازش بکه ی^(۴).

۱ - چونکه سینۆه له به شه کانی داهاتو دا به درژی باسی چۆنیه تیی مؤمیایی کردن له خانه ی مه رگ ده کات که به هۆی مؤمیایی کردنی لاشه ی فییره ون ناکات ، به شیوه یه کی گشتی مؤمیایی کردنی فییره ون و گه وه رکه کانی په رستگه و ده وه له مه نده کان به م شیوه یه بو که هه رچی له ناو سک و سینه و کاسه ی سه ردا بوو و هه ره ها گلینه ی چاوی، ده رده کرا (چونکه بو گه ن ده بوو) و لاشه که یان ماوه ی چل تا شه ست رو ژ ده خسته ناو خو یواوی خه ست و دوایی ده ربان ده کرد و کونه کانی له شی و چاوه کانی پر ده کرا له (نیترۆن) . شاره زایانی مؤمیایی نه مه روه کو وه رگتی له رابردو دا له گو قاری گریر (چاره سه ر) ی فه ره نسیدا خو یتدۆته وه ده لیتن: میسر یه کان رو نی که رچه ک یان رو نی کونجی یان به نیترۆنه که زیاد ده کرد و لاشه که یان ده خسته ژوو ریکی گه رمه وه بو نه وه ی شیی ته رتییه که ی نه مین ی و دوایی به په تی پان که قیربان پیوه کرد بو هه مو له شیان ده پیچایه وه و چه ند تو ییه ک له م تینی په رو ییه پانانه یان لیوه ده ئالاند و ته رمی فییره ون و گه وه ر پیاوان تا هه وت تو ییان لی ده ئالاند و دوایی بو ناشتن ده یان برده گو رستان - وه رگتی

۲ - ولاتی (میتانی) له ولاته به ناویانگه کانی دنیای کۆن بووه له روژه لاتی ناوه راست و ناسه وارناسان ده لیتن ناوه ندی ولاتی میتانی له به شی سه روو یان له سه رچاوه کانی دوو رووباری دیجله و فورات بووه و پاشاکانی میتانی هه ندی کات ولاته که یان له لای روژئاووه تا که ناره کانی ده ربای ناوه راست که ئیستا وشکانیی ولاتی سووریا به به ربین ده کرده وه و ولاتی دوو ئاو که له ناوه رۆکه که دا ده یخو یتنه وه (بین النه رین) ه که دوو رووباری دیجله و فوراتی تیدا یه - وه رگتی

۳ - مرز دان : خوای به خشینی ویست و هه ز و ناره زووی دل - وه رگتی کوردی

۴ - هه ر چه ند دوویات کردنه وه ی روونکردنه وه کان له لایهن وه رگتی وه له وه یه خو یتنه ران بیزار بکات به لام ده بی بل ییم : چوار هه زار سا ل له مه و به ر له ولاتی میسر ژنی ده وه له مه نده کان سه ربان ده تاشی و قژی ده ستردیان له سه ر ده کرد و یه کن له گه وه ره ترین هه زو ده سته و ته کانی پیاو له

به شی نۆیه م

گریینه ترین رووداوی جه وانیم

ئهوسا (نه فر نه فر) وتی: له کونا پیاویتک هه بوو ناوی (ساتنی) بوو، روژتیکیان بو بینینی کتیبیکی نایاب ده چیتته په رستگه و له ویدا ژنیککی کاهینه ده بیینی و به شیوه یه ک له یه کهم بینیندا دلی که وته سه ری، که له دوا ی گه رانه وه ی بو ماله وه به نده که ی خوی ناره لای ئه و ژنه و داوا ی لی کرد که بیت بو مالی و یه ک کاترمیتر بییتته خوشکی و له بری ئه وه حه لقه یه کی زیپی قورس وه رگری.

ژنه که وتی: من نایه م بو مالی (ساتنی)، چونکه هه موو ده مبین و واده زانن من ژنیککی ئابروو تکاوم و، به گه وره که ی خوت بلتی با ئه و بیت بو مالی من و له ویدا به ئاسانی ده توانی له گه لمداد بویت.

(ساتنی) چوه مالی ژنه که و حه لقه یه کی زیپیشی برد که بیداتی. ژنه که که دهیزانی ساتنی بوچی وتی: تو ده زانی من (کاهینه) م و ناتوانی ژنیککی کاهینه بکری.

(ساتنی) وتی: ئه گه ر تو که نیز بوویتایه من تو م ده کپییه وه و ئیستا که که نیزنیت داواکاریه که هه یه که کاتیک ژنیک ئه و شته به پیای ده سپیتری، هیچ شتیکی لی که م نابیتته وه بو یه نرخی ئه و شته له هه موو شوینی هه رزانه.

ژنه کاهینه که وتی: ئه م داواکاریه ی تو له دیدی مندا بی بایه خترین شته، به لام له هه مان کاتدا به گرنگترین شتیش له قه له م ده دن. ئه م داوا یه بو ئه و که سانه ی بایه خ ی نه دن بی به هاترین کاره، به لام هه ر ئه وه نده پیای یان ژنی بایه خ ی بی بدات ده بیته گرانبه هاترین شت و ئه و که سه ی به راستی داواکاری

پیکه وه ژبان له گه ل یه کیککی تره، ده بیت به هایه کی گران بدات. ئیستا پیتم بلتی ئه گه ر داواکاریه که ت جیبه جی بکه م چی ده دهیت به من؟

(ساتنی) وتی: من ئاماده م هه رچی زیرم هه یه بیده مه تو بوئه وه ی داواکه م قه بوول بکه ی.

ژنه که وتی: ئه مه شایانی ژنیککی وه کو من نییه و تو ده بی هه رچییه که ت هه یه بیده ی به من.

پیاهه که له به رئه وه ی له ئاره زووی ژنه که دابوو وتی: هه رچییه که هه یه ده یده م به تو و، هه ر ئه و کاته نو سه ریکیان هی نا و پیاهه که هه رچییه کی هه بوو له خانوو و کیلگه و به نده و زیپ و پاره و مس، هه مووی کرد به ناوی ژنه که وه. ئینجا دهستی برد بو سه ری که قه ده ده ست کرده که ی لابدات و سه ری بیینی، ژنه که نه یه یشت و وتی: ده ترسم له دوا ی ئه وه ی منت هی نا په شیمان بیسته وه و بگه ریسته وه لای خیزانه که ت، له به ر ئه وه ئه گه ر ده ته وی بیمه هاوسه رت ده بی ئیستا بروی ژنه که ت له مال دهریکه ی.

پیاهه که که ئیتر چیی دی به نده ی نه مابوو، یه کیک له به نده کانی (کاهینه) که ی ناروو ژنه که ی دهر کرد، ئه وساکه ویستی ده ست بو سه ری ببات و ژنه که دیسانه وه وتی: تو له م ژنه ی که دهرت کرد سی مندالت هه یه و ده ترسم روژی خوشه ویستی باوکایه تی به ره و منداله کانت ببات و من فه راموش بکه یت و بو ئه وه ی بی خه م بم ده بی منداله کانت به یینی بو ئیره بوئه وه ی من بیانکوژم و گوشته که یان بده مه سه گ و پشیله کانم.

(ساتنی) یه کسه ر به نده کانی ژنه که ی به شوین منداله کانی نارد و دوا یی دایه ده ست ژنه که و ئه ویش هه ر سیکیانی به کیرده به ردییه که ی خوی سه رپری و له و کاته ی کابرا سه رقالی خوار دنه وه بوو ژنه که گوشتی منداله کانی دایه سه گ و پشیله کانی و، پاشان (کاهینه) که وتی: ئیستا برو گوژه یه ک په یدابکه و بیه یینه که به یه که وه گوژه بشکینین^(۱) و دلنیابه به دلئسوژییه وه ده مه هاوسه رت،

چونکه ژن کاتې ناماده ده بې به خوښه ويستې يوه بېته هاوسه رې پياو، که بزاني خوې به کمه دانه ناوه و له به هاکه ي دانه به زيوه. تاکه جياوازي نيوان ژنه ناساييه کان له گه ل ژناني تری وهک من نابرومهند نه ويه که، نه وان، بو شوو پيکرديان داواي هيچ له هاوسه رې داهاتويان ناکه، به لام ژنه به شه رفه کاني وهک من داواي شتي گرانبه ها ده کهن.

وتم: (نه فر نه فر) من هم داستانه م بيستووه و نه زانم هم موو هم رووداوانه له خه ودا رووي داوه له کوتايي داستانه که (ساتني) که نووستبوو به خه بهر ديت و سوپاسي خوايه کان دهکات که منداله کاني ماون.

(نه فر نه فر) وتي: وانيه و هر پياوي دل به سته ي ژني بيت وهک (ساتني) وايه و بوته وي بتواني دلي به ده ست به يني ناماده يه ژن و مال و مندالي له پيناويدا به خت بکات و له کاتي دروست کردني قووجه کي گه وره وه تا نيسستا وابووه و تا کاتي که باو باران و خوړ به يه کجاري له ناوي ده بات هر واده بيت. تايانو تو ده زاني بوچي سه ري نه و خوايه ي که له خوښه ويستيدا مراز ده دات وهک سه ري پشيله دروستي ده کهن و نه يکيشن؟

وتم: نا ...

وتي: له به رنه وي بلين ژن وهک په نجه کاني پشيله وايه، چونکه کاتي پشيله ده ويوت نيچيره که ي خوې فريو بدات په نجه نهرمه کاني خوې به سه ر له شيدا ده يني و نه ویش نهرمييه که ي له لا خوښ ده بيت، به لام له ناکاودا نووکه تيژه کاني چرنووکي له ژير پسته نهرمه که وه درديني و له له شي نيچيره که ده يچه قيني. من چونکه نامه وي له مننه وه زبانت پي بگات، که دوايي به خراپه ناوم به يني، هر له نيسستاوه پيت ده ليم، سينوهه ليره برو و نيتر به نيره دا مه يه وه.

وتم: (نه فر نه فر) تو خوټ نه مرو وتت ميته وه و له لام مه رو بوته وه ي قسه ت له گه ل بکه م.

ژنه که وتي: به لي وام وت و نيسستا پيت ده ليم برو، چونکه هر کاتي بته وي که لک له من وهرگري گران له سه رت ده وه ستی و دوايي نزا ي خراپم لي ده که ي که بوومه ته هو ي زبان پي گه يشنت.

وتم: من هرگيز گله يي له گيروده يي و زيانه کانم ناکه م و نه گه ر مه به ستت زيرو و زيو و مسه، هرچييه کم هه يه نه يده م به تو بو نه وي داواکاريه که م قه بوول بکه ي.

(نه فر نه فر) وتي: هه روه کو بينيت نه مرو ناهه ننگيکي گه وره مان هه بوو و نه م ميواندارييه مني ماندوو کردوه و نه مه وي بنوم و تو برو و روژيکي تر وهره وه.

هرچه نده هه ولتم دا سه عاتيکي تر له لاي ميتمه وه، نه يه يشت و، ناچار له مالله که ي هاتمه دهره وه گه رامه وه مال، به لام تا سبه يني خه م لي نه که وت. روژي دوايي، سبه يني زوو به به ننده که ي خوم (کاپتا) م سپارد که وه لام ي هه موو نه خوښه کان بداته وه و پييان بلني نه مرو تواناي دانيشتم نيه و، دوايي چوومه سه رتاشخانه و خوم خاوين کرده وه و، بوتم له خوم داو به ره و مالي (نه فر نه فر) که وتمه پري.

به نده يه ک له وي مني برده ژووره که ي و سه يرم کرد خه ريکي خوړازاندنه ويه و من که پشتم به دوستايه تييه که ي دويني شه وي به ستبوو لي نيک بوومه وه، به لام نه و خو ي لي دوورگرم و وتي: سينوهه، بوچي هاتووي بو نيره؟ ... بوکاتم لي ده گري؟

وتم: (نه فر نه فر) من تو م خوښ ده ويوت و نه مرو له سه ر قسه ي خوټ هاتوومه ته نيره که گويم لي بگري.

ژنه که وتي: سينوهه من نه مرو زور سه رقالم، چونکه بازگانن له سوورياوه هاتوه چاوپيکه وتم له گه ل بکات و له باره ي کاريکي گرنگ گفتموگو ده که ين. دوايي له سه ر قه ره وي له که ي راکشاو به که نيزه که ي وت: (تاني) نه مه وي پشو

بدەم و لەگەڵ ئەم بچۆرە دەرەو.

من که نەمدەویست برۆم، پیتی و تم سینۆهە بۆ سەرم دەبەشینی و نارۆیتە دەرەو؟

و تم: لە بەرئەوێ من خۆشم دەوییت و، دەمەویت تۆ ئەو کەسە بیت که دەبیته هاوسەری من.

(نەفرنەفرنەفر) وتی: جارێکی تر وەک دوینی شەو پیت دەلیم که نامەوی ئازارت بدەم و پیت دلیم برۆ بەدوای ئیشی خۆتەو و واز لە من بینه.

و تم: (نەفرنەفرنەفر) هەرچیت دەوی دەتەم بۆ ئەوێ تەنھا ئەمڕۆ لەم مالهەدا بمینمەو.

وتی: تۆ چیت هەیه؟

و تم: هەندێ حەلقە زبو و مسم هەیه که لەبری چارەسەر لە نەخۆشەکانم وەرگرتوو و خانوویە کیشم هەیه که عەیادە کەمی تێدا یەو ئەم خانووە قوتابییە دەرچوو کانی خانە یان بەنرخێکی باش دەیکرن.

(نەفرنەفرنەفر) که لەسەر قەرەوێڵە کەمی درێژ بوو بوو و کەنیزێک بە روئی بۆن خۆش لەشی چەور دەکرد لەگەڵ بێرکردنەو دا یاری بە پەنجەکانی دەکرد، وتی: باشە.. برۆ و نووسەرێک بەیتە که ئەم بابەتە بنووسێ و نووسراوە کە لای دادرەسی گەورە دا بندریت بۆ ئەوێ گواستەوێ شتە کانت بۆ من یاسایی بیت و لە داها توودا نەتوانی لیمی بسەنیتەو.

من که (نەفر نەفر) م بە لەشولاریکی لە مەرەمەر سپیترو خاوینتر دەبینی، و هەا گیرۆدە بوو بووم که نەمدەتوانی بەسەر خومدا زال بم و وام دەزانی بەخشینی هەموو داراییە کەم لە بری بینینیکی ئەو شتیکی بێ بەهەیه و تم: (نەفرنەفرنەفر) ئیستا دەرۆم و نووسەر دەهینم.

ژنە که وتی: هەرچۆنی بیت وەک پیم وتی ئەمڕۆ ناتوانم لەگەڵتدا بم، بەلام تۆ نووسەرە که بەیتە و شتەکان بکە بە ناوی منەو، روژێکی تر دەهیلیم لەلام

بمیتیتەو.

من بەزوویی نووسەرێکم هینا و هەرچیە کەم لە پارەو مس و خانوو، تەنانەت بەندە کەشم بەناوی (نەفرنەفرنەفر) هەو کرد، ئەویش بەلگە نامە کەمی، که بە دوو وینە نووسرابوو وەری گرت و یەکیکی هیشتهو و ئەوێ تری دا یە نووسەرە که کە لەلای دادرەسی گەورە دا بینیت و بینیم بەلگە نامە کەمی خۆی خستە ناو سندوو قیکی بچوو کەو و وتی: زۆر باشە من ئیستا دەرۆم و تۆ سبەینی وەرەو چاوم پیت دەکەویت.

ویستم بلیم ئەمەوی لەلای تۆ بمینمەو، بەلام بە دەنگیکی بەرز وتی: لیم دوورکەو و چونکە میوانم هەیه و تۆ ریگام لی دەگری. دوایی سواری کەژاوە یە ک بوو و لەگەڵ بەندەکانی رویشت و منیش گەرامەو بۆ مائی خۆم و شتەکانم کوکردەو بۆ ئەوێ کاتی خاوەن خانووی نوێ دیت بتوانی بیتە ناوی.

کاپتا کاتی بینی من خەریکی کوکردنەوێ کەل و پەلی خۆم وتی: مەگەر دەتەوی بچی بۆ سەفەر.

و تم: نا.. من هەموو شتیکی خۆم داو بە یەکیکی تر که تۆش دەگریتەو و بەزوویی یەکیکی دیت و ئەم خانووە و تۆش دەبنە هی ئەو و هەول بە کاتی لەلای ئەو کاردە کەمی کەمتر دزیی لی بکەمی، چونکە لەو یە ئەو لە من بێ بەزەبیتر بیت و دارکاریەکی باشت بکات.

کاپتا بەرامبەر بە من سەری نایە سەرزەوی و وتی: گەورە می من دلە بەسالاً چوو کەمی من تۆی خۆش دەویت و من لەخۆت دوور مەخەرەو، لە بەرئەوێ نەتوانم لەلای گەورە یەکی تر کاربکەم. راستە من هەندێ دزیم لی کردووی، بەلام هیچ کات دزییەکانم نەدەگە یان دە رادەمی بێ وێژدانی و لە کاتە گەرمەکانی روژ کە تۆ لە مالهەو پشوووت دەدا، من دەچومە کوڵانەکانی تەبەس و مەدحی تۆم دەکرد و دەموت (سینۆهە) گەورە کەمی من باشتترین پزیشکی میسرە، تۆ دەزانی بەندەکانی تر بەردەوام جنیو بە گەورە کەمی خۆیان دەدن و لای خوا یەکان نزای

ئەم قسانەى کاپتا دلتهنگى کردم و دەستم خسته سەر شانى و وتم:
(کاپتا) ههستهوه... که متر ریک دهکوت که بهندهکەى خۆم بهناوى (کاپتا)
بانگ بکەم، چونکه دهترسام واههست بکات که له ریزی مندایه و زۆریه کات
به تیمساح یان دز، یان نهفام بانگم دهکرد.

کاتی که ناوى خۆى بیست که وته گریان و قاچهکانى منى خسته سەر سهرى و
وتى: گهوره جوامیرهکەم من دهرمهکه و رازی مه به خه لکی تر ئەم بهنده پیرهت
دارکاری بکەن و بهردبکیشن به سه ریدا و خواردنى بۆگه نى دهرخوارد بدن که
تهنها بۆ فرپیدان باشه.

هه رچه نده به زه بییم پیدای دههاته وه، به لام گۆچانهکەى خۆم (به هیتواشى) دا به
پشتیدا و وتم: ئەى تیمساح هه لسه وه، ئە وه نده مه گری، ئە گه ر ئە بینى له خۆمت
دوور دهکە مه وه له به ره وه یه که ناتوانم خواردنت بدهمى، چونکه هه موو شتیکی
خۆم به خشیه و گریانه که ت بى سووده.

کاپتا هه لسا یه وه دهستی به نیشانهى ماتەم به رز کرده وه و وتى: ئە مپۆ
یه کیکه له رۆژه شوومهکانى میسر. دواى که مى بیری کرده وه و وتى: سینۆهه
هه رچه نده تۆ گه نجى به لام یه کیکى له پزیشکه گه رهکانى میسر و من پیشنیار
دهکەم هه رچه نده زیو و مست هه یه هه لگه ره و ئە مشه و سواری به له م ده بین و لیتره
ده رۆین و تۆ له یه کیک له شارهکانى میسر که له خوارووی رووباره وه یه
دهرمانگه که ت بکه ره وه و ئە گه ریش و ازیان لى نه هینا ئە توانین برۆین بۆ ولاتى
سوور و له و ولاته پزیشکه میسر یه کان ریزیکی زۆریان هه یه (مه به ست له
ولاتى سوور عه ره بستانى ئیستایه که له رۆژهه لاتی دهریای سووره وه یه -
وه رگپى) ئە گه ریش ناتهوئى له وى بژین ده توانین بۆ میتانى یان ولاتى دووئاو
بچین و من بیستوومه له ولاتى دووئاو دوو رووبارى لییه که رهوت
(ئاراسته ی) ی ئاوهکەى به پیچه وانه وه یه و له باتى باکوور به ره و باشوور

وتم: کاپتا من ناتوانم له ته به س رابکەم، له به ره وه ی ئە و (که مه نده) انه ی
دلى منى به ئیره وه به ستووه له لوول دراوى مس ئە ستوورتره.

دواى کاپتا له سه ر زه وى دانیشت و وه ک ماتەم گپى سهرى ته کان ده دا و
وتى: خوا (ئاموون) ئیمه ی به جى هیشته وه و خوشى ناوین، چونکه ما وه یه که
دیاریت بۆ په رستگه که ی نه بردو وه... من له و با وه ره دام ئە مپۆ دیارییه ک بۆ
خوایه کى تر به بین تابتونین له خواى نوئى به هره مه ند بین.

وتم: کاپتا تۆ له بیرت چوه که من هه یچم نییه پیشکه ش به خوایه کى تری
بکەم و ته نانه ت تۆش که به نده ی من بووى ئیستا هى که سیکى تری.

وتى: ئەم که سه کیه؟ ئایا ژنه یان پیاو؟

وتم: ژنه...

هه ره وه نده کاپتا زانىی خاوه نه که ی ژنه که وته ناله نال و من ناچار بووم بۆ
بیدهنگ کردنى هه ره شه ی گۆچانه که مى لى بکەم. دواى وتى: ئەى دایه بۆ رۆژى
له دایک بوونه که م به رىخۆله ی ناوكم نه تخنکاندم؟ بۆئه وه ی نه میتەم و ئە م
ناخۆشیا نه چیرم. بۆجى من به به نده یى دروست کرام که ئیستا گرفتارى ژن
بم؟ چونکه هه میشه ژنه کان له پیاوان بى به زه بیترن، ئە ویش ژننى وه ک ئە م ژنه ی
هه موو شتیکی له ده ستت سه ندو وه، ئە و ژنه رۆژ تائىواره راکه راکەم پى ده کات
و ناهیتلى ساتى ئاسووده بم و هه رگیز خواردنیکی ریک و پیکم ناداتى، ئە ویش
ئە گه ر لای خۆى رامبگری، ئە گه ر نا ده مفرۆشى به خاوه ن (کانگه) یه ک که له
کانه که یدا ئیشم پى بکات و دواى چه ند رۆژ به هوئى کارى کانگه وه به سه ختى
ده مر م و که س لاشه که م مومیاى ناکات و گۆرپکم نابیت که تیا یدا بنوم.^(۲)

من ده مزانى کاپتا راست ده کات و له مالى (نه فرنه فرنه فر) جیگای مانه وه ی
پیره میتدیکی وه ک ئە و که ته نها چاویکی هه یه نییه و ئە و ژنه ده یفرۆشیته
یه کیکى تر و به دره فتارى له گه ل ده کهن و له ما وه یه کى که مدا له به ر سه ختى ژیان

گیانی دهردهچن و، گریانی ئەو منیشی هینایه گریان، بهلام نهمدهزانی بوئەو دهگریم یان بزخوم که ههموو شتیکم له کیس چووبوو.

کاتی کاپتا بینیی من دهگریم نارام بووهوه و ههلسا و دهستی خسته سهسهرم و وتی: ههموو ئەمانه تاوانی منه که نهمدهزانی گهورهکهی من وهک پارچه قوماشیکی ئاو نهديده سادهیه و له چونیستی ژیان ئاگادارنیه و نازانی پیاویکی گهنج کاتی شهوان دهگهڕیتهوه بو مال پتویستی به هاوسهڕیکی میهرهبانه که پارێزگاری لێ بکات. من ههگریز پیاویکی گهنجی وهک تۆم نه دیوه لهبارهی ژانانهوه ئەوهنده کهمتهرخهه بیت. هیچ کاتی روی نه دا تو داوا له من بکهی ژنیکی جوانت بو داخوازی بکهه که له م شاره دا زۆره. پیاویکی گهنج که له بارهی کاروباری په یوهست به ژانانهوه ئەزمونی نه دیتبیت وهک مشتێ گیای وشک وایه و یه کهم ژنی که پتی دهگات وهک ته نووره و چۆن کاتی گیایه کی وشکت خسته ته نووره که وه یه کسه ر ئاگر دهگرت پیاوی جهوانی کهم ئەزمونیش هه رنه وهنده گه یشته ژنیکی گهنج ئاگری تی به رده بیت و بوئەوهی که لکی لێ وهگرێ ههموو شتیکی خۆی له پیتاویدا بهخت دهکات و ئاگای لێ نییه چ زیانی له خۆی دهکات و من لام سهیره بوچی له بارهی ژانانهوه پرسیمارت له من نه کرد که رینوما ییم بکردیتایه و پیتم بگوتایه له دنیا دا کاتی ژن پیاویکی خوش دهویت که بزانی نان و گوشتی ههیه و، هه رنه وهنده که بینی پیاوه که ههچی نه ماوه ئیتر به رله لای دهکات و دوا ی پیاویک ده که وئ که نان و گوشتی هه بی. بو راویژت له گه ل نه کردم که پیت بلیم پیاو کاتی که دهچیتته لای ژنیکی ده بی داری له گه ل خۆی بیات و له گه ل چونه ژووره وه دا بهر له ههموو شتی داره که بکو تی به تهوقی سه ریا و نه گه ر ئەم دووربینیه نه کات هه مان روژ ژنه که دهست و پتی به پهت ده به ستیتته وه و ئیتر ئەو پیاوه له دهست ئەو ژنه رزگاری ناییت، مه گه ر کاتی که بیته گه دا (دهروزه کهر)، ئەوسا ئیتر ژنه که به ره لالی دهکات. هه رچه نده پیاو رووگرتو تر و شه رمنتر بیت زووتر گیرۆده ی ژن ده بی و

زیاتر رهنج دهکات و تووشی زیان ده بی. نه گه ر تو له جیاتی ئەوهی بهجیتته مالی ئەو ژنه، ئەو شه وه له ماله وه بوویتایه یان بوکات برده سه ر جیگایه کی ترت هه لپژاردایه ئیمه ئەمرۆ گرفتاری ئەم به ده به ختییه نه ده بووین.

به نده کهم ماوه یه ک قسه ی کرد، به لام من گویم نه ده دا به قسه کانی، چونکه نهمده توانی بیرم له (نه فرنه فرنه فر) دووربخه مه وه و هه رچییه کی پی ده وتم له گوئییه کم ئەچوه ژووره وه له وهی تر دهرده چوو. ئەوشه وه تا سه به ینی زیاتر له ده جار خه به رم بووه وه ههموو جارێ که به ئاگا ده هاتم ده که وتمه وه یادی (نه فرنه فرنه فر) و خو ش حال بووم که سه به ینی ده بیینم.

بو بینینی ئەو ژنه ئەوه نده به په له بووم که روژی دوا یی کاتی چوممه مالیان هیشتا له خه وه هه لئه ستابوو و وهک گه دا له به رده م دهرگا که یان دانیشتم تا کاتی هه لسانیان. کاتی که چوممه ژووره که یه وه که نیزه که ییم بینی خه ریکی باوه شتین کردنی بو، که منی بینی وتی: سینۆهه بوچی لیم ناگه رتی و بی تاقه تم ده که ی؟ وتم: من ئەمرۆ هاتووم له لای تو بمینمه وه و له گه ل تو دا نان بخۆم، دوینی خۆت به لیتت دا ئەمرۆ له گه ل مندا به سه ره ریت.

(نه فرنه فرنه فر) باویشکیکی دایه وه و وتی: تو دوینی درۆت له گه ل کردم... وتم: چۆن درۆم له گه ل کردووی؟

وتی: دوینی تو وتت جگه له خانوو و به نده کهت ههچی ترت نییه، به لام من لیکۆلینه وه کرد و زانیم باوکت که ئیستا نابینا بووه و ناتوانی بنووسیت مۆری خۆی داوه به تو و وتوویه تی تو ده بی خانوه کهم بو بفرۆشی.

(نه فرنه فرنه فر) راستی ده کرد، باوکم که چاوی کویر بووو و نه یده توانی بنووسی، مۆره که ی دا بوو به من که خانوه که ی بو بفرۆشم، چونکه دایک و باوکم ده یانویست له شاری ته به س بچنه ده ری و کیلگه یه ک له ده ره وه ی شار بکرن و له وئ به سه ر بیه ن و، دایکم له و کیلگه یه دا کشتو کال بکات و هه ر له ویدا بمیننه وه تا کو تایی ژیانیان که ده چنه ئارامگه که یان.

وتم: مه به ست چیه؟

وتی: تو تا که کوری باوکتی و خوشکت نییه که له دوای مردنی باوکت به شی زوری میراته که ی بهرکه ویت و تو ده بیته خاوهن هموو میراتییه که ی. که واته مافی ئه وهت هه به له کاتی زیندوویتی باوکت خانووه که ی بگوازیته وه بو من، له بهرئه وهی ئه و مؤره که ی خوی داوه به تو و بو فرۆشتنی خانووه که تو ی سه رپشک کردوو.

کاتی که ئه م و ته یه م لپی بیست له شم که و ته له رزین، چونکه من ده سه لاتی خانووی خۆم هه بوو، به لام نه مده توانی خانووی باوک و دایکم بدهم به (نه فرنه فرنه فر) و وتم: ئه م داوایهت زور سهیره، له بهرئه وهی ئه گهر خانووه که ی ئه وان بدهم به تو ئیتر کیتلگه یان ناییت که ئه م ماوه یه ی کو تایی ته مه نیان تیایدا بژین.

(نه فرنه فرنه فر) به که نیزه که ی خوی و ت بچیتته ده ره وه و منی بانگ کرد بۆلای خوی و وتی: سینۆهه وه ره سهیری سه رم بکه و من هه لسام و دهستم به ته ماشا کردنی سه ری کرد.

ژنه که وتی: تو ده بی بزانی من ژنیک نیم که خۆم به که م بزانی و خانووه که ی تو که دوینی داتیپم شایانی منی نییه و ئه گهر مه یلت لپی به بیته هاوسه ری من ده بی خانووه که ی باوکیستم بدهیتی بۆئه وهی بزانی به راستی دلت به منه وهیه.

وتم: (نه فرنه فرنه فر) دوینی کاتی به لینی ئه مرۆت دایپم باسی خانووی باوکی تی دانه بوو.

ژنه که وتی: له بهرئه وهی دوینی من نه مده زانی تو ده سه لاتی فرۆشتن یا گواستنه وهی خانووی باوکیشت هه به و، دوینی، دوینی بوو و ئه مرۆ رۆژتیکی نوئییه، ئه گهر خانووه که ی باوکیشت بگوازیته وه سه رناوی من ئه و تا خۆرئاوا له مالی مندا ده بیته، به مه رجی له پیشا بچی نووسه ریک بهینی و به لگه نامه ی گواستنه وهی خانووه که بدهی به من، تا بتوانی لیره بمینیتته وه و قسه م له گه لدا

بکه ی، چونکه باوه رم به پیاو نییه، له بهرئه وهی ده زانی درۆزن.

وتم: (نه فرنه فرنه فر) هه رچییه ک تو بلتی من واده که م...

ئه وسا منی له خوی دوور کرده وه و وتی: که واته له پیشا برۆ نووسه ریک بهینه و کاری گواستنه وه که ته و او بکه، پاشان وه ره لام و ئه گهر شتیکت هه به بیلی.

من له ماله که ی ها تمه ده ره وه و جاریکی تر نووسه رم هینا و ئه م جار ه یان خانووه که ی باوکم، که دشمنانی جگه له گۆره که یان تا که دارایی ئه وانه گواستنه وه بو سه رناوی (نه فرنه فرنه فر).

کاتی نووسه ره که ویستی پروات من زیوم پی نه بوو بیده می و ژنه که حه لقه یه کی باریکی زیوی داپیی و وتی: ئه مه هه ق دهستی تو به و، نووسه ره که رۆیشت.

(نه فرنه فرنه فر) فه رمانیدا به نده کان نانی به یانیمان بو بهینن و ئه وان ماسیی شو رو ئاوی جۆبان هینا و دوایی وتی: تو ئه مرۆ تا خۆرئاوا له م ماله دا میوانی و ده خویت و ده نۆشی و له گه ل مندا ده رده دل ده که ی. له و کاته وه تا پیش خۆرئاوا بوون (نه فرنه فرنه فر) له ماله که ییدا له گه ل من به خۆشه ویستییه وه هه لسوکه وتی ده کرد و هیشتی پروانمه سه ری و، ده بیوت: ئه مرۆ ده بی هندی شت به تو بلیم که زانینی بو تو پیوسته، چونکه تو گه نجیکی ساده و خۆش باوه ری و له م سه رده مه دا که هه رکه س له فکری خۆبه تی ئه و خۆش باوه رییه بو مرۆف ده بیته مایه ی ده رده سه ری و ناخۆشی، چونکه له بهر ئه م جۆره ئاکارانه گیرۆده ی داوی فیلبازان ده بی و ژبانی له ناوده چیت.

کاتی که خۆر گه یشته جیگه یه ک که دیار بوو شه و نزیک بووه ته وه، ژنه که پی می و ت: سینۆهه ئیستا کاتی ئه وه ها تووه به جیم بهیلتی و برۆی، چونکه ماندوو بوومه و ده بی پشوو بدهم و له بییری ئارایشتی سه بهینی بم، مووه کانی سه رم رواه ته وه و زیادی کردوو، ده بی ئه مشه و بو می بتاشن که بو سه بهینی

لووس بیت.

من له گه لّ خه م و په ژاره ی لی جیابوونه وهی بهر پری که وتم و دوا ی ساتی سوورانه وه م له ناوشاردا ریگای مالّه وه م گرته بهر، هرچه نده ده مزانی ته و خانووه مافی به سهر منه وه نه ماوه. که گه یستمه مالّه وه شه و داهاتبوو. شهرمه زاری و په شیمانی زور هندی جار وه ک تریاک خه وهینه ره و من له و شه وده دا له شهرمه نده بی فرۆشتنی خانووه که ی باوکم یه کسهر خه وم لی که وت و چونکه بهرله وه زورم خواردبووه تا سبه ینی به ناگا نه هاتم.

بهره به بیان کاتی چاوم هه لّه ینا که و تمه وه یادی (نه فرنه فرنه فر) و سهری و ههستم کرد ناتوانم له مالّه وده مایتمه وه نه ویش مالیک که ئیتر هی من نییه. پاشان هاتمه دهره وه و بهرهمالی ته و ژنه که و تمه ری. من وام زانی نووستووه، به لّام دوا یی دهرکه وت به خه به ره و له باخچه که دایه، کاتی منی بینی وتی: سینۆهه بو هاتووی و چیت له من ده ویت؟

و تم: هاتوومه له ته ک توه بم و وه ک دوینی سهری سهرت بکه م و داوات لی بکه م قسم له گه لّدا بکه ی.

وتی: ئایا شتیکت هه یه بیده ی به من که له بری ته وه نه مری کاته کانم بو توو تهرخان بکه م؟

و تم: خانووه که ی خوم و خانووی باوکیشم داوه به تو و ئیتر هیچم نییه، به لّام من چونکه پزیشکم و دهرچووی خانه ی ژیانم له ناینده دا که زهنگین بووم ده توانم دیاری ته مروت بده می.

(نه فرنه فرنه فر) پیکه نی و وتی: باوه به به لّینی پیاو ناکه م، چونکه تا کاتی له سهر به لّین و په یمانی خو یانن که سروشتیان ناره زوو بکات ژنی بیین و سهرنجی راکیشن و هه رته وه نده توانییان بو لای خو یانی راکیشن و هها فه راموشی ده کن که تاکوتایی ته مه نیان ناکه ونه وه یادی. به لّام له بهرته وه ی دوینی شوین ریتماییه کانی من که وتی و داواکارییه کانت جیبه جی کرد، له وه یه نه مروت به وی

قسمت له گه لّ بکه م و ریگا چاره یه ک بو دیارییه که ی نه مروت بدو زینه وه.

من به وپه ری ساده بییه وه له ته نیشتی دانیشتم و بانگی کرد خواردن و خواردنه و هیان بو هیناین و وتی: له وه یه نه مروت لای من بمیستته وه بو یه له ئیستاوه ده ست به خواردن و نو شینه وه ده که م.

پاش نه وه ی هه ندی کمان نو شیییه وه (نه فرنه فرنه فر) وتی: سینۆهه بیستوومه دایک و باوکت گوړپیکیان هه یه که دروستیان کردووه و رازاندوویانه ته وه و توش ده سه لّاتی ده ست به سه راگرتنی داراییه کانی باوکت هه یه و ده توانی نه ویشم بده یتی.

و تم: (نه فرنه فرنه فر) نه م قسمه یه ی تو ده یکه ی من گرفتاری تو وره یی خوا (ناموون) ده کات، چون ده توانم گوړی دایک و باوکم بده م به تو و بیمه هو ی به دبه ختی ته و ژن و پیاره له دنیا ی تر دا، که بی جیگا بمیستته وه و لاشه که یان وه ک تا وانباران و به نده کان فری دهنه رووباری نیله وه.

(نه فرنه فرنه فر) وتی: چون رازی نابی دایک و باوکت بی جیگا بمیستته وه، به لّام رازی ده بی من خوم سووک بکه م.

و تم: من دوینی دوو دیاریم دا پیت، ئایا بایی ته وه نده نابی که نه مروت به بی دیاری له گه لّ مندا به یته سهر؟

ژنه که وتی: نه م دوو دیارییه ت بایی نیوروت له جوانییه که ی من نابیت، ئیستا پیوا ی که خه لکی ولّاتی دووئاوه هاتووه ئاماده یه بو هینانی یه کن له خزمه تکاره کانم (که نیز) سه د (دیین)^(۳) زپری ته واو بدات. دوا یی جامیکی تر خواردنه وه ی دا پیم و دوو پاتی کرده وه که تو ده بی بزانی من ژنیکی هه ژار نیم، نه گهر حه زده که ی له لای من به ریزیت و بمکه یته هاوسه ری خوت، ده بی گوړی دایک و باوکیشتم بده یتی.

و تم: باشه و، هه رته وه نده زانیی رازی بوومه به به ناوکردنی گوړکه ی دایک و باوکم، خیرا ناردی به شوین نووسه ری کدا و به لگه نامه که ری کخراو خوشی هه ق

دهستی نووسینه‌کە‌ی داپیتی، چونکه من هیچم نه‌بوو بیده‌می. ئینجا پیتی وت با هه‌لسین و، له‌باخه‌که‌دا هه‌لساین و چووینه ژووره‌وه، چونکه هه‌وای باخه‌که گهرم بوو وتی له‌ویدا ناتوانین پشوو بدهین.

دوای ئە‌وه‌ی چووینه ژووره‌کە‌ی وتی: من ژنی‌کم که به‌لینی خۆم ده‌به‌مه‌سه‌ر و تۆ له‌ ئاینده‌دا نالیتی هه‌لی خه‌له‌تان‌دووم، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئە‌م‌رۆ دیاریه‌که‌ت داوه‌پیتم تاخۆرئاوابوون له‌لات ده‌میتمه‌وه‌و، دوایی به‌کی‌ک له‌ خزمه‌تکاره‌کانی خۆی که کچیکی جوان بوو بانگ کرد و وتی: (ساز)مان بۆ‌لی بدات و هه‌ر ئاوازی خۆی هه‌زی لێیه‌ بۆمان بلیت.

به‌نده‌کانی پینج جوړه‌گۆشتیان بۆ‌هینان، به‌لام هه‌ستم ده‌کرد هه‌موو جارێ له‌پشت سه‌رمه‌وه‌ گالته‌م پێ ده‌که‌ن، چونکه هه‌موو ده‌یانزانی من ته‌نانه‌ت گۆری دا‌یک و باوکیشم داوه‌ به‌ (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) بۆئه‌وه‌ی بتوانم رۆژی له‌گه‌لی بم.

نازانم بۆچی ئە‌و رۆژه ئە‌وه‌نده‌ به‌زوویی تیپه‌ری و بۆچی ئە‌و خۆشییانه‌ی مرۆف به‌پاره‌یه‌کی زۆر ده‌یکری له‌چه‌ند ساتیکدا کۆتایی پێ دیت، به‌لام رۆژه ره‌شه‌کان ته‌واوبوونیان نییه‌ و کاتی‌کم زانی رۆژ کۆتایی پته‌ات و شه‌وداهات و (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) وتی: ئیستا کاتی ئە‌وه‌یه لێره‌ بڕۆیته‌ ده‌ره‌وه‌ چونکه ده‌بیته‌ شه‌و و من ماندووم و ده‌بێ خۆم بۆ‌سبه‌ینی ئارایش بکه‌م.

وتم: (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) من هه‌زده‌که‌م ئیمشه‌ویش لێره‌ له‌لات بمیتمه‌وه‌ و سبه‌ینی به‌یانیه‌که‌ی لێره‌ ده‌رۆم.

وتی: بۆئه‌وه‌ی ئە‌م‌شه‌و له‌لام بیت چیم ده‌ده‌بیتی؟

وتم: من هیچ شتی‌کم نه‌ماوه‌ پیتشه‌ستی بکه‌م و، له‌به‌رخاتری تۆ دا‌یک و باوکم له‌و دنیا بیجی‌گا و ریگا کرد و ئیستا گرفتاری تووره‌یی ئاموون بوومه‌.

ژنه‌که‌ وتی: جانه‌هاتی‌تایه‌ بۆئێره‌، ئایا من نارووومه‌ به‌شوئیتندا که‌ بیتی و لێره‌ سه‌رم بیه‌شینی؟

زۆر هه‌ولمدا شه‌و له‌لای بمیتمه‌وه‌، به‌لام (نه‌فرنه‌فرنه‌فر) وتی: ئە‌م‌شه‌و

بازرگانی که‌ خه‌لکی دووئاوه‌ دیت بۆئێره‌ و سه‌د (دیین) زێر ده‌دات و من ناتوانم له‌و هه‌موو زێره‌ چاوپۆشی بکه‌م. هه‌یشتا ئە‌گه‌ر تۆ شتی‌کت هه‌بووایه‌ و بتدایه‌ به‌من له‌وه‌یه هه‌ندێ له‌ زه‌ره‌که‌م ببژاردایه‌، به‌لام چونکه هه‌یجت نییه‌ ده‌بی بپۆی.

پاشان له‌ ته‌نیشته‌ منه‌وه‌ هه‌لسا پروات، به‌لام من ده‌سته‌کانیم گرت که نه‌هیتلم پروات و له‌و کاته‌دا به‌هۆی ئە‌و‌خواردنه‌وانه‌ی پیتی نوشی‌بوومه‌وه‌ نه‌مده‌زانی چی ده‌لیم و که‌ بینیی ده‌سته‌کانیم به‌توندی گرتوه‌و ریم له‌ رۆیشتنی گرتوه‌ بانگی به‌نده‌کانی کرد و وتی: کێ پیتی وتوون ئە‌م پیاوه‌ سوآلکه‌ره‌ بکه‌نه‌ ژووره‌وه‌؟ زوو لێره‌ بیه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ و ئە‌گه‌ر به‌رگری کرد ئە‌وه‌نده‌ به‌دار لیتی بده‌ن که نه‌توانی بجوولیتته‌وه‌.

به‌نده‌کانی شالاوایان بۆهینان و من ئە‌گه‌رچی سه‌رخۆش بووم ویستم به‌رگری بکه‌م و نه‌چمه‌ ده‌ره‌وه‌ و ئە‌وان ئە‌وه‌نده‌ داربان به‌سه‌ر و گوێلاک‌مدا کیتشا که‌ خوین له‌سه‌ر و ده‌م و چاو و سینه‌ و سکمه‌وه‌ هاته‌ خواری و دوایی منیان گرت و فریایان دامه‌ ده‌روه‌. کاتی خه‌لک له‌سه‌رم کۆیونه‌وه‌ و پرسییان بۆچی ئە‌م کابرایه‌تان وا لێ کردوه‌، وتیان: له‌به‌رئه‌وه‌ی بێ ریزی به‌ خانمه‌که‌مان کردوه‌ و هه‌رچه‌ند پیمان وت تۆ پیاویکی سووک و بینه‌وای و خانمه‌که‌ی ئیمه‌ ژنی نییه‌ بیته‌ هاوسه‌ری تۆ، می‌شکی وه‌ری نه‌گرت و ئە‌یه‌ویست به‌زۆر بچیتته‌ ژووره‌که‌یه‌وه‌ و ئیمه‌ش ده‌رمان کرده‌ ده‌ره‌وه‌.

من ئە‌م قسانه‌م له‌کاتی نیوه‌ بیه‌ژشیدا گوی لێ بوو و ئە‌وه‌نده‌م لێدان خواردبوو که‌ نه‌مده‌توانی له‌وی بپۆم و هه‌ر به‌و له‌شه‌ خویناوییه‌وه‌ خه‌وم لێ که‌وت. سبه‌ینی زوو له‌ ده‌نگی پیتی ریواران و ده‌نگی گالیسکه‌کان به‌ئاگاهاته‌مه‌وه‌. هه‌موو له‌شم ژانی ده‌کرد و مه‌ستی شه‌راهه‌که‌ له‌ گیانم ده‌رچوو، به‌لام ئە‌وه‌نده‌ی له‌شه‌رمه‌زاری و په‌شیمانی ره‌نجم ده‌برد له‌ ژانه‌که‌ی له‌شم هه‌ستم به‌ئازار نه‌ده‌کرد.

بهري كه وتم و خوم گه يانده كه ناري نيل و خوينه كاني له شم شويش و دوايي بهر وه دهر وهی شار كه و تمه پري، چونكه نه وهنده شهرم و تهريقي دايرگرتبوم كه نه مده تواني بگه ريمه وه بومال. ماوهی سي روت له قاميشه لانه كاني كه ناري نيل مامه وه و له ماوه يه دا جگه له تاو و هه ندي گيا هيچي ترم نه خوارد. دواي نه و سي روت گه رامه وه مال و بينيم ناوي پزيشكيكي تر له سه ر خانوه كه م نووسراوه و دياربوو فروشراوو.

كاپتا له خانوه كه هاته دهر وه و كه مني بيني كه وته گريان و وتي: گه وره به دبه خته كه ي من، پزيشكيكي گه نج خانوه كه تي داگير كردوه و ئيستا من به ندهی نهوم و كاري بو ده كه م. دوايي وتي نه گه ر بمتوانيباه تاكه چاوه كه ي خومم ده داپتي كه له م چاره ره شيبه رزگارت بكه م، چونكه دايك و باوكيشت مالئاوايبان لي كردين.

دهسته كانم به رزكرده وه و وتم: په نابه (نامون)، دايك و باوكم چون مردن؟ كاپتا وتي: له بهر نه وهی تو خانوه كه يانت فروشتبو، نه م به يانيه له لايه ن دادوهی گه وره وه چونه سهريان كه دهر يان بكه ن و بيده نه خاوه نه كه ي كه دهستي به سه ردا بگري، به لام دايك و باوكه كه ت له سه ر زوهی كه وتبوون و نه ده جو لانه وه و هيشتا نه زانراوه خويان مردوون يان دواي نه وهی زانيوبانه له و خانوه دهر ده كرين خويان زه هر خوار دوو كردوه و كو تايبان به ژيانيان هيناوه، به لام ده تواني بچي و تهرمه كانيان كه هيشتا له خانوه كه دا ماوه ته وه ببيني و دوايي بيهی بو (خانهی مهرگ).

وتم: ئايا تو دايك و باوكمت نه بيني؟

كاپتا وتي: دويني كاتي گه وره تازه كه م هاتبوو ئيره ببيني و دايكيشي ئيشي پي ده كردم، بينيم كه باوك هاته ئيره و له بهر نه وهی نابيناوو دايكه دهستي گرتبوو و هه ردوو كيان هاتبوون تو بينن و، من بينيم دايكيشت له بهر به سالچووي نه يده تواني به باشي به ريدا بروات. نه وان وتيان پيم

فه رمانبه ره كاني دادره سی گه وره هاتوونه و موربان له هه موو شتي داوه و وتويانه به زووترين كات ده بي خانوه كه به جي بهي لن نه گه رنا ده تانكه ينه دهر وه. باوكيشت وتبووي بوچي ده تانه وي له خانوه كه دا دهر مان بكه ن. نه وان له وه لامدا وتبوويان سينزهی كورتان هه ل خه له تاوه و نه م خانوهی داوه به ژنيكي به دناو و ئيستا نه و ژنه خاوه نيه تي.

باوكت داواي لي كردم كه پيت رابگه يه نم كه بچيته لايان، به لام من نه مده زاني له كوتي. له و كاته دا باوكت كه كوتربوو ده يو بست شتي بنووسي، به مني وت كه رته مسيكي باريكم به ري كه بتوانم به هو ي نووسه ره وه نامه يه ك بنووسم كه له دواي مردنم نامه كه بده نه كوره كه م، دانيشتم و وتم: كاپتا هه رچيه ك مس و زيوت پاشه كه وت كردوه بيهينه و بيده به من، چونكه دايك و باوكم مردوونه و بو موميابي كردنيان هيچ كانزايه كم نييه. نه گه ر بمينم مس و زيوه كه ت ده ده مه وه و نه گه ر يش مردم نامون پاداشتي تو ده داته وه.

كاپتا دهستي كرد به گريان و وتي: نه گه ر تاكه چاوه كامت ده وي ناماده م بيدم به تو، به لام زيو و مسم نييه.

من نه وهنده ليتي پارامه وه هه تاكو رويشت و دواي نه وهی به وردی روانيه ده وره ي خوي كه كه س نه بيني، به رديكي له باخچه كه هه لگرت و له ژيربه وه په ر كو نه يه كي هينايه دهر وه كه چه ند كه رته زيو و مسيكي تيداوو و به مني وت: نه ي گه وره ي به ريزم نه م زيو و مسه پاشه كه وتي هه موو ته مه نه و جگه له مه له م دنيايه دا هيچي ترم نييه.

وتم: كاپتا من له بهر نه وهی پزيشكم نه گه ر بمينم ده نه وه ندهی نه مه ت ده ده مه وه... من ده متواني پرؤم له و كاته نائاساييه دا له پاتور پزيشكي پاشايه تي، يان تو مسي هاو ريم هه ندي كانزا قه رزبكه م، به لام له بهر نه وهی گنج و بي نه زمون بووم وام بي رده كرده وه نه گه ر داواي قه رزيان لي بكه م كه سايه تي و نابرووم له لايان كه م ده كات.

کاتی گه یشتمه مائی دایک و باوکم، جیرانه کانم بینی کۆبوونه ته وه و دەم و چاوی دایک و باوکم رهش ببوو و له ناوه راستی هۆده که دا ناگردانیکی له خشت دروست کراوی گه وهی لێ بوو که هیشتا ناگری تیدا بوو. زانیم که دایک و باوکم به خه لئوز خۆکوژییان کردبوو و ناگردانه گه وره که یان پرکردوو له خه لئوز و ناگریان داوه و له بهرته وهی ده رگای هۆده که داخرابوو خنکابوون. پارچه یه کم هه لگرت و دایک و باوکم پێچایه ناویه وه و خاوه ن گوی درێژتیکم بانگ کردو که رته مسیکم دا پیتی که دایک و باوکم بۆ بگه یه نیتته خانه ی مه رگ، له وی ئاماده نه بوون دایک و باوکم وه رگرن و وتیان له پێشاده بی پاره ی مۆمیا کردنه که ی هه ردووکیان بده ی، بۆته وه ی بیانکه ی نه ئاو و خۆپوه.

من وتم: تائیه مۆمیایی ده که ن من پاره که ی په یدا ده که م، به لام کریکاره کانی خانه ی مه رگ رازی نه بوون. هه تا یه کیچ له وان که به سال لاچوو بوو و له کاتی مۆمیایی کردنی لاشه ی فیرعه ون ببوو به هاو رپم و له ناویاندا دهستی ده رپوشت، که فیلی منی کرد که هه قده سه ته که یان له ماوه ی مۆمیا کردنه که به یه کجاری یان به ش به ش بده م.

دوایی گوربسیکیان به پیتی دایکم و یه کیکی تریشیان به پیتی باوکمه وه گریدا که له گه ل مردوه کانی تر نه گۆرپن و خستیانه چه وزی خۆپواوی تاییه ت به راگرتنی ته رمی هه ژاران. کاتی که دلنیا بووم لاشه کان له خۆپواودا جیتی خۆیان گرتوو، گه رامه وه مال بۆته وه ی ئه و پارچه یه ی له وی هه لم گرتبوو بۆته و خانووه ی بگه رپنمه وه، چونکه ئه و پارچه یه مافی به ئیمه وه نه ما بوو و هی خاوه نه تازه که ی خانووه که بوو و، ئه گه نه مدایه ته وه ده یکرده دزی.

کاتی ویستم له ماله که ده رچم و بگه رپمه وه خانه ی مه رگ پیاویک که له سووچی کۆلانه که له نزیک دوو کانی نانه واخانه که داده نیشته و کاغه زنووسی ده کرد، هه لساو بانگی کردم سینۆهه... سینۆهه... من لیتی نزیک بوومه وه و ئه و پاپیروسیکی (کاغه زی میسری) دا پیم و وتی ئه م نامه یه باوکت بۆ تۆی

نووسیوه و رایسپاردم کاتی که تۆ هاتی بیده مه ده ست.

من نامه که م کرده وه و وام خۆینده وه:-

(سینۆهه.. کورپه نازیزه که مان.. له وه ی گۆره که ی ئیمه ت فرۆشتوو هه مبارمه به، چونکه هه ره وه باشتره که ئیمه گۆرمان نه بیته و به یه کجاری له ناو بچین، بۆته وه ی له دنیای تر دا تووشی بازار و مه ی نه تی سه فه ره دوورو درێژه که ی ئه و جیهانه نه بین. تۆ کاتی هاتی به مائی ئیمه هه ردوو کمان پیریوین و هاتی تۆ بۆ مائی ئیمه، ساله کانی دوایی ته مه نمانی پر کرد له شادی و، ئیمه له خوایه کانی میسر داواکارین به ئه ندازه ی ئه وه ندیه که تۆ بوو یته هۆی خۆشی و به خته وه ریبی ئیمه، منداله کانت ئه وه ندیه بینه مایه ی به خته وه ری و خۆشیت. ئیمه به ئاسووده یی و دلنیا ییه وه ئه م دنیایه به جی ده هیلین و به بی گۆر به ره و نه مانیتکی ره ها ده چین، به لام ده زانین که تۆ خۆت نه تده ویست ئیمه بی گۆر بمینینه وه، به لکو ئه و رووداوانه ی که جله وی له ده سه لاتی تۆ ده رچوو بوو، بووه هۆی ئه م پێشها ته⁽⁴⁾.)

کاتی ئه م نامه یه م خۆینده وه، ماوه یه ک گریام و هه رچه ندیه نووسه ره که دلی ده دامه وه ئارام نه ده گرت و کاتی فرمیسکه کانی چاوم ته واوو، به نووسه ری نامه که م وت: من دراویکم نییه که پاداشتی گه یانندی ئه م نامه یه ت بده مه وه، به لام ئاماده م له بری ئه وه سوخمه که ی خۆمت بده می. سوخمه که م له به رم دا که ند و ئه و به سه رسورمانه وه کراسه که ی لێ وه رگرتم و هه ندی سه یری کرد که بزانی گرانبه ها و نوپیه یان نا و له نا کاو شادمان بوو و، وتی: سینۆهه ئه گه رچی خه لکی به خراپه باست ده که ن و ده لپن خانووی دایک و باوکت و ته نانه ت گۆره که شیانت فرۆشتوو وه ئه و انت بی جیگا و ریگا کردوو، به لام به خشنده یی تۆ گه لپک زۆره له مه و به دوا هه رکه سیکی بیه وی به خراپه باست بکات له سه رت ده که مه وه، به لام ئیستا که سوخمه که ت داوه به من خۆت بی کراس ماویته وه و گه رمی خۆر شانه کانت و له شت ده سووتینتی و ده یکاته برین و کیم و خۆینی لێ

وتم: تو نازانی به گه یاندنی ئەم نامە یە چ خزمەتییکی گەورەت بە من کردوو و چەند منت شادمان کرد، هەلی بگرە و خەمی منت نەبێ.

کاتی پیاووەکە رویشت، من کە لە سینە پۆشیک زیاترم لە بەردا نەبوو، بەرەو خانە مەرگ کە و قەرە بۆ ئەو دەوای لەوێ وەک کریکاریکی ئاسایی کاربکەم تا مۆمیایی کردنی لاشە ی دایک و باوکم تەواو دەبێت. وەستا بە سالالچوووەکە ی خانە مەرگ کە لە رابردوودا منی بینی بوو و سەرنجی دا بووم، ناوی (راموز) بوو و پێم وت: دەمەوێ بێمە شاگردی تو و لە لای تو کاربکەم.

ئەو وتی: من بە خۆشحالییەو نامادەم تو ببیتە شاگردی من، بەلام تو دەرچووی خانە ی ژبانی و پزیشکی، چۆن خۆت رازی دەکە ی کە بیت و لێرە شاگردی من بکە ی؟

وتم: مەیلی ژنیک منی هەژار کردو هەرچی هەم بوو لێی سەندم و ئیستا دەرمانگە م نییە کە پزیشکی تێدا بکەم و کە سیش نییە بتوانم زێر و پارە ی لێ قەرز بکەم و خانووی پێ بکرم.

(راموز) بە تێرامانیکەو سەری جوولاند و وتی: هەرکاتی دەبێستم پیاوێ تووشی بە دەبەختی بوو دەزانم کە ژنیک ئەو ی وا لێ کردوو.

من ماوێ چل شەو و روژ لە خانە ی مەرگ مامەو، لەم ماوێ بە دا وەک کە مترین کریکارەکانی ئەو دامەزراوە خەریکی مۆمیایی کردنی لاشەکان بووم، کریکارەکان کە دەیانزانی من لە چینی ئەوان نیم و بێ شانسی منی هیناوەتە (خانە ی مەرگ) پیسترین کارەکانیان بە من دەکرد، تا بەم شیوێ تۆلە لە من بکەنەو کە خۆتێندەواری و پروانامە م هەبوو و لەوان بەرتر بووم.

منیش بە ناچاری فەرمانەکانیانم جێبەجێ دەکرد بۆ ئەو دەوای بتوانم دایک و باوکم مۆمیایی بکەم و تەنھا دڵخۆشی من ئەو بوو کە دەمتوانی وەکوە کێ لە دەوڵە مەندەکان تەرمی هەردووکیان مۆمیایی بکەم.

بە دەستی خۆم بە خۆشەویستی و دڵپاکییەو سەک و سینە ی باوک و دایکە شیردەرە کە م هەلدێری و گەدە و ریکۆلەکان و دڵ و سی و جگەریان و ئەندامەکانی تری ناو و دەیانم دەرکردو ناو سەک و سینەیانم پێ کرد لە قامیشی پێ لە روژ، بە شیوێ بەک کە لە خانە ی مەرگ کاتی مۆمیایی کردنی لاشە ی فیرعەون فیری بوو بووم. پاشان وەک شیوێ کاری (راموز) کە جاری پێشوو لە خانە ی مەرگ بینی بووم، میتشکی هەردووکیانم لە ریکۆلە کۆنە لووتیانەو دەرکرد و ناو کاسە ی سەریانم پێ کرد لە روژی مۆمیایی (روژی مۆمیایی ئەو دەوای کە ئیمە قیپ - زفت - ی پێ دەلێین - وەرگێڕ) دایک و باوکم ددانی دەستکردیان نەبوو، هیشتا خۆشم ددانی دەست کردم دروست نەکردبوو. ئەگەر زووتر هەستم بەم داھێنە بکردایە، ددانی دەستکردم بۆ هەردووکیان دروست دەکرد، کە لەو دنیا بە ئاسوودەییەو خواردنی پێ بخۆن^(۵).

ئە ی خواپەکان ئاگادارین کە من بۆ مۆمیایی کردنی تەرمی دایک و باوکم روژ و دەرمان و پارچەکانی خانە ی مەرگم نەدزیو، بە لکو وەک کریکاریکی سووک... وەک بەندە یەک... لەویدا کارم کردو خواردنی باشم نەخوارد و شەرەم پێ نەنۆشییەو بەو مسە ی لەبری کارکردن دەیاندا پێم، روژ و دەرمان و پارچە م پێ دەکری تاوەکو مۆمیاییەکیان تەواو بوو.

لە (گەرم خانە) هەموو روژەکانی ناو کاسە ی سەر و سینە و سکی تەرمی دایک و باوکم چووێ گۆشتەکیانەو و دوایی ئەو گۆشتە و شک بوو و، هەموو ئاوی ناو گۆشتەکیان بوو بە هەلم.

کاتی قۆناغی دوایی کۆتایی پێ هات و دەبوایە تەرمەکانم بێرەو تە دەرو، بێنیم کیشی جەستە ی دایک و باوکم بوو تە یەک لە سیی کیشی پێشوویان (واتە ئەو کاتە ی کە تازە هینا بوومە خانە ی مەرگەو). لەو چل شەو و روژە کە من لە خانە ی مەرگ بووم هەلسووکەوتی کریکارە بێ تەرییت و توورەکان لە گەلمدا گۆرا و باشتربوون، ئەگەرچی هیشتا هەر جێتوبان ددا و سووکایە تییان

پن دهکردم، بهلام توورهبیان نه ما و نهوان خوویان بهو بی رتیبیهوه گرتبوو و نه یاندهتوانی رهفتاری خوویان بگوین. کاتی زانیان دهمهوی تهرمی بهختوکه رهکانم لهوی بیهمه دهرهوه، یارمه تییان دام و پیستیتیکی مانگای باشیان به پارهی خووم بۆ کریم و لاشه ی دایک و باوکم خسته ناویهوه و به سیرمه دووریمهوه.

نهو روژهی ویستم له خانهی مهرگ برۆم (راموز) وتی: لیره مهرۆ و تاکوتایی ته مهنت لیره به، چونکه دهرامه تی کرتیکارانی ئیره له پزیشکیکی پاشایه تی که متر نییه و نه گهر تو نیوهی دهرامه ته که ت پاشه که وت بکه ی له هی کاتی پیریدا دهتوانی وه کو کاهینتیکی ژیان به سهر بهیت و بهنده و که نیزت هه بی و. خه لکی چونکه له کار کردنی ئیره بیتزان پزیشپرکیی ئیمه ناکه ن.

بهلام من نه مدهتوانی لهوی بمینمهوه، له بهرئه وهی وام بیر ده کردهوه پیاوی که بتوانی کارتیکی گه وره تر بکات نابی به کارتیکی بچوو که وه خهریک بیت. له نیوان قسه ی ناشیرین و پیکه نین و گالته ی کرتیکاران خواحافیزیم له (راموز) کرد و پیستی مانگاکه، که لاشه ی دایک و باوکی تیدابوو کرده سهرشانم و لهوی هاتمه دهرهوه. خه لکی له کۆلانه کاندایم دوور ده که وتنه وه و لووتی خوویان ده گرت که بۆنی من نه که ن، چونکه وه ها بۆنی خانهی مهرگم لئ ده هات که هه موو که سیتیکی بیتزان ده کردو دهیترساندن.

ته بهس دوو شاری گه وره ی هه بوو، که یه کیتیکیان شاری زیندوووه کان بوو و نه وه ی تر شاری مردوووه کان. شاری مردوووه کان که وتبووه نه وه بری نیل و له کاتی شه ودا شاری مردوووه کان که ده کاته چه قی گوژه کان باشت له شاری زیندوووه کان پارتیزگاری لئ ده کرا. من دهمزانی که به هه یج شیوهیه ک ناتوانم بچمه شاری مردوووه کانه وه، له بهرئه وهی پاسه وانه کان یه کسه ر ده یانکوشتم، بهلام ده کرا بچم بۆ (دۆلی دهسه لاتداران)^(۶) و نهو دۆلش له و بهر نیله وه بوو، بهلام له سه رووتری شاری مردوووه کان و له لای باشوور بوو و هه موو فیرعه ونه کانی میسر له سه ره تایی

جیهانه وه تا نه مرۆ له دۆلی دهسه لاتداران نیترابوون.

کاتی شهو دۆلی دهسه لاتداران وه ک شاری مردوووه کان پاسه وانی لئ نه ده کرا، له بهر نه وه ی پاسه وانه کان و خه لکیش ده زانن که کاهینه کان کاتیک فیرعه ونیک ده خه نه ناو گوژه که وه، به شیوهیه ک ئارامگاکه ی ته له سم ده که ن که هه ر که سیک بیه ویته بچیتنه ناویه وه، دهمریت، من باوهرم به ته له سم نییه و لهو باوهره دانیم بتوانی مروفت بکوژی، بهلام واهه ست ده که م کاهینه کانی میسر پاش ناشتنی فیرعه ون ده رگا و دیوار و هه موو که ل و په له کانی ئارامگاکه ته نانه ت داره تهرمه که ی فیرعه ونیش جوژه زههریکی به هیزی لئ ده دن که به دریتایی کات کاربگه رتیبیه که ی دهمینی و نه گهر که سی به مه بهستی دزی بچیتنه ناویه وه و بیهوی که ل و په له گرانبه ها کانی بیات به هوئی نهو زههره وه دهری. من داواکاری مردن بووم و پیشوازم لئ ده کردو به خووم دهوت نه گهر بتوانم گوژتیک بۆ دایک و باوکم په یدا بکه م مردنی من گرنگ نییه، گرنگ نه وه یه نهو دووانه له ناو نه چن و لهو دنیا زیندوو بینه وه و رتیره وییه دوور و درتیره که یان ده ست پئ بکه ن و بۆنه وه ی له ناونه چن ده بی لاشه که یان له گوژتیکدا بشارد رتیه وه نه گهرنا نهو تهرمه مۆمیایی کراوانه له بهر گهرمی هه و تیک ده چوون.

له کاتی روژدا لاشه کانم خسته سهرشانم و برده بیابان تا له دیدی خه لکی به دووریم. کاتی شهو داها ت وه ستام که که میکی پئ بچئ تا وه کو چه قه ل و که متیاره کان بکه ونه ده نگه دنگ، نه وسا گه رامه وه شار و قولینگیکم بۆ هه لکه ندنی زهوی کری. کاتی گه بیستمه دۆلی دهسه لاتداران نیوه شهو بوو و هه رچه نده ده مبینی ماره کان به بهینی بنچکه گیایه کاندایه توچویان ده کرد، بهلام لییان نه ده ترسام و له هندی شویندا دوویشکی گه وره م ده بینی که له وانیش مه ترسیم نه بوو، چونکه ئاره زووی مردنم له خوابه کان ده کرد و بنچینه ی گشتی نه وه یه که کاتی مروفت خوازیاری مردن بیت، مهرگ به لایه وه نایه ت.

من له شوینی بازگه کانی چاودیری نهوی ناگادارنه بووم و نه مدهتوانی

خۆمییانی لئی دووربخه مه وه، به لآم هیچ کامیکیان میان نه بینی و ریگیان لئی نه گرتم، له وه شه میان بینیی و وایان زانییی یه کتیک له مردوه و هکانم که خواردنه که ی خۆی به کۆله وه یه و به ناو گۆری فیرعه ونه کاندایا هاتوچۆده که م. ماوه یه که له نیوان گۆری فیرعه ونه کاندایا سوورامه وه و به دوا ی ئارامگه یه که ده گه رام که بتوانم ده رگا که ی بکه مه وه و تهرمی دایک و باوکم بکه مه ناوی، به لآم زانیم که هه موو ده رگا کان داخراون و کردنه وه یان گومان دروست ده کات و پاسه وانه کان یه کسه ر ههستی پئی ده که ن که مردوه یه کیان له گۆری فیرعه و نندا ناشتوه. من له مردن نه ده ترسام و له و شته ی ته له سمی⁽⁷⁾ فیرعه و نیان پئی ده وت پئی باک بووم و نه گه ر بمتوانیا یه گۆری کیان بۆ په یدا بکه م خه یال م ئاسووده ده بوو، نه گه رچی دوا یی یه کسه ر بمر دمایه.

کاتی تیگه ی شتم که ناتوانم ده رگای هیچ گۆری کیان بکه مه وه له به رده م یه کتیک له ئارامگه کاندایا له ده ره وه ی گۆره که به و پاچه ی له گه ل خۆمدا هینا بووم گۆریکم له سه ر زه و یییه لمییه که هه لکه ند و بۆ لبردی خا که که جگه له هه ردوو دهستم هیچی ترم پئی نه بوو و به هۆی لئی خشاندن و لابرندی ورده به رده کانه وه دهستم برینداریوو، به لآم گویم نه ده دایه.

نه وه نده زه و یییه که م هه لکه ند تا بووه چالکی گه وره به نه نده زه ی قه باره ی هه ردوو تهرمه که و دوا یی پیستی مانگا که م کرده چاله که وه و خۆلم به سه ردا کرد و له به رته وه ی به رده م گۆری فیرعه ون زیخ (چه و) بوو له ناو بردنی ئاسه واری هه لکه نندن ئاسان بوو. نه وسا هه ناسه یه کی ئاسووده م هه لکیشا، چونکه دلنیا بووم که دایک و باوکم له به رته وه ی له نزیک فیرعه ونه ون له و دنیا له رووی خواردنه وه سه غله ت نابن، چونکه به رده وام له گه ل فیرعه و نندا به سه رده به ن و نان و گوشت و شه رابی نه و ده خۆن.

کاتی که خه ریکی خۆل به سه ردا کردنی تهرمه کان بووم دهستم به ر شتیکی ره ق که وت و کاتی هه لم گرتوه زانیم گۆیه کی بچووکی گرانبه هایه و که ورده

به ردی به نرخیان به بانیه وه نووساندبوو و زانیم له و که ل و په لانه یه که له کاتی ناشتنی فیرعه ون بۆ ناو گۆره که یان هینا وه و له و ی که وتوه و دوا یی به هۆی دروست کردنی ئارامگه که یه وه که وتۆته ژێر خاک.

گۆیه که م هه لگرته وه و دهستم هه لپری و خواحافیزیم له دایک و باوکم کرد و وتم ئومیده وارم لاشه که تان بۆ هه میشه بمینیته وه.

کاتی له دۆلی ده سه لاتداران هاتمه ده ره وه و خۆم گه یانده که ناری نیل سپیده ی دابوو و قولینگه که م فری دایه ئاوی رووباره که وه له که ناری ئاوه که راکشام، به لآم به هۆی ماندویتییه وه له شم زۆر به ئازاریوو و نه مده توانی بنووم، تائه و کاته ی له به ر هیلاکی زۆر ناگام له خۆم نه ماو نووستم و کاتی دهنگی مراوییه کان هات به خه به ر هاتمه وه و بینیم هه تا و به رزیوته وه و که شتیوانه کان له رووباردا خه ریکی هاتوچوون و ژنه جل شۆره کان له که ناری رووباره که دا قسه یان ده کرد و خه ریکی کاربوون. به یانییه کی رووناک و ئومیده به خش بوو، به لآم دلئی من په ژاره ی هه بوو و نه وه نده خه م بار بووم که ههستم به له ش و لاری خۆم نه ده کرد، کراسه که م ته نیا بریتی بوو له سینه پۆشیک و گه رمای هه تا و پشتمی سووتاندبوو، که رته مسیکیشم نه بوو که نان و ئاوی جۆی پئی بکرم. له شم بۆنی بۆگه نی خانه ی مردوه کانی لئی ده هات چونکه هیشتا له نیلدا خۆم نه شۆریبوو. من به و باره به زه یی هینره وه نه مده توانی روو له دۆسته کانم بکه م و داوای یارمه تییان لئی بکه م، چونکه نه گه ر میان بینیا یه ده یانزانی من گرفتاری تووره یی خوایه ک بوومه و هه ره ها هه موو ده یانزانی من خانووی خۆم و خانووی باوک و دایکم و ته نانه ت ئارامگه که شیانم به ژنیک فروشتوه و نه مده توانی به م به دناوییه وه خۆمیان لئی نزیک بکه مه وه.

له و بیره دابووم که چی بکه م و چۆن سکی خۆم تیربکه م که له نا کاو ههستم کرد مرۆقی له نزیک منه وه ده جوو لایه وه، نه وه نده چاره ی نه و پیاوه ترسناک بوو که سه رته تا تئی نه گه ی شتم که مرۆقه، چونکه له جیاتی لووتی کونیکی به رین له

ناوه‌پراست دهم و چاویدا ده‌بینرا و گوټچکه‌ی نه‌بوو و دیار‌بوو که گوټچکه‌کانیان برپوه‌ته‌وه. ئەو کابرایه لاواز ده‌هاته‌به‌رچاو و ده‌ستی گه‌وره و گری گرتی هه‌بوو و کاتی زانیی من هه‌ستم به‌وکردووه، پرسیی: چی له ناو مشتته به‌ستراوه‌که‌ت دایه؟

من په‌نجه‌کانم کرده‌وه و ئەو گۆبه‌که‌ی فی‌رعه‌ونی بینی و ناسیی و وتی: ئەمه بده به‌من بوټه‌وه‌ی به‌ختم بکرتته‌وه، چونکه زۆر پی‌ویستیم به‌شانس هه‌یه و بیستومه هه‌رکه‌سی گۆی و هه‌ای هه‌بیت به‌خته‌وه‌ر ده‌بی.

وتم: من پی‌او‌یک‌ی هه‌ژارم و جگه له‌مه هه‌چم نییه و ده‌مه‌وی هه‌لی بگرم بوټه‌وه‌ی ببیتته هوی به‌خته‌وه‌ریم.

پی‌اوه‌که وتی: ئەه‌رچی من هه‌ژارم، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌بینم تۆش نه‌بووی ئاماده‌م له جیاتی ئەو گۆبه‌هه‌له‌که‌ی کی زیوت بده‌می.

دوایی هه‌له‌که‌ی کی زیوی له ژیر پش‌تینه‌که‌یه‌وه ده‌ره‌ینا و بو‌می در‌ت‌کرد و من وتم: گۆبه‌که‌م نافرۆشم.

وتی: تۆ له بی‌رت چوو که‌من ده‌متوانی به‌بی به‌رامبه‌ر ئەم گۆبه‌هه‌له‌ تۆ بستینم. چونکه تۆ له خه‌ودابووی و ده‌متوانی بتکوژم و گۆبه‌که‌هه‌ بفرینم.

وتم: به‌گۆی و لووته پراوه‌کان‌تدا واده‌رده‌که‌وی که پی‌او‌یک‌ی تاوانبار بو‌یتته و دوای برینه‌وه‌ی گۆی و لووتت بو‌کارکردن ناردرابیتی بو‌ (کانگه) و ئیستا له‌وی هه‌له‌هاتووی، ده‌بی به‌زووی لی‌ره برۆی، چونکه ئەه‌ر ئی‌ش‌کچی بیت و لی‌ره بتبینی ده‌ستگیرت ده‌کات و ده‌تگه‌رینیتته‌وه بو‌ (کانگه) و ئەه‌ر منت بکوش‌تایه، به‌قاچ هه‌لیان ده‌واسیی تا‌کو ده‌مردی.

کابرا وتی: تۆ خه‌لکی کویتت و له کوټه‌ دیتت که هه‌یشتا نه‌ترانیوه هه‌موو ئەو به‌ندان‌ه‌ی که له کانگه‌کاندا کاریان ده‌کرد ئازاد‌کراون.

وتم: چۆن شتی واده‌بیت، به‌نده‌کان چۆن له کانگه‌کان ئازاد‌ده‌کرتین؟ پی‌اوه‌که وتی: فی‌رعه‌ونی نو‌ی که تازه له‌سه‌ر ته‌خت دانیش‌تووه و پی‌ش‌تر

جینشین بوو، دوای هاتنه سه‌رته‌خت هه‌موو به‌نده‌کانی له کانگه‌کان ئازاد‌کرد و له‌مه‌وبه‌دوا ته‌نیا ئەو که‌سان‌ه‌ی که ئازادن له کانگه‌کارده‌که‌ن و پاداشت وهرده‌گرن.

به فکری خو‌م بو‌ی چووم که ئەو پی‌اوه راست ده‌کات، چونکه من چل شه‌و و چل روژ له خان‌ه‌ی مه‌رگدا بووم و له هه‌یج جی‌گایه‌ک هه‌وا‌لم نه‌بیستبوو و، نه‌مه‌زانی فی‌رعه‌ونی جه‌وان و نو‌ی ئەوانی له کانگه‌کان ئازاد‌کردووه.

پی‌اوه‌که وتی: ئەه‌رچی من به‌نده‌بووم و له کانگه‌کارم ده‌کرد، به‌لام له خویه‌کان ده‌ترسیم و هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ش کاتی خه‌وتبووی تۆم نه‌کوش‌ت و ئیستا ئەتوانی گۆبه‌که‌ت رابگری و بو‌ده‌ستکه‌وتنی خو‌شبه‌ختی که‌لکی لی وهر‌بگری.

به‌لام من لام سه‌یربوو که فی‌رعه‌ونی نو‌ی واته (ئامن هوتب)‌ی چوارم چۆن به‌نده‌کانی له کانگه‌کان ئازاد‌کردووه، ئایا نازانی که هه‌رگیز پی‌او‌یک‌ی ئازاد ناچیت له کانگه‌کاربکات. مرۆف ئەه‌ر شیت نه‌بیت ئەو به‌ندان‌ه‌ی که له ناو کانگه‌کاندا کارده‌که‌ن ئازاد‌ناکات، چونکه له‌ناکاودا ئیش و کاری کانه‌کان ده‌وه‌ستت. هه‌روه‌ها زۆربه‌ی به‌نده‌کان که له‌ویدا کارده‌که‌ن له تاوانبار‌ه‌کان و ئازاد‌بیان ده‌بیتته هوی په‌یدا‌بوونی ئازاوه‌ی گه‌وره.

پی‌اوه گۆی و لووت پراوه‌که وه‌ک بل‌یی له بی‌رکردنه‌وه‌که‌م تی گه‌یش‌تبی وتی: من واده‌زانم که خوی فی‌رعه‌ونه نو‌یه‌که‌مان خویه‌کی شیتته..

وتم: بو‌چی؟!

وتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی خوا، فی‌رعه‌ونی نو‌ی ناچار‌کردووه که هه‌موو تاوانباران ئازاد‌بکات و ئیستا ئەوان به‌ئازاد‌بییه‌وه له‌ناو شار و بیابانی می‌سردا ده‌سوورپینه‌وه و ئیتر له کانه‌کان یه‌ک (دین) کانزا ده‌رناکرت و می‌سر تووشی هه‌ژاری و نه‌بوونی ده‌بیت. ئەه‌رچی من بی‌گوناح بووم و به‌ناهق منیان حوکم داو له کانگه‌کاندا کاریان پی‌کردم، به‌لام له جیاتی هه‌ر بی تاوانی هه‌زار تاوانباری راسته‌قینه‌هه‌و کانگانه‌دا کاریان ده‌کرد که ئیستا ئازاد‌بوونه.

لهو کاته‌ی ئه‌و پیاوه قسه‌ی ده‌کرد ده‌پروانییه ئه‌ندامه‌کانی له‌شم و هه‌ستم کرد که بۆنی خانه‌ی مه‌رگ که له‌منه‌وه ده‌هات له‌لای ناخۆش نه‌بوو و وتی: هه‌تاو پیستی له‌شی سووتاندوویته، به‌لام من رۆنم هه‌یه و ده‌توانم له‌شتی پێ چه‌ور بکه‌م.

کاتێ که له‌شی منی به‌ رۆنه‌که ده‌شیتلا وتی: من پێم سه‌یره بۆچی پارێزگاری له‌تۆ ده‌که‌م، چونکه کاتێ که له‌ منیان ده‌داو له‌شم بریندارده‌بوو و جنیوم به‌ خواجه‌کان ده‌دا که بۆچی منیان دروست کردوو و گرفتاری سته‌می خه‌لکیان کردووم، هیچ که‌سه‌ی پارێزگاری لێ نه‌ده‌کردم.

من ده‌زمانی هه‌موو تاوانبارکراوه‌کان و به‌نده‌کان خۆیان به‌ بێ گوناح ده‌زانن و ئه‌و پیاوه‌شم وه‌ک ئه‌وان ده‌هاته به‌رچاو، به‌لام چونکه ئه‌و چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردبووم و له‌شمی به‌رۆن چه‌ور کردبوو سه‌ره‌رای ئه‌وه له‌وکاته‌دا ته‌نیا‌بووم، لێم پرسی: ئه‌و زۆردارییه‌ی له‌گه‌ڵ تۆدا کردیان چی بوو و ئه‌م جه‌وره‌م بۆ باس بکه‌ بۆئه‌وه‌ی منیش هاوبه‌شی خه‌مه‌که‌ت بم.

پیاوه‌که وتی: من که ئیستا به‌رامبه‌ره‌تۆ له‌سه‌ر زه‌وی دانیشتووم و لووت و گویم نییه‌ رۆزگاری بوو خانوو و کیلگه‌ و مانگام هه‌بوو و له‌ مالمدا نان و گۆزه‌ی ئاوی جۆم هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر چاره‌په‌شی له‌ ته‌ک خانووه‌که‌ی مندا پیاویکی لێ ده‌ژیا که ناوی (ئانوکیس) بوو، ئه‌م پیاوه ئه‌وه‌نده زه‌وی و زارو کیلگه‌ی هه‌بوو که چاو بری نه‌ده‌کرد کۆتاییه‌که‌ی ببینی و مانگای زۆری هه‌بوو و ژماره‌ی به‌نده و خزمه‌تکاره‌کانی ئه‌و له‌ زیخی بیابانه‌کان زۆرتریوو، به‌لام من له‌ خواجه‌کان داواکارم لاشه‌ی پرزین و هه‌رگیز سه‌فه‌ره‌که‌ی دوا‌ی مه‌رگی ده‌ست پێ نه‌کات. ئه‌و کابرایه به‌و هه‌موو کیلگه‌و مانگایه‌ی که هه‌یبوو، چاوی له‌ کیلگه‌ بچووکه‌که‌ی من بریبوو و بۆئه‌وه‌ی له‌ژێر ده‌ستم ده‌ری به‌هینی به‌هانه‌ی پیده‌گرتم و هه‌موو سالی له‌وه‌رزی پاییز دوا‌ی هه‌لچوونی ئاوی نیل کاتێ که ئه‌ندازیاره‌کان ده‌هاتن زه‌وییه‌ کشتوکالییه‌کانیان ده‌پێوا من به‌سه‌رسورمانه‌وه ده‌پروانی

کیلگه‌که‌م بچووکه‌م بۆته‌وه و ئه‌ندازیاره‌کان که (ئانوکیس) دیاری ده‌دا پێیان له‌ زه‌وییه‌که‌ی منیان ده‌خسته‌سه‌ر زه‌وی (ئانوکیس) و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا من به‌رگرم ده‌کرد و ئاماده‌نه‌بووم زه‌وییه‌که‌ی خۆم به‌رامبه‌ر به‌ چه‌ند حه‌لقه‌ زێر و زیوی بده‌م به‌و.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا خواجه‌کان پێنج کور و سی کچیان داپێم و کچه‌ بچووکه‌که‌م له‌ هه‌موویان جوانتریوو و هه‌رئه‌وه‌نده (ئانوکیس) کچه‌ بچووکه‌که‌ی منی بینی، شه‌یدای بوو و یه‌کێ له‌ به‌نده‌کانی خۆی نارده‌ لای من و وتی کچه‌ بچووکه‌که‌ت بده‌ به‌من، ئیتر وازت لێ ده‌هینم. من که ده‌مویست جوانترین کچه‌که‌م بده‌م به‌ می‌ردێ که له‌کاتی پیریدا یارمه‌تیم بدات، کچه‌که‌م نه‌دا به‌ ئانوکیس. تا ئه‌وه‌ی رۆژیکیان (ئانوکیس) هه‌رله‌خۆبه‌وه وتی (من له‌ سالی‌کدا که دانه‌ویله‌ که‌م بوو ده‌غڵ و دانم داوه‌ به‌تۆ و، تۆ هه‌یشتا قه‌رزه‌که‌ت نه‌داوه‌ته‌وه به‌من). من سویندم به‌ خواجه‌کان خوارد که وانیه‌ی، به‌لام ئه‌و هه‌موو به‌نده‌کانی خۆی شایه‌تی بو‌دان و له‌ هه‌مان رۆژدا به‌نده‌کانی له‌ کیلگه‌که‌دا دایان به‌سه‌ر منداو ویستیان بمکوژن و منیش جگه‌له‌ دارێک هیچ شتیکی ترم پێ نه‌بوو که پارێزگاری له‌ خۆم بکه‌م و داره‌که‌م دا به‌ته‌وقی سه‌ری یه‌کیک له‌و به‌نده‌ و مرد.

دوا‌ی منیان گرت و گوێ و لووتیان بریم و منیان نارده‌ (کانگه‌) و ئه‌و پیاوه خانوو و زه‌وییه‌که‌ی منی له‌ بری قه‌رزه‌ خه‌یالییه‌که‌ی خۆی داگیرکرد و ژن و منداله‌کانی فرۆشت، به‌لام کچه‌ بچووکه‌که‌ (ئانوکیس) ی کرپیه‌وه و دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک وه‌ک که‌نیز خزمه‌تی خۆی پێ کرد، کردیه‌ ژنی یه‌کیک له‌ به‌نده‌کانی. من ده‌سال له‌ کانگه‌ کارم کرد، تائه‌وکاته‌ی به‌ فه‌رمانی فی‌رعونه‌ی نوێ منیان ئازادکرد و کاتی‌ک که‌ گه‌رامه‌وه خانوو و کیلگه‌که‌ی خۆم، هیچ ناسه‌واریکی لێ نه‌ما‌بوو و کچه‌ بچووکه‌که‌م که خوشکی (ئانوکیس) بوو دیارنه‌ما‌بوو و ده‌لێن له‌ ته‌به‌س له‌ مالی‌کدا وه‌ک خزمه‌تکار کارده‌کات. ئه‌و کاته‌ی له‌ کانگه‌دا کارم ده‌کرد (ئانوکیس) مرد و له‌ شاری مردوو‌ه‌کان ناشتیان، به‌لام من زۆر حه‌زده‌که‌م

برۆم و بزائم له سهر گۆزه که ی چی نووسراوه، چونکه بئ گومان تاوانکار بیه کانی ئەو پیاوه له سهر گۆزه که ی نووسراوه، به لام له بهر ئەوه ی خوینده واریم نییه ناتوانم نووسینه کانی سه رگۆزه که ی بخوینمه وه.

وتم: من خوینده واریم هه یه و ئەتوانم نووسینه کانی سه رگۆزه که ی (ئانوکیس) بخوینمه وه و ئەگەر هه زت لێیه ده توانم له گه لندا بێم بۆ شاری مردووه کان و هه رچییه ک له سهر گۆزه که ی نووسراوه بۆتی ئەگه یه وه.

پیاوه که وتی: ئومیده وارم ته رمه که ت هه میشه بێتی و ئەگەر ئەم چاکه یه م له گه لدا بکه ی خۆش حال م ده که ی.

وتم: به خۆش حال بیه وه ئاماده م له گه لندا بێم بۆ شاری مردووه کان و نووسراوه که ت بۆ بخوینمه وه، به لام مه گه ر نازانی به م وه زعه نا هیلن بچینه شاری مردووه کانه وه.

پیاوه لووت بر او هه که وتی: من تیگه ی شتم که تو ئاگات له هه یچ شتی نییه، چونکه ئەگه ر ئاگادار بو بیتایه ده تزانی فیرعه ونی نوێ دوا ی نازاد کردنی به نده کان برپاری داوه له بهر ئەوه ی چهنه سال بیکه له دیداری مردووه کانی خۆیان بئ به ش بوونه ما فیان هه یه بچنه ئەو شاره و مردووه کانی خۆیان به سه ربکه نه وه.

من و ئەو بهر ی کوه تین تاگه ی شتینه شاری مردووه کان و ئەو پیاوه که نیشانه ی گۆزه که ی وه رگرتبوو، منی برده سه ری و بینیم له بهر ده م گۆزه که ی هه ندی گوشتی کولاو و میوه و گۆزه یه ک شه راب داندرابوو، پیاوه لووت بر او هه که هه ندی شه رابی خواره وه و به منیشی داو داوای کرد نووسینه که ی بۆ بخوینمه وه و من وام خوینده وه:

((من که "ئانوکیس" م گه نم توو کرد و نه مام چاند و به رو بوومی زهوی و باخه که م فراوان بوو، چونکه له خواجه کان ده ترسام و (پینج یه کی)⁽⁸⁾ ده رامه ته که م ده دایه خواجه کان و رووباری نیل یارمه تیی دام و به رده وام ئاوی ده گه یانده زهوییه کانم و کهس له کیلگه کانی مندا برسی نه بوو و هه یچ یه کی که له

جیرانه کانی زهوییه کانیشم تووشی برسیتی نه ده هاتن، چونکه له و سالانه ی به رو بووم باش نه بوو یارمه تیی هه موویانم ده داو دانه و یلتم ده دا پیتیان... من فرمیستی چاوی هه تیوانم ده سه ربیه وه و هه ولتم نه ده دا قه رزه کانم له و بیوه ژتانه بستینمه وه که میترده کانیان لیتیان قه رز کردبووم و هه رکاتی پیاویک ده مرد بۆته وه ی ئازاری ژن و منداله کانی نه ده م داوای قه رزه که م لیتیان نه ده کرده وه و له بهر ئەمه ش له سه رتاسه ری ولاتدا خه لکی به چاکه ناویان ده هینام و له من رازی بوون. ئەگه ر مانگای یه کی دیار نه بووایه من مانگایه کی ساغ و قه له وم له جیاتی ئەوه ی خۆیان بئ ده به خشی و نه مده هیشته ئەندازیاران زهوییه کشتوکالییه کان به نا هه ق بپتون و زهوی یه کیکی تر بخه نه سه ر ئەوه یتر... ئەمه یه کاره کانی من (ئانوکیس) که ئەنجام داوه، بۆ ئەوه ی خواجه کان لیم رازی بن و له سه فه ره دوور و درێژه که ی دوا ی مردن یارمه تیم بدن...))

کاتی که گه ی شتمه کۆتایی خویندنه وه ی ئەم نووسراوه، کابرا لووت بر او هه که دهستی به گریان کردو، من پرسیم: بۆچی ده گرت؟

وتی: له بهر ئەوه ی ده زانم له باره ی (ئانوکیس) وه هه له بوومه، چونکه ئەگه ر ئەم پیاوه کابرایه کی چاکه کار نه بوو بئ له سه ر گۆزه که ی و نه ده نووسراو، ئیستاش هه رچییه ک لیره نووسرابی راست و دروسته و تادنی بیتی خه لک ئەم نووسراوه له سه ر گۆزه که ی ده خویننه وه و له بهر ئەوه ی ته رمی پیاو چاکیکه هه رگیز له ناو ناچیت و زیندوو ده میتیتسه وه، به لام من دوا ی مردن نامیتسه وه، چونکه لاشه ی خراپه کاران ده خه نه ناو نیله وه و ئاو ده یانباته ناو ده ریاوه و ده بمه خۆراکی گیانه وه رانی ده ریا.

من له م قسه یه ی پیاوه لووت بر او هه که سه رم سووما و ئەو کاته تیگه ی شتم که چۆن نه فامیی جۆری مرۆف هه رگیز له ناو ناچیت و له هه موو سه رده میتکدا ده تواندی که لک له نه زانی و پرپوچ په رستی خه لکی وه ربگیردی. هه زاره ها ساله کاهینه کانی میسر به هۆی نووسینه کانی کتیبی مردووه کان که خۆیان

نووسیویانه و دهلین له لایهن خوایه کانه وه هاتوه، خه لکیان کردۆته بهندهی خۆیان و هممو سووده کانی میسر هی ئەوانه، بۆئهو هی نه هیلن نه فامی خه لکی چاک ببیته وه دهلین هه وشهیه ک له کتیبی مردوه کان، جگه له وهی له سه زوی نووسراوه ته وه له ئاسمانیش له لای خوایه کان ههیه و پاریزراوه وه هه رگیز له ناو ناچیت.

ههروه ها بۆئهو هی باوه ری خه لکی به کتیبی مردوه کان نه گۆری وای ده رده خه ن که هه نووسراویک، له به ره وهی نووسراوه، راسته وه به شیه وهیه ک ئەم باوه ری یان له میشکی خه لکیدا به هیز کردوه که پیاویکی وه ک ئەو بوونه وه ره به ده خته که گوی و لووتی نییه، له گه ل ئەوه شدا که به هۆی دوژمنایه تی و ویستی خراپی (ئانوکیس) کردوو یانه ته به نده و ده سال له کانگه بووه، کاتی ده بینن له سه ر گۆره که ی (ئانوکیس) ئەم شتانه نووسراوه، واده زانی راسته وه له هه له دا بووه که ئانوکیس به پیاویکی بێ به زهیی و سته مکار له قه له م دا بوو.

پیاوه گوی براوه که فرمی سکه کانی سپیه وه و گوشت و میوه که ی ئەو پی هی نایه پیتشه وه و وتی: بخۆ .. سکی خۆت تیر بکه، چونکه ئە مرۆ که رۆژی ئازادی به نده کانی کانگه یه و ریگامان پێ ده ده ن بیینه ئیره ده توانین له م خواردنانه بخۆین.

دوای ئەوه ی به هۆی خواردنی گوشت و میوه و شه راب هاته وه سه رکه یف، رووی کرده گۆره که ی (ئانوکیس) و وتی: ههروه کو له سه ر گۆره که ت نووسراوه، تۆ پیاویکی باش بوویت و شیاوه که هه ندی له کاسه زپینه کان و کاسه زیو و مسیبه کانی ناو گۆره که ت به ی به من و ئەمشه و دیم و لیتی وه رده گرم.

من له ترسا هاوارم کرد: ئەته وی چی بکه ی؟! ئایا ده ته وی ئەمشه و بییت و دزی له م ئارامگه یه بکه ی؟ مه گه ر نازانی هیچ تاوانی له وه گونا هتر نییه دزی له گۆری خه لکی بکه ی؟ ئەم تاوانه له لایهن خوایه کانه وه لی خۆش بوونی نییه.

پیاوه لووت براوه که وتی: بۆچی قسه ی به لاش ده که ی، مه گه ر تۆ له سه ر

گۆره که ی نه تخوینده وه که ئانوکیس چه ند پیاویکی چاکه کار بووه و ئەم پیاوه که به پیی فه رمانی خوایه کان هه لسه که وتی کردوه هیچ رازی ناییت قه رزاری من بییت و ئەگه ر زیندوو بووایه خۆی قه رزه که ی منی ده هی نایه وه، چونکه گومانی تیدانییه ئەو خانوو و زهوی و مال و مندالی منی کرده هی خۆی و مال و ژن و منداله که می فرۆشت و کچه بچوو که که می وه ک که نیزی له خزمه ت خۆیدا راگرت، که واته ئانوکیس که قه رزاری من به خۆش حالیه وه قه رزه که ی خۆی ده داته وه به من و ئەمشه و بۆ وه رگرتنه وه ی داوا کاریه که م دیم و تۆش ده توانی له گه ل مندا بییت و به شیکت به رکه وییت، چونکه ئەو ده بییت قه رزه که م بداته وه و ئەوه ی لپی ده ستیتم بۆمن حه لاله و ده توانم دوای ئەوه ی لیم سه ند هه ندی له و داراییانه م بده م به تۆ و خۆت له ئارامگه که دا ده ری به ینی.

ئازادی به نده کانی کانگه و ریگا پیدانیان بۆ شاری مردوه کان به ته واوی رووخسارو ئارامی شاری مردوه کانی شیان بوو و ئەو شاره ی، که له جیگای زیندوو هکان زیاتر پاریزگاری لی ده کرا، له و شه وه دا که وته به ر تالان کردن. من و به نده که پیکه وه چووینه ناو ئارامگا که ی ئانوکیس وه و هه رچه نده ی توانیمان له و قاپ و کهل و په له زپین و مسی و شته به نرخه کانی ئارامگه که مان هه لگرت. به نده ئازاد کراوه که ده یوت ئەوه ی من ده بیه م مافی خۆمه و کاره که ی من دزی نییه. کاتی که زپیر و مسه کافمان ده گواسته وه بینیم هه موو پاسه وانه کان که ئەرکیان گرتنی دز و گومان لیکراوه کان بوو وه ک به نده کان ده ستیان کردبوو به تالان و کاتی گه یشتینه وشکانی نیل هیشتا له شاری مردوه کان دزی و تالان به رده وام بوو.

کاتی خۆره لالتن، ئیمه گه یشتینه وشکایی که ناری نیل و له و کاته دا هه ندی له مامه له چیه کانی سووریا له وه به ر رووباره وه چاوه ری بوون کهل و په له تالان کراوه کان له دزه کان بکرنه وه. ئەوه ی ئیمه هی نابوومان له لایهن کپاریتیکی سووریا وه به چوارسه د (دیین) کپرایه وه. له م زپیره دووسه د (دیین) به رمن که وت

و ئه‌وه‌ی مابوو به‌ربه‌نده لوت بر او هه‌که کهوت و وتی: بۆ به‌ده‌ست هینانی زێر و پاره ریگیایه‌کی ئاسانمان په‌یدا کرد چونکه ئه‌گه‌ر په‌نجای ساڵ له‌م داره رایانه‌ی که‌ناری نیل چه‌مالیمان بکر دایه نه‌مانده‌توانی ئه‌م هه‌موو زێره به‌ده‌ست به‌هینین.

دوای ئه‌وه‌ی زێره‌کانمان به‌ش کرد له‌ به‌کتر جیابووینه‌وه و ئه‌و به‌ره‌و لایه‌ک چوو و منیش به‌ره‌و لایه‌کی تر رویشتم. بۆ ئه‌وه‌ی بۆنه‌که‌ی له‌شم نه‌هیتلم هه‌ندی کافور و بیخه‌که‌م (بیخه‌ک جوهره گیایه‌که که دوای ئه‌وه‌ی ده‌یکوتن به‌کاری ده‌هینن و، وه‌ک سابوون که‌ف ده‌کات و مرۆف پاک ده‌کاته‌وه - وه‌رگێر) کړی و له‌ که‌ناری نیل خۆم پێ شۆری و به‌ته‌واوی بۆنی خانه‌ی مه‌رگم لێ رویشتم و ئیتر خه‌لکی خۆیان لێ دوور نه‌ده‌خستمه‌وه. دوایی کراسیکم پێ کړی و چوومه خواردنگه‌یه‌ک نان بخۆم، کاتێ که‌ خه‌ریکی خواردن بووم گویم له‌ ده‌نگه‌ ده‌نگی شاری مردوو هه‌کان بوو و سه‌یرم کرد نه‌فیر لێ ده‌ده‌ن و گالیسه‌که جه‌نگیه‌که‌کان که‌وتنه‌رێ. له‌وانه‌ی ئاگادار تر بوون پرسیم: ده‌نگ و باس چییه‌؟

وتیان: رمداره‌کانی تابه‌ت که‌ پاسه‌وانی فیره‌وونن پێیان سپێردراوه که‌ به‌نده ئازادکراوه‌کان سه‌رکوت بکه‌ن که‌ له‌وه زیاتر شاری مردوو هه‌کان تالان نه‌که‌ن. ئه‌و روژه پێش ئه‌وه‌ی خۆرئاوا بێت زیاتر له‌ سه‌د که‌س له‌ به‌نده ئازادکراوه‌کان که‌ پێشتر له‌ کانگه‌ کاریان ده‌کرد سه‌ره‌و خوار له‌ دیواره‌کانی شاری گبس هه‌لئوسران و مردن و له‌ دوای ئه‌وه ئازاوه و تالانی شاری مردوو هه‌کان دامرکایه‌وه. ئه‌و شه‌وه له‌ خانویه‌کی گشتیدا مامه‌وه و مه‌به‌ستم ئه‌وه‌بوو که‌ خۆم سه‌رگه‌رم بکه‌م، به‌لام له‌و ماته‌م خانه‌یه‌دا ته‌نیا خه‌مه‌کانم زیادێ ده‌کرد.

دوای هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌م له‌ خانه‌ گشتیه‌که‌دا چوومه میوانخانه‌یه‌ک و نووستم و به‌یانی روژی دواتر به‌ره‌و خانوو هه‌که‌ی پیشووی خۆم که‌وتمه‌رێ که‌ قه‌رزه‌که‌ی (کاپتا) بده‌مه‌وه و سوپاسی بکه‌م، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌و پاشه‌که‌وته که‌مه‌که‌ی خۆی نه‌ده‌دا پێم نه‌مه‌توانی تهرمی دایک و باوکم بیه‌مه‌ خانه‌ی مه‌رگ.

کاپتا کاتێ که‌ منی بینی که‌وته گریان و وتی: گه‌وره‌م.. وام زانی مردوو یته،

چونکه له‌ دلی خۆمدا ده‌موت ئه‌گه‌ر زیندوو بووایه ده‌هات بۆ ئه‌وه‌ی دیسانه‌وه پاره مسم لێ بستین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ جاری پاره‌ت و مست لێ سه‌ندوووم و ئه‌و که‌سه‌ی جاریک کانزا بداته یه‌کیک ده‌بێ هه‌تا ماوه هه‌ر پاره‌ی بداتی. من ئه‌گه‌رچی وام ده‌زانی مردوو یته، به‌لام دوورین بووم و بۆ یارمه‌تیی تۆ له‌ گه‌وره نوێیه‌که‌م و دایکی (که‌ خواجه‌کان لاشه‌که‌ی په‌رش و بلاویکه‌ن) دزیم ده‌کرد و دایکی ئه‌و به‌رده‌وام دارکاری ده‌کردم و به‌م زوانه هه‌ره‌شه‌ی ئه‌وه‌ی لێ کردم که‌ ده‌مفرۆشی و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیستا تۆ هاتوی و اباشه که‌ به‌یه‌که‌وه خۆمان لێره قوتاریکه‌ین و پرۆینه جیگیایه‌ک که‌ له‌م تیمساحه به‌دوورین.

من له‌ وه‌لام دانه‌وه‌ی دوودل بووم و ئه‌و وتیه‌وه: گه‌وره‌م ئه‌گه‌ر بۆ خه‌رجی ژیانته‌نگای من هه‌ندی پاره‌م هه‌یه و ده‌توانین سه‌رفی بکه‌ین و کاتێ که‌ پاره‌که ته‌واوو من کار ده‌که‌م و ناهیتلم تۆ برسی بیت، به‌مه‌رجی تۆ له‌ده‌ست ئه‌م ژنه (که‌وه‌ک تیمساحه) و کوپه‌ گه‌وجه‌که‌ی رزگارم بکه‌ی.

وتم: کاپتا من ئه‌مڕۆ بۆ ئه‌وه‌ هاتوو مه‌ته ئیتره که‌ قه‌رزه‌که‌ت بده‌مه‌وه، چونکه ده‌زانم ئه‌وه‌ی تۆ دات به‌من سه‌رجه‌می پاشه‌که‌وتی چه‌ند ساڵه‌ی تۆ بوو.

دوایی هه‌ندی پاره‌ی زۆر له‌وه‌ی خۆی زیاتر پێدا له‌ بری قه‌رزه‌که‌ی و، ئه‌و له‌ خۆشیا که‌وته سه‌ماکردن و دوایی تینگه‌یشت که‌ هه‌لپه‌رکێ بۆ یه‌کیکی وه‌ک ئه‌و به‌سالاچوو جوان نییه‌و، وه‌ستایه‌وه و وتی: گه‌وره‌ی من دوای ئه‌وه‌ی کانزاکانم دا به‌تۆ ده‌ستم کرد به‌ گریان چونکه وامده‌زانی جاریکی تر چاوم پێیان ناکه‌وتیه‌وه، به‌لام گله‌یی له‌ من مه‌که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سه‌ی که‌ هه‌موو ته‌مه‌نی به‌نده بووبی دلێکی به‌هیتزی نییه‌ و ناتوانی کانزاکانی خۆی بداته یه‌کیکی تر و ئاسووده بیت، ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌که‌سه پێشتر گه‌وره‌ی بووبی.

وتم: کاپتا جگه‌له‌وه‌ی قه‌رزه‌که‌تم دایه‌وه له‌ جیاتنی ئه‌و چاکه‌یه‌ی له‌گه‌ل من کردت ده‌مه‌وێت تۆ له‌ خاوه‌نه‌که‌ت بکرمه‌وه و ئازادت بکه‌م.

کاپتا وتی: تۆ ئه‌گه‌ر من بکریته‌وه و ئازادم بکه‌ی من هیچ جیگیایه‌که‌م نییه

بۆی بچم و کەسێ کە هەموو تەمەنی بەندە بووبێ ناتوانی بە ئازادی بژیت، من بەندەبەکی یەک چاوم کە دەبێ بەردەوام (گەورە)م هەبیت و بە بێ خواوەن لە مەریتکی یەک چاوی بێ شوان دەچم، من ئامۆژگاریت دەکەم کە کازاکانت بۆ کرپنی من بەخۆراپی بەفیرۆ مەدە، چونکە من هی تۆم و دەتوانی من لەگەڵ خۆتدا ببە. دوایی تاکە چاوەکە هی لێ داگرتم و وتی: گەورە بەخشندەکەم، من چونکە دوورین بووم هەموو روژی لە بارە بەرپیکەوتنی کەشتییەکان لێرە زانیاریم بەدەست هێناو دەزانم لەم کاتەدا کەشتییەکان لێرەو بەرە (ئەزمیر) دەروات و ئیمە دەتوانین سواری ئەم کەشتییە بین و خۆمان بگەیهینە ئەزمیر و تاکە گرفتێ کە دەمیتێتەو ئەوێه کە بەر لە رویشتمان دەبێ دیارییەک بە خوایەکان بدەین بۆئەوێ بە ساغی بگەینه شوێنی مەبەست و، من دوای ئەوێ باوەرم بە (ئاموون) ئەما هێشتا خوایەکی ترم نەدۆزیووەتەو کە دیاری بدەم و لە خەلکیشم دەپرسی ئایا دەکرێ رینوماییم بکەن و خوایەکم نیشان بدەن کە بتوانم بپه‌رستم و دیاریی بدەم؟ ئەوان وتیان (خوای فیرعه‌ون بپه‌رسته کە ناوی ئاتوونە...) پرسیم: ئەم خوایە (ئاتوون) بەچی دەژیت و خاواوەندی دەکات؟ وتیان (خوای ئاتوون بەهۆی راستییەو دەژیت و خاواوەندی دەکات...) من تیگەیشتم کە ئەم خوایە بەکەلکی من نایەت، چونکە خوایەک کە بیه‌وێ بە راستەقینە حەقیقەت بژیت و خوایەتی بکات بێ گومان خوایەکی سادەو بێ ئاگایە، ئەگەر نا دەیزانی کە راستی شتیکی کە هەرگیز جیبەجێ نابیت. ئیستا گەورەم تۆ دەتوانی پێم بلێی چ خوایەک بپه‌رستم.

من گۆبەکە هی خۆم کە لە بەردەم ئارامگە ی فیرعه‌ون و لەکاتی ناشتنی بەختیو کەرەکانم دۆزیوومەو دای پیتی و وتم: ئەم خوایە بپه‌رسته.

کاپتا وتی: ئەمە چیبە..؟

وتم: فیرعه‌ون باوەرێ بەم خوایە بوو و وای هەست دەکرد کە مایه‌ی بەختەو هەریبە و منیش لەو روژە ی دەستم کەوتوو هەست دەکەم بەرەو بەختەو هەری

دەچم، چونکە بوومەتە خواوەن زیڕ و ئەگەر تۆش ئەم گۆبە لەلای خۆت رابگری لەوانەبە بەختەو هەری روت تی بکات و منیش لەو بەختیارییەت کەلک وەربرگم. کەواتە ئیستا کە ئەم گۆبەت هەیه خۆت بگۆرە و کراسی وەک دانیشتووانی سووریا لەبەر بکە کەبەو کەشتییە ی، دەلێی ئامادە ی بەرێ کەوتنە برۆین و من وابیردە کەمەو کە قسەکەت راستە کە دەلێی نابێ پارەکەت بە کرپنی من بەفیرۆبە ی، چونکە لێرەو تا ئەزمیر خەرجیمان دەوێت و دوای گەیشتمان بۆ ئەو شارە دەبێ هەندێ کازامان هەبیت کە خەرجی بکەین تاکو من دەست بە پزیشکی دەکەم. دەبێ پیت بلێم منیش بەپەلەم کە هەرچی زووتر لەم شارە برۆم، چونکە کاتی لە کۆلانەکانی تەبەس هەنگاو دەنیم واهەست دەکەم هەرکەسێ دەمبێنی جنیوم پێ دەدات و دوای ئەوێ لەم شارە رویشتم هەرگیز ناگەریمەو.

(کاپتا) وتی: گەورەم، هیچ کات لە بارە داهاوتو بریاری یە کجاری مەدە، چونکە تۆ نازانی کە لە ئاینده‌دا چی دەبێ و چی روودەدات و لەبەرئەو لە ئەمروو بریاری نەگەرانه‌و بۆ تەبەس مەدە، چونکە لەوێه روژی بیت گەرانه‌وت قازانجی فراوانی تێداییت. سەرپرای ئەوێ هەرکەسێ بە ئاوی نیل تینویتی خۆی بشکیتنی ناتوانی بەردەوام لە ئاوەکانی تر خۆی تیرئاو بکات و نیل بەرەو خۆی رایده‌کشیتەو. من نازانم تۆ لێرە تووشی چ کردەو هەیک بووێتە کە بەم شپۆهێ (تەبەس)ت لەبەر چاوەوتوو، بەلام بریاری لێرە رویشتمەکەت بەشتیکی ژیرانه‌ دادەنیم. سینۆهە من دلنیات دەکەم کە ئەم کردەو هەیکت هەرچییک بیت فەرامۆشی دەکە ی، چونکە گەنجەکان دوای چەندین سال رووداوەکانی رابردوو لە بیردەکەن و کەسانی پیریش ئەگەر وەک گەنجەکان تەمەنی درێژیان هەبووایە رووداوەکانی رابردوو یان لەبیر دەکرده‌و، بەلام چونکە تەمەنیان درێژ نابیت مەجالی بەیاد سپاردنی رووداوەکانی رابردوو یان دەست ناکەوێت. هەر کردەو هەیک کە لە مرۆف رووبدات وەک بەردیک وایە کە فرپیی

بدنه ناو دهریاوه، ئەم بەرده دواى ئەوهى كهوته دهریاوه دهنگیتكى گهوره دروست دهكات و ناوهكه دهشله قینى و مروث و ابیرده كاتهوه كه ههركیز ناوسه واری ئەو په شوكان و شله قاندنه له ناو ناچیت، به لام دواى چهند ساتیک ناوهكه ئارام ده بیتهوه به شیوهیهك كه مروث به خوی دهلی به هیچ شیوهیهك ئەم ناوه بەردى تی نه كه وتوووه ئەگەر نا ئەوها هیمن نه ده بوو. توش دواى چهند سال به ته و اوته تی ئەم رووداوهى كه له م شاره به سهرتدا هاتوووه له بیرده كهى و به دهولمه ندى و دهسه لاتوه دهگه پیتتهوه ته بهس و ئەگەر تائه و كاته ناوى من له لیستی بهنده ههلهاتوووه كان بوو تو ده توانی پارێزگاریم لی بکهیت و نه هیتلی تازارم بدهن.

وتم: ههركاتى دهسه لات و دهولمه ندىم هه بى ئامادهم كه پشتگیریت لی بکهم، به لام من بوئه وه لیتره دهروم كه هیچ كات نه گه پیمه. لهم كاته دا دایكى گهوره كهى كاپتا بانگی كرد و ئەویش پیش ئەوهى پروات پیتی وتم: له پیچی كۆلانه كه دا چاوه پیم بکه كه میكى تردیم. من له بهرامبهر قاپییه كه دووركه و قهوه وه له پیچی كۆلانه كه دا له چاوه پروانى ئەودا وه ستام. ئەوه ندهى پی نه چوو كاپتا هات و سه به ته یه كى به دهسته وه بوو و كلاویكى گهوره ی بارانى له بان سهرى دانا بوو و بینیم له دهسته كهى تری چهند حهلقه مسیكى پی بوو و نیشانى منى داو وتی: ئەم ژنه كه دایكى هه موو تیمساحه كانه من بو شت كړین دهنیتریته بازار، به لام من هیچى بو ناکرم چونكه كهل و پهلی تاییه تی و پتیوستى خۆم كه بزم هه لده گیردی هیناومه و كر دوومه ته ئەم سه به ته یه وه كه لیتره برۆین و، ئەم حهلقه مسانه سه رمایه كه مان بو دابین كردنى خه رجی سه فەر زیاد دهكات.

سه یرم كرد له سه به ته كه یدا كراسیك و قژیكى دهستكردیشى پی بوو. كه له خانوو كه دووركه وتینه وه و گه یشتینه كه نارى نیل جله كانى گۆرى و قژه كهى كرده سهرى. منیش دارىكى تاشراوم بو كرى، چونكه بینیبووم خزمه تكارى پیاوه

به رزه كان داربه دهسته وه دهگرن، دواى له داره راى كه شتییه كانى سووریا نزیك بووینه وه و سه یرم كرد كه شتییهك ئاماده یه و خه ریکه به ری ده كه وى. كه شتیوانه كه خه لکی سووریا بوو و كاتى زانیى من پزیشكم و دهچمه ئەزمیر به خوشحالییه وه من و كاپتاى وه رگرت، له به رته وهى له كه شتییه كه یدا هه ندى له مه له وانه كان نه خۆش بوون و به ئومید بوو من له ریگا چاره سه ریان بکه م. دهركه وت كه گۆیه كهى باسمان كرد به خته وهرى بو هینا بووین، چونكه كاره كانمان ئاسان بوو و دهمانتوانی به ئاسانى سه فه ربه كین و كاپتا كه كاربه گه ریتى گۆیه كهى بینى وهك خوایه كى راسته قینه كه وته په رستنى.

- ۱- مه بهست له گۆزه شكاندن مه راسیمى ژن هینانه كه ئەوسا وا باو بووه - وه رگپرى كوردی .
- ۲- له كۆن كرىكاره كان ئاماده نه بوون له كانگه كاریكهن و كانزا دهریه تین ، له به رته وه به نده كانیان به زۆر دهخسته سه ر ئەم كاره قورسه - وه رگپرى .
- ۳- دین : پتیوانه ی میسرى - نزیكه ی یك گرام - وه رگپرى .
- ۴- كه گه یشتمه ئەم به شه له بییره وه ریبه كانى سینۆه به پتیووسى (میکا فالتارى) گریانم هات و هۆى گریانه كه م ئەوه بوو كه له بنه ماله یهك كه من یه كیتك بووم له ئەندامه كانى گه نجىكى وه كو سینۆه هه موو شتیكى خۆى له پتیناوى هه واو هه وهس داناو هه ژار كه وته وه - وه رگپرى .
- ۵- سینۆهه پزیشكى میسرى هه روه كو خۆى له په رتوو كه كه یدا دهلی داهینتەرى ددانى دهستكردوه و بیگومان ئەو یه كه م كه سه كه توانیویه تی ددانى دهستكرد له مادده یهك جگه له شفره ی فیل دروست بكات و، ئەگەر پیش ئەویش ددانى دهستكرد هه بوو بیهس به شفره فیل دروست كراوه و له به رته وهش هه ژاران نه بانده توانی له ته مه نى پیریدا تا قسمى ددان بکه ن، چونكه پارهى شفره یان پی نه ده درا- وه رگپرى .

۶- وادی السلاطین .

۷- ته له سم : جادوو

مسهکه‌ی زۆر دلگران بوو.

ئەم رووداوانە ماوەیەکی خایاند تاکو سەول لێدەرەکان کە تا ئەو کاتە لە نیل و لە دەریادا سەولیان لێ دەدا دەستیان هەلگرت و مەلەوانەکانی کەشتی بۆ بەردەوامی بەرەو پێش چوونی کەشتییە کە چارۆگەکانیان هەلکرد. لەو کاتەدا هەموو شتێ ئارام بوو و ئیتر مەلەوانەکان دەموچاوی خۆیان بریندا نەدەکرد و رییوارەکانی دەریا بانگی خوایەکانیان نەدەکرد. دواى ئەوێ چارۆگەکان هەلگران کەشتییە کە خیراتربوو و گرفتاری جوولەى شەپۆلەکانی دەریابوو. کاپتا کاتێ کە بینی کەشتییە کە بەو شێوەیە تەکانی دەدا ترساو یەکتێ لە گوریسەکانی کەشتییە کە بە قایم گرت و دواى چەند ساتێ بەنالەو بە منی وت: بە شێوەیە ک گەدەم بەرز دەبیتەو کە خەریکە لە دەمەو دەیتە دەری و بێ گومان دەمەم.

کاپتا وای دەزانی دەمرێ و بە منی وت: گەورەم لە تۆ دلرەنجاو نیم، چونکە تۆ منت بۆ ئیتر نەهیناوه، بەلکو خۆم بووم کە بە تۆم وت دەبێ لە تەبەس دەریچین و برۆینە شارێکی تر. کاتێ کە مردم لاشە کەم فری دەره ناو دەریاوه، چونکە ئاوی دەریا شۆرەو وەک حەوزەکانی خانەى مەرگ وایەو ناھیتلێت لە شەم پەرت و بلاو بیت.

مەلەوانەکانی کەشتییە کە لە زمانى میسرى تی دەگەشتن کاتێ ئەم قسانەیان گوێ لێ بوو، کەوتنە پێکەنین و پێیان وت: ئەى کابرای یەک چا و لەم دەریایەدا گیانەوهرى وەها هەیه کە ددانەکانی لە ددانى تیمساح گەورەتر و تیژترەو پێش ئەوێ لاشە کەت بگاتە بنی دەریاوه کەرت کەرت دەکەن و قووت دەدەن.

کاپتا کە تیگەشت تەرمە کەى لە ئاوه سوێرە کەى دەریادا نامی نیتەو و دەبیتە خۆراکی گیانەوهران، دواى بیستنى قسە کەیان دەستی بە گریان کرد. دواى پاش کەمێکی تر کەوتە رشانەو و لە دواى ئەو رییوارانى کەشتییە کە چ میسرى و چ سربانى هەموویان گرفتاری رشانەو بوون و هەرچی بەک لە گەدەیان

بەشى دەهەم

نەخۆشییەکی پەردەسین و نەناسراو

کەشتییە کە کەوتەری و ئیمە ماوەی بیست و چوار رۆژ بەسەر ئاوی نیلەو رۆشتین تا گەشتینە دەریا. لەم بیست و چوار رۆژەدا بە بەردەم شارو پەرسنگە و کیلگە و میگەلی زۆر دا تێپەڕین. بەلام من لە بینینی دیمەنى ئەو دەولە مەندیانەى میسر چیژم وەر نەدەگرت، چونکە بە پەلەبووم هەرچی زووتر لەو ولاتە برۆم و خۆم بگەیهنمە جیگایە کە لەوێ نەمناسنەو. کاتێ لە نیل چوینە دەرهو و کەشتی کەوتە دەریاوه، ئیتر کاپتا نەیدەتوانی وشکاوییەکانی نیل ببینی و پەرتیشان بوو و بە منی وت: ئایا باشتر نییە لە کەشتی دابەزین و بە وشکاییدا برۆین بۆ ئەزمیر؟

وتم: رێگای وشکانی چەتەى لیبیە و هەرچی بەکمان هەبێ لیمانی دەستین و لەوێ بەمان کورژن.

مەلەوانەکانی کەشتییە کە کاتێ دەریایان بینی وەک خوی پێشوویان دەم و چاوی خۆیان بە بەردی تیژ رنییەو تاکو خوایەکان بەکەنە دۆستی خۆیان و بەسەلامەتی بگەنە جیتی مەبەست. رییوارەکانی کەشتییە کە کە زیاتر خەلکی سووریا بوون بە دیتنی ئەم دیمەنە کەوتنە مەترسی و میسرییەکانیش کە لەو کەشتییەدا بوون ترسان. میسرییەکان لە خوای خۆیان (ئاموون) داواى یارمەتییان دەکردو سربانییەکان هاواریان بو (بەعل) دەکرد و کاپتاش خوایە کەى خۆی دەرھینابوو و لە بەردەمیدا دەگریا و بۆ ئەوێ دەریا بەکاتە دۆستی خۆی حەلقە یەکی مسی خستە ئاوه کەو، بەلام دواى بۆ لە دەست چوونی

کهسانه‌ی له وشکانیدان ساغتر دهن، چونکه قورسایه گه‌ده‌یان به‌هۆی رشان‌وه یه‌ک له دوای یه‌که‌کانه‌وه نامینێ و نه‌خۆشیهی دهریا به‌س ئه‌و کاتانه هه‌به‌که کهشتی له‌سه‌ر دهریا ده‌روات و، که گه‌یشه‌ وشکانی نامینێ.

له‌م قسانه‌دا بووین که شه‌وداهات. له کاتی‌کدا که له‌هیچ لایه‌که‌وه وشکانی دیارنه‌بوو، به کهشتیوانه‌که‌م وت: له‌م شه‌وه تاریکه‌دا چۆن ریگاکه‌ت ون ناکه‌یت و له جیاتیه‌ی ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌زمیر بچی بۆ سه‌رزه‌مینیه‌ی مرۆف خۆره‌کان ناچی؟^(۱) وتی: من یارمه‌تی له‌ خوایه‌کان وه‌رده‌گرم و ریگا ون ناکه‌م. تا کاتیه‌ که رۆژه‌ خوای خۆر یارمه‌تیم ده‌دات و کاتیه‌ شه‌و خوای مانگ و خوای ئه‌ستیره‌کان یارمه‌تیم ده‌دن و ناهیلتن به‌ره‌وشوینیه‌ی زه‌لام خۆره‌کان بپۆم.

پاشان کهشتیوانه‌که‌م به‌جیه‌ی هیشته‌ و چوومه‌ گۆشه‌یه‌که‌وه که بنووم، به‌لام تا به‌یانیه‌ به‌هۆی رۆشینه‌ی کهشتیه‌که‌وه ده‌نگیه‌ چارۆکه‌کان و شه‌پۆله‌کانی دهریا خه‌وم لێ نه‌که‌وت. رۆژی دوایه‌ی هه‌ندی خواردم بۆ کاپتا برد و ئه‌و نه‌یخوارد و ئه‌وسا دلنیا‌بووم که ده‌مری، چونکه هه‌رگیز رووی نه‌دا‌بوو که کاپتا هۆو ده‌رفه‌تیه‌کی بۆ خواردن ده‌ست بکه‌وتایه‌وه که له‌کی لێ وه‌رنه‌گرتی. هه‌وت شه‌و و هه‌وت رۆژ ئیمه‌ له‌ دهریادا بووین و له رۆژی هه‌شتمه‌ ئه‌زمیر ده‌رکه‌وت. کاتیه‌ گه‌یشه‌تینه‌ ناو به‌نده‌ره‌که‌ چارۆکه‌کانیان هینایه‌خواره‌وه و مه‌له‌وانه‌کانی کهشتیه‌که‌ سه‌ولیان به‌ده‌سته‌وه‌ گرت که کهشتیه‌که‌ بگه‌یه‌ننه‌ په‌راویز و، من به‌ سه‌رسورمه‌انه‌وه سه‌یرم کرد به‌نده‌که‌م و هه‌موو ریبواران که بێ هینبوون، هه‌رئه‌وه‌نده‌ کهشتیه‌که‌ گه‌یشه‌ به‌نده‌ر هه‌لسان و به‌رێ که‌وتن و هه‌موویان ده‌یانوت برسیمانه‌ و داوای خواردنیان ده‌کرد.

من هیه‌چ کاتیه‌ نه‌م بینیبوو که کومه‌لێ نه‌خۆش که وات ده‌زانی ده‌مرن له‌ نا‌کاو به‌وشیه‌یه‌ ساغ ببنه‌وه و بکه‌ونه‌رێ و قسه‌بکه‌ن و پێ بکه‌ن. ئه‌وسا که زانیم که زانست کۆتایی نییه‌وه مرۆف هه‌رچه‌نده‌ شت فیریته‌ هیشته‌ داماره‌ و پیوستیه‌ به‌ فیربوونی تره‌، چونکه ئه‌گه‌رچی ئیمه‌ی پزیشکی میسری باشترین

پزیشکه‌کانی جیهانین، به‌لام هیشته‌ به‌قه‌ده‌ر کهشتیوانیه‌کی نه‌خوینده‌وار زانیاریان نییه‌ و هاوکاره‌کانی من له‌ ته‌به‌س له‌ بوونی نه‌خۆشیه‌کی ئه‌وتۆ که له‌نا‌کاو دا چاره‌سه‌ر ده‌بێ بێ ئا‌گابوون^(۲).

سووریا به‌ ولاتی سوور ناسراوه‌و میسر به‌ ولاتی ره‌ش (به‌هۆی ره‌نگی خا‌که‌که‌یان) و هه‌روه‌کو ره‌نگی خاکیان جیا‌وازه‌، هه‌موو شتیکی سهربانییه‌کان له‌گه‌ڵ میسرییه‌کان جیا‌وازه‌.

میسر ولاتیکی ته‌خته‌و چیا‌ی نییه‌، به‌لام سووریا ولاتیکی شاخاوییه‌ و له‌ نیوان دوو چیا‌دا ده‌شتیه‌که‌ هه‌یه‌ و له‌هه‌ر ده‌شتیه‌که‌ له‌و ده‌شتانه‌ گه‌لیک ژیان به‌سه‌ر ده‌به‌ن و، پاشایه‌کیان هه‌یه‌وه‌ هه‌موو ئه‌م پاشایانه‌ خه‌راج (سه‌رانه‌)یان ده‌دایه‌ فیرعه‌ون.

له‌ که‌ناره‌کانی سووریا خه‌لکی به‌هۆی ماسیگرتن و دهریاوانی ده‌ژیان و له‌ ناو زه‌وییه‌کان هۆی ژیان کشتوکال و چه‌ته‌یه‌ی (ریگری) بوو و له‌شکره‌که‌ی فیرعه‌ون هه‌رگیز نه‌یتوانیبوو ریگره‌کانی سووریا سه‌رکوت و بن بریکات.

له‌ میسر خه‌لکی زیاتر رووت بوون، به‌لام له‌ سووریا خه‌لکی سه‌رتاپا پۆشته‌ بوون و جل و به‌رگی خۆیان له‌ خوری ده‌چنی، به‌لام هه‌مان خه‌لکی که سه‌رتاپا پۆشرا‌بوون کاتیه‌ که ده‌یانویست پیوستیه‌ سروشیه‌کانی خۆیان جیه‌ه‌جی بکه‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی بپۆنه‌ جیه‌گایه‌کی تایبه‌ت و ئه‌م کاره‌یان له‌وێ بکرده‌یه‌ له‌ هه‌موو جیه‌گایه‌که‌دا بێ ره‌چاوکردنی دید و بینینه‌ی خه‌لکی کاره‌که‌یان ده‌کرد و گوتیان نه‌ده‌دایه‌.

پیاوه‌کانی سووریا ریش و قژی درێژیان هه‌یه‌ و هه‌ر شارێ له‌ ولاته‌که‌یان خوایه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو و مرۆفیان بۆ خوایه‌کان قوربانی ده‌کرد. هه‌ندی له‌ کرده‌وه‌کان که له‌ میسردا ناشیرینه‌، له‌ سووریا ریگای پێ دراوه‌ و له‌وانه‌ دۆستایه‌تی و هه‌لسوکه‌وتی ژن و پیاوه‌ و، له‌ هه‌ندی له‌ جه‌ژنه‌کان پیاوه‌کان و ژنه‌کان به‌ شپوه‌یه‌کی ئاشکرا تیکه‌لی یه‌کتر ده‌که‌ن.

هەر جارى فيرعهون كاربه دهستىكى دهنارد كه له پاشاكانى سووربا سهرانه وهربگرئ، ئهو كاربه دهسته ئهم فه رماندهى به دوورخستنه وه ده زانى، چونكه ميسرىبه كان جگه له كه ميكيان ئهوانى تر نه يان ده توانى له گه ل وه زعى ژيانى دانىشتوانى سووربا بسازين. له گه ل ئه وه شدا له ئه زمير په رستگايه كى لي بوو به ناوى (ئاموون) و ميسرىبه كانى دانىشتووى ئه و شاره ديارىيان بو ئهم په رستگايه ده برد.

ماوهى دووسال من له ئه زمير مامه وه و له م ماوه يه دا زمان و خه تى بابلى فيرېووم، چونكه پييان گوتم يه كئ كه زمان و نووسينى بابلى بزاني ده توانئ بو هه موو ولاته به ناوبانگه كانى دنيا سه فه ربكات و له هه موو شوينئ له گه ل خه لكى خوئنده وار قسه بكات. خه تى بابلييان له سه ر له وحه ي خاكى (رؤس) كه له شپوهى هه ويره ده نووسى، پاشان له وحه كان كه به په يكان (شتىكى نووك تيز) له سه رى نووسرابوو ده يانكرده ئاگره وه و وه ك خشت ره ق ده بوو. من له پيشا پيم سه يرېوو بؤچى خه تى بابلييان وه ك خه تى ميسرى له سه ر پاپيروس نه ده نووسى، به لام دوايى تيگه يشتم كه كاغه ز له ناوده چيئ، به لام له وحه ي له كووره گه رم كراو ده مايه وه و ئه مه نيشانى ددها كه پاشاكان و ده سه لاتداران به چ خيرايبه ك په يمان و به ئينه كانيان فه راموش ده كن.

يه كئيك له و شتانه ي له سووربا هه يه و له ميسر نيبه ئه وه يه كه له سووربا پزىشك ده بئ بچئ بو مالى نه خوئش و هه رگيز نه خوئش نانيئرئ به شوين پزىشكدا. كاتئ پزىشك ده چيئته مالى نه خوئش وا تيده گه ن كه خوايه كان ئه ويان ناردووه و ده ست هه قى پزىشكه كه پيش چاره سه ركردن ده دن و ئهم بابه ته به قازانجئ پزىشكه، چونكه نه خوئش كاتئ كه چاره سه ركرا كرى پزىشكه كه له بېرده كات.

هه ريه كه له ده وله مه نده كانى سووربا پزىشكى تايبه ت به خوئيان هه بوو و تا كاتئ كه ساغ بن ديارى ده دنئ، به لام دواى ئه وهى نه خوئش كه وتن ديارىبه كه ي

كه ده بئ بېده نئ ناميئنه تائه وكاته ي دووباره چاك ده بيتته وه. به نده كه ي من له و رۆژهى كه هاتينه ناو ئه زميره وه منى ناچار كرد هه ندي له هه قده سته كه م بده م به و كه سانه ي بو شوينه جياجياكانى شارده رۆن، بوئته وهى بليمه تبي من له پزىشكيدا به خه لكى رابگه به نن.

كاپتا ده يگوت: ئه گه ر له م شارهدا ناوبانگت هه بئ مه جبوور نابى بو چاره سه رى نه خوئشه كان بچئ بو ماليان، به لكو ئه وان خوئيان دين بؤلاى تو.

هه رچه نده من ده مگوت له سووربا نه خوئش ناچيئته مالى پزىشك به لكو پزىشك ده بئ بچيئته لايان، نه يده سه لماند و ده يگوت: له سه ره تادا وايه، به لام پاش ئه وهى خه لكى له سه رى راهاتن ئيتر ئه وان دين بؤلاى تو، له به رئه وهى خه لكى نه زانن و به زوويى ملكه چى مؤديلى رۆژ ده بن، به تايبه تى ئه گه ر ئه و مؤديله له ولاتيكي بيانيبه وه هاتبي، ئه وان هه ر ئه وه نده بزائن كه رويشتن بو مالى پزىشك بووه ته مؤديلى رۆژ، ئيتر واز له راهاتنه كه ي پيشوويان ده هين و شپوهى باوى ميسرى ده گره به ر.

يه كئيكى تر له كاره كانى كاپتا كه به منى كرد ئه وه بوو كه له كوئان و شه قامه كان بچمه لاي پزىشكه سووريبه كان (چونكه ئه و پزىشكانه كه ناچاربوون بچن بو مالى نه خوئشه كانيان هه ميشه له كوئان و شه قامه كاندا ده بينران) و پييان بلئيم:

(من .. پزىشكى ناسراوى ميسرىم كه خوئندم له خانه ي ژيان ته واو كردووه و له هه موو دنيا دا ناوبانگم هه يه و ئه وه نده زانستم هه يه كه ئه گه ر خوايه كان به ئيلن مردوو زيندوو ده كه مه وه و كوئر بينا ده كه م، به لام زانست له هه موو جيگايه ك وه ك يه ك نيبه و نه خوئشيبه كان له هه ر ولاتي جوئيكى تايبه تيان هه يه. بؤبه هاتوومه ته شارى ئيوه كه نه خوئشيبه كانى ئهم شاره بناسم و چاره سه ريان بو بدؤز مه وه و له زانستى ئيوه ئاگاداريم. من نامه ويئ پيشبركى له گه ل ئيوه بكم، چونكه بو په يدا كردنى زئير و پاره نه هاتووم و زئير و زبو له لاي

من وهک ئەم خاکەى ژيتر پيتم وايه . كهواته ههركاتى ئيوه بينستان خوايهكان له بهكيك توورهن و تووشى نهخوشيهكى بى عيلاجيان كردهوه بينيرنه لاي من بهلكو بهكيتردهكهى خوم بتوانم چارهسهرى بكهم ، چونكه دهزانم ئيوه ههركيز بو چارهسهرى نهخوشهكانتان كيترد بهكارناهيئن . تهگهر توانيم تهو نهخوشانهى كه ئيوه رهوانهى لاي منى دهكهن بهكيترد چاكيان بكهمهوه ، ههرجيبهك زيتر و پارهم وهرگرت لهگهلتاندا نيوهى دهكهم و تهگهر نهمتوانى چارهسهرىيان بكهم دهيان نيرمهوه لاي خوتان و تهگهر شتيكيشم بدهنى ههمووى دهدهمهوه به خوتان).

كاتى بهم شيوهيه لهگهلت پزيشكيكى سوورى قسم دهكرد تهو ريشى خوى دهخوراند و دهپوت: گومانى تيدانييه كه خوايهكان زانستيان داوه بهتو، چونكه وتهكانت بهتاييهتى تهو بهشهى لهمهري نيوهكردنى زيتر و پارهكانه دلخوشكهروه لهبهرتهوهى تو بهكيترد چارهسهرى نهخوش دهكهى ، تهگهر بشتهوى ناتوانى لهگهلت ئيمهدا كه نهخوش بهدهرمان چارهدهكهين پيشبركى بكهى . ئيمه لهو باورهداين نهخوش بهكيترد چارهسهرناكرى ، بهلكو دهمرى و تهنها . راسپارديهكت پى دهليين و تهوئيش تهويه كه ههركيز بههوى جادووگهرييهوه كهس چارهسهرمهكه ، چونكه تهگهر بتهوى بههوى جادوووه خهلكى چاك بكهيتنهوه لهو كهسانهى كه له تو فيلبازترن دوادهكهوى .

من باوهرم بهم قسهيه دهكرد و دهمزانى له سووريا جادووگهرهكان لهشهقام و كولانهكاندا وهك پزيشك تهسوورينهوهو بهو پيشهيه خهلكى ساكار و خوش باوهر چارهسهر دهكهن . تهوانيش يان دهمردن يان بههوى بهسهراچوونى كات چاك دهبوونهوه .

لهميسرى ئيمهش جادووگهري ههيه ، بهلام له لاي ئيمه جادووگهري هونهريكه تاييهته به كاهينهكان و تهنها كاهينهكان ، تهوئيش لهناو پهريستگاكندا جادوو دهكهن و تهگهر يهكيك له دهروهى پهريستگا جادوووكات سزايهكى سهخت دهدرى .

ئاكامهكانى شيوهى چارهسهركردنهكهم له تهزمير زور سهنج راکيش بوو و تهوندهى پى نهچوو ناوبانگم كهوته ناوهوه و دهروهى شار . من لهگهلت تهو پزيشكانهى كه نهخوشه بى چارهسهرهكانيان دهنارده لام بهدروستى رهفتارم دهكرد و تهوهى لتيانم دهستاند نيوه دهدايه تهو پزيشكه سريانيبههى كه نهخوشهكهى دهناردهلام و به نهخوشهكشم دهگوت بچيتهلاى پزيشكهكه و پيى بلتى چهندت پاره داوه بهمن .

كههرستهى چارهسهركردنهكهى من كيتردبوو و ههموو جارى پيش بهكارهيان لهئاگردا خاوينم دهكردهوهو هههرلهسهر شيوهى كارى خانهى ژيان خوشم خاوين رادهگرت .

روژيكيان پياويكى كوئير هاتهلام و دياربوو كه ماويهك بوو لاي پزيشكه سووريبهكان چارهسهردهكرا ، بهلام خراپتربوو بوو . تهوهى كه تهوان بو چارهسهرى چاوى بهكاربان هيئابوو تف و خول بوو كه تيكهليان دهكرد و دهيانخسته بان چاويهوه . بهلام من بو چاك كردنهوهى تهو پياوه دهريزم بهكارهيئا و له پيشا دهريزهكهم كرده ئاگرهوه و دواى خاوين بوونهوه بهو دهريزه چاويم چاك كردهوه و بينايى هاتهوه . بهراديهك تهم بابته يارمهتیی ناو دهركردنى دام كه له تهواوى شارى تهزمير منيان بهنوئينهري خوايهكان دهزانى و دهيانگوت (چون خوايهكان دهتوانن چاو به نابينا ببهخشن ، سينزههش تهوها دهتوانن چاويان پييهخشي) .

بازرگانهكان و دهولهمنههكانى سووريا له بازرگان و دهولهمنههكانى لاي ئيمه زورخورتر بوون و روژانه چهند زهم خواردنى كولوايان دهخوارد و تهو خواردنه كولواوه لهشيانى قهلهوكردبوو و گرفتارى نهخوشيه گهدهو تهنگهنهفهسى كردبوون .

تهمانه لهدواى ناودهركردنى من بهبى تهوهى له پيشا بچنه لاي پزيشكهكانى تر ، يهكراست دههاتنه لاي خوم و من ، بهكيترد چاكم دهكردهوه و خوئينهكهيانم

وهك خويټنى بهراز كه سهرى دهبرى دهړژانده خواره وه. من دهرمانه كانم به گوټرهى تواناى نه خوښ دفرؤشت و نه گهر بمزانيايه نه خوښيک زهنگينه دهرمانه كه م به گران پي دفرؤشت و نه گهر بمبنييايه دهرامه تي نيبه و فهقيه زور به هه رزان دهرمانه كه م ددها پيټي و له و باوه رده ابوم كه دهبي له دهوله مند بسهني و بيدهى به هه ژار، به تايبه تي نه گهر له چيني به نده كان و كريكاره كان بووايه.

به نده كهى منيش (كاپتا)، ديارى له نه خوښه كان وهرده گرت و زور له نه خوښه كان پيش نه وهى بيټه لاي من دهچونه لاي كاپتا كه به هوى نه وه وه زياتر وردبيني و يارمه تيدانى من بو خوښان به دهست بهيټن. كاپتا هه موو روژي هه ندي له دهروزه كره كاني له مالى مندا ميواندارى ده كرد و خواردنى ددها پيټيان كه پرون له دهو رو بهرى شار باسى چاره سهره موع جيزه ناسا كاني من بكن و بلاوى بكنه وه كه نه پزيشكه ميسريه له جيهاندا هاوتاي نيبه.

من زيتړ و پاره يه كى زورم دهست كهوت و زيادهى نه و زيتړ و كانزايانم له كوټمپانيا كاني كه شتيوانى دهخسته گهر. له سووريا كوټمپانياى زور هه بوو كه سهرمايه كهى بو به شى بچووك دابهش كرابوو و نه م به شه بچووكانه له لايه نه خه لكيبه وه ده كړدرايه وه. به شه بچووكه كانيش ديسانه وه بو چنه د به شتيكى بچووكتر دابهش ده بوون و ناوى يهك له دهو. يهك له سه دو. يهك له هه زاريان لي نابوو. هه موو دانيشتووانى نه زمير ته نانهت سوال كره كانيش نه م به شه بچووكانه يان ده كړي و له ناكامدا شهريكى سهرمايه كى كوټمپانيا كاني كه شتيوانى ده بوون. هه ندي جار كه شتى دواى چونه دهرباوه نو قوم ده بوو و نه ده گه پرايه وه، به لام كاتي ده گه پرايه وه قازانجيكى بهرچاو بهر خاوهن سهرمايه كان ده كهوت. من تا له توانامد ابو له م به شانم كړيبه وه كه له سووده كهى به شدار بم.

له ميسردا نه م شتيويه باونه بوو و هه ر له بهر نه وهش كه شتيكى گورهى وهك كه شتييه كاني سوورباى لي نه بوو. له ولا ته كهى نيمه دا له گه ل مردنى خاوهن كه شتييه كه، كه شتييه كهى له ناوده چوو، به لام له سووريا له بهر نه وهى كه شتييه كه

هى كوټمپانيا بوو و خه لكى له سهرمايه كه يدا به شدارن، مردنى يهك يا چنه د كه سيك كار له بارو دوخى كه شتيوانيه كه ناكات و له نه زمير من كوټمپانياى وهام ده بينى كه پينج سه د سال به سهر ته مه نيدا تيده پهرى. يه كيك له سووده كاني به كارخستنى سهرمايه كه م له كوټمپانيا كاندا نه وه بوو كه هيج كاتي زيتړ و كانزاي زورم له ماله وه نه ده هيشته وه كه دزه كان ته ماحى تيدا بكن و به مه به ستى دزنى بين و بمكوژن.

له كاتيكا كه من دهوله مند ده بووم كاپتاش قه له وه ده بوو و جل و بهرگى جوانى له بهر ده كرد و له شى به روڼى بوڼ خوښ عه تراوى ده كرد و له گه ل نه وه شدا كه به سال او بوو به لام ژنى گه نجى له باوهش خوښا ده خه واند و زيادى ده خوارد و جارى وا ده بوو و هه له خوښايى ده بوو كه ته نانهت به رامبه ر به منيش خوڼ به شت ده زاني و له و كاتانه دا دهستم ده دايه گوچانه كه م و چنه داريكى به هيزم ده كيشا به شان و مليدا.

نه وه نده زيتړ و پارم دهست كهوت كه هه ندي كات بو به كارخستنى تووشى گرفت ده بووم و نه مده زاني چى له و هه موو كانزايانم بكم. هوى سهر كه وتنى من دوو شت بوو، يه كه م نه وهى كه له گه ل پزيشكه سوورببه كاندا پيشبركيم نه ده كرد، چونكه به شتيويه كى گشتى نه و نه خوښانم چاره سهر ده كرد كه نه وان روخسه تيان دابوون. دووم نه وهى كه له به كار هيتناني كيردا نه ترس بووم، چونكه كاتي پزيشكيتكى سوورى نه خوښيكى نيزن ددهاو ده يگوت دهمري، خه لكى نه و نه خوښه يان به مردوو له قه له م ددهاو، نه گهر من دواى به كار بردنى كيرد سهر كه وتنم به دهست بهيتنياه و چاك بسوايه ته وه هه موو زانسته كه ميان بهر زه نر خاند و نه گه ريش نه خوښه كه بمردايه كه س به خراپه باسى منى نه ده كرد، چونكه ده بانزاني نه خوښه كه له مردندايه.

له بهر نه وه بهي خه م و بي ترس له مردنى نه خوښه كه، كيرده كه م له له شياندا به كار ده يتنا. هه ندي كاتيش له زانستى پزيشكه كاني سووريا سوودم وهرده گرت،

چونکه هندی له زانینه کانیان به تایبه تی له باره ی به کارهیتانی کانزاکان که توانای گهرم بوونیان هه یه بو چاک کردنه وه ی برینه کان، که لکی لی وهرده گیرا. کاتی که نه ونده زیرم دست کهوت که ئیتر ههستم کرد پیوستیم پی نه ماوه، زیر له بهر چاوم کهوت و له وه به دوا هندی جار نه خو شه هه ژاره کانم ته نها له بهر نه وه چاره سه رده کرد که زانیاری خومی پی زیاد بکه م. له ماوه ی نه دوو ساله دا که له نه زمیر بووم له ته نیایی نازارم ده چیشته، چونکه ژنیکم دست نه کهوت له گه ل سروشتمدا کوک بووایه و له ژنه کانی هه موو شوینی بیزار بووم، چونکه (نه فرنه فرنه فر) به جوریک منی له و ژنانه، که بو زیر و زیو و مس به حيله و فیل چاوپیکه و تنیان له گه ل پی اوداده کرد رق نه ستور کردبوو، که ته نانه ت به بیستنی ناوی نه و جو ره بوونه وهرانه رقم لییان هه لده ستا. له نه زمیر پی اوی که بیوستایه ژنیک بو ماوه یه کی کاتی بهینیت ده چوو ه پرستگه، به لام من کاتی که له پرستگه شدا بووم سهیری ژنه کانم نه ده کرد.

سووریا خوی زوری هه بوو که ناسراوترینیان ناوی (به عل) بوو. (به عل) خوییه کی خوین مژ بوو که پیوستی به قوریانی هه بوو و نه م خوییه دزی کردنی ناسایی قه دهغه کردبوو و له جیاتی نه وه دزیبه ک که فرت و فیلی تیدا به کارهاتین نازاد کردبوو. له نه زمیر نه گهر یه کیک بو تیرکردنی سکی ژن و مندالی خوی ماسیبه کی بدزیبایه ده یانبرده پرستگای (به عل) و له بهرده نه و خوییه (به عل) کهرت کهرتیان ده کرد، به لام نه گهر یه کیک زبوی تیکه لی زیر بکر دایه و دواپی نه و حه لقه کانزاییه ی به زیری په تی بدایه به خه لکی، کهس ره خنه ی لی نه ده گرت، چونکه فیلی تیدا به کارهیتاوه و له سووریا هه لخه له تاندن و فیل لی کردن هونه ریکی ده ستخوشی لیکه ر بوو. هه رله بهر نه وهش له م ولا ته دا هه موو له ناسینه وه ی زیر و کانزا وه ستابوون و که حه لقه ی زیر، یان کانزای تریان به دهسته وه بگرتایه یه کسه ر ده یانزانی په تیبه یان شتیکی تیکه ل کراوه. خوییه میبه که ی دانیشتنووانی نه زمیر خوییه که ناوی (عشتار) ه که هه موو

روژی کراسه که یان ده گوژی. نه و خوییه له پرستگه یه کی گهرده نایسته جی بوو و له و پرستگه یه دا سه دان کیژله ی جوان پیسپیدر اوی نه رکی خزمه تگوزاری نه و بوون. به لام نه مانه ته نها به شیوه یه کی ره سمی خزمه تگوزاری (عشتار) بوون و به پیچه وانه ی ناوه که یان نه رکی نه وان نه وه بوو که له شیوه ی ری و ره سمی خویان میواندارییان له و که سانه ده کرد که ده هاتنه پرستگه که.

له نه زمیر پرستگای (عشتار) وه ک خانووه کانی رابواردنی ته بهس بوو و ژنه کان له ویدا میواندارییان له پی اوه کان ده کرد و هه ر چیه ک پی اوه کان بیان دایه به وان له پاریزگاری کردنی (عشتار) دا سه رف ده کرا. له میسر نه گهر پی اوی له ناو پرستگادا له گه ل ژنیک کو بیو وایه ته وه، پی اوه که یان بو کارکردن ده ناره کانگه و ژنه که یان له پرستگه ده رده کرد، به لام له نه زمیر نه م جو ره په یوه ندیبه له ناو پرستگه ی عشتاردا نازاده و سریانیبه کان ده لین له بهر نه وه (عشتار) نه م کرده وه یه له پرستگه که یدا نازاد کردوو که به م شیوه یه ده رامه تیکی زوری ده ست که ویت و نه گهر پی اوی نه یه ویت بچیته پرستگای (عشتار)، ته نها ده مایه وه یان ده بووایه ژنی بهیتایه یان که نیز تیکی بکریبایه.

له وه یه له هیچ جیگایه کی جیهان به نه اندازه ی سووریا که نیز و به نده ی فروشتنی لی نه بیت، چونکه هه موو روژی که شتیوانه کان له شوینه دووره کانه وه ده هاتن و نه و به نده و که نیزانه ی که له گه ل خویاندا ده یان هینان، بو فروشتن ده یان ناردنه بازار. له نیوان ژنه که نیزه کاندایه پی تار زووی هه رپی اویک هه موو جو ره ژنیک هه بوون و به ها که یان گران نه بوو و هه موو که سی ده بیتوانی که نیزی به دلی خوی بکری و بیبته ماله وه.

به نده و که نیزه که نه ندامه کان له لایه ن حکومتی نه زمیره وه ده کردرایه وه. نه م کو بلانه به به هایه کی زور که م ده کردران و میری نه وانی بو کارکردن یان جوانی نه ده ویست، به لکو مه بهستی نه وه بوو بیانیات بو پرستگه ی (به عل) و له ویدا له بهرده م نه و خوییه بیانکه ن به قوریانی. نه و حکومته ته له و باوه رده ابوو که

(به‌عل) ناتوانی تیبگات که ئەوان فریبوی ددهن و ژن یان پیاویکی کهم ئەندامی بۆ قوربانی ده‌کەن. هه‌ندی کات که که‌نیزه‌کان یان به‌نده‌کان زۆر پیربوناوه و ددان له ده‌میاندا نه‌بوواوه، کاتی که ده‌یانویست له‌و په‌رستگه‌یه‌دا قوربانیاں بکه‌ن پارچه‌یه‌کیان به‌دهم و چاوی (به‌عل) دا ده‌دا بۆ ئەوه‌ی قوربانییه‌کانی خۆی نه‌بینیت. منیش له‌به‌ر ئەوه‌ی دانیشتوانی ئەزمیر ریزم لی بگرن قوربانیم بۆ خوای (به‌عل) ده‌کرد، به‌لام من له جیاتی کوشتنی به‌نده یان که‌نیز، به‌های قوربانییه‌کانم به‌پاره ده‌دا به‌په‌رستگه‌که‌و، ئەو زی‌ر و پارچه‌یه‌ی من پێشکه‌شی په‌رستگه‌که‌م ده‌کرد زیاتر له قوربانی کردنی ئەو به‌نده‌و که‌نیزانه له‌به‌رچاو بوو.

ئەو ژنانە‌ی له په‌رستگای (عه‌شتار) دابوون جوانیه‌کی بی وینه‌یان هه‌بوو، چونکه ری و ره‌سم وابوو که جوانترین که‌چه‌کانی سووریا بۆ خزمه‌تگوزاری له‌و په‌رستگایه‌دا هه‌لده‌بژێردان و کاتی که ده‌گه‌یشتنه ته‌مه‌نی پێ گه‌یشتن هه‌ندی هونه‌ری دل‌پاندنیاں فێرده‌کردن که بزانه‌ن چۆن سه‌رنجی ئەو پیاوانه راده‌که‌یشن که دینه ئەوی، بۆ ئەوه‌ی زی‌ر و زیویکی زیاتریان بۆ په‌رستگه‌که‌ لی بسه‌ن. هه‌رکاتی ده‌په‌رستگای (عه‌شتار) له‌گه‌ڵ یه‌کی له که‌چه‌کانی په‌رستگای ده‌مبهرده سه‌ر. من ئیتر ئەو سه‌ینۆهه ساده و شه‌رمه نه‌بووم که‌شه‌وان بۆ جیگا‌کانی راباردنی ته‌به‌س ده‌چووم، به‌لکه‌و شه‌ره‌زاییه‌کی ته‌واوم له چیژ وه‌گرتن له ژنان په‌یا کردبوو و ده‌مزانی که کاتیک پیاویک ده‌یه‌ویت له‌گه‌ڵ ژنیکدا رابویری چۆنی سوودی لی وه‌رگری.

دوای ئەوه‌ی چهند جاری چوومه په‌رستگه‌ی عه‌شتار بینیم ژنه‌کانی ئەوی هه‌ریه‌که‌یان به‌جۆریکی تاییه‌تی خزمه‌تی میوانه‌کان ده‌کەن و ئەمه‌ش یه‌کیک بوو له سووده‌کانی ئەو ری و ره‌سمه بۆ ده‌ستکه‌وتنی ده‌رامه‌تی زیاتر. ئەو که‌سانه‌ی ده‌چوونه په‌رستگه‌که‌ هه‌ر جاره‌و به‌ره‌رووی سه‌رگه‌رمیه‌یه‌کی تازه ده‌بوونه‌وه و هه‌ر ئەمه‌ش وای کردبوو که دیسانه‌وه بۆ کات برده‌سه‌ر بچنه ئەوی.

من له ژنه‌کانی ئەوی زۆرشت فیربووم و ورده ورده له هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا شه‌ره‌زاییم په‌یدا کرد. له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که هه‌ر جاری ده‌چووم بۆ په‌رستگه هه‌ستم به‌ئاسووده‌یی ده‌کرد، به‌لام له دل‌مدا له ژنه‌کانی ئەوی بیزاربووم، چونکه ده‌مزانی که له‌گه‌ڵ ژنه ئاساییه‌کانی ته‌به‌سدا جیاوازن. کاپتا رۆژتیکیان به وردی روانیه‌ی من و وتی: ئەی گه‌وره‌م ئەگه‌ر چی لاوی، به‌لام له ده‌م و چاوت چرچ و لۆچی به‌دی ده‌کری.

وتم: وانیه...

وتی: با وایه... و هۆیه‌که‌شی ئەوه‌یه‌که تۆ له‌گه‌ڵ ئەو ژنانه‌دا راده‌بویری که له دل‌مدا خۆشت ناوین و ئەگه‌ر یه‌کی هه‌و ده‌مه‌که‌ی خۆی خۆش بویت له هاونشینی کردن له‌گه‌ڵیدا پیر نابیت. من له دوو شت ده‌ترسم، یه‌کیکیان ئەوه‌ی که تۆ به‌هۆی هه‌لسوکه‌وت کردنی ئەوانه‌ی له‌گه‌ڵیاندا بیگانه‌ی پیر بی، چونکه ده‌زانی که دۆستی تۆ نین، دووه‌م ئەوه‌ی که رووداوی (نه‌فر نه‌فر) دووباره بیته‌وه‌و فریوه‌ریکی بی به‌زه‌یی ئەسیری خۆیت بکات و دیسانه‌وه تیک بشکیتین.

وتم: دل‌نیابه که جاریکی تر من ناکه‌ومه داوی (نه‌فر نه‌فر) و نمونه‌ی تری وه‌ک ئەو.

کاپتا وتی: تا ئەو رۆژه‌ی که پیاویک وزه‌ی پیاوه‌تیه‌که‌ی بمینی دوورنیه‌ بکه‌ویتته داوی ژنیکی بی ویزدان و ته‌ماحکار و هه‌موو شتیکی خۆی له کیس بدات. من به‌ته‌مام بۆ ئەوه‌ی تۆ له مه‌ترسیی ژنه دنیا په‌رسته‌کان دووربخه‌مه‌وه که‌نیزیکت بۆ بکرم.

پینج رۆژ دوای ئەوه، شه‌و که چوومه ژووره‌که‌ی خۆمه‌وه، روانیم کاپتا له‌گه‌ڵ ژنیکی گه‌نجدا هاته ژووره‌وه. ژنه‌که نه‌ میسری بوو، نه خه‌لکی سووریاش بوو و، زیاتر له هۆزه زه‌لام خۆره‌کان ده‌چوو، چونکه قژی زه‌رد و ده‌موچاوی سپی و چاوه‌کانی شین بوون. هه‌روه‌ها نه‌ بالابه‌رز و نه لاوازیش بوو و سینگی بچووک

بوو و من وام بیرکردهوه که ئەگەر هه‌موو ژنه‌کانی زه‌لام خۆره‌کان وه‌ک ئەو ژنه بوونایه، سه‌رزه‌مینی ئادهم خۆره‌کان له‌خانه‌ی خواجه‌کانیش خۆشتر ده‌بوو.

کاپتا کاتێ که هینایه ژووره‌که‌ی منه‌وه کراسه‌که‌ی له‌به‌ر دا‌که‌ند که وه‌کو خۆمان (وه‌ک می‌سرییه‌کان) بێت و دوایی ده‌ستی کرد به‌باسکردنی جوانییه‌کانی و وتی: ئەم ژنه‌که‌نیزیکه‌که‌ ده‌ربا‌وانه‌کانی ئیمه‌ له‌که‌ناره‌کانی گه‌له‌ ئاده‌مخۆره‌کانه‌وه رفاندوویانه‌وه من ئەم‌رۆ له‌بازاری کۆیله‌ فرۆشه‌کان له‌مه‌ جوانتر هیچ که‌نیزیکم نه‌دی.

هیچ نیشانه‌یه‌کی ترس له‌ژنه‌که‌دا به‌دی نه‌ده‌کرا و پێ ده‌که‌نی و ددانه‌ سپی و بریقه‌داره‌کانی نیشان ده‌دام و هه‌ندی له‌ ئەندامه‌کانی تری له‌شی، که‌ ئاماژه‌ پێ کردنی جوان نییه‌ ئەو ئیشاره‌تی بو‌ده‌کرد و من بۆم ده‌رکه‌وت که هه‌تا ژنی له‌و گه‌له‌ کیتی و زه‌لام خۆزانه‌ نه‌بیت به‌و شپوهیه‌ بێ شه‌رم نابیت.

ئهم ژنه‌ به‌زویی به‌شپوهیه‌ک خوی به‌منه‌وه‌ گرت که بوونی ئەو بی‌وه‌ زه‌حمه‌تیکی به‌رده‌وام بۆمن، چونکه‌ ئەو ده‌یه‌ویست هه‌میشه‌ بو‌هه‌ر شوینی ده‌رۆم له‌گه‌لمدا بێت، به‌لام من که له‌ ده‌ست و پیتیگرییه‌که‌ی بێزاربووم ئەوم به‌کاپتا به‌خشی. به‌لام ژنه‌که‌ له‌گه‌لمدا هه‌لی نه‌ده‌کرد و له‌ (کاپتا) ی ده‌داو له‌لای ئەو هه‌لده‌هات و ده‌هاته‌ لای من. کاتێ که من لێم ده‌دایه‌وه‌ خۆش‌حاله‌ ده‌بوو و ده‌یوت: له‌به‌رئه‌وه‌ی تو به‌هه‌ت‌تری باشتر ده‌توانی له‌گه‌لمدا رابوێری.

په‌وه‌ندییه‌کانی ئیمه‌ و ئەم ژنه‌ به‌م شپوهیه‌ به‌رده‌وام بوو تاوه‌کو رۆژی یه‌کنی له‌ پاشاکانی سووریا، که‌ باسم کرد ژماره‌یان زۆره‌، گه‌یشه‌ ئەزمیر و بو‌چاره‌سه‌ر هاته‌ لای من و که‌ چاوی به‌ که‌نیزه‌که‌م که‌وت حه‌په‌سا، من وا تیگه‌یشتم که‌ ره‌نگه‌ سپییه‌که‌ی پیتی و قژه‌ ئالتوونییه‌که‌ی بوو که‌ زیاتر سه‌رنجی راکیشا، چونکه‌ که‌نیزه‌که‌ی من له‌ دیدی ئەو پاشایه‌ که‌ هه‌رگیز ژنیکی بیانی نه‌دیوو بوونه‌وه‌ریکی سه‌یر ده‌هاته‌ به‌رچاو.

من که‌ بینیم چاو له‌ ژنه‌که‌ هه‌لناگری به‌ئوم ناساند و به‌ که‌نیزه‌که‌م وت

خواردنه‌وه‌ی بو‌به‌یتی و دوای ئەوه‌ی پاشا زانیی که‌نیزی منه‌ وتی: سینۆهه‌ ده‌مه‌وی ئەم که‌نیزه‌ له‌ تو بکرمه‌وه‌ هه‌ر چه‌ندت بو‌ی له‌ باتی ئەو زیتر و کانات ده‌ده‌می.

هه‌تا ئەو رۆژه‌ له‌ ده‌ست و پێ گیری که‌نیزه‌که‌م بێزاربووم که‌ وه‌ک سیبه‌ر به‌رده‌وام به‌دوامه‌وه‌ بوو. به‌لام هه‌ر ئەوه‌نده‌ که‌ زانیم ئەو پاشایه‌ دا‌وای ده‌کات لام حه‌یف بوو ئەو که‌نیزه‌ جوانه‌ی خۆمی به‌ده‌می، چونکه‌ ده‌مزانێ هه‌ر چۆنی بێت هه‌ندی شه‌و پیتوستم پیتی ده‌بوو و ئەگه‌ر ئەوم له‌لا نه‌بوايه‌، ناچار ده‌بووم بو‌ په‌رستگای عه‌شتار پڕۆم و له‌گه‌ل ژنه‌کانی ئەویدا جووتیم. جگه‌له‌وه‌ش هه‌ر ئەوه‌نده‌ ئەو پاشایه‌ دا‌وای که‌نیزه‌که‌ی کردم ئیتر ریزو به‌هاکه‌ی له‌لام زیادێ کرد، چونکه‌ تاکاتی که‌ شتومه‌کی مرۆف کپاری نه‌بیت له‌ به‌رچاویدا بێ به‌هایه‌، به‌لام هه‌رئه‌وه‌نده‌ کپاریکی بو‌په‌یدا‌بوو ئیتر دیته‌وه‌ به‌رچاوی.

ئێستا کاتی ئەوه‌ هاتوه‌ که‌ ده‌بی چه‌ند وشه‌یه‌ک له‌ باره‌ی دا‌هه‌تانه‌که‌ی خۆم بلێم: من ئەوکاته‌ی له‌ خانه‌ی مه‌رگ کارم ده‌کرد هه‌ستم به‌وه‌کرد که‌ ئەگه‌ر بکری ددانه‌کان به‌ رووکه‌شیک دا‌پۆشریت، له‌ تیکچوون و رزین پارێزراو ده‌بیت. کاتیک که‌ له‌ خانه‌ی مه‌رگ مردوه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانیان مۆمیایی ده‌کرد ددانه‌کانیان به‌ رووکه‌شیک ته‌نکی زیتر دا‌ده‌پوشی و ئەم رووکه‌شه‌ زیتره‌ به‌گۆشتی پووکه‌وه‌ ده‌نووسا. له‌ ئەنجامی ئەوه‌ له‌ دا‌رۆژدا کاتیک که‌ ئاسه‌واری رزین له‌ مۆمیایی کردنه‌که‌دا ده‌رده‌که‌وت ددانه‌کان له‌ پووکی ناوده‌م جیانه‌ده‌بوونه‌وه‌ و دوای هه‌زاره‌ها سال‌ ریزی ددانه‌کان وه‌ک دۆخی یه‌که‌م جاری ده‌مایه‌وه‌. ددانه‌کانی مردوو دوای مۆمیایی کردن خراب نابن، چونکه‌ ددان دوای مردن نارزیت، به‌لام له‌ پووکی جیاده‌بیته‌وه‌ و له‌به‌رئه‌وه‌ به‌ زیتر به‌ پووکی ناوده‌مه‌وه‌ ده‌یانلکاند که‌ لیک جیانه‌بیته‌وه‌.

من وام بیره‌ده‌کرده‌وه‌ که‌ ئەگه‌ر ددانی مرۆقیکی زیندوو به‌ رووکه‌شیک زیتر دا‌پۆشریت، له‌ ره‌شبوونه‌وه‌ و کلۆربوون پارێزراو ده‌بیت.

تا کاتی که له ته بهس بووم دهرامه تم ریگای پی نه ده دام دهست له م نارایشته وهریده م و تاقی بکه مه وه، به لام دوا ی ته وهی رویشتم بو ته زمیر و له وی زیر و پاره له لام بی بایه خ بو، بریارم دا تم بابه ته تاقی بکه مه وه و دوا یی بو م دهرکه وت که پوشاندنی ددانه کان به و رووکه شه زیه ددان له تیچکچوون ده پاریزیت. نه و پاشایه ش که باس م کرد بو چاره سه رکردن هاتبووه لام، ده یوبست ددانه کانی چاک بکه مه وه و رازی بو که به و رووکه شه نالتوونیه ددانه کانی داپوشم بو ته وهی له داهاتوودا نه رزن.

دوا ی ته وهی ددانه کانیم به و رووکه شه جوانکاری کرد، به شیوه یه ک که به کیچک به سه ر ددانه کانی سه ر وه و ته وهی تر به سه ر ددانه کانی خواره ودا، وتی: سینوهه تو زور به منه وه ماندوو بوویت و ددانه کانت له تیچکچوون پاراست و نه و دهست هقه ی من داومه به تو ته گه رچی زوره به لام به قه دهر زانسته که ی تو نابیت. سینوهه، نه گه ر چی مافت به سه رمه وه هه یه، به لام من له بهر ته وهی پی او یچی راستگوم بیت ده لیم داواکاری که نیزه که تم و نه گه ر تم که نیزه م پی بفروشی نرخیکی باشت ده دهمی و نه گه ریش پی می نه فروشی لیتی ده رفینم و نه گه ریش بته وی به رگری بکه ی ده تکوژم، من تا ئیستا که نیزیچم نه بینیه له گه له زه لام خوړه کان بیت و تو ده بی پی می بفروشی بو ته وهی بیکه مه هاوسه ری خو م و بزنام که ئایا له زه تی رابواردن له گه ل ژنه چاوپره ش و پرچ ره شه کان خو شتره، یان کو بوونه وه له گه ل ژنیک که له هوزه زه لام خوړه کان بیت و پرچی زهر د بیت.

کاتی که پاشا تم قسانه ی ده کرد، (کاپتا) که له دوا ی هاتنی بو سووریا له مامه له چییه کانی ته وی فیری بازار گه رم کردن بو بو، بو ته وهی بازاری مامه له که مان گه رم بکات و هانی پاشاکه بدات که به هایه کی زیاتر به و که نیزه بدات، که وته شیوه ن کردن و وتی: نه مرؤ شوومترین روژی ژیانی گه وره که مه. خوژگه له سکی دایکم دهر نه ده چووم و تم روژم نه ده بینی، چونکه له م روژدها تو دته وی کو تایی به ژیانی گه وره که م بهینی و له تاقه یارمه تیده ر و

به رده سستی که ره که ی بی به شی بکه ی و نه و که نیزه ی که هه موو شه وی له با وه شی خویدا ده یخه وینیت لیتی بستینی و من ده زانم که هه رگیز هیچ ژنیکی تر ناتوانیت وه کو تم ژنه دلای گه وره که م رازی بکات، چونکه ژنی وه ها جوان له هیچ جیگایه کدا نیبه. سه یرکه و پروانه ده مووچاوی له مانگی باز نه بی شه وی به در جوانتره و دو گو به که ی سه ر سینگی له نارنجه کانی نه زمیر بچوو کتره. ئایا سکه سافه که یه بینیه که هیچ هه لا وساو ییه کی تیا دا به دی ناکریت و ئایا له ناوه راستی سکیدا چالا ییه که ی ناوکی ده بینی، پروانه له هه موو له شی تم ژنه دا ته له موویه ک نادوژیته وه و له شولاری تم ژنه له شیر ی مانگا سپیتر و له پاقله ی کولا و نه رمترو و من دلنیام که خوا یه کان هه موو ره نگه قه شه نگه کانیان کو کردو ته وه و له ده موچاوو له شی تم نافرته دا به کاریان هینا وه. چونکه قژی نالتونی و چاوه کانی شین و لیتی سوور و نینوکه کانی خه نیی و له شی سپی و نووکی گو به کانی سه ر سینگی نه رخنه وانیه.

کاتی که به نده که م به و شیوه یه که وته بازار گه رمی، پاشا به راده یه ک بو ته و که نیزه شیرزه بو که له تاو دلگرتنه که ی هه ناسه برکی پی پی که وتبوو و وتی: سینوهه من ده زانم که نیزه که ت زور جوانه، به لام من هه ر چه ندیکت بویت ده دهمی و نه گه ر به فرو شتنی شی رازی نه بی ناچارم بتکوژم.

من دهستم به رز کرده وه که به نده که م و لیتی بکه م بیده نگ بیت و دوا ی ته وهی دهستی له شیوه ن کردن هه لگرت، رووم کرده پاشا، که له وکاته دا ده سه لاتداری ولاتی (تامورؤ) بو له سووریا و تم: تم ژنه به لای منه وه زور نازیزه و نه گه ر له بری زیر پی تی بفروشم خیانه تم له خو م کردوو و هه ر له بهر ته وه ش حه ز ناکه م ناوی فرو شتنی لیتی بنیم، به لام ناماده م به بی به رامبه ر پی شکه شتی بکه م بو ته وهی بتوانی بیکه ی به هاوسه ری خو ت و وه کو خو ت ده لیتی به خته وهر ببیت.

پاشای (تامورؤ) که زانی من ناماده م که نیزه که ی خو می بده می به راده یه ک خو شحال بو که هاواری کرد: (سینوهه)، من له و باوه رده ا نه بووم که خه لکی

میسر به خشندهیه کی تیدابیت، چونکه له مندالییه وه تا ئەمرو هەر میسر بیتکم بینیی، فەرمانبەری فیرعون بوونە که دەهاتن بۆ سەندنی سەرانه و بەردەوام دەستیان بۆ وەرگرتن درێژدەکرد و هەرگیز دەستیان نەدەبرد شتی بدن بە کەس. بەلام تۆ یەكەم میسریت بە منت سەلماند که لەوێهه له میسردا کەسانێ هەبن سەخی بن و ئەگەر رۆژیک بیت بۆ ولاتی (ئامورۆ) من پەیمانەت دەدەمێ که تۆ له لای راستی خۆمه وه دادەنیشینم.

دوایی بەندەكەم کراسی بۆ کەنیزه که هینا و ئەویش لەبەری کرد و لەگەڵ پاشای (ئامورۆ) دا که پیاویکی گەنجی بەهێزو کەلەگەت بوو و ریشیکی درێژی هەبوو چوو دەرهوه و کاتی که دەرویشتن هەستم کرد کەنیزه کهم بە بینینی ئەو پیاوه بەهێزه که یف خۆش بوو که لەمەودا دەبیتە گورهی نوێی ئەو.

دوای رۆیشتنی پاشا، (کاپتا) سەرزنشتی کردم و وتی: بۆچی هیچت له پاشای (ئامورۆ) نەسەند له کاتی کدا که ئەو ئاماده بوو هەرچی بویستایه بیدایه پیت.

وتم: من لەو رووهوه کەنیزه کهم بەبێ بەرامبەر داپیتی که هیچ کەسی ناگاداری دوارۆژ نییه و نازانی ئەم دنیا به چی لێ دیت و بوونی دۆستی گورە بۆ رۆژی تەنگانه سوودمەنده و لەوێهه رۆژیک دابیت بۆ دلنیا بوون له مەترسی دۆژمان بچم بۆ ولاتی ئەوان و ئەگەرچی ئەو پیاوه ولاتیکی بچووکی هەیه و له سنوره که یاندا جگه له مەرو گویدرێژ هیچ شتیکی تر دەست ناکه ویت، بەلام دۆستایه تی ئەو بۆ من له کاتی بەره و رووبوونه وهی مەترسیدا دەستکه و تپکی به بایه خه.

پاشای ئامورۆ تا سێ رۆژی تر له ئەزمیر مایه وه و کاتی که ویستی له وێ بروات بۆ خواحافیزی هاته لای من و وتی: سینۆهه ئەگەر تۆ هه موو زێر و زبوی میسرت بدایه به من به ئەندازی ئەم کەنیزه ی داوته پیم دلخۆشت نەدەکردم، چونکه ئەم کەنیزه خوشه ویستترین ژنیکه که من تا ئیستا بینومه و دلنیا که

هەرگیز لێی جیا نایه وه، ئەگەر تۆش رۆژی بیت بۆ ولاتی من هەر چیه کهت بوی دەتدهمی جگه له دوو شت، به کیتیکیان ئەم کەنیزه به و ئەوی تریان ئەسپه، چونکه له ولاتی مندا ئەسپ زۆر کهمه و ئەو ژماره که مهی که له ویدا ههیه بۆ گالیسکه جهنگییه کانی من پتویستن. لەم دووانه به ولاره هەر چیه کهت بوی من ئامادهم و هەر که سیکت بوی بۆتی ده کوژم و ئەگەر که سانیک هەن که له ئەزمیردا دۆژمانیه تیت ده کهن پیم بلێ که بەدستی به کیتیگیراوه کانی خۆم لەم شارهدا بیانکوژم و دلنیا به کەس ناوی تۆ ناهینێ.

دوای ئەم قسانه منی ماچ کرد و رۆیشت، بەلام من دوای چەند رۆژی له دووری کەنیزه کهم خەمبار بووم، چونکه هەندی شتم فیرکردبوو و له زۆر بهی کاته کان به تاییه تی کاتی هاتنی نه خۆشه کان یارمه تیده ری من بوو و هەرچه نده زۆر جار رپی لێ ده گرتم و زۆر بلتیییه کانی توورهی ده کردم، بەلام هاوده میتیییه کهی خوشحالی ده کردم.

بەزویی ههوا به رهو گهرمی رۆیشت و کهوتینه نیوهی به هار و گوله کان پشکووتن و په ره سیلکه کان کهوتنه فرین و کهشتییه کان له بنده ری ئەزمیر ئاماده ی به رپکه وتن بوون بۆ ولاتانی تر که له ویتوه بنده وه کەنیز و کەل و پەل بهین. له نیوهی به هاردا شاری ئەزمیر کهوته جموجوول، چونکه جهژنی ده رهینانی خوای ته مووز له ژیرخاکه وه نزیک ببۆوه. قه شه کانی سووریا هه موو سالتی له وه رزی پاییزدا خوای ته مووزیان به خاک ده سپاردو له نیوهی به هار، له رۆژتپکی گهرمدا له ژیرخاک ده ریان ده هینایه وه.

رۆژی ده رهینانی په یکه ری خوای ته مووز، رۆژی شادمانیی گشتی بوو و لەم رۆژهدا ژن و پیاو له شار ده چوونه ده ره وه بۆ بیابانه کان و تا خۆرئا و ابوون خه ربکی خواردن و خواردنه وه و هه لپه رکێ و شادی ده بوون.

من لهو رۆژهدا چومه بیابان بۆ ئەوهی بزانه خه لکی چی ده کهن و بینیم قه شه کان په یکه ری خوای ته مووزیان له ژیر خاک هینایه ده ره وه و خه لکی کهوتنه

خویشی و هه‌لپه‌رکی و ده‌یانگوت : خوای ته‌مووز زیندوو بوته‌وه و نه‌و خوای گه‌رمایه و هه‌روهک چۆن زه‌وی و هه‌وا گه‌رم ده‌کاته‌وه گه‌رمیش ده‌داته له‌شی مرۆف و نه‌م گه‌رمییه نه‌و هه‌یزه ژبان به‌خشه‌یه که ژن و پیاو ده‌خاته که‌یف خویشی و شادی.

له‌و کاته‌ی که خواجه‌که‌یان ده‌رده‌هه‌ینا بینیم هه‌ندی له‌ ژنه‌کان گالیسکه‌یه‌کیان راده‌کیشا و له‌سه‌ر گالیسکه‌که بتی یه‌کێک له‌ئه‌ندامه‌کانی له‌شی پیاو، که ناوه‌هه‌ینانی جوان نییه، دانرابوو که نه‌م به‌تیه‌یان له‌دار تاشیبوو.

من سه‌رم سوپما که مه‌به‌ستیان له‌م کاره‌ چیه، تا کاتیک که له‌ ناکاودا ژن و پیاوه‌کان تیک رژان و به‌بێ نه‌وه‌ی شه‌رم له‌ یه‌کتری بکه‌ن له‌گه‌ل یه‌کتریدا جووت بوون و نه‌م کرداره‌ ناژده‌لانه‌یه هه‌تاوه‌کو شه‌و به‌رده‌وام بوو.

وه‌حشیتی هه‌ندی له‌گه‌ل و هه‌زه‌کان له‌ نه‌م جوژه‌ ئاکاراندا ده‌رده‌که‌ویت، چونکه له‌میسر که گه‌لێکی شارستانی هه‌یه، له‌م جوژه‌ ره‌فتارانه‌ روونادات.

هه‌ندی له‌په‌رینه‌کان که نه‌یان‌توانیبوو که‌س په‌یا بکه‌ن، له‌پیاوه‌کان ده‌پارانه‌وه که بیه‌شیان نه‌که‌ن و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که من وه‌ک ته‌ماشایه‌که له‌وی بووم، زیاتر داوايان له‌من ده‌کرد، به‌لام من به‌نه‌فره‌ته‌وه نه‌و ژنه به‌ساللاچوانه‌م له‌خۆم ده‌وور ده‌خسته‌وه و پیم ده‌وتن: خواجه‌کان سنووریکیان بو ژنان داناوه و کاتیک که ته‌مه‌نی نه‌و ژنه له‌و قوناغه‌ تپه‌ری، ئیدی نابیت بیه‌ر له‌وه بکه‌نه‌وه که له‌گه‌ل پیاواندا رابوین.

چونکه نه‌گه‌ر خواجه‌کان بیانویستایه‌ ژنه‌کانیش وه‌کو پیاوان تا کۆتایی ته‌مه‌نیان له‌گه‌ل جنسی تردا کۆبینه‌وه، سروشتیان سنووردار نه‌ده‌کرد.

۱ - له‌چواره‌زار سال له‌مه‌وبه‌ر نه‌ته‌وه‌کانی دانیشتیوی باکووری ده‌ریای ناوه‌راست نیوه‌ کیتیوی بوونه و میسریه‌کان وایان زانیوه، زه‌لام خۆرن - وه‌رگێر .

۲ - ده‌ریا به‌رده‌وام شه‌پۆلی هه‌یه و که‌شتی ته‌کان ده‌دات و ته‌کانی که‌شتی دوو جووله‌ دروست ده‌کات، یه‌کێکیان له‌ راسته‌وه بۆ چه‌پ و به‌ پیچه‌وانه‌وه، نه‌وی تریشیان له‌ پیشه‌وه بۆ دواوه و به‌ پیچه‌وانه‌وه، نه‌م دوو جووله‌یه ده‌بیته‌ هه‌ی رشانه‌وه‌ی به‌رده‌وامی گه‌شتیاران و بێ تاقت ده‌بن و من خۆم (وه‌رگێری فارسی) دوو جار له‌سه‌فه‌ری ده‌ریایی تووشی نه‌م رووداوه بوومه‌ که نه‌خۆشی ده‌ریای پێ ده‌لێن. به‌لام هه‌رئه‌وه‌نده که که‌شتیه‌که گه‌یشته که‌نار یان به‌نده‌ر (که شه‌پۆلی تیدانیه) هه‌موو نیشانه‌کانی نه‌خۆشییه‌که ده‌ره‌وتنه‌وه و ریبواران هه‌ست به‌سه‌لامه‌تی ده‌که‌ن. له‌ فرۆکه‌کانی نه‌مروژ له‌کاتی با‌ی به‌هه‌یز جووله‌ دروست ده‌بیت و نه‌وانه‌ی جاری یه‌که‌م و دووه‌میانه به‌ فرۆکه‌ سه‌فه‌ر ده‌که‌ن تووشی نه‌م رووداوه ده‌بن که بیه‌ماری ده‌ریای ناوه‌ که‌شتیوانه‌کی سینۆه له‌هه‌له‌دابوو که ده‌یگوت هه‌یه‌که‌ی زۆرخۆریه، چونکه نه‌وه‌ی خواردنیش نه‌خوات له‌وانه‌یه تووش بێ، به‌لام کاتی رشانه‌وه زه‌رداو له‌ ده‌میان دیته‌ده‌ری و، له‌ ناو که‌شتیه‌ گه‌وره‌کاندا که دیواری تیدایه و درێژی دیواری قه‌دی که‌شتیه‌که ۳۰۰ مه‌تره‌ گه‌شتیار تووشی نه‌خۆشی ده‌ریا نابێ چونکه یه‌کێک له‌ دوو جووله‌کان دروست نابیت که پیش و پاشه‌که‌یه، به‌لام جووله‌ی تر که راست بۆ چه‌پ و به‌ پیچه‌وانه‌وه‌یه دروست ده‌بیت و به‌ یه‌کێک له‌و جوولانه‌ نه‌م نه‌خۆشییه‌ دروست نابیت - وه‌رگێر .

(هورم هههه) ناشنای رابردوو

له دواى ئەم جەژنە لە مەرزى سووریاوه ههوال گەیشت که هۆزهکانى خەبیری دیسانهوه هێرشیان کردۆتهوه. هێرش بردنى ئەم هۆزانه شتیکی تازه نهبوو، چونکه ههموو کاتى به گەیشتنى وهزى بههار دهستیان بهدهستدریژی دهکرد بهلام لهو سالهدا توند و تیزییان زیاتر بوو و دهگەیشتنه ههرشویتیکی سهربازانى سهربازگهى میسر بیان دهکوشت و، له ههندیک شوین تهنا ته سهرۆکی ناوچهکهشیان دهکوشت. له شاریکی بچووکدا پاشا و تهواوی دانیشتوانی تهنا ته ژن و مندالیشیان دهکوشت. ئەم ههواله کاتى گەیشته فیرعهون بو بەرهنگاربوونهوهی هۆزهکانی خەبیری لهشکرکی له میسرهوه ناردە سووریاو، من زانیم که له نیتوان لهشکرى میسر و هۆزهکانی خەبیریدا شهپتیکی خویناوی روودهات. من له هیچ کاتیکیدا مهیدانی شهرم نه دبوو و له بارودۆخی بریندارهکانی مهیدانی شهپ زانیاریم نهبوو و نه مدهزانی گورز و شمشیر و نه یزه چ برینیکی له لهشدا دروست دهکات و پیوستی لیکۆلینهوه له بارودۆخی بریندارهکانی جهنگ هانی دام که ئەو گۆرهپانه ببینم و هههله بهر ئهوهش له ئەزمیر بهپیکه وتم و له شاریکی بچووک بهناوی (ئورشه لیم) گەیشتم لهشکرى میسر، که له پهراویزگهی نیلهوه هاتبوون. ئەم لهشکره به پیچهوانه ی ناویانگه که یهوه زۆر بههیزیش نهبوو و پیکهاتبوون له دهسته یهک گالیسکهی جهنگی و دوو ههزار تیرهاویژ و نه یزه دار. ئەو رۆزه ی چوومه کومه لگاکه ویستم فهرماندە ی لهشکره که ببینم و پرسیم: فهرماندە ی ئەم لهشکره کییه، بۆ ئهوهی رووخسته تی لى وهربگرم که له مهیدانی جهنگدا پزشکی و برین پیچی بکه م.

پیتیان وتم: فهرماندە ی ئەم هیزه پیاویکی گەنجی جوانه که ناوی (هورم هههه) له من داوام لیکردن بمه نه جیگاکه ی ئەو که له دووره وه سه رنجم دا ههستم کرد له لام نامۆ نییه و کاتیکی که نزیکى که وتمه وه بیرم هاته وه (هورم هههه) ه کوره گەنجه که یه که ئەو رۆزه ی من له گه ل جینشینی میسر چوومه بیابان ئەو له کاتی خۆره لاتن به خۆی و هه لۆیه که ی ده رکه وتن، دوا یی چووه ریزی لهشکرى جینشین، واته فیرعه ونی نوتی میسر.

(هورم هههه) منی ناسییه وه وتی: ئای... (سینۆهه).. تو چی ده که ی لیره؟ له میسر خه لکی هه موو ده لێن تو مردوویت و ده لێن نه فره تی دایک و باوکت که گۆره که یان ت فرۆشتبوو تو ی له ناو بردوو ه.

دوا یی به سه رهاتى منی پرسى و منیش تا ئەو شوینه ی پیم کرا بۆم روون کرده وه و وتم: من بووم به به لاو گپری ژنیکی که ناوی (نه فر نه فر) بوو.

(هورم هههه) وتی: منیش له گه ل ئەو ژنه دا خه وتم، ده یوبست هه رچییه کم هه یه لیمی بستیتی، به لام من به پیچه وانه ی تو وه خانوو و گۆری دایک و باو کم پێ نه فرۆشت و، به لکو به م قامچییه ی له دهستم دایه دارکارییه کی باشم کرد. (سینۆهه) ده بی پیت بلیم که ژن تا ئەو کاته شایانی ریزه، که نه بووی به تیمساح و، هه رکاتى له چاو چنۆکیدا وه ک تیمساحی لى هات ده بی وه کو سووکترین به نده کان ره فتاری له گه لدا بکه یت.

دوا یی من له بارودۆخی میسر و ته به س پرسیارم لى کرد و (هورم هههه) وتی نازانم گه لی میسر چ گونا چکیان هه یه که خوا به کان گرفتاری پاشایه تی ئەم فیرعه ونه یان کردوو ه، چونکه ئەم فیرعه ونه بی عه قل و شیتته. ئەو خوا به ش که فیرعه ون رینومایی لى وه رده گری وه ک خۆی شیتته و هه ندی شت ده لى که شیتته کانیش نایلین. ئایا بیرت ما وه کاتى که ئەم فیرعه ونه بوو به پاشا هه موو به نده کان که له کانگه کاندایان کرد ئەو نازادی کردن؟ ئایا بیستت یان بینیت که نازادی به نده کان چ نازا وه یه کی نایه وه و به چ شیه وه یه ک بۆ دابین

کردنی ئاسایش له ته بهس ناچار بووین بیانکوژین؟

وتم: به لئێ . . کاتی که بهندهکانیان نازاد کرد، من له ته بهس بووم و بینیم چون هه لمه تیان برد بو شاری مردوه کان و هه موو شتیکیان تالان کرد.

(هورم هه ب) وتی: له گه ل ته وه شدا که فیرعه ون بینیی نازادکردنی ته و به ندانه ی له کانه گه کاندای کاربان ده کرد چ ئاشوو بیکی نایه وه، به لام هیشتا له قسه و بریاره کانی خو ی پاشگه ز نه بو ته وه وه ده لئێ له نیوان به نده یه ک و شازاده یه کدا هیچ جیاوازییه ک نییه و به نده کان و گه وره کان له لای خوی ته و یه کسانن و نابیت ته وان ناچار بکرتین له کانه گه کاندای کاربکه ن. من دلنیام کاتی که فیرعه ونه کانی پیشووی میسر که له قووچه که کاندان ته م قسانه ده بیستن دینه له رزه، چونکه له سه ره تای جیهان تا وه کو ته مرۆ هیچ پاشایه ک نه بووه که بلئێ له نیوان به نده و شازاده دا جیاوازی نییه و ته مه وه ک ته وه وایه که بلئین له نیوان عاره ق و هه نگوبن جیاوازی نییه. یه کیک له قسه سه یه ره کانی ته م فیرعه ونه ته وه یه که به منی ده وت هۆزه کانی خه بییری به شیوه یه ک دا برکینه وه که خوینی تیدا نه پرژئ. ئایا به بی خوین رشتن دره نده کان مالی ده بن؟ (سینۆهه) ته که پزیشکی، ئایا ده توانی به بی رژانی خوین سکی یه کیک هه لبدری و ریخۆله زیاده که ی تیدا ده ربکه ی بوئه وه ی نه بیته هۆی مردنی نه خو شه که ت؟ فیرعه ون دهنگی شه ری ته م هۆزانه ی نه بیستووه و نازانی که له دهنگی درنده کان ترسناکتره هه تا تی بگات که له گه ل ته مانه دا ناتوانی به هیمنی ره فتار بکرت.

دوای ته م قسه یه (هورم هه ب) پیکه نی و وتی: به لام من گو ی ناده مه وته ی فیرعه ون و به شیوه یه ک خوینیان ده رژتیم که هه موویان په شیمان بنه وه که بوچی له دا یه ک بوونه. من وام بریاردا وه که به جوریک ره گی ته م هۆزانه بسوو تینم که له داها توودا هه رگیز نه توانن له وه رزی به هاردا هه لمه ت به ن. به لام، (سینۆهه) ته هه قت به گه ردنی منه وه هه یه، چونکه من له بییری ناکه م ته و رۆزه ی له گه ل جینشین له بیابان گه راینه وه و ویستیان من بکوژن ته هه ندی قسه ت کرد و

نه ته یشت ته م کاره بکه ن و له و رۆزه دا ته به ژیری خۆت گیانی منت کرپیه وه. له به ره ته وه ئیستا من له له شکره که ی خۆمدا ریز له ته ده گرم و رووخسه ت ده ده م که له جه نگدا ئاماده بی و سه ربازه کان چاره سه ر بکه ی و ده سه ته قی ته وش له گیرفانی فیرعه ون ده ده م و هه رکاتی که من بی ئیش بووم ته له گه ل مندا ده بیت و نان خواردمان به یه که وه ده بیت.

له و کاته دا (هورم هه ب) جامی شه را بی نوشییه وه و وتی: کاتی هه والی هیرشی خه بیریه کان گه یشته ته به س فیرعه ون ویستی له شکریک بنیترته سووریا، هیچ یه کیک له و سه ردارانه ی له ته به س بوون ئاماده نه بوون فه رمانده یی ته م هیزه بگرته ته ستۆی خو یان، چونکه ده یانزانی هۆزه کانی خه بییری خه لکیکی خوینمز و شه رکهن و، هه ربه که یان به به هانه یه ک له و فه رمانه خو یان به دوورگرت. له به ره ته وه ی جگه له وه ی ترسی کوژرانیان هه بوو ده شیانزانی که له زی و مس و کازاکانیا ن دوورده که ونه وه، چونکه له بیابانه کانی سووریا دا زی و پاره نییه، به لام له ده ورو به ری فیرعه ون دا ته و شتانه به دی ده کرت، بو یه من له گه ل ته وه شدا که له هه موو سه رداره کانی فیرعه ون گه نجت بووم، ته م ته رکه م گرته ته ستۆی خۆم بوئه وه ی مه ترسیی خه بیریه کان له ناو به م و کاریک بکه م که ئیتر نه توانن هیرش به نه سه ر سووریا. سه رداره کانی فیرعه ون که زۆر زه نگیین، له گه ل کاهینه کاندایا وه ده ست بوونه و هه ولده دن ده سه لاتی خوا یه که یان (ئاموون) له ناو نه چیت. ته مرۆ له میسر دا له نیوان خوی فیرعه ون، واته (ئاتوون) و خوی کو نی میسر (ئاموون) رکه به رایه تییه کی زۆر هه یه و هیشتا دیار نییه که کامیا ن سه رده که وی. هه ره که کو من تیی گه یشتووم، (ئامی) دادوهری گه وه ی میسر که کاهینی خوا (ئاتوون) به ته مه یه (ئاموون) له میسر دا له ناو بیات و له م کاره یدا فیرعه ون پالپشتی لی ده کات. فیرعه ون ده زانیت که خوا (ئاموون) له میسر دا به راده یه ک به هیزبووه که کاهینه کانی (ئاموون) گو ی رایه لیی فه رمانی فیرعه ون ناکه ن و له هه ر کاتی کدا که

فەرمانەكەى فیرعەون دژی بەرژەوئەندى ئەوان بێت فەرمانێك بەناوى (ئاموون) ەو ە دەردەكەن كە فەرمانەكەى فیرعەون ەلئوئەشپنیتەو ە.

فیرعەون و دادوئەرى گەورە كە ناتوانن لەمە زیاتر لە ژئیر فەرمانرەواى (ئاموون) و كاهینەكانى ئارام بگرن، ەوئ دەدەن كە خوا (ئاتوون) بەرادەبەك گەورەبكەئەو ە كە (ئاموون) لە ناو بچیت و لەبەر ئەوئ فەرمانیان بەمن داو ە كە لەم سەفەرەمدا گەشتمە ەەر شارێك، پەرستگەبەك بۆ خواى (ئاتوون) دروست بكەم و من بەكەم پەرستگەم لەم شارى ئورشەلیمەدا دروست دەكەم. من نە باوئرم بە (ئاموون) ە و نە بە (ئاتوون)، بەلام وابیردەكەمەو ە كە فیرعەون لەم بەشەدا ەلئە ناكات و رامیارببەكەى راستە، چونكە لەگەل ژئیریدا ناگونجی فیرعەون پاشای میسر بێت و كاهینەكانى (ئاموون) لە جیاتى ئەو فەرمانرەواى بكەن. مەبەستم ئەو ەبەكە سەردارەكانى میسر لەو روو ەو ە كە لەگەل كاهینەكانى ئاموون دەستیان تێكەل كەردو ە و ئیستا بەرژەوئەندیبەكانیان لە مەترسى دەبینن نایانەوئیت لەم كاتە ناسكەدا لە میسر دوور بكەونەو ە و بەرگرى لە سوو ە تاییبەكانیان نەكەن. ئەگەر ئەوان لە گۆرانكارى سىاسى لە میسردا مەترسییان نەبووایە ئەو ەبەكە سەردارەكانى فەرماندەبى ئەم ەبەكە بەخستایەتە ئەستۆ و لە میسر دەریچووایە و بەرەو سووریا بەتایە.

وئ: من دژی سىاسەتەكەى فیرعەون نیم و بگرە مافیشى پێ دەدەم كە ببەوئیت لە ەبى كاهینەكانى ئاموون كەم بكاتەو ە، ئەو شتەى لەگەل باوئرى مندا بەك ناگریت ئەو ەبەكە فیرعەون دەلئیت ەز دەكەم راستەقینە (حەقیقەت) فەرمانرەوا بێت، من لەم بابەتە مەترسىم ەبە، چونكە (حەقیقەت) وەك شمشیرێكى تیز وایە كە ەرگیز نابیت ببەبەتە دەست مندالێك، جا نەخوازە ببەدەستى پیاوێكى شیتى وەك فیرعەون.

كاتى كە شو داھات لە بەكێك لە خیمەكان، نزیك خیمەى (ھورم ەب) پشوو داو سەربازەكان كاتى كە زانییان من پزىشك ەوئیان دەدا ببە ھاوئرم،

لەبەرئەو ەى ەموو سەربازى ەز دەكات كە دۆستایەتیبى پزىشكێك بۆلای خۆى رابكیشى بۆئەو ەى لەكاتى برىندارىدا چارەسەرى برىنەكەى بكات.

سبەبى رۆژى دواتر نەفیرەكان دەنگیان بەرز بوو ەو ە و سەربازەكانى لەخەو ەلستاند و ەەر سەر دەستەبەك بەرامبەر بەشەكەى خۆى راوئستا. كاتى ریزى سەربازەكان رێكخرا، (ھورم ەب) كە قامچیبەكەى بەدەستەو ە بوو لە خیمەكەى خۆى ھاتە دەرو ە و بەندەبەك چەترىكى بەبان سەربەو ە راگرتبوو و بەندەبەكەى تر باوئشیتى دەكرد كە مئشەكانى لى دوور بكاتەو ە.

(ھورم ەب) بەرامبەر بە سەربازەكان بەم شتو ەبە داو:

(ئەى سەربازانى میسر كە لە نئوانتاندا، رەش پئستە پئس و پۆخلەكان و نەبەزدارە تەوئەلەكانیش ەن و ەمووتان ەەر لەشكرى میسرن و وەك گایەك دەبۆرئین. . من ئەمرو دەمەوئیت بتانبەم بۆ مەیدانى جەنگ، بۆئەو ەى ببینم لەگەل خەبیرببەكاندا شەرتان پێ دەكریت یان نا. . ئەگەریش توانای شەركردن لەگەل ئەوانتان نەبیت ھیوادارم تا دوایین كەستان بكوژرئین بۆئەو ەى ناچارنەبم لەش و لارە ناقولاكانتان لەگەل خۆمدا ببەمەو ە بۆ میسر و بە تەنھا خۆم پۆم و لەگەل دەستەبەك لە سەربازانى راستەقینە بگەرئیمەو ە...) (ھۆو... تۆ، سەربەلى لووت قلیشاو، شەقێكى قایم لەو سەربازە نەفامە بەدە بۆئەو ەى لەكاتى كە من قسە دەكەم با داو ەى خۆى نەخورئینى و لەمەوبەدا لە كاتى ئاخاوتنى مندا خەربكى خۆخوراندن نەبیت...) (ئەمرو لە كاتى كەدا كە ەئرش دەكەبە سەر خەبیرببەكان، من لە پئشەو ەى ەمووتان دەبم و لەگەل ئیو ە لەگەلئاندا دەجەنگم و ئاگام لە ەەر ەمووتان دەبیت، بۆئەو ەى بزائم چ كەسى لە مەیدانى شەردا پاشەكشى دەكات، یان بە باشى شەركات.) (دلئباتان دەكەمەو ە كە ئەمشەو لەم قامچیببەى من خوئین دەتکیتەو ە و ئەم خوئینە لە لەشى ئەو كەسانە دئتە دەرو ە كە لە گۆرەپانى شەردا بەباشى ناچەنگن و دلئبابن قامچیببەكەى من لە نەبەزەى خەبیرببەكان ترسناكترە، چونكە نەبەزەى ئەوان پەبىكانى مسى پئو ەبە و

زوو دهشکیت. (خه‌بیرییه‌کان له پشت ئەم چیا‌یه‌وه‌ن که ده‌بیین و ئەمشه‌و پێ سپێردراوه‌کانی پشکنینی من رویشتن که بزائن ژماره‌یان چه‌نده، به‌لام ترسان و هه‌لهاتن و نه‌یان‌توانی ژماره‌یان به‌ دروستی بزائن...) (خه‌بیرییه‌کان ته‌نها یه‌ک شتی ترسان‌کیان هه‌یه، ئەویش ده‌نگیانه، به‌لام ئە‌گه‌ر له ده‌نگیان ده‌ترسن هه‌ویری گه‌لی سوور بکه‌نه گویتانه‌وه بو‌ئ‌وه‌ی ده‌نگیان نه‌بیستن، به‌لام له به‌رئ‌وه‌ی ئەم هه‌ویره ده‌بیته هۆی ئە‌وه‌ی گویتان له ده‌نگی فه‌رمانده‌کانتان نه‌بیته، هه‌رواباشتره که واز له‌مه‌ش به‌ین. (وا‌ی بو‌ئ‌وه که‌سه‌ی که له خۆ‌را‌یی و بێ نیشان گرتن تیره‌او‌یژی بکات...) (له‌شه‌ردا سه‌رکه‌وتن ته‌نها ئە‌وه نییه که سه‌رباز دلیر بیته، به‌لکو ئە‌وه‌شه که سه‌رباز‌ه‌کان وه‌ک ئە‌وه‌ی یه‌ک جه‌سته‌بن گو‌ت‌را‌یه‌لی فه‌رمانی به‌رپرسه‌کانیان بن) (ئ‌ه‌گه‌ر ئ‌یوه ئە‌م‌رۆ سه‌رکه‌وتن، ده‌ب‌نه خاوه‌نی هه‌موو ما‌ل و سامان و مانگا و مه‌ری خه‌بیرییه‌کان و من نه‌ه‌له‌قه‌یه‌کی زی‌و زبوم ده‌و‌یت و نه‌ مانگا و مه‌رومالاتیان) (خه‌بیرییه‌کان له‌م کاته‌دا زۆر ده‌وله‌مه‌ندن، چونکه شار و گوندیکی زۆریان تالان کردووه و ئە‌گه‌ر سه‌رکه‌ون هه‌موو سامانی ئە‌وان به‌ر ئ‌یوه ده‌که‌و‌یت...) (هه‌وره‌ها ئە‌گه‌ر سه‌رکه‌وتووبن هه‌موو ئە‌ندامانی خه‌زانه‌که‌شیان ده‌ب‌نه مو‌لکی ئ‌یوه و ده‌توانن دواتر بیانفرۆشن. به‌لام ئە‌گه‌ر تیک بشکین قامچییه خوتن مژده‌کی من ئە‌مشه‌و میوانداریتان لێ ده‌کات).

سه‌رباز‌ه‌کان کاتێ ئە‌م قسانه‌یان بیست شمشیرو نه‌یزه‌کانیان ئە‌دا به‌ قه‌له‌غانه‌کانیاندا و که‌وانه‌کانیان به‌رزده‌کرده‌وه و هوره به‌رزیمان ده‌نواند.

(هورم هه‌ب) وتی: ده‌بینم مه‌یلی ئە‌وه‌تان هه‌یه هه‌رچی زووتر له‌گه‌ل خه‌بیرییه‌کاندا بجه‌نگن، به‌لام ئ‌یمه به‌رله‌وه‌ی بو‌شه‌ر بچین ده‌بیته لی‌ره په‌رستگه‌یه‌ک بو‌خوا‌ی فیرعه‌ون دروست بکه‌ین. خوا‌ی فیرعه‌ون که ناوی (ئاتون) ه‌خوا‌یه‌کی جه‌نگی نییه و به‌که‌لکی ئ‌یوه نایه‌ت، چونکه یارمه‌تیتان نادات و له‌به‌ر ئە‌وه پتوبست ناکات بو‌مه‌راسیمی بیناکردنی ئە‌م په‌رستگه‌یه

هه‌مووتان لی‌ره‌بن و ته‌نها پاشه‌وه‌کانی له‌شکر لی‌ره ده‌میته‌وه و ئە‌وانی تر ئ‌یستا ده‌بی به‌رێ بکه‌ون. ئ‌یوه ئە‌م‌رۆ ده‌بیته ری‌گا بپرن هه‌تا‌کو ده‌گه‌نه هۆزه‌کانی خه‌بیری، به‌لام پتوبسته بزائن کاتیک که ماندوون ده‌بی له‌گه‌لیاندا نه‌به‌رد بکه‌ن، بو‌ئ‌وه‌ی که‌ستان ده‌رفه‌تی خو‌قوتارکردنی نه‌بیته.

دوا‌یی (هورم هه‌ب) قامچییه‌که‌ی را‌ته‌کاند و سه‌رباز‌ه‌کان که‌وته‌ن‌رێ و هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک له‌ دوا‌وه‌ی نیشانه‌کانی خۆیان ده‌رویشتن. نیشانه‌ی هه‌ندی له‌ ده‌سته‌کان کلکی شیربوو و ده‌سته‌کانی تر به‌ دوا‌ی سه‌ری تیمساحه‌وه ده‌رویشتن. له‌ پێش و پاشی سه‌رباز‌ه‌کان، گالیسه‌که جه‌نگییه‌کان ده‌رویشتن بو‌ئ‌وه‌ی بیته به‌قه‌له‌غانی سه‌رباز‌ه‌کان و نه‌هیتلی به‌رشالای له‌ ناکاوی دوژمن بکه‌ون.

کاتێ که سه‌رباز‌ه‌کان رویشتن، پاشه‌وه‌کانی له‌شکر له‌گه‌ل (هورم هه‌ب) و هه‌ندی له‌ به‌رپرسه‌کان به‌ره‌و ئە‌و جی‌گایه‌ی په‌رستگه‌ی (ئاتون)یان لێ دروست کردبوو به‌رێ که‌وتن و منیش له‌گه‌لیاندا به‌رێ که‌وتم و گو‌یم لێ بوو لی‌پرسه‌راوه‌کان به‌یه‌که‌وه گه‌تو‌گو‌یان ده‌کرد و ده‌یانگوت: ئە‌م شت‌یه‌ی جه‌نگه‌ نو‌تییه‌ی ئە‌م‌رۆ (هورم هه‌ب) دا‌یرشت له‌گه‌ل ژیری ناگونجی، چونکه ئە‌وه‌نده‌ی ئ‌یمه بزاین له‌کاتێ جه‌نگدا گه‌وره لی‌پرسه‌راوه‌کانی له‌شکر ده‌بیته له‌ دوا‌وه‌ی سو‌پادا جی‌گیرین و له‌که‌ژاوه‌کاندا چاودیری سه‌رباز‌ه‌کانیان بکه‌ن که هه‌له‌نه‌یه‌ن، به‌لام ئ‌یستا (هورم هه‌ب) ده‌ل‌یت خو‌م له‌ پێشه‌وه‌ی سه‌رباز‌ه‌کان له‌گه‌ل دوژمندا ده‌جه‌نگم و ئ‌یمه‌ش ده‌بی چا و له‌و بکه‌ین و بچینه پێشه‌وه، جا به‌م شت‌یه‌یه‌ چ که‌سی پێش له‌ هه‌لهاتنی سه‌رباز‌ه‌کان ده‌گریت و کێ کرده‌وه‌کانیان تو‌مار ده‌کات؟ خو‌ سه‌رباز‌ه‌کان خۆیان خوتنده‌وارییان نییه که هه‌لسوکه‌وتی هاو‌رپ‌یکانی خۆیان بنووسن و ته‌نها په‌له‌داره‌کان خاوه‌ن نووسین و ده‌توانن بنووسن که کام سه‌رباز نازایه‌تی زیاتری نواندووه و کامیان ترسنۆک بووه یان رای کردووه.

(هورم هه‌ب) که له‌ پێشه‌وه ده‌رویشته ئە‌م ده‌رپ‌رپ‌انه‌ی گو‌ی لێ بوو و هه‌ندی جار قامچییه‌که‌ی ده‌جوولانده‌وه و بزه‌یه‌کی ده‌هات، تا کاتێ که گه‌یشتییه

به‌شی دوانزده‌هه‌م

خوایه‌کی نائاسایی (بۆ میسراییه‌کان)

په‌رستگه‌که بچووک بوو، به‌بۆنه‌ی نه‌بوونی ماوه نه‌په‌رژان سه‌قفی بۆ دروست بکه‌ن و هه‌ندی دار و (گلی سوور) یان بۆ دروست‌کردنی بیناکه به‌کاره‌ینا. کاتی گه‌یشتینه به‌رده‌م په‌رستگه‌که و چوینه ژووره‌وه بینیمان په‌یکه‌ری خوایه‌کی تیدانییه. سه‌ربازه‌کانی پاشه‌ه و زیاتر له ئیمه له نه‌بینینی خوا سه‌ریان سوورما و به‌یه‌کتربان ده‌گوت: ئه‌مه چ په‌رستگه‌به‌که، که خوی نییه؟ منیش وه‌ک سه‌ربازه‌کان پیم سه‌یربوو، چونکه تا ئه‌و رۆژه په‌رستگه‌ی بی خوام نه‌دیوو و هه‌موو جاری که ده‌چوومه ئه‌و شوینانه بتی خوایه‌که‌م ده‌دی.

(هورم هه‌ب) که هه‌ستی به‌سه‌رسورمانی هه‌مووان کرد، وتی: ئه‌و خوایه‌ی که فیرعه‌ونی ئیمه ده‌یپه‌رستی خوایه‌کی سه‌یره که من ناتوانم پیتانی بناسینم، چونکه خۆشم نازانم که ئه‌م خوایه چۆنه. ئه‌م خوایه سه‌رسوره‌ینه‌ره نه‌چاوی هه‌یه و نه‌ده‌م و نه‌سک و نه‌ده‌ست و پێ و نه‌ده‌خوات، شه‌راب و بی‌ره‌ش نانۆشیته‌وه‌و فیرعه‌ون ده‌لیت خوی ئه‌و وه‌ک مرۆف نییه و نابینریت، به‌لام ئه‌گه‌ر ئیوه ده‌تانه‌ویت بیناسن ده‌توانن شتیکی بازنه‌یی وه‌ک خۆر به‌ینه به‌رچاوی خوتان.

سه‌ربازه‌کان سوورانه‌وه و سه‌یرتیکی خۆریان کرد و به‌ناپه‌زاییه‌که‌وه که وتنه ورته ورت و ئاگام لی بوو ده‌یانگوت: فیرعه‌ون شیت بووه، چونکه ئه‌گه‌ر په‌رستگه‌ی تووشی شیتی نه‌بووی خوی بی‌چا و ده‌م و سک و ده‌ست و پێ ناپه‌رستی.

(هورم هه‌ب) یش وه‌ک سه‌ربازه‌کانی بی‌ری ده‌کرده‌وه و فیرعه‌ونی به‌شیت ده‌زانی. دوایی کاهینیکی گه‌نج که قژی سه‌ری نه‌تاشیوو و سوخمه‌به‌کی که تانی له‌به‌ردا بوو هات و گۆزه‌یه‌ک شه‌راب و ده‌فری رۆنی زه‌یتوون و چه‌پکی گیای تازه‌ی به‌هاری خسته په‌رستگه‌که‌وه و دوایی ده‌ستی به‌خویندنی سرود کرد. ده‌یانگوت: ئه‌و سروده‌ خودی فیرعه‌ون بۆ خوایه‌کی خۆی هۆنیوه‌تییه‌وه‌و ئیمه له‌و سروده‌هه‌چ تینه‌گه‌یشتین و دیاره سه‌ربازه‌کانیش که نه‌خوینده‌واربوون هه‌ر تینه‌ده‌گه‌یشتن. له‌م سروده‌دا باسی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که (ئاتوون) خوایه‌که که نابینری، به‌لام له‌هه‌موو شوینی‌کدا هه‌یه و به‌روناکی و گه‌رمیی خۆی زه‌وی رووناک و گه‌رم ده‌کات و هه‌موو خۆشییه‌کان و خه‌لاته‌کانی سه‌رزه‌وی و رووباری نیل هی ئه‌ون.

هه‌روه‌ها وتی: ئه‌گه‌ر ئاتوون نه‌بیت شیر ناتوانیت له‌شه‌ودا راوبکات و مار له‌کون و جوجک له‌هیلکه نایه‌ته‌ده‌روه‌وه و ئه‌گه‌ر ئاتوون نه‌بیت خۆشه‌ویستی نایه‌ته‌کایه‌وه‌و هه‌چ پیاویک ناتوانی ژنی بکاته هه‌وسه‌ری خۆی و هه‌چ مندالی له‌سکی دایکی هه‌نگاو نایته‌سه‌ر زه‌وی^(۱).

کاهینه‌گه‌نجه‌که له‌دوای ئه‌م وتانه‌وتی: پاشای میسر کوری خوایه و وه‌ک باوکی به‌ده‌سه‌لاته و له‌ولاتی میسر و ولاته‌کانی تر که له‌لایه‌ن میسره‌وه به‌رپوه‌ده‌بردنی و پشتگیری لی ده‌کری فه‌رمانه‌وایی ده‌کات.

کاتی که سه‌ربازه‌کان ئه‌م وته‌یه‌یان بیست شمشیر و نه‌یزه‌کانیان کوتا به‌قه‌لغانه‌کانیان و به‌م شیوه‌یه شادیی خۆیان ده‌رپری، چونکه ئه‌وان ته‌نها له‌م به‌شه به‌باشی تیگه‌یشتبوون، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌یانزانی گومانی تیدانییه که فیرعه‌ونی میسر کوری خوایه، چونکه به‌رده‌وام وابوو و له‌داهاتوشدا پاشای میسر کوری خوا ده‌بیت.

به‌م شیوه‌یه مه‌راسیمی کردنه‌وه‌ی په‌رستگه‌کوژی پیهات و دوایی ئیمه به‌ری که‌وتین. مه‌به‌ستم له‌ئیمه، پاشه‌وه‌کانی سوپا و پله‌داره‌کانه که به

فهرماندهیی (هورم هه‌ب) به‌رئ که‌وتین.

(هورم هه‌ب) به سواری گالیسکه جه‌نگییه‌که‌ی خۆی له پیشه‌وه‌ی هیژه‌که‌دا ده‌رۆ‌بیشته و له‌دوا‌یه‌وه هه‌ندی له به‌رپرسه‌کان و دواتر سه‌ربازه‌کان و له دوا‌ی ئه‌وانیسه‌وه هه‌ندیکی تر له که‌ژاوه‌دابوون. به‌لام من سواری گو‌ئدریژتیک بووم و سندووقی داو و ده‌رمان و که‌رسته‌کانی نوژداریشم له‌گه‌ل خۆمدا هه‌لگرتبوو.

ئیمه تا کاتێ که سی‌به‌ره‌کان دريژ بوونه‌وه ریگامان پری و ته‌نها له ناوه‌راستی رۆژدا که‌می راوه‌ستاین بۆ نان خواردن و، پاقله‌ی زه‌ردکراومان خوارد که رۆنی زه‌یتوونیان پیداکردبوو. هه‌ندی جار چه‌ند سه‌ربازتیکي ماندوو یان په‌که‌که‌وته دوا‌هه‌که‌وتن و له قه‌راغی ریگاکه‌ داده‌نیشتن و له‌وکاته‌دا به‌رپرسه‌کان که له دوا‌هه‌هاتن به قامچی ده‌که‌وتنه گیانیان.

جاریکیان بینیم گالیسکه‌ی جه‌نگی یه‌کتیک له لی‌پرسراوه‌کان له به‌رده‌م سه‌ربازتیکي ماندوو راوه‌ستا، که له قه‌راغ ریگادا له‌سه‌ر پشت راکشابوو و ئه‌و به‌رپرسه له گالیسکه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌هه‌ردوو پیتی بازی دایه سه‌ر سکی سه‌ربازه‌که، به‌شپوهیک که له‌دوا‌ی ئه‌م بازدا‌نه به‌هیژه سه‌ربازه‌که یه‌کسه‌ر گیانی سپارد، به‌لام که‌س ره‌خه‌نی لی نه‌گرت، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئه‌و سه‌ربازه‌ی که بۆ شه‌رکردنی مه‌یدانی جه‌نگ به‌کرئ ده‌گیردئ نابئ ته‌مه‌لی بکات.

کاتێ سی‌به‌ره‌کان دريژ بوونه‌وه گه‌یشته‌ینه هه‌ندی گرد، که سه‌ره‌تای هه‌ریمتیکي شاخاوی بوو و له نا‌کاودا بارانی تیر به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا باری و ده‌رکه‌وت که هه‌ندی له خه‌بیرییه‌کان له پشت گه‌رده‌کانه‌وه بۆسه‌یان بۆ سه‌ربازه‌کانی ئیمه دانابوو. له‌به‌ر ئه‌و تیربارانه ئه‌و سه‌ربازانه‌ی خه‌ربکی گۆرانی وتن بوون، وسکت بوون، به‌لام (هورم هه‌ب) بایه‌خی به‌و تیربارانه نه‌ده‌دا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیمه به‌به‌شی گرنگی سوپاکه‌وه لکابوون و سه‌ربازه‌کانی پیشه‌وه و پاشه‌وه‌کان و ناوه‌ندی له‌شکره‌که به‌یه‌که‌وه بوون.

(هورم هه‌ب) فه‌رمانی دا سه‌ربازه‌کان خیراتر برۆن و له‌وی دووربکه‌ونه‌وه

بۆئه‌وه‌ی بتوانن هه‌لمه‌ت به‌نه‌سه‌ر به‌شی گرنگی هیژی خه‌بیری و کات و وزه‌که‌یان به ده‌سته‌وه‌به‌خه‌بوونی تیرهاو‌یژه‌کانی قه‌راغ ریگا به‌فیرۆ نه‌چیت.

گالیسکه جه‌نگییه‌کانی ئیمه به‌یه‌ک هه‌لمه‌ت تیرهاو‌یژه‌کانی له قه‌راغ ریگا دوورخسته‌وه و ئیمه به‌رده‌وام بوون له به‌ره‌وپیش چوون. له ته‌نیشته منه‌وه به‌رپرسیکی لی بوو که سواری گو‌ئ دريژتیک بوو و لی‌پرسراوی ئازووقه‌ی سوپا بوو و له‌به‌رئه‌وه‌ی له به‌یانیه‌وه تا ئیواره له ته‌نیشته یه‌که‌وه ریگامان ده‌پری له‌گه‌لیدا ببوومه هاو‌رئ و داوای له من کرد که ئه‌گه‌ر کوژرا من هه‌ول بده‌م لاشه‌که‌ی له ناونه‌چیت و ته‌رمه‌که‌ی بگه‌یه‌مه که‌س و کاره‌که‌ی که مۆمیایی بکه‌ن.

ئه‌و ده‌یگوت: خه‌بیرییه‌کان خه‌لکانیکی ئازاو بی به‌زه‌بین و تا کاتی تاریک بوونی هه‌وا هه‌موومان ده‌کوژن. هیشته‌یا یه‌ک له‌سه‌ر چواری رۆژ ما‌بوو که ده‌شتیکی فراوان له ناوه‌راستی گه‌رده‌کانه‌وه ده‌رکه‌وت و دیاربوو که ئه‌وی خپوه‌تگه‌ی خه‌بیرییه‌کانه و تا چاو پری ده‌کرد خپمه‌ی ره‌شی یه‌ک له دوا‌ی یه‌کی لی هه‌لدرابوو. له‌به‌رده‌م خپمه‌کاندا خه‌بیرییه‌کان به قه‌لغان و نه‌یزه‌ی بریقه‌داره‌وه هاواریان ده‌کرد به شپوهیه‌ک که نه‌عه‌ریان له بیاباندا ده‌نگی ده‌دایه‌وه و مه‌ترسی ده‌خسته ناو دلّه‌وه.

(هورم هه‌ب) سه‌ربازه‌کانی خۆی ریک خست و رمداره‌کانی کرده ناوه‌راسته‌وه و تیرهاو‌یژه‌کانی له هه‌ردوولای له‌شکره‌که‌یدا جیتیگر کردو دوا‌یی فه‌رمانی به گالیسکه جه‌نگییه‌کان دا که له‌گه‌ل فه‌رمانی من هه‌لمه‌ت به‌ن و ئیمه له دوا‌ی ئیوه‌وه ده‌گه‌ینه سه‌ریان. چه‌ند گالیسکه‌یه‌کی قورسیشی له‌گه‌ل خۆی هیشته‌وه و پیتی وتن: به‌رده‌وام له‌گه‌ل بن و لی‌م دوور نه‌که‌ونه‌وه.

(هورم هه‌ب) چونکه تینگه‌بیشته سه‌ربازه‌کانی له هات و هاواری خه‌بیرییه‌کان و بریقه‌ی قه‌لغان و نه‌یزه‌کانیان ترساون، هاواری کرد: ئه‌ی پی‌اوانی میسر و سووریا ئیوه ئه‌ی ره‌ش پیسته‌کان ئه‌ی سوپای میسر.. ترستان له ده‌نگی

هاواریان نه بیت چونکه هه چهنده دهنگیان زل بیت هه بایه که و ناتوانی زیانتان پی بگه یه نیت و بزائن که ژماره ی سه ربازه کانی ئەوان زۆر نییه . ئەم خپوه تانه ی ده بیین جینگای ژن و منداله کانیانه و ئەو دووکه لانه نیشانه ی ئەو ده یه چیشت لی دهنن و ئەگه ر ئپوه نازایه تی بنویتن ئەمشه و چیشته که یان ده خۆن و ژنه کانیان ده بیته هی ئپوه، منیش وهک تیمساحیکی برسی وام و هه زده که م شه ر هه رچی زووتر به سه رکه وتنی ئیمه کوتایی پی بیت که بتوانم شیو بخۆم.

به رله وهی (هورم هه ب) فه رمانی هیش بردن بدات سه ربازه خه بیریه کان به دهنگیکی گوئی که پرکه روه هیشیان کرده سه رمان و من بینیم که ژماره ی سه ربازه کانیان له سه ربازه کانی ئیمه زیاتره . کاتی که رمدا ره کانی ئیمه ئەو سه ربازه ترسانا کانه یان دی که نزیک ده که ونه وه سه یریکی دوا وه یان کرد و منیش وهک ئەوان ناوړیکم بۆ دوا ی خۆمه وه دایه وه که بزائم له چ ریگایه که وه ده کری پیاو خوی قوتار بکات، به لام له دوامانه وه ئەفسه ره کانی به ش قامچییه ترسانا که کانی خویان ده سووړانده وه که به ردیان به سه ره وه به ستبوو و شمشیره کانیان ئەدره وشایه وه و سه ربازه کانی ئیمه تیگه یشتن که ریگای راکردن نه ماوه و جگه له وهش هه موویان ماندوو و برسی بوون و ده یانزانی که ئەگه ر رابکن سه ربازه خه بیریه کان چالا کانه ده یانگه نی و هه موویان ده کوژن. ئەوه بوو که بیرو که ی راگردنیان گوژی و له یه کتر نزیک بوونه وه که که لینیان نه مینی و دوژمن نه توانی به نیوانیاندا تی په ړیت.

کاتی له ئیمه نزیک بوونه وه تیره هاوێژه کانی ئەوان تیره کانیان هاویشت و ئەگه رچی دهنگی ووززز... ووززز... ی تیره کانیان هوره روو خپنه ربوو و مردن هه ر چرکه یه ک هه ره شه ی له مروث ده کرد، به لام من له و دهنگانه زیاتر ده خرۆشام له به رته وه ی ئەو دیمه نه ی ده مبینی و ئەو دهنگانه ی ده مبیست تا ئەو کاته گویم لی نه بوویوو و نه مدییوو.

(هورم هه ب) له م کاته دا قامچییه که ی خوی هه لپری و داینه وانده وه و که رده نا

لی دراو یه کسه ر دوا ی ئەوه گالیسکه جه نگییه تیژره وه کان که وتنه ری و له دوا وه ی ئەوان هه موو سه ربازه کانیان که وتنه ری و به شیوه یه ک نه عه ربان لی ددها که هه ستم کرد دهنگی ئەوان له دهنگی شه رکه ره خه بیریه کان به رزتر بوو.

من که ده مزانی سه ربازه کانی ئیمه بۆ دوو رخستنه وه ی مه ترسی له خویان، هاواریان ده کرد وهک ئەوان منیش که وتنه نه عه ره لیدان و له کاتی هاوارکردندا هه ستم ده کرد که ناترسیم. سه ربازه خه بیریه کان ئەگه رچی نازابوون، به لام گالیسکه ی جه نگیان نه بوو و گالیسکه کانی ئیمه قلیشینیکی له نیوانیاندا دروست کرد که ریگای بۆ نه یزه داره کان خوش کرد و هه ر ئەوه نده نه یزه داره کان هاتنه ناو که له به ره که وه ئیتر له سه ر فه رمانی (هورم هه ب) تیره هاوێژه کانی ئیمه که وتنه تیربارانی دوژمن.

له مه به دوا سه ربازه کانی دوو به ره ی شه ر تیک رژان. له دوو ره وه کلاو خوده که ی (هورم هه ب) دیار بوو که په ری درپژی (حوشتر مورغ) ی (۲) پپوه کرد بوو و به رده وام له پیشی پیشه وه ی سه ربازه کاندای شه ری ده کرد. گویدرپژه که ی من له هات و هاواری مه یدانی جه نگ توقی بوو و خوی خستبووه ناوه ندی گوپه پانه که و هه رچه نده ویستم پیشی لی بگرم نه متوانی و ده مبینی سه ربازه کانی خه بیری به چه له نگییه وه ده جه نگان و کاتی ده که وتنه سه ر زه وی هه ولیان ددها به شمشیر یان نه یزه ئەسپ و سه ربازه کانیان بکوژن.

ده مروانییه هه ر لایه ک هه ر خوینم دده ی و ئەوه نده کوژراو و بریندار که وتبوون که له ژماره نه ده هاتن، له ناکاودا سه ربازه کانی خه بیری هاواریکیان کرد و پاشه کشه یان کرد و هۆبه که ی ئەوه بوو که گالیسکه کانی ئیمه توانیبوو یان ریزه کانیان تیک بشکینن و خویان بگه یه ننه خیمه کان و ئەوی ناگر تی به ریدهن. خه بیریه کان کاتی بینییان ژن و مندال و مانگا و مه ره کانیان که وتوونه ته به ر مه ترسی، بۆ رزگارکردنیان به راکردن به ره و خپوه ته کانیان ده رۆیشتن و هه ر ئەم کاره یان بووه هۆی له ناوچونیان، چونکه گالیسکه کانی ئیمه به ره و ئەوان

گه پانه وه و سه ربازه كانمان كه له دواي گاليسكه كانه وه بوون گه يشتن و خه بيرييه كان له نيوان دوو تاقي هيرش بهر قه تلوعام کران، به شپوه بهك كه به وه همموو نازايه تيبه ي كه هه يانبوو شكان و نه وانهي زيندوو مانه وه له ترسي گيانيان هه له اتن. هه سه ربازيكي خه بيري كاتج كه ده كوژرا له لايهن سه ربازه كانه وه ده پشكنرا و هه چيبه ك كه به كه لك با لتيان ده دزي و ده ستيجيشيان لي ده كرده وه بوئه وه ي دواي ته و او بووني شه ر له خپوه تگه ي ميسرييه كاندا له به رده م جيگاي فه رمانده ي سويا كه له كه ي بكن.

دواي نه وه ي ده ركه وت خه بيرييه كان له شه ردا شكاون و تواناي به رگرييان نه ماوه درنده يي سه ربازه كاناي داگرته وه و نه وه ي ده جوولايه وه ده يانكوشت و ته نانه ت مييشكي منداليان به گورز پرژ و بلاو ده كرد و مانگا و مه رومالاته كانيش له و زبانه به دوور نه بوون.

نه و كاته (هورم هه ب) نه مري كرد كو تا يي به شه ر به يئيري و له كوشتني زيندوو ه كاناي پاشماوه ي شه ر ده ست هه لبگرن و ته نها به دليل بيانگرن بو نه وه ي دوايي بتوانن نه و گيراوانه به روژشن. تا كو تا يي شه ر، گوئ دريژه كه م هه ر بو نه ملاو نه ولا راكه راكي بوو و جووته ي ده هاويشت و من به زه حمه ت خو م له سه ر پشتي راده گرت بو نه وه ي نه كه وم، له و كاته دا يه كج له سه ربازه كاناي ئيمه به داري نه يزه كه ي خو ي كيشاي به لموزي گوئ دريژه كه م و نارامي كرده وه و من توانيم دابه زم و سه ربازه كان كه له و روژه دا بينيبويان ولاخه كه م مني زور ماندوو كر دبوو له وه به دوا ناوي كوري كه ريان لي نام.

له و كاته ي كه سه ربازه كاناي ديكه سه رقالي كو كرده وه ي مانگا و مه ره كان و تالاني سه رو ساماني خه بيرييه كان و ده ست به سه راگرتنني ژنه كانيان بوون، من له مه يداني شه ردا به هاوكاري چهند سه ربازيك برينداره كانم تيمار ده كرد و كاتج كه شه و داها ت، له رووناكبيي تاگره بريسكه داره كاندا برين پيچيم ده كرد كه نه و تاگرانه له كه نار ريگاكاندا هه ل كرابوون. نه يزه و شمشيرو گورزي خه بيرييه كان

هه ندي له سه ربازه كاناي ئيمه ي به سه ختي زامدار كر دبوو و من ده بووايه بوچاره سه ر كر دنيان هه ول م بدايه و ده ست و بر دم بكر دايه .

له و كاته ي برينداره كاناي من له تيني نازاره كانيان ده ياننانلاندا، گوئ بيستي هاوار و ناله ي به رز له لاي خپوه تگاوه بووم كه ده نكي نه و ژنانه بوو كه سه ربازه كانمان له نيوان خو باندا به شيان ده كرد و سووديان لي وه رده گرتن. هه ندي جار من ناچار بووم پيستي سه ري برينداره كه كه كه وتبووه سه ر چاوي به رزي بكه مه وه و بيدوورمه وه و هه ندي جار يش ريخوله ي سه ربازيكي ترم ده خسته وه ناوسكي و ته قه لم له سكي ده دا. كاتيجيش كه ده مزاني يه كيكيان نوميد ي چاك بوونه وه ي نيبه هه ندي تريايي زورم ده كرده ناو ده ماريه وه و ناوي جو م ده رخوا رده دا كه به يي هه ست كردن به نازار گيان بدات.

من ته نها سه ربازه ميسرييه كانم چاك نه ده كرده وه، به لكو برينداره خه بيرييه كانيشم چاره سه رده كرد، له به ره نه وه ي به زه ييم پتيان ده ها ته وه، به لام له دواي نه وه ي چهند برينداريكي سه ختم چاره سه ر كرد و برينه كانيانم پيچايه وه، نه وان ده نكي نه و ژنانه يان بيست كه كه وتبوونه بهر ده ستدر يژي سه ربازه كاناي ئيمه و په روي برينه كانيان لي ده كرده وه كه له زامه كه يانم پيچابوو و دوايي به هو ي خوين به ربوون گيانيان ده رده چوو .

من له و رووه وه به زه ييم پتيان ده ها ته وه كه ده مزاني سه ركه وتني سوياي ميسر به سه ر نه واندا، بو له شكري ميسر و فيرعه ون مايه ي شانازي نه بوو، چونكه خه بيرييه كان چه كداري سه ربازي نه بوون، به لكو به عه شاي له قه لم ده دران و برسيتي واي لي كر دبوون بكه ونه تالان كردن و نه وانيش وه كو دانيشتواني تري سووريا له لايهن فيرعه ون ي ميسره وه پالپشتييان لي ده كرا. يه كيكي له و شتانه ي جيگه ي داخ بوو، نه وه بوو كه بينيم هه موو سه ربازه كاناي خه بيري چاويان عه بيداره و من له نيوانياندا ته نانه ت يه ك كه سي چاو ساغم نه بيني و بو م ده ركه وت كه نه خو شي چاو له ناوياندا نه خو شيبه كي گشتيبه .

ئەو شەھەر سەربازەکان پشوویمان داو تەنھا پاسەوانەکان بەخەبەرمانەوه، چونکە مەترسی دەکرا ئەو بەشە خەبیریانەى ھەلھاتبوون بەشەو ھێریشان بەکەنە سەر. بەلام لەو شەھەدا ھیچ شتێ رووی نەدا و من تا بەیانى خەریکی برین پێچی بووم و بەیانى زوو (ھورم ھەب) لە خەو ھەلسا و لەبەرئەوھى زانى تا بەیانى بەخەبەر بوومە منى بانگ کردە لای خوێ و وتى: من دوینی بینیم تۆ بەبێ چەک بە چ بێ باکیبەکەوھە خۆت خستە ناوجەرگەى شەھەرکەوھە، بەلام دەبێ پیت بلیم ئەرکی پزیشک لە دواى شەھەرەو دەست پێ دەکات و پتوبست ناکات پزیشک خوێ گیرۆدەى ئەو تیک بەربوونە بکات و لەمەو بەدوا ھەرکاتێ بۆ جەنگ چووین تۆ پشوو بەدە تا ئەو کاتەى شەھەر کۆتایی پێ دیت و دواى خەریکی چارەسەرى بریندارەکان بە.

من چونکە ماندوو بووم، (ھورم ھەب) ملوانکە یەکی زێرى داپیم و وتى: ئەمە پاداشتی ئازایەتیبەکەى دوینی و بیداریبەکەى شەھى رابردووتەو ئیستا برۆ بنوو.

من ھەرچەندە ھیلاک بووم، بەلام ھەستم نەدەکرد بتوانم بنووم، چونکە کاتێ کہ رووناکبى رۆژ دەرکەوت مەرۆف خەو لە چاوی دەزێ. وتم: (ھورم ھەب) من دوینی تۆم بینی و سەیرم کرد بەردەوام لە پێشەوھى سەربازەکاندا شەھەر دەکەیت و لەگەڵ ئەوھشدا کہ ھەموو تیرەکان بەرھەرپووی تۆ بوو، چونکە دەیانزانی تۆ فەرماندەى سوپای میسرى، بەلام ھیچ تیریکت بەرنەکەوت.

(ھورم ھەب) وتى: لەبەرئەوھى ھەلۆکەم بەردەوام بەبان سەرمەوھە لە فریندایەو من لە مەترسی دەپاریزیت و ھەرگیز تیر بەرمن ناکەو پیت و ھیچ سەربازیکى دوژمن ناتوانێ تیر یان شمشیر یان گورزى لەمن بوەشین، چونکە من لەوھى کہ لە دیدى خەلکیدا بە پیاویکی ئازا دەبینریم ھەست بە لە خوێبایى بوون ناکەم، چونکە دەزانم من ئەو ئازایە نیم کہ خەلکی لیبى تێ گەشتووھەو لە باوھریاندا بە. ھەر کہ سیکى تریش لە جیاتى من بیت دەتوانێ وەک من ئازایەتى

بنوینى. من لەبەرئەوھە لە پێشەوھى سەربازەکان دەجەنگم بۆ ئەوھى سەربازە میسریبەکان لەگەڵ شەھەرکردندا رابھێتم، چونکە ئیستا نزیکەى چل سالیە کہ میسریبەکان جەنگیان نەکردووھە ئاشتیی درێژخایەن ھەلسوکەوتى شەھەرکەرانى لە بیریان بردۆتەوھە و من ھەرئەوھندە سەربازەکانم راھاتن و خووی جەنگیان گرت کہ لە دوژمن نەترسین، ئیتروەک سەردارەکانى تری میسر لە کەژاوەدا دادەنیشم و لە دواوھى شەھەرگەدا جیگگیردەبم و لەوێھە جەنگ بەرپوێ دەبەم.

وتم: (ھورم ھەب) ئاخر چۆن ھەلۆبەک کہ لە بان سەرتەوھە لە ئاسماندا دەفرێ تۆ لە زیانى تیر و شمشیر و گورزەکان دەپاریزى؟

(ھورم ھەب) وتى: من باوھەر ناکەم پارێزەرم ئەم ھەلۆبە بیت، بەلکو ئەم ھەلۆبە تەنھا ھێمایەکە کہ دەبھینیتەوھە یادم، تا ئەو رۆژەى سەرم نەھاتووھە ناکوژریم و لەبەر ئەوھش بێ مانایە من بترسێم. من دەزانم مەرۆف زیاتر لە یەک جار ناکوژرێ و کەس نیبە کہ دووجار بمرێ و لەسەر ئەم بنچینەبە نابیت بۆ رووداویک کہ تەنھا یەک جار روودەدات مەرۆف ھەموو تەمەنى لە مەترسیدا بەسەرببات، لەبەر ئەوھى کہ لە خۆمدا رینگا بە ھەراس نادم و چونکە ترسم نیبە مەرگ بە سۆراغەمەوھە نایەت تائەو رۆژەى سەره دەگاتە من و، لەو رۆژەدا چ ئازا بیت و چ ترسنۆک مەرگ یەخەت پێ دەگریت.

من تیگەیشتم (ھورم ھەب) راست دەکات و ئەو ھۆبە وای کردووھە مەرگ دەستى لیبى گیر نەبیت، ئەوھبە کہ بوێرە و سەربازە بەختەوھەرەکان ھەمیشە ئەوانەن کہ شەھامەتبان ھەبە و خۆشبەختیبەکەیان ئەو بەغیرەتیبەیانە، ئەو سەربازەى ئازایەتى و شەھامەتى نەبیت بەختى نیبە و لەشەرى یەکەمدا دەکوژریت و ئارەزووی تالانى و ملوانکە و زێر و ژنى جوان دەباتە ژیر گلەوھە.

دواى لە (ھورم ھەب) جیابووومەوھە و رویشتم کہمى نووستم و پێش نیوھەرۆ لە خەو ھەلسام و بینیم سەربازەکان خەریکی نیشان نەوھە و رابواردن و نیشانەکەیان سەربازە بریندارەکانى خەبیریەکان بوو، چونکە دەیانزانی ئەو

سەربازانە چاک نابنەو و بەکەلکی بەندەیی نایەن و ناتوانن دواویی بیانفرۆشن. ئەو روژە و شەوی دواوییش سەربازەکانی ئییمە نەیانھێشت خیزانی خەبیریەکان ئاسوودە بن و هەندئ لەو ژنانە بوئەوێ گرفتاری سەربازەکان نەبن بە کەزێ (پرچە) درێژەکەیان خۆیان خنکاندبوو. شەوی سێیەم بۆنی لاشەیی سەربازە میسری و خەبیریەکان کە لە بیاباندا کەوتبوون هەوای بۆگەن کردبوو و بە زەحمەت هەناسە دەدرا و تا بەیانی نەمانتوانی لەبەر دەنگە دەنگی چەقەل و کەمتیارەکان بنوین، کە خەریکی لاشەخۆری بوون.

بە (هورم هەب) م وت: ئەگەر لەم بیابانەدا بمینینەو هەموومان بەهۆی بۆنی لاشەیی کوژراوەکان نەخۆش دەکەوین. بۆیە ئەویش رازی بوو کە سوپاکەیی بکەوێتەپڕ و بریندارە سەختەکان بە گالیسکە بیەنە (ئورشەلیم) و وتی: لەبەرئەوێ خەبیریەکان لە کاتی هەلھاتن خۆیەکی خۆیان بردوو و پێ سپێردراوەکانی پشکینی ئییمە دەلێن ئەوان لەم دەورووبەردان، من دەبێ پرۆم و خۆیەکیان لێ بسەنم.

روژی دواویی ئەوێ بریندارەکانمان رەوانەیی ئورشەلیم کرد، (هورم هەب) بە چەندین گالیسکەیی تێژرەو کەوتەپڕ و منبشی لە گالیسکەکەیی خۆی سوارکرد و وتی: دەمەوێت تۆ بکەمە شەریکی خۆم لەم شەپەدا، کە ببینی چۆن لموزی پاشماوەی خەبیریەکان لە خاکدا دەگەوزینم.

کاتی کە ئییمە پاشماوەی هۆزی خەبیریەکانمان لەناکاودا دەورەدا، ئەوان خەریکی گۆزانی وتن بوون و مانگا و مەرەکانیان (کە ئییمە دەمانزانی ئەو میتگەل و رانانەیان لە جووتیارەکانی سووریا بە تالان هینابوو) پیش خۆیان داوو و دەروێشتن و ئییمە وەک تۆفان دامان بەسەرباندا و بەرلەوێ بتوانن بەرگری لە خۆیان بکەن گالیسکەکانی ئییمە گەنج و پیری خستە ژێر خۆبەو و ئیسکەکانیان تێک شکاند و سەربازەکان هەر کەسێکیان دەست دەکەوت دیانکۆشت، بە شێوەیەک کە خەلکی لە ترسی گیانی خۆیان وازیان لە مەر و

مالا تەکەیان هینا و رایان کرد.

(هورم هەب) فەرمانی دا مانگا و مەرەکانی بیابان کۆیکەنەو، کە پەرت و بلاو بوون و دواویی خۆی خەبیریەکانی لەزەوی هەلگرتەو و گەراپینەو و رێگای ئورشەلیم - مان بە هەموو هێزەکەو گرتەبەر. (هورم هەب) لە یەکەمین شوێنی حەسانەو خۆی خەبیریەکانی لەبەر چاوی سەربازەکان کەرت کەرت کرد و فرییدا. سەربازەکان هەستیان بە شادی کرد، چونکە دەیانزانی کە خەبیریەکان ئیتر خویان نییە و لەبەرئەوێ لە هەموو کاتی زیاتر هەژاربوونە و تا ئەو شوێنی بە بیرم بیت خۆیەکیان پەیکەرێکی لە دار دروست کراو بوو کە (یەهود) یان (یەهو) یان پێ دەگوت.

کاتی من چوومە ئورشەلیمەو، سەرم سوورما کە بۆچی هەندیکی زۆر لەو بریندارانەیی کە من تەداویم کردبوون مردبوون، ئەگەرچی دەمانزی برینەکیان مەترسی لێ نەدەکراو چارەسەردەکران. نەینیی ئەم بابەتەم دواویی بۆ ئاشکراوو و ئەویش بەم شێوەیەبوو کە بە پیتی فەرمانی (هورم هەب) هەموو دەستکەوتەکانی شەریان بردبوو ئورشەلیم و لەگەڵ کەنیز و بەندەکاندا فرۆشراوون و هەرچی زیتر و زیو و مسی کە لە فرۆشتنی ئەو دەستکەوتانەدا پەیدا بوو بوو بەسەر سەربازەکاندا دابەش کراو. لێپرسراوی ئازووقەیی لەشکرەکە کە لەگەڵ مندا دۆست بوو وتی: لە هەموو شەپەدا هەروا دەکری و سەربازەکان هاویری بریندارەکانی خۆیان بە بی داودەرمان و نان و ئاو جێ دەهیتلن کە بمرن، چونکە دەزانن هەرچەندە ژمارەیان کەمتر بیت زیاتر سوود لە دەستکەوتی شەپەکە وەرەگرن و کەنیزەکی زیاتریان بەردەکەوێت.

کۆمەلێکی زۆر لە مامەلەچیەکانی سووریا لە ئورشەلیم کۆبوونەو و دەستکەوتەکانی شەریان دەکریبەو و هەر کامیکیان هەندئ ژنی لەگەڵ خۆیدا هینابوو و، سەربازەکانی ئییمە زیتر و مسیان لە بری دەدا و هەندئ لەوانیان دەکرد بە هاوسەر و هەندیکی تریان بەکەنیز دەکری و ئەم زیتر و مسە دەبوو

دهستکه وتی مامه له چیبیه کان.

له سبهینخ تا ئیوارو، له شهو تا بهیانی له ئورشه لیم دهنگی ته نبور و زورنا و سنج و ته پل و عوود ده هات و شهراب و بیره له گۆزه کانه وه ده پزانه ناو جامه کانه وه و سه ربازه میسر بیه کان کاته کانی خو بان به خوشگوزهرانی و خواردنه وه ده برده سه ر.

هه ندی کات له نیوان سه ربازه کاندای شه ری ترسناک رووی ده دا و کیره ده کان به سینه و سکیاندا ده چوو و گۆزه کان بهر ته و قی سه ری هه ندی کدا ده که وت. له و کاته دا (هورم هه ب) که فه رمانده یان بوو چه ند که سیکی سه ره و ژیر هه لئاسی و له بهرئه وه ی نا کوکییه که یان هه موو روژی دووباره ده بوونه وه، روژنه بوو چه ند که سی به داره وه هه لئه واسرین. سه ربازه کان له گه لئه وه شدا که ده یانبینی هاروی شه رانییه کان یان هه لئه واسرین ته می نه ده بوون، چونکه هه تا ئه و کاته ی له جیهاندا شه راب و زبیر و پاره و ژن هه بی و، هه ندی له سه رخۆشه کان له سه ر ئه و زبیر و پاره و ژنه دژایه تیی به کتر بکه ن و به شه ربین، کوشتا ر به رده وام ده بیت و بکوژه کان له سیداره ده درین. ئه و شتانه ی سه ربازه کان له تالانیدا ده ستیان که وتبوو و که میش نه بوو، هه موویان له جیتی کرینی شه راب یان که نیز خه رج کرد و بهرپرسه میسر بیه کانیش وه ک سه ربازه کان به شه که ی خو بان له شه راب و ژندا سه رف کرد.

ئه و که سانه ی له خیزان و ئازبزه کانی خو بان دوور که وتبوونه وه و له و ماوه یه دا سه رگه رمی شه ربیون له م روژانه دا که کاتی پشودان بوو، بو به سه ربردنی کاته کان یان هه و لئیان ده دا سوود له هه موو ده رفه تیک و هه موو هه یه ک وه ربگرن بوئه وه ی که می دلئ خو بان شاد بکه ن. له نیوان لیپرسراوه کانی سوپادا ته نها (هورم هه ب) ی فه رمانده سه رنجی نه ده دایه ژنه کان و من له م خو راگرتنه ی ئه و سه رسام بووم، چونکه (هورم هه ب) کورپکی جوان و گه نج بوو و ده ی توانی حه زی له هه ر ژنیک بیت بیکاته هاوسه ری خو ی، به للام ئه و پیاوه له و خه یاله دا نه بوو.

(هورم هه ب) له و ده ستکه وت و کوپلانه هیچی هه لئه گرت، به للام له جیاتی ئه وه سوودی له مامه له چیبیه کان وه رگرت. به م شتیه یه ی که کاتی مامه له که یان کو تایی پی هات و ده یانویست ئه و مال و کوپلانه ی کرپبوویان هه لی بگرن و برۆن، (هورم هه ب) وتی: هه ر بازگانی ده بی له سه دا ده ی به های گشتی ئه و شتانه ی کرپویه تی له بری مافی پاراستنی ئاسایشیان بیداته من. هه روه ها وتی: له هه موو ئه و کاتانه ی که ئیوه سه رگه رمی مامه له بوون هیچ که سی له سه رباز و دانیشتوانی ئه م شاره نه یانویراوه ده ستریزی بکه نه سه ر داراییه کانتان. چونکه من شه وو روژ تا گاداریوم که که س سامان و کوپله و کانزای ئیوه نه دزی و ئه گه ر من نه بوو مایه ئیوه نه ک هه ر نه تانده توانی دارایی و کوپله و کانزاکانتان لیتره بیه ن، به لکو ئه م سه ربازه سه رخۆش و خوینمژانه خودی ئیوه شی ده کوشت.

ئه م وته یه ی (هورم هه ب) راست بوو، ئه و به جو ریک هیمنی پاراستبوو که یه ک حه لقه مسیش له مامه له چیبیه کان نه دزرا بوو. مامه له چیبیه کان که بینیان ئه گه ر به ره زامه ندییه وه (له سه دا ده ی) داراییه که یان نه دن له وه یه هه موو شتیکیان له کیس بچی. باجه که یان دا به (هورم هه ب) و مال و گیانیان به سه لامه تی له ئورشه لیم به ده ر برد و منیش که به بو نه ی کو تایی هاتنی شه ره که کارم نه ما بوو چومه لای (هورم هه ب) که خو احافیزی لی بکه م و بگه ریمه وه بو ئه زمیر.

له کاتی خو احافیزیدا (هورم هه ب) به منی وت: دوینی په یکی به کاغه زیک (پاپیروس) له لایه ن فیرعه ونه وه هاتووه و، فیرعه ون له م نامه یه دا سه رزه نشتی من ده کات که بوچی خوین ریژیم کردووه و خه بیریه کانم کوشتووه. من ده مه ویت به فیرعه ون بلیم ئه وه ی که سه روود بو خوا یه که ی خو ی ده لیت و واده زانی که ده توانی میسرو سووریا به ناشتیخوازی و خوشه ویستی و سوژی چو نیه کی به ریوه بیات، هیشتا دیه نی هه لمه ت بردنی هۆزه کانی خه بیری نه بینیه که په لاماری شار و گونده کان ده دن و ئه گه ر ده دیدی چۆن ئه م هۆزانه هیرش ده که نه

سەر ئەو شارانە و پیاو و ژن و مندال دەکوژن و ژنەکانیان بەو پەپەری سووکیبەو
 بەدیل دەگرن و دوایی دەیانکەنە کەنیز کە بیفرۆشن، ئەوسا دەیزانی کە ناتوانی
 زەوی بە ناشتیخوازی و خوشەویستی و سۆزەو بە پێوەبیات. چونکە رووی
 نەداوێ یەکی هێز و پێویستی کوشتن و تالانی هەبووی و کەلکی لی
 وەرنەگرتی. تەنھا لە یەک باردا پیاویکی بەهێز، کە دەتوانی خەلکی بکوژیت
 و سامان و دارایی و ژنەکانیان داگیربکات، دەسەلاتەکە ی بەکارناهییت،
 ئەویش لەو کاتەدا یە کە پێویستی بە دارایی و ژنی جوان نەبیت. من ئیستا
 سەربازەکانی خۆم دەگەرێنمەو بە میسر و دلنیام فیرعەون دەلیت سەربازەکان
 روخسەت بدە، بەلام من ئیزنیان نادەم، چونکە لە سەرتاسەری میسر دا تەنھا
 یەک سوپای جەنگ دیدە و تا قی کرەو هەیه، ئەویش لەشکرەکە ی منە.

وتم: (هورم هەب) ئایا وابیردە کە یتهووە کە میسر پێویستی بە سوپایە؟
 چونکە میسر ئەو نەو نەو بەهێز و دەوڵە مەندە کە دوژمنی نییە کە ناچار بێت
 سوپایەکی ئەزموون دیدە و کارامە ی بۆ رابگریت.

(هورم هەب) وتی: ولاتیکی وەکو میسر کە دەیان پاشای سووریا لە ژێر
 پاراستنی ئەودان، پێویستی بە هێزیک هەیه کە لە نیوان دەسەلاتدارەکانیدا
 ناشتی بچەسپێتی و من لەم ماوەیەدا بیستوومە پاشای ولاتی (ئامورۆ) لە
 سووریا خەیاڵی یاخی بوونی هەیه.

وتم: نا.. من ئەم پاشایە دەناسم، لەبەرئەوێ لە رابردوودا ددانەکانیم چاک
 کردۆتەووە ئەو کە نێزە جوانەکە ی منی بینی و دلێ کە و تەسەری و منیش
 پیشکەشم کرد و خۆم بۆ ژن مامەو.

(هورم هەب) وتی: سینۆهە ئایا تۆ ئامادە ی هاوکاریم بکەیت، واتە
 سەفەرێکی گەورەم بۆ بکە ی و لە جیاتی ئەو هەرچە نەو زێرت دەوی دەتدەمی.

وتم: بۆچی دەتەوی سەفەرت بۆ بکەم؟

(هورم هەب) وتی: تۆ پیاویکی پزیشکی و ئازادی، دەتوانی بۆ هەموو

جیگایەکی بچی و لەبەرئەوێ پزیشکی هەموو باوەرت پێ دەکەن و من دەزانم
 کە لە ولاتی هاتی و بابل ریزیکی زۆر لە پزیشکە میسرێبەکان دەگرن. من
 لەبەرئەوێ فەرماندە ی سوپای میسر دەبێ بزانی چەکی جەنگی گەلانی تر
 بە تاییەتی هاتیبەکان و بابلیبەکان چۆنە. لەمەر چەکە جەنگیەکانی هاتی و
 بابل هەوایی ترسناکم پێگەیشتوو و لەوانە بیستوومە کە (هاتی) یەکان نەیزە و
 شمشیرەکانیان لە کانزایەکی رەش دروست دەکەن کە ناوی (ئاسنە) و کەس
 نازانیت کە ئەوان ئەم کانزایەیان لە کوێ دەست کەوتوو، بەلام لە شمشیر و
 نەیزەکانیان ترسینەرتر گالیسکە جەنگیەکانیانە و بیستوومە کە ئەوان
 گالیسکە جەنگیەکانیشیان لەم کانزا رەشە دروست دەکەن و ئەو نەو ئەم
 گالیسکانە بەهێز کە کاتی بەر گالیسکە مسییبەکانی ئیمە دەکەون وەک دار
 تیکیان دەشکێنن و بۆ وەرگرتنی زانیاری لەمەر ئەم کانزایە و چەکی ولاتانی تر
 و گالیسکەکانیان کەسی تر نییە لە تۆ شیاو تر بێت. لەبەرئەوێ تۆ پزیشکی و بۆ
 هەموو جیگە یەک دەچیت و لەو روووە کە زمانی نێو دەوڵەتی بابلی دەزانی،
 دەتوانی لە گەل هەموو کەسیکدا قسەبکە ی و کەس هەست ناکات کە تۆ
 جاسووسی سەربازیت، چونکە کەس لەو باوەردا نییە کە پزیشکی لە کاروباری
 سەربازیدا زانیاری هەبیت. جگە لەمانەش تۆ پیاویکی هوشیار و ژیری و
 دەزانی چ جۆرە زانیاری بە بۆمن سوودمەندە و خەلکانی تر بێ هەست و نەفامن
 و کاتی کە فیرعەون بۆ کوژدەوێ زانیاری دەیاننێریتە شوینی تەنھا لەمەر
 ریشی پاشای بابل و ژنەکانی ئەو زانیاری بۆ فیرعەون دەنێرن، بەلام تۆ دەتوانی
 لە ولاتانی تر زانیاری کوژکەیتەووە کە چەند سەربازیان هەیه و چەکی
 سەربازەکانیان چییە و ئاسن چ شتیکی و چۆن دەست دەکەوێت و ئایا دروست
 دەکریت یان وەک مس لە ژێر زەوی دەست دەکەوێت و، تۆ دەتوانی تیبگە ی کە
 توانای جەنگی ئەو گەلە چەندەو دوا ی دەستکەوتنی ئەو زانیارییانە لە میسر
 بپێتەووە میسر بۆ لای من و ئەوێ دەزانی پێمی بلتی.

وتم: (هورم هەب) من ئیتر ناگەرێمەو بە میسر.

(هورم هه ب) وتی: تۆ له ههله دايت، ئه و كهسهی كه ئاوی نیل بخواته وه ناتوانی دل له میسر ههلبكهتی و ئه م وته بهی تۆ له گویتی مندا وهك گیزه گیزی میس بی بایه خه، چونكه به دلنیا به وه ده زانم كه رۆژی دهگه پیتته وه میسر و من و ابیرده كه مه وه كه ئه گهر تۆ به پیتنیاره كهی من رازی بیت و له باره ی پاشاكان و له شکر و چهك و مه شقه كانی سه ربازی ولاتانی تر زانیاریم بۆ كوئكه یته وه من له و كارهت كه لكیكی زۆر وه رده گرم. چونكه من ئومیده وارم كه له داها توودا بتوانم له م زانیاریانه بۆ فراوان كردنی ولاتی میسر و ملکه چ كردنی پاشاكانی تر سوود وه ربگرم. ئه مرۆ میسر به ئه و پله و پایه بهی شیاویتی نه گه یشتوه، له بهرئه وهی گه لی میسر هه لئبارده ترینی گه لانی جیهانه و خواجه كان له بهرئه وه گه لی میسر یان له گه لانی دیکه ی جیهان له پیتتر داناوه كه بینه فرمانه وای ئه وانی تر. به لām میسر یه كان له بهر ته مه لئی نایانه ویت له م تایبه تمه ندیبه سوود وه ربگرن و فیرعه ونی ئیمه له جیاتی ئه وهی بۆ ولاتانی تر له شکر کیشی بکات به هۆی دوودلی و تهلقینی خواجه کی نادیار باس له ئاشتی و خوشه ویستی هاوړه گه زایه تی ده کات.

کاتێ که (هورم هه ب) ئه م قسانه ی ده کرد من به وردی لیتیم دهروانی و ههستم کرد له بهرچاوم گه و ره بووه، چونکه هه تا یه کیك خاوه ن ئاماده یه کی وا گه و ره نه بیت نابیتته خاوه ن ئه م بیس و بۆچونه وه هه موو شتیکی ئیمه له دایکبوی بیرورامانه و ئه و کهسه ی ئه ندیشه یه کی گه و ره ی هه یه و ئاماده بیت هزره که ی خۆی دابه زینیتته سه ر قوناغی جیبه جی کردن، پیاویکی گه و ره یه .

ئه وه بوو که پیم گوت: (هورم هه ب) تا ئه مرۆ من تۆم ته نها به پیاویکی جهنگی لیها توو ده زانی و له و باوهره دانه بووم توانای به رتیه بردنی ولاتیشته هه بیت، به لām ئیستا توانایه کی وا له تۆدا ده بینم که له وه یه له فیرعه وندا نه بیت.

(هورم هه ب) وتی: ئایا ئاماده ی من به گه و ره ی خۆت بزانی و پیتسهاته کانی ژبانی خۆت به پیتسهاته کانی منه وه به ستیتته وه؟

وتم: به لئی ئاماده م...

(هورم هه ب) وتی: (سینۆهه) تۆ له ئیستا به دواوه له ولاته کانی تر ده بیته چاو و گویتی من و به هۆی تۆوه من له بارو دۆخی هه ریمه بیانییه کان ئاگادارده م و ئه گهر من سه رکه و توو بووم و گه یشتمه پله ی به رزتر تۆ له و به خته وه ری و سه رکه و تنه ی من شه ریک ده بیت و ئه گه ریش ده سته که وتی گه و ره م نه بوو و به پیتچه وانه وه دابه زیم، تۆ هه یچ زیانیك ناکه یته. چونکه وه ک پیتشوو پزیشکی و ده توانی به و پیتسه یه زپړ و پاره په یدا بکه ی و گه و ره یی من و به نده یی تۆ له وه یه بۆ تۆ قازانجی هه بیت، به لām زه ره ری نییه .

دوای ئه وه (هورم هه ب) زپړتیکی زۆری داپیم که زۆر له وه زیاتر بوو که من چاوهروانی بووم و کۆمه لئی سه ربازی راسپارد که بمه نه وه بۆ ئه زمیر بۆته وه ی که س له ریتگادا زپړه کانم به تالان نه بات.

کاتێ گه یشتمه ئه زمیر زپړه کانم دا به چه ند کۆمپانیایه ک و له جیاتی ئه وه له وحه ی خاکی رۆسم (گلی سوور) وه رگرت که له ئاگردا گه رم کرابوو و له سه ر ئه و له و حانه چه ندیتی ئه و زپړه ی له سه ر نووسرابوو که دابووم به هه ربه که له و کۆمپانیایانه و جگه له خۆم که سیکی تر نه یده توانی ئه و زپړه له ولاتی بابل یان ولاتی (هاتی) یه کان وه ربگرت و له بهرئه وه ئه گهر دزه کان له ریتگادا ئه و له و حانه یان لئ بسه ندما یه هه یچ نرختیکی بۆته وان نه بوو و منیش زه ره رم نه ده کرد چونکه ده متوانی بگه ریمه وه و له وحه ی تر له و کۆمپانیایانه وه ربگرم.

من له و باوهره دام که یه کیك له سووده گه و ره کانی ئه م سه رده مه ی ئیمه له چاو سه رده مه کانی وه حشیتی ئه وه یه که ئیمه ده توانین زپړتیکی زۆر له گه ل خۆماندا هه لگرن له شپوه ی له وحه یه کی گلی سوورو، ناچار نه بین زپړه کانمان به کۆله وه بگرن که مه نجه لئ ته ماحی دزه کان به یینیتته جۆش و ئه وه ی هه مانه و به گشتی به ری ره نجی هه موو ته مه نما نه لیمانی بستین.

۱- لیره دا مه به ست خوی تاک و ته نها و نه بینراوه و میژوو دهری ده خات که ئه م فیرعه ونه بۆ

به زده بووه، چونکه له ته وای پهرستگاکاندا مانگا و مه ری قوربانیمان لێ
ده نا.

هموو شتی بهرده و امیتی ئاسایی خۆی هه بوو، واته دهوله مهنده کان سال به
سال زهنگینتر و هه ژاره کان سال به سال هه ژارتر ده بوون، چونکه خواجه کان و ایان
دانا بوو که هه موو سالی سامانی دهوله مهنده کان زیاد بکات و هه ژاران دوا ی
هاتنی هه ر سالیکی نوێ خۆیان له سالی رابردو کهم ده رانه تر ببینه وه.

من له و باوه رده ام که له و کاته دا خواجه کانیش وه ک زهنگینه کان و کاهینه کان
له ش ساغ و قه له و بوون و روژگاریان به خو شتی ده برده سه ر، چونکه کاتیکی
ناشتی بالی به سه ر زه ویدا بکیشیت، کاری خواجه کان که متر ده بیت و ده توان
کاتیکی زیاتر خۆیان به پشوودان و خو شیییه وه خه ریک بکه ن.

ئه مرۆ من خه م بو ئه و روژگاره ناخۆم، چونکه خه م خواردن و خوژگه خواستن
کاری پیاویکی ژیر و دنیا دیته نییه و به حسرت کیشان مرۆف ناتوانی دۆخی
رابردو بگه رپنیتته وه، به تایبه ت ئه گه ر ئه و شتانه توانای بو رابردو گه رانه وه ی
نه بیت، چونکه که س ناتوانیت ته مه نی گه نجیتی بگه رپنیتته وه.

پیش ئه وه ی سه فه ره که م ده ست پێ بکه م وه ک با سم کرد، گه رانه وه ئه زمیر و
(کاپتا) که منی بینی به را کردن به ره ولام هات و فرمی سک له تاکه چاوه که یه وه
هاته خوار ی و وتی: ئه مرۆ پیرۆزترین روژه کانی ته مه نی منه که ده بینم تو
گه را ویتته وه بو مال. من وام ده زانی تو له شه ردا کوژراوی و من جاریکی تر تو
نابینه وه و به په رو ش بووم که لاشه ی تو چی لێ دیت و کێ مۆمیایی ده کات،
به لام به خو مم ده گوت له به ره ئه وه ی تو مردو ویت هه موو ده وله مهن دیه که ی تو له
کو مپانیای کانی که شتیوانی به من ده پریت. ئه مرۆ که گه را ویتته وه له هاتنه وه ت
خو شحالم، چونکه به بی تو ئه گه رچی ده وله مهن د ده بووم به لام وه ک مه ریک
ده بووم که خاوه نه که ی خۆی ون کرد بێ و ئیستا وه ک مه ریکی خاوه ندارم لێ
هاتوه. له و کاته ی تو لیره نه بو ی، من زیاتر له و کاتانه ی که خو ت لیره بو ی

به شی سیان زه یه م

سه فه ره در یژ خایه نه که م

ئیس تا به ر له وه ی با سی ئه و شتانه بکه م که له ولاتانی ده ره وه دا بینیم،
حه زده که م ئه وه بزانی که ما وه ی ئه م سه فه ره در یژ خایه نه ی من به یه کیک له
خو شترین روژگاره کانی ته مه نم له قه له م ده دریت و ده زانم که چی تر ئه و روژگاره
نابینه وه. چونکه له و کاته دا جحیل و به هیز بووم و خو ر له به ر چاوم رو شناییه کی
زیاتری هه بوو و زیاتر هه ستم به فینکایی نه سیم ده کرد و ژنه کان جوانتر ده هاتنه
به رچاوم. خو ر و نه سیم و ژنه کان نا گو ردرین، به لام مرۆف له سه رده می
به سالا چو ویدا ئه وان به شیوه یه کی تر ده بین.

ئه و کاته ی من ده ستم به سه فه ر کرد، دنیا چل سال بو له ناشتیدا ده ژیا و له
هه موو شوینی کاروانه کان به ئازادی هاتو چۆیان ده کرد و که شتییه کان له رو بار و
ده ریا کان به بی مه ترسیی چه ته ده ربا ییه کان، هاتو چۆیان ده کرد. له و ولاتانه دا
جووتیاره کان به هۆی به رده وام بوونی ئارامی، به رو بوومیکی زۆریان له
کیلگه کاندای ده ست ده که وت و ته سلیمی خاوه ن زه وییه کان یان ده کرد و له هه موو
شوینی (نیل) ئاسمان، له جیاتی (نیل) ی سه ر زه ویی میسر، باخ و
کیلگه کانی تیرئا و ده کرد.

مانگا و مه ره کان له نا و له وه رگا کاندای ده له وه ران و شوانه کان پالیان به داری
به رزه وه ده دا بو ئه وه ی شم شال بو مه ره کان یان بژهن و ئه وانیش به وردی گو ییان بو
ده گرت. له داره میوه داره کان به رو بوومیکی زۆر ده ست ده که وت و ئه و دارانه له
ژیر باری میوه ی زۆر دا چه میبو نه وه. له سه ر هه موو پهرستگه کاندای دوو که لێ در یژ

دزیم لی نه ده کردی و زور هه ولندا مالله کهت بی عیب بمیتیتته وه و داراییه کهت پهرت و بلاو نه بیت، بۆیه ئیستا که گه راویته وه ده بینی وهک پیش رویشنتت خانووه کهت ریگ و پیکه.

دوایی ئاوی هیئاو قاچی شوشتم و ئاوی به ده موچاومدا کردو له گه لئه وه شدا ههر قسه ی ده کرد. من پیم گوت: ئه وه نده قسه مه که و له جیاتی ئه مانه برۆ کهل و په لی سه فه رم بۆ ئاماده بکه چونکه به ته مای سه فه ریگی درپژخایه نم.

(کاپتا) که بیستی به ته مای سه فه رم که وته وه گریان و سه رزه نشتی خوایه کانی کرد که بۆچی هیئاویانه ته سه ر ئه م دنیا یه و ده یگوت: نازانم بۆ من وا دروست بوومه که هه رگیز بۆ ما وه یه کی درپژ به خته وه ری به خۆمه وه نه بینم. ئاخه ر من زور هه ولم داوه بۆ ئه وه ی خۆم به م شیه وه یه قه لئه و بکه م و ئیستا له به رئه وه ی تۆ ده ته وی ئه م ژبانه خۆشه به جی به یلی و برۆی من ناچارم له گه لتدا بیم و له ریگا له ر و لاواز ده بمه وه.

وتم: تۆ مه جبوور نیت له گه ل مندای بیبت و ده توانی لی ره بمیتیتته وه.

(کاپتا) وتی: ئه گه ر سه فه ره کهت یه ک دوو مانگی پین بجوایه لی ره ده مامه وه، به لām له به رئه وه ی سه فه ره کهت درپژه ده کیشیت، ناچارم له گه لتدا به ری بکه وم چونکه ئه گه ر من نه یه م و رینوما یبت نه که م تۆ وه ک گۆلکیک و ای که دز ده ست و قاچی به ستبیتته وه و خستبیتتیه سه رشانی که بیبات و گۆلکه که ش توانای به رگری نه بیت، یان وه ک یه کیک و ای که چاویان به ستبیتته وه و توانای ریگای نه بیت و هه ر هه نگاوی بنیت بکه ویت و ئه گه ر من له گه ل تۆدا نه بم هه موو که سی ئه وه نده ی بتوانی زی و پاره و شتی ترت لی ده دزی، به لām ئه گه ر به س من له گه لتدا بم به ته نها من دزیت لی ده که م و دزینه که ی من، که یه ک که سم له هی دزه کانی تر باشتره له به رئه وه ی خه لکی کاتی که دزی له تۆ ده که ن ره چاوی هیچ شتییک ناکه ن. به لām من به ریژه ی چه ندیتی ده وله مه ندیه کهت دزیت لی ده که م و هه میشه به شه زۆره که ی

داراییه کهت بۆ خۆت به جی ده هیلم. ئایا باشتر نییه لی ره له ئه زمیر له مالی خۆماندا بمینینه وه و خواردنی خۆش بخۆین و که لک له زی و پاره که ی خۆمان وه ریگین و خۆمان تووشی زه حمه ت و ماندویتی سه فه ر نه کین.

کاپتا به هۆی به سه رچوونی کاته وه به شیه وه یه ک بی شه رم ببوو که و ای ده زانی له گه ل مندای هاو پشکه و باسی (خانووه که مان) و (خواردنه که مان) و (زی و پاره کانیان) ی ده کرد و من بۆ ئه وه ی به بیری به یتمه وه که ئه و به نده ی منه، نه ک شه ریکه به شی داراییه که م و، هه روه ها له به رئه وه ش که گریانه که ی هۆیه کی راسته قینه ی هه بیت، گۆچانه که م به رز کرده وه و چه ند داریکی به هیتم به پشت و ناوشانیدا کوتا و وتم: (کاپتا)، تۆ له سه ر ئه م چا و چنۆکییه ی بۆ دزی کردن هه ته روژی دیت له سیداره ت ده دن و ده بینم چۆن سه ره و ژیر هه لته ده واسن.

(کاپتا) هه ر چۆنی بیت رازی بوو که مل به م سه فه ره بدات و که ل و په لی سه فه رمان پیتچایه وه و که وتینه ری.

ئه گه ر (کاپتا) م له گه ل نه بوایه من له ریگای ده ریاوه خۆم ده گه یانده لوینان، به لām (کاپتا) وتی: ئه گه ر بمکوژی له وه باشتره که سواری که شتیم بکه ی. خۆم سواری که ژاویه ک بووم و گوئی درپژیکم بۆ (کاپتا) کری، به لām له به ر ئه وه ی کاپتا به شی دواوه ی له شی برینیکی پتوه بوو حه زی به سواری بوون نه بوو و هه ندی له ریگا که ی به پین بری و ده یوت پیاده ره وی له سواری بوونی گویدرپژ باشتره.

کاتی گه یشتینه لوینان، له وی داری به رزی (سه در) م بینی و ئه و دارانه ئه وه نده به رزیوون که ئه گه ر وه سفی بکه م که س له میسر دا باوه رم پین ناکات و هه ر له به رئه وه ش واز له باس کردنی ده یتم. له و دارستانانه داره (سه در) هکان بۆ نیکی خۆشیان لی ده هات و جوگه له ی ئاوی زولال به دارستانه که دا ده رویشت و من به خۆم ده گوت له ناوچه یه ک که ئه وه نده بۆن خۆش و رازاوه بیت که س به دبه خت نییه. تا گه یشتینه جیگایه ک که به نده کان خه ریکی برینه وه ی قه دی داره (سه در) هکان بوون و ده یانخسته سه رشانیان و له ریگا شاخاوییه کانه وه

دهیانهیتنایه خوارهوه تا دهگه‌یشتنه کهناری دهریا، بۆ ئه‌وه‌ی له‌و‌په‌ به‌ که‌شتی باری بکه‌ن.

کاتیک که ئەندامه برینداره‌کانی له‌شی به‌نده‌کانم بینی و روانیم می‌ش تییداوه، تیگه‌یشتم که له‌و ولاته جوان و سه‌وزه‌شدا خه‌لکانی چاره‌په‌ش زۆر هه‌ن. دوایی له‌ لوبنان دهرچووین و ریگای ولاتی (میتانی) مان‌گرت‌به‌ر. له‌ میتانی، کاپتا زۆر هه‌ستی به‌شادی کرد، چونکه له‌و رۆژه‌وه که هه‌نگاو مان‌نایه ئه‌و ولاته، خه‌لکه‌که‌ی به‌ گه‌رمی پیش‌سوزاییان لێ کردین و له‌به‌رئ‌وه‌ی که ده‌یانزانی (کاپتا) به‌نده‌ی منه خوارنی خوشیان ده‌داپیتی و، کاپتا ده‌یگوت: واباشه هه‌رگیز له‌م ولاته نه‌رۆین و هه‌ر لیره‌ ب‌م‌ینینه‌وه. به‌لام من که بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری سه‌ربازی هاتبووم نه‌مه‌دتوانی له‌وئ ب‌م‌ینمه‌وه و ده‌بووایه دوای وه‌رگرتنی زانیاری، بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌ره‌و ولاتی بابل بچووایه.

له (میتانی) ئه‌و شته‌ی له‌ هه‌مووی زیاتر سه‌رنجی راکیشاین، جوانیی ژنه‌کانیان بوو و هه‌موویان بالابه‌رز و به‌ه‌یز و قه‌شه‌نگ بوون و هه‌ر ئه‌وه‌نده زانییان که من پزیشکیکی میسریم، هاتنه‌ لام و گله‌بیان له‌ سارد و سپری می‌رده‌کانیان ده‌کرد و ده‌یانگوت: پیاوه‌کانمان ناتوان هه‌موو شه‌وی له‌گه‌لماندا کۆبینه‌وه و ئه‌م بابته‌ ده‌بیته‌ هۆی دل‌ه‌نجانی ئیمه.

من بینیم پیستی له‌شی ئه‌و ژنانه ئه‌وه‌نده سپیه‌ که هاتوچۆی خوینی ناو ده‌ماره‌کانیان به‌ رهنگیکی شین له‌ ژیر پیستیانه‌وه دیاربوو. پزیشکه‌کانی میسر له‌ کۆنه‌وه بۆ چاره‌سه‌رکردنی دیارده‌ی که‌م توانایی جووت بوون به‌ ناوبانگ بوون و له‌ هیچ ولاتیک به‌ ئەندازه‌ی میسر له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م دیارده‌یه‌ شاره‌زا نه‌بوون و من هه‌موو جارێ که ده‌رمانیکم بۆ یه‌کیک له‌و ژنانه‌ ده‌برپیه‌وه، که دهرخواردی می‌رده‌که‌ی بدات. ده‌مزانی که ئاکامیکی باشی هه‌بووه و ژنه‌که‌ دوای چهند رۆژی ده‌هاته‌ لام و سوپاسی ده‌کردم و ده‌یگوت: ئیستا وه‌زعی می‌رده‌که‌م باشه و هه‌موو شه‌وی دیته‌لام. به‌لام ناتوانم ب‌ل‌یم که له‌دوای ئه‌وه‌ی ده‌رمانه‌که‌م

ده‌دا به‌و ژنانه، ئه‌وان دهرخواردی می‌رده‌کانی خۆیانیان ده‌دا، یان ده‌یاندايه خۆشه‌ویسته نه‌یینه‌که‌ی خۆیان. چونکه له‌ (میتانی) ژنه‌کان وا راهاتبوون که جگه له‌می‌رده‌کانی خۆیان، له‌گه‌ل پیاویکی تریشدا په‌یوه‌ندیان هه‌بیته.

من سه‌رنج‌م دا ئه‌گه‌ر چی ژنه‌کانیان که‌له‌گه‌تن، به‌لام به‌ ده‌گه‌من مندالیان هه‌یه و تیگه‌یشتم که خواجه‌کان له‌ گه‌لی (میتانی) توورهن، چونکه کاتیک مندال له‌ دایک نه‌بوو به‌شیکی زۆری خه‌لکی بریتی ده‌بیته له‌ پیره‌می‌رد و پیره‌ژنه‌کان و ئه‌و گه‌له له‌ ناو ده‌چیت. ئه‌گه‌ر چی چاک‌کردنه‌وه‌ی گرفتی سارد و سپری پیاوه‌کان به‌را‌ده‌یه‌کی زۆر بووه هۆی دهرکردنی ناوبانگم، به‌لام چاره‌سه‌رکردنی یه‌کیک له‌ ده‌وله‌مه‌نده به‌سال‌اچووه‌کانی (میتانی)، سه‌رکه‌وتنه‌که‌می به‌ته‌واوی گه‌یانده‌ لوتکه.

ئو پیاوه پیره‌می‌ردیکی زه‌نگین بوو که به‌ ده‌ست سه‌رئیشه‌وه ده‌ینالاند و ده‌یوت به‌رده‌وام له‌ گوێچکه‌مدا گویم له‌ ده‌نگیکه‌ که وه‌ک گرمی هه‌وره‌ بروسکه وایه و ده‌یگوت: چوومه‌ته‌ لای هه‌موو پزیشکه‌کانی (میتانی)، به‌لام نه‌یان‌توانیوه چاکم بکه‌نه‌وه.

رۆژیکیان پیم‌وت که بیته‌ ماله‌وه بۆئ‌وه‌ی له‌وئ بروانه‌ سه‌ری و دوای هاتنی، دام نیشانده‌ و به‌ په‌نجه‌ ده‌مدا به‌سه‌ر به‌شه‌ جیاجیایکانی سه‌ری و ده‌یگوت هیچ جیگایه‌کی نایه‌شیت. دوایی چه‌کوشم به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و به‌ه‌یتووشی ده‌مدا به‌سه‌ر به‌شه‌کانی سه‌ری. له‌ ناکاودا هاوارتیکی کرد و بوورایه‌وه و تیگه‌یشتم که عه‌یه‌که‌ی سه‌ری له‌و خاله‌ دایه، که چه‌کوشه‌که‌ی لێ که‌وتوووه و ئه‌و جیگایه‌م نیشانه‌ کرد و دوایی به‌ پزیشکه‌کانی (میتانی) م‌گوت: به‌ته‌مام سه‌ری ئه‌و پیاوه نه‌شته‌رگه‌ری بکه‌م.

ئه‌وان گوتیان: ئه‌گه‌ر سه‌ری کون بکه‌ی ده‌مریت.

وتم: منیش به‌ل‌ین ناده‌م که چاکي بکه‌مه‌وه من ده‌ل‌یم ئه‌گه‌ر سه‌ری نه‌شته‌رگه‌ری نه‌که‌ین و غوده‌که له‌سه‌ریدا ب‌م‌ینینه‌وه، ب‌یگومان ده‌مریت.

پزیشکه‌کانی ئه‌وئ بوونی غوده‌یان له ناو سه‌ری پیاوه‌که نه‌سه‌ماند. دوایی له‌گه‌ل خودی نه‌خۆشه‌که دانیشتم و قسه‌م کرد و ئه‌و وتی: به‌م تازاره‌ی سه‌رمه‌وه من هه‌موو رۆژێ ده‌جار ده‌مرم و ئه‌گه‌ر سه‌رم کون بکه‌ی و به‌یه‌کجاری به‌رم رزگارم ده‌بیته‌.

رۆژتیکمان بۆ نه‌شته‌رگه‌رییه‌که دیاری کرد و بریارمان وابوو هه‌ندی له پزیشکه‌کان بین و نه‌شته‌رگه‌رییه‌که ببین، به‌مه‌رجی ده‌ست له‌کاره‌که وهر نه‌دن. خۆم و نه‌خۆشه‌که‌م خاوتین کرده‌وه هه‌ندی زیوم په‌یدا کرد، که له‌دوای هه‌لگرتنی ئیسکی سه‌ر له‌جیتی ئیسکه‌که دای بنیم. دوایی تریاکم کرده‌ده‌ماری نه‌خۆشه‌که‌وه که هه‌ست به‌تازار نه‌کات و ئه‌و خاله‌ی ده‌مزانی غوده‌که‌ی تیدایه ئیسکه‌که‌یم دوای لابردنی پیستی سه‌ری هه‌لگرت و، میشکی ده‌رکه‌وت.

نه‌خۆشه‌که‌هه‌یچ هه‌ستی به‌تازار نه‌ده‌کرد و ته‌نانه‌ت چاوه‌کانیشی کراوه‌بوون. که میشکی ده‌رکه‌وت بانگی پزیشکه‌کانم کرد که بینه‌پیشه‌وه و هه‌موو بینیان غوده‌یه‌ک له‌سه‌ر میشکی پیاوه‌که‌دایه که به‌ئنده‌زی هیلکه‌ی په‌رسه‌یلکه‌یه‌ک ده‌بوو.

وتم: ئه‌م غوده‌یه‌که بۆته‌هۆی ژانه‌سه‌ره‌که‌ی، ئیستا له‌سه‌ر میشکی لای ده‌به‌م و ده‌ری ده‌که‌م.

له‌وکاته‌ی خه‌ریکی لی‌کردنه‌وه‌ی غوده‌که‌بووم (کاپتا) که هه‌ندی له‌کاره‌کانی نه‌شته‌رگه‌ری و قالب‌گرتنم فیر کردبوو، له‌سه‌ر ئیسکه‌که‌براه‌که‌قالبی دروست کرد و زیوی کرده‌قالبه‌که‌وه و که‌رتی زیو به‌قه‌ده‌ر ئیسکه‌که‌شکاوه‌که‌له‌قالبه‌که‌ی هاته‌ده‌روه‌.

من ئه‌و زیوهم دوای سارد بوونه‌وه‌خسته‌سه‌ر کونی کاسه‌ی سه‌ری نه‌خۆشه‌که‌و پیستی ئه‌م لاو ئه‌و لای سه‌ریم هه‌تایه‌وه‌یه‌ک و دووریمه‌وه و مه‌لحه‌مم به‌سه‌ردا کرد و پێچامه‌وه و له‌نه‌خۆشه‌که‌م پرسى: وه‌زعت چۆنه‌؟

پیاوه‌که‌هه‌لسایه‌وه‌و وتی: هه‌یچ هه‌ست به‌تازار ناکه‌م و چه‌ند ساڵه‌ ئه‌مه

یه‌که‌مین جاره‌که خۆم به‌ئاسووده‌یی و بی‌تازار ده‌بینم.

پیم وت: تا کاتی که برینی سه‌رت چاک نه‌بۆته‌وه نابیت شوینی نه‌شته‌رییه‌که بجوولینیت و باشتروایه‌رابکشیتی و چه‌ند رۆژێ پشوو بدیت. ئه‌و پیاوه‌برینه‌که‌ی چاک بووه‌وه و به‌ته‌واوی هه‌لسایه‌وه و بریاری دا له‌جیاتی کاته‌کانی رابردوو که توانای رابواردن و خۆشگوزه‌رانی نه‌بووه‌و ژانه‌سه‌ر نه‌یه‌یتشتبوو به‌م کارانه‌وه‌خه‌ریک بیت، ده‌ست بکاته‌وه به‌م سه‌رگه‌رمییانه‌وه‌خه‌ریکی خۆشگوزه‌رانی بیت و شه‌ویکیان که به‌بۆنه‌ی گه‌رمیی هه‌وا له‌سه‌ر سه‌ریان ده‌پخواره‌وه، له‌به‌ر سه‌رخۆشی به‌ر ده‌بیته‌وه و ده‌مریت.

به‌لام هه‌موو خه‌لکی به‌تایبه‌ت پزیشکه‌کانی ئه‌وئ دانیان به‌و راستییه‌دا نا که هۆی مردنه‌که‌ی مه‌ستی بووه و په‌یوه‌ندی به‌منه‌وه نه‌بووه، چونکه‌چاکم کردبووه و له‌ژانه‌سه‌ر و مه‌رگ رزگارم کردبوو و ئه‌م چاره‌سه‌ره‌به‌شپوه‌یه‌ک له‌(میتانی) ناوبانگی ده‌رکرد که ده‌نگ دانه‌وه‌که‌گه‌یشته (بابل)یش. ئه‌و هه‌ریمه‌ی له‌ژێرده‌سه‌لاتی (بابل)ه‌چه‌ند ناویکی هه‌یه و هه‌ندی جار (که‌لده‌ی) پی ده‌لین و جاری واش هه‌یه‌پی ده‌لین (خوسی)، به‌لام من، بابلی پی ده‌لیم چونکه‌کاتیک که ناوی بابل وترا هه‌موو که‌سی ده‌زانیت مه‌به‌ست کوویه.

بابل ولاتیکی به‌پیته‌وه‌زه‌وییه‌کانی ته‌خته‌وه‌هه‌رچه‌نده‌لیی پروانی هه‌ر زه‌ویی هه‌موار ده‌بینی و شاخی تیدانییه‌. له‌میسر ژنه‌کان بۆگه‌نم هه‌رین، ئه‌ژنۆ له‌سه‌ر زه‌وی داده‌نین و به‌ردی ئاشه‌که (ده‌ستار) ده‌سوورین، به‌لام له‌بابل، ژنه‌کان له‌کاتی گه‌نم هه‌رین به‌پیه‌وه‌ده‌هستن و دوو به‌ردی ئاش له‌دوو لای دژ به‌یه‌که‌وه‌ده‌خولیننه‌وه و ئه‌م کاره‌ی ئه‌وان له‌وه‌ی ژنه‌میسرییه‌کان سه‌ختره‌.

له‌بابل ئه‌وه‌نده‌دار که‌مه، که ئه‌گه‌ر یه‌کیک دارێک به‌پیته‌وه‌گرفتاری تووریه‌ی خواجه‌کان ده‌بیته‌. هه‌موو دانیشتووانی بابل قه‌له‌و بوون و خوارده‌کانیان چه‌ور بوو و ئاردی گه‌نمیان تی ده‌کرد. له‌بابل بالنده‌یه‌کی سه‌یرم بینی که نه‌یده‌توانی به‌فری و ئه‌م بالنده‌یه‌له‌زۆربه‌ی ماله‌کاندا هه‌بوو و

(ماکیان) یان پین دهگوت^(۱).

ماکیان نه گه رچی قه باره ی گه وره نه بوو، به لآم هیلکه کانی به نه ندازه ی هیلکه ی تیمساح ده بوو و دانیشتووانی بابل هیلکه ی نه م بالنده یه یان ده خوار دو سه یر نه وه بوو، ماکیان، هه موو روژی هیلکه یه کی ده کرد، به لآم تیمساح یان بالنده کان له کاتیکی دیاری کراودا هیلکه یان ده کرد.

دانیشتووانی بابل به هیلکه ی نه م مریشکه خوار دنی جوړاوجوړیان دروست ده کرد، به لآم من له و خوار دنانه م نه ده خوار د و نه و چیشتانه م بهس بوو که خوم ده مناسین. بابلییه کان ده یانگوت: ولاته که یان کونترین و گه وره ترین شاری جیهانه، به لآم من باوهرم به نه م قسه یه یان نه ده کرد، چونکه (ته بهس) له بابل گه وره تر و کونتر بوو، به لآم ده توانم بلیم که بابل له ته بهس شکومه ندر بوو و نه و دیوار و بالاخانانه ی که له بابل هه بوو له ته بهس به دی نه ده کرا.

له بابل دیواره کان نه وه نده به رزبوون که له کیتو ده چوون و خانووه کان چوار یان پینج قات بوون و له هیچ جینگایه ک ته نانه ت له ته بهسیش خانه بازار گانییه کان به نه ندازه ی خانه کانی بازار گانی بابل گه وره نه بوون.

خوای دانیشتووانی بابل ناوی (مهردوک) بوو، به لآم (عه شتار) یشیان ده په رست و ده روازه یه کیان بو ساز کرد بوو که ده روازه ی (عه شتار) یان پین ده گوت و نه م ده روازه یه له ده روازه ی په رستگه ی (تاموون) ی ته بهس به رزتر بوو.

له نه م ده روازه یه وه شه قامیک هه بوو که به بورجی (مهردوک) کوتایی پین ده هات و نه م بورجه یان به شیوه یه ک دروست کرد ووه که شه قامیک به ده وری دا ده سوپریته وه هه تا ده گاته لوتکه ی بورجه که و نه وه نده نه م شه قامه پانه که چند گالیسکه ده توانن له ته نیشست یه که وه پیدایا برؤن. له بان نه م بورجه به رزه دا نه ستیره ناسه کانی لئ بوو و نه وان جوولنه ی نه ستیره کانیاں ده پیتوا و روژه کانی به خت و روژه خراپه کانیاں ده ست نیشان ده کرد و خه لکی به پیتی روژ ژمیری نه وان کاریان ده کرد.

ده لئین نه ستیره ناسه کان ده توانن له سه ر نه ستیره کان رووداوه کانی ناینده ی خه لکی پیشبینی بکه ن، به لآم به مه رجی نه و که سه ی ده یه ویت ناگاداری رووداوه کانی داهاتووی بیت، ده بی بزانی که له چ روژ و سه عاتی کدا له دایک بووه و من له بهر نه وه ی روژ و کاتی له دایک بوونم نه ده زانی نه مده توانی بجمه لای نه وان. له دوا ی چوونم بو بابل به هو ی له وحه گلّه سووره کانه وه که له گه ل خومدا هینا بووم هه رچه نده زیرم پیویست بوو له خانه بازار گانییه کانی بابل و ه رگرت. پاشان له میوانخانه یه کی گه وره و چند نه مو می نریک ده روازه ی (عه شتار) نیشته جی بووم. نه م میوانخانه یه جیگای مانه وه ی نه و ده وله مه ندانه بوو که له بابل خانوویان نه بوو، بو نمونه سه روکی خیله کان کاتی له ولاتانی تره وه ده هاتنه بابل و له و میوانخانه یه نیشته جی ده بوون به که ژاوه ی گه وره ی میوانخانه که، که چل کهس هه لئیان ده گرت ده چوونه لای پاشای بابل.

هه موو ژووره کانی نه م میوانخانه یه دیواری نه خشیتراوی هه بوو که وه ک شووشه وایه و کاتی که ده ست به سه ر خسته کانیدا ده هیئی وه ک نه وه وایه که ده ست بکیشی به بان ئاودا وه ست به زبری و ناریکی ناکه یت. بنمیچی نه م میوانخانه یه که له ئاستی زه و بییه وه زور به رز بوو گولی لئ چیتندرابوو و نه گه ر یه کنی خو ی نه بیینی باوهر ناکات و وا ده زانی نه فسانه ی بو ده گپرمه وه.

نه م میوانخانه چهنده قاته که ناوی (کو شکی عه شتار) بوو به میوانه کان و خزمه تکاره کانییه وه نه وه نده قهره بالغه که به قه دهر گه ره کیتی شاری ته بهس خه لکی تیدا بوو. کاتی که له ته بهس بووین پینان ده گوتین بابل که وتوتته قه راغ دنیاوه و له و دیوبه وه هیچ جیهانیک نییه. دوا ی نه وه ی چوومه بابل وه و له گه ل خه لکی که وقه گفتوگو، بیستم ده یانگوت: بابل چه قی دنیا یه و له لای روژه ه لاتی بابل نه وه نده زه و ی و ولاتانی لییه که نه گه ر شه ش مانگ به رده وام شه و روژ به ریډا برؤی ناگه یته کوتایی نه و زه و بیانه.

من باوهرم به م قسه یه کرد، چونکه له بابلدا هه ندی نه ته وه م بینی که هیچ

یه کیکیان له میسردا نه ده بینران و ته نانهت هه ندی که سم بینی که رهنگیان زهره
 بوو به بی ئه وهی ده م و چاویان رهنگ کردیج و هه موو بازرگان بوون و باره که بیان
 جوړتیک پارچه ی ناسک بوو که له بابلدا ده یان فرۆشت و ، من له بابلییه کانم
 بیست که ده یان گوت: ئه و پارچه ته نکانه ، نه له خوری مه ر دروست بووه و نه له
 په مو ، به لکو له تالی کرمیکی تایبته ئه و پارچانه دروست کرابوون و ، من له م
 و ته یه زور سه رم سوړما ، چونکه تا ئه و روژه نه م بیستبوو که له تالی کرم پارچه
 بریسی.

بابلییه کان گه لیکي بازرگان و هه موویان سه رگه رمی بازرگانی بوون و
 ته نانهت خوابه کانی ئه وانیش به مامه له وه خه ربیک بوون. ئه وان له جهنگ
 بیزاربوون ، چونکه شه ر ده بووه هوی به ستنی ریگا بازرگانییه کان و بار و کهل و
 په لی کاروانه کانی ده گه رانده وه. ئه وان ده یانوت: پتویسته ریگاگان بو بازرگانی
 له گه ل هه موو جیهاندا کراوه بیت و خه لکی نازادانه بو هه موو شو تینیک بین و
 بچن .

ئه وان بو به رگری کردن له بابل ، سه ربازیان به کری گرتبوو و له سه ر بوج و
 شووره کانی بابل پاسه وانییان پی ده کردن. دیمه نی ریکردنی سه ربازده کان که
 خووده ی زیتر و ته لی کانزاییان به سه ره وه بوو سه رنجراکیش بوو. من له پیتشا و ام
 زانی کلاو و خووده کانیان یه کپارچه زیتر یان ته له ، به لام دواپی بووم ده رکه وت
 خووده کان له (حه وجوش) دروست کرابوون و دواپی رووکه شی زیتر، یان ته لیان
 به سه ره وه ده کردو سه ربازده کان ده سکی شمشیره کانیان له زیتر، یان زیو دروست
 ده کرد بوئه وهی وای نیشان بدن که زهنگین.

گالیسکه جهنگییه کانیشیان جوان بوون که من هاوتای ئه وانم له ولاتانی تر
 و له میسریشدا نه دیبوو و بابلییه کان پتیا ن ده وتم: ئه ی میسری... ئایا له هیچ
 چیگایه ک گالیسکه ی وا قه شه نگت دیوه ؟
 منیش له وه لامدا ده مگوت: نا..

پاشای بابل گه نجیک بوو که هیشتا موو له ده م و چاوی نه هاتبوو ، بوئه
 کاتیک که ده ستنی به پاشایه تی کرد ریشیکی ده سترکردی به چه ناگه به وه
 نووساند ، که وا نیشان بدات پیاویتیکی پیگه یشتوو و کاتی چوومه بابله وه
 بیستم که هزی به شتی یاری و داستانی پیکه نیناوییه .

له ولاتی میسردا قوتابخانه ی پزیشکی له خانه ی ژباندا بوو و ئه و دامه زراوه
 خاوه ن ناوه ندیتی زانستی بوو ، به لام له بابل ناوه ندی زانستی شار ، بورجیکی
 بهرز (مهردوک) بوو و هه موو پزیشکه گه وره کان و ئه ستیره ناسه پایه به رزه کان
 له ویدا بوون و من هه ر زو له گه ل هه ندی له پزیشکه کان و ئه ستیره ناسه کان
 قسه و باسم کردو بووم ده رکه وت له بابلدا ئه وه ندی بایه خ به ئه ستیره ناسی ده دن
 ئه وه ندی پزیشکی سه رنجی رانه کیشاون.

هه ره ها له بابل زانستی پزیشکی ته نها ده خویندرا و به عه مه لی کاری له سه ر
 نه ده کراو من دوا ی ئه وه ی چوومه بورجی (مهردوک) وه ، بینیم پزیشکه کان
 له سه ر چاره سه ری نه خو شیه کان خه ربیکی گف تو گو بوون به بی ئه وه ی له سه ر
 لاشه کان و نه خو شه کان کار بکه ن و له خانه ی ژبان لی کولینه وه و تو یکاری
 گرنگییه کی تایبته ی هه یه و پزیشک تا ئه و کاته ی به ده ستنی خو ی ته رمه که شی
 نه کاته وه فیتری زانیاری زانستی نابیت.

من ویستم له م به شه دا چند تیبینییه ک بده مه پزیشکه کانی بورجی
 (مهردوک) ، به لام له به رئه وه ی تازه هاتبوومه بابله وه و ام بیرده کرده وه که ده بیته
 هوی دلره نجاندنیان و وا هه ست ده که ن که من ده مه ویت خوم هه لیکیشم یان بو
 ئه وه هاتوو مه سووکایه تییان پی بکه م.

۱- مه به ست له ماکیان ، مریشکه که وادیاره ئه و بالنده یه ئه و کات له میسردا نه بووه - وه رگپری

وتی: له بهرته وهی ئه مېرۆ هه موو شوینه بازرگانیه کان و کرێکارانی بابل دهستیان له کار هه لگرتوه، چونکه ئه ستیره ناسه کان ده لێن ئه مېرۆ کارکردن و له مال ده رجوون شوومه، چونکه هه وته مین رۆژی هه فته به.

من به سه ر سو پرمانه وه و تم: هه فته چیهه!؟

به نده کهم وتی: ئه و کاته ی تو رۆیشتی بۆ بورجی (مه ردوک)، که له گه ل پزیشکه کان گه فگو گۆ بکه ی، له کاتی قسه کردنم له گه ل خزمه تکاری میوانخانه که دا، تیگه یستم که لیتره مانگیان کردوه به چوار به شه وه و به هه ر به شیک ده لێن هه فته و ئه و هه فته به هه وت رۆژه و شه ش رۆژیان به کاره وه خه ریک ده بن و رۆژی هه وته م ده ست له کار هه لده گرن. چونکه ئه ستیره ناسه کان که له گه ل خواجه کان و ئه ستیره کان په یوه ندییان هه یه وته ی خواجه کان ده گێر نه وه، که کارکردن له رۆژی هه وته مدا شووم و نه هاتییه و نابێ له م رۆژه دا له مال بچیه ته ده ره وه و بۆ بازا ر بړۆی و خزم و دۆست له مال ه کانیا ندا به سه ر بکه یته وه.

من له دوای که میتک بیر کردنه وه و تم: راست ده که یه ت، چونکه مادام لیتره کارکردن و له مال ده رجوونی رۆژی هه وته م مه ترسییه هه یه، ئیمه ش له به رته وه ی بیانی، ده بی په یه وه ی له و ری و ره سمه ی ئیره بکه ین. چونکه بی گومان خواجه کانی بابل ره چاوی هۆکار و به رژه وه ندییه کان ده که ن، که ده لێن کارکردن له رۆژی هه وته م زیان به خشه و ئیمه ئه گه ر ئه مېرۆ بچینه لای پاشا گرفتاری نه هاهمه تی ده بی نه وه.

له به رته وه به نیردرا وه که ی پاشام گو ت: پیم سه یه که تو چون له م رۆژی هه وته مه دا بانگه یشتی ئیمه ده که ی بۆ کۆشک و ته لاری پاشا؟ له گه ل ئه وه شدا که ده زانی ئه مېرۆ رۆژی کارکردن نییه. بړۆ و له لایه ن منه وه به پاشا بلتی که سه یه نی دیمه لای، به مه رجی که ژا وه یه کم بۆ بنیتریت که سواری بیم، چونکه من پیاویکی کهم نیم و شایانی ئه وه م که به ریزه وه پیتشوا زیم لی بکریت.

چاوپیکه وتن له گه ل پاشای بابل

کاتی که له ولاتی (میتانی) بووم ناویانگی من گه یشتبو وه بابل و له ویدا به پاشاشیان راگه یانده بو و دوای جیگه ی بوونم له میوانخانه که ی بابل و گه فگو گۆ کردن له گه ل پزیشکه کانی بورجی (مه ردوک) رۆژیک له لایه ن پاشای بابه وه پیاویک به شوین مندا هات و وتی: پاشا بانگه یشتی جه نابتی کردوه.

(کاپتا) که بیستی له لایه ن پاشا وه بانگ کراوم، ترسا و وتی: مه رۆ چونکه رۆیشتن بۆ لای پاشا مه ترسییه هه یه.

وتم: بۆچی؟

(کاپتا) وتی: ئه م پاشایه خۆ فیرعه ونی ئیمه نییه و ئیمه نایناسین و نازانین خوای ئه و چون بیر ده کاته وه و چیه یی ته لقین کردوه وه، له وه یه دوای بینینی تو ئه مر بکات بتکوژن.

وتم: (کاپتا) من پزیشکم و کاریکی وام نه کردوه که شایانی کوشتن بم و، پاشای بابل بکوژی.

(کاپتا) وتی: ئه گه ر ده ته وئ بچیه ته لای، منیش به بوته وه ی ئه گه ر تو ی کوشت منیش له گه ل تو دا بکوژیم، چونکه دوای مردنی تو، ژیان بۆ پیاویکی وه ک من، که به نده یه کی پیرم بی بایه خه دریزه ی نابیت و مردنم باشتره. هه ره وه ئه گه ر ده ته وئ بړۆ بۆ لای پاشا فه رمان ده که ژا وه یه کت بۆ به یتن که به ریزه وه به ره و (ده رباری)⁽¹⁾ پاشا بړۆی، چونکه پزیشکیکی میسری که خوتندنی له خانه ی ژیان ته وا و کرد بی پیاویکی گه وه ره یه و شایانی ئه وه یه که به ریزه وه پیتشوازی لی بکرئ و سییه میش ئه وه یه که ئه مېرۆ مه چۆره لای پاشا.

پیاوه که رویش و روژی دوايي بينيم به که ژاوهيه کی بچووک له و که ژاوانه ی مامه له چييه کان بۆ خستنه رووی کهل و په له کانیان ده بیهن بۆ کۆشک هاته وه و ویستی من سواری ئه وه بکات. (کاپتا) کاتی که ئه وه ی بینی تووره بو و وتی: من له خوی (مهردوک) داواکارم به قامچییه که ی خۆی که له دوو پیشکی گه و ره دروست کراوه، ئیوه دارکاری بکات... ئیوه چون ههستتان به وه نه کردوو که گه و ره که ی من پیاویک نییه که سواری ئه م که ژاوه بچووکه بییت... زوو لیته دووری بخه نه وه، بۆ ئه وه ی چرو چاوتان نه بینم.

ئهو به ندانه ی که ژاوه که یان هینابوو له م قسه یه سه ریان سوورما و، ئهو خه لکانه ی که له به رده م میوانخانه که دا کۆبوونه وه، به پیکه نینه وه به (کاپتا) یان وت: ئیمه ده مانه ویت ئه م گه و ره یه ی تو ببینین و بزاین بۆ ئه م که ژاوه یه بۆ ئه و بچووکه ؟

(کاپتا) له خاوه ن میوانخانه که که ژاوه یه کی گه و ره ی بۆ رویشتن بۆ کۆشک به کری گرت، که چل به نده هه لیان ده گرت و من له میوانخانه که هاتمه خواره وه. کاتی خه لکی میان به جل و به رگی میسری و ملوانکه ی زیروه یه بینی، بیته نگ بوون و ده ستیان له گالته پین کردن هه لگرت، چونکه زانیان پیاویکی بیانی به ره و کۆشکی پاشا ده ورات که له ولاته که ی خۆیدا بی بایه خ نییه.

به کییک له به نده کانی میوانخانه که له دواوه ی که ژاوه که ده هات و شتومه کی پزشکی منی هه لگرتبوو که له سندوو قیکی بچووکدا بوو و، (کاپتا) ش له پیشه وه ی که ژاوه که دا به سواری گویدرێژ ده رویشتن. ئیمه به م شکۆمه ندییه وه گه یشتینه کۆشکی پاشایه تی و هه ندی له دانیشتوانی شاریش نزیک و دوور دوا ی ئیمه که و تبوون. له ویدا له که ژاوه که هاتمه خواره وه و بینیم هه ندی پاسه وان له به رده م کۆشکدا وه ستاون و قه لغانه سپی و زه رده کانیان به یه که وه نووساندبوو، به جوړیک که له قه لغانه کان دیواریک دروست بیوو و کاتی میان بینی قه لغانه کانیان لیک جیا کرده وه و ریگیان دا من به ناوه راستیاندا تی په ریم و

بۆ ناو کۆشک بچم.

له و ی پیاویکی پیر لیم نزیک بووه وه، که ده مو چاوه تاشراوه که ی نیشانی ده دا له زاناکانه و گواردی زه ردی له گو ی کردبوو و لۆچ که و تبووه ده مو چاوی و وتی: من له م هه را و هوریا یه ی له م شاره دا به ریات کردوو ئاگادارم و خاوه نی چوار ولات (پاشای بابل - وه رگیتر) ده پرسیت ئه م پیاوه کییه که هه ر کاتی خۆی مه یلی لی بیت دیته لام و کاتیک که بانگه یشتی ده که م نایه ته لام؟ من وه لامم دایه وه: ئه ی پیاوی به سالآچوو تو کیتیت که له گه ل مندا به م شیویه ده ویتی؟

وتی: من پزشکی تایبه تی خاوه ن چوار ولاتم و له بابلدا ریز و ناو بانگیکی زۆرم هیه، به لام تو کیتیت که به ته ماحی ده ستکه و تنی زیر به م قه ره باله غییه وه هاتووته ئیره و کاتی خاوه ن چوار هه ریم بانگه یشتت ده کات نایه تی؟ من هیتتا به ته وای تو ناسم، به لام ئه وه بزانه که ئه گه ر پاشای بابل زیر و پاره ت بداتی ده بی نیوه ی به دیته من. ئه گه ر نا ناهیلتم تو لیته دا پزشکی بکه ی.

وتم: پیره میرد من هه رگیز له باره ی زیر و زیو له گه ل ئه و که سانه ی ده روزه ده که ن و حه زیان به پاره یه نادویم و ئه م کاره م به به نده که م سپاردوو. به لام له به ره وه ی ده لیبی پزشکی و به سالآچوویت، دوستانه یه تییه که تم پین باشتره له دوژمنایه تی و حه زده که م له گه لندا بیمه هاوړی و بوئه وه ی بزانی من بۆ به ده ست هیانی زیر نه هاتووم و ته نها مه به ستم کۆکردنه وه ی زانسته، هه ردوو بازو به نده زیره که ی خۆمت ده ده می.

دوايي بازو به نده کانم له ده ستم ده ره یناو دام پیتی و ئه و ئه وه نده خو شحال و حه په سا بوو که ئیتر قسه ی نه کرد و رازی بوو که به نده که شم (کاپتا) له گه لندا بیته لای پاشا.

پاشای بابل ناوی (بورا بورباش) بوو و کاتی چومه لای وام ده زانی

مندالّه، چونکه پیتیان وتبوم کاتی که کرا به پاشا مووی لی نه هاتبوو و ریشی دهستکردی به چه ناگه یه وه نابوو، به لّام روانیم گه نجه و ده رکوت نه وانهی له بارهی نه و زانیارییان به من دابوو له رابردوودا نه ویان بینیه و به جوریک که له ناو خه لکی ئاساییدا روو ددهات، به سه رجوونی ته من له بیرده کریت و نه وان بیرله وه ناکه نه وه که هه موو مندالّیک گه وره ده بیت و ده گاته قوناغی گه نجی.

له ته نیشته (بورا بورباش) شیریکی بچووی لیبوو و که ئیمه ی بینی خرّوشا. پیره میترده که ی که دهیوت پزیشکی فیرعه ونم کاتیک که چوینه ژووره وه سورجده ی برد و کاپتای به نده ی منیش چاوی له و کرد، به لّام له و کاته دا جاریکی تریش شیرکه نه راندی و کاپتا به شیوه یه ک ترسا، که له جیگای خوی هه لّبه زییه وه و هاواری کرد.

پاشا له به رزبونه وه و هاواره که ی (کاپتا) که وته پیکه نین و کاپتا وتی: ئەم ئازّه له تووریه لیره به نه دهره وه، چونکه من به درتیزی ته منم گیانه وه ری وا ترسناکم نه بینیه و دهنگی ئەم ئازّه له گالیسکه جهنگیه کانی (ته به س) دهچیت که له دوا ی خورئا و ابوون ده گه رینه وه بو سه ربارخانه که یان.

(کاپتا) ئەم قسانه ی به زمانی بابلییه وه دهوت و پاشا نه وه نده پیکه نی که فرمیتسک به چاویدا هاته خواره وه. دوا یی بیرى هاته وه که منی بو چاره سه ری نه خوشیه که ی بانگ کردوو و دهستی خسته سه ر ده مو چاوی و نالاندی، سه یرم کرد ئاوساوییه کی گه وره به دم و چاوییه وه یه و له به ر گه وره بوونی نه وه هه لّئاوسانه چاویکی به باشی نه ده بینرا.

پیره میترده که ی بازو به نده که م دابوو پیتی، وتی: ئەمه نه و پزیشکه خویه سه نده میسر ییه به که دوینی ناردت به شوینیدا و نه هات و وتبووی سه ینی دیم و، وا باشته به سه ربارزه کانت بلّی هه ر ئیستا به نه یزه کانی خویان سکی کون بکه ن.

پاشا وتی: من ئیستا نایکوژم، چونکه بو نه وه بانگم کردوو که ئازاره که م ببینی و چه ند شه وه که نه نووستوو و له م ماویه دا جگه له شله منه ی هیچ شتیکم

نه خواردوو.

پیاوه پیره که وه ک یه کیک که که وتبیته گریان وتی: نه ی خاوه نی چوار ولّات، چه ند روژ له په رستگه ی (مه ردوک) قوربانیمان بو کردی و کراسی سوورمان له به ر کرد و ته پلّمان لیدا و سه مامان کرد که نه و ئازاره ی خراوه ته ناو ده مت بیته دهره وه. به لّام تو نه ته یشت ده ست له ده مت بده یین و نه گه ر روخسه تت بداینا یه ده مانتوانی چاره سه رت بکه یین و من له و باوهره دانیم که نه م پیاوه بیانییه بتوانی چاکت بکاته وه.

پاشا رووی کرده من و وتی: تو کیتیت و ئایا ده توانی یتیم بلّی ئەم ئازاره ی من له چیبه وه دروست بووه؟

وتم: من (سینۆهه) پزیشکی میسری و کوری که رم و، نه گه ر چی هیتشتا ده متم نه بینیه، به لّام ده توانم بلّیم که هوی ئازاره که ت نه وه یه که یه کیک له ددانه کانی هارینت جه راحه تی کردوو و نه م جه راحه ته له بنی ددانه که تدا یه و بوته هوی ئاوسانی و هوی ئاوساوییه که ی روومه تت ئیلتیهاب کردنی ددانه که ته. له به ر نه وه ی که له کاتی خویدا ددانه کانت خاوتین نه کردو ته وه و کاتیک که ره گی ددانه که ت تیکچوو دهرت نه هیتنا. چونکه نه گه ر ره گی ددان ره ش بووه وه و بوگه نی کرد ده بی دهر بکریت.

پاشا وتی: من ده مزانی کاتی که ره گی ددان تیکچوو ده بیت دهری به یتنی، به لّام ئازاری دهر کردنی ددان نه وه نده زوره که ناتوانم خومی بو بگرم.

وتم: له میسر دا ددان دهر کردن زور ئازاری نییه و نه گه ر بته وی ده توانم ددانه که ت به بی ئازار دهر به ینم، به لّام نه مرّ ناتوانم ده ست له م کاره وهر بده م، چونکه ددانه که ت ئاوساوه و ده بیت له پیتشا ئاوساوییه که چاک بکه ینه وه و کیم و جه راحه ته که له بن ددانه که تدا دهر به یتین و دوا ی چه ند روژی ئینجا ددانه که دهر به یتین.

وتی: ئایا ده توانی نه و جه راحه ته له بن ددانه که مدا دهر به یتنی؟

وتم: به لئی.. من بو دهرکردنی ناچارم ئاوساوییه که هه لبدرم و ههرچه نده له سه ر شپوهی کاری (ته به س) نه شته ری ده که م که زۆر نازاری نه بیته، به لام ده بی پیت بلیم که کردنه وهی ئاوساوی بو هینانه دهره وهی جه راحه ت که می ژان ده کات. چونکه خوایه کان که دهردیان دروست کردوه، ده سه لاتدارانیان لی ریزه پر نه کردوه و ئه وانیش وه ک خه لکی ئاسایی دوو چاری نازار ده بن.

من به کاپتام وت: خیرا ئاگری بکاته وه، بوئه وهی کیره ده که م له ئاگردا خاوتین بکه مه وهه کاتی که خه ریکی ئاگر کردنه وه بو هندی شه رام له گه ل تریاکدا تیکه ل کرد و دهرخواردی پاشای بابلم دا. کاتی که شه رابه کهی نوشییه وهه که میکی پی چوو، وتی: وا هه ست ده که م ئیتر پیوستیم به تو نییه، چونکه نازارم نه ما.

وتم: ئه م هپوربوونه وهیه کاتییه و پاش که میکی تر ژانه که زیاد ده کات. وتی: ده کری دیسانه وه ئه م دهرمانه م دهرخوارد بهی بوئه وهی نازاره کهی نه میته؟

وتم: ئه م دهرمانه ی دهرخواردتم دا، ته نها یه ک جار زبانی نییه و ئه گه ر جاری دووه م و سییه م به کاری بینی ده بیته عاده ت و ئه و کاته بو زیندوو مانه وه ت پیوستت به م دهرمانه ده بیته، به بی ئه وهی نازاره که ت که م بکاته وه. ده بهیله ئیستا، که نازاره که ت که م بووه ته وه ئاوساوییه کهی بن ددانت هه لبدرم و چلک و جه راحه ته کهی دهر بکه م.

پاشا به نه شته رگه رییه کی بچووی ددانی رازی بوو و دوا ی ئه وهی کیره ده که م له ئاگردا خاوتین کردو دوا یی ساردم کرده وه، لپی نزیک بوومه وه و سه ریم خسته ژیر باخه لمه وه و ده میم کرده وه. هه رچه نده خواردنی تریاکه که نازاری که م کردبووه وه، به لام دوا ی ئه وهی ئاوساوییه کهی ددانیم هه لدری له بهر نازار هاواری کرد و شیره کهی هه لساو کلکی راته کاند، به لام په لاماری نه داین.

دوا ی ئه وه پاشا چیی تر نه ینالاند، چونکه نازاره کهی نه ما و دهره یانی

جه راحه ته کهی ناوده می له وکاته دا بووه هوی به به رستتیک بو قسه کردنی. پاش ته واو بوون پاشا وتی: ئه ی پزیشکی میسری، تو پیاویکی گرانبه های، چونکه ئیستا هه ست به نازار ناکه م.

پزیشکه پیره که که له وی وه ستابوو وتی: ئه گه ر تو روخسه تت بدایه ئاوساوییه کهی ده متم هه لبدریبایه وه ک ئه م پیاوه میسرییه ده متوانی جه راحه تی ددانت دهره ییم بوئه وهی نازاره کهی نه میته.

وتم: ئه م پیاوه راست ده کات و ئه گه ر جه نابت دهره تت بدایه تی ئاوساوییه کهی نه شته رگه ری بکردایه هه مان دهرئه نجامی ده بوو، به لام ئه م پیاوه به سالآچوو نه ییده وپرا پی له سه ر داواکارییه کهی دابگری و ددانتی چاره سه ر بکردایه، چونکه دهرسا جه نابت تووره بی. ئه گه ر چی پزیشک ده بیته بویر بیت و له تووره یی نه خۆش، ئه گه ر چی پاشاش بیت نه ترسی و من له ته به س هه رگیز له نه خۆشه کان نه ده ترسام.

پاشای بابل که به ته واوه تی له نازاره کهی ئاسووده بوو وتی: (سینۆهه) ئه گه ر چی تو پیاویکی بی باکی و به له خۆرادیته وه قسه ده کهی، به لام من چاوپۆشی له م ره فتاره ت ده که م چونکه پیاویکی شایسته ی. لیره که س نابیت پاشایه ک له کاتی ناله نالیدا ببینی و به نده کهی تو منی له کاتی نالاندندا بینی، به لام من چاوپۆشی له مه ش ده که م. چونکه به نده که ت منی هینایه پیکه نین و بووه هوی رابواردنم. دوا یی رووی له کاپتا کردو وتی: جار یکی تریش هه لبه زه وه و بمه ینه وه پیکه نین.

(کاپتا) وتی: من ئه م کاره ناکه م، له به رئه وهی به پیچه وانه ی ئابروومه ندی و که سایه تی پیاویکی به سالآچوو وه ک منه.

پاشا وتی: من ئیستا کاریک ده که م که تو ئابروومه ندی و که سایه تی خۆت له بیر بچیت.

دوا یی ئیشاره تیکی بو شیره کهی کرد و شیره که هه لساو پاشا (کاپتا) ی به

شیره که نیشان داو نازده که سهره زله که ی به لای (کاپتا) وه سووراندو به ههنگای هیواش به رهو (کاپتا) هات. هه رجه نده زیاتر لیتی نزیک ده بووه وه کاپتا زیاتر به رهو دواوه ده چوو. تا نهو کاته ی پشتی به کۆله گه که وه نووساند و له م کاته دا شیره که ده می کرده وه نه راندی. کاپتا له ترسا کۆله گه که ی گرت و وهک مه میوونی که له میسر به داره کاندا هه لده گه ریت به گورجی و خیراییه وه هه لکشا.

پاشا به شیوه یهک پیده که نی که به رهو پیش و پاش و نه م لاو نه ولا ده چه میوه وه و کاتی پیکه نینه که ی وه ستایه وه وتی: برسیمه و نانم بو به یین. پزیشکه پیره که له م قسه یه خوشحال بوو چونکه مه یلی سولتان بوو نان خواردن نیشانی ده دا که باری ته ندروستیی چاک بووه ته وه و دلّی چوو ته سهر خواردن و چهند ساتی دوا ی نه وه خواردن یان بو هیئا.

پاشا له به ره وه ی خه ریکی نان خواردن بوو ئیتر سه رنجی نه دایه کاپتا و شیره که له خوار کۆله گه که وه لاچوو و هاته لای پاشا و کاپتا توانی له کۆله گه که بیته خواره وه و ههنگاو بنیته سهر زهوی.

به پاشام وت: ئیستا تازاری ددانت نه ما، به لام له به ره وه ی ددانه که ت تیکچوو ده یسانه وه تووشی ددان ئیشه ده بیته وه و هیچ چاره یه که نییه جگه له وه ی ددانت ده ریکری و من و اهه ست ده که م توو حه زت به شیرینییه. خواردنی شیرینی زور ددانه کانتی خراب کردوه، چونکه لیتر شیرینی به دوشاوی خورما دروست ده که ن و نه م دوشاوه بو ددان زبانی هه یه. به لام له میسر دا شیرینی به جو ره شه کریک دروست ده که ن که میش دروستی ده کات و نهو شه که زبانی بو ددان نییه.

پاشا وتی: مه گه ر میش ده توانی شه که ر دروست بکات؟

وتم به لّی جو ریک میش له میسر دا هه یه، وهک نهو زه رده و الا نه ی که لیتره به سه ر خورما وه ده نیشن و ده یخون. ، به لام که می له وان بچوو کترن و نه م میشه

شه کریکی به تام و شیرین دروست ده کات که زیان به ددانه کان ناگه یه نیت و بو به هیز کردنی له ش سوودمه نده. پاشا وتی: تو سوود له خوشباوه ریبه که ی ئیمه و ه رده گری و درومان له گه لّ ده که ییت. چونکه زه رده و الا نه ناتوانیته شه که ر دروست بکات. و تم تاخر پیوا ی راستگو تووشی نه م جو ره گرفتانه ده بیته و نه گه ر به راستی بدویت، باوه ری پی ناکه ن. چونکه چو ن ئیستا تو باوه ر به وه ناکه ییت که له میسر میش شه که ر دروست ده کات و نه گه ر منیش به میسر یبه کان بلّیم که له بابل بالنده یه که هه یه که نافریته و به رده و ام له گه لّ مرؤفدا ده ریت و هه موو روژی هیلکه یه که به قه ده ر هیلکه ی تیمساح ده کات، که س باوه ر م پی ناکات و من نه گه ر بتوانم له م مریشکانه ده به مه وه بو میسر بو نه وه ی خه لکی بیبین و دلّنیان که درو ناکه م. پاشا وتی: ئیستا وه ره له گه لّ مندا نان بخو...

وتم به مه رجی له گه لّ تدا نان ده خو م که فه رمان بده یته خواردن ببه ن بو به نده کانی میوانخانه که، که منیان به که ژاوه هیئا وه ته ئیره چونکه ئیستا برسییانه.

پاشا فه رمانی دا نان بده نه به نده کان و شه رابی خورمایان بو ببه ن، چونکه له بابل شه رایبان له خورما دروست ده کرد.

۱- ده ربار: کۆشک و ته لار - ده ربار یبه کان: واته خزمان و نزیکانی فیرعون - نه وانه ی که له کۆشکی پاشادا نیشته جین. وهرگتیری کوردی

به شی پانز ده هه م

چی رووی دا که پاشا ههستی به نازاری زۆر نه کرد؟

وتم: ئەو دەرمانە ی من کردمە دەمارە که به وه، سیفە تی له ناو بردنی نازاری ههیه و له دەرمانە هه ره باشه کانی میسرە و ئەم دەرمانە له توتیکلی رووه کیک دروست ده کریت و تهنه کاهینه کانی میسر ئەم رووه که ده چیتن و کاری دروست کردنی ئەم دەرمانە له توتیکلی ئەو گیایه له سه ره ئەوانه و هه رگیز نهیتنی دروست کردنی ئەم دەرمانە به خه لکی ئاسایی نالین. له به ره وه ی ئەم دەرمانە هه موو جو ره دهر دیک له ناو ده بات و ئە گه ر بکه ویتته دهستی خه لکی ئیتر له دهر د ناترسین و ریسای کۆمه ل ده شیتوتین، چونکه کهس له سزا به ده نییه کان ترسی نابیت.

پاشا وتی: هه ز ده که م هه ندی له م دەرمانە م هه بی.

وتم: من هه ندیکت ده ده می به مه رجی جگه له و شیتوازی پیتی ده لیم بو هیج شتیکی تر به کاری نه هیتنی، چونکه ئەم دەرمانە ئە گه ر به پیچه وانە ی رینومایی تایبه تیی خۆی به کاریت وه ک زه هر ده بیتته هو ی له ناو چوون. پاشا وتی: ئیستا که ددانی منت به بی نازار دهر کرد چ پاداشتیکت له من ده ویت؟

وتم: من پیوستیم به زیر و پاره نییه، چونکه ده توانم له زانسته که ی خۆم زیر و پاره پهیدا بکه م، به لام هه ز ده که م ده سه لاتی تو ببینم و بزانه سوپاکه ت چه نده. بوئه وه ی کاتی که گه ر امه وه بو میسر مه دحی هیز و ده سه لاته که ت بکه م و هه مووان به بیستنی ئەو وه سفانه سه ریان بسورمی. بۆیه داوا ده که م فه رمان بدهیت هیزه کانت به چه شنی رویشتنی سه ربازی خۆپیشاندان بکه ن هه تا بتوانم سه ربازه کان و گالیسکه جهنگییه کانت ببینم.

پاشا داواکارییه که می جیبه جی کرد و من له م بابه ته خو شحال بووم، چونکه ده متوانی توانای سه ربازی پاشای بابل بخه ملینم.

به ره له روژی خۆپیشاندانه سه ربازییه که، به (کاپتا) م وت: سه ربازه کان و

پیشبینی رووداوهکانی ناینده

ئەو کاتە ی ویستم له کۆشکی پاشایه تی بیسه ده ره وه پاشا وتی: (سینۆهه) .. ئیسه جه ژنی کمان له پیشه وه یه که جه ژنی پاشای درۆینه و له و روژه دا تو ده بی بییت و ئەم جه ژنه بیینی، چونکه دلنیام که له ولاتی میسر دا ئەم جه ژنه نییه.

وتم: زۆر باشه، دیم...

پاشا به پیکه نیسه وه وتی: له و روژه دا به نده که ت بازاری گه رم ده بیت.

وتم: بوچی؟

وتی: له به ره وه ی خه لکیکی زۆر ده هینیتته پیکه نین.

له کاتی گه رانه وه م، به نده کانی که ژاوه که که له خو اردن و خو اردنه وه تیر بوون، گو رانییان ده وت و به شان و بالی منیان هه لده دا و خه لکیش که له دوای ئەوانه وه درویشتن هه زیان ده کرد وه ک ئەوان گو رانی بلین و مه دحی من بکه ن. ئەم بابه ته بووه هو ی ناو دهر کردنیکی زۆرم له بابل و خه لکی ده یانگوت: (سینۆهه) پزیشکی میسری پیاویکه، که به نده که ژاوه هه لگه ره که ی خۆی تیر خو اردن ده کات.

به ره وه ی جه ژنی روژی پاشای درۆین (که باوه ر ناکه م له بابل یان له هیج ولاتیکی تر هه بیت) ده ست پی بکات (که دوایی باسی ئەم جه ژنه ده که م) له به ره وه ی بریاربوو ددانی پاشای بابل دهر بکه م، (بورابورباش) بانگی کردم و من پیش هه لکیشانی ددانی هه ندی تریاکم کرده ده ماریه وه و له وانیه بلیم به بی نازار ددانیم دهر کرد. پزیشکه کانی بابل له وئ وه ستابوون و وایان ده زانی پاشا له به ره نازاری ددانی ده مکوژیت، به لام دوایی به سه ره سامییه وه له منیان پرسی:

گالیسکه کانی پاشا بژمیتریت و بزانتیت که چند سهر باز و گالیسکه له سوپاکه یدا هه به .

(کاپتا) وتی: من ئەم هه موو ژماره به له کوئی بهیتم که به هۆبانه وه سهر بازه کانی بابل بژمیتم، چونکه ده لاین ژماره ی سهر بازه کانی بابل له ژماره ی ملی بیابان زۆرتره .

وتم: گه وجه .. پیویست ناکات سهر بازه کان یه ک به یه ک بژمیتری، چونکه ههر دهسته یه ک له سهر بازه کان له دوای هیمایه که وه به پێدا ده پۆن و ئەگه ر تو هیماکان بژمیتری ژماره ی سهر بازه کانت ده که ویت .

له روژی خویشاندانه که دا پاشا ریشه ده ستکرده که ی به چه ناگه یه وه ناو من بینیم ته نیا ئەو سهر بازانه ی که له بابلدا بوون چه کیان پێ بوو و ئەوانه ی له ههر یمه کانی تره وه ناگادار کرابوون زۆربه یان نه یزه کانیان پێ نه بوو و چاره کانیان عه یب دار بوو .

من شه ست جار تیپه پ بوونی شه ست دهسته سهر بازی نیشانه دارم ژمارد و تیگه یه شتم که ههر دهسته یه ک لهو سهر بازانه شه ست جار شه ست سهر باز بوون . چونکه له بابل ژماره ی شه ست له لایان پیروژ بوو و گالیسکه جهنگیه کانیان شه ست جار شه ست گالیسکه بوو . گالیسکه کانیان به کانه یه کی زۆر سه یر و نوێ دروست کردبوو که ئاسنیان پێ ده وت و له ژیر ههر گالیسکه یه کدا دوو په یکانی ئاسنی گه و ره هاتبووه ده ری که له جهنگدا زۆر مه تر سیدار بوو . به لآم من بینیم په یکانه کان ژهنگیان کردبوو و تایه ی هه ندی له گالیسکه کانی له کاتی رویشتندا لی ده بوونه وه .

سهر بازه کان به ریزی شه ست که سییه وه ده رویشتن که خویشاندانه که زووتر ته واو بیت و گالیسکه کان به ریزی پانزه گالیسکه ییه وه ده رویشتن . له نیوان سهر بازه کانی پاشا ته نها سهر بازه کانی پاسه وانی تایه ته ی پاشا سهرنجراکیش بوون ، به لآم هه ندیکیان ئەوهنده قه له و بوون که نه یانده توانی به ئاسانی ری

بکه ن و به ری رویشتنه که یان ده بووه هۆی رابواردنی بینهران .

کاتی شه و داها ت، پاشا بانگی کردم و وتی: (سینۆهه) ئایا ئەمرو سوپای سهر بازی منت بینی؟

وتم: بینینی سهر بازه کانت ئەمرو چاوی منی ره ش کرده وه ، چونکه سهر بازه کانی تو له له کانی که ناری ده ریا و ئەستیره کانی ئاسمان زیاترن و من دوای بینینی سوپاکه ت تیگه یه شتم که تو به هیترین پاشای سهر زه ویت .

پاشا وتی: (سینۆهه) جی به جی کردنی داواکارییه که ت له سه ر من گران که وت ، چونکه له بهر سازکردنی ئەو خویشاندانه ده بی ماوه ی چند روژی هه تا ئەو کاته ی سهر بازه کان ده گه رینه وه هه ریمه کانی خو بان، خو اردنیان بده می و مه سه رفی خو اردنیان به ئەنده ی سهرانه ی سالیکی یه کییک له هه ریمه کانم ده بی ت . له م چند روژه ی سهر بازه کان لیره دان ریسواییه کی گه و ره دروست ده بی ت ، چونکه ده ستدریژی ده که نه سه ر ژنان و ناتوانین پیشیان لی بگرین و دوای رویشتنیشیان تا ماوه ی یه ک مانگ ریگا و بانه کان نا ئارام ده بی ت . له به ره وه ی ئەم سهر بازانه تا ده گه رینه وه ولاتی خو بان له ریگا ههر که سییک بین رووتی ده که نه وه . به لآم له گه ل ئەوه شدا خو شحالم که تو انیم چه کداره کان و ده سه لاته که ی خو مت نیشان بده م . ئیستا پیم بلتی ئایا فیرعه ون کچی هه یه ؟

وتم: کچی فیرعه ونی میسرت بو چییه ؟

وتی: چه زده که م کچی ئەو ببیته ژنی من ، ئەگه رچی ئیستا چوارسه د ژنم هه یه ، به لآم هیچ کامیان کچی پاشای میسر نییه و من زۆر چه زده که م هاوسه ریکم هه بی ت که کچی فیرعه ونی میسر بی ت .

وتم: (بورابوریا ش) ناگاداره که له و روژه ی جیهان دروست بووه تا وه کو ئیستا به رده وام کچی فیرعه ون ده بیته هاوسه ری برا که ی خو ی و ئەگه ر براشی نه بی ت شوو ناکات به لکو ده چیته په رستگه یه ک و ده بیته کاهینه . ئەم قسه یه ی تو ده یکه ی له لای خوا یه کانی میسر کوفره ، به لآم له م قسه یه ی تو نار نه جیم ،

چونکه تۆ خوايه كاني ميسر ناناسي .

پاشا وتي: سينيوهه ئاگاداريه كه من پريارم داوه كچي فيرعون بكه مه هاوسهري خوم و نه گهر فيرعون كچه كه ي خوم نه داتي من سوپاكي خوم دههينمه خاكي نه و ميسر ويران ده كه م و به زور دهست به سهر كچه كه پيدا ده گرم . وتم: (بورابورباش) فيرعون ميسر هيشتا زور گه نجه و تازه ژني هيناوه و كچي نه بووه و گريمان خوايه كاني ميسر ريگايان دا كه كچي فيرعون شوو به بيانيهك بكات، به لام نه و كه كچي نه بيت ناتواني كچت بداتي . كه واته دان به خوتا بگره تا ده بيته خاوهن كچ، نه وسا بير له كچه كه ي بكه وه .

پاشا وتي: سينيوهه من نه مريو كاتيكي زور له مه يدان دانيشتم و سه يري تپه پريني سه ربازه كانم كرد و ئيستنا ماندوو بوومه و حه ز ده كه م به ره و حه ره مه كه ي خوم بروم و كه مي پشوو بدهم و، توش كه پزيشكي و ده تواني بو هموو شوي ني بروي، له گه ل مندا و ره كه ژنه كانم بييني و له نزبكه وه گفتوگويان له گه لدا بكه يت و بو ت ده ركه ويت كه زور له پاشاكان باشترين كچه كاني خويان نار دو ته بابل بوئه وه ي به ناوي هاوسهري منه وه بيتنه ناو حه ره مه كه مه وه و من نه گهر وتم حه ز ده كه م كچي فيرعون ميسر بيته هاوسه رم تنه ا مه به ستم نه وه بوو كه ده مه ويست له گه ل فيرعون ميسر دا ده رگايه كي تازه ي دوستايه تي بكه مه وه .

وتم: (بورابورباش) منيش به توم وت فيرعون ميسر كچي نييه كه بيكاته هاوسهري تو .

(بورابورباش) وتي: ئيستنا تو ده تواني له نيوان نه و ژنانه ي كه له

حه ره مه سهر اكه ي مندا خزمه ت ده كه ن به كيكيان به شيويه كي كاتي هه لبريري و له گه ليدا رابويري، به لام ئاگادار به سكي پر نه كه يت چونكه نه گهر دوو گيان بيت گرفت دروست ده كات و خه لكي واده زانن به هو ي منه وه سكي پر (دوو گيان) بووه . وتم (بورابورباش) نه م قسه يه مه كه، چونكه جوان نييه

پياو، ژني خوي به شيويه كي كاتي بداته به كيكي تر كه له گه ليدا كو بيتته وه . (بورابورباش) وتي بو چي جوان نييه، ژنه كاني من نه گهر بزائن كه من ناماده م نه وان به شيويه كي كاتي بده مه خه لكي تر كه له گه لياندا رابويرن، زور خوش حال ده بن، چونكه من به ته نهايي ناتوانم له گه ل چوارسه د ژندا كو بيتته وه . دوايي له مني پرسى تو چه ند ژنت هه يه . وتم من ژنم نييه . نه و به سهر سورمانه وه وتي بو مه گهر تو خواجه (نيره مووك) ي؟ وتم نا . پاشا وتي نه گهر خواجه نيت نه ي چون ده تواني به بي ژن ژيان به يته سهر و خه ريكي پزيشكي بيت . چونكه تا پياو له گه ل ژندا كونه بيتته وه، فكه رو هو شي له سهر خوي نا بيت و ناتواني خوي به كاريكه وه خه ريكي بكات . نه گهر ده ته ويت چي ژله ژيان و هريگريت وه كو من، له گه لاني جورا و جور ژن به يته، چونكه هه ر به كيكي له م ژنانه به بيتي داب و نه ريتي ولاته كه ي خوي عه شقبازي ده كات و تو هه ر جاره و چي ژنيكي تايبه تي و ه رده گري .

نه گهر چي نه مده ويست بچمه ناو حه ره مه سهر اكه ي پاشا وه، به لام نه و مني له گه ل خويدا برد و بينيم ژنه كاني نه و، له گه لاني جورا و جور بوون و هه موويان گه نج و جوان بوون و هه ر به كه يان جلكي خوماليي خويانيان له به ر كرده بوو . هه نديك له و ژنانه له به ر نه وه ي تازه له ولاتاني تره وه به هو ي فروشياره كاني كويله وه هاتبوونه نه وي، نه يانده تواني به زماني بابلي بدوين، به لام هه موويان پيده كه نين و هه ر ژنيك هه ولي دده سهرنجي پاشا بو لاي خوي رابكيشيت .

كاتيك كه بيستيان پاشا ده ليت حه زده كه م به كيكي له و ژنانه به شيويه كي كاتي بده م به تو كه له گه ليدا به يته سهر، هه وليان دا سهرنجي من رابكيشن . پاشا به مني وت هه ر كاميكيان حه ز لييه هه لبريره، به لام سهره راي نه وه ي حه زم له هه موويان بوو نه مده تواني به كيكيان لي هه لبريريم و جگه له وه ش له تو وره يي و راگو ريني پاشاش ده ترسام چونكه كاتيكي كه مرو ف له گه ل پاشايه كي هه وه سبازدا هه لسوكه وت ده كات ده بي وربا بيت چونكه له ناكاو دا

بۆیه وتم: من له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌سه‌فه‌ردام و بۆ فێربوونی زانست هاتووم ژن ناهینم، چونکه‌ خواجه‌کانی ئیمه‌ ده‌لێن کاتیک خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌و فێربوونی زانستان خۆتان له‌ ژن هینان بپارێزن. ئه‌ی خواجه‌کانی میسر من داوای لێ بوردنتان لی ده‌که‌م که‌ ئه‌م درۆیه‌م به‌ده‌م ئیوه‌وه‌ کرد، به‌لام بۆئه‌وه‌ی پاشای بابل پروام پێ بکات، هیچ ریگایه‌کی ترم نه‌بوو.

ژنه‌کانی هه‌رم کاتیک وه‌لامی منیان بیست له‌ سه‌ره‌تادا سه‌ریان سوپما و دوایی که‌وتنه‌ گالته‌کردن و سووکایه‌تی پێ کردن و وتیان: دیاره‌ تۆش وه‌کو نیره‌ مووه‌کانی هه‌رم وایت و ناتوانی له‌گه‌ڵ ژنه‌کاندا رابویری.

پاشاش که‌ وایده‌زانی به‌ پیشکesh کردنی یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی خۆی من زۆر خۆشحال ده‌کات، دلگران بوو و وتی: ئه‌گه‌ر تۆ منت له‌و ددان ئیشه‌یه‌ رزگار نه‌کردبایه‌ ئیستا فه‌رمانم ده‌دا بتکوژن.

دوایی روخسه‌تم لێ وه‌رگرت و بۆ ئه‌وه‌ی پرۆم. ئه‌و دیسان له‌باره‌ی جه‌ژنی پاشای درۆیین دواو وتی: به‌هار نزیک بووه‌ته‌وه‌ و کاتی جه‌ژنی پاشای درۆیین ئه‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ و خۆت بۆ تام و چیتز وه‌رگرتن له‌م جه‌ژنه‌ ئاماده‌ بکه‌.

له‌ پێش ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی جه‌ژنی پاشای درۆیین بدویم ده‌بێ باه‌تیک بخه‌مه‌ به‌رچاو، که‌ په‌یوه‌ندی به‌ منه‌وه‌یه‌: رۆژتیکیان بۆ ته‌ماشای شووشه‌ی گه‌وره‌که‌ره‌وه‌ چوومه‌ بورجی (مه‌ردوک)، ئه‌م شووشه‌یه‌ که‌ باوه‌ر ناکه‌م له‌ هیچ جیگایه‌کی جیهاندا هه‌بیت له‌ بابلدا دروست ده‌کریت و شووشه‌یه‌کی ئه‌ستور و زۆر روونه‌ و وه‌ک که‌رته‌ سه‌هۆلیکی دره‌وشاوه‌ و زولا له‌. به‌لام کاتیک که‌ مرۆف له‌ پشت ئه‌م شووشه‌یه‌وه‌ ده‌روانیته‌ ئه‌وه‌نده‌ شته‌کان گه‌وره‌ ده‌بنه‌وه‌ که‌ ده‌بیته‌ هۆی ترسانی بینه‌ره‌که‌ و ئه‌و رۆژه‌ی من بۆ بینینی شووشه‌که‌ رۆیشتم میرووله‌یه‌کیان هیناو من شووشه‌که‌م به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و له‌ پشتیه‌وه‌ سه‌یری میرووله‌که‌م کرد و خه‌ریک بوو له‌ ترسا رابکه‌م. چونکه‌ میرووله‌که‌ ئه‌وه‌نده‌گه‌وره‌ ببووه‌وه‌ که‌ له‌ قه‌باره‌دا له‌

دوای بینینی شووشه‌ گه‌وره‌که‌ره‌وه‌که‌ به‌ره‌و نه‌ومی سه‌ره‌وه‌ی بورجه‌که‌، که‌ جیگای ئه‌ستیره‌ناسه‌کان بوو رۆیشتم و داوام لێ کردن سه‌یری به‌ختم بکه‌ن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من نه‌مده‌زانی له‌ چ رۆژتیک و له‌ کوی له‌ دایک بوومه‌، ئه‌وان نه‌یانتوانی داها‌تووی من پێشبینی بکه‌ن، به‌لام پێیان وتم تۆ میسری نیت.

وتم: گومانی تێدانییه‌ که‌ من له‌ ناو سه‌به‌ته‌یه‌که‌دا بوومه‌ که‌به‌سه‌ر رووباری نیله‌وه‌ بووه‌ و، ئه‌و ژنه‌ی منی به‌خێو کرد سه‌به‌ته‌که‌ی له‌ ئاوه‌که‌ گرتبووه‌وه‌.

ئه‌ستیره‌ناسه‌کان وتیان: ئه‌گه‌رچی تۆیان له‌سه‌ر رووباری نیلدا دۆزیوه‌ته‌وه‌، به‌لام تۆ نه‌ میسریت و نه‌خه‌لکی ولاتیکی تریشی. هه‌روه‌ها بچیته‌ هه‌ر جیگایه‌کی تری ئه‌م جیهانه‌ به‌ بیانیه‌ک له‌ قه‌له‌م ده‌درییت.

وتم: ئه‌م قه‌سه‌یه‌ ریی تێ ناچیت، چونکه‌ هه‌ر چۆنیک بیت له‌م جیهانه‌دا جیگایه‌ک هه‌یه‌ که‌ من تیایدا له‌ دایک بووبیتم و ئه‌و جیگایه‌ نیشتمانی من بیت و تیایدا بیانی نه‌م.

وتیان: له‌م جیهانه‌دا جیگایه‌ک که‌ تۆی تیدا له‌ دایک بووبیت نییه‌..

وتم: ئه‌ی من له‌ کوی له‌ دایک بوومه‌؟

یه‌کیکیان وتی: له‌وه‌یه‌ تۆ کوری خواجه‌کان بیت و له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبیته‌ سه‌ر زه‌وی.

وتم: له‌ ولاتی ئیمه‌دا ته‌نها یه‌ک نه‌فه‌ر کوری خواجه‌کانه‌ و ئه‌ویش فیرعه‌ونه‌. وتیان: به‌هه‌ر حال به‌ختی تۆ و ئه‌نشان ده‌دات که‌ تۆ له‌م دنیا به‌دا بچیته‌ هه‌ر جیگایه‌ک تیایدا بیانیت و جیگایه‌ک نییه‌ که‌ ولاتی تۆ بیت و به‌م جوژه‌ هیچ گومانێکی تر نییه‌، جگه‌ له‌وه‌ی که‌ تۆ له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتوویت و کوری خواجه‌کانی.

دوایی به‌ سه‌رسوپمانه‌وه‌ سه‌یرم کرد ئه‌ستیره‌ناسه‌کان سه‌ریان بۆ دانه‌واندم و پرسیم: بۆ و ده‌که‌ن؟

ئەوان وتیان: ئیمە دلتیانین کە تۆ کۆری خواپەکان بیت، بەلام دەزانین کە لەم
دنیایەدا لە دایک نەبوویتە و لەبەر ئەوە مەرجی دووربینی ئەوەیە کە ریز لە تۆ
بگرین بۆ ئەوەی ئەگەر بەراستی کۆری خواپەکان بیت، لە لایەن ئیمەوه کەم
تەرخەمی و بێ ریزیت لەگەڵدا نەکرایت، هەتا کۆلە لای خواپەکان تاوانبار
نەبین.

من کە دەمزانی کۆری خواپەکان نیم، لەم قسەییەیان زۆر سەرسام بووم و
ئەویشم بە بێ عەقڵی و پڕ و پووج پەرستی ئەستیرەناسەکان لەقەڵەم دا.

بهندهكهی من له ترسا خوئی له ژئیر قهره ویلله كه یدا شار دبووه وه و به منی وت:
وا بزائم له بابل شۆرش بهرپابووه و پاشا هه لها تووه و لایه نگرانی به گومانی
ئه وهی لییره بیته هاتوونه ته ئیره.

دهرگام کرده وه و به سه ربازه کانم وت: ئایا من دهناسن یان نا؟ من
(سینۆهه)، کوری کهر پزیشکی میسریم و ددانی پاشای ئیوه چاک کرده وه و
له بهر خو شحالی من فرمانی دا له م شارهدا سوپاکهی خو پیشاندانی سه ربازی
بکه ن و ئه گهر بتانه ویت من نازار بدن ده چمه لای پاشاکه تان و شکاتتان لئ
ده که م.

سه ربازه کان وتیان: ئه گهر تو (سینۆهه) یت ئیمه به شوین تو دا ده گه پزین و
مه به ستمان دۆزینه وهی تو به.

وتم: چ ئیشیکتان به منه؟

وتیان: به نده کهی تو مان ده ویت.

دووباره پرسیمه وه: به نده کهی منتان بو چیه؟

سه ربازه کان وتیان: ئه مپو جه ژنی پاشای درۆیینه و پاشا ئه مری پی
کردوین به نده کهت بهینه لای ئه و.

وتم: پاشا چ ئیشیکی به به نده کهی منه؟

وتیان: ئیمه له م بابه ته ئاگادار نین و ئه گهر به نده که تمان نیشان نه دهی
رووتت ده کهینه وه و به بی جل و بهرگ ده تبهینه کوشکی پاشا و بوئه وهی
نیشانی بدن که هه ره شه که یان به راسته به یه ک جوولاندنه وه کراسه که میان
له بهر دا دادری و رووتیان کردم وه و دوایی به واق و پرمانه وه سه یریان کردم.
چونکه تا ئه و کاته پیاوئیکی خه ته نه کراویان نه بینیبوو.

یه کتیک له سه ربازه کان وتی: په نا به (مهردوک) ئه م پیاو به بو وایه؟

یه کتیک تر وتی: ئایا هه موو پیاو هکانی میسر ئه وهان؟

وتم: به لئ له میسر پیاو هکان له کاتی مندالیدا خه ته نه ده کرتین.

جه ژنی روژی درۆکردن

کاتیک که وه رزی به هار دادیت دانیشتووانی بابل ماوهی دوانزه روژ
دهیکه نه جه ژن. له مه راسیمی روژی سیانزه یه می ئه م جه ژنه به درۆیه کی
گه وه، واته پاشای درۆیین کو تایی دیت. له م دوانزه روژهدا خه لکی بابل
جوانترین جل و بهرگی خو یان له بهر ده که ن و کچه گه نجه کان ده روژه په رستگهی
(عه شتار) و له ویدا به پیتی ری و ره سمی خو یان پیشوازی له و ریوار و
میوانانه ده که ن که له شوینه کانی ده ورو به ره وه دین و ژماره شیان که م نه بوو و له
بری ئه وه له هه ر یه کتیک له و میوانانه دیارییه کیان وه رده گرت و دوایی ئه م
دیارییه یان کو ده کرده وه، بوئه وهی کاتیک که شوو ده که ن خاوه نی
(جه هیزیه) ی بوو کتینی خو یان بن.

هیچ که سی ئه م ری و ره سمی له لا سه یر نه بوو و پیاو هکان کاتیک که
ژنیکیان ده هینا، چاوهروانی ئه وه نه بوون که ئه و ژنه ی که هیناویانه کچ بیته.
له م دوانزه روژهدا هه موو خه ربکی رابواردن و خوشگوزهرانی ده بوون و خو یان
بو جه ژنی روژی سیانزه یه می به هار ئاماده ده کرد. به یانی روژی سیانزه یه م له
میوانخانه که دا دانیشتبوووم و له ناکاودا گویم له دنگی هه ندی سه رباز بوو که
رژانه ناو میوانخانه که وه و هاواریان ده کرد: پاشاکه مان له کو تیه؟ پاشاکه مان
بدنه ئی... ئه گهر نا هه مووتان ده کو ژین.

ئه م کو مه له سه ربازه به تو ره ییه وه هاواریان ده کرد و له نه مو مه کانی
میوانخانه که به سه ر ده که وتن. تا گه یشتنه ئه و نه مو مه ی که منی تیدا
نیشته جی بووم و هاواریان کرد: پاشامان بدنه ئی... پاشاکه مان مه شار نه وه.

سه ربازه کان له بهر ده م هو ده که ماندا دنکه دنگیان کرد و (کاپتا)

یه کیتک له وان وتی: ئەم بابەتە بو ئیمه گرنگ نییه.

یه کیتکی تر هاواری کرد: ئیمه ئەو که سه مان لیت ده ویت که ده بی
ماندهیتی ئە گەر نا...

وتم: به کورتی پیم بلین چی ده کهن؟

وتیان: یان به نده که تمان بدهیه، یان به رووتی به ناو شه قامه کانی بابلدا
ده تسوورپینیه وه ده تبه یه کۆشکی پاشایه تی.

وتم: من له لای پاشا شکاتتان لئ ده کهم و پیتی ده لیم به سه ختی
دار کاریتان بکات.

سه ربازه کان وتیان: پاشا خۆی به ئیمه ی وتوو ئە گەر به نده که ی نه دا پیتان
به رووتی به ره و کۆشکت بیه ی.

(کاپتا) که له ژیر قه ره و پله که وه له ترساندا ده لهرزی له وئ هاته دهره وه و
وتی: گه وره که ی من به رووتی به ره و کۆشک مه به ن، چونکه ریزی ئەم پزیشکه
ناو داره نامینیت و من ئاماده م له گه ل ئیوه دا بو هه ر جینگایه ک که بتانه وئ
بیم.

سه ربازه کان کاتیک که کاپتایان بینی له خۆشیا هاواریان کرد و وتیان:
بژی (مه ردوک)... پاشا که مان دۆزیه وه... ئیمه پاشا که مان دیه وه و ئیستا
به ره و کۆشکی ده به ی.

(کاپتا) به سه ر سوړمانه وه ده پروانییه سه ربازه کان و ئەوان کاتیک سه ر
سوړمانه که ی ئەویان بینی به شادییه وه هاواریان ده کرد: تو پاشای چوار
ولاتی؟ تو شه هریار (خاوه ن شکۆ-پاشا) ی هه مووانی و ئیمه هه ر به ده م و
چاوت ده تناسینه وه. هه ندئ له سه ربازه کان له به رده م (کاپتا) دا سه ریان
دا ده نه واند و هه ندیکی تریان له دواوه تییان هه لده دا بوئه وه ی وای لئ بکه ن
زووتر بکه ویته ری.

(کاپتا) وتی: گه وره م من له و باورده ام له ولاتیکدا ده ژیم که هه موو

خه لکه که ی شیتن و من ئیستا نازانم له سه ر پیتی خۆم ده رۆم یان له سه ر سه ر و
له وه یه له خه ودا بم و ئەوه ی ده بیبیم دیه نیکی خه و بیت. ئە گه ر له م ولاته دا
سه ره و ژیر هه لیان واسیم تو مه هیله ئاژ له کان لاشه که م بخۆن و ته رمه که م
مۆمیایی بکه و له میسردا بمنیژه.

یه کئ له سه ربازه کان به پیکه نینه وه وتی: لیره دا گیانه وه ر لاشه ناخوات،
چونکه ئیمه ته رمه کان فری ده ده یه رووباره وه و ئا و به ره و دهریای ده بات.

(کاپتا) وتی: گه وره م مه هیله لاشه که م فری ده نه ناو ئاوی رووباره وه،
چونکه ئە گه ر وام لئ بکه ن ناتوانم له دنیای تر دا زیندوو بمینمه وه.

سه ربازه کان که پیده که نین وتیان: ئیمه ئە مرۆ توانیومانه پاشایه کی باش
بدۆزینه وه، چونکه له کاتی قسه کردندا زمانی ناگریت.

(کاپتا) که نه یده ویست له میوانخانه که بچیته دهره وه، ئەوان به شه ق و
قۆناغی نه یزه کانیان به رتییان خست. دوا ی ئەوه ی (کاپتا) یان به زۆر برد، من
به په له جلکم له به ر کرد و له دوا ی ئەوه وه گه یشتمه کۆشکی پاشا و
له به ر ئەوه ی ده یانزانی له لای پاشا ریزم هه یه که س پیشی لئ نه گرتم.

کاتی که چوومه کۆشکه وه کۆمه لپکی زۆرم بینی له کۆشکی پاشایه تی کۆ
ببوونه وه و هه موو هاواریان ده کرد و سه ربازه کان به خۆشیییه وه نه یزه کانیان
به رزده کرده وه. من دلنیا بووم که له بابلدا شوړش به ریا بووه و ئە گه ر له
هه ریمه کانی تره وه سه ربازه نه هیتن له وانیه (بورابورباش) ی پاشای بابل
له سه ر ته خت لاده ن، چونکه له هات و هاواریه کانی ئەو کۆمه له وا دهرده که وت
که له دژی (بورابورباش) دروشمه کانیان دهرده برن. به بی ئەوه ی که س پیشم
لئ بگری چوومه ئەو ته لاره ی که ده مزانی پاشا له وپییه و بینی کاهینی گه وره ی
په رستگه ی (مه ردوک) و هه ندئ له کاهینه کانی تر له ویدان.

کاتی (کاپتا) هاته ته لاره که وه له ناکاودا کاهینی گه وره ی په رستگه
له کاتیکدا که به په نجه ئیشاره تی بو پاشای بابل ده کرد، وتی: ئەم کوریه که

هیشتا مووی لی نه هاتوو لیره بیسه نه دهره وه... ئیمه ئاماده نین نه و به پاشای خۆمان بزانی.

ئهوانه ی تریش بو پالپشتی قسه که ی وتیان: ئەم کورە بکەنە دەرە وه، ئیمه ئاماده نین له مه زیاتر مندالێک فه زمانه واییمان بکات... بیسه نه دهره وه...

کاهینی گهوره ئیشاره تی بو (کاپتا) کرد و وتی: ئیستا ئیمه توانیومانه پاشایه کی پینگه یشتوو و ژیر بدۆزینه وه و به پاشای خۆمان هه لئ ده بژیرین. بو ئه وه ی به ژیری و دوور بیسیه وه فه زمانه واییمان به سه ردا بکات.

هه ر که ئەم قسه یه له ده می کاهینی گه وروه هاته ده ری، ئه وانه ی له وئ بوون، هیرشیان برده سه ر پاشای لاو و به پیکه نین و گالته و گه فه وه نیشانه کانی پاشایه تییان له سه ر و سینه ی کرده وه و کراسه که یان له به ری داکه ندو بازوو و قاچه کانیان ده ست لی دده ا و ده یانگوت: سه یر که ن ئەم کورە گه نجه چه ند لاواز و له ره و هیشتا بۆنی شیر له ده می دیت. قاچه کانیسی ئه وه ندە ناسکن که ئەگه ر چه ند هه نگاوێک بنیت له ناوه راسته وه ده بیته دوو که رت، له به ر ئه وه ئەم کورە ناتوانیت ببیته پاشا و ئیمه ئەم پیاوه (ئیشاره یان بو به ندە که م ده کرد) له جیاتی ئه و ده خه یه سه ر ته خت.

(بورابوریاش) کاتی که نیشانه کانی پاشایه تییان لی ده کرده وه هیه چ به رگری نه کرد و بینیم له گه ل شیره که ی خۆی، که کلکی خستبووه نیوان قاچه کانی، چوو ه سووچیکی ژوو ره که وه.

له و کاته دا که کراسی پاشایه تییان له به ر به ندە که م ده کرد و نیشانه کانی پاشایه تییان به سه ر و سینگی دا ده کرد، نه مده زانی له سه ر قاچه کانم ده رۆم یان له سه ر سه ر. (کاپتا) یان له سه ر ئه و ته خته ی که پیتشر پاشای بابلی لی بو، دانیشاند و له به ر ده میدا سوچه دیان برد و زه وییان ماچ کرد. ته نانه ت خودی (بورابوریاش) که رووت بو، له به ر ده م (کاپتا) دا سوچه دی برد و وتی: ئه و ده بی ببیته پاشای ئیمه، چونکه له و عاقلتر و دادپه روتر له م ولاته دا نییه.

(کاپتا) ئه وه ندە حه په سابوو که نه یده توانی قسه بکات و سه یرم کرد قژی سه ری له ژیر تاجی پاشایه تی، که له سه ر سه ری دایان نابوو ره ق ببوو.

کاتی که ئه و که سانه ی له هۆده که دا بوون مل که چی خۆیان ده رده بری، (کاپتا) هاواری کردو وتی: وسکت بن...

هه موو بیده نگ بوون و ئه و وتی: من وا تیده گه م که جادوو گه ریک جادووی لی کردووم و هه ندی شت ده بینم که له راستیدا وانیه، چونکه به بروای من هه رگیز ناگونجیت پیاویکی وه ک من که له م ولاته دا بیانیم بيم به پاشا.

ئاماده بووان ناره زاییان ده بری و به گالته و پیکه نینه وه وتیان: وانیه، تو پاشای ئیمه ی و که س جادووی له تو نه کرده وه و ئیمه به وه پری خۆشحالی و ره زامه ندیه وه تو مان کردۆته پاشای خۆمان.

(کاپتا) وتی: من ئەگه رچی حه ز ناکه م بيمه پاشاتان، به لام ناتوانم به پیچه وانه ی ویستی ئیوه ره فتار بکه م، چونکه ئیوه ژماره تان زۆره، به لام پرسیاریکتان لی ده که م و داواکارم وه لامیکی راستم بده نه وه... ئایا من پاشای ئیوه م یان نا؟

هه موو به یه ک ده نگ هاواریان کرد: به لئ... تو پاشای ئیمه ی و... دیسانه وه له به رده می سوچه دیان برد. یه کی که له ئاماده بووان که ولئ شیریکی له به ر کرد و له به رده م ته ختی (کاپتا) دانیشت و نه راندی.

(کاپتا) جاریکی تر هاواری کرد وسکت بن و، هه موو بیده نگ بوون. به ندە که م وتی: ئەگه ر من پاشای ئیوه م ده بی گوێراه لئ فه زمانه کانم بن. هه موو هاواریان کرد هه رچی تو بلتی ده یکه بن.

(کاپتا) وتی: له به ر ئه وه ی بوومه ته پاشای ئیوه، ئەمڕۆ ده که یه نه جه ژن و بلتین با به ندە کان بیتن.

هه ندی له به ندە کان که له وئ بوون له (کاپتا) نزیک بوونه وه و پیتیانی

وت: زوو شەراب و خواردن بهینن که بیخۆم و به شەرابە که خۆم شادمان بکەم و خەلکیش وەک من سکيان تير و سەريان گەرم بکەن.

بەندەکان وتیان: خواردن و شەراب لە هۆدەکەى تردا ئامادە کراوە و هەلیان گرت و بەهەراو هۆريا و شادی و پیکەنینه و بەردیانه تەلاریکی تره‌وو، منیش لەگەڵیان رۆیشتم و بینیم لەو تەلارەدا هەموو جۆرە خواردن و خواردنەو هەکیان داناوە و هەر کەسێ بە کەیفی خۆی لەو خواردن و شەرابانەى هەلەبژارد و خەریکی خواردن و خواردنەو هەى دەبوو.

(بوراوریاش) پاشای پيشووی بابل وەک بەندەکان پشتینیکى لە پشتیەو نالاندبوو و لە ناوەراستی خەلکە کەدا بە ئەم لاو ئەولادا رای دەکرد و شەرابی بە خەلکیدا دەکردو شلەمەنییە خەستەکانی خواردنەکەى بەکراسی ئامادەبوواندا دەکرد و وای لێ دەکردن جینو بدەن.

لە حەوشەى کۆشکدا حەوزەکانیان پر کردبوو لە ئاوی جۆ(بیرە) و شەراب و هەموو کەسێ دەیتوانی بە پەیمانەکانی کەنار حەوزەکە بیرە، یان شەراب بنۆشیتەو و بە خورما و ماست و جۆرە چەورییەک کە لە شیر دروستیان دەکرد و زۆر بەتام بوو (مەبەستی نووسەر کەرەبە- وەرگێت) سکی خۆیان تیر بکەن. کاتیک کە خەلکی تیربوون و سەرەکان لە بیرە و شەراب گەرم داهاتن، هەراو هوریاەکی ئەوەندە شادی بەخش لە حەوشە کەدا دروست بوو کە من تاکو ئەو رۆژە هاوتای ئەو ئاھەنگەم نەدیتبوو.

جیاوازی لە نیوان چین و تویتز و پلەدارەکاندا نەمابوو و هەموو کەسێ لەگەڵ ئەوانەى تردا گالته‌و گەفی دەکرد و ئەوانەى هەتا دوینی بەرامبەر (بوراوریاش) سوچدەیان دەبرد، لەو کاتەدا ئیسکی گۆشتەکانیان تی دەگرت و ئەویش ئیسکەکانی بەرەو ئەو کەسانەى بۆیان دەهاویشت هەلەدایەو.

لە ناوەراستی ئەو قەرەبالغییەدا خۆم گەیانده (کاپتا) و وتم: کاپتا ئیستا هەموویان سەرخۆشن و کەس ئاگای لە تۆ نەماوە هەلسە با بەبێ ئەو هەى کەس

بزانێ لیرە برۆین، چونکە وا هەست دەکەم کە ئاکامی ئەم کارە باش نییە. (کاپتا) کە خەریکی خواردنی پارچە گۆشتیکى سوورەو کراوی گویدریتز بوو وتی: ئەو هەى تۆ دەیلێی لە گوێچکەى مندا وەک گیزە گیزی میث وایە و بە قسەت ناکەم و دەست لەم بەختە وەراییە هەلناگرم و لیرە نارۆم. مەگەر نابینی ئەم خەلکە بە چ سۆز و خۆشەویستییه‌کەو منیان بە پاشای خۆیان هەلئێژدوو؟ ئایا من دەتوانم لە بەرامبەر ئەم هەست و خۆشەویستییه‌ى ئەوان بەرامبەر بە من دەری دەبرن، بێ سەفەتییان لەگەڵدا بکەم و بە جییان بەیلم و برۆم؟ هەروەها تۆ لەمەو بەدوا نابیت بە ناوی (کاپتا) بانگم بکەیت، چونکە من پاشای چوار ولاتم و تۆ هەر جارێک کە دەتەوێ قسە لەگەڵ مندا بکەیت دەبێ بلێی (ئەى پاشای چوار ولات) و وەک خەلکی تر لەبەر دەمدا سوچدە ببەیت.

وتم: (کاپتا)... ئەم پاشایەتییه‌ى تۆ جگە لە گالته و گەف و درۆیه‌کی گەورە هیچی تر نییە. چونکە هەرگیز ناگونجیت ئەم میلله‌تە تۆ بکەنە پاشای خۆیان کە بەندەیه‌کی بیانی و دەرسم دەرئەنجامی ئەم گالته‌یه‌ بۆ ئیمە ترسناک بیت و تا کات ماوە هەلسە با خۆمان لە جیگایە کدا بشارینەو، یان لیرە برۆین و ئەگەر هەلسی و لەگەڵمدا بیت لە بێ ریزی کردنە کەت خۆش دەبم و بە گۆچانەکەم دارکاریت ناکەم.

(کاپتا) چەورییه‌کەى دەمی خاوین کردووە و بەکەرته ئیسکیکی گویدریتز کە بەدەستییه‌و بوو هەره‌شەى لێ کردم و بانگی کرد: ئەم میسراییه‌ پۆخه‌ لیرە دوور بخەنەو ئەگەر ناچار دەبم بەدار، ئیسکەکانی تیک بشکینم.

هەر ئەوەندە (کاپتا) ئەم قسەیه‌ى کرد پیاوێکەى چوو بوو پيشووی شێرەو، پەلاماری دام و منی بە زه‌ویدا داو بە چرنوکی دەستی لەشمی رووشاند و خەریک بوو هەموو جەستەم بریندار بکات، بەلام خۆشبه‌ختانە نەفیرەکان کەوتنە لێدان و رایانگەیاندا پاشای نوێ پروات بۆ دادپەرەری کردن

و شیرکه وازی لئ هیتام.

دادگای بابل نزیك كۆشكى پاشایه تی بوو و ، كاتیك كاپتایان برده ئهوی كه دادوهری بكات، ویستی خوئی لئ بدزیتسهوه و وتی: من باوهرم به دادپهروهی كردنی دادوهرانی بابل ههیه و وا باشتره كه ئهوان وهك رابردوو خویمان خهریكى دادوهری بن.

بهلام خهلكی بهم قسهیه رازی نهیون و وتیان: ئیمه داواکاری جئ به جئ كردنی دادگهریی پاشای نوئی خویمانین بوئهوهی بزاین ئایا عهقلی ههیه و دهتوانئ به پیتی بنچینهکانی ویزدان بریار بدات، یان نا.

(كاپتا) ناچار بوو مل بدات و خهلكی ئهویان لهسهر كورسیی گهورهی دادوهری بابل دانیشان و قامچی و كهلهبچهیان لهبهردهمی دانا، كه نیشانهی جئ به جئ كردنی دادپهروهرییه. یهكهم كهسێك كه سكالای هیتا، پیاویك بوو كه كراسیكى دراوی لهبهردا بوو و سهیرم كرد قژی سپی بوو. دواپی بۆم دهركهوت سپیایه تی قژی هی ئهوه بووه كه خوئه مېشی بهسهر خویدا كردبوو و كراسهكهی به قهستی دراندبوو بوئهوهی بتوانیت بهسهر و وهزعیكى شلهژاوهوه لهبهردهم پاشا ئاماده بیت. چونكه له بابلدا ئهوه كهسانهی خویمان به ستهم لیکراو دهزانن ههولدهدن به روالهت خویمان داماو نیشان بدن بۆ ئهوهی سهرنجی پاشا رابكیشن و بهزه بی پیایان بیتهوه.

پیاوهكه لهبهردهم بهندهكهی مندا كهوته سهر خاك و زهویی ماچ كرد و وتی: ئهی خواوهندی چوار ولات، ئهمرۆ كهس وهك تۆ دادپهروه و عاقل نییه، بۆیه من هاتومه ته لای جهنابت كه داواى جئ به جئ كردنی دادت لئ بكهم.

من ژنیك ههیه كه چوار ساله هاوسهرمه و له ماوهیهدا دووگیان نهبووه و بهم زوانه سکی پرپوهه لهگهڵ ئهوهشدا كه ههندئ كهس پیایان دهوتم پیاویكى تر هاتوچۆی ژنهكهت دهكات، من باوهرم به قسهكهیان نهدهكرد. ههتا

دوینی ژنهكهم لهگهڵ سهربازیکدا لهمالهوه گرت. بهلام من نهستوانی سهربازهكه بگرم چونكه ئهوه لهمن بههیتتر بوو و ههر ئهوهنده چوممه ژوورهوه، ئهوه لههات و ئیستا جهرگه رهشهكهی من پره لهخه و دوودلی و نازانم ئهوه مندا لهی له سکی ژنهكه دایه هی منه یان هی سهربازهكهیه و داوا لهتۆدهكهم كه ئه موشکیلهیه م بۆ چارهسهر بکهیت و له دوودلی رزگارم بکهیت بۆ ئهوهی بزانی چ ئهركیکم بهرامبهر به و مندا له ههیه.

(كاپتا) به نیگه رانییهكهوه سهیری دهووبهری خوئی كرد، چونكه نهیده زانی چ وهلامی بداتهوه كه له دادپهروهرییهوه نزیك بیت و له ناکاودا بانگی بهندهکانی كرد و وتی: دار بگره دهست و ئه م کابرایه دارکاری بکهن. بهندهکان بهدار كهوتنه سهر پیاوهكه و دواى ئهوهی لییان دا، پیاوهكه رووی کرده جهماوهرهكه و وتی: ئایا بریاری پاشا لهم بارهیهوه راسته و من كه بۆ سكالای هاتومه ته دادگا، دهبی دارکاری بكریم؟

خهلكی دواى بیستنی ئه م قسهیه داواى روون كردنهوهیان له كاپتا كرد و پرسییان: خواوهندی چوار ولات بۆچی فرمانت دا ئه م پیاوه بکوتن؟

(كاپتا) وتی: پیاویك كه ئهوهنده گهوج بیت شایانی دارکارییه، ئایا عهقل دهیگرئ پیاویك زهوییهکی له باری هه بیت، بهلام كشتوكالی تیدا نهكات و نهیچینی و بهره لای بكات و دواپی كاتی خهلكی له رووی چاكه کاری و بهزه بییهوه کیلگهكهی دهکیلن و تۆوی لئ دهچینن، ئهوه شكات بكات كه بۆچی خهلكانی تر له کیلگهكهیدا كشتوكال دهکن و کیلگهكه تاوانبار بكات،

كه بۆچی داواى لهخهلك كردوه تۆوی تیا بچینن؟ به دلنیا بییهوه كه نا. كهواته ژنهكه مافی خویه تی په یوهندی لهگهڵ پیاویكى تر دا ههبووه چونكه ئه م پیاوه نهیتوانیوه داواکاری ژنهكه جیبه جئ بكات و زهوییهكهی به (بهیار) جئ هیتتوهه.

خه لکی دواى بیستنی ئەم قسه یه به دهنگی بهرز که وتنه دەستخۆشی لى کردن و ستایشی عه قل و عه داله ته که یان کرد. دواى پیره مېردیک له کاپتا نزیک بووه و وتی: ئەى خواوه ندى چوار ولات، من له بهردهم تو و ئەم ئەستوونه، که یاساکانى بابلی له سەر نووسراوه داواکارم دادپهروهى جى به جى بکریت و سکالا کهم ئەوه یه که من له که ناری کۆلانی کدا خانوویه کهم دروست کرد، به لām ئەو ئەنداز یاره ی خانووه کهمى به قۆنته رات دروست کرد، فیلى لى کردم و کهل و په لى خراپی له بیناسازییه کهدا به کارهینا و گوپی نه دایه پته و یی خانووه کهو له ناکاودا بیناکه رماو ریبواریکی گوشت و ئیستا کهس و کاری ئەو ریبواره داواى خوینه کهم لى ده که نه وه و من تاوانم نییه.

کهواته چارم چیه و چی به کهس و کاری قوربانیه که بلیم؟

(کاپتا) بیریکی کرده وه و دواى وتی: ئەم بابه ته ی تو ده یلى پرسیاریکی ئالۆزه و دواى له دادوه ره کانی بابلی پرسى یاسا له م باره یه وه چی ده لیت؟

دادوه ره کان ئەو ئەستوونه ی که قانونى ولاتى له سەر نووسرابوو نیشانى کاپتایان داو وتیان: ئەگەر خانووه که به هۆی که مته رخه مى یان فیلى قۆنته راتچیه وه برووخى و خاوه ن خانووه که بکوژرى ده بی ئەنداز یاره قۆنته راتچیه که بکوژرته وه. ئەگەر خانووه که دواى رووخانى کورى خاوه ن خانووه که ی گوشت، کورى ئەنداز یاره که به تاوانى گوشتنى کورى خاوه ن خانووه که ده کوژریت. یاسا له باره ی گوشتنى خه لکی تره وه شتیکی تر باس ناکات، به لām ئیمه وای لیک ده دینه وه که هەر جوژه زیانیک به هۆی رووخانى خانو به سەر خه لکی تر دا روودات ده بی قۆنته راتچیه که بیژیریت و ئەگەر قۆنته راتچیه که نه یه ویت ئەو زیانه بیژیریت، ده بیته به ئەندازى هه مان زهره ر زبانی لى بدریت.

(کاپتا) وتی: من نه مده زانی له م ولاته دا ئەنداز یاره قۆنته راتچیه کان

ئوه نده فیلبازن و دزی له کهل و په لى بیناسازییه که ده کهن یان له دروستکردنى خانووه که به شیوه یه که که مته رخه مى ده کهن که خانووه که خۆی ناگریت و دروخى. من له مه وه دوا به ورباییه وه ئاگادار ده بم که گرفتارى ئەم جوژه قۆنته راتچیه فیلبازانه نه بم. به لām سه باره ت به شکاته که ی ئەم پیاوه و داواکردنى خوین له لایه ن کهس و کاری قوربانیه که، رای من ئەوه یه که: کهس و کاری ریبواره کوژراوه که ده بیته برۆنه بهردهم مالى ئەنداز یاره قۆنته راتچیه که و یه که م که سی که به ویدا تیده په ریت بیگرن و بیکوژن، بوئه وه ی به پتی یاسا کار کرابیت. به لām ئەگەر کهس و کاری ئەو ریبواره وه ک کهس و کاری ریبواری یه که م داواى بژاردنى خوینیان کرد، ئەوانه ی ریبواری دووه میان له بهردهم خانووی ئەنداز یاره که گوشتووه ده بی حه قى خوینه که ی بیژیرن. بیژرکه ی من له مه ر تاوانباره راسته قینه که ئەوه یه که له م رووداوه دا هیچ که سی به ئەندازى ئەو ریبواره ی به ته ک خانووه سست بنیاده کهدا تیده په ریت تاوانبار نییه، چونکه هیچ پیاویکی ژیر به بهردهم خانوویه کدا تینا په ریت که مه ترسی رووخانى لى بکریت. له دواى ئەو تاوانبارى دووه م ئەم پیاوه یه که هاتۆته ئیره وه ده لیت خانووه که م ویران بووه، ئەم پیاوه له و رووه وه تاوانباره که له گه ل ئەوه شدا که خه لکی بابه له و هه موو ژبانى لیتره دا به سه بردووه و ئیستا له ته مه نی پیریدا یه، نازانیت که نابیت له بابلدا دروستکردنى خانو به ئەنداز یاریکی قۆنته راتچى بسپیری، چونکه ده بوا یه له مانگی یه که م دا چاوه روانى رووخانى خانووه که ی بوا یه. یان هه ر نه بیته دواى ئەوه ی دروستکردنى خانووه که ی به قۆنته راتچیه ک سپارد، خۆی چاودیرى کاره که ی بکردا یه، بوئه وه ی نه توانی هه ولى هه لخه له تاندنى بدات.

له بهر ئەوه ی هه ولى شه نه داوه ئەنداز یاره که بخاته ژیر چاودیرى خۆیه وه وه به دیاریه وه بیت ئەو حه قى خۆی بووه هه لى بخه له تینى و خانووه که ی وا دروست بکات که برووخى. چونکه هه تا ئەوان ئەم نه فامانه هه لنه خه له تین و زبانیان

لئى نەدەن عاقل نابن.

خەللىكى جارىكى تر دادپەرورەرى (كاپتا) يان ستايش كرد و ئەو پىاوەى سكالاي ھىنابو بە داماوېيەو دووركەوتەو. دوايى مامەلەچىيەكى قەلەو كە كراسى گرانبەھاي لەبەردابو لە كاپتا نزيك بوو وەو و وتى: سى رۆژ لەمەوبەر لە شارەكەى خۆمەو بە كارىك ھاتە بابل و رۆژتيكيان وەكو خەللىكى تر بۆ پەرستگەى (عەشتار) چووم و پيشوازىيان لئى كردم. من لەوئى دلەم چوو سەر يەكەىك لەو كچانەى بۆ دەستكەوتنى جەھازى بووكىنى لە رۆژەكانى سەرەتاي بەھاردا ھاتبوو پەرستگەى (عەشتار) و لەگەلئيدا رىككەوتەم كە ھەندى پارەم لئى وەرگرىت و بىتە ھاوسەرم. لەپاش ئەو پەرەكەم داپىتى بۆ دەست بەئاو گەياندىك چەند ساتى بەجىم ھىشت و لەپاش گەرانەو بەسەر سورمانەو روانىم كە ئەو لەگەل پىاويكى تر دا رادەبوئىت، لەكاتىكدا كە زىوى لەمن سەندبوو و برىار بوو چاوەرپىتى من بكات. كاتىك كە پىم وت زىو كەم بەدەرەو و تى تۆ برىار بوو لەگەل مندا رابوئىرى و ئىستا كە ئەو پىاوە رۆيشتوو تۆ دەتوانى لەگەل مندا كۆبىتەو. و تەم من كاتىك دەمەويست لەگەل تدا رابوئىرم كە تۆ كچ بووت و ئىستا كچىنيەكەت نەماو. بەلام ئەو قسەكەى منى نەسەلماند و وتى زىو كەت نادەمەو چونكە ئەو تۆ دەتەويست لىمى بكپتەو ماو دەتوانى بىكپتەو. پىم وت من گۆزەيەكى ساغم لەتۆ كرى و نرخەكەشيم داپىت و بۆ كارىكى پىويست كەمى لىت دووركەوتەو و ھەرچۆنئى بىت ئەو گۆزەيە مالى من بوو و تۆ كە بەمنت فرۆشتبوو مافى ئەو تە نەبوو بىفرۆشيتە خەللىكى تر كە ئەوئىش گۆزەكە بە عەززا بدات و بىشكىنى و ئىستا كە من ھاتومەتەو، كەرتە گۆزە شكاوەكانم دەدەيتى و دەلئى ئەمەيە ئەو شتەى لەمنت كپبوو.

كاتى (كاپتا) ئەم قسانەى بىست قامچىيەكەى گرتە دەست و بەتوورەيەو تەكانى داو وتى: من لە ھىچ شوئىنىكدا خەللكم نەبىنيو كە

وەك دانىشتوانى ئەم شارە نەزان بن و بۆ شتى مندا لانە شكات بكەن. ئەى كابرى بازارگان، ئەگەر تۆ بۆ كرىنى مېوہەكى تازە بچىتە بازار ئايا دواى كرىنى، يەكسەر دەبخۆى، يان وازى لئى دىنى چەند رۆژتيكى پى بچىت و دواى بەسەرچوونى ئەو ماوہە دەچىتەو بۆ لاي فرۆشيارەكە و پىتى دەلئى بۆچى مېوہەكى لىتم كرىوہ چرچ و بۆگەن بوو؟ كچىكى گەنجىش وەك مېوہەكى تازە وايە و كرىارەكە لەپاش كرىنى مېوہەكە دەبى يەكسەر بىخوات و ئەگەر كچەگەنجەكە بەجى بھىلئى و دواى گەرانەو بىروانى كە مېوہەكە رزىوہ يان وەكو خۆت دەلئى گۆزەكە شكاوہ، نايىت گلەيى بكەى و تۆ لەجىياتى ئەوہى شكاتى لئى بكەى دەبى مەمنوونىشى بىت كە يارمەتییى داوى، چونكە بەر لەگەرانەوہى تۆ، بەر بەستىكى لەناو بردووہ و ئەگەر بىايە دەبوو ھۆى زەحمەت دانى تۆ و ئەو ئەم ئەركەى بەيەكەىكى تر سپارد كە تۆ بەبى گرفت لەگەلئيدا رابوئىرى و لەبەر ئەوہى كە تۆ پىاويكى نەزانىت و قەدرى قىمەتى مېوہى تازە نازانى من سزات دەدەم كە لەمەوبەدوا ھەمىشە لەگەل گۆزەى شكاودا رابوئىرى.

دىسانەوہ خەللكى بەدەنگى بەرزەوہ كاپتايان ستايش كرد و ژىرى و تىگەيشتوويان بە بەرزى نرخاند و بەندەكەم بە دادوہرەكانى وت: ئەمپۆ بايى پىويست دادوہرىم كرد و ئىستا ماندوو بوومە و دەبى پشوو بەدەم. ئەگەر داواكارىكى تر سكالاي ھىنا، دەبى دادوہرەكان پىوہى خەرىك بن و شكاتەكەى ئەم پىاوە بازارگانە ھىنايەوہ بىرم كە من ئىستا پاشايەكەم كە لە ھەرەمسەراكەى خۆمدا چوارسەد ژنم ھەيە و دەبى بە سۆراغيانەوہ بچم و دلنەوايىيان بكەم و ئەم كارانە نەتەنھا منى ماندوو و بچ ھىز نەكردووہ، بگرە لەو كاتەوہ كە بوومە بە پاشاي چوار ھەرىم، ھىزىكى زياد لە رادە لە خۆمدا ھەست پى دەكەم كە تەنانەت لە سەردەمى گەنجىتىشما خاوەنى ئەو ھىز و توانايە نەبوومە.

خه‌لکی به هاواری خوشییه‌وه (کاپتا) یان به‌ره‌و حه‌ره‌مسه‌را برد، به‌لام له ناو‌ئو کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌دا ته‌نھا یه‌کێک شاد نه‌بوو و پێ نه‌ده‌که‌نی، ئه‌ویش (بورابورباش) بوو که‌ خۆی گه‌یانده‌ من و وتی: (سینوهه) تۆ پزیشکی و ده‌توانی بچیته‌ حه‌ره‌مه‌وه و برۆ و مه‌هیلّه به‌نده‌که‌ت ده‌ست له‌ ژنه‌کانم بدات، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره‌ بکات ئیواره‌ی ئه‌مرۆ پیتستی له‌شی لی ده‌که‌مه‌وه و که‌وله‌که‌ی به‌ دیواره‌وه هه‌لده‌واسم تا وشک ده‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ست درێژی نه‌کاته سه‌ر ژنه‌کانم مردنی ئاسان ده‌بیته‌ و فه‌رمان ده‌ده‌م به‌ شتیه‌یه‌ک بیکوژن که‌ تووشی ئه‌شکه‌نجه‌ نه‌بیته‌.

وتم: (بورابورباش) هه‌ر چیه‌ک تۆ بلتی ده‌یکه‌م، به‌لام من به‌ بینینی تۆ له‌م کراسی به‌نده‌ییه‌دا خه‌مبارم و جه‌رگه‌ ره‌شه‌که‌م پر بووه‌ له‌ خه‌م چونکه‌ ناتوانم ئارام بگرم و ببینم خه‌لکی تانه‌ت لی ده‌ده‌ن و سووکایه‌تیت پێ ده‌که‌ن.

(بورابورباش) وتی: ئه‌مرۆ رۆژی درۆی گه‌وره‌، واته‌ پاشای درۆیینه‌ و له‌م رۆژه‌دا یه‌کێک به‌ناو و نیشانی پاشای بابل هه‌لده‌بژێردرێ و پاشایه‌تی کردنه‌که‌ی له‌ رۆژیک زیاتر ناخایه‌نیت و هه‌موو دانیشتوانی بابل ئه‌م بابه‌ته‌ ده‌زانن، به‌لام له‌م کاته‌ی من و تۆ قسه‌ ده‌که‌ین به‌نده‌که‌ت به‌ره‌و حه‌ره‌مسه‌را ده‌روات و من ده‌ترسیم ده‌ست بۆ ژنه‌کانم بیات و تۆ برۆ و مه‌هیلّه ئه‌م شته‌ روو بدات.

من و (بورابورباش) به‌ره‌و حه‌ره‌م که‌وتینه‌ ری و له‌ ریگا له‌ باره‌ی نه‌ریتی رۆژی درۆی گه‌وره‌ پرسیارم لیتی کرد و وتی: هه‌موو سالی له‌م رۆژه‌دا گه‌لی بابل یه‌کێک له‌ نیوان قۆشمه‌ترین و سیبه‌ندیترینی ئه‌و خه‌لکه‌ هه‌لده‌بژێرن و فه‌رمانروایی ئه‌و که‌سه‌ له‌ به‌یانیه‌وه ده‌ست پێ ده‌کات و پاشای بابل وه‌ک به‌نده‌یه‌ک له‌ خزمه‌تی‌دا ده‌بیته‌. له‌م رۆژه‌دا ئه‌م پاشا کاتییه‌ هه‌رچیه‌کی بوێ ده‌یکات و من له‌ به‌رئه‌وه‌ی بینیم به‌نده‌که‌ی تۆ زۆر پیکه‌نیناوییه‌ خۆم و تم که‌

ئو بۆ پاشایه‌تی یه‌ک رۆژه‌ هه‌لبژێرن.

پرسیم: دوا‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌م یه‌ک رۆژه‌ی پاشایه‌تییه‌که‌ی به‌سه‌ر چوو چیی لی ده‌که‌ن؟

(بورابورباش) وتی: کاتی ئه‌مرۆی برده‌سه‌ر وه‌ک چۆن به‌ره‌به‌یان له‌ ناکاودا کردیانه‌ پاشای بابل، له‌کاتی ئیواره‌دا له‌ چهند ساتیکدا ده‌یکوژن و بریاری کوشتنه‌که‌ی له‌ لایه‌ن پاشاوه‌، واته‌ من، ده‌رده‌چیت. ئه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ له‌ ماوه‌ی پاشایه‌تییه‌که‌یدا ده‌ست له‌ کوشتن و برین و ده‌ست به‌سه‌راگرتنی ژنی خه‌لکی وه‌رنه‌دات زه‌ر ده‌که‌نه‌ ناوشه‌را به‌وه‌ و ده‌رخواردی ده‌ده‌ن و به‌ بێ ئازار گیان له‌ده‌ست ده‌دات. به‌لام ئه‌گه‌ر له‌م رۆژه‌دا ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌ خراپه‌کاری و به‌دره‌فتاریدا به‌کاربه‌ینی، ئه‌وا من ئازار و ئه‌شکه‌نجه‌ی ترسناکی پێ ده‌چیت که‌ به‌ هۆیه‌وه‌ گیانی ده‌رچێ. له‌ رابردوودا جارێکیان له‌م رۆژه‌دا پاشای راسته‌قینه‌ی بابل که‌ وه‌کو خه‌لکی تر خه‌ریکی خوشگوزه‌رانی بوو، به‌هۆی خواردنی گۆشتاویکی داخه‌وه‌ که‌ هه‌ندی که‌س ده‌لێن زه‌هری تی کرابوو مائاواپی کرد و پیاوه‌ قۆشمه‌و پیکه‌نیناوییه‌که‌ی ته‌نھا بۆیه‌ک رۆژ ببوو پاشا، دوا‌ی مردنی پاشای راسته‌قینه‌ ماوه‌ی سی و شه‌ش سال له‌ بابلدا پاشایه‌تی کردو هه‌ر له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌مرۆ من له‌کاتی خواردن و خواردنه‌وه‌دا زۆر وریابووم که‌ گرفتاری چاره‌نووسی ئه‌و پاشایه‌ نه‌بم.

کاتی که‌ من و (بورابورباش) گه‌یشتییه‌ ده‌رگای حه‌ره‌مسه‌راکه‌، چاوم به‌ (کاپتا) که‌وت، که‌ خوی له‌ لووتیه‌وه‌ ده‌هاته‌ خواره‌وه‌ و تاکه‌ چاوه‌که‌ی ئاوسابوو و له‌ حه‌ره‌مسه‌راکه‌ ده‌هاته‌ ده‌ره‌وه‌. وتم: (کاپتا) چی بووه‌ مه‌گه‌ر بریندار بوویته‌؟

(کاپتا) وتی: سه‌یرکه‌ له‌ حه‌ره‌مسه‌را چییان لی کردم، کاتی که‌ چوومه‌ حه‌ره‌مه‌که‌وه‌ سه‌یرم کرد ده‌یانه‌ویت ژنه‌ پیره‌کان و که‌نیزه‌ ره‌شه‌ قه‌له‌و و به‌سالاچوه‌کانم بده‌نی و من وتم له‌مانه‌ بێزارم و به‌ره‌و ژنیکی گه‌نج و جوان

رۆیشتەم، بەلام ئەو ژنە وەکو شێرە دایکانه پەلاماری منی دا و کەوشەکانی خۆی وەها کیشا بەدەمو چاومدا کە چاومی ئاوساندو خۆینی لەلووتم هینا.

(بورابوریاش) کاتی قسەکە کاپتای بیست ئەوەندە پیکەنی کە لەبەر ئەوەی نەگەوێت بازووی منی گرت و (کاپتا) وتی: سینۆهە من ناوێرم بچمە حەرەمەووە چونکە ئەم ژنە تێکچوووە و ئەگەر هەنگاو بنیتمە ژوورەووە دەمکوژیت و لەبەر ئەوە تۆ بچۆ و کاسە سەری کون بکە تا ئەو گیانە شەپانێیەیی چوووە تە مێشکیەووە لە ناو سەری دەر بچێ، بەلکو بەم شێوەیە ئارام بگریت. ئەگەر ئەم ژنە شیت نەبوایە پەلاماری منی نەدەدا و نەیدەکیشا بەدەم و لووتمدا و خۆینەکەمی وەک مانگای سەربراو نەدەپژاند، چونکە من پاشای ئەوم و ژبانی ئەو بە ئیشارەتییکی منەووە بەندە.

(بورابوریاش) پیتی وتم: (سینۆهە) برۆ و بزانه کە وەزعی حەرەم چۆنە و ئەم ژنە پەلاماری ئەم نەفامە داوە کێیە؟ ئەمڕۆ لەبەر رۆژی پاشای درۆبین من ناتوانم بچمە حەرەمەووە، بەلام تۆ لەبەر ئەوەی پزیشکی دەتوانی بۆ هەر جیگایەک، لەوانە حەرەمسەراکەیی من برۆی و من وا هەست دەکەم کە ئەو ژنە شالۆی بردۆتە سەر بەندەکەت یەکیک لەو کەنیزانەییە کە دەمەویست بیکەمە هاوسەری خۆم، بەلام هیشتا وەک کێویبەکانە و چاوەرێم مائی بییت. من نەمدەویست بچمە ناو حەرەمسەراوە، بەلام (بورابوریاش) ئەوەندە زۆری لێ کردم کە داواکارییە کەم قەبوول کرد و چوومە ژوورەووە، (خواجەکان)^(۱) کە دەیانزانی من پزیشکم پیشیان لێ نەگرتم و چوومە حەرەمەکەووە سەیرم کرد بارودۆخی ناو حەرەم ئالۆز بوو و هەندێ لە ژنە پێرەکان لە سووچیک کۆبیوونەووە بۆئەوێ ئەو رۆژە بکەنە جەژن و کە چاویان بە من کەوت هەوایی (کاپتا) یان لێ پرسیم و وتیان: گەرەکەیی ئیمە بۆ کوێ چوو و بۆچی نەهات کە لە میواندارییە کەماندا بەشدار بییت.

ژنیکی رەش پێست کە وەک کاپتا قەلەو بوو و سکی ئەوەندە گەرە بوو

کە وەکو تەپڵ دەهاتە بەرچاو، بەرەو من هات و وتی: بزە قەلەووەکەم بۆ بنێرەووە بۆئەوێ چاوەکانی بە سەما کردن رۆشن بکەمەووە... گەرەکەم بۆ بگەرێنەووە کە گۆرانیی بۆ بلێم.

خواجەکان دەورەیان لێ دام و وتیان خەمی ئەم پێرەژنانەت نەبێ، چونکە هیچ کامیکیان شیت نەبوونە و ئەم هەلسوکەوتەیی دەیکەن هی ئەوەیە کە ئەمڕۆ خۆیان بۆ جەژن ئامادە کردووە، بەلام لە نیوان ژنەکانی حەرەم کچییکی گەنجی تێدایە کە لە سەرەتای هاتنی بۆ ئێرە لەگەڵ هەموواندا توورەییووە ئەمڕۆ شیت بوو و نە تەنها پاشا درۆیینەکەیی بریندار کرد و راوی نا، بەلکو کێردیکیشی بە دەستەووە گرتوووە و کە دەمانەوێت لێی نزیک بیینەووە پەلامارمان دەدات و تۆ دەبێ برۆی و شیت بوونەکەیی چاک بکەیتەووە.

دوایی رینوماییان کردم و منیان برده حەوشەیی گەرەم، کە خشتهکانی ساف و بریقەدار بوون و لە ناوەراستی حەوشەکەدا حەوزیکی لێ بوو کە پەیکەری بەردینی ئازەلانی دەریایی تێدابوو و ئاو لە دەمی ئەو پەیکەرانی دەرژایە ناو حەوزەکەووە. لەکەناری حەوزەکە ژنیکی گەنج بە کراسییکی دراپووە راوہستابوو و پالی دابوو بە پەیکەری یەکی لە ئازەلە دەریاییەکان و لە پرچ و کراسەکەیی بەری ئاو دەتکایە خوار و دیاربوو لە حەوزەکە هاتبووە دەری و کێردیکی بەدەستەووە بوو کە لە ژیر تیشکی خۆردا دەدرەوشایەووە. کاتی لێی نزیک بوومەووە ئەو کچە جەحیلە کە لە کاتی بەشەر هاتنی لەگەڵ نێرەموووەکاندا کراسەکەیی درابوو، شتیکی وت، بەلام لەبەر دەنگە دەنگی نێرەموووەکان و دەنگی رژانی ئاوی نافورەکە نەمتوانی لێی تێگەم.

دوایی بەوانم وت: لەوێ دوور بکەونەووە بۆ ئەوێ ئەو ناوہ چۆل بییت و ئاوکە بگرنەووە بۆئەوێ بتوانم گویم لە دەنگی ئەو ژنە بییت.

ئەوان (نێرەموووەکان) لەوێ رۆیشتن و ئاوی نافورەکەیان گرتهووە و ئەو

کاته توانیم دهنگی بیستم و تیگه یستم که خه ریکی گۆرانی وتنه و گۆناکانی له تاو هه لچوون و تووره بیه که ی سوور هه لگه رابوون.

وتم: بیدهنگ به و ئەم کێرده فرێده و هره لام بوئه وهی چاره سهرت بکه م، چونکه بی گومان تو شیت بوو یته.

ژنه که له جیاتی ئەوهی به قسه م بکات وتی: ئە ی مه یوون، ئە گهر بییته پی شه وه ئەم کێرده ده که م به سکتا، چونکه من زۆر توورده م.

وتم: ئە ی ژن، ئەو کێرده فرێده، چونکه من دوژمنایه تیم له گه لتدا نییه و نامه ویت زیانت پی بگه یه نم.

ژنه که وتی: چه ند پیاویکی تریش ئەم قسه یه یان کرد و وتیان نیازی خراپمان له گه لتدا نییه، به لام من تیگه یستم که ده یانه ویت فریوم بدن و ده سترێژی بکه نه سه رم. له بهر ئەوه ئەم کێرده م به ده سته وه گرتووه بو ئەوهی هه ر پیاوی لیم نزیك بووه وه بیکوژم، به تایبهت ئەو پیره میرده یه ک چاوه هه ر ده کوژم که ده لیتی کونده ی ئاوساوه.

وتم: ئایا تو پاشای بابلت بریندار کرد؟

ژنه که وتی: به لئ من بووم و خو ش حالیشم که توانیم خوین له لووتیه وه به ینمه خواری، چونکه ته نانهت پاشای بابلش بو ی نییه که لک له من وه رگری، چونکه من وه قفی خواجه که ی خو م کراوم و ده بی له به رده م خواجه که ماندا سه ما بکه م.

وتم: هه ر چه ندی چه ز ده که ی له به رده م خواجه که تدا سه ما بکه، ئەم بابته په یوه ندی به منه وه نییه و من پزیشکم و ئیشم ئەویه که نه هی لیم تو، که ئیستا شیت بوو یته، خو ت بریندار بکه ییت و ئە گهر تو بریندار بیت، پاشای بابل زیان ده کات چونکه نیره مووکه کانی به منیان وت پاشا تو ی به به هایه کی زۆر له بازاری کۆیله فرۆ شه کان کرپوه ته وه.

ژنه که وتی: من کو یله نیم که که سیک مافی ئەوهی هه بیت له بازاری

کۆیله فرۆ شه کاندایه فرۆ شتی، من کچیکم که منیان به زۆر رفاندووه و ئە گهر تو که می شعورته هه بوایه له م بابته ته تیده گه یشتی.

پاشان ژنه که سه یریکی دواوه ی خو ی کردو وتی: نیره مووکه کان چوونه ته سه ر داره که که گو ی له قسه کافمان بگرن، تو ناتوانی به زمانیکی تر قسه بکه ی که تینه گن ئیمه چی ده لئین.

من به زمانی میسری ده ستم به قسه کردن کرد و وتم: خه لکی میسرم و نام (سینوهه) کوری که ره و له بهر ئەوه ی پزیشکم تو نابی له من بترسی.

ژنه که هه ر ئەوه ندی که بیستی به زمانی میسری قسه ده که م لیم نزیك بووه وه و وتی: من نه مزانی تو میسریت، ئە گه رنا زووتر ده هاتمه لات چونکه ده زانم که پیاوه کانی میسر به زۆر ده سترێژی ناکه نه سه ر ژنه کان و ئە گه رچی بروات پیده که م، به لام ناتوانم ئەم کێرده ت به ده می چونکه پیو یستیم پی شه تی و ده مه ویت ئە مشه و کاتی پاشای بابل، یان یه کیکی تر هاته لام و ویستی سوودم لی وه رگریت ره گی گه ردم به م کێرده بپریم، بوئه وه ی له به رده م خواجه که مدا ئا برووم نه چیت و ئە گه ر تو چه ز ده که ی مییم و له خواجه کان ده ترستی، من له م ولاته ده ریکه. به لام ئەوه بزانه که ئە گه ر منت لیتره قوتار کرد ناتوانم به پاداشتی ئەم کارهت بیمه هاوسه رت، له بهر ئەوه ی من وه قفی خوا کراوم و هه رگیز ناتوانم له گه ل پیاویکدا په یمانی ژن و میردایه تی به ستم، مه گه ر ئەو کاته ی خواجه که م بلت ئەوت بو ی و ببه به شه ریکی ژیان ی.

وتم: من هیچ به ته مای ئەوه نیم تو بکه مه هاوسه ری خو م و تو ده بی له م رووه وه له من دلنیا بیت. به لام رو یشتنی تو له حه ره می پاشا کاریکه که له عه قل به دووره، چونکه لیتره هه موو پیدا ویستییه کانی ژیانته له به رده سترایه و خواردن و جل و بهرگ و هه ر چیه کت که بو ی ده تده نی.

ژنه که وتی: من له ولاتی خو شم خواردن و جل و بهرگ هه بوو و خواردن و جلکی ئیره نایه ته پیش چاوم. به لام ئەو قسه یهت که ده لیتی نیازی که لک لی

وهرگرتنت له من نییه، ئەمه بابەتیکه که هەر کاتی منت له بابل دهرباز کرد دهتوانین له بارهیهوه بدوین چونکه ئەگەرچی من وهقی خوا کراوم، بەلام ئەگەر خوایه کهم بلێ پیاویک هەلبژێره دهتوانم بریار بدهم که بيمه هاوسهري تو.

وتم: ژنه که من بهتەما نیم تو له بابل قوتار بکهەم و لیره رزگارت بکهەم، چونکه پاشای بابل دۆستی منهو ئەگەر له حەرەمە کهی بتفرینم کاره کهم پیچەوانه ی نهریتی دۆستایه تی ده بیت. ههروهها تو ده بی بزانی ئەو پیاوه یه ک چاوه ی که له کونده یه کی ئاوساو ده چوو پاشای راسته قینه ی بابل نییه، به لکو پاشای درۆینی ئەم ولاته یه و تهنه ا یه ک روژ (ئەمرۆ) پاشایه تی ده کات و له سبه ی نیوه پاشای هه میشه یی بابل که تو ی کپوه ته وه پاشایه تی ده کات و ئەو جه وانیکه قۆزه و هیواداره له هاوده میتی کردن له گەل تو دا هه ست به به خته وه ری بکات و له و باوه ره شدام که تو ش له به سه بر دنی ژیان له حەرەمە کهی ئەودا رازی ده بیت. له بهر ئەوه ئامۆژگاریت ده کهم که از له م بیر کردنه وه منالانه یه به یته و کێرده که تم بده یه.

ژنه که وتی: ئەگەر کێرده کهت بده می پشتگیریم لی ده که یه ت؟

وتم: به لی.. من بهرگرت لی ده کهم و ناهیتلم زیانت پی بگه یه نن. ئینجا وتی: من ناوم (مینا) یه و له بهر ئەوه ی به لیت داپیم که پشتگیریم لی بکه یه ت و نه هیتلی که س ده ستریزی بکاته سه رم، ئەم کێرده ت ده ده می و له بهر ئەوه ی میسریت ده زانم که درۆم له گەلدا ناکه یه ت و فریوم ناده ی.

دوایی به بزیه که وه کێرده کهی داپیم و من لیم وهرگرت و بهرێ که وتم، به لام کاتی که ده رویشتم تی گه یشتیم که (مینا) به و کێرده ی دابووی به من، منی خستبووه مه ترسییه کی گه وره وه و له وه به دوا ده بوایه پشتگیریم لی بکر دایه. نازانم چۆن ده کریت پالپشتی له ژنیکی گه نج و جوان بکه م که له حەرەمسه رایه کی گه وره وه ک ئەم حەرەمه ی (بورابورباش) دایه. ویستم

بگه ریمه وه و کێرده که ی بده مه وه بو ئەوه ی له گه لیدا هیچ به لیتیکم نه بی، به لام نیره موو که کان ده وره یان لی دام و له وه ی که توانیبووم کێرده که ی له ده ست به سه نم که وتنه مه دح کردن و وتیان: ئەم ژنه ئەگەر ئەو کێرده ی له لا بمایه، یان خه لکی پی ده کوشه یان خو ی و، ئیستا له وه دلنیا یین که ناتوانی نه زه ره ر له خه لکی بدات و نه له خو شی.

کاتی له حەرەمە که چوومه ده ری (بورابورباش) به ره و من هات و به پیکه نینه وه لی می پر سی: چی بوو؟ ئایا گومانه کهم راست بوو؟ ئایا ئەوه ی به نده که تی بریندار کرد بوو هه مان ئەو که نیره نه بوو که من وتم تازه بو یان کپوم؟

وتم: به لی، ئەم که نیره به هو ی ره فتاری خرابی خواجه کان به راده یه ک تو وه ببوو که بریاری داوه خو ی به ده ست هیچ پیاویکه وه نه دات و وا باشتره تا ماوه یه ک وازی لی به یینی بو ئەوه ی ورده ورده تووره ییبه که ی بنیشیته وه و مالی بیت و پاشان رازی بیت که تو له گه لیدا به یته سه ر.

(بورابورباش) وتی: تو په رو شی گو پرایه ل کردنی ئەو ژنه ت نه بی، چونکه من ژنه گه نجه کان باش ده نامم و ده زانم چۆن گو پرایه لیان بکه م و ئەمه یه که م جار نییه که ژنیکی گه نج و تووره ده یینه حەرەمە که ی من و له سه ره تای هاتنی بو حه ره م ره فتاری شیتانه و وه حشییانه ده نوینی. کاتی که کچه گه نجه کان بو یه که مین جار دینه ناو حەرەمە وه ده ترسین و وا ده زانن که مه ترسییه کی گه وره هه ره شه یان لی ده کات، به لام ماوه یه ک که له و ی مانه وه و تیکه یشتن که له حەرەمی پاشایه کدان، ئارام ده بنه وه و دوایی به رده وام گله یی ده که ن که بزچی سه رنجیان ناده می و ئەگەر دیارییه ک بده مه ژنه کانی تری حه ره م، حه سوودی ده به نه وه و ئەگه ریش ئەم رتگایه کاریان لی نه کات، هو یه کی کاریگه ری ترم بو ملکه چ کردنیان هیه و ئەویش داره. من فه رمان ده ده م ئەو کچه جوانه ی گو پرایه ل نییه له سه رده م رایکشین و نیره موو که کان به

شوارکی باریک نه‌وهنده بدن به له‌شياندا که خوین له پشتیان بیته خواره‌وه و له‌کاتی شه‌ودا توانای نووستنیا نه‌بیته و نه‌م ژنه دواى نه‌وهی جاریک یان دوو جار دارکاری کرا به‌شپوهیه‌ک ملکه‌چ ده‌بیته که هرگیز سه‌رپیچی ناکات. (بورابوریاش) دواى نه‌م قسه‌یهی به‌پیکه‌نینیکی تره‌وه لیم دوورکه‌وته‌وه و من به‌ره‌و ته‌لاری میواندارییه‌که رویشتم. (کاپتا) له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که به‌ده‌ستی (مینا) زامدار ببوو، به‌لام دواى گه‌رانه‌وهی بو ته‌لاری میواندارییه‌که به‌هوی خوارده‌وه نازاره‌کهی له‌بیر چووبوه‌وه. کومه‌لیکی زور ده‌وره‌یان دابوو و هانیان ده‌دا گالته و گه‌ف بکات و نوکته‌یان بو بلتی و به‌نده‌که‌م، که من وابیره‌که‌مه‌وه بو نه‌م کاره‌ی توانایه‌کی ده‌روونی له‌ راده به‌ده‌ری هه‌بوو، هه‌ندی قسه‌و هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد که خه‌لکی ده‌هینایه پیکه‌نین.

له‌و ته‌لاره‌دا خه‌لکی وه‌ها سه‌رگه‌رمی رابواردن بوون، که‌که‌س سه‌رنجی نه‌ده‌دایه‌ من. ویستم خو‌م له (کاپتا) نزیک بکه‌مه‌وه و پتی بلیم که هه‌لسی و خو‌ی ده‌رباز بکات، به‌لام هه‌ستم کرد که دانیشتوانی نه‌وی به‌شپوهیه‌ک ده‌وریان گرتبوو که نه‌ده‌کرا به‌ نه‌ینی له‌گه‌لیدا بدویم و جگه له‌وه‌ش (کاپتا) نه‌وه‌نده له‌وه دلنیا‌بوو که بو‌وته (پاشا) هیچ دوورنه‌بوو نه‌مر بکات نه‌وانه‌ی ده‌وری بده‌نه به‌ر شه‌ق و زلله. من نه‌مده‌ویست به‌نده‌که‌م له‌ بابل-دا بکوژری و رزگار کردنی نه‌وم له‌ مردن، به‌ نه‌رکی سه‌رشانی خو‌م ده‌زانی. نه‌گه‌رچی نه‌و به‌هوی سه‌رخوشیه‌وه خو‌ی لی ون ببوو، به‌لام هه‌ر به‌نده‌یه‌کی تر له‌ جیاتی نه‌و بوایه و له‌ ناکا‌ودا ببوایه به‌ پاشا هه‌مان هه‌لسوکه‌وتی ده‌بوو.

جگه له (کاپتا) من به‌لینم به (مینا)ش دابوو که ده‌بوایه نه‌و وه‌عه‌ده‌شم ببردایه‌ته سه‌ر. پاشای بابل وتبووی نه‌گه‌ر نه‌و کچه جوانیه‌که‌ی من ببینی تووره‌یه‌که‌ی نامینیت و خو‌ی ده‌هاو‌یته به‌ر پیم. به‌لام من نه‌و شته‌م به‌ راست نه‌ده‌زانی، چونکه نه‌گه‌ر مینا بیوستایه خو‌ی به‌ده‌ست (بورابوریاش)ه‌وه

بدات تا نه‌و کاته دللی نه‌رم ده‌بوو و خو‌ی ته‌سلیمی ده‌کرد.

من گومانم له‌وه‌دا نه‌بوو که (بورابوریاش) فه‌رمان ده‌داته نیره‌مووکه‌کانی که مینا دارکاری بکه‌ن و حه‌زم نه‌ده‌کرد مینا به‌ده‌ستی نه‌و نیره‌مووکه‌کانه داری لی بدری و له‌شی بریندار بی، چونکه جگه له‌وه‌ی مینا به‌ دلنیا‌بوون له به‌لینه‌که‌ی من، که میسریم، کیره‌که‌ی دابوو پیم، نیمه‌ی میسری ناتوانین به‌وه رازی بین که ژنیکی جوان دارکاری بکری.

من دوو نه‌رکم له‌سه‌ر شان بوو، یه‌کیکیان گرنگتر له‌وه‌ی تر، که رزگار کردنی به‌نده‌که‌ی خو‌م (کاپتا) بوو و نه‌وه‌ی تریان نه‌رکیکی دۆستانه بو قوتار کردنی (مینا). بو جی به‌ جی کردنی نه‌رکی یه‌که‌م دوو دلیم نه‌بوو، نه‌گه‌رچی ببوایه‌ته هوی تووره‌یی (بورابوریاش) چونکه به‌نده‌که‌ی من تاوانیکی نه‌کردبوو که دانیشتوانی بابل بیکوژن. به‌لام بو نه‌رکی دووهم که می دوو دل بووم، چونکه (بورابوریاش) به‌هوی لی رادیتنی منه‌وه، منی ناردبووه ناو حه‌ره‌مه‌سره‌راکه‌ی خو‌ی و نه‌گه‌ر (مینا)م له‌ حه‌ره‌مه‌که‌ی نه‌و برفاندایه و ده‌ربازم بکردایه، خیانه‌تم له‌ دۆستایه‌تی و متمانه پی کردنه‌که‌ی ده‌کرد. هه‌روه‌ها (مینا)ش پشتی پی به‌ستبووم و چاره‌روانی نه‌وه‌بوو له‌ بابل رزگاری بکه‌م یان نه‌وه‌ی که نه‌هیلیم دارکاری بکه‌ن. من نه‌گه‌ر بمتوانیایه له‌ بابلدا بمینمه‌وه داوام له‌ پاشا ده‌کرد که مینا دارکاری نه‌که‌ن و نه‌ویش داواکه‌می رهد نه‌ده‌کرده‌وه. به‌لام من له‌به‌ر نه‌وه‌ی ناچار بووم، به‌نده‌که‌ی خو‌م (کاپتا) له‌مه‌رگ رزگار بکه‌م، نه‌مده‌توانی له‌ویدا بمینمه‌وه و ده‌بوایه له‌گه‌ل (کاپتا) ده‌ربازبووینایه و له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌گه‌ل (کاپتا)دا هه‌لده‌هاتین، (مینا) به‌ تنه‌ها ده‌مایه‌وه و نازاریان ده‌دا و بو‌نه‌وه‌ی نه‌که‌و‌یته ژیر سته‌می نه‌وان، ناچار ده‌بوایه نه‌ویشم رزگار بکردایه، نه‌گه‌رچی پاشای بابل رفاندنی (مینا)ی به‌ کاریکی پیچه‌وانه‌ی هاو‌رپیته‌ی و به‌ خیانه‌ت کردنی بزانیایه.

له‌ جیهاندا مرۆف، هه‌موو کاتی له‌کاره‌کانی خویدا نازاد نییه، له‌به‌ر

ئەوئەى ئەستىرەكان چاره‌نووسى مرۆف ديارى ده‌كه‌ن و هه‌ندى جار مرۆف ناچار ده‌بىت كارىك بكات كه خۆى هه‌زى به‌كردنى نىيه. له‌به‌ر ئه‌وه وازم له دوودلى هينا و بربارم دا كه هه‌م (كاپتا) له مردن رزگار بكه‌م و هه‌م (مينا)ش له و سته‌مانه رزگار بكه‌م كه چاوه‌روانىتى.

١- خواجه: نيره‌مووك - خه‌ساو- له فارسيدا (خواجه) دوو ماناى هه‌يه كه يه‌كئىيان به ماناى گه‌وره و خاوه‌ن ده‌سه‌لانه و ئه‌وهى ترىان به ماناى نيره‌مووك دىت كه ليره‌دا مه‌به‌ست ئه‌وهى دوومه. بۆ نمونه په‌ندىكى فارسى هه‌يه كه ده‌لىت: (من ده‌لىم (خواجه)يه، تو ده‌لىتى چه‌ند مندالى هه‌يه) - وه‌رگىرى كوردى.

ترسناکه کان له ئەم بهرو ئەو بهری رووبار، یان له سەر ئاوه کەن و هاوار ده کەن و ئیمه له دهنگی هاوار کردنیان ده ترسین و له وانه یه که شتییه که مان دهمه ونخوون بکه نه وه.

وتم: من ئیستا ده چم و له په رستگه مه ریک ده که مه قوربانی بو ئه وهی گیانه نازارده ره کان زیانمان پێ نه گه یه نن و کاتییک که گه یشتینه شوینی مه به ست دهنگی ئەو حه لقه زیوانه ی ده تانده می، ئەوه نده له گویتاندا خو ش ده بیته که گویتان له دهنگی گیانه نازارده ره کان نابیت.

ئەوان پرسییان: تو که ی دبیته؟

وتم: ناتوانم بلیم له چ کاتییکدا دیم، به لام هه رچۆنی بیت له سه ره تای شه ودا خو م ده گه یه نمه لاتان، به لام هه ر چۆنییک بیت ئیوه به که شتییه که ی خو تان له م جیگایه دا چاوه پروانی من بکه ن و لیره مه جوو لینه وه، ئەگه ر به ریکه وت زانیان من دو اکه وتوومه، ئەوا هه ر لیره دا له ناو که شتییه که بنوون و که شتییه که مه به نه جیگایه کی تر. چونکه له وانه یه من له سی یه کی دو وه می شه و یان نزیک ی به یانی له گه ل ته رمه که ی مامم و که نیزه که مدا بگه مه لاتان و ئەگه ر که شتییه که به نه شوینیکی تر من ناتاندۆزمه وه.

دوایی هه ربه که وه حه لقه یه کی زیوم دا به سه و ل لیده ره کان و وتم: ئەم زیوه پیشه کییه، بو ئه وه ی بزانی من ئەمشه وه هه رچۆنی بیت دیم و که شتییه که تان به کری مه دهنه که سیکی تر و کاتی گه یشتینه جیگا، یه کی چوار حه لقه ی تر ده ده مه هه ر یه ک له ئیوه و بو ئه وه ی له ریگادا به ته ماحی زیو و پاره نه مکوژن. وتم: خو شتان ده زانی ک ریواران له بابلدا هه رگیز زیو و پارهی زور له گه ل خو یاندا هه لئاگرن، به لکو حه واله وهرده گرن و کاتی گه یشتنه جیگا حه واله که ده که نه کانا (زیو، مس، ته ل) و منیش دوای گه یشتنه جی حه واله که م ده که م به کانا و باقیی کریکه تان ده ده مه وه.

سه و ل لیده ره کان دوای وهرگرته ی زیوه که گه یشتنه ئەو باوه رهی که ئەگه ر من

بو زگار کردنی دوو کهس

پاش نیوه رو چومه که ناری رووباره وه و له که شتییه کی بچووک نزیک بوومه وه که چه ند سه و ل لیده ریکی هه بوو و پیم وتن: من ده زانم که ئەم رو روژی جه زنی پاشای درو بینه و ئیوه ئای جو تان خو اردۆته وه و حه ز ده که ن ئەم رو هه تا شه و له خو شگوزه رانییدا بن، به لام رو ژه کانی جه زن زوو ته واو ده بن و دوای ئەوانه رو ژگاری برسیته ی و ماندوو بوون روو له مر و ف ده که ن و مر و فکی ژیر ئەو که سه یه که فریوی رابواردن و رو ژه جه زنه کان نه خوات و رو ژه کانی داها تووی له یاد بیت. ئیوه ئەم رو ده توانن کار بکه ن و کر تییه کی باش له من وهر بگرن و به و پارهی له سه ی نیوه تا دوو هه فته بخو ن و بخو نه وه و له خو شیدا بن.

سه و ل لیده ره کان وتیان: ئیمه ده بی چی بکه ین؟

وتم: ئەم رو هه ر چه نده رو ژی جه زنه، به لام مامم مالتا وایی لی کردوومه، چونکه خوا به کان کاتییک که بیانه ویت یه کی برینن با یه خ به وه ناده ن که له رو ژی جه زندا بری، یان له رو ژی پرسه دا. من ناچارم به پیی وه سیه تی مامم ئەمشه و ته رمه که ی لیره بگوازمه وه و بیبه مه ئەو جیگایه ی باو با پیرانی ئەو تیایدا به خاک سپیتراون، که نزیک سنووری (میتانی) یه و جگه له ته رمه که ش، که نیزیکی خو شم له گه لدا یه، چونکه پیاو یکی وه ک من ناتوانی به ته نیایی کاره کانی خو ی جی به جی بکات و ده بی ژنییک هه بی خو اردنی بو تاماده بکات و.. ئیمه ئەمشه و لیره به ری ده که وین و من دوو ئەوه نده ی کر تی ئاسایی پاداشتتانه ده ده می.

سه و ل لیده ره کان وتیان: ئیمه تاماده ین بته گه یه نینه شوینی مه به ست، به لام له کاتی شه ودا له سه ر رووبار سه و ل لیدانه ی، چونکه گیانه نازار گه یه نه ر و

بگه یه ننه جیگای دیاری کراو قازانجیگی زوریان دهست ده که ویت و هه ربه که یان ده بیته خاوهن پینج حلقه ی زیو و دلنیا بوون که شه و تا سبه پینی چاوه روانی من بن.

دوایی له وی گه رامه وه و کونده یه کی بچووکم کری و پاشان چوومه په رستگه و مه ریکم سه ربری و خوینه که یم خسته ناو کونده که وه و کیترده که ی میناشم هه لگرت و به ره و حه رهم سه رای (بورابورباش) که و قهری. کاتئ ویستم بچمه ناو حه رهمه وه کونده بچووکم که خسته ناو سندووقی پزیشکیه که م بوئه وه ی که س نه بیینی.

نیره مووکه کان هه ره و نه و نده چاویان به من که وت، هاتنه لام و من پییانم وت: هه ندی دهرمانم بو چاک کردنه وه ی ژنه شیتته که هیئاوه و ئیوه ده بی به ره و خانووه که ی نه و رینوما ییم بکه ن.

نیره مووکه کان منیان گه یانده جیگا که ی (مینا) و پیتم وتن: ئیره چول بکه ن بوئه وه ی به دهرمان گیانه تازارگه یه نهره کان له له شی ئه م ژنه دهریکم، که بوونه ته هوی شیت بوونی.

نه وان رویشتن و من به (مینا) م وت: دهمه ویت نه مشه و ئیره بترپینم و له گه ل خومدا بتبهم و له م ولاته دهریاز بین. به لام به مه رجیک که به پیی رینوما ییه کانی من کاریکه ی.

(مینا) وتی: پیویسته چی بکه م؟

کونده بچووکم که و کیترده که م نیشانی داو وتم: نه مانه لای تو داده نیم و دهرۆم و پییان ده لیم دوای رویشتنی من هیچ که سییک نه چیتته نه م هۆده یه وه و له گه ل تاریک بوونی هه و ده بی نه م کونده یه بکه یته وه و هه ندی خوینی لی دهریکه ی و به دم و چاو و دهست و سینگی خوتدا بکه ی و کیترده که ش له ته نیشتن خوتته وه دابنی، من له سه ره تای شه و دا دیم و کاتیک هاتمه هۆده که ته وه، به وان ده لیم که به م کیترده خوی کوشتووه و توش خوت به مردوو نیشان بده بوئه وه ی هه موویان

دلنیا بن که گیانت دهرچووه.

دوایی نیره مووکه کان رازی ده که م که تو لیره ببه مه دهره وه و له شتیکا ده تپیتچمه وه و لیره ده چینه دهره وه. دواییش له جیگایه ک دهست و دم و چاو و سینته ده شوم و له گه ل خومدا ده تبهم.

(مینا) رازی بوو که به پیی فه رمانی من ره فتار بکات و له ژووره که ی هاتمه دهره وه و به نیره مووکه کانم وت: هیچ که سییک له نیره مووکه کان و ژنه کانی حه رهم نابیت بچنه ناو هۆده که ی (مینا) وه، چونکه نه گه ر به کیک دهرگای هۆده که ی بکاته وه و بچیتته ژووره وه، گیانه تازارگه یه نهره کان که به هوی دهرمانه که وه له (مینا) دینه دهره وه، ده چنه ناو له شیه وه و شیتی ده که ن. من خوم شه و دیمه وه و ده چمه ژووره که یه وه.

خواجه کان، که ترس دایگرتبوون وتیان: دلنیا به که ناهیلین که س بچیتته ژووره که یه وه و ئیمه ش ناچین.

دوایی چوومه کوشکی پاشایه تی و سه یرم کرد به نده که م هیشتا له هوی میوانداریه که یه. هه ندی له و که سانه ی خه ریکی باده نوشی بوون به هوی سه رخوشییه وه له ته لاره که دا خه ویان لی که وتبوو و خه لکیش که م و زور مهست بوون، به لام (بورابورباش) له ههست و هوشی ئاسایی خویدا بوو. هه تاو به راده یه ک نزم ببووه وه که تیشکه نه رخنه وانیه که ی له ناو ژووره که ی ده دا.

له (بورابورباش) م پرسی: جه ژنی پاشای درۆیین که ی کوتایی پی دیت؟

وتی: کاتی که خور له پشت رووباره وه ون بوو، نه م جه ژنه کوتایی پی دیت و به نده که ی تو به ژه هریک که ده یکه نه شه رابه که یه وه دهرخاردی ده دن ده کوژری و دوای نه وه لاشه که ی ده خه نه ده فریکی کوپه بی گلی سوور^(۱) و له ناو سارد خانه که ی مندا له ته نیشتن لاشه ی نه و که سانه ی له م روژده دا بوونه ته پاشای درۆیین، داده نریت.

وتم: (بورابورباش) به نده که ی من وه ک خوم خه لکی میسره و خه ته نه کراوه

و خویاه کانی ئیمه ده لاین کاتی که مرؤف مرد ده بی تهرمه که می مؤمیایی بکریت بۆئه وهی له دنیای تردا زیندوو بمینیت.

(بورابورباش) وتی: کاتی که تهرمه که مؤمیایی کرا چی له و لاشه یه ده که ن؟ وتم: دوا می مؤمیایی کردن لاشه که له ژیر خاکدا ده شارینه وه.

(بورابورباش) وتی: من ده هیلم لاشه ی بنده که ت به پی نه ریتی خوتان مؤمیایی بکهیت، به لام دوا بی ده بی تهرمه که بنده ئیمه بۆ ئه وهی بتوانین بیکهینه کویه هه رگینه (سوفال) هه که وه و له ناو ساردخانه داینین.

و تم: مؤمیایی کردنی جه نازه ی پیاوه به رزه کان شهست تا هفتا رۆژ ده خایه نیت، به لام جه نازه ی بنده کان ده توانریت به سی رۆژ مؤمیایی بکریت.

(بورابورباش) وتی: باشه که واته تهرمه که ی ئه و له سی رۆژدا مؤمیایی بکه.

- وتم ناکریت ئه م کاره لیره دا دهستی پتیکه م، چونکه ئه گهر من تهرمی بنده که م له م کۆشکه دا مؤمیایی بکه م، هه موو ئه و که سانه ی که لیره دان، به تۆشه وه، به هۆی بۆنی ترسناکی لاشه که وه ده مرن و ده بی بلیم که ئه م تهرمه ده بی به زووی مؤمیایی بکریت. ئه گهر نا هه وای گهرمی بابل ئه مشه و تهرمه که تیک ده دات و دوا بی ناتوانین مؤمیایی بکه بن. بۆیه تۆ ده بی ریگا بدهیت، که ئه مشه و له پاش مردنی بنده که م، لاشه که ی له کۆشک بیه مه ده ره وه بۆ ئه وه ی له قه راغی رووبار له جیگایه کی دوور مؤمیایی بکه م و له ئه مشه وه وه که لیره ده چمه ده ری، تاسی (۳۰) رۆژی تر من نابینیه وه و ناشبی بمبینی چونکه ئه گهر له م سی رۆژدا من لیت نریک بیه وه بۆنی لاشه که ده بیته هۆی له ناو چوونت.

(بورابورباش) وتی منیش له سی رۆژی داها توودا کارم به تۆنییه که بییت بۆ لام.

پاشان سه یریکی خۆری کردو وتی له بهر ئه وه ی خۆر که وته پشت رووباره وه، ئیتر جه ژن کۆتایی پی هاتوو وه چهند ساتیکی تر، ژهر ده دهنه بنده که ت و پرۆ و ئاگادار به که به چاودیری خۆته وه که پزیشکی، ژهر بدریته ئه م پیاوه.

له کاتی که ئیمه خهریکی گفتوگو کردن بووین، له وه زعی خزمه تکاره کانی کۆشکه وه بۆم ده رکه وت که جه ژنی پاشای درۆیین کۆتایی پی هاتوو ه. چونکه له نا کاو هه مووان له ده وری (کاپتا) دوور که وتنه وه، به لام کاپتا که به هۆی نۆشینی شه رابه وه مهست بوو نهیده توانی ههست به گۆرانی هه لسوکه وتی کریتکاره کان بکات. خۆم گه یانده پزیشکه که ی (بورابورباش) و پیتم وت که پاشا فه رمانی داوه پیتم که خۆم ژهره که ده ر خواردی ئه م کابرایه بده م که ئه مرۆ بووه ته پاشای درۆیین. پزیشکه که باوه ری به قسه که ی من کرد، چونکه جگه له وه ی که ههستی کرد درۆنا که م، له و رۆژدا ئه وه نده شه رابی خوار دبووه که نهیده توانی له سهر پی بوهستی و هه ر ئه ونده که زانی کاری ژهره پی خوراندنه که، به (کاپتا) له ئهستی مندایه، خۆش حال بوو و وتی ئایا ده زانی که ده بی به چ ژهریک بیکوژی؟ وتم به لای من له ناسینه وه ی ژهره کان له هه موو پزیشکه کانی بابل شاره زاتم. پزیشکی پاشا له بهر سه رخۆشی به لادا ده هات و وتی: به لام له پاش ئه وه ی بنده که ت مرد، من ده بی چاوی لی بکه م و فه حسی بکه م، بۆئه وه ی دلنیابم مردوو ه.

و تم هه ر که مرد، به کسه ر دیم پیته راده گه یه نم که بیی سه یری بکه ی. وتی که واته من ده چم ده نووم و پاش ئه وه ی بنده که ت گیانی ده رچوو ئاگادارم بکه ره وه و ئه گهر نووستبووم، به خه بهرم بکه ره وه. وتم واده که م بۆ ئه وه ی بزانی که مردوو ه.

کاتی که له پزیشکه که جیا بوومه وه، هه ندی تریاکم کرده ناوشه رابه وه و ئه و تریاکم به قه ده ر ئه وه نده تیکه ل کرد، که له دوا ی خواردنی به جو ریک له هۆش بچیت که خه لکی و ایزانن مردوو ه.

دوا ی به شه رابی له گه ل تریاک تیکه ل کرا وه وه چوومه لای (کاپتا) و پیتم وت تۆ ئه مرۆ پاشای چواره ریمی و هه مووان تۆ به م پله یه وه ده ناسن و منیش دانی پیدا ده نیم که تۆ پاشای بابلی، به لام وه کو ده زانی من نه هاتبووم که هه میشه له

بابلدا بیئمه وه و ئیستا ده مه ویت بگه ریمه وه، به لام بهر له رویشتن ئاره زوو به کم ههیه که ده بی به دیی بهیتم. (کاپتا) پرسى ئاره زوو که ت چیه؟

وتم ئاره زوو ئه وهیه که به دهستی خۆم پیا له یه ک شه رابت پی بنۆشم بو ئه وهی له دوای گه رانه وه بو میسر بتوانم به هه مووان بلیم که من (سینۆهه) ی کوری که ر که سیکم که به دهستی خۆم شه رابم به پاشای بابل نۆشیوه وه خه لکی به چاوی ریزه وه لیم پروان و گه وره یی من بسه لیتن.

(کاپتا) وتی من ئه مپو پیا ی پیویست شه رابم نۆشیوه وه هیچکه هه زم به خواردنه وه نییه. به لام له بهر ئه وهی تو ده لیتی به ئا واته وهی به دهستی خۆت شه رابم به دیتى و منیش تا وه کو ئه مپو که سیک نه بووه که شه راب رت بکه مه وه، ئه و ده یخۆمه وه ئه گه رچی ده شرانم که له وانه یه به شیه یه ک مه ست بيم که نه توانم له جیگه ی خۆم راست بيمه وه.

پاشان پیا له که ی له من وه رگرت و به یه ک جار هه لبقوراند و پیا له به تاله که ی فری دا. له م کاته دا چراکان هه لکران و بیده نگه ی کۆشکی پاشایه تیی گرته وه. چونکه هه موو زانیان که کاتی خۆشی و راباردن تی په ربوه و ئه گه ر یه کییک به ته مای گالته وه گف و راباردن بیت، ده کوژریت.

دوای چه ند ساتی کاپتا کلاو (تاج) ی پاشایه تییه که ی له سه ری خۆی داگرت و وتی ئه م کلاوه بو سه رم بچووکه و پاله په ستو ده خاته سه ر سه رم و ئیسکی سه رم ژان ده کات و له قاچه کانیشمدا هه ست به سه ربوون ده که م و پیتلوه کانم قورس بوونه و وایزانه بنووم باشه. (کاپتا) هه ر له و شوینه ی دانیشتبوو، راکشاو ساتی دوای ئه وه خه وی لی که وت و من زانیم که هوی نووستنه که ی ئه و تریا که بو و چه ند خوله کییک دوای ئه وه به ره به ره قورس ده بیت و وای لی دیت که هه رکه سه ی بیینی و ده زانیت که گیان له له شیدا نه ماوه. خزمه تکاره کانی کۆشک، ئه و تاجه ی کاپتا له سه ری خۆی کردبووه، هه لیانگرت و خستیانه سه ر (بورابورباش) و به رگی پاشایه تییان له به رکرد و پاشای راسته قینه ی بابل له سه ر

تهخت دانیشت و وتی: ئه مپو له گه ل ئه وه شدا که روژی جه زن و خۆشی بو، به لام من زور ماندوو بوومه، چونکه له روژه کانی جه زن مرو ف زیاتر له کاته کانی تر هه ست به شه که تی ده کات و له به رئه وه من ده بی بنووم و خیرا ئه و که سانه ی که مه ستان و لیتره نووستونه، به کوته ک له کۆشک به نه ده ره وه و ئه م نه فامه ش (ئیشاره تی به کاپتا کرد) کاتیک که به ته وا وه تی گیانی سپارد، بیخه نه ناو کوپه یه کی سواله تی (سوفال). خزمه تکاره کانی کۆشکی پاشا، به جوړیک به دار که وتنه گیان سه رخۆشه کان و ئه وانه ی له وی نووستبوون، که له چه ند ساتیکدا هه موویان هاتنه وه هۆش و هه لسان و رایانکرد. من له کاپتا نزیک بوومه وه روانیم هه موو نیشانه کانی روا له تی مه رگی تیا دا به دیار که وتوووه به به نده کانم وت برۆن به پزیشکی پاشا بلین بیت بو ئیتره و ئه م پیا وه فه حس بکات بو ئه وهی که بزانی مردوووه و ئه وان رویشتن و پزیشکه که یان هینا و ئه ویش که له کاتی مه ستی خه وی لی که وتبوو و نیوسه عاتیش نه ده بوو نووستبوو و هیشتا هه ر مه ستیش بوو، به چاوه نیوه کراوه کانیه وه هات. من هه ستم کرد که به و وه زعه، ئه و تا قهت و توانای ئه وهی نییه که به وردی چاوی لی بکات و ئه گه ریش فه حسی بکرده یه دیسانه وه هه ر وایده زانی مردوووه.

به لام پزیشکی پاشای بابل که ده یه ویست هه رچی زوو تره بگه ریته وه و بنویت، سه ریپیی سه یریکی به نده که ی کردو وتی بی گومان مردوووه بیکه نه ناو ده فریکی سواله ت (هه رگینه) بییه وه و ده رگای ده فره که (کوپه که) به هه ویری خاکی رو س (گلی سوور) دا بخن. به نده کانی (بورابورباش) کاپتایان خسته ناو کوپه که یه وه و کاتیک که خه ریکی گرتنه وه ی هه ویری گله سووره که بوون، من به لینه که ی پاشام هینایه وه بییری و وتم ده بی لاشه که ی کاپتام به نه وه که بییه م و مؤمیایی بکه م. (بورابورباش) به به نده کانی وت، (سینۆهه) پزیشکی میسری له لایه ن منه وه ریگا پیدراوه که لاشه ی ئه م پیا وه له کۆشک بیاته ده ره وه و خه ریکی مؤمیایی کردنی بیت و که س نابیت ریگای لی بگری و ئاگا دارین که

ئەو لەدوای دەرچوونی لە کۆشک تاماوەی سی شەو و سی رۆژی تر هەنگاو
نەیتە کۆشکەووە ئەگەر ویستی بێتە ژوورەو بەدار دەری بکەن.

چونکە لەبەر ئەوەی خەریکی مۆمیایی کردنی لاشەئەم پیاو دەبێت بۆنە
ترسناکەکی لەگەڵ خۆیدا دەهێنێتە ئێرەو هەموومان لەناو دەبات.

من کە پێشتر کەژاوەیەکم ئامادە کردبوو کووپە گەورەکی (کاپتا)ی تیاوو
هەلمگرت و خستە ناو کەژاوەکەو و لە رینگا بەر لەوەی بگەینە کەژاوەکە،
چەند کونیکم کردە سەرپۆشی کووپەکە کە لە هەویر دروست کرابوو، بۆ ئەوەی
بەندەکەم نەخنکی.

کاتی کە دڵنیابوو (کاپتا) لە کۆشکی پاشا دەرچوو و لە دەفرەکەدا لەسەر
کەژاوەکە دانرا بەرەو حەرەم سەرای پاشا کەوتەری و بە نێرەمووکهکانم وت:
دەرۆم بۆ ئەوەی کاریگەریتیی دەرمانەکە لە (مینا)دا ببینم.

کاتی کە چوومە ژووری (مینا)و، تیگەیشتم کە بە پیتی پیلانەکی من
کاری کردوو و دەم و چاو و دەستی خۆیناوی کردوو و کێردیکی خۆیناویشی لە
تەنیشت خۆیەو دانابوو. بە ترسیکی دروست کراووە لە ژوورەکە هاتە دەرەو و
بانگی نێرەمووکهکانم کرد و پێم وت: مەگەر ئێوە شیت بوونە کێردیکی تران
خستوو تە بەردەستی ئەم ژنە، کە خۆی پێ بکوژیت.

کاتی نێرەمووکهکان چاویان بە خۆینەکە کەوت، لەرزین و کەسیان نەیان وێرا
بچنە پیشەو و بزائن ئایا (مینا) بەراستی مردوو یان هیشتا گیانی تیاپە.
چونکە نێرەمووکهکان زۆر لە خۆین دەترسین و بە هیچ نرخیک ئامادەنین لە
تەرمیکی خۆیناوی نزیک بنەو. هەموویان بە ترس و لەرزوو سەیری منیان
دەکرد و بە چاوە ترس لێنیشتوو کانیان لە منیان دەپرسی ئەرکی ئێمە چیبە و
دەبێ چی بکەین؟

وتم: لەم رووداوەدا ئێوە بە ئەندازە منیان لە منیش زیاتر بەپرسن،
چونکە من پیاویکی پزیشکم و هاتبووم ئەم ژنە شیتە چاک بکەمەو و

جاریکیان بە ئاگاداری خۆتان کێردەکەم لێ سەند، بەلام نازانم ئەو چۆن
توانیویەتی کێردیکی تر پەیدا بکات و خۆی پێ بکوژیت.

ئێستا تاکە رینگە چارە ئەوەیە کە من ئەم ژنە لە لبادیک بپێچمەووەو لێرە
بیبەمە دەرەو و ئێوە هەر ئەمشەو یان سبەینی کەنیزیک بکرن و لە جیاتی ئەو
دای بنین و ئەگەر (بورابورباش) پرسی بۆچی شتێوەی کەنیزەکی گۆراو، بلین
لەبەر ئەوەی ئەو شیت بیوو و گیانە ئازارگەینەرهکان کە لە لەشیدا توانەتەو
شتێویان گۆربو.

نێرەمووکهکان سەیریکی یەکتریان کرد و پرسییان: ئێمە کانا لە کوی بەینین
کە کەنیزی پێ بکڕین؟

وتم: من بەهای کەنیزیکتان دەدەم و کاتیک کە کەنیزە نوێیەکەتان کپی و
هیناتانە حەرەم، بپراژیننەو و شتێوەی پیشوازی کردن لە (بورابورباش)ی فیر
بکەن و من دڵنیام کە کاتیک پاشای بابل ببینن کەنیزەکی دەستەمۆ بوو،
ئەوئەندە خۆشحال دەبێت کە بێر لە دەموچاو گۆرانەکی ناکاتەو.

دوایی دوو کەرته زێرم پیدان کە زیاتر بوو لە بەهای کەنیزیکی جوان و ئەوان
لبادیکیان هینا و من (مینا)م تیدا پێچایەووە بەبێ ئەوەی خۆم بۆ هەندی
روونکردنەو دوابخەم (مینا)م خستە سەرشانم و لە حەرەم چوومە دەرەو.
چونکە دەمزانی ئەو کاتە کە دەبێت کاریک بە خیرایی ئەنجام بدری هەر چەندە
کەمتر لە بارەیهو بەدویی باشترە. لەبەرئەوەی بەهۆی گفتوگۆی درێژ هەندی
گرفت لە کارەکەدا پەیدا دەبێت کە دەبێتە هۆی ترس و دوو دلیی خەلکانی
لاوازو خواجهکان هەموویان کەسانیکی ترسنوک و لاواز بوون.

(مینا)شم برده ناو کەژاوەکەو و خۆم سواربووم و بەری کەوتین تا گەیشتیە
نزیک رووبار. بەر لەوەی بگەینە رووبارەکە بە باربەرەکانم وت: کەژاوەکە دابنن
و سەرەتا کووپەکی (کاپتا)ی تیداوو بە ئەوانم گواستەو بۆ ناو کەشتیبە.
دوایی بە باربەرەکانم وت: لە کەژاوەکە دوور بکەنەو بۆ ئەوەی روحی

به نده که ی خۆم له وێ بهیتمه دهره وه و، وتم: کاتی ئیوه ده گه رینه وه من نابین
چونکه له وێ رویشتوومه، به لام که ژاوه که ی ئیوه له شوینی خۆی ده مینیتته وه و
ده توانن هه لیبگرن و بیبه نه وه.

دوای رویشتنی باره ره کان (مینا) م له که ژاوه که هینایه دهره وه و بردمه
که ناری رووبار و رامکشاند که ده ست و ده مو چاوی خۆی بشوات. دوایی به
یه که وه سواری که شتییه که بوین و له تاریکی شه ودا که شتییه که مان که وته ری
و له که ناره که دوور که وته وه.

سه و ل لیده ره کان له بینینی (مینا) نه چه په سان، چونکه به ئه وانم وتبوو که
له گه ل که نیزه که ی خۆم سه فهر ده که م و ئه وان هه ر وایان ده زانی که نیزی منه. به م
شیویه، من به یه ک شه و، با بلم خسته پشت سه ری خۆمه وه و له و سه رزه مینه که
له وانه بوو به هۆی پزیشکییه وه سامانیکی زۆرم ده ست بکه ویت دوور که وتمه وه.

۱- کوو په ی گلی سوور: کوو په ی هه رگینه یی- کوو په ی سوآله ت یان گۆزه ی گه وری سوفا ل-
وه رگیتی کوردی.

مینا و، به هوش هاتنه‌وی کاپتا

کاتی که هیئنده له شار دوور که وتینه‌وه، که ئیتر روشنایی شاری بابلمان لیئوه دیار نه‌ما، (مینا) به زمانی میسری که سه‌ول لیده‌ره‌کان لپی تی نه‌ده‌گه‌یشتن دهستی به قسه کردن کرد و وتی: من ئەمشه‌و به هۆی جی به‌جی کردنی فه‌رمانی تو بۆن گرتوو بوومه.

وتم: بوچی بۆن گرتوو بوویته؟

(مینا) وتی: له‌به‌ر ئەوه‌ی تو به منت وت دهست و دم و چاو و قاچم خویناوی بکه‌م و من هه‌رچه‌نده خۆم بشۆم بۆنی خوین له له‌شم دوور ناکه‌ویتیته‌وه.

وتم: مه‌به‌ستت له‌م قسه‌یه چییه؟

(مینا) وتی: مه‌به‌ستم ئەوه‌یه که تو منت فریو داو وات لئ کردم که به‌هۆی خویناوی بوون، پیس و بۆگه‌ن بيم.

وتم: ئەی ژنی نه‌فره‌تی، من ئەوه‌نده ماندووم که تاقه‌تی قسه‌کردنم له‌گه‌ل تو‌دا نییه‌و به‌یله‌ بنووم، چونکه ئەو زه‌حمه‌ته‌ی ئەمشه‌و بو‌رزگار کردنی تو تووشی بووم، یه‌کی‌ک بوو له‌گه‌وره‌ترین ناخۆشییه‌کانی ته‌مه‌نم و له‌ دوا‌ی ده‌رچوونم له‌ خانه‌ی مه‌رگی میسر، هه‌رگیز گرفتاری ماندویتی و هه‌ا نه‌بوومه‌ته‌وه، چونکه ئەو گرفتانه‌ی ئیمه‌ رووبه‌رووی ده‌بینه‌وه ئەگه‌ر ته‌نها په‌یوه‌ندی به‌ جه‌سته‌وه بیت، زۆر سه‌خت نییه‌، به‌لام کاتی که مرۆف جگه‌ له‌ نازاره جه‌سته‌ییه‌کان تووشی ماندویتی رو‌حیش بیت، زۆر شه‌که‌ت ده‌بیت. من ئەمرۆ هه‌م گرفتاری ماندویتی جه‌سته‌ییه‌ی بوومه‌ و هه‌م ئەرکی رو‌حیش. جگه‌ له‌مانه‌ش ئەمرۆ بو‌رزگار کردنی تو زه‌ره‌ریکی ماددی گه‌وره‌م له‌ خۆم دا، چونکه ئەگه‌ر تو نه‌بوویتایه‌ و داوات له‌ من نه‌کردایه‌ رزگارت بکه‌م له‌ حه‌ره‌م قوتارت ببی من چه‌ند روژتیکی تر به‌ ناوی پزیشکی گه‌وره‌ و پله‌ یه‌کی بابل له‌ لای

راستی پاشای ئەم ولاته ده‌ه‌ستام و ئەوه‌نده زۆر و پارهم ده‌ست ده‌که‌وت که که‌شتییه‌کی وه‌ک ئەمه‌ که ئیمه‌ ئیستا تیایدا دانیش‌توون نه‌یده‌توانی هه‌لیبگری. به‌لام تو منت ناچار کرد که واز له‌ و قازانجه‌ به‌ینم و تو له‌ بابل ده‌ریکه‌م. له‌ داها‌تو‌دا هه‌موو سالی له‌م روژده‌ا کیسه‌یه‌ک خۆله‌میش به‌سه‌ر خۆم‌دا ده‌که‌م بو‌ئوه‌ی له‌ یادم بیت که ئەم روژه‌ یه‌کی‌ک بووه‌ له‌ روژه‌ نه‌گه‌ه‌تییه‌کانی من.

(مینا) وتی: ئەگه‌ر تو به‌م راده‌یه‌ من به‌ هۆکاری تووش بوونی چاره‌ره‌شی خۆت ده‌زانی وا باشه‌ من خۆم فریاده‌مه‌ رووباره‌وه بو‌ئوه‌ی تو له‌ ده‌ست من رزگارت بیت.

دوا‌ی ئەم قسه‌یه‌ (مینا) جوولایه‌وه که خۆی بخاته‌ ئاوه‌که‌وه، به‌لام من ئەوم گرت و وتم: (مینا) له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که من ئەمرۆ ماندویه‌تییه‌کی زۆرم چیش‌تووه‌ و زیانیکی گه‌وره‌م کردووه، به‌لام وه‌سیله‌یه‌کی دل‌دانه‌وه‌م بو‌خۆم هه‌یه‌ که ئەویش رزگار کردنی تو‌یه. ئەگه‌ر تو خۆت بخه‌بته‌ ئاوه‌که‌وه و له‌ ناو‌بچی به‌دبه‌ختییه‌که‌ی من گه‌وره‌تر ده‌بیت، چونکه تیده‌گه‌م که دوا‌ی ئەو هه‌موو ئەرک و نازاره نه‌متوانیوه‌ پیش له‌ مردنت بگرم. تو، به‌ هه‌موو خوا‌یه‌کانی بابل و میسر و سووریا سو‌تند ده‌ده‌م که وازم لئ به‌ینه‌ و بنووه‌ ئەگه‌ریش حه‌ز ناکه‌ی بخه‌وی له‌ گۆشه‌به‌کدا دابنیشه‌ و بیده‌نگ به‌ بو‌ئوه‌ی بتوانم بنووم.

ژنه‌که بیده‌نگ بوو و له‌ سوو‌چتیکی که‌شتییه‌که‌ دانیش‌ت و منیش لباده‌که‌ی که (مینا)م تیدا پیچا‌بووه‌وه دام به‌ خۆم‌داو خۆم پی دا‌پۆشی که بنووم. چونکه له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که شه‌وی چوارده‌یه‌می وهرزی به‌هار بوو و بولبوله‌کان له‌م به‌رو ئەو به‌ری رووباردا ده‌یان‌خویندو حاجی له‌قله‌قه‌کان له‌ که‌نار قامیشه‌لانه‌کانی که‌ناری رووبار ده‌نگیان ده‌هات، به‌لام هه‌وای ئەو شه‌وه‌ی سه‌ر ئاوه‌که‌ فیتک بوو.

دوا‌ی چه‌ند ساتیک داوام له‌ (مینا)ش کرد که ئەویش پشوو بدات، به‌لام

ئەو بەبى ئەوھى گۆئى بداتە قسەكەى من دەستى بە چرىنى ئاوازىكى خەماوى
كرد. من بە ھۆى دەنگى (مىنا) وە خەوم لى كەوت و بەرە بەيان لە خەو ھەلسام
و ھەستم كرد كەشتىيەكە ناروات و سەيرم كرد سەولئ لىدەرەكان دەستيان لە
سەولئەكانيان ھەلگرتووه.

پىم وتن: بۆچى سەولئ لىنادەن؟

وتيان: ئىمە لە شەوھە تا بەيانى سەولئمان لىداوھ و ئىستا دەستەكامان
وھك دارى سەولئەكە وشك بووھ و پشتمان دەيەشيت و ناتوانىن چى تر بەردەوام
بين و دەبى خواردن بخۆين و لەبەر ئەوھى گوندىك لە كەنارى روبرادا
دەبىنرئت، برۆ و لەو گوندە گوشت و ماستمان بۆ بەينە تا ببخۆين و خۆمان تىر
بكەين.

وتم: ئىستا كاتى نان خواردن نىيە، ئەگەر لە كاتى نيوەرۆدا گەيشتىنە ھەر
ئاوھدانىيەك، ئەوا خواردنتان بۆ دەكړم و تىرتان دەكەم. ئىنجا پىم وتن كە دەبى
بە خىرايى خۆم بگەيەنمە شوئىنى باو و باپىرانمان و ئەگەر ئىيوە لىرە خواردن بخۆن
بەرەو پىش چوونمان دواھكەوئت و ئەوھش بزائن كە ئەگەر بتانەوئت لە
فەرمانەكانم سەرىپىچى بكەن، من جادووگەرىكى بە توانام و بە ھەموو گيانە
ئازارگەيەنەرەكان رادەگەيەنم كە پەلامارتان بدن و گوشتى لەشتان پارچە پارچە
بكەن و ببخۆن.

ئەگەرچى بابلىيەكان لە جادوو دەترسان، بەلام ئەوان لە ھەرەشەكەى من
نەترسان، چونكە دەباندى رۆژە و ھەتاو ئەدرەوشىتەوھ و لە رووناكيى رۆژ گيانە
ئازار گەيەنەرەكان ترسناك نابن.

دوايى گۆيم لى بوو كە يەكئى لەوان دەيگوت: ئەو يەك نەفەرە و ئىمە دە
نەفەرىن و دەتوانىن ھەر چىيەكمان بوئ لەگەلئىدا بيكەين. يەكئىك لە سەولئ
لىدەرەكان كاتى كە قسەكەى ئەوى بىست سەولئەكەى ھەلپرى كە بيكىشيت
بەسەرى مندا، بەلام لەم كاتەدا ھاواری (كاپتا) لەناو كووپەكەوھ بەرزبووھو،

سەولئ لىدەرەكان كە لەو باوھەرەدابوون تەرمى مامى من لە ناو ئەو كووپەيەدایە
كاتىك كە زانىيان مردووھكە زىندوو بووھتەوھ بە شىوھيەك ترس داىگرتن كە
يەك لە دواى يەك خۆيان خستە ناو ئاوھكەوھ و كەشتىيەكە بەبى سەولئ لىدەر
مايەوھ، بەلام من توانىم كەشتىيەكە بگەيەنمە كەنارەوھ و لەوئىدا لەنگەرى
كەشتىيەكەم خستە خوارەوھ تاكو جوولانى ئاو كەشتىيەكە نەبات.

(مىنا) لە خەو ھەلسابوو و پرچى سەرى رىك دەخست و من بەبينىنى ئەو
دلخۆش بووم، چونكە بينىم مىنا لەوھ جوانترە كە لە ھەرەمى (بورابورباش)
بينىبووم.

(كاپتا) لە ناو كووپەكە پەلە قازەى دەكرد و من لىنى نرىك بوومەوھو سەرى
كووپەكەم شكاند، چونكە ھەویرەكە وشك بوو بوو.

(كاپتا) سەرى لە كووپەكەوھ ھىنايە دەرەوھ و بەسەرسورمانەوھ سەبرى
دەوروبەرى كرد و پرسى: ئىرە كوئىبە و من لە كوئىم و كلاوى پاشايەتىم چى لى
ھاتوھ؟ بۆچى كراسى پاشايەتىم لەبەردا نىيە؟ چونكە ھەست دەكەم رووتم و
سەرمامە و قاچەكانم بە شىوھيەك سىر بوونە كە ئەلئى ماریكى ژەھراوى پىئوھى
داوم... سىنۆھ... سىنۆھ. ئاگادارىە ئازارم نەدەيت و ھەلم نەخەلەتئىنى،
چونكە من پاشای بابلم و پاشا كەسىك نىيە كە بتوانن گالئەى پى بكەن و
فرىوى بدن.

من بۆ ئەوھى تۆلەى بى رىزىيەكانى دوئىنى لى بكەمەوھ و تم: تۆ بىرت چوو
دوئىنى كاتى كە لە بابل دەرچووين ئەوھندەت خواردبووھوھ كە مەستى كردبووى و
بىستت سەولئ لىدەرەكانى ناو كەشتىيەكە برىندار بكەى و باست لەوھ دەكرد كە
پاشای بابلى و دادپەرەرى پىداھ دەكەى و سەولئ لىدەرەكان كاتى لىت پەست
بوون ناچار بوون تۆ لەم كووپەيەدا زىندانى بكەن بۆ ئەوھى پەلامارىان نەدەى.

(كاپتا) چاوەكانى نووقاند و كەوتە بىرکردنەوھو دواى ئەوھى چاوەكانى
ھەلئىنا، وتى: من لەمەو دوا شەراب ناخۆمەوھ چونكە بادەنوئشى، منى تووشى

خه‌ویکی سهرسور هینهر کرد و بینیم بوومه ته پاشای بابل و له ناو خه‌لکیدا دادپه‌روهی به‌رقه‌رار ده‌کهم و دوایی بینیم چوومه حه‌ره‌می (بورابوریاش)ی پاشای بابل و ویستم له گه‌ل ژنیککی نه‌فامدا چهند وشه‌یه‌ک بدویم، به‌لام نه‌و ژنه شالای بو هینام و برینداری کردم و هندی شتی تریشم به‌سهردا هات که ئیستا نایه‌ته‌وه یادم. چونکه سهرم ژان ده‌کات و حه‌ز ده‌کهم که تو له‌و دهرمانه‌ی دیده‌یه‌ته سهرخوشه‌کان که به‌ناگایان به‌ینیته‌وه بیده‌یه‌ته منیش که بیخوم، بو نه‌وه‌ی مه‌ستی به‌رم بدات و سهرئیشه‌کهم نه‌مینیت.

له‌و کاته‌دا که به‌نده‌کهم هم قسه‌یه‌ی ده‌کرد له پریکا له‌سهر رووی که شتییه‌که چاوی به (مینا) کهوت و نه‌و که سهری له کووپه‌که هینابووه دهری بردییه ژوره‌وه و به ناله‌وه وتی: گه‌وره‌م من هیشتا ههر خه‌ریکی خه‌و بینیم، له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌و ژنه‌ی له حه‌ره‌مه‌که‌ی (بورابوریاش) بوو ئیستا و له‌به‌ر چاومه... نه‌ی خوییه‌کانی میسر به‌هانامه‌وه وهرن چونکه خه‌ریکه شیت ده‌بم.

(کاپتا) له ناو کووپه‌که‌دا که‌وته گریان و جار به جار ده‌یگوت: من شیت ده‌بم و له‌مه‌و به‌دوا نه‌قلم نابیت و وه‌ک شیته‌کان له شار ده‌مکه‌نه دهره‌وه.

(مینا) له کووپه‌که‌نریک بووه‌وه و قژی سهری (کاپتا)ی گرت و سهری هینایه دهره‌وه وتی: باش سه‌یرم که، ئایا ده‌مناسیته یان نا؟

(کاپتا) به‌گریانه‌وه وتی: تو نه‌وه‌ی که له خه‌وه‌که‌مدا په‌لامارت دام و لووت و لیومت بریندار کرد... نه‌ی خوییه‌کانی میسر به‌زه‌بیتان پیمدا بیته‌وه... و له‌م ژنه رزگارم بکه‌ن. خوییه‌کانی میسر ده‌زانم که ئیوه له من تووره بوونه‌و له‌به‌ر نه‌وه هم ژنه‌تان هیناوه‌ته خه‌ونی منه‌وه. چونکه له دوا‌ی نه‌وه‌ی هاتمه بابل‌ه‌وه په‌رستنی ئیوه‌م له بیر کرد و خوییه‌کانی بابلم ده‌په‌رست. به‌لام له‌مه‌و دوا ته‌نھا ئیوه ده‌په‌رستم.

(مینا) پیلاوه‌کانی له پیی کرده‌وه و دوو جار، به‌لام به‌هیواشی، به‌پیلاو کیشای به‌ده‌م و چاوی (کاپتا) داو وتی: له‌به‌رئه‌وه‌ی تو له کاتی خه‌ودا جنیوت

به‌من دا نه‌مه سزای خه‌ونه ناپه‌سه‌نده‌که‌ته بو نه‌وه‌ی بزانی که ئیستا نه‌نووستوی و به‌خه‌به‌ری.

به‌لام (کاپتا) زیاتر گریا و وتی: ئیستاش ههر له خه‌ودام، چونکه وا هه‌ست ده‌کهم وه‌ک جاری به‌کهم که لیتی دام ئیستاش به‌و پیلاوه هیرش ده‌کاته سهرم.

من به (کاپتا) م وت: ئیستا به راستی به خه‌به‌ری و نابی بگرییت و له کووپه‌که وهره دهره‌وه بو نه‌وه‌ی مه‌ستییه‌که‌ت چاره‌سهر بکه‌م.

به‌لام (کاپتا) نه‌یده‌توانی له کووپه‌که بیته دهره‌وه چونکه گۆزه‌یه‌کی بچووک بوو و من، یارمه‌تیم دا تا هاته دهره‌وه و بوئه‌وه‌ی کاریگه‌ریتی شه‌را به‌که له ناو ده‌ماریدا دهریچیت، (مسهل)م دهرخوارد دا، چونکه دهرمانی کاریگه‌ر بو له‌ناو بردنی مه‌ستی، دوا‌ی له خه‌و هه‌لسانی شه‌رابخۆر (مسهل)ه، له به‌ر نه‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی من جگه له سهرخوشی شه‌راب، گرفتاری نه‌شئه‌ی تریاکه‌کش بیوو و بوئه‌وه‌ی له ناسه‌واری تریاکه‌که رزگاری بکه‌م په‌تیکم به پشتییه‌وه به‌ست و خسته‌م ناو ئاوی رووباره‌وه.

(کاپتا) له پاش نه‌مانی کاریگه‌ریتی دهرمانه‌که، له‌مه‌ستی شه‌را به‌که ههر زوو رزگاری بوو و وتی چیتره‌ه‌ست به‌سهر ئیشه‌ناکه‌م. به‌لام وه‌ک بلتی به‌ته‌واوه‌تی له خه‌و هه‌لنه‌ساوم چونکه حه‌ز ده‌کهم بنووم.

تیگه‌یستم که مه‌یلی نه‌و بو نووستن به‌هوی کار تیگه‌کردنی تریاکه‌که‌وه‌یه‌که‌وا زوو له‌ناو ناچیت و ماوه‌یه‌ک ده‌خایه‌نیت. پیم وت: تو رۆژتیکی تره‌ه‌ست به‌هیچ یه‌کیک له‌م نازارانه‌ی نه‌مرو ناکه‌ی و به‌ته‌واوی چاک ده‌ببیه‌وه، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌هوی هه‌ره‌شه‌ی هم ژنه‌و ناراحه‌تییه‌کانی پی خواردنی دهرمانه‌کانی من بایی پیویست ته‌می بوویته، من چاوپوشی له بی ریزی کردنه‌که‌ت ده‌کهم.

(کاپتا) وتی: بو من به‌رامبه‌ر به‌تو بی نه‌ده‌بیم کردووه؟

وتم: به‌لئ، تو دوینی به‌هوی خواردنه‌وه‌ی شه‌راب و گالته‌پیگه‌کردنی نه‌و خه‌لکه‌ی که تو یان کردبووه وه‌سیله‌ی گالته‌پیگه‌کردنی خو یان، به‌شپه‌یه‌ک مله‌ور

ببوی که دووچار بهرامبهر به من بچ ئەدەبیت نواند، بەلام بۆ ئەوەی بزانی که جیاوازیی نیوان خواوەندیک و بەندەیهک چەندە، لیت خۆش دەبم، بەلام ئەووە بزانه که ئەگەر من دویتنی له کاتی خۆرتاوابووندا تۆم له مەرگ رزگار نەکردایە ئیستا تۆ لەم کووپه بچووکه دا له تەنیششت کووپه کانی تر، له ساردخانه کهی کۆشکی پاشادا ببوی، بەلام بەبچ گیان. چونکه (بورابورباش) تۆی دەکوشت.

ئینجا رووداوه کانی دوینیم به تیر و تەسەلی بۆ گتیرایه وه، بەلام (کاپتا) باوهری نەدەکرد و وای دەزانی درۆ دەکەم. بەلام ئامادەبوونی (مینا) ناچاری دەکرد هەر چیه کی پچ دەلیم باوهر بکات. دواي ئەوەی تیم گەیاند که دویتنی چ مەترسییهک هەرەشە ی لئ دەکرد و وتم: ئەگەرچی ئیمه له بابل ههلهاتووین بەلام هیشتا ئەوەندە لهو شارە دوور نەکووتووینە تەووە که له مەترسییهکان رزگارمان بووبیت و ئەگەر پاشای بابل دەستگیرمان بکات سەر بەرەو ژێر له دیواری بابلدا ههلمان دەواسیت.

سەول لیدەرە کانی ئەم کەشتییهش ههلهاتن و ئیمه ناتوانین بههۆی ئەوانه وه کەشتییه که لئ بخورین و خۆمان بگهیهینه ولاتی (میتانی) و تۆ که بهندهی منی ئیستا دەبچ رینگا چارهیه کمان بۆ بدۆزیتە وه که هەرچی زووتر له نزیک بابل دوور بکهوینه وه و له بهر ئەوەی له دویتنی ئیواره وه تا ئەمڕۆ هیچمان نەخواردوو پتووستیمان به خواردنه و برۆ لەم گونده که له دوور ه وه دهیبیرئ خواردنمان بۆ بکړه و له گهڵ خۆتدا بیهیتنه وه و له کاتی رویشتن و گهرا نه وه ئەقلت به کار بهیتنه که چۆن ئیمه دهتوانین رابکهین و گیانی خۆمان له تهوره بی (بورابورباش) رزگار بکهین.

(کاپتا) به دوو ههلقه مسه وه رویشت و له کاتی کدا که باریکی به کۆله وه بوو گهرايه وه بینیم دوو گۆزه خواردنه وه و هندی خواردن له ناو کۆله کهی پشتیدا به.

وتم: (کاپتا) ئایا بیرت له وه کرده وه که چی بکهین؟

وتی: بهلئ گوره ی من، لیره وه که رویشتم بیرم کرده وه و له هاتنه وه شمدا هەر لیکم دەدايه وه و تیگه یشتم که من دویتنی خەوم نەبینبوو و ئەوەی بینبووم له بیداریدا رووی دابوو و له بهر ئەو شەراب تاوانی نییه، چونکه هۆی بینینی ئەو شتانه مەستی نەبوو و من له ههله دا بووم که ئەمڕۆ تۆبەم کرد که چیی تر شەراب نەتۆشمه وه.

(کاپتا) ئەمە ی وت و بهبچ ئەوەی چاوهروانی ئیزن دانی من بیت، یه کیک له گۆزه کانی ههلهگرت و دەستی به خواردنه وهی کرد و جار به جار بۆ تازه کردنه وهی ههناسه، دەمی له گۆزه که ههلهگرت و ستایشی خوايه کانی میسر و تەنانەت بابلیشی دەکرد. دواي ئەوەی ئەوەندە نووشییه وه که چی تری پچ نەخورایه وه گۆزه نیوه به تالە که ی له ژیر میزی کەشتییه که دانا، که شویتیکی فینک بوو و هەر لهوئ راکشاو نووست.

من ئەوەندە لەم کرده وه یه ی توره بووم که ویستم به یه کیک له سهوله کان لئی بدهم و به سزای بگهیهنم، بەلام (مینا) نهیهیشت و وتی: بهنده کهت کاریکی ژیرانه ی کرد و ئیمه ش دەبچ ئەو بکهینه نمونه و شەراب بنۆشین، بۆ ئەوەی چالاک بین. چونکه ئەمڕۆ روژیکی خۆشه و (بورابورباش) ئەگەر هه موو روژئ دەسه لاتی هه بچ هەر نه بچ ئەمڕۆ توانای دەستگیرکردنی ئیمه ی نابیت و ئیمه ده بیت لەم روژه به هاره دا که گهغه کان له کهناری رووباردا شین بوونه و حاجی له ق له قه کان دهنگیان دیت و مراوییه کان به گهردنی بهرزه وه له ئاسماندا دهفرن که برۆن و هیلانه دروست بکهن و هیلکه بکهن، که لک وه رگرین. چونکه له وانیه روژیکی تری وه هه مان به نسیب نه بیت که تا ئەم راده یه خۆش و دلرفین بیت و دوايي خه فه تی بۆ بخۆین.

ئەم قەسە یه ی ئەو کاری له من کرد و وتم: (مینا) کاتی که له بابلدا بۆ بینینی ئەستیره ناسه کان چوممه بورجه که یانه وه له وانم بیست که چاره نووسی مرۆف له لایه ن ئەستیره کانه وه دیاری ده کریت و ئیمه ناتوانین چاره نووسی خۆمان

بگۆرپین، بۆیه پیشنیاره که ی تۆم به دلله و ئه مرۆ له م جیگایه دا به خووشی راده بویرین و له بهرته وه ی هه وا گهرم بووه، و اباشه بچینه ناو ئاوه که وه و له شمان فینک بکهینه وه.

جله کاتمان داکه ندو له رووباره که دا مه له وانیمان کرد و دوای فینک بوونه وه گه راینه وه که شتییه که وه ناغان خوارد و شه رابمان نوشیییه وه وه، مینا بۆ ئه وه ی نیشان بدات که چۆن بۆ خوییه که ی خۆی سه ما ده کات له سه ر که شتییه که سه ما ی کرد و من پیم وت: (مینا) له وه زیاتر سه ما مه که.

پرسی: بۆچی له وه زیاتر سه ما نه که م؟

وتم: له بهر ئه وه ی کاتێ که به نیگات که وه ک تریفه ی مانگی سه ر ئاوی رووباره، سه یری خۆره للات ده که ی و به ده ست ئاماژه ی بۆ ده که ی ده که وه م وه یادی میسر و هه ست به په ژاره ده که م^(۱) من نامه ویت به ژنیک بلیم که دلیم پیتته وه یه، چونکه جارێکیان قسه یه که ی وام به ژنیک وت و ئه و ژنه ئه وه ندو چاره رده شی کردم که هه یچ پزیشکیکی میسری تا ئه مرۆ هه ینده به ده بخت نه بووه.

(مینا) وتی: دیاره له ولاته که ی تۆدا ژنه کان پیاو فریو ده دن و به ده بختیان ده که ن. به للام من به ته ما نیم تۆ به ده بخت بکه م و فریوت بده م و خوی منیش ده لیت تۆ نابێ خۆت به ده ست پیاوه وه بده یت مه گه ر کاتێ که پیاویکت په سند کرد و من هه شتا پیاویکم نه دۆزیوه ته وه بۆ ئه وه ی بتوانم هه موو ته مه نی ژیانم له گه ل ئه ودا ببه مه سه ر، به للام پیم بلتی بزانه ئه و ژنه ی بووه هۆی به ده بختیت خه لکی کام ولات بوو و چۆن تۆی چاره ره ش کرد؟

وتم: ئه و ژنه منی خسته داوی خۆیه وه و هه ر چیه که ی هه مبوو لیتی سه ند، ته نانه ت وای لێ کردم گۆری دایک و باوکیشم بفرۆشم و نه متوانی دایک و باوکم له گۆره که ی خۆیاندا بشارمه وه.

(مینا) وتی: ئایا مه به ستت له م قسه یه ئه وه یه که تۆ ده ته ویست ئه و ژنه بکه یته هاوسه ری ژیان خۆت؟

وتم: به لێ.

وتی: ئایا ئه و بۆ ئه وه ی بپیتته هاوسه رت هه رچیه کت هه بوو لیتی سه ندی و تۆی ناچار کرد گۆری دایک و باوکت بفرۆشی؟

وتم: به لێ...

(مینا) وتی: ئه م ره فتاره تاییه ت بووه به ئه و، یان له ولاته که ی ئیوه دا هه موو ژنه کان ئه وه ان و بۆ ئه وه ی بینه هاوسه ری ژیان پیاویک، هه رچیه که ی هه یه لیتی ده ستین؟

وتم: ژنه کانی تریش بۆ ئه وه ی پیاویک که لکیان لێ وه رگری شتیکیان لێ ده ستین و له میسردا هه یچ ژنی به ی وه رگری شتیکی نابیتته هاوسه ری پیاویک.

(مینا) وتی: ئه مه نه ریتیکی وه حشیانه یه و ئه گه ر من باش تیگه یشتیم، له میسر هه ر پیاویک که بیه ویت ژن به یتیت ده بی زیر و پاره بدات و وه ک که نیز ژنه که بکریته وه، ئه گه ر نا ناتوانیت سوودی لێ وه رگری.

وتم: وایه، به للام چه ندیتییی زیر و پاره که جیاوازه و ئه و که سانه ی ده وله مه ندرن بۆ کرینی ژن پاره ی زیاتر ده دن.

مینا وتی: که واته جییی سه رسورمان نییه که بۆچی هه موو ژنه خۆفرۆشه کان له میسره وه دین، چونکه له جیگایه ک که ژن و میردایه تی به پاره به سترابیتته وه و تا پیاو پاره نه دات نه توانی ژن به یتنی و تا ژن کانه و نه گری میردی هه لنه بژی، ئیتر ژن و میرد چه ز له یه کتری ناکه ن و ته نها چه ز له پاره ده که ن و هه رکه سی کانه ی زیاتر بدات ژنه که جه رگی خۆی به ئه و ده سپیری. به للام من خه لکی ولاتیکم که له وی ژن و پیاو بۆ پاره تی که لیبی یه کتر ناکه ن و ئه و شتانه ی که خوییه کان به خۆراییی داویانه به ئه وان، بۆ فروشتن داینانین و له ولاتی ئیمه دا هه رگیز نه بیستراوه ژنی بۆ ئه وه ی پیاویک که لکی لێ وه رگری هه رچی هه یه تی لیتی سه نی و ته نانه ت گۆری دایک و باوکیشی لێ وه رگری.

لهوئ ههر ئهوهنده ژن و پياو يه کتريان به دل بيت، ئيتر دهبنه ژن و ميترد و نه ژنه که داوای شت له پياوه که دهکات و نه پياوه که له ژنه که.

من نه گهر خوّم تاييهت نه کردبايه به خوايه کهم، ههر پياويکم به دل بووايه به ميتردی خوّم هه لده بژارد و ئه مړوش که خوّم تاييهت کردوه به خواوه ديسانه وه ده توانم پياويک هه لېژيرم که به دلّم بيت، به مهر جي کچينييه کهی خوّم پيشکesh به خواکه م بکه م، پاشان شوو بکه م.

وتم: (مينا) دنيا به فرراوانه و له م دنيايه دا خوايه کان زورن و ئه وهنده ژماره يان زوره که هيشتا کهس په پيدا نه بووه که بتوانئ ناويان له بهر بکات و له ههر سه رده ميکدا خه لکی له ترسا خواي نوئ بو خويان په پيدا دهکن و ده پيه رستن و له بهر ئه وه تو ده توانی واز له خوايه کهی خوّت به يئنی و له گه ل مندا بييت بو ولاتئ که له ويذا خوايه کهت دهسه لاتئ نه بييت و له وئ خواي تری لتيه که ناچارت ناکه ن کچينييه کهی خوئيان پيشکesh بکهی و له ويذا تو ده بيته خوشکی من، واته ده بيته هاوسه رم.

(مينا) وتی: من بو ههر ولاتئ بروم دهسه لاتئ خوايه کهم ده مگر يته وه و هه رگيز جيگايه ک نييه که بتوانم بزي بروم و دهسه لاتئ خوايه کهم له ويذا نه بييت. دوايي مينا ليم نزيک بووه وه و دهستی گرتم و وتی: من توّم به دلّه و ئاماده م بيمه خيژانی تو، به لام ناتوانم بهر له وه رگرتنی ره زامه نديی خوايه کهم بيمه هاوده مت، چونکه من موئکی خوايه کهی خوّم.

وتم: (مينا) ئه م قسه يه ی تو ده بکهی وهک قسه ی هه موو ژنه گه نج و جوانه کانی تره، که ههر کاميکيان بو ئه وهی نازاری ئه و پياوه بدن که خوشيان ده ویت، به هانه يه ک ده وژنه وه. يه کيکيان ده لیت خوّم ده وييت به لام زيّر و پارته نييه .. يه کيکی تر ده لئ خوّم ده وييت به لام له بهر ئه وهی خواکه ی من ناپه رستی ناتوانم بيمه هاوسه رت و .. توّش ده لئیی ئاماده م بيمه هاوسه رت به لام له پيشا ده بی ره زامه نديی خواکه م وه رگرم.

(مينا) وتی: من ژنيکی نه زان نيم و جگه له زماني ولاته کهی خوّم زماني ميسری و زماني بابلش ده زانم و ئه توانم ناوی خوّم به سی شيوه بنووسم. من ده زانم که خه لکی له ولاته جيا جياکان خواي جوړ او جوړ ده په رستن و ئاگادارم که له هه موو ولاتاندا ئه وانه ی ده و له مه ندن باوه ريان به خواکانی خويان نييه، به لام له بهر دوو مه به ست وای دهرده خه ن که باوه ريان پيئانه، يه کيکيان ئه وه يه که داب و نه ريتيان وايه و، دوو مه يان ئه وه يه که له بهر ئه وه وای دهرده خه ن که باوه ريان به خوايه تاکو بتوان چيني هه ژار و به نده کان به کار بگرن که ئه وانيش باوه ريان به هه مان خواي ئه وانه و به ره نجی ئه وان خويان زياتر ده و له مه نند بکه ن چونکه نه گهر چيني هه ژار و به نده کان بزائن که ده و له مه نده کان باوه ريان به خواکان نييه ليئيان هه لده گه رپنه وه. هه روه ها باوه ري چيني هه ژار و به نده کان به خواکان له ميسر و بابل و شوپنه کانی تر باشترين هوکاره بو گوئپرايه ل راکرتنی ئه و خه لکه و ئه و نه دی که ئه م بير و باوه ره هه ژارو کزيه کان ملکه چي ده و له مه نده کان دهکات، ترس و قامچی و مهرگ، ئه وه نده ناچار يان ناکه ن ملکه چ بن.

من هه موو ئه مانه ئه زانم، به لام له بهر ئه وهی له مندالييه وه منيان به باوه ري خواکه مه وه په روه رده کردوه و به رده وام خه ريکی سه ما کردن بو خواکه م بوومه هيچ هيژنيک ناتوانئ ئه و باوه رهم لي بسه نيسته وه و نه گهر توّش وهک من له مندالييه وه له بهر ده م گايه کاندا سه مات بکر دايه و له کاتی سه مادا به نيوان شاخه نووک تيژه کانيدا بازت بدايه و به پاژنه ی پيت له کاتی بوړاندنياندا بدايه به لموزباندا، ده تزانی که من چي ده ليم و ئه و که سه ی به م شيوه يه باوه ري به خواي خوئ هه بييت ئيتر له باوه ره کهی پاشگه ز نابيسته وه. به لام دلنيام تو هه رگيز سه ماي کچ و کووره گه نجه کانت له به رده م گايه تووره کاندا نه بيئيوه.

وتم: من بيستوومه که له هه نديئ له ولاتان له گه ل گادا ياری دهکن و له به رده ميذا سه ما دهکن و تووره يان دهکن و وام ده زانی ئه م کاره بو ئه وه يه ته ماشاچيه کان خو شحال بکه ن. به لام له وته کهی توّدا دهرده که وييت که ئه م کاره

هۆبه کی ئایینی هیه و بۆ ئه وه له بهردهم گایه که دا سه ما ده که ن که ئه رکیتی ئایینی خۆیان جی به جی بکه ن و ئیمه ش له ولاتی میسر دا گا ده په رستین، به لام ئه و گایه ی ئیمه ده په رستین له گه ل گایه که ی ئیوه دا جیا وازه، چونکه ئیمه ته نیا یه ک جوړه گا ده په رستین و ئه م گایه که خاوه نی هه ندی نیشانه ی تاییه ته و له هه ر نه سلیتی مرؤفدا، واته هه ر بیست سا ل جار یک ده رده که وی. کاتیک گایه ک په یدا بوو که ئه و نیشانه دیاری کراوانه ی تیدا بوو، ده زانین که خاوه ن نیشانه کانی خوایه تییبه و ده په رستین تا کو ده مریت. به لام ئیمه هه رگیز له به رده م گایه کاندایه سه مانا که یین و کچینی کچه کانی میسر پیشکه شی گایه نیره کان ناکه یین له کاتیکدا که تۆ ده ته وی پیشکه شی گایه کی بکه ی و ئه گه ر بریار وایه که ئازهلک سوود له کچینی که ی تۆ وه برگری بۆ چی پیشکه شی سه گ و ئه سپی ناکه ییت؟

(مینا) له م قسه یه ئه وه نده تووړه بوو که دوو شه قه زلله ی به هیزی کیشا به بنا گویمدا و رهنگی له تووړه پیدا ره ش هه لگه راو وتی: ئه ی پزیشکی میسر یی نه زان، له باره ی شتی که زانیاریت له باره یه وه نییه قسه مه که، چونکه زانیاری تۆ له مه ر خوایه که ی من له زانیاری میشتیک له باره ی زیر و زیوه وه زیاتر نییه. له و کاته دا که دهم و چاوم له شه قه زلله کانی مینا ده کزایه وه، تیگه یستم که زۆر لی کردن سوودی نییه و (مینا) رازی نابیت بیته هاوسه ری من، مه گه ر ئه وه ی که سه ره تا به سازدانی مه راسیمیک بوونی خۆی پیشکه شی به خواکه ی بکات، بۆیه به ره و دواوه ی که شتیبه که رویشتم و بۆ خۆخافلانن دهستم کرد به ریکه خستنی ده زمانکانم.

(مینا) ش له به شی پیشه وه ی که شتیبه که دهستی به سه ما کردن کرد و من تیگه یستم که ئه م سه مایه ته نها بۆ په رستنی خواکه ی نییه، به لکو مه شق ده کات بۆ ئه وه ی ماسولکه کانی له شی به رده وام له فه رمانیدا بن.

(مینا) به شتیبه که سه مای ده کرد که مه حال بوو سه ما که ریکی ئاسایی

بتوانی به و جوړه سه ما بکات. چونکه هه ندی جار له پی هه ر دوو دهستی به سه ر که شتیبه که وه دنووساند و قاچه کانی وها به رز ده کرده وه که ده تگوت که رته داره و هه ندنی جاریش خۆی به ره و پشت ده چه مانده وه که سه ری ده گه یشته زه وی به بی ئه وه ی قاچه کانی له زه وی جیا بینه وه.

کاتی که من ئه و سه مایه سه رسوره یته ره ییم بینی که بۆ خواکه ی ده کرد زانیم زۆر لیکردن له گه ل مینادا سوودی نییه و که سیک که ئه م زه حمه ته سه ختانه بۆ خواکه ی خۆی بکیشی، ئاماده نابیت بیته خوشکی من، مه گه ر له پیشا کچینیبه که ی خۆی پیشکه شی به خواکه ی بکات. که سی که تا ئه م راده یه باوه ری هه بیت داوایکردنی شتیک که دژی ئایینه که یه تی له پیاوه تییبه وه به دووره. له به رئه وه په ریارم دا له وه و دوا چیی تر داوای لی نه که م بیته خوشکم.

(مینا) دوا ی سه ما کردن له شی خۆی شتیلاو کراسی له به ر کردو دوا یی له پیشه وه ی که شتیبه که دانیشتم و دهستی به گریان کرد. من وازم له که ره سه ی پزیشکی خۆم هینا و به ره و ئه و چووم و زۆر به نه رمی پیم وت: (مینا) ئایا تۆ نه خۆشی؟

(مینا) وه لامی نه دامه وه و دهستی لای برد و زیاتر گریا.

وتم: (مینا) ئه گه رچی من زۆر دلیم به تۆوه یه، به لام دلنیابه بۆ ئه وه ی خه مبارت نه که م هه رگیز داوات لی ناکه م بیته خوشکی من و له من مه ترسه.

(مینا) سه ری هه لبری و فرمیسکی چاوی سپیه وه و وتی: تۆ چه ند نه فامی که وا تیده گه ی من له تۆ ده ترسم. من هیچ ترسیکم له تۆ نییه و بۆ تۆ ناگرم، به لکو بۆ چاره نووسی خۆم ده گریم که منی له خواکه م جیا کرده وه ئه گه ر له خواکه م دانه برامایه ئه وه نده لاواز نه ده بووم که نیگای پیاوکی وه ک تۆ به ینیته له رزه.

من ده ستیم گرت و ئه م جار هیان ئه و دهستی لانه برد و رووی کرده من و وتی: سینۆه له به ر ئه وه ی تۆ منت له پاشای بابل رزگار کرد، من ده بوایه به

پاداشتی ئەم یارمەتییەت ببوومایەتە هاوسەری ژبانت، بەلام ئەگەر تۆ بتزانیبایە
خواکەیی من کێیە، سەرت لەو نەدەسورما کە ناتوانم پاداشتەکەت بدەمەوێ.
ئیمە نابیت لە بارەیی خواکەمانەوێ لەگەڵ بیانییەکاندا زۆر بدوین و هەرچییەک
دەزانین پێیان بلین، بەلام من دەتوانم پیت بلیم کە خۆی ئیمە خۆی دەریایە و
لە ئەشکەوتیکە کە لە ناو شاخیکدا و هەرکەسێ دەچیتە ناو ئەو ئەشکەوتەوێ
ئەگەرچی دەتوانی لەوێ بیتە دەروە، بەلام لەوێ ئەوێندە هەست بە بەختەوێ
دەکات کە هەرگیز نایەتە دەروەو هەر لەبەر ئەوەش تا ئەمڕۆ کەس لەو
ئەشکەوتە نەهاتۆتە دەروە. هەندێ دەلین خواکەیی ئیمە ئەگەرچی خۆی
دەریایە، بەلام لە شێوەی مانگادایەو هەندێ دەلین کە لە شێوەی مەرۆشە، بەلام
سەری لە مانگا دەچیت.

هەموو سالی لە ناو کچە گەنجەکاندا کە پێشتر فێرە سەمابوونە، دوانزە کەس
بە تیروپشک هەڵدەبژێردرین و هەر یەکە لەم دوانزە کەسە لە مانگیکدا یەک
جار بە تەنیا یی لە کاتی مانگەشەودا دەچیتە ئەشکەوتی خوا. منیش لەو دوانزە
کەسە بووم کە دەبوا یە لە شەویکی مانگەشەودا بچووومایەتە ناو ئەشکەوتەوێ،
بەلام لەبەر ئەوەی منیان رفاندو وەک کەنیز بە پاشای بابلیان فرۆشتم، نەمتوانی
بەم بەختەوێیە گەورەییە بگەم. من لە هەموو ئەو کاتانەیی دیلیتیدا بیرم لەو
ئەشکەوتە دەکردەوێ ئیستاش هەر لە یادی ئەوێ و لە یادی خواکەمدام و هیچ
ئارەزوویەکم نییە جگە لەوێ برۆم و کچینی خۆمی لەو ئەشکەوتەدا پێشکەش
بکەم و ئەگەر لە ئەشکەوتەکە هاتمەدەرێ، دەبمە ژنی تۆ، بەلام وەک پێم وتی ئەو
کەسانەیی کە دەچنە ئەشکەوتی خواکەمان بەرادیەیک هەست بە بەختیاری
دەکەن کە هەرگیز لەوێ هەنگاو نانیە دەری.

وتم: (مینا) ئیستا زانییم کە تۆ خەلکی دورگەیی (کریت)ی^(۲). چونکە ئەو
کاتەیی لە سووریا بووم ئەو دەریاوانانەیی لە دورگەیی (کریت)ەوێ دەهاتن
دەیانگوت: خۆی دانیشتوانی دورگەیی (کریت) لە ئەشکەوتیکدا دەژیت و لە

شێوەی گادایەو من نامادەم تۆ ببەمە دورگەیی (کریت) بۆئەوێ چۆنی خۆت حەز
دەکەیی لەگەڵ خواکەتدا رەفتار بکەیت.

(مینا) وتی: (سینۆه) لە ناو هەموو ئەو پیاوانەیی من بینومە تۆ تاکە
کەسیکی کە پەسندم کردوویت، چونکە جگە لەوێ گیانی منت رزگار کردووە،
لە تۆدا هەندێ شت هەییە کە من بۆلای خۆی رادەکێشی، بەلام نازانم چییە. من
حەز دەکەم لە ئیستاوێ تا ئەو کاتەیی دەگەینە (کریت) من و تۆ بەخۆشی بژین و
دیسانەوێ دەلین دوا ی ئەوێ خۆم پێشکەشی خواکەمان کەم کرد ئەگەر لە
ئەشکەوتەکە هاتمە دەروە شوو بە تۆ دەکەم.

لەو کاتەیی مینا بە پەنجەکانی خۆی دەموچاوی منی نەوازش کردو دەموچاوی
خۆی لیم نزیک کردەوێ لێوێکانی لە دەموچاوی من دەخشان و منیش
دەموچاویم ماچ کردو ئەوێندە چێژم وەرگرت کە ئەگەر ببوایەتە خوشکیشم تا ئەو
رادەییە هەستم بەخۆشی نەدەکرد.

کاتی شەو داهاات بەندەکەم لە خەو هەلساو باویشکیکی داو دەستی بە
چاویدا هینا ووتی: ئەیی (ئاموون) خۆی گەورەیی میسر، من سوپاست دەکەم کە
ژانە سەرەکەمت چاک کردەوێ و ئیتر سەرم وەک کەرته مسیک کە دەبخەنە نێوان
سندانی ئاسنگەر و چەکوشە گەورەکەیی، ئازار ناکێشی، بەلام سکم ئەوێندە
برسییە کە دەلێی چەند شیریکی گەنجی برسیی تێدایە و داوای خواردن دەکەن.

دوایی بەبێ ئەوێ چاوەروانی ئیزنی ئیمە بیت هەلساو هەندێ لەو
خواردنەیی خوارد کە خۆی کریبووی و لە کاتی خواردنی گوشتی بالندەکان،
ئیسکەکانی فری دەدایە ناو رووبارەوێ.

۱- لە زمانی فارسیدا، ئەویش لەکاتی رۆژ، نیگای ژن ناشوێتین بە تریفەیی مانگی سەر رووبار،
بەلام لەم کتیبەدا هەموو تەشبیهاکان و هەرەها شێوەی دەرپینی قسەکان میسراییە، چونکە

نوسهر ناوی رووداو و بابته‌کانی له میژوووه وەرگرتوووه. له‌به‌رئه‌وه خۆینه‌ران نابیت گله‌یی له وەرگێتی بکه‌ن که بۆچی نیگای مینای به شوپهان‌دن به تریفه‌ی مانگی سه‌ر رووبار، وه‌سف کردوووه- وەرگێتی.

۲- دورگه‌ی کریت دورگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه له ده‌ریای ناوه‌راست که له رابردوو‌دا خاوه‌ن شارستانییه‌تیکی دره‌وشاوه بووه- وەرگێتی.

بووینه سی گالتەچی گەرۆک

کاتی برسپه تیبه که ی نیشته وه وتم: (کاپتا) تۆ قەرار بوو ریگا چاره یه کمان بو بدۆزییه وه و پیمان بلتی که پیوسته چی بکهین، بوئوه ی خویمان رزگار بکهین، چونکه دوور نییه سه ریازه کانی پاشا به دوای ئیمه وه بن و بیانه ویت دستگیرمان بکه ن.

(کاپتا) وتی: ئە گەر من باش تیگه یشتیم تۆ وتت پاشای بابل تا سی رۆژی تر به شوین تۆدا ناگه پیت و برپاری داوه که تا سی رۆژی تر ههنگاو نه نیسته کۆشکه وه وه له م رووه وه ئەو بیر له تۆ ناکاته وه و واده زانیت که له شوینیکی دوور خه ریکی مۆمیایی کردنی لاشه ی منی. به لام له وانه یه سه ول لیدره کانی که شتییه که مان، یان نیره مووکه کانی حه رم ئەم بابته یان به پاشا راگه یاندی که ئە گەر وایت جیی مه ترسییه وه ده بی رابکه ی ن. چونکه ئە گەر (بورابوریاش) من دستگیر بکات ده رخوا ردی شیره که ی خویم ده دات و تۆ و ئەم ژنه سه ره ره و ژیر له شووره ی بابل وه هه لده واسی هه تا گیانتان ده ر ده چی. ئە گەر تۆ به هۆی تریاکه وه منت بی هۆش نه کردایه و هه ست و هۆشم له جیی خویدا بوایه ئیوه م رینومایی ده کرد، به لام ئەم تریاکه ی تۆ ئە وه نده منی شیواندوه، که ئە گه رچی سه ر ئیشه که م نه ماوه، به لام هیشتا هه ر گێژم و له گه ل ئە وه شدا که تۆ تریاکت ده رخوا رددابووم و منت خه ستبووه ناو کوپه وه (که ئەم بابته به پیچه وانه ی ئابروومه ندی نییه) من لیت خویش ده بم.

وتم: (کاپتا) واز له م قسانه بهین وه چاره یه کمان بو بدۆزه ره وه که بتوانین خویمان رزگار بکهین.

(کاپتا) وتی: من ده زانم که تۆ به بی من وهک به رخیکی که دایکی خو ی ون کردی و به رده وام به ع به ع بکات و ئە گه ر من نه بووما یه تا ئیستا له بهر ئە وه ی نه تده توانی خو ت له کاره ساته کان رزگار بکه ی گیانت ده سپارد.

وتم: پیمان بلتی چی بکهین و چون رابکهین؟

وتی: ئەم که شتییه که پیشتر ده سه ول لیدره ی هه بووه، گه وره یه و ئیمه ش ناتوانین به دوو که س (چونکه ئەم ژنه ناتوانیت سه ول لی بدات) ئەم که شتییه به ره و پیش بهین و به پیچه وانه ی رژی ئاوه که سه فه ر بکهین. له بهر ئە وه ده بیت واز له سواریوونی که شتی بهین و له جیاتی ئە وه هه ول بدهین دوو گو ی درێژ بدزین و له ریگای وشکانییه وه درێژه به سه فه ره که مان بدهین. له م سه فه ره دا ئیمه خویمان وهگ گالتەچییه گه رۆکه کان لی ده کهین و کراسی کۆنه له به رده کهین و به رۆژ ریگا ده برین و شه وان له ئاوه دانییبه کان به هۆی فال گرتنه وه و گالتە و گه ف و سه ما کردن گوندنشینه کان سه رگه رم ده کهین و ئە گه ر کرا هه ندی مسیشیان لی وه رده گرین. تۆ ده بی پزیشکییه که ی خو ت بشارییه وه له جیاتی ئە وه وهک ئە ستیره ناسه کانی بابل سه یری به ختی خه لکی بکهیت و منیش به هۆی حه که یه تی پیکه نیناوییه وه ده یانه یتمه پیکه نین. (مینا) ش به سه ما کردن مه شغوول ده بیت. هه روه ها ده بی خیرا لی ره برۆین، له بهر ئە وه ی سه ول لیدره ره کان ده نه فه رن و به زوویی به سه ر ترسی خو یاندا زال ده بن و هه ول ده دن که شتییه که یان ده ست بکه ویتته وه. منیش هه ستم کرد که (کاپتا) راست ده کات و ئە وان له وانه یه بیته وه و هیش بکه نه سه رمان تا کو که شتییه که یان له ئیمه سه نه وه.

ئیمه جل و به رگی خویمان به قور و لیته ی رووباره که پیس کرد و زی و پاره که مان له ناو خویماندا به ش کرد و له ناو (هه میان) ی^(۱) ژیر کراسه کائماندا شاردمانه وه.

(کاپتا) وتی: شتومه کی پزیشکییه که ت به خه ره ناو ئاوی رووباره وه، به لام

من دهستم له که رهسته کان بهر نه ده بوو و خستمه ناو لباده که ی که (مینا) ی تیدا پیچرابووه و ده نامه کۆلی (کاپتا) و له گه لّ تاریک بوونی ههوا به ناو کیلگه کاندای بهر ی که وتین و خۆمان گه یانده ئه و ریگایه ی که کاروانه کان پیدایا ده ریشتن.

ئه و شه وه تا به یانی بهر پتوه بووین و به ره به یان گه یشتینه گوندیک که دانیشتوانی ئه و ی تا ئه و کاته به ده گمهن رهنگی کازایان بینیبوو و له خانوی قوردا ده ژیان و زهویان به دار و بهردی تیژ ده کیلا.

من به (کاپتا) م وت: دزینی دوو گویدریتز باش نییه، چونکه دانیشتوانی ئه و جیگایه مان لی ده بنه دوژمن و وا باشتره که دوو گویدریتز یان لی بکړین و مسیان پی بهدین.

ئیمه به هندی مس بووینه خاوهن دوو گویدریتز و، (کاپتا) له هه لگرتنی باره که رزگاری بوو و له وه بهدوا له ریگا دوور و دریتزه کانی بابلدا دریتزه مان به پیرهوی داو هه موو روژی دوا ی گهرم بوونی ههوا له گوندیکدا ده وه ستاین و له مهیدانی گونده که، یان له که ناری رووبار هونه ره کانی خۆمان پیشانی گوندنشینه کان ددها.

من به و شیوه یه ی که له بورجی بابلدا بینیبوووم فالّم بو لادییه کان ده گرتوه و موژدهم پیده دان که به رو بوومیکی فراوانیان ده ست ده که ویت و ئاوی رووبار بو ئاودیری کیلگه کان زیاد ده بیت و ژنه کانیان کورپان ده بیت و ئه گهر گه نجه کان داوای فالّم گرتنه وه یان لی بکرده مایه ده موت کچیکی جوانت به نسیب ده بیت. من نه مده ویست راستییه کانیان پی بلیم، چونکه ئه گهر بمگوتایه که فه رمان به ره کانی وه رگرتنی سه رانه، دانه ویله و ئازه له کانیان به زور لی ده ستیتن و به دار پشتیان شین ده که نه وه، ئاوی رووبار بهرز ده بیتته وه و نیوه ی کیلگه کانیان ئا و ده بیات و نیوه که ی تریشی کولله ده یخوات، ئه وان که خه لکیکی ساده بوون تووشی نائومی دی ده بوون.

هه رچه نده زیاتر به ریدا ده ریشتین و خور لی دی دده این، زیاتر له سی گالته چی که رپوک ده چووین و که ده گه یشتینه هه ر گوندیک له و کاته دا که من فالّم بو خه لکی ده گرتوه، (کاپتا) به هه کایه تی سه یرو سه مه ره و نوکته ی خوش ئه وانی ده حه په ساند، یان وای لی ده کردن پی بکه من.

کاتی (کاپتا) له هه کایه ته کانییدا ده یگوت: که له جیهاندا گه لانییک هه ن که کاتی به ریدا ده روژن سه ریان له له شیان جیا ده که نه وه و ده یخه نه بن هه نگلیانه وه، بو ئه وه ی قورسای نی خاته سه ر له شیان، یا خود که ده یگوت: ده بنه گورگ یان مه ر، ئه و خه لکه ساده دلانه باوه رپان به قسه که ی ده کردو که سیان نه ییده پرس ی ناخر کاتی که سه ر له له ش جیا بووه و هه چو ن خاوه نه که ی زیندوو ده مینیت.

ئیمه له م سه فه ره ماندا له بری به های خواردن هیچ کازایه کمان نه دا، چونکه که ده گه یشتینه هه ر شویتیک هه ره ئه وه نده فالّم گرتنه وه ی من و قسه کانی (کاپتا) و سه مای (مینا) ده ستی پی ده کرد، ئه و خه لکه ئه وه نده خوار دنیان بو ده هیتانین که زیاد له پتوبست بوو.

له و سه فه ره دا ئه گهر چی نه مده ویست پزیشکی بکه م، به لام کاتیک که ده چووینه گوندیکه وه من له شه توو کاوییه کانی پیاوان و ژنانم ددی پیتانم ده وت که چو ن به هوی زه ریخ و قسل توو که زیاده کانی له شیان لی بکه نه وه، بو ئه وه ی له خوراندن و ناشیرینی پاریزراو بن. کاتیک که هه ستم ده کرد چاوی گوندنشینه کان عه بیداره و ئه گهر چاکی نه که نه وه کویر ده بن به خورایی چاکم ده کردنه وه. ژنه کان کاتیک که قسل و زه ریخه که یان به کار ده هیتا و ده یاندی که له ناکاودا وه ک کچی ده سالان له شیان بی موو و سپی بووه ته وه به راده په ک خوش حال ده بوون که خوشترین خوار دنیان پیشکه شی ئیمه ده کرد. من جگه له وه ی به هوی چاره سه رکردنی لادییه کان ئه وانم له خوم رازی ده کرد، به م چاره سه رانه مه شقم ده کرد که زانیاریه پزیشکییه کانی خوم له بیر نه که م و

لیهاتوویی دهستم بۆ نهشته رگه ری کردن له ناو نه چی.

به هۆی سه فهرکردن له سه رزه مینی گه رمی بابل قاچه کانم تلۆقی کردو دهستم ئاوله ی دهرکرد و رهنگی پیستی له شم و دم و چاوم رهش هه لگه را، به لام هه همیشه دلخۆش بووم و له ناخی دلمه وه خۆم به شادمان ده بینی چونکه (مینا) هاوشانم بوو و هه رکاتی لیم دهروانی ئه و بزیه کی دههاتی.

شهوان که دنووستم مینا له ته نیشته منه وه پشووی ده داو به یانی که هه لده ستامه وه به ره له وهی که شتی تالتوویی خۆر له ئاسماندا ببینم سهیری دم و چاو و نه ندانه کانی (مینا) م ده کرد که له چاومدا له خۆر جوانتر بوو.

جگه له (مینا) ش له وه سه فهردها به ته واوه تی خۆم له تنگ و چه له مه کانی ژیان ئاسوده ده بینی و هیچ خه میکم بۆ سه رده می ئیستا و داها توو نه بوو و هیچ کاریکی خیرام نه بوو که بۆ نه نجام دانی خۆم به دلته نگ ببینم.

ئیمه زیاتر کاتی تاریکی، واته له نیوهی شه ودا به ری ده که وتین بۆ ئه وهی له گه رمای خۆر پارێزراو بین و کاتی که خۆر هه ندی به رز ده بووه بی ئه وهی خۆمان ماندوو بکه یین له یه که مین ئاوه دانیدا ده وه ستاین و پشوومان ده دا و نزیکه ی نیوه رۆ له خه وه هه لده ستاین و لادییسه کانمان له ده وری خۆمان کۆده کردوه و تا خۆرئاوا بوون کاته کانمان به سه رگه رم کردنیان ده برده سه ر و ئه م کاره به لای خۆشمانه وه خۆش بوو، چونکه ئیمه له وان زیاتر تام و چیژمان له کاره کانمان وه رده گرت.

کاتی ده بووه شه و گوندنشینه کان دنووستن ئیمه ش دنووستین و رۆژی دواتر به ری ده که وتین و ئه م شیوه یه تا ئه و رۆژه ی که گه یشتینه سه ر سنووری ولاتی (میتانی) به رده وام بوو.

پاش ئه وهی گه یشتینه سنووری (میتانی)، دوو شوان که بینیان ئیمه خه لکانیکی هه ژارین به زه بیان پیمان ها ته وه بی ئه وهی پاسه وانه کانی سنوور سه رنجمان بده نی ئه وان رینوما ییان کردین و ئیمه یان برده ناو ولاته که وه و

چوینه شاری (میتانی) و له ویدا جل و به رگیکی شیای خۆمانان کپی و له شمان شوش و جله کانمان له به رکرد و له یه کیک له میوانخانه کاندان نیشته چی بووین. له بهر ئه وهی زێر و پاره کانمان که م ببوووه دوا ی ئه وهی چوینه ناو (میتانی) بریارم دا ماوه یه ک پزیشکی بکه م که به هۆیه وه هه ندی پارهم ده ست بکه ویت.

به زوویی ژماره ی ئه و که سانه ی دههاتنه لام ئه وهنده زیادی کرد که ناچار بووم به هه ندی له نه خۆشه کانم بلیم له رۆژه کانی تردا بۆ چاره سه ری نه خۆشییه که یان بینه وه لام. (مینا) زۆر سه رنجی دانیش تووانی (میتانی) راده کیشا و هه ر پیاویکی ده وله مه مند که چاوی پی ده که وت، ده یویست لیمی بکریته وه، به لام من ئاماده نه بووم مینا به رۆشم، چونکه بوونی ئه و بۆ من وه ک پیویستی تیشکی خۆر و خواردنی لی ها تبوو.

(کاپتا) که له سه فهره که دا لاواز ببوو دیسانه وه قه له و بووه وه و هه ندی له ژنه گه نج و جوانه کان ده وره یان لیده دا و به حه کایه ته پیکه نینا و ییه کانی کاپتا کاته کانیان ده برده سه ر. یه کیک له حه کایه ته سه رنج راکیشه کانی کاپتا چیرۆکی یه ک رۆژ پاشایه تی کردنه که ی بابل بوو که له رۆژی سیانزه به می به هاردا بوو.

(کاپتا) بۆ گێرانه وهی ئه م چیرۆکه لی وه شاوه ییه کی تایبه تی هه بوو و ژنه کان له تاو پیکه نین له سه ر زه وی ده تلانه وه و ده بانگوت: زمانی ئه م پیاوه وه ک رووبار دوور و درێژ و خیرایه.

له (میتانی) دا کاتیکی خۆشم برده سه ر، تا ئه و کاته ی که ههستم کرد (مینا) شهوان ده گریه ت. من ده مزانی که هۆی گریانه که ی ئه وه یه که له خوایه که ی دووره، بزیه پیم وت: (مینا) من ده زانم که هۆی گریانه که ت چیه، چونکه پشتر پیم وتبووی که ده تگه یینمه وه (کریت) و هیشتا تۆم نه گه یاندۆته ئه وی. به داخه وه من ناتوانم له م کاته دا به ره و (کریت) سه فهر بکه م، چونکه ناچارم بۆ چی به چی کردنی کاریک بچم بۆ ولاتی (هاتی)، به لام له بهر ئه وهی

کهشتییه کانی (کریت) زور دین بو (هاتی) ده توانم تو به یه کییک لهو کهشتییانه بگه به نمه وه (کریت).

ئه وهی من به (مینا) م ده گوت زوریش له راستییه وه دوور نه بوو چونکه پیشتر باسم کرد فرماندهی سوپای میسر، پیتی سپارد بووم که بو ئه و ولاتانه بروم و له باره ی رهوشی سه ربازی ئه وان زانیاری په یدا بکه م و له گه رانه وه مدا بو میسر بو ی بگیرمه وه. یه کییک له و ولاتانه (هاتی) بوو که ده بوایه بچوو مایه و بزانیایه که پاشای ئه و ولاته چند سه ربازی هه یه وه که ل و په لی جه نگیان چونه؟ به لام جگه له وهش من نه مده ویست که (مینا) راسته وخو بو (کریت) بیه م و پیشکه شی خواجه که ی بکه م، به لکو ده مویست به ناوی سه فهرکردن بو (هاتی) هه ندیکی تر له لای خو می بیهیلمه وه.

وتم: مینا سالی یه ک جار له م ولاته وه دهسته یه ک بو ولاتی (هاتی) ده رو ن بو ئه وه ی باجی ولاتی (میتانی) بده نه پاشای (هاتی). ئه و کاته ی ئه م کومه له به ری ده که ون ریگا کان ده پاریزرین و دزه کان ناتوانن په لاماری رییواران بده ن. ئیستا کاتی به ری که وتنی ئه و دهسته یه یه و من ده بی سوود له م ده رفه ته وه ریگرم و به ره و (هاتی) بروم، ئه گه ر نا ناچار ده ب سه فهره که م تا سالی داها توو که کاتی به ری که وتنی دهسته ی باجه دو ابخه م. من زورت لی ناکه م له گه ل مندا به ره و ولاتی هاتی بییت، چونکه نامه ویت له مه زیاتر له خواجه که ت دوورت بخه مه وه و ئه گه ریش ده ته وی من لی ره وه تو ده به م بو سووریا که به که شتی بچیت بو کریت و خوشم ئه گه ر توانیم له کاتی خویدا بگه ریتمه وه و به فریای دهسته ی باج که وتم ئه و ا یه کسه ر له گه لیاندا ده چم بو هاتی و ئه گه ر به فریای ئه وان نه که وتم سه فهره که م دوا ده که ویت بو سالی ناینده.

(مینا) وتی: (سینوهه) من چه ز ناکه م به بو نه ی بردنی من بو سووریا له سه فهره که ی (هاتی) دوا بکه وی، چونکه بی گومان سه فهره که ی تو بو (هاتی) له چوونی من بو (کریت) گرنگتره. من بیستوومه له وشکانییه کانی ولاتی

(هاتی) کچه گه نجه کان له به رده م مانگاندا سه ما ده که ن و من ده توانم له وی مه شقی سه ما کردنی به رده م گایه کان بکه م. چونکه ما وه یه که ئه م سه مایه م نه کردووه و ده ترسم لیها تووی له شم بو سه ما کردن له کیس بچی.

وتم: من له باره ی سه ما کردنی به رده م گایه کان له ولاتی (هاتی) بی ناگام، به لام ده زانم که ده کری له ویوه به که شتی بچیت بو (کریت).

مینا وتی: تو بو هه ر شوینتی برۆی من له گه لتدا دیم، ئه گه ر چی بو ولاتی (هاتی) ش بییت.

به لام به نده که م (کاپتا) کاتی که بیستی ئیمه بو (هاتی) ده چین خه مبار بوو و به تووره بیه وه وتی: ئیمه هیشتا له مه ترسییه ک رزگارمان نه بووه تو ده ته وی گرفتاری مه ترسییه کی ترمان بکه ی، مه گه ر تو نازانی ئه و خه لکه ی له (هاتی) ده ژین وه ک درنده کانن و بیانییه کان ده کوژن بو ئه وه ی گوشته که یان بخون و ئه گه ریش نه یان کوژن چاوه کانیان کویر ده که ن که له ئاشه کانی خو باندا بیانه ستنه وه و به ردی ئاشه که یانی پی بسوورینن که دانه ویله کانیان به اریت.

دوایی (کاپتا) به مینای وت: گه وره که ی من شیتته و توش که رویشتنی ئه و بو (هاتی) به باش ده زانی وه ک ئه و شیتی. من ئه گه ر پزیشک بو مایه ئیسیکی سه ری سینوهه م کون ده کرد که هه لمه نازارگه یه نه ره کانی ناو سه ری ده ربه که م بو ئه وه ی چیی تر بیر له شتی مه ترسیدار نه کاته وه. من پزیشک نیم، به لام ده توانم وه ک چون منی خستبووه ناو گوژه یه که وه منیش ناو ها بیکه مه کوو په یه که وه و چند زالوویه کی به سه ردا بکه م بو ئه وه ی عه قلی بگه ریته وه.

دوایی (کاپتا) دهستی به ناله نال کرد و وتی: نه فره ت له و روژی منی تیدا له دایک بووم، که ئه و ها گرفتاری ئه م خاوه نه شیتته بوومه ... تازه که می قه له و بوومه ته وه و سکم به رزبوته وه ده بییت دیسان گرفتاری به دبه ختی ئه م سه فهره بیمه وه، ئه ویش له ولاتی مروث خو ره کاندا.

من که بینیم (کاپتا) نارام ناگریت گوپاله که م هه لگرت و چند گوپالیکم

به‌شان و پشتیدا کیتشا، هه‌تا هیمن بووه‌وه و وتم: (کاپتا) هه‌ر به‌نده‌یه‌کی تر له جیاتی تۆ بووایه و ئه‌وها بۆ ریزی له‌گه‌لمدا بکردایه ده‌مفرۆشته‌وه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ به‌سالآچوویت و ماوه‌یه‌که له لای منی من ئاماده‌م تۆ بنیرمه‌وه ئه‌زمیر بۆ ئه‌وه‌ی ئاگات له خانووه‌که‌م بیته‌ هه‌تا له‌م سه‌فه‌ره ده‌گه‌ریمه‌وه.

(کاپتا) وتی: ئه‌گه‌رچی من نه‌مده‌ویست بۆ (هاتی) سه‌فه‌ر بکه‌م، به‌لام ناتوانم بته‌یلم تۆ به‌ته‌نیایی بۆ ئه‌م ولاته‌ بچی، چونکه‌ به‌ته‌نیا رۆیشتنی تۆ بۆ ئه‌و ولاته‌ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه که مندالیکی ساوا بخره‌نه‌ به‌رده‌ست کۆمه‌لی گورگه‌وه، به‌لام پیتم بلتی که ئایا بۆ رۆیشتن به‌ره‌و (هاتی) ده‌بی به‌که‌شتی بپۆین؟ وتم: نا.. ئه‌و که‌سانه‌ش که لیره‌وه بۆ (هاتی) ده‌پۆن له‌ ریگای وشکانییه‌وه سه‌فه‌ر ده‌که‌ن.

(کاپتا) وتی: بژی (ناموون) خوای گه‌وره‌ی میسر، چونکه‌ من سویندم خواردبوو که هه‌رگیز هه‌نگاو نه‌نیمه‌ ناو که‌شتییه‌وه و له‌ ده‌ریاوه سه‌فه‌ر نه‌که‌م، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌م سه‌فه‌ره‌دا پیویست ناکات سواری که‌شتی بین له‌گه‌لتدا دیم.

دوایی (کاپتا) خه‌ریکی ئاماده‌کردنی که‌ل و په‌ل و خواردنی سه‌فه‌ر بوو، چونکه‌ له‌م کاره‌دا له‌من دووربینترو به‌ تواناتر بوو.

۱-مه‌به‌ست له (هه‌میان)، پشتیتیکی گیرفانه‌دار بوو که زێر و پارهبان له‌ ناو ئه‌و گیرفانه‌دا ده‌شارده‌وه - وه‌رگێر.

له ولاتی «هاتی»

خه لکی ئه وهنده له ناوی هاتی ده ترسین که نه گهر من بلیم (هاتی) ولاتیکی هیمن و ئارامه، کهس باوه ر ناکات که راست ده کم. نه گهر چی دانیشتوانی (هاتی) خه لکانیکی تووره و گرژن و له جه ننگه کاندای بی به زهین، به لام له ناو ولاته که یاندا که زیتر هه ریمیکی شاخاوییه هیمنی و ئاسایش به رقه راره.

له (هاتی) نه گهر پاره ی که سیک له ریگاوبانه کاندای بدزری، پاشای ئه و ولاته دوو ئه وهنده ی ماله دزراوه که ی ده داتی و هه رکاتی به کیتیک بهر شالاوی چه ته کان بکه ویت و له ریگادا بکوژری به قه دهر ئه وهنده ی که کوژراوه که له کاتی ژیانیدا سامانی به ده دست هیناوه پاره ده داته که سوکاری کوژراوه که، به جوژیک که له رووی بژیوییه وه نیگه رانی و گرفتیان نه بیته. بویه سه فه ره که ی ئیمه له جاده کانی ولاتی (هاتی) به بی هیچ رووداویکی ئه و تو تپه پر بوو و گالیسکه جه نگیسه کانی پاشا له پیش و دوا ی ئیمه وه ده رۆیشتن و هه موو رۆژیک خوارده مه نییان بو ئیمه ئاماده ده کرد تا گه یشتینه شاری (ختوشه) که پایته ختی ولاتی (هاتی) یه.

کاتی باس له شاره گه وره کانی دنیا ده کریت خه لکی ناوی شاره کانی **ته بهس** و بابل و نهینه وا ده هینن. من نهینه وام نه بینیه و نازانم چونه به لام ده توانم بلیم شاری (ختوشه) پایته ختی (هاتی) له هه ندی رووه وه ته نانه ت له **ته بهسپیش** باشتره. له شاره دا پاشایه ک فه رمانه روهایی ده کات که هه م سه روکی ولاته که یه و هه میش سه روکی ئایینییه. هه روه ها دادوهی گه وره ی ئه ویشه و من باوه ر ناکه م له هیچ جیگایه کی دنیا دا پاشایه ک هه بیته که به قه دهر ئه و به ده سه لات بیته.

مرۆف کاتیک دیتته ولاتی (هاتی) یه وه و چاوی به شاخه وشکه کانی ده که ویت سه ری ده سورمی که چۆن ده گونجی ئه م ولاته که هه تاوی سووتینهر له چیا وشکه کانی ده دات دا هاتی هه بیته. ته نانه ت مرۆف له خووی ده پرسی به چ شیوه یه ک خه لکی له م شاخانه دا ده ژین و چۆن له بی ئاویدا نامرن، به لام له م ولاته سهیره دا، له و وه رزه ی که رووباری نیل ئاوه که ی هه لده ستی (وه رزی پاییز - وه رگپری) هه وا سارد ده بیته و له ئاسمان په ری سپی دیتته خوار و ئه م په رانه هه موو کیتوه کان داده پۆشی و دوا یی له وه رزی گه رما، ده تووایه وه و ده بوو به ئاو. من ده زانم که ئیوه باوه ر به م قسه یه ناکه ن به لام من به چاوی خو م کیتوه به رزه کانی (هاتی) م بینی که به و په ره سپیانه داپۆشرا بوون. ئه م په رانه به درێژیی سال ئاوی ئه و ولاته یان دا بین ده کرد به شیوه یه ک که خه لکی نه ک هه ر ئازده له کانیان تیر ئاو ده کرد و تینۆتییی خو شیان پی ده شکاند بگه ره به و ئاوه زهوی و زا ره کانی شیان تیرا و ده کرد.

به قه دهر ئه وهنده ی که دانیشتوانی هاتی له ناو خۆدا ئارامن به هه مان ئه ندازه له گه ل دراوسێکانیاندا ناکۆکن و به هانه یان پی ده گرن و به رده وام نیشانه کانی سه ر سنووریان ده برده دواوه که بتوانن خاکی دراوسێکانیان داگیر بکه ن. له سنووری سووریا شووره یه کی گه وره یان دروست کردبوو که دیواره کانی به به ردی گه وره هه لچنرا بوو و ئه م دیواره ده پروانییه هه ریمیکی به رفراوان و هه موو ئه و کاروانانه ی که له سووریا وه بو (هاتی) ده رۆیشتن و به ویدا تن ده په رین، ده بووایه (باج) یان بدایه ته فه رمانه ره کانی (هاتی) که بنکه یان له چه قی ئه و شووره یه دا بوو.

هیچ کام له کاروانه کان دوا ی چوونه ژووره وه بو ولاتی هاتی، بزبان نه بوو له شاری لابه دن و نه گه ر لایان بدایه مال و گیانیان له کیس ده چوو و داراییه که یان تالان ده کرا و نه گه ر به رگریشیان بکر دایه ده کوژران و نه گه ریش خو یان ته سلیم بکر دایه، به دیل ده یانگرتن و ده یانکردنه کۆیله. ده وله مه ندیی دانیشتوانی

(هاتی) سئ سهرچاوهی ههیه یه که میان ئه و باجه بوو که له کاروانه کان و ریبوارانیان دهسه ند ، دووهم له ریگای په لاماردانی ولاتانی دهووبه ر، سبیه م بههوی دهکردنی زیرو مس و کانزایه کی تاییه تی تر که رهنگی خو له میشی و مه یله و شین بوو و پیبیان دهوت ئاسن، من نازانم دانیشتووانی (هاتی) چون ئه م کانزایه یان ده رده هینا و چه کیان لی دروست ده کرد، چونکه ئاسن وهک مس نه ده توایه وه و من خو م یه کئی له کانه کانی ئه وانم بینی که ئاسنیان لی ده رده کرد، به لام نه متوانی تیبگه م چون له به ردی کان بو دروست کردنی ئاسن که لک وهرده گرن.

شاری (ختوشه) له ناوه ندی هه ریمیکی شاخوی دروست کرابوو بناره کانی شاخ به داری میوه داپوشرا بوو و له داوینی شاخه کانیش جوگه له ی ئاو ده پرژان. له شاری (ختوشه) بینایه ی ترسناکی لی دروست کرابوو چونکه ئه و بالاخانانیه یان به به ردی گه وره دروست کرد بوون و هه ندی له و بینایانه ئه وهنده به رز بوون که مرؤف لییان ده ترسا و هیهج بیناییه ک نه یده توانی بچیته ناو شاری (ختوشه) وه مه گه ر له گه ل ئه و ده ستانه بووایه که سالی جارپک (باج) یان بو پاشا ده هینا و هه ر له به ر ئه و هه ش شاری (ختوشه) وهک بابل و ته به س ناوبانگی نه بوو.

له م شارهدا دانیشتووان له گه ل بیناییه کاندا قسه یان نه ده کرد و نه گه ر بیناییه ک پرسیاریشی لییان بکر دایه و ئه وان زمانه بیناییه که شیان بزانیبایه ده یانوت تیناگه یان یان نازانین، له گه ل ئه و هه شدا خه لکانیکی هیمن بوون و له گه ل بیتگانه کاندا دژایه تییان نه ده کرد.

جل و به رگی گه وره کانی ئه م شاره دیده نییه و کراسی دریتز له به ر ده که ن و فهقیانه ی کراسه کانیان ئه وهنده گه وره یه که سه ریکی فهقیانه که یان ده گه یشته زهوی و له سه ر سینه ی کراسه که یان باز نه ی بالداریان لی نه خشانده بوو و کلاوی دریتز و نووک تیزیان هه بوو ده موچاویان وهک میسر بییه کان ده تاشی و هه ندی له

گه وره کان ته نانه ت سه ریشیان وهک ده موچاویان له موو پاک ده کرده وه به لام له ناوه راستی سه ریان کاکولیکی به رزیان ده هیشته وه. گه وره کان و ده و له مه نده کانی هاتی وهک هه موو گه وره پیوانی دنیا قه له ون و ده موچاویکی گوشتن و روونیان هه یه و دیار بوو خواردنیان زور ده خوارد.

(ختوشه) پایته ختی پاشای (هاتی)، به پیچه وانیه ته به س و بابل شاریکی بازرگانی نییه و تیایدا کرین و فرؤشتن ناکری به لام شاریکی پیشه سازی بوو و له به یانییه وه تا ئیواره له م شارهدا دهنگی کانزاکاری ده هاته گوئی و هه میسه له وی هه ر چهک دروست ده کرا.

دانیشتووانی (هاتی) به پیچه وانیه گه له شارستانییه کان، سه ربازی به کریگرته ی بینیان نه بوو و هه موو سه ربازه کانیان خه لکی ناوچه که بوون و من واهه ست ده که م له به ر دوو هوکار ئه وان سه ربازی بینیان به کری نه ده گرت یه کیکیان له به ر ئه وه ی بیناییه کانیان وهک خو یان به ئازا نه ده زانی و دووه میان ئه وه بوو که وایان بیره ده کرده وه به کریگرته هه رچه نده ئازا بیت دیسانه وه هه ر به کریگرته یه و به قه ده ر سه ربازیکی خو بی دلسوز و تیکوشه ر نییه.

له (هاتی) سه روکی ناوچه هه بوو و هه رکامیک له و سه روکانه له ناوچه که ی خویدا سه ربه خو بی ناو خو بی هه بوو به لام گوپرایه لی پاشای هاتی بوون.

شیوه ی دادپه روه ری له (هاتی) ئه وهنده سه رسوره یته ره که گه لانی شارستانی ناتوانن باوه ر بکه ن. له م ولاته دا نه گه ر یه کئی له پاشاکانی ناوچه کان دژی ده سه لاتی پاشای (هاتی) بوه ستیته وه و بیه ویت له سه ر ته خت لای بدات، نایکوژن به لکو بو یه کئی له سنوره کانی ده نیرن بو ئه وه ی له شه ردا له گه ل ولاتانی تر فییری ئه زمون بییت و بییته خاوه ن که سایه تییه کی جهنگی و له (هاتی) نه گه ر یه کئی یه کیکی تر بکوژیت له سیداره ی نادن به لکو بکوژ ده بی خوین به های کوژاوه که بداته که سوکاره که ی.

له م ولاته نه گه ر ژنیکی میرددار چه ز له پیایکی تر بکات نه ژنه که

سزاده‌دهن ونه پیاوه‌که، به‌لکو ژنه‌که مافی ئه‌وهی هه‌یه که له مائی می‌رده‌که‌ی پروات و له مائی‌کی تردا نیشته‌جی بیت، به‌لام ده‌بیت زهره‌ری پیاوه‌که به زیر یان مه‌رومالات بژیترئ. ئه‌گه‌ر ژن و پیاو دوای ژن و می‌ردایه‌تییان مندالیان نه‌بیت، ئه‌و ژن و می‌ردایه‌تییبه به‌تال ده‌کریتته‌وه و ژن یا پیاوه‌که ناچار ده‌بن بۆ ئه‌وه‌ی بینه خاوه‌ن مندال هاوسه‌ریکی تره‌له‌بژیرن چونکه پاشای (هاتی) داوای مندالی زۆر له ژیرده‌سته‌کانی خۆی ده‌کات.

یه‌کی له نهریته سه‌یره‌کانی ئه‌م گه‌له ئه‌وه‌یه که ئه‌گه‌ر یه‌کیک مرۆڤتیکی له بیابانیکی چۆل یان شوینتیکی که خه‌لکی لینییه بکوژی، ئه‌و خویین به‌هایه‌ی که ده‌یدات له‌وه که‌متره که له‌شوینتیکی قه‌ره‌بالغ وه‌ک شاره‌کان یان شوینتیکی که دانیش‌تووانی زیاتره کوشتیبتی چونکه باوه‌ریان وابوو که ئه‌و که‌سه‌ی بۆ شوینتیکی چۆل ده‌روات خۆی هانی خه‌لکی ده‌دات که بیکوژن.

یه‌کی له یاسا پیکه‌نیناوییه‌کانی ئه‌م ولاته ئه‌وه‌یه که خوشک و برا نابنه هاوسه‌ری یه‌کتیری و هاوسه‌ریتی خوشک و برا به یه‌کیک له گه‌وره‌ترین تاوانه‌کان داده‌نریت و له سێ حاله‌تدا له (هاتی) سزای له‌سیداره‌دان ریگا پیدراوه که یه‌کیکیان هاوسه‌ریتی خوشک و برابه.

کاتێ که چوومه ولاتی (هاتی) یه‌وه به‌خۆم وت له‌بهر ئه‌وه‌ی دانیش‌تووانی ئه‌و ولاته خه‌لکانیکی زه‌حمه‌ت‌کیشن و راهاتوون که له هه‌وای سارددا بژین و مندالی که‌م ئه‌ندام و لاواز له کاتی له‌دایک بوونیان ده‌کوژن (تا‌کو له داها‌توو دا خه‌لکانیکی لاواز نه‌بن)، ئیتر پیتوستییان به‌پزیشک نییه‌وه من بیستبووم که له‌و ولاته‌دا کاتیکی که یه‌کیکیان نه‌خۆش ده‌که‌وت مردنی پی‌باشتر بو وه‌ک له‌وه‌ی چاره‌سه‌ر بکری چونکه نه‌یده‌توانی دان به‌وه‌دا بنیت که نه‌خۆشه. من ده‌مزانێ که دانیش‌تووانی (هاتی) له‌مه‌رگ ناترسین به‌لام ترسیان له‌که‌م توانایی هه‌بوو، به‌لام سه‌رنج نه‌دابوو که له‌م ولاته‌شدا هه‌ندیکی له‌گه‌وره‌کان هه‌ن و پیاوه به‌رزه‌کان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان له هه‌موو جیگایه‌کی دنیا‌دا ته‌مه‌ل و له‌ش

په‌روه‌رن و له مردن ده‌ترسین و خۆیان چاره‌سه‌ر ده‌که‌ن تا نه‌مرن. بۆیه هه‌ندی له‌وه پیاوانه له کاتی شه‌ودا به کراسی ئاساییه‌وه ده‌هاتنه لام و من چاره‌سه‌رم ده‌کردن و زۆربه‌یان له‌وه نه‌خۆشییانه ره‌نجیان ده‌برد، که هۆیه‌که‌ی خوارده‌وه‌ی زۆر بوو و گه‌وره‌کانی (ختوشه) شه‌رابیان زۆر ده‌نۆشییه‌وه‌وه ده‌ستیان به‌هۆی زیاده‌نۆشی له‌رزۆک ببوو و زۆربه‌یان داوایان لی ده‌کردم له‌رزۆکی ده‌ستیان چاک بکه‌مه‌وه‌وه من ئه‌وانم به‌هۆی ده‌رمانی هیتور که‌ره‌وه و خۆشۆرینیان چاک ده‌کرده‌وه.

یه‌کی له‌وه شتانه‌ی که‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی گه‌وره‌کانی شار له‌گه‌لمدا بینه دۆست ئه‌وه بوو که (مینا) له به‌رده‌م ئه‌واندا سه‌مای ده‌کردو هه‌ر جاریک که ئه‌وان ده‌هاتنه مائی من به مینام ده‌وت له‌به‌رده‌میاندا سه‌ما بکات و ئه‌وان دیاریی گرانبه‌هایان ده‌دا پیی و منیش زیرۆ پارهم له نه‌خۆشه‌کان وه‌رده‌گرت و له ماوه‌یه‌کی که‌مدا ده‌وله‌مه‌ند بووم، ئه‌گه‌رچی ئه‌و کاته‌ی هاتمه (هاتی) یه‌وه وام بیره‌کرده‌وه که به‌گیرفانیکی به‌تاله‌وه له‌وی ده‌گه‌رپیمه‌وه.

یه‌کی له‌وه‌که‌سانه‌ی که له‌گه‌لمدا ببوو ده‌ست نامه‌نووسی پاشای (هاتی) بوو که چه‌ند زمانی ده‌زانی و نامه‌ی پاشا بیانییه‌کانی بۆ ده‌خوینده‌وه و وه‌لامی نامه‌کانی ئه‌وانی ده‌نووسییه‌وه. رۆژیکیان ئه‌و پیاوه له‌مائی من شه‌رابی ده‌نۆشییه‌وه و سه‌یری سه‌مای (مینا)ی ده‌کرد که زۆر چه‌زی لی بوو و من لیم پرسی بۆچی پاشاکه‌ی ئیوه شاری (ختوشه)ی به‌رووی بیانییه‌کاندا داخستوووه و نه‌هیلیت که‌س بیه‌ته ناو ئه‌م شاره‌وه و بۆچی له‌م ولاته‌دا کاروانه‌کان بۆیان نییه له‌ریگا‌کان لابه‌دن، ئایا باشتر نییه‌ گه‌لانی تر بۆ ئه‌م شاره‌ بین و ده‌سه‌لات و گه‌وره‌یی پاشای (هاتی) ببینن و برۆن و بۆ خه‌لکی تری بگی‌رنه‌وه؟ نامه‌نووسه‌که وتی: ئه‌و رۆژه‌ی پاشاکه‌ی ئیمه، (شویلو لیوما) هاته سه‌ر ته‌خت وتی، (۳۰ سال مؤله‌تم بده‌نی، من هاتی ده‌که‌مه به‌هیتزترین ولاتی دنیا) و له به‌ر ئه‌وه‌ی به‌زوویی ئه‌م ماوه‌یه ته‌واو ده‌بیت له‌و باوه‌رهدام له داها‌توویدا ولاتانی تر ناوی ئیمه ده‌بیستن.

وتم ئەو كاتەى من له بابل بووم شهست جار شهست دهستهى شهست سهريازيم بينى كه به بهردهم پاشاى بابل-دا روشتن و كاتى ههنگاويان دهنه وهك ئەوه بوو گوپت له شهپولهكانى دهريا بووبيت. بهلام ليره ده جار ده سهريازشم نه بينيوه كه بهريدا پروات و بهم حاله، ئەى بزجى ئەم هه موو چهكو گاليسكهيه دروست دهكهن، چونكه ناتوانن كهلكى لى وهر بگرن.

نامه نووسى پاشا پيکهنى و وتى ئيمه له بهر ئەوه چهك دروست دهكهن كه به خهلكى بفرۆشين و نان پهيا بکهين.

من به پيکه نينه وه وتم ههريگيز گورگ ددان و چنگهكانى خۆى نافروشيته كهرويشك. نووسه رهكهى پاشا بهم قسهيه زۆر پيکهنى و وتى ئەم قسهيه بو پاشا دهگيترمه وه دلتيام بهم قسهيه خوشحال دهبيت. له ولاتى ئيمه دا به پيچهوانهى ولاتهكانى تر دهوله مهندهكان بهسه هه ژارهكاندا حوكم ناكهن بهلكو دهسته لاتداران بهسه بى دهسه لاتهكاندا حوكم دهكهن چونكه گورگ بو ئەوه دروست بووه فه زمانه وه بيت له سهه كهرويشك و من دلتيام بهر له وهى تو (سينۆهه) مووهكانت سپى بيت ده بينى كه چۆن ولاتيكي بههيز كه بو فه زمانه و ايبى دروست بووه بهسه هه موو ولاته لاوازهكاندا حوكم دهكات.

من خۆم له ساديبى و نهفامى دا و وتم وهك چۆن كه ئيوه خوايهكتان ههيه كه به تهمايه فه زمانه و ايبى بهسه ره گهله بى دهسه لاتهكاندا بگات، له ولاتى ميسريش فيرعهون خوايهكى تازهى پهيا كردوو. نامه نووس وتى من له بهر ئەوهى نامهى پاشا بيانيبهكان دهخوینمه وه نامهى پاشاى ميسريشم خویندوو ته وه دهزانم كه خواى تازهى ئەو زۆر ههزى به ناشتييه و دهليت هيج ناکوکیيهك له نيوان گهلاندا نيبه كه نه توانى به ناشتى چاره سهه بکرى و ته نانهت فيرعهونى ئيوه پارچه يهك زيرى بو ئيمه ناردوو كه له شيوهى (موجه ب-كو) - (واته شيوهى خاچ-وهرگيتر) دابه و دهليت ئەمه هيمای ژيان و ناشتييه. نامه نووس كاتى ئەم قسهيهى كرد دوو پهنجهى خۆى خسته سهه يهكترى كه پيم نيشان بدات ئەو زيره

چ شيوهيهكى ههيه⁽¹⁾.

دوايى وتى ئەگهه فيرعهونى ئيوه زيرمان بو بنيرت كه ئيمه بتوانين بهو زيره كرتى پيشه سازهكانى خۆمان بدهين كه چهكمان بو دروست دهكهن، ئەوا تا چهند ساليكى تر ناشتى ده بينيت. بهلام ماوهى ئەو ناشتييه كورته چونكه ههه ر زۆرى پاشاكهى ئيمه بوى دهركهوى كه بايى پيويست چهكى دروست كردوو و نازوو قهشى پهيدا كردوو، لهو رۆژه دا فيرعهونى ميسريش دهبيت وهك دهسته لاتدارانى تر ملكهچى پاشاى ئيمه بيت، ئەگهه نا ئەو و هه موو ژير دهسهكانى كۆمهلكوژ دهكهن. بهلام ئەمانه باهه تيكن كه عهقلى پزيشك ناتوانى بوى بچيت چونكه پزيشك تواناى تيگه يشتنى رووداوهكانى نايندهى نيبه.

وتم له بهر ئەوهى پزيشكيش وهك خهلكى ئەقلى ههيه، ئەگه ريش نه توانى له هه موو رووداوهكانى داها توو تى بگات، ههه نه بى ده توانى له هه نديكيان بگات و من پيشبيني دهكهم سالهكانى داها توو بيته سهه ده مى سگ تيرى بالنده لاشه خوهرهكان و كه متيارهكان. چونكه كۆمهليكى زۆر دهكوژرين و كهس لاشهكانيان كۆناكاته وه تا مۆميايى بکهن و بيخه نه گۆزه وه، يان له ژير خاكدا بيشار نه وه.

ئەو پيکهنى و من وتم بهر له وهى بو ولاتى (هاتى) بيم بيستبووم ئيوه ئەو كهسانهى كه له جهنگدا بهديل دهيانگرن، كوئيران دهكهن و له ئاشهكانتان دهيان بهستنه وه بو ئەوهى بهردى ئاشيان پى بسوورپينه وه و من با وهرم بهم قسهيه نه ده كرد، بهلام لهم ولاته به چاوى خۆم ئەوانم بينى و ئەم كردهويه له گهليكى شارستانى چاوهروان ناکرت و ههروهها بيستم كه ئيوه له سهه سنورهكانتان له كاتى داگير كردنى زهوى و لاتانى تر تاوانكارى دلته زين و بى بهزه بيانه ئەنجام دهدهن و دهستى خهلكى دهبرنه وه پيستی سهريان دهدهنه وه بهسهه ردهم و چاويان و هه ندى لهو كهسانهش له شيش دهدهن. ئەم كردهوه درنده يه شايانى درندهكانه،

نهک مروّقی شارستانی. پیاوه که وتی ئیمه له بهر ئه وهی که گه لیکى شارستانین چاوی ئه سیره کافمان کویر ده که بن و دوايي له ئاشه کانی خۆمان ده بانه ستینه وه، چونکه ئه گهر چاویان بیینی، زهوی و ئاسمان و بالنده کان ده بینن و خه مبار دهن که بۆچی نازاد نین و دوايي هه وئی راگردن ده دن و به رده وام بۆ ئیمه ده بنه ئه رک و تووشی زه حمه قمان ده که ن. به لام له بهر ئه وهی کویرن و بیر له راگردن ناکه نه وه ئیمه ناچار نابین به رده وام کۆمه لی سه ربازی خۆمان بکه یه پاسه وانی ئه وان، به لام بابه تی برینه وهی دهستی دانیشتووانی سنووری ولاتانی تر و لیکردنه وهی پیستی سه ربان و له شیش دانیان به رژه وه ندییه کی تاییه تی تیا یه، که ده گه رپته وه بۆ شارستان بیبونی ئیمه، چونکه ئیمه نامانه ویت له و ولاتانه دا خه لک بکوژین و بیینه هۆی ئه وهی که ئه وانه ی ده توانن کارمان بۆ بکه ن و باجمان بده نی له ناو بچن و ههروه ها نامانه وئ به هۆی شه ره وه شاره کانیان ویران بیت و زهوی و زار و باخه کانیان له ناو بچیت که له دواي داگیر کردنی ئه و ولاتانه هیچمان پی نه بریت. ئیمه ده زانین که بۆ ملکه چ کردنی ولاتانی ده ورو بهر باشتترین ریگا ترساندنیا نه چونکه ئه و گه له ی ترس دایده گریت وهک سوپایه ک وایه که بهر له دهست پیکردنی شه ر بشکیت و ئه م گه له ئیتر ناتوانیت به رهنگاری دوژمن بیته وه و خۆی له ده سه لاته که ی رزگار بکات.

له بهر ئه وه ئیمه له سه ر سنوره کانی خۆمان و له خاکی ولاتانی تر دا ئه م کردارانه ده که یه که خه لکی بترسین و پیتشا و پیتشی دوژمنه کانی خۆمان دا برکتینه وه. وتم مه گه ر هه موو گه لانی جیهان دوژمنی ئیوه ن، ئایا له ناو ئه و ولاتانه دا دوستان نییه. نامه نووسی پاشای هاتی وتی دوسته کانی ئیمه بریتین له و ولاتانه ی ملکه چمان دهن و باجمان ده دن، ئه وسا ئیمه وازیان لی ده هینین که داب و نه ریتی خۆیان بپاریزن و خوايه کانی خۆیان بیه رستن. ههروه ها له دوسته کانی ئیمه ئه و ولاتانه ن که هیتشتا نه بوونه ته دراوسیمان چونکه هه ر ئه وهنده بوونه دراوسیمان ئه وهنده به هانه یان پی ده گرین تا له گه لیاندا ده که وینه

شه رو خا که که یان داگیر ده که یه ن، یان وایان لی ده که یه باجمان بده نی. له و روژهی که (هاتی) دروست بووه ئه م نه رپته له نیوان ئیمه و خه لکدا باو بووه و له مه و به دواش هه ر وا ده بیت.

وتم ئایا خوايه کانی ئیوه ده ست له م کارانه ی ئیوه وه رناده ن چونکه له ولاتانی تر خوايه کان دروست له نادروست و حه قیش له ناحه ق جیا ده که نه وه. نامه نووسه که وتی ئیمه له باره ی راست و ناراست و حه ق و ناحه ق باوه رپکی ساده و روومان هه یه.

چاک و خراب بریتیه له و شته ی له گه ل ویستمان یه ک ده گه رپته وه و نادروست و ناحه قیش ئه وه یه که هه زمان لپی نییه، سینۆهه پروا بکه له نیوان ئایینی ئیمه و ئایینی ئیوه و ولاتانی تر جیا وازی نییه، چونکه له لای ئیوه و ولاتانی تر حه ق و راستی ئه و شته یه که ده وله مه منده کان بیانه ویت و ناراست و ناحه قیش ئه وه یه که به دلی هه ژاره کان بیت. (سینۆهه) له بهر ئه وهی تو پزیشکی ئه قلت له وه بچوو کتره که هه ست به م بابه ته بکه ی و تیبگه ی که له سه ره تای ژیا نه وه تا ئه مرۆ هه رچییه ک ده وله مه منده کان و تبتیان حه ق بووه و هه رچی هه ژاران به سه ر زمانیاندا هاتی حوکی به تالیان به سه را داوه. تا کو تایی دنیا ش هه روا ده بیت و هه میشه ده وله مه منده کان له سه ر حه قن و هه ژاران ناحه قن.

ته نیا شیوه ی ده ره وهی ده وله مه منده کان ده گوړی و له هه ر سه رده مه ی کدا شتیک ده بیته نیشانه ی ده وله مه مندی. روژتیک مه رو مانگا نیشانه ی زهنگینییه و روژی تر زیرو پاره و روژتیک دیکه پله و پایه ی تایبته، روژی دواتر هه بوونی ناو نیشان، وهک ناوی پزیشک یان جادوو گه ر یان نامه نووسی پاشا و تا جیهان بمینئ قسه ی هه ژاران بی بایه خه و هه رچی بلین به تاله. ئه گه ر ده وله مه منده کان چاوی هه ژاره کان کویر نه که ن و له ئاشه کاندایا بیانه ستنه وه، به ریگایه کی تر ده یانچه وسیننه وه، چونکه دنیا به م شیوه یه دروست بووه و ده شبی وایت و هه ژار له بهر ئه وه دروست بووه که بتوانی هۆی حه سانه وهی ده وله مه منده کان دابین

بکات و خۆی بهردهوام برسی بیت و له زهحمه تکیشاندا بیت. باشییه کی تری شارستانییه ته که ی ئیمه به سه ره شارستانی ئه وانی تر دا ئه وه یه که ئیمه دهوله مه ندین و گهلانی تر ملکه چ و گوپرایه ل و نه دار ده که یین، بو ئه وه ی بهردهوام کارمان بو بکه ن و ده ستره نجی خو یان وه ک باج بده ن به ئیمه تا کو به ئاسو ده یی و به ختیار بییه وه ژبان به یینه سه ر. به لām سه باره ت به خواهی که مان، ده بی بلیم که چینی تاییه تی ولاتی ئیمه دووشته به کیکیان ئاسمانه و ئه وی تریان زهوییه و هممو سالی له وه رزی به هاردا له خو شیی ئه م دووانه ده یکه یینه جه ژن و ریگا به خه لکیش ده ده یین که ئه وانیش بتوانن بیکه نه جه ژن، چونکه گهل سالی جار یک ده بی نازاد بکریت بو ئه وه ی روژتیک له خو شیدا بن و باشترین وه رز بو نازاد کردنی خه لکی وه رزی به هاره چونکه له م وه رزه دایه که زه وی له ئاسمان ئاوس و دوو گیان ده بیت و ژبانی دووباره ی خۆی ده ست پی ده کاته وه. مرو قیش وه ک زهوییه و ئیمه گرنگییه کی زور ده ده یینه دوو گیان بوونی ئافره تان، چونکه میلله تیک که بیه ویت به سه ره جیهاندا فه رمانه وایی بکات، ده بی خاوه نی مندالی زور بیت. بو ئه وه ی له سه ره زه ویدا په ره به ده سه لاته که ی بده ن.

خه لکی ساده ی ئیمه وه ک چینه ساکاره کانی ولاتانی تر، خواهی کی زوریان هیه، به لām ئیمه بایه خ ناده یینه باوه ری ئه وان و نه ریگه یان لی ده گرین که ده ست له باوه ره که یان هه لگرن و نه هانیشیان ده ده یین، چونکه باوه ری ئه وان له رووی رامیارییه وه هیچ سوودو زبانیکی بو ئیمه نییه. ئیمه هانی لایه نگری و په رستشی ئه و خویانه ده ده یین که پشتگیری له زورداری و تو قانندن ده که ن، چونکه به زورداری ده بی به سه ره خه لکیدا فه رمانه وایی بکه یین و به هه ره شه کردن بیانتر سینین بو ئه وه ی ملکه چمان بن. ئه گه ره روژتیک ئیمه بو خواهی کانی زورداری و تو قانندن په رستگا دروست بکه یین. ئه و په رستگایانه له جو مومه ی سه ری مرو ق دروست ده که یین به لām ئه گه ره تو دوا ی ده رچوونت له م ولاته، ئه م قسانه بو خه لکی بگتیرته وه که س باوه رت پی ناکات چونکه هممو ئه و میلله تانه ی که

لیمانه وه دوورن وا ده زانن که ئیمه گهلکی شو انکاره و نازه لدار و هه ژارین، که له شاخه کاندا به هه ژاری ده ژتین و توانای ئاغایی و فه رمانه واییمان به سه ره خه لکیدا نییه.

نامه نووسی پاشا له دوا ی ئه م قسانه رویش و دوا ی رویشتنی ئه و به (مینا) م وت من له مانه وه مان له ئه م ولاته تیر بوومه چونکه ئه وه ی پیویستم بوو زانیم و له مه و دوا ئه گه ره لیره و به تاییه تی له م شارهدا بمینینه وه دوور نییه بکوژتین و ئه گه ره به شیوه یه کی ئاسایی بیانکوشتینایه زور نه ده ترسام، به لām له م ولاته کاتیک که ده یانه وی بیانیه کان بکوژن پیسته که یان لی ده که نه وه، یان له (شیش) یان ده دن. له به ره ئه وه ده بی هه رچی زووتره له م شاره پروین و گیانمان رزگار بکه یین.

له روژه کانی تر من له و نه خو شانیه ده هاتنه لام بیستم، که هه ره که سی له ولاتی (هاتی) دا باوه رتیک جگه له باوه ری ره سمیی حکومت بلا و بکاته وه به تاوانی جادوو گه ری له شیشی ده دن، به داخه وه من چه ندین جار هه ندی شتم وتبوو که وه ک بیرو باوه ری ره سمی حکومتی (هاتی) نه بوو و له وانه بوو هه ره کاتیک منیان بگرته یه له شیشیان بدامایه، بو به به نه خو شه کانی خو م وت، به ته مام بگه رتیمه وه و له به ره ئه وه ی ئه وان له دام و ده زگای حکومتا ده سه لاتیان هه بوو ئیزنی رویشتنیان بو وه رگرتم و بریار درا که من به ریگایه کی تاییه تدا پرۆم و له ویتوه خو م بگه یه نمه که ناری ده ریا.

۱- ئه و شتانه ی که خو یته ره ان سه باره ت به باری ژبانی گهلان و داب و نه ریت و ناوی پاشاکان ده یخو یته نه وه، هه ره ها ئه م (خاچ) ده ش که لیره دا باس ده کرت له به لگه نامه میژوییه کانه وه وه رگیراوه و سه نه دی هیه و بایه خی ئه م کتیبه ی نو سه ری فینله ندی ده گه رتیه وه بو به لگه دارتییی دیرۆکی که سه کانی و ده بینن خاچ هیمایه ک بووه که له چوار هه زار سال به ره له ئیستا، اته دوو هه زار سال پیش له دایک بوونی هه زره تی مه سیح، به نیشانه وه ره مزنی ناشتی له قه له م ده درا. وه رگتیر.

(به ره و سه زه مینی «کریت»)

له گه ل (مینا) و (کاپتا) به ری که وتین و شاری ترسناکی (ختوشه) پایته ختی (هاتی) مان به جی هیشت که له دیواره کانی ئەو شاره خوین ده تکایه وهو چاره نووسی نایندهی جیهانی تبادا گه لاله ده کرا، له گه رانه و هدا به تهک ناشه کاندایه تیپه رین که دیله کویره کان ده یانسو و راندنه وهو به تهک هه ندی که سی تر دارهت بووین که به شیشیا نه وه کردبوون و بۆمان ده رکه وت که جادوو گهر بوونه.

دوایی گه یشتینه که ناره و ههنگاو مان نایه به نده ریک که له ولاتی (هاتی) دا تاکه به نده ریک بوو که بیانییه کان ده یانتوانی نازادانه له ناویاندا هاتوچۆ بکهن، به لام مافی ئەو هیان نه بوو لهو به نده ره وه به ره و ناوه وهی ولات بچن، ئەوی وه کو هه موو به نده ره کانی تری دنیا خانهی گشتی و مه یخانهی زۆری تیا بوو و له مه یخانه و ماله کانی ئەوی، به رده و ام دهنگی مۆسیقای سریانای ده هات.

که شتیوانه کان و کریکاری که شتییه کان کاتخ ده هاتنه ناو ئەو به نده ره وه خو بان به به خته وه ره ده زانی چونکه خوارده مه نی و خوارده وه و ژن له وی زۆر بوو و ئەم جو ره که سانه جگه لهو سی شته هیچی تریان نه ده ویست و له هه ر جیگایه ک که ئەم سیپانه هه بووایه خو بان به به ختیار ده زانی.

ئیمه ماوه یه ک لهو به نده ره دا ماینه وهو هه رکاتخ که شتییه ک به ره و دورگه ی (کریت) به ری ده که وت به (مینا) م ده وت به و که شتییه برۆ، به لام ئەو وه لامی ده دایه وه که ئەم که شتییه بچوو که و یان ده یوت له ده ریادا نقوم ده بیت، یان ئەم که شتییه گه وره یه و له که شتییه کانی سووریا یه و من ناماده نیم سواری بم، یان ده یگوت که شتیوانه که کابرایه کی که م ته رکه مه و ده ترسم له ریگا من به رو شتیته

من لهو به نده ره ده ستم به کار کردو نه خو شه کان هاتنه لام، چونکه ناویانگی پزیشکه میسر ییه کان گه یشتبووه ئەو به نده ره ش.

یه کییک لهو که سانه ی بۆ چاره سه ری نه خو شیییه که ی هاته لام فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ر بوو. ئەو پیاوه به هۆی هه ل سو که وت کردن و رابوردن له گه ل ئەو ژنانه ی که له به نده ردا له میوانخانه و ماله گشتیییه کاندایه (سو زانیخانه) بوون، تووشی نه خو شیییه ک ببوو که من له کاتی مانه وه م له سووریا (ئه زمیر) ئەو نه خو شیییه م ناسیبوو و شیوه ی چاره سه ر کردنه که شی له پزیشکه سربانییه کان فیربووم.

فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ر نه یده توانی له گه ل ژناندا کو بیسته وهو ده یگوت ئەو ژنم له شیش دا، که تووشی ئەم نه خو شیییه ی کردم. ئەو پیاوه زۆر له نه خو شیییه که ی خو ی دلگران بوو چونکه لهو به نده ره دا نه ریت وابوو ئەو ژنانه ی له مه یخانه کان یان خانه گشتیییه کاندایه کاربان ده کرد، ده بوایه به یی کری له گه ل فه رمانده ی پاسه وانه کانی به نده ردا رایبوار دایه و له به ره وهی نه یده توانی سوود لهو رابواردنه خو راییه وهریگری ئەم نه خو شیییه ی دلگران بوو.

کاتی که من چاکم کرده وه ههستی کرد که وه کو رابردو له ش ساخییه که ی گه راوه ته وه، زۆر خو ش حال بوو و به منی وت ناماده م به قه ده ر ئەندامه نه خو شه که ی له شم، که ئیستا چاک بووه ته وه زیت بدهمی وتم من زیری تۆم ناویت و ئەگه ر ده ته وی شتییکم بدیتتی، ئەو کیرده ی خو تم بدیه که به قه ده ته وه یه. فه رمانده که پیکه نی و وتی ئەم کیرده به که لکی چیت دیت چونکه نه زیروه نه زیویشه، به لام من ده مزانی که ئەو کیرده لهو کازا سه رسور هینه ره دروست کراوه که پیتی ده لئین ئاسن و به های له ولاتانی ده ره وهی هاتیدا ئەوه نده زۆره که ئەو کیرده ئاسنییه ده ئەوه نده ی کیشی خو ی زیر ده کات.

کاتی که له ختوشه بووم ده مو بست یه کی لهو کیردانه بکرم، به لام بۆم

دهرکوت که به بیانییه کانی نافرۆشن و ئەگەر زۆرم لێ بکردنایه لهوانه بوو گومانیان لێم بکردایه و ایان بزانیایه مه بهستیکم ههیه و دهمه ویت ئەو کانزایه له (هاتی) دهریکم. به لām ئەم کێرده گرانبه هایه بۆ خودی دانیشتوانی هاتی ئەوهنده به نرخ نه بوو، چونکه دهیان توانی به ئاسانی کێردی تری وهک ئەوه بکړنه وه، کاتی فهرماندهی پاسه وانه کان زانیی که به راستی کێرده کهیم ده ویت له بهر ئەوهی دهیزانی به زوویی له (هاتی) دهرده چم رازی بوو که بمداتی و ئەو کێرده ئاسنییه ئەوهنده تیژه که له کێردی چه خماخ باشت ریش ده تاشی و ده توانی به و کێرده ئاسنییه کێردی مس یان زیو بپری.

لهو بهنده رده دا له وه پرگه یه کی لێ بوو که دانیشتوانی هاتی گیان له وێ به خێو ده کردو گه نجه کان گه مه یان به و گیانه ده کردو له به رده میاندا سه مایان ده کردو شیربان ده کرد به پشتیاندا. (مینا) که ئەو گیانه ی بینی زۆر خۆش حال بوو چونکه زانی که ده توانیت له بهر ده میاندا مه شق بکات.

کاتی که من بۆ یه که مین جار سه مای (مینا) م له به رده م گیانه کاندایه بینی ئەوهنده سه رم سوپما و ترسام که وه سه ف ناکری چونکه گیانه کی لهو جوژه گیانه ی که له له وه پرگه که دا راگیرکرا بوو له فیله کتویییه کانی باشووری میسر ترسناکتربوون، چونکه فیله ئەگەر حه قیان به سه ربه وه نه بیت، په لاماری مرۆف نادات و ئازاری پێ ناگه به نیت، به لām گا ئازارگه یه نه ره و هه ر ئەوهنده مرۆف ببینیت یه کسه ر په لاماری ده دات و شاخه کانی وهک کێردو نێزه تیژن و به یه ک قۆچ شاخه کان به سینگ و سکی مرۆفدا ده کات و به رزی ده کاته وه و ده یکو تی به سه ر زه ویدا و ده یداته به ر له قه.

(مینا) به کراسیکی ته نکه وه له به رده م گیانه که ده ستی به سه ما کردن کردو به لیزانییه کی سه رسو رهینه ره وه خۆی له شاخه کانی رزگار ده کرد و ئەوهنده خیرا ده جوو لایه وه که چاو نه یده توانی به دوای جوو له ی سه ما که ی بکه ویت و هه ندی جار بیتاکیی ده گه یانده ئەو راده یه، که به یه ک بزوتن خۆی ده خسته سه ر ملی

گیانه که و شاخه کانی به ده ست ده گرت و قاچی ده خسته سه ر سه ری و ته قلته یه کی لێ ده دا و له سه ر پشتی گیانه که داده نیشته و دوایی داده به زی.

کاتی که سه ما که ی (مینا) ته وا و ده بوو گه نجه کان ده سکی گولیان به ملیه وه ده کرد و ئەو که شتیوانانه ی له وێ بوون و تیان ئیمه له دورگه ی (کریت) سه مای به رده م گیانه کانیان بینیه، به لām هه رگیز نه ماندیوه یه کی به و جوړنه ته و به و خیراییه سه ما بکات.

کاتی که له له وه پرگه که گه راینه وه خه م دایگرتم، له به رئه وه ی ده مزانی ئەو گیانه ی ئەو له به رده مه یدا سه ما ده کات، دوایی ئەو که چه گه نجه ده کاته به لا و گێری خۆی، چونکه (مینا) به ته ما بوو خۆی بکاته قوربانی بۆ خوا یه که ی خۆی و خوای ئەویش گیانه کی بوو یان له گا ده چوو، دوایی که شتییه ک له که شتییه کانی دورگه ی (کریت) هاته ناو به نده ره که وه ئەو که شتییه نه گه وه بوو نه بچوو ک و که شتیوانه که ی پیاویکی چاک ده هاته به رچاو.

(مینا) وتی من به م که شتییه بۆ دورگه ی (کریت) ده چم که خۆم بگه یه نمه خوا یه که م و تۆش دوای رویشتنی من ده توانی باشت خه ریکی ژیان و کاره کانت بیت و ده زانم به هۆی رزگارکردنی من له بابل زبانیکی زۆرت کرد و دواییش له به رئه وه ی نه تده ویست من له (هاتی) رابگری گه رایته وه.

وتم (مینا) من ناتوانم به یلم که تۆ به ته نیا بچی بۆ دورگه ی (کریت). مینا وتی بۆچی هه ز نا که ی به ته نیا پرۆم؟ ئەگه ر له که شتیوانه که ده ترسیی، بزانه که ئەو پیاویکی چاکه و له ریگا نامفرۆشیتته چه ته ده ریاییه کان و من به سه لامه تی ده گه مه دورگه ی (کریت). وتم مینای من، ده زانم که شتیوانه که پیاویکی چاکه و ناتفرۆشی، به لām تۆ ده زانی که بۆچی ده مه ویت له گه ل تۆدا بیتم بۆ (کریت) و ده زانی دلّم پیتته وه یه.

(مینا) ده ستی خسته سه رده ستم و وتی (سینزه) من له به سه ر بردنی ژیان له گه ل تۆدا له زه تم کرد، چونکه منت بۆ چه ند ولاتییک بردو گه لانی ئەو ولاتانه ت

نیشان دام و من به دیتنی ئەو ولاتانە وەها سەرگەرم و مەشغوول بووم کە ولاتە کەمەم لەبیر چوو. لەبەر ئەوە هەرکاتێ کە تۆ دەتگوت برۆ بۆ (کریت) من بە بەهانه یەک سەفەرە کەم دوا دەخست چونکە نەمەدەویست لە تۆ جیا بيمهوه. بەلام لە دواى ئەوەى لەبەر دەم گایه کاندای سەمام کرد، هاتەوێ یادم کە خواکەم چاوه‌روانى منە، کە برۆم و خۆمى پێشکەش بکەم و ئەگەر ئەو چاوه‌روانى من نەبوایە بە دلتیاییه‌وه دەمامه‌وه و ژيانى خۆم پێشکەش بە تۆ دەکرد.

وتم (مینا) ئیمە جارێک لەمەر ئەم بابەتەوه گفتوگۆمان کردو من پیم وتی کە وازم لەم مەسەلەیه هیناوه‌و. خوشویستنی تۆم بۆ ئەو شتە نییه کە تۆ بیری لێ دەکەیتەوه بە لکو من هەست دەکەم کە بوونی تۆ وەک هەناسە کیشان بۆ من پێویستە، چونکە ئەو شتەى کە تۆ هەتە، ژنه‌کانى تریش هەیانە و هەر کاتێ پیاوی داویان لێ بکات کە ببنە خوشکی، رازی دەبن.

تووپی به‌سەر (مینا) دا زالبوو و دەستی گوшим و وتی ئەگەر تۆ حەزت لە ژنی ناو مەبخانەکانە، برۆ کاتە کانت لەگەڵیاندا ببەرە سەر، بەلام ئەو بزانە کە من ئەوەندە لیت تووپی دەبم کە لەوانەیه بریندارت بکەم و خۆتین بە لەشتدا بهیتنە خوارەوه. چونکە من حەز دەکەم تۆ وەک من بیت و هەر وه‌ها کە من جگە لە تۆ دلم بەکەسه‌وه نەبەستوو تۆش دلبەستەى کەس نەبیت و بزانی کە من لە دواى خوايه‌کەم، جگە لە تۆ بیری لەکەسى تر ناکەمه‌وه، وتم خواکەى تۆ قەدەغەى کردوو کە شوو بکەى، بەلام هیچ کام لە خواکانى من لەم باره‌یه‌وه رینگایان لەمن نەگرتوو. (مینا) وتی، بەلام ئەگەر تۆ ببیتە هاو دەمی یه‌کیکی ترو دواى بته‌وی دەست به‌سەر سەرمدای بهیتنى به‌و شیوه‌یه‌ى کە پیم وتی بریندارت دەکەم. وتم (مینا) لەم باره‌یه‌وه خەیاڵت ئاسوودە بیت چونکە ئەمە کارێک نییه کە پیاویکی وه‌کو من لە ئارەزویدا بیت. من یه‌ک جار دلم بە ژنیکه‌وه بەست و لە پیناویدا هەموو شتیکم لە کیس چوو تووشی هەژاری هاتم و ئەم بابەتە وه‌ها منی لە هاو دەمیتى ژنان بیزارکرد، کە بە راستى حەز ناکەم لە باره‌یانەوه

بیرکەمه‌وه. (مینا) وتی من لە بەرئەوه‌ی ژنم ئەم قەسەیه‌م لەلا ناخۆشه، چونکە حەز ناکەم کە پیاویک بلتیت لە هاو دەمیتى کردنى ژنان یان لەبیر لیکردنە وه‌یان، بیزارم.

کاتێ کە شه‌و داهاات و نووستم سەیرم کرد (مینا)، کە شه‌وانى رابردوو ده‌ها ته‌ لام، ئەو شه‌وه نەها ته‌ هۆده‌کەمه‌وه. بانگم کردو وتم (مینا) تۆ هەموو شه‌وی بە دەنگە ناسکەکەى خۆت منت دەبرده‌ بەرزاییه‌کانى ئاسمان، ئەى ئەمشه‌و بۆ بیدەنگی؟ ئایا لەبەر قەسەکانى ئەمرۆ لیم زیز بوویتە؟ (مینا) وتی نا (سینۆهه) من لیت زیز نەبوومه، بەلام ئەمشه‌و لەشم دلم ئەوەندە گەرمه‌ کە دەترسم ئەگەر گویت لە دەنگم بیت بەگەرمی ناگری ئەو خەمه‌ى لەدەر وونمدايه‌ بتسویتیم، من هەلسام و چوومه لای و دەستم بە لەشیدا هیناوه‌ستم کرد تای لیبه‌و پیم وت (مینا) و ابزانم تۆ نەخۆشى بهیتلە با چاره‌سەرت بکەم.

(مینا) سەرته‌ نەیدەویست چاکى بکەمه‌وه‌و ده‌یگوت خوايه‌کەم چاکم ده‌کاته‌وه، بەلام من پیم وت ئەگەرچی خوايه‌کەت دەتوانی تینوتی و برسیتی چاره‌سەر بکات کە به‌هۆیه‌وه بتوانی خواردن و خواردنەوه نەنۆشى بەلام به‌بێ خواردن و خواردنەوه تینوتی و برسیتی مرۆف ناشکی. هەر وه‌ها نەخۆشیش دەبێ دەرمانى پزیشک به‌کاربهیتنى تا نەخۆشیه‌کەى چاک بێته‌وه.

(مینا) رازی بوو دەرمانى بده‌مى و دەرمانىکی هیتورکەر وه‌م دەر خوارد داو وتم ئیستای بنوو چونکە لە دواى خواردنى ئەم دەرمانە ده‌بێ بنوی بۆ ئەوه‌ى نەخۆشیه‌کەت لەناوچێ. (مینا) نووست، بەلام من تا بەیانى بەدیاریه‌وه به‌خه‌به‌ر مامه‌وه‌و کاتى به‌ره‌به‌یان بۆ نووستن چوومه ژووړه‌کەى خۆمه‌وه.

نەخۆشیه‌کەى (مینا) درێژەى نەکیشاو چاک بووه‌وه هەتا گەیشته‌نە ئەو رۆژەى کە بریارمان داوو بە کەشتى بۆ دورگەى (کریت) برۆین بە (کاپتا) م وت کە لویه‌لى سەفەر ئاماده‌ بکات بۆ ئەوه‌ى سواری کەشتى بین و بچین بۆ دورگەى (کریت) کە نیشتمانى (مینا) یه‌.

(کاپتا) وتی من پیشبینیم ده کرد که به هوی بوونی ئەم کچه تو دەمبەیتە ناو کەشتییەوه، لە کاتی کدا که به منت وت جاریکی تر سواری کەشتی نابین و من دەبی ئەبەر ئەم بەدبەختییە کراسەکهی خۆم بدرێتم، بەلام نایدیتریم چونکه دوایی ناچار دەبم بیدوورمهوه، ههروهها ناشگریهه چونکه دهترسم تاکه چاوهکهه له کیس بدهم و تهنها یهک شت ههیه دلم ده دادهوه و ئهویش ئهوهیه که ئەم سهفهره دهرباییه وهکو پیشبینی دهکهه دوا سهفهری دهربایی من بێت من له مه و دوا سواری کەشتی نابم بەلام لەبەر ئەوهی دلتیا بووم که تو له گه‌ل ئەم کچه دا بو دورگه‌ی (کریت) ده‌رو‌ی، که لوپه له کهه ناماده کرد.

من که چاوه‌روان بووم کاپتا به توندی ناره‌زایی ده‌ربهری و ده‌ست بکات به شیوه‌ن و ناله‌نال، سه‌رم سوپا له‌وهی که زوو ته‌سلیم بوو. به‌لام دوایی زانییم که ئەو دوو سێ رۆژ له‌وه‌پیش له‌گه‌ل هه‌ندی له‌ کەشتیوان و ده‌رباوانه‌کان گه‌توگۆی کردبوو و بو‌پیش گرتن له‌ نه‌خۆشیی ده‌ریا، که هۆیه‌که‌ی شه‌پۆلی ئاوه‌که‌ بوو، ناوی هه‌ندی ده‌رمانی لێیان پرسیبوو، له‌وانه‌ پێیان وتبوو رۆژیک به‌ر له‌ سواری بوونی کەشتی به‌ ته‌واوه‌تی خۆت له‌ خواردن بپارێزه‌و پشتینه‌که‌ت قایم ببه‌سه‌ ته‌ بو‌ئه‌وه‌ی سکت کۆبێته‌وه‌و پاشان بچۆره‌ ناو کەشتییه‌که‌ و دوا‌ی سواریبوون، یه‌کسه‌ر بنوو و به‌م شیوه‌یه‌ گه‌تاری نه‌خۆشی ده‌ریا نابیت.

کاپتاش رۆژیک به‌ر له‌ سواریبوون هه‌چی نه‌خوارد و پشتینه‌که‌ی توند به‌ست. فه‌رمانده‌ی پاسه‌وانه‌کانی به‌نده‌ر بو‌ به‌ری کردنی ئیمه‌ تا به‌رده‌م کەشتییه‌که‌ هات و ئیمه‌ی به‌که‌شتیوانه‌که‌ سپارد. دوا‌ی ئەوه‌ مه‌له‌وانه‌کانی کەشتی، سه‌وله‌ گه‌وره‌کانیان گه‌ته‌ ده‌ست و کەشتییان له‌ به‌نده‌ر برده‌ ده‌روه‌. له‌ پاش ده‌رچوونمان له‌به‌نده‌ر، که‌شتیوانه‌که‌ قوربانیی بو‌خوا‌ی ده‌ریا و خوا‌ی کریت سه‌رهری و دوایی فه‌رمانی دا چاره‌گه‌کانیان هه‌لکرد. که‌ چاره‌گه‌کان هه‌لکران و کەشتی به‌سه‌ر ئاوه‌که‌ دا چه‌مبیه‌وه‌، شه‌پۆله‌کانی ده‌ریا خسته‌یان هه‌ جووله‌ جوول و من هه‌ستم به‌ ناراحه‌تی و هه‌لچوونی گه‌ده‌ کرد و نووستم.

رۆژی دوایی له‌خه‌وه‌ له‌سام و بینیم له‌ ناوه‌راستی ده‌رباداین و له‌ هه‌یج لایه‌که‌وه‌ وشکانی دیار نییه‌. ئاسمان شین و خۆرگه‌رم و، نه‌سیمی ده‌ریا به‌هه‌یز بوو و کەشتییه‌که‌مان به‌خه‌یرایی ره‌نگای ده‌بری.

یه‌کێ له‌ کەشتییه‌ جه‌نگیه‌کانی (کریت) به‌ گومانی ئەوه‌ی ئیمه‌ چه‌ته‌ی ده‌رباین لێمان نزیک بووه‌وه‌، به‌لام له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی زانیی له‌ کەشتییه‌کانی (کریت) یه‌ ئالا‌که‌ی خۆی سه‌لامی لێ کردین و دوور که‌وته‌وه‌.

(کاپتا) که‌ ئیتر له‌ نه‌خۆشیی ده‌ریا نه‌ده‌ترسا هاته‌ سه‌ر کەشتییه‌که‌و له‌گه‌ل مه‌له‌وانه‌کان که‌وته‌ قسه‌کردن و باسی کرد که‌ له‌ جیهاندا شتی زۆر سه‌یری بینیه‌ و سه‌فه‌ریکیان که‌ له‌ میسه‌روه‌، بو‌ سووریا ده‌چوو گه‌تاری تۆفان بووه‌و ئەوه‌نده‌ی نه‌ما‌بوو بخه‌کی. دوایی باسی گیانه‌وه‌ره‌ ده‌رباییه‌ سه‌یره‌کانی رووباری نیلی کرد و ده‌بو‌یست به‌هۆی ئەو شته‌ سه‌یره‌نای بینیبوو سه‌ریان بسورمیتنی.

دوایی مه‌له‌وانه‌کان ده‌ستیان به‌ قسه‌کردن کردو باسی گیانه‌وه‌ره‌ ترساکه‌کانی ده‌ربایان کرد وه‌ک ماسی عه‌نبه‌رو ئەو ماسییانه‌ی نیوه‌ی سه‌ره‌وه‌ی له‌شیان مرۆقه‌ و ده‌نگیکی ناسک و خۆشیان هه‌یه‌ و (کاپتا) له‌ قسه‌کانی ئەوان ترسی لێ نیشت و حه‌په‌ساو بریاری دا که‌ ئیتر هه‌ولێ ئەوه‌ نه‌دات به‌قسه‌کانی خۆی ده‌رباوانه‌کان بترسینیت.

هه‌ر چه‌ند له‌ (کریت) نزیک ده‌بو‌ینه‌وه‌، (مینا) زیاتر که‌یف خۆش ده‌بوو و نه‌سیمی ده‌ریا پرچی په‌ریشان ده‌کرد، جوانتر ده‌هاته‌ به‌رچاو. به‌لام من له‌وه‌ی که‌ ده‌بو‌ایه‌ ئەوم له‌ده‌ست بدایه‌ خه‌مبار بووم و به‌ خۆم ده‌وت ئەگه‌ر به‌بێ (مینا) له‌ (کریت) بگه‌ریمه‌وه‌ و بو‌ میسه‌ر بچم گه‌رانه‌وه‌که‌م بو‌ میسه‌ر هه‌یج تامیکی نابیت. چونکه‌ به‌بێ مینا ژیان له‌چاومدا تاریک و له‌ چێژمدا تال بوو و خه‌م و په‌ژاره‌ی ئەوه‌ دایگر تبوم که‌ له‌مه‌ودوا خۆم له‌ ته‌نیشت (مینا) وه‌ نابینم و ناتوانم ده‌سته‌کانی بخه‌مه‌ ناو ده‌ستمه‌وه‌.

کەشتیوان و مه‌له‌وانه‌کان که‌ خه‌لکی دورگه‌ی کریت بوون، ره‌یزبان له‌ مینا

ده‌گرت چونکه ده‌یانزانی ئه‌و یه‌کیکه له‌و کچانه‌ی که ده‌بیت کچینییه‌که‌ی
پیشک‌ه‌شی خ‌وای کریت بکات و هه‌روه‌ها ده‌یانزانی که ئه‌و له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا
سه‌مایه‌کی جوان ده‌کات.

کاتێ که من ده‌م‌ویست له‌باره‌ی خ‌وای کریت پرس‌یار له‌ مه‌له‌وانه‌کان و
که‌شتیوانه‌که بکه‌م ئه‌وان وه‌لامیان نه‌دامه‌وه و سه‌ریان باده‌دا، یان ده‌یانگوت
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تو بیانیت ئیمه له‌ زمانه‌که‌ت تی ناگه‌ین.

له کریت چیم بینی

ئەو رۆژە هات که دورگە ی (کریت) له ئاودا سەری دەرھینا و مەلەوانەکانی کەشتی هاواری خۆشییان کرد چونکه گەشتبوونە ولاتەکە ی خۆیان و کەشتییەوانی کەشتییەکە له شوکرانە ی به سەلامەتی گەرانه‌و ی ریبواران، قوربانیی بۆ خوای دەر یا کرد که هەمان خوای (کریت) بوو و له دەر یادا فەرمانرەوایی دەکرد.

هەرچەندە مەلەوانەکان و کەشتیوانەکە و (مینا)، له بینی دورگە ی (کریت) و دار زەیتوونەکان و چیاکانی خۆشحال دەبوون، من ئەوەندە غەمبار دەبووم. چونکه دەزمانی که دەبی (مینا) به جی بهیلم و به بی ئەو بگەریمەوه.

(مینا) به‌وپەری خۆشحالییەوه به‌هۆی بینی ولاتەکە ی دەگربا. به‌لام (کاپتا) که سەری سوپما بوو به دەمی کراوه‌وه سەیری دەریای بەردەم (کریت) ی دەکرد و ئەو کەشتییانە ی دەرژمارد که له‌وئ بوون و له دوا ی ئەوهی ده جار شەست کەشتیی ژمارد تیگە پشت که هیشتا ئەوەندە ی تر ماوه که نه‌ژماردوووه و تی من له‌و باوه‌رەدام ئەوەندە کەشتییە ی که لیژەدا هەیه له هەموو دنیا دا نییه. (کریت) ئەوەندە باوه‌ری به دەسەلاتی خوایه‌کە ی هەبوو که له بەندەری ئەو ولاتە نه بورج هەبوو و نه قایمکاری به‌رگری کردن و خانووه‌کانی به‌ندەر له قەرایی دەریاوه دەستی پی دەکرد. کاتی که چوومه کریتەوه هەندئ شتم بینی که له هەموو جیهاندا له ماوه‌ی سەفەرەکانم شتی وام نه‌بینیوه^(۱).

دیاره‌ پزیشکیکی وه‌ک من کاتی ده‌چیتە ولاتی که‌وه سەرته‌تا چاو ده‌پریتە روخسار و ده‌موچاوی خەلکی، که بزانی له‌ش ساغن یان نا. من زۆر به‌ی خەلکم

به‌له‌ش ساغی و جوانی بینی و دوا ی ماوه‌یه‌کی که‌م سەرنجم دا که له‌ زمانی خەلکی (کریت) دا وشەیه‌ک نییه که بتوانی لیبه‌وه واتای وشە ی (مردن) بدات و خەلکی به‌ راده‌یه‌ک خەریکی رابواردن و خووگرتووی خۆشگوزەرانی بوون، که هەرگیز بیریان له‌ مردن نه‌ده‌کرده‌وه و ئەگەر به‌کی بمردابیه بۆ بردنی تەرمه‌کە ی هەموو جوژه‌ فیتلیکیان به‌کار ده‌هینا که که‌س نه‌زانی پیاویک یان ژنیکی مردووه.

من بیستم که لاشە ی پیاوه‌کانیان دەسووتاند و له‌ ناویان دەبرد چونکه به‌ دلنیا یی‌وه له‌وئ مردووه‌کان نه‌ده‌نیژران و من له (کریت) دا گۆرم نه‌بینی و ته‌نیا چەند گۆرپکی پاشا کۆنه‌کانی (کریت) ی لی بوو که به‌ردی گەورەیان له‌سەری دانا بوو. به‌لام خەلکی کاتی که به‌لای گۆرەکانه‌وه تی ده‌پەڕین رووی خۆیان وەرده‌گیرا بۆ ئەوهی وای نیشان بدەن که نایینن و وایان دەزانی به‌م شیوه‌یه ده‌توانن نکۆلی له‌ بوونی مردن بکه‌ن.

هونه‌رمه‌ندتر له‌ هونه‌رمه‌ندان و پیشه‌سازانی (کریت)، له‌ هەموو جیهاندا به‌دی ناکریت و گۆزەکان و دەرە سوفال (هەرگینه) ییەکانیان زیاتر له‌ پارچه‌یه‌ک گەوهەر ده‌چوو نه‌ک گۆزه. کاتی مرۆف بۆ ئاو خواردنه‌وه ده‌فرتی سوفالی (کریت) به‌ دەست‌وه ده‌گریت له‌ سەیرکردنی تیر ناییت و له‌سەر دەرەکه‌ وینه‌ی ماسییه‌کانی دەریا و پەپوله‌کان له‌ هەوا و له‌سەر گۆله‌کاندا ده‌بینرا و هەر ده‌سته‌یه‌ک له‌ گیانه‌وه‌ره‌کان رەنگیکی تایبه‌تیان هەبوو. به‌ شیوه‌یه‌ک که مرۆف واهه‌ست ده‌کات و ه‌ستای گۆزه‌که له‌ جیاتی رەنگ گەوهه‌ری به‌ گۆزه‌که‌وه نووساندوو یان کیشاویه‌تی. هەر گۆزه‌کاریک نه‌خشی گۆزه‌کە ی خۆی به‌ شیوه‌یه‌ک ده‌کیشا و رەنگی ده‌کرد و له‌سەر گۆزه‌که‌ وینه‌ی گیانه‌وه‌رانی دەریایی ده‌کیشا و له‌سەر ده‌فری تر گیانه‌وه‌ره‌کانی و شکانی و له‌سەر ده‌فری سییه‌م بالنده‌کان ده‌بینران.

به‌کیک له‌و شتانه‌ی من له‌ ته‌پەس و بابلیش نه‌مبینی و به‌کیک بوو له

تاییه‌مه‌ندییه گه‌وره‌کانی شارستانییه تی جیهان که تنها دانیش‌تووانی (کریت) ئەم تاییه‌مه‌ندییه‌یان هه‌بوو، شیوه‌ی دروست‌کردنی ئاوده‌سته‌کانی دورگه‌ی کریت بوو و له بابل ئاوده‌سته‌کان ئه‌وه‌نده پیسه، که مرۆڤیکی شارستانی هه‌ز ناکات بچیتته ناویانه‌وه و له **ته‌به‌س** له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که خوایه‌کانی ئیمه و توویانه ئاوده‌سته‌کان خاوتین رابگرن، به‌لام وه‌کو پیتویست خاوتین نه‌بوون، له (کریت) هه‌موو ئاوده‌ستیک نمونه‌ی هونه‌رو زوق و خاوتینییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام شه‌و و روژ ئاوی شله‌وتین به‌ناو له‌گه‌نی^(۲) ئاوده‌سته‌که‌دا تی ده‌په‌ری و ئه‌وه‌نده جوانه که هیچ جوهره بۆنیکی ناخۆشی لی نایات.

خانوه‌کانی کریت وه‌ک ئه‌وانه‌ی بابل به‌رز و چهند قات نین. به‌لام له جیاتی ئه‌وه بۆژیان زۆر باشترو ئیسراحت ترن له خانوه‌کانی بابل. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژووهره‌کانیان گه‌وره‌و په‌نجهره‌کانیان به‌رین دروست ده‌کرد و هه‌موو خانوبه‌ک ژوورپکی گه‌رماو (حمام) ی هه‌بوو و هه‌ر هۆده‌یه‌ک له‌و گه‌رماوانه ته‌شتیکی گه‌وره‌ی بۆ خۆشوشتن تیا بوو که به‌هۆی به‌لووعه‌که‌نه‌وه ئاوی سارد و گه‌رم ده‌هاته ناویه‌وه و من له پیتشا وام زانی که ئەم ئاوده‌ست و گه‌رماوه بی هاوتایانه تاییه‌تن به‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان، به‌لام دوا‌یی بینیم که ته‌نانه‌ت له‌ مالی هه‌ژارترین خه‌لکی ئه‌و شاره‌ش ئاوده‌ستی جوان هه‌بوو که ئاوی ساردو گه‌رمی بۆ ده‌چوو و گه‌رماوه جوانه‌کانیش ئه‌و ئاوه سارد و گه‌رمه‌یان هه‌بوو. ئه‌و کاته تی گه‌یشتم که بۆچی خه‌لکی ئه‌وی ئه‌وه‌نده جوان، چونکه ئاوده‌ستی خاوتین و هه‌مامی که ئاوی گه‌رم و ساردی هه‌بیت مرۆڤ جوان ده‌کات.

ژنه‌کانی کریت به‌ روژ ماوه‌یه‌ک له‌ کاته‌کانی خۆیان به‌ لیک‌دنه‌وه‌ی مووی له‌شیان و خۆشورین و ئارایشتی ده‌موچاویان ده‌برده‌سه‌ر و ئه‌وه‌نده له‌ ئارایشتا به‌ دیقه‌ت بوون که هه‌رگیز له‌کاتی دیاریکراودا له‌ میواندارییه‌کان ئاماده نه‌ده‌بوون و کهس ئەم باب‌ه‌ته‌ی پێ سه‌یر نه‌بوو. کراسی ژنه‌کانی کریت به‌رگیکه، که هه‌موو له‌شیان داده‌پۆشی جگه له‌ ده‌ست و پێ و شانیان، چونکه به

ده‌سته‌کانیان نازیان ده‌کرد و هه‌زیان لی بوو خه‌لکی جوانییه‌که‌یان ببینی. ژنه‌کانی (کریت) قژی سه‌ریان به‌شپوه‌یه‌کی سه‌رنج راکیشه ئارایشت ده‌کرد، له کاتیکدا که له (**ته‌به‌س**) پایته‌ختی میسر ژنه‌کان قژی سه‌ریان ده‌تاشی و من له‌و باوه‌رده‌دام له‌ رووی جوانیی ئه‌ندامه‌کانی له‌ش ژنه‌کانی (کریت) نمونه‌ی هه‌موو ژنه‌کانی دنیان. ئەوان بالابه‌رز و باریکن و به‌بۆنه‌ی ناسکی ئه‌ندامیان به‌گرفته‌وه مندالیان ده‌بوو. به‌ گشتی له‌ یه‌ک یان دوو مندالی زیاتریان نه‌بوو و که‌می مندالی له‌لای خه‌لکی کریت شه‌رم نه‌بوو.

پیاوه‌کانی کریت وه‌ک ژنه‌کان ئه‌ندامیکی ناسکیان هه‌بوو به‌لام ناوشانیان پان بوو و هه‌ر پیاویک هه‌ولێ ده‌دا که‌مه‌ری خۆی باریکتر نیشان بدات و ئه‌وانیش وه‌کو ژنه‌کان به‌ وردی مووه‌کانی له‌شیان له‌ ناوده‌برد بۆ ئه‌وه‌ی له‌کاتی یاری کردن له‌گه‌ڵ گایه‌کان، ئه‌ندامه‌کانیان جوان بیتته به‌رچاو و چه‌کمه‌ی درێژیان له‌ پێ ده‌کرد و له‌ قه‌دی چه‌کمه‌کانیان شکلی گیانه‌وه‌ریان ده‌نه‌خشاندا. پیاوه‌کانی کریت هه‌زیان نه‌ده‌کرد بۆ ولاتانی تر بۆن چونکه له‌ ولاتانی تر که‌لوپه‌لی هه‌سانه‌وه‌و پاک و خاوتینی وه‌کو کریتی لی نه‌بوو و ده‌یانگوت ئیمه ناتوانین له‌ خانووی گه‌لانی تردا بژین که ئاوده‌ستی خاوتین و گه‌رماویان نییه.

یه‌کی له‌ شته‌ سه‌یره‌کان که له‌ کریت-دا بینیم و هاوتای ئه‌وم له‌ هیچ ولاتیکی تردا نه‌بینی ئامیرپکی موسیقا بوو که به‌بی ئه‌وه‌ی کهس بیژنه‌نیت ده‌نگی موسیقای لی ده‌بیسرا به‌لام هه‌ندێ ده‌نگی لیتوه ده‌رده‌چوو که پیتشتر له‌سه‌ر هه‌ندێ شت نووسرا بوو و من نه‌متوانی تیبگه‌م چۆن ده‌نگ له‌سه‌ر شت ده‌نووسریتته‌وه. هه‌روه‌ها له‌ دانیش‌تووانی (کریت) م بیست که ئەوان ده‌توانن ئاوازه‌کانی موسیقا بنوسنه‌وه و دوا‌یی له‌سه‌ر ئه‌و نووسینه‌نه‌ موسیقا لی بدن. به‌جۆرپیک که ئەگه‌ر یه‌کیک ئاوازیکی نه‌بیستبێ به‌لام نووسراوه‌ی ئه‌و ئاوازه‌ی ده‌ست بکه‌ویت ده‌توانی له‌سه‌ر ئه‌و نووسینه‌ ئاوازه‌که لی بدات. من له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پزیشکم و ته‌نیا بۆ زانستی پزیشکی سه‌رنجی تاییه‌تیم هه‌بوو هه‌ولم نه‌دا تی

له بهردهم گایه کاندایه سها دهکهن هر کامیکیان ماموستایه کیان هه یه که راهبته رو پالپشتیان و هونه ری سه مایان فیر دهکات و بهرگری له بهرزه وه ندیبیه کانیا دهکات و ناهیلئی خه لکی تر مافی قوتابیه که ی پیتشیل بکه ن. ماموستای مینا پیره میردی بوو که کاتی ئیمه چوینه خانووه که یه وه هندی پایپرسی (کاغزی دنیای کۆن که له میسر وه بۆیان دهات- وه رگتیر) له بهردهم خۆیدا دانا بوو و دهیخۆینده وه. سه یرم کرد له سه ر ئه و کاغزه زانه وینه ی گای له سه ر کیشرا بوو و بۆم ده رکهوت که ئه و گایانه ئه و ئاژده لانه ن که سبه ینی هندی که س له بهرده میاندا سه ما دهکهن و پیره میرده که ده یویست بزانیته له سه ر کام یه ک له و گایانه گره و بکات باشته ر.

کاتی که مینای بینی خوشحال بوو و ماچی کردو وتی مینا من وام ده زانی تۆچوو یته بۆ لای خوا و ئیتر نه گه راویته وه، به لām له بهر ئه وه ی به ته واوی دلنیا نه بووم که ناگه رپیتته وه له جیاتی تۆ قوتابی نویم دانه ناو ژووره که ت هیتشتا هه رماوه، به لām و بزانه ماموستایه که خاوتین نه کراوه ته وه و له وانیه ژنه که م ویرانی کردبئی و له ناویدا هه وزی دروست کردبئی بۆ ئه وه ی ماسییه کانی له ناودا په روه رده بکات. چونکه ژنه که م زۆر هه زی له به خیتوکردنی ماسییه .

مینا به سه رسورمانه وه وتی له که یه وه ژنه که ت هه زی له په روه رده کردنی ماسییه، چونکه ئه و کاته ی من لیره رویشتم ئه و هه یج له فکری به خیتوکردنی ماسیدا نه بوو.

پیره میرده که وتی ئه مه ژنی تازه ی منه که تۆ نه تبینیوه و ئه گه ر ئیستا ئه و پیاهه گه نجه ی له لای نه بووایه، من تۆم ده برده لای و پییم ده ناساندی، به لām ئیستا گابازنکی⁽⁴⁾ گه نچی له لایه که تازه دهستی به سه ما کردوه و ئه گه ر تۆ بیه مه لایان کاره که یان لئی تیک ده چیت. ئایا نا ته وی هاورپیکه ی خۆتم پینا سیتنی بۆ ئه وه ی منیش له گه لیدا بیه هاورپ و ئیتر ئیره به مالی خۆی بزانیته .

مینا وتی هاورپیکه ی من پزیشکیکی میسر بیه ناوی (سینۆهه) کوری که ره و به ته نیا ده ژیت و ژنی نییه .

پیره میرده که وتی ئه گه ر ماوه یه ک له م ولاته بپنیتته وه ته نیا نامینئی و زۆر به په له ده بیتته خاوه ن ژن و مندال، به لām مینا، مه گه ر تۆ نه خویشی که له گه ل پزیشکیکدا هاتوویت بۆ ئیره. ئه گه ر و ابیت جیبی خه م و په ژاره ی منه، چونکه کاتی هاتیتته ژووره وه دلّم شاد بوو و وام زانی ده توانم داوات لئی بکه م سبه ینی له بهردهم گایه کدا سه مابکه یته و به هۆیه وه هندی زترو پارهم ده ست بکه ویت.

مینا وتی من نه خویش نیم و خۆم له هه موو کاتی به له شساغتر ده زانم و له بهر ئه وه له گه ل ئه م پزیشکه میسر بیه سه فه ر ده که م، چونکه ئه و منی رزگار کرد و ئه گه ر ئه و نه بووایه من له بابل، یان ده کوژرام یان خۆم ده کوشت.

پیره میرده که وتی ئومیده وارم به هۆی هاورپیه تی له گه ل ئه م پزیشکه میسر بیه کچینییه که ی خۆت له ده ست نه دابئی چونکه وه کو خۆت ده زانی ئه گه ر کچینییه که ت به خشیی ریگا ناده ن له بهردهم گایه کاندایه سه ما بکه یته و ناتوانی بچیتته لای خوا، دواپی پیره میرده که له مینا نزیک بووه وه که م تیک دهستی به سینگیدا هینا و وتی ده ترسم کچینییه که ت له کیس دابیت که لیره رویشتی سینه ت بچووک بوو ئیستا که م تیک گه وره بووه. ئایا باشته ر نییه بهر له وه ی له بهردهم گایه کاندایه سه ما بکه ی چاویکت لئی بکه م و بزانه ئایا کچی یان نا ؟

مینا به تووره ییه وه وتی من نامه ویت وه کو بازاری کۆبله فروشه کانی بابل، که له وی ژنه گه نجه کان ده پشکن که بزانه کچینییان ماوه یان نا، لیره فه حسم بکه ی من پیت ده لیم له بهر ئه وه له گه ل ئه م پیاهه دده سه فه رده که م، چونکه رزگار که ری منه و ئه گه ر ئه و نه بووایه نه مده توانی بگه ریمه بۆ (کریت)، به لām تۆ هه ر له فکری گایه کان و ده رامه تی خۆتی و گوئی ناده یته قسه ی من.

دواپی ئه م قسه یه مینا که وته گریان و پیره میرده که دواپی بینینی فرمیتسه که کانی له قسه که ی خۆی په شیمان بووه وه وتی مینا، مه گه ربه، من

دلنیام که تو راست دهکەوی و هیشتا کچی و ئەم پیاوێ تۆی دەرباز کردووێ و ئەگەر ئەو نەبووایە نەتەتوانی بگه‌ڕێییه‌وه بۆ (کریت). دواوی بابەتی قسه‌کردنەکەوی گۆری و وتی ئیشتا هاتەوه بیرم که من دەبێ ئەمرۆ بچمه لای (مینوس) و لەبەر ئەوهی بۆ رویشتم دره‌نگه ناتوانم کراسه‌که‌م بگۆرم و هەر به‌م کراسه‌وه دەرپۆم و ئیوه لێره پشووبدن و نان بخۆن و ئەگەر ژنه‌که‌م پرسیری منی کرد بلێن چووه‌ته لای (مینوس) و چونکه ئەو، گه‌نجه‌گابازەکەوی لەلابوو نەبوست کاتتان لیبگرێ.

به ژنه‌که‌م بلێن دواوی ئەوهی له مالمی (مینوس) گه‌رامه‌وه سه‌ریک له گایه‌کانم ده‌دهم چونکه سبه‌ینی یه‌کی له گایه‌کانم که هیشتا به‌شداری یاریی نەکردووێ دیتە ناو گۆره‌پانه‌وه و من دەبێ ببینم.

مینا وتی لەبەر ئەوهی تۆ ده‌تووی بۆ مالمی (مینوس) برۆی من و سینۆهه‌ش له‌گه‌لتدا دین و له‌وی هاورپیکانم ده‌بینم و سینۆهه‌یان پێ دەناسینم.

له‌بەر ئەوهی ماوهی نێوان مالمی پیره‌مێرده‌که و مالمی مینوس زۆر نەبوو، ئیمه به‌بێ که‌ژاوه به‌ره‌و ئەوی رویشتین و دواوی ئەوهی چوینه‌ خانووه‌کەوی (مینوس) هه‌ به‌سه‌ر سوڤمانه‌وه تیگه‌یشتم که ئەوی کۆشکیکی گه‌وره‌یه‌و دواوی ئەوهی که زانیم (مینوس) پاشای کریت، به‌شێوه‌یه‌ک حه‌په‌سام که وه‌کو کاپتا ده‌یگوت وه‌ک ئەوه و ابو له‌ ناکاودا ببینم که له‌سه‌ر سه‌ر به‌رپیدا دەرپۆم.

له‌وی زانیم که له کریت ناوی پاشاکان (مینوس) ه و ئەوه‌نده (مینوس) ناو پاشایه‌تیی کریتیان کردبوو، که هه‌ندی له‌ خه‌لکی نه‌یاندانه‌زانی پاشای ئەوکاتەیان که فه‌رمانه‌واییان به‌سه‌را ده‌کات مینوسی، چه‌نده‌مه.

دواوی ئەوهی چوومه ئەو ته‌لاره‌ی که مینوسی تیا‌بوو، ببینم که کۆمه‌لێ ژن و پیاو له‌و هۆله‌دان و ئەوه‌نده به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌یان ده‌کرد و پێده‌که‌نین که ده‌تگوت له‌ مالمی خۆیان‌دان. پیاوه‌کانیان کراسی رنگاو ره‌نگی جوانیان له‌به‌ردابوو و هه‌موویان خۆش ئەندام بوون و ژنه‌کان له‌ جوانی و رازاوه‌یی

کراسه‌کانیان له‌گه‌ل یه‌کترا پێشبرکیتیان ده‌کرد. مینا منی به‌ هاورپیکانی خۆی ناساند و ژنه‌کان له‌ باوه‌شیان ده‌گرت و ماچیان ده‌کرد و پیاوه‌کان به‌ بینینی خۆش‌حالییان دەرده‌بری به‌بێ ئەوهی دیارنه‌بوونه‌کەوی ئەویان پێ سه‌یربێ.

ئیمه به‌ به‌رده‌م کۆمه‌لێکی زۆر له‌ ژن و پیاوه‌کاندا تپه‌رین تاگه‌یشتینه به‌رده‌م (مینوس) که وه‌ک ئەوانی تر له‌گه‌ل هه‌ندی که‌سی ده‌وروبه‌ریدا گه‌فتوگۆیان ده‌کرد و پێده‌که‌نین. ئەویش به‌ بینینی مینا شاد بوو و دواوی ئەوهی مینا منی پێ ناساند و مینوس تێ گه‌یشت که من ئەو کچه‌گه‌نجه‌م رزگارکردووێ به‌زمانی میسری سوپاسی کردم و وتی سینۆهه تۆ خزمه‌تییکی گه‌وره‌ت به‌ خوایه‌کەوی ئیمه کردووێ چونکه کچیکت بۆ گه‌ران‌دۆته‌وه که ده‌بیت بچیته لای ئەو و مینا له‌ یه‌که‌مین دهرفه‌تدا ده‌چیته مالمی خوایه‌کەوی.

دواوی مینا منی له ته‌لاری مینوس برده‌ ده‌ره‌وه‌و وتی وه‌ره‌ ژووره‌کانی ئەم کۆشکه‌ت نیشان بده‌م و له‌ هەر هۆده‌یه‌کدا به‌ بینینی شته‌کانی ناوی شادی دەرده‌بری و ببینم خزمه‌تکاره‌کانی ئەویش له‌ بینینی ئەو کچه‌گه‌نجه‌ خۆش‌حال بوون، به‌بێ ئەوهی ماوه‌ی دیار نه‌بوونی دوورو درێژی مینایان له‌ لا سه‌یر بیت.

مینا هۆی ئەم ره‌فتاره‌یانی بۆ من باس کردو وتی هۆی ئەوهی که له‌م ولاته‌دا هیچ که‌سی ون بوونی ئەوانی تری له‌ لا سه‌یر نییه‌، ئەوه‌یه که نایانه‌وێت خه‌م بۆ مردنی که‌س بخۆن و په‌ژاره‌ ده‌ریزن. کاتی که یه‌کی ده‌مری که‌س یادی ناکاته‌وه و له‌سه‌ر ئەم پێوه‌ره کاتی که یه‌کی ده‌مریت که‌س لێ ناپرسیت هه‌تا ده‌گه‌ریته‌وه و ئەگه‌ر نه‌گه‌راپه‌وه‌هه‌ وایه‌ بیره‌که‌نه‌وه که مردووێ و پێویسته فه‌رامۆش بکری، له‌بەر ئەوهی به‌ بیره‌ینانه‌وه‌ی خه‌لکی، به‌ تابه‌ت ئەوانه‌ی گومانی مردنیان لێ ده‌کری ده‌بیته هۆی خه‌فته و دل‌گران بوون و له‌م ولاته‌دا که‌س نایه‌وێت خوی به‌ ده‌ست خه‌م و په‌ژاره‌وه‌ بدات.

دواوی ئەوهی مینا ژووره‌کانی کۆشکی نیشان دام، منی برده‌ هۆده‌یه‌که‌وه که له‌ سه‌رووی ژووره‌کانی تر‌دا بوو و له‌ویوه له‌وه‌رگه‌ گه‌وره‌کان که گایه‌کانی تیا

دهلوه و پرين و باخه كاني زهيتوون و زهوى و زاره كاني دهره و هوى شار ده بيران و مينا پيتي و تم نه مه ژوورى منه. و تم مينا تو له م ژوورده دا ده ژيايت؟ تايا تو نيشته جيتي كوڅكى پاشايه تى بووى.

مينا وتى به لتي و نه م جل و بهرگه ي ليره دا ده بيبيني هى منه، به لام ناتوانم له بهريان بكم چونكه مؤديلى نه ماوه و له ولاتي ئيمه جل و بهرگ زوو له مؤد ده كه وي.

و تم مينا من نه م قسه يه تم زور پي سه يره چونكه هه رگيز له و باوه رده دا نه بووم تو ژنيك بيت كه جيتگات كوڅكى پاشايه تى بووي. مينا وتى نه گه ر تو ناوى پاشاكه ي ئيمه ت بزانيبايه تيده گه يشتى كه ناوى من كه (مينا) يه له وشه ي (مينوس) ي پاشاي ئيره و هرگيراهه. و تم نه ي بوچى نه م شته ت به من نه گوت كه من بزانيبايه تو له بنه مالله ي پاشايه تى (كرت) ي. مينا وتى بو بيليم؟ ليره هه موو خه لكي يه كسانن و به پتويستم نه ده زانى پيت بلتم كه من له بنه مالله ي پاشاي (كرت) م.

زانيم كه مينا راست ده كات و شتوه ي رهفتارى خه لكي له ته لاره كه ي مينوس- دا نه م بابه ته ي دهره خست. چونكه خه لكي له وي به شتوه يه ك هه لسوكه وتيان ده كرد كه ده تگوت له مالى خو باندان و نازانن پاشاي كريت له وييه. هه روه ها تيكه يشتم بزچى له و روزه وه كه مينا م ناسيوه زپرو پاره كارى لي نه ده كرد و نه گه ر شتيك م بو بكريبايه و به ديارى بمدابايه تى خوشحال نه ده بوو. چونكه مينا له مندالييه وه راهاتبوو كه زپرو پاره و گه وهه ر بيبيني و نه و شته ي من ده مدا پيتي به لايه وه گرنگ نه بوو تاكو دلخوشى بكات.

و تم مينا تو كه خزمى پاشاي (كرت) ي چون له به رده م گايه كاندا سه ما ده كه ي. تايا نه م بابه ته بو ژنى كه له بنه مالله ي پاشايه تى بيت ناپه سه ند نيبه؟ مينا وتى له ولاتي ئيمه دا سه ما كردن له به رده م گايه كاندا كارتيكه كه هه موو گه وره كان نه گه ر بتوانن خه ريكى ده بن و هه ر كه سى كه له م هونه رده دا

ليها تو وييه كى بهرچاوى هه بيت ريزى ليده گيردرى. له بهر نه وه، نه ته نها نه م كاره شه رم نيبه، به لكو كارتيكى شه ره فمه ندانه يه.

دوايى به يه كه وه له كوڅكى پاشايه تى هاتينه دهره وه و به ره و دامه زراوى گابازى (كرت) كه وتينه رى. له و شارده دا، دامه زراوى گابازى برىتى بوو له شاروه چكه يه كى بچووك كه له ته نيشت شارى گه وره وه دروست كرابوو.

له م شارده دا چند مه يدانيكي لي بوو بو گابازى و بو راگرتنى گايه كان له ته ويله گه وره كاني نه وي و له ته نيشت ته ويله وه هه ندى له وه رگه هه بوو كه ده وراوده و ر پهرژين كرا بوو. كاتى كه هه واي دورگه ي كريت سارد ده بيت گايه كان ده گوازنه وه بو ناو پشتيره كان و له وه رزى گه رما له له وه رگه كاندا ده يان له وه رپين، به لام نه و گايانه ي كه ده بي سبه ي يان دوو سبه ي له گوره پانى گابازيدا په لامارى گه نجبه سه ما كه ره كان بدن، له پشتيره كاندا ده بوون.

كاتى گه يشتينه دامه زراوى گابازى ماموستا كه ي مينا له وي بوو و كه منى له و جيتگايه بيبى خوشحالى خو ي دهربرى. هه روه ها نه و كاهينه انه ي كه كاربان په روره ده كردنى گايه كان و راهيتانى سه ما كه ره كان بوو به بيبيني مينا خوشحال بوون، به بي نه وه ي ديار نه بوونه دريژ خايه نه كه ي نه ويان پي سه ير بيت.

كاهينه كان له دواي نه وه ي زانبيان كه من پزيشكيكى ميسريم له باره ي خواردنى گايه كان و هه روه ها له باره ي نه وه ي له چ كاتيكدا خواردنيان بدرىتى كه ببيتته هوى بريقه دار بوونى مووى له ش و زياتر بوونى ته مه نيان، هه ندى پرسياريان لي كردم. له كاتيكدا كه من ده مزانى زانباريى نه وان له م باره يه وه له هى من زياتر بوو، چونكه له سه دان سال له مه وه به روه تا ئيستا باو و باپيرانى نه وان خه ريكى په وه رده كردنى گايه كان بوونه و له دواي هه ر سه رده ميك زانباريى باوكان گوازراوه ته وه بو كوره كانيان و نه و كورانه ش زانباريى زياتريان ده خسته سه ر و ده ياندايه جلى نوئ.

مينا له لاي كاهينه كان به رپزو خوشه ويست بوو و كاتى كه نه ويان بيبى،

به چاک زانینی ماموستا که شی، رها زامه ندییان نیشان دا که مینا سبهینتی له بهردهم گایه کدا سه ما بکات و گایه کیان بو دهست نیشان کرد. مینا لهم هه لبراردنه زور خوشحال بوو چونکه دهیزانی که ده توانی سبهینتی هونه ره که ی خوی نیشانی من بدات. له دوای ئه وه مینا رینومایی کردم و چووینه لای کاهینیی گه وره که سه روکی هه موو کاهینه گابازه کان بوو. کاتی چووینه ناو ژووری کاهینه که وه به هوی تاریک بوونی ژووره که ی له پیشاندا نه ماندی، به لام له دواییدا چاوم به مروقی که وت که سه ری وه ک گا بوو و رهنگی زهرد بوو. ئه و مروقی سه ری وه ک گا دهاته بهرچا، له بهرام بهر ئیمه سه ری دانه نواند و دوایی سه ره گایه که ی له سه ری هه لگرت و تیگه ی شتم سه رو ده موچاوی هه ر وه ک مروقیکی ئاساییه.

ئه گه رچی ئه و پیاوه که کاهینیی گه وره بوو له گه لماندا به پیکه نین بوو و رووی خوش بوو به لام من له چروچاوی ترسام، چونکه جو ره مو رکیکی قیناوی و بی به زه بیانه ی توندم له ده موچاویدا هه ست پی کرد.

مینا کاتی که ویستی باسی بکات که بوچی ماوه یه ک دیار نه بووه و نه یه توانیوه له کاتی خویدا خوی بو خوی کریت بکاته قوربانی، کاهینیی گه وره وتی پیویست ناکات بو منی باس بکه ی. چونکه من ئاگام له م با به ته هه یه و ده زانم تو یان رفاند و بو ولاتیانی تریان بردی. پاشان ریزو پیزانینی خوی ئاراسته ی من کرد و وتی سینۆه له بهر ئه وه ی تو مینات گه رانده وه بو کریت که بتوانی خوی بو خوی که ی بکاته قوربانی من فرمانم داوه دیاری به کت بو بهن و کاتی که گه راپته وه میوانخانه که ت ئه و دیاری به یانه ده بیینی.

وتم من نه بو پاداشت مینام رزگار کردوه و نه بو وه رگرتنی ئه و پاداشته ش هاتوومه ته کریت، به لکو مه به سستی من کو کردنه وه ی زانسته و بهر له وه ی بو کریت بیتم بو ولاتیانی سووریا و بابل و هاتی سه فه رم کردوه و له و ولاتانه زور شت فیروم و ئیستا هاتوومه ته کریت که لیره ش زانیاری به کانی خوم ده وله مند

بکه م.

له باره ی خوی (کریت) وه شتی سه رنج راکیشم بیستوه وه به منیان گوتوه که ئیوه خوی که ی گه وره تان هه یه که کچه کان و کوره گه نجه کانی خوش ده ویت، به مه رجی که هه یچ پیس و پوخلی به ک به جه سته یانه وه نه بیتم و ئه مه سیفه تیکی گه وره یه، که له خوی به کانی سووریا و بابل به دی ناکریت چونکه خوی به کانی سووریا و بابل ریگا ده دن ژن و پیاو له ناو په رسته گه دا له گه ل یه کتریدا رابویرن.

کاهینیی گه وره وتی لیره دا جگه له خوی گه وره ی ئیره خوی تریش هه یه که خه لکی ده پیه رستی و ته نانه ت له ناوچه ی به نده ریش په رسته گه هه یه بو په رستی خوی به کانی ولاتیانی تر، تو ده توانی ئه گه ر هه زت لی بی له و په رستگانه بو خوی ناموون که خوی میسه ر قوربانی بکه ی.

به لام بیانی به کان خوی گه وره ی ئیمه ناسن و ناشتوانن بیناسن چونکه ته نیا ئه و که سانه ی که بو ناسینی ئه و په روه رده کراون و له شوینکه وتوه راهینرا وه کانن، بو یان هه یه که ئه و ببینن و تا ئیستا هه ر که سی که ئه وی ببینی نه گه ر او نه ته وه که بلتی خوی گه وره ی ئیمه چونه و هه ر ئه وه نده به ئیوه ده لیم که گه وره یی و به خته وه ربی گه لی کریت به هوی خوی گه وره که یه تی.

وتم ئه ی کاهینیی گه وره، ئه و کاته ی له ولاتی (هاتی) بووم له دانیشتوانی ئه ویم بیست که خوی به کانی ئه وان ئاسمان و زه وین و یه کی له وانه به هوی بارانه وه زه وی دوو گیان ده کات و ده ی کاته خاوه ن به رو بووم. له و کاته دا به شیوه یه کی ناته واو که وته گویم که خوی کریت، ده ریا به چونکه ئه و میلله ته ده سه لات و به خته وه ربی خوی له ریگای ده ریا وانی به وه ده ست که وتوه.

کاهینیی گه وره وتی به شیک له قسه کانی تو راسته و ئیمه زور له هوی به کانی به خته وه ریمان له ده ریا وانی به وه ده سته وتوه. به لام خوی ئیمه ده ریا نیبه به لکو خوی ده ریا شه.

سینۆه ده بی بزانی که له ناو هه موو گه لاندا گه لی کریت ته نیا گه لیکه که

خوايه کی زیندوو به خوی گه وره ی خوی ده زانیت له کاتیکدا که گهلانی تر خوايه مردوو هکان ده پهرستان یان شیوهی ئەو خویانه ده پهرستان که به بهرد، یان دار دروستیان کردوو. خوی ئیمه نه خوايه کی مردوو و نه بهرد و داره، به لکو خوايه کی زیندوو و تا ئەو رۆژهی خوايه که ی ئیمه زیندوو بیت هیچ گهلانی ناتوانی له گهل میلله تی کریت- دا جهنگ بکات و ئەگه ریش بیکات تیک ده شکتی.

وتم بیستومه خوايه که ی ئیوه له ئەشکه و تیکدا، یان له خانویهک که دالانی درێژ و تاریکی ههیه ده ژیت و من زۆر هه ز ده که م که ئەم ئەشکه و ته، یان ئەم خانوو ببینم، به لām نازانم بۆچی ئەو که سانه ی بۆ بینینی خوی ئیوه ده ستنیشان ده کړین و ده چنه جیگا که ی ئەو، ناگه پینه وه. له کاتیکدا که ریگیان پیدراوه که بگه پینه وه، ئایا ئیوه ناتانه ویت به من بلین بۆچی هیچ کامیک له وانه نه گه راونه ته وه.

کاهینی گه وره وتی له گهل ئەوه شدا که خوی ئیمه له شیوهی گایه که، به لām ئەو خوايه گا نییه، به لکو بوونه وهریکه که کهس ناتوانی بلیت چیه و ههر ئەوه نده ده زانین که ژبانی ههیه. به لām که ده لین بۆچی ئەو که سانه ی ده چنه جیگا که ی ناگه پینه وه، ئەم بابته به هوی راده ی به رزی به خته وهری و شانازییه. چونکه گه وهرترین شانازی و به خته وهری بۆ کچ و کوره گه نه که کانی ئیمه ئەوهیه که خوا ببینن و له لای ئەو بمیننه وه و ههر له بهر ئەوه کاتی که خوايه که ده بینن ئەوه نده خویان به به خته وهر ده زانن، که ژبانی ئەم دنیا به یان له بهر چاو ده که ویت، چونکه ده زانن که ئەگه بۆ ئەم دنیا به بینه وه ده بیت نازارو مهینه تی ئەم جیهانه بچیتن و خویانی بۆ بگرن. (مینا) ئایا تو ئاره زوو ناکه ی بۆ مالی خوا بچیت و باقی ته مهنت له وی بیت.

مینا وه لāmی نه دایه وه و من وتم ئایا من که ریگام نادهن بچمه ناو خانووی خوا، ده توانم ده رگای چوونه ژوو ره وه که ی ببینم؟

کاهینی گه وره وتی ئەو شه وه ی که مانگ له ئاسماندا به ته واره تی پر ده بیته وه (مانگه شه و) و نزیک ده بیته وه و له شه و هدا مینا ده چیته مالی خوا و له ویوه توش ده توانی ده رگای خانوو که ببینی.

وتم ئە ی ئەگه ر مینا ئاماده نه بیت بۆ مالی خوا بچیت چۆن ده بیت؟ کاهین وتی هیشتا ئەم حاله ته رووی نه داوه که کوریکه گه نه یان کچی ئاماده نه بیت بۆ مالی خوا بچیت و (مینا) ش له دوی ئەوه ی له بهرده م گایه کانا ندا سه مای کرد به و په ری هه زو ئاره زوو وه ده چیته مالی خوا. له دوی ئەم قسه یه کاهینه که سه ره گایه که ی له سه ر کرد که تیمان بگه یه نیت ماوه ی چاوپیکه و تنه که کۆتایی پی هاتوو: مینا دهستی گرتم و له هۆده که هاتینه ده ره وه.

دوی ئەوه ی له مالی کاهینه که هاتینه ده ره وه مینا لیم جیا بووه وه و وتی له بهر ئەوه ی سه به نیی رۆژی سه ما کردمه ئەمشه و ده بی له دامه زراوی گابازیدا بمینمه وه و من به ته نیایی بۆ میوانخانه که گه رامه وه.

سه یرم کرد (کاپتا) که شه رابی نۆشی بووه، که یف خۆش بوو و وتی سینۆه ... گه وره ی من ... ئیره سه ره زه مینی رۆژئاوا و ناوه ندی به خته وه ریبه (میسریبه کانی کۆن ئەو شته ی که گهلانی تر له چاخه کانی دوی ئەوان پیتیان دهوت به هه شت، ئەوان ناویان لی نابوو سه ره زه مینی رۆژئاوا - وه رگپر). لیره خواردنه وه زۆر و هه رزانه و هیچ گه وره یه ک به گوچان له خزمه تکاره که ی خوی نادات و لپی نا پرسنی چه ندی زپرو پاره ت لی دزیوم و ئەگه ر گه وره یه ک له به نده که ی خوی تووره بیت و له مال ده ری بکات، به نده که یه ک رۆژ خوی ده شاریته وه و رۆژی دوا یی ده گه ریته وه مال و خاوه نه که ی تا وانه که ی فه رامۆش ده کات، به لām مامه له چیه کانی ئیره زۆر فیلبازن و وه ک چۆن بازرگانیکه ی ئەزمیر بازرگانیکه ی میسری هه لده خه له تینی ئەمانیش فیل له مامه له چیه کانی ئەزمیر ده که ن.

له جياتى ئه وه له م شاره، جوړه ماسييه كى بچووك ده كنه ناو روڼى زهيتونونه و ماوهيك تيايدا ده پيلنه وه و ئه م ماسييه ئه و نه ده به تام ده پيت كه هه ر چهنديكى لى بخويت تير نابيت، (مه به ستى كاپتا ماسيى «ساردين» بوو كه دانيشتووانى كريت ده پانخسته ناو روڼى زهيتونونه وه هيشتا ئه م نه ريته له نه وروپا و ئاسيا به رده و امه - وه رگير).

له پاش ئه م قسه يه به نده كه م ده رگاي هوډه كه ي داخست و دواى ئه وه ي دلنيا بوو كه كه س له پشت ده رگا كه وه گوپى له دهنگى ئيمه نابيت وتى: كه و ره م له م ولاته دا كار ه ساتى سه رسوپه ينه ر رووى داوه، چونكه من له مه يخانه كانى ناوچه ي به نده رى بيستم خواى كريت مردووه و كاهينه كان كه له مردنى خواى كريت ترسيان لى نيشتووه هه ول ده دن خوايه كى تر بدوزنه وه. به لام هه ركه سى ئه م قسه يه بكات به سه ختى سزا ده درى و دوو نه فهر له ده ربا وانه كان كه ئه م قسه يه بيان كرد بوو له سه ر تاشه به رده كانى قه راغ ده رباى كريت وه فرييان دانه ناو ده ربا بو ئه وه ي ببنه خوړاكى (ئه ختوپوت) ه كانى ده ربا (ئه ختوپوت ئاژه لتيكى ترسناكى ده ربا ييه كه له فارسيدا «هه شت پى» ي پى ده لىن - وه رگير) و له به ر ئه وه ي دانيشتوانى كريت ده لىن ده سه للات و به خته وه ريبان به ژيانى خوايه كه يانه وه به نده، كه واته ئه گه ر خوايه كه يان بمرى گه لى كريت ده سه للات و به خته وه ريبه كه يان له كيس ده چيت.

كاتى كه كاپتا ئه م قسه يه ي كرد، ئوميدى له دلما دروست بوو و پيم وت ئه گه ر واييت و خواى گه لى كريت وه كو ده لىن مردبى و وازانم ئه م هه واله راستيشه، (چونكه ئه گه ر چى حكومه ته كان به رده و ام هه ول ده دن روو داوه كان له خه لكى بشارنه وه به لام خه لكى ئاگادارى هه موو هه والى دهن). له دواى ئه وه ي مينا چوه ناو خانووى خواكه يان يه كسه ر له وى هاته ده ره وه.

(۱) - خوښه رانى به ريز ده بى سه رنج بدن كه ئه م به شه له به سه ر هاتى سينو هه له باره ي دورگه ي (كريت) كه يه كيكه له ناو نه ده گه و ره كانى شارستان ييه تى جيهان له كاتى پزيشكى ميسرى (له چوار هه زار سال له مه و به ر) له رووى ميژو و ييه وه يه كيكه له به شه سه رنج راكيشه كانى ئه م به سه ر هاته. چونكه ميژو وى دورگه ي (كريت) به پيچه وانه ي ميژو وى ميسرو ئيران و يونان و روم زور ناسراو نيبه و له وانه يه هيشتا هه ندى له خه لكى نه زانن كه (كريت) له شارستان ييه تى دنبا دا چ ده رتيكى كار بگه رى هه بووه - وه رگير.

(۲) - له گه ن: كۆل

(۳) - بيگانه نهواز: ئه وه ي بيانى ده لا وينيته وه و ريزى لى ده گرى - ميوان دوست.

(۴) - گاباز: ئه و كه سه ي كه له به رده م گايه كاندا سه ما يان يارى ده كات - گاهه مه - ئه وه ي كه ئيستا له هه ندى له ولاتاندا هه ر باوه ئه وه يه كه گابازه كه په رويه كى سوور به ده سه ته وه ده گرى ت و له به رامبه ر گايه كه دا په روه كه ده جو لى نيته وه و به و شيويه تووره ي ده كات - وه رگيرى كوردى

له گۆره پانی گابازی (کریت) دا

رۆژی دواپی به یارمه تیبی مینا، که له مهیدانی گابازییه که دهستی ده رۆیی، مینان له جیگایه که دانیشاندا که بتوانم له وپوه هه موو شوینی به باشی بینم. گایه کانیان یه که یه که هینایه ناو گۆره پانه که وهه سه یرم کرد له گه ل ئه وه شدا که له وئ زباتر له ده ریز ته ماشاچی لی بوو، به لام هه موویان به باشی ده یانبینی، چونکه جیگای ته ماشاچییه کان به شیوه یه که دروست کرابوو که هه ریزیک له ریزه که ی دواپی خۆبه وه نزمتر بوو، به بی ئه وه ی هیچ کامیکیان به رچاوی ریزی دواوه ی خۆی بگری.

سه مای کچه کان و کوره گه نجه کان له بهردهم گایه کاندای چهند جوړیک بوو و له هه مووی قورستر ئه و سه مایه بوو که سه ماکه ره که ده بوايه به سه ره هه ردوو شاخی گایه که دا باز بدات و بچیتته سه رپشتی. من وه کو پیشتر باسم کرد، له رابردو دا جاریک بینیبوو که مینا ئه م سه مایه ی ده کرد.

من بینیم ده له مه نده کانی (کریت) له سه ره گایه کان گره ویان ده کرد و وه ک ئه وه بوو که بزائن هه ندی له گایه کان له وانیه تر باشترن. به لام له دیدی من گایه کان هه موویان یه کسان بوون و نه مه ده توانی هه ست به جیا وازیان بکه م.

میناش وه کو خه لکی له بهردهم گایه کدا سه مای کرد، سه ره تا له سه ماکه ی ترسام چونکه یه که قوچی گایه که به س بوو بو ئه وه ی مینا بکوژیت، به لام له دواپی ئه وه ی ده ست و بردییه که یم بینی و بو م ده رکه وت ماسولکه کانی له شی له ژیر فه رمانیدان، ترسم نه ماو وه ک خه لکی تر شادیم بو کرد.

له کریت پیاهه گه نجه کان و کچه کان به رووتی له بهردهم گایه کاندای سه ماده که ن له به ره ئه وه ی سه ماکه یان ئه وه نده مه تر سیداره که ئه گه ر کراسیان له به ره دا بیته

له وانیه بکوژرین، چونکه کراس ئه گه رچی ته نکیش بیت ریگا له وه ده گریته که بتوانن به ئاسانی به سه ره ماسولکه کانی له شیاندا زال بن. ئه گه رچی کچه کان هه موویان سه ماکه یان جوان بوو، به لام له دیدی مندا سه ماکه ی مینا له هی هه موویان جوانتر بوو، به لام مامۆ ستاکه ی مینا له و باوه ره دا بوو که له به ره ئه وه ی ئه و کچه گه نجه ماوه یه که له کریت دوور که وتوته وه و مه شقی نه کردوو وه کو پیویست توانای سه ما کردنی نییه.

له دواپی ته و او بوونی سه ماکه ی مینا له کاتی کدا که رو نیکی تاییه تی له له شی دابوو، هاته لام و وتی: سینۆهه دوو سه به ی مانگ له ئاسماندا ده بیته باز نه یه کی ته و او و من ده بیته بچمه مالی خواوه و له به ره ئه وه هاوړیکانم بانگه یشتیان کردووم که له جه ئیکدا به شداریم، ناتوانم له گه ل تودا بیم، به لام له و شه وه ی که ده چمه لای خوا ده توانی وه کو هاوړیکانی ترم تا شوینی چوونه ژووره وه له گه لندا بیته.

وتم: مینا هه ره چو نیکی که جه زت لیبه وا ده که م و له و شه وه دا له گه لت دیم و له ئیستاوه تا دوو سه به ی شه و کاته کانم به بینینی شته دیده نییه کانی کریت به سه ره ده به م و یه کیکی له و شته دیده نییانه که خوشیه کی بو منیش تیدایه ئه وه یه که هه ندی له و کچه گه نجه ی هاوړیتی تۆن و هیشتا خۆبان وه قفی خوا نه کردوو، بانگه یشتیان کردووم که له و میواندارییه دا به شداریم که بریاره به زوویی له م شاره دا به ریا بگریته و کاته کانم به شادمانی له گه لیاندا بیه مه سه ره، ئه گه رچی ئه وان وه کو تو جوان نین به لام له شولاریکی قه له ویان هه یه و قه له وییه که یان نو قسانی جیوانییه که یان پرده کاته وه.

مینا بازووی منی گرت و وتی: سینۆهه من رازی نیم که تو له و کاته ی منت له لانیم برۆیته لای ئه و کچانه ی هاوړیتی منن و هه ره نه بی تا ئه و کاته ی ده چمه خانووی خواوه بوهسته و دواپی نازادی که چه ندت جه ز لی بوو بچیتته لای ئه و کچانه و له گه لیاندا گفتوگو بکه یت.

وتم: مینا ئەم قسە یەم بە گالته بوو، ئە گەرنا من حەزم لە هاوئشینیی ئەوان نییە و ئیستا دە گەر پێمەو ناوچە ی بە نە دەری و خەریکی پزیشکی دەبم. چونکە لەو ئێ خەلکێکی زۆر نە خوێش کە هی ولاتانی ترن و پێویستی یان بە چارەسەر کردنی من.

پاشان بەرەو میوانخانە کە گەرامەو و بە کارە کە مەو و خەریک بووم، هەتا شەو داها و مانگ لە ئاسماندا دەرکەوت و لەو کاتەدا لە هەموو ناوچە بە نە دەرییە کە دا دەنگی مۆسیقا و ئاواز بەرزبوو، چونکە لە بە نە دەری کریت خانووی گشتی زۆر بوو و تەنانەت ئەو کە سانە ی هەژاریش بوون لە کریتدا وەک دەوڵە مە نە دەکان کاتە کانیان بە خوێشی رادە بوارد و بە شێو یە ک دەژیان کە دەتگوت هەرگیز نامرن و لە جیهانی کدا دەژین کە خەم و پەژارە و ئازاری تیا نییە. من لە ژوورە کە ی خۆم بە بێ ئەو ی چرا هەلبکەم لە رووناکێ مانگدا دانیشتبووم و کاپتا لە هۆدە کە ی خۆی کە لە بەرامبەر ژوورە کە ی من بوو راکشابوو و نووستبوو، یان خۆی ئامادە دە کرد کە بنوێت.

لەو کاتەدا ژنیکی گەنج ها تە ژوورە کە م و سەیرم کرد لەو کچانە یە کە لە میوانخانە کە دا کار دە کات و پێمی وت: سینۆه... ئایا حەز دە کە ی بێمە خزمە تکاری تو؟

وتم: نا... خزمە تکارم ناوێت..

وتی: ئە گەر بێردە کە ی تەو و کە من هونەرێکم نییە و کابانییە کە مت بە دل نییە یە کێکی تر لە خزمە تکارە کانی میوانخانە کە بانگ دە کە م کە بیت و تو ئەو بکە بە کارە کەری خۆت.

وتم: نا... نا... من خزمە تکارم ناوێت و دە مەو ئێ تە نیا بم.

کچە کە وتی: سەیرە، بیانییە کان لە گەل ئەو هەشدا کە وە سیلە یان هە یە کاتە کانیان بە خوێشی رابوێرن، کە چی بە هۆی پیراریک، خۆیان تووشی پەژارە دە کە ن و تە نیا دە مێنەو. لە کاتێ کدا کە خۆی کریت مەروۆقی بوو سوود وەرگرتن لە

خەلاتە کانی دنیا دروست کردوو.

دوایی لێم نزیک بوو وەو وتی: سینۆهە بو ئەو نە دە زۆر لە خۆت دە کە ی؟ لە گە لدا رابوێرە چونکە من حەز دە کە م بزائە کە پزیشکیکی میسری چۆن رادە بوێرێت.

وتم: وازم لی بێنە، چونکە بێ تاقە تم.

کچە گە نچە کە وتی: ئە گەر تو وە کو بیانییە کانی تر زە وقت نییە لە بەر ئەو یە کە خۆت لێرە دا زبندانی کردوو.

وتم: لە هۆدە کە م پڕۆ دەرەو و تا بانگم نە کردوو ی مە یەو.

کچە کە وتی: من پێم سەیرە لە ولاتی کە پیاو هە کانیان وە کو ئەم پزیشکە میسرییە، خەلکی لە ویدا بە چ ئومێدی دە ژین.

من چاو م لە مانگ بریبوو چونکە دە مزانی تاکە ژنیکی کە ئامادە م بیکە م بە خوشکی خۆم لێم جیا دە بیتەو، بو ئەو ی پروات بو مائی خوایە کە ی و کچینییە کە ی پێشکە ش بکات. لە م بێر کردنە وە یە دا بووم کە لە ناکاو هە ستم کرد یە کێکی لە ژوورە کە مدایە و ئەو بو ن عە ترە ی لێ دە هات کە دوینی لە مە یدانێ گابازییە کە دا بو نە م کردبوو. سەرم هە لپری و روانیم ئەو کە سە مینایە.

وتم: مینا چۆنە ها توو بیتە بو ئێرە؟

مینا وتی: بە هیتواشی قسە بکە چونکە حەز ناکە م کە س گوێی لە دە نگمان بیت دوایی لە تە نیشت مەو و دانیششت و وتی: لە بەر ئەو هە ها توومە تە ئێرە چونکە لە قەرە وێلە کە ی خۆم کە لە دامە زراوی گابازییە بێزار بوومە.

من بە بیستنی ئەم قسە یە سەرم سوورما، چونکە زۆر دوور بوو ژنیکی وەک مینا بەو هەموو لایە نگیری کردنە ی گابازی، رقی لە قەرە وێلە کە ی ئەو دامە زراوە بیت.

دوایی مینا وتی: خوێشم بە تە واو تە نازائە م بوچی لە م کاتە دا ها توومە تە ئێرە و لە وانە یە نە فرە ت لێ بوونی قەرە وێلە کە م منی بو ئێرە راکیشا بیت. لە وانە شە

هاتبیتم له گه‌ل تۆدا گفتوگو بکهم و نه‌گهر هه‌زت له نووستنه، لیره ده‌رۆم و نه‌گهریش ناتهوئ بنووی له‌لات ده‌میتمه‌وه و گوئ له قسه‌کانت ده‌گرم و بۆنی ده‌رمانه‌کانت ده‌کهم و هه‌رکاتێ کاپتا قسه‌یه‌کی پێکه‌نیناوی بکات قژی سه‌ری راده‌کیشم. من وا هه‌ست ده‌کهم سه‌فه‌ر کردنی من له‌گه‌ل تۆدا بۆ ئه‌و و لاتانه بیروپرامی گوژیوه و ئیتر وه‌کو پیشوو له‌ بۆنی گایه‌کان و سه‌یرکردنی گابازی و ده‌نگی هاواری ته‌ماشایه‌یه‌کان چیش وهرناگرم. ته‌نانه‌ت به‌ پێچه‌وانه‌ی رابردوووه‌وه‌هه‌ز ناکهم بچم بۆ مائی خوا و ئه‌و قسانه‌ی خه‌لکی له‌ ده‌وروبه‌رمدا له‌ باره‌ی ئه‌م بابه‌ته‌ ده‌یکهن له‌ گویمدا وه‌ک قسه‌ی بێ واتای مندالان وایه‌ و یاری کردنی هاواریکانم نابیته‌ هۆی سه‌ر گهرمیم و وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ که ئه‌قلی له‌ سه‌رم ده‌رکردبێ و ئه‌قلێکی تری خستبیته‌ می‌شکمه‌وه، وه‌ک ئه‌قلی ئه‌و گه‌لانه‌ی که من ئه‌وانم بینی. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئیستا به‌ تۆ ده‌لێم ده‌ستم بگره‌ و نه‌گهرچی ئه‌مڕۆ ده‌تگوت هه‌زت له‌ ژنی قه‌له‌وه‌وه‌ من قه‌له‌ونیم، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌زده‌کهم ده‌ستم بگری.

وتم: مینا من له‌ گه‌نجیتیمدا پیاویکی ساده‌ بووم و ئاره‌زووم ئه‌وه‌ بوو بیه‌ خاوه‌ن ژن و مندال، تا کاتیک که تووشی ژنیکی ته‌ماحکار و بێ به‌زه‌یی بووم و هه‌رچییه‌کی هه‌مبوو لێی سه‌ندم. له‌و رۆژه‌ به‌دواوه‌ ئیتر من هه‌زم له‌ هیچ ژنیکی نه‌کرد، چونکه‌ نه‌فه‌رتی ژنان چووبووه‌ ناو دلمه‌وه‌و و ام بیه‌ر ده‌کرده‌وه‌ که هه‌موو ژنه‌ گه‌نجه‌کان وه‌ک ئه‌و ژنه‌ن، به‌لام له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی تۆم بینی و شاره‌زای ژیریت بووم و هه‌ستم به‌وه‌ کرد که زێر و پاره‌ هیچ سه‌رنج راناکیشتیت، تیگه‌یشتیم که له‌ دنیا‌دا هه‌ندی ژن هه‌یه‌ که پیاو بتوانی بیکات به‌ خوشکی خۆی، به‌بێ ئه‌وه‌ی له‌به‌ر زێر و پاره‌ خۆی بکات به‌ خوشکی.

له‌وکاته‌وه‌ له‌ دلمدا خۆشه‌ویستی بێ ده‌سه‌لاته‌کان و هه‌زاران دروست بوو و نه‌خۆشه‌ که‌مده‌رامه‌ته‌کانم چاره‌سه‌ر ده‌کرد به‌بێ ئه‌وه‌ی داوای هه‌ق ده‌ستیان لێ بکهم و ددانی ئه‌و که‌سانه‌ی نازاری ددانی هه‌بوو ده‌مکیشا به‌بێ ئه‌وه‌ی داوای

پاره‌که‌ بکهم چونکه‌ کاتیک که ده‌مبینی تۆ تا ئه‌و راده‌یه‌ بێ بایه‌خ ده‌روانیته‌ مائی دنیا به‌ خۆم وت منیش ده‌بێ مائی دنیا له‌لام بێ به‌ها بیت، به‌لام ئیستا که تۆ ده‌ته‌وی لیم جیاببیته‌وه‌ و بۆ خانووی خوای کریت برۆی من هه‌م له‌ خوایه‌کان بیزار بوومه‌ و هه‌میش له‌ مرۆف، چونکه‌ ده‌زانم دوا‌ی رویشتنی تۆ روحی من وه‌ک قه‌له‌ره‌شیکێ ره‌ش وایه‌ که له‌ بیابانیکی رووتدا بیت و هه‌میشه‌ هاوده‌می په‌ژاره‌ بیت.

بۆیه‌ به‌ تۆ ده‌لێم مینا.. له‌ جیهاندا ولات زۆره‌، به‌لام زیاتر له‌ رووباریکی نییه‌ و ئه‌ویش رووباری میسه‌ره‌. رووباره‌کانی تر ئایان هه‌یه‌ و ئایان تیدا ده‌رژیت، به‌لام وه‌ک رووباری نیل ژیان نابه‌خشن. ئه‌م رووباره‌ به‌بێ هیچ به‌ریه‌ست و دیواریکی که له‌ به‌رده‌میدا دروست بوو بیت زه‌وییه‌ ره‌شه‌کانی میسه‌ر ئاو‌دێری ده‌کات و نه‌گهر ته‌ماح و چاوچنۆکی خاوه‌ن زه‌وییه‌کان به‌هێلتیت ئه‌وه‌نده‌ به‌روبووم له‌ کیلگه‌کانی میسه‌ردا به‌ ده‌ست خه‌لکی ده‌که‌ویت، که هه‌رگیز دانیشتوانی ولاته‌که‌ی من ناتوانن ئه‌و هه‌موو خوارده‌ بخۆن. وه‌ره‌ با برۆین و خۆمان بگه‌یه‌نینه‌ که‌ناری رووباری نیل و له‌وی خانوویه‌ک بکړین و گوئ له‌ ده‌نگی مراوییه‌کانی ناو قامیشه‌لانه‌کان بکړین و که‌شتی خوای ئاموون (مه‌به‌ست خۆره‌ - وه‌رگێر) ببینین که به‌ ئاسماندا ده‌روات.

مینا وه‌ره‌ و باقیی ته‌مه‌نمان به‌ ژیانیکێ بێ خه‌م به‌ینه‌ سه‌رو کاتێ که گه‌یشتنه‌ میسه‌ر به‌ یه‌که‌وه‌ گۆزه‌ ده‌شکینین که ببینه‌ ژن و میتردی یه‌کتر و ئه‌و کاته‌ له‌ یه‌کتری جیا نابینه‌وه‌ و له‌ دوا‌ی مردمان، ته‌رمی من و تۆ مؤمیایی ده‌کهن و ده‌چینه‌ سه‌رزه‌مینی رۆژناوا و هه‌تا هه‌تایه‌ له‌وی به‌یه‌که‌وه‌ ده‌ژین.

مینا به‌ده‌سته‌کانی خۆی ده‌ست و چاومی نه‌وازش کرد و وتی: سینۆهه‌ من ناتوانم له‌گه‌ل تۆدا بۆ میسه‌ریان ولاتیکی تر بێم، چونکه‌ هیچ که‌شتییه‌ک من لیره‌ ده‌رناکات و به‌تاییه‌ت له‌ دوا‌ی سه‌ماکرده‌که‌ی ئه‌مڕۆ هه‌موو خه‌لکی ده‌زانن که من ده‌بێ بچمه‌ ناو‌خانووی خواوه‌ و هه‌ر کاتێ تۆ بته‌ویت به‌ره‌هه‌ستی چوونی

من بکه‌یت ده‌تکوژن و من ده‌بی هەر چۆن‌تیک بیت بچم بۆ ئەوی و هیچ هیتزیک له جیهاندا نییه که بتوانی پیش له‌م کاره بگریت.

وتم: مینا کهس نازانی سبه‌ینی چی روودهدات و له‌وانه‌یه تۆ له‌و شوینه‌ی که هیچ که‌سی لێی نه‌گه‌راوه‌ته‌وه بگه‌ریتته‌وه و له‌وانه‌یه دوا‌ی ئەوه‌ی چوو‌یته ژوو‌روه و کچیتنییه‌که‌ت پیش‌که‌ش کرد به راده‌یه‌ک هه‌ست به به‌ختیاری بکه‌یت که ئەم جیهانه‌ فه‌رامۆش بکه‌یت. به‌لام ئەوه‌نده‌ی من بزانه‌ی ئەو شتانه‌ی به‌ده‌م خوا‌یه‌کانه‌وه ده‌یلێن هه‌مووی ئەفسانه‌یه و من هیتشتا له‌ ولاته‌ جیا‌جیا‌کان شتی‌کم نه‌بینیوه که با‌وه‌رم به‌رامبه‌ر به‌ خوا‌یه‌کان به‌هیتز بکات. بۆیه ئەگه‌ر تۆ له‌وی نه‌گه‌ریتته‌وه، من دیمه‌ ناو ئەو خانوو‌ه‌وه و تۆ ده‌گه‌ریتنه‌وه ئەگه‌ر چی ئەم کاره ئاخ‌ین کرده‌وه‌ی من له‌ ما‌وه‌ی ژیا‌مدا بی‌ت و دوا‌ی ئەوه‌ بمرم.

مینا ده‌ستی خۆ‌ی خسته‌ سه‌ر ده‌م و به‌ ترسه‌وه سه‌یری ده‌ورو‌به‌ری کردو و‌تی: ئەم فک‌ره له‌سه‌رت ده‌رکه، چونکه‌ خانووی خوا‌ تاریکه‌و هیچ که‌سی ته‌نانه‌ت دانیش‌تووانی کریت ناتوانن بچنه‌ ناو خانوو‌ه‌که‌وه، مه‌گه‌ر ئەو که‌سانه‌ی که وه‌کو من هه‌لب‌ژێرد‌راون، ئەگه‌ر نا ئەوانی تر ده‌مرن، به‌لام من ده‌توانم به‌ ره‌زامه‌ندی خۆ‌م له‌و خانوو‌ه‌ بگه‌ریتته‌وه. چونکه‌ ده‌زانه‌ خوا‌یه‌که‌ی ئیمه‌ بی‌ به‌زه‌یی نییه‌و من به‌ زۆر له‌ مائی خۆ‌یدا رانا‌گریت و ئەگه‌ر به‌ته‌مای گه‌رانه‌وه بم ریتگام پی‌ دهدات که بی‌مه‌وه. ئەم خوا‌یه‌ زۆر جوانه‌و هه‌میشه‌ ئاگای له‌ دانیش‌تووانی (کریت)ه که له‌ به‌خته‌وه‌ریدا بژین و به‌هۆ‌ی چاکه‌ی ئەوه‌ که له‌م ولاته‌دا گه‌نم پی‌ ده‌گات و له‌ زه‌یتوون رو‌ن دروست ده‌بی‌ت و که‌شتییه‌کان له‌ به‌نده‌ریکه‌وه بۆ به‌نده‌ریکی تر ده‌رو‌ن و ته‌مه‌ چره‌کانی ده‌ریا نابیتته‌ هۆ‌ی نقوم بوونی که‌شتییه‌کان.

هه‌رکه‌سی پشت به‌ خوا‌یه‌که‌ی ئیمه‌ به‌سه‌ستی به‌رده‌وام خۆشبه‌خت و شادمان ده‌بی‌ت و من دل‌نیام ئەم خوا‌یه‌ به‌ده‌ختم ناکات و ئەگه‌ر بزانه‌یت که به‌ته‌مای گه‌رانه‌وه‌م، ریتگام لێ نا‌گریت.

من تیتگه‌یشتم که مینا له‌ مندالییه‌وه به‌و شیوه‌یه‌ په‌روه‌رده‌ کراوه و گه‌وره‌بووه و پی‌ وایه‌ خوا‌ی کریت له‌ هه‌موو که‌سی به‌هیتز‌تره‌. بزیه ناتوانی‌ت به‌شیوه‌یه‌کی تر به‌یربکاته‌وه و ئەگه‌ر من بم‌ویستایه به‌ قسه‌کردن تیی بگه‌یه‌نم که زۆریه‌ی ئەو شتانه‌ی له‌ باره‌ی خوا‌یه‌کانه‌وه ده‌یلێن ئەفسانه‌یه، نه‌یده‌سه‌لماندا.

من له‌ جیاتی ئەوه‌ی هه‌ول‌ بده‌م گه‌فتوگۆ‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م ده‌ستیم گرت و ئەو خۆ‌ی لیم دوور نه‌خسته‌وه و ده‌گریا و ده‌یگوت: سینۆهه، من ده‌زانه‌ تۆ گومان‌ت له‌ من هه‌یه و وابیرده‌که‌یتته‌وه که له‌ دوا‌ی ئەوه‌ی چوومه‌ ئەشکه‌وته‌که‌وه، له‌وی نایه‌مه‌ ده‌روه‌وه و ناگه‌ریتمه‌وه بۆ لای تۆ، له‌به‌ر ئەوه‌ چه‌ز ناکه‌م خۆ‌مت لێ ته‌ریک بکه‌م و ئەگه‌ر ئاره‌زووت لێیه‌ هه‌ر چیه‌که‌ت ده‌وی بی‌که‌.

وتم: مینا من پی‌او‌تیک نیم که به‌بی‌ ره‌زامه‌ندی ته‌واو، ژنی‌ک بکه‌مه‌ خوشکی خۆ‌م، چونکه‌ ئەم جو‌ره‌ چی‌ژ وه‌رگرتنه‌ یه‌ک لایه‌نه‌یه و بۆ من له‌زه‌تی نییه‌و هه‌ر ئەوه‌نده‌ که تۆ ئەمشه‌و هاتوو‌یته‌ لام، بۆ من به‌سه‌ و ئەگه‌ر ده‌ته‌وی‌ت شتی‌کم بده‌یت، ئەو ته‌وقه‌ زێ‌رینه‌ی پرچم پی‌ به‌خسه‌و من پی‌ی رازیم.

مینا کاتی‌ک که ئەم قسه‌یه‌ی بی‌ست ده‌ستی‌کی به‌له‌شی خۆ‌یدا هیناو و‌تی: سینۆهه، ئایا له‌به‌ر ئەوه‌ی که له‌ر و لا‌وازم چه‌زت له‌ من نییه‌؟ ئایا چه‌ز ده‌که‌ی که من له‌ ما‌وه‌یه‌کی که‌مدا خۆ‌م وه‌ها قه‌له‌و بکه‌م که به‌ بینینی قه‌له‌وییه‌که‌م ترست لێ بنیشی؟

وتم: نا مینا.. هیچ ژنی‌ک له‌ دیدی مندا له‌ تۆ جوان‌تر نییه‌، به‌لام من نامه‌وی‌ت له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی تۆ که‌لکی نار‌ه‌وا وه‌ریگرم و ئەم کاره به‌ نار‌ه‌وا ده‌زانه‌ و لێی بی‌زارم. به‌لام ده‌توانم پی‌ت بلیم کار‌تیک بکه‌ین که ببیتته‌ مایه‌ی خۆش‌حالی‌ی هه‌ردوو‌کمان.

مینا و‌تی: ئەو کاره چیه‌؟

وتم: من و تۆ گۆزه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه ده‌گرین و ده‌یشکینین و به‌هۆ‌ی ئەم کرداره‌وه ده‌بینه‌ ژن و می‌رد. ئەگه‌رچی لێره‌ کاهین‌تیک نییه‌ که ناومان له‌ کتی‌بی

په‌رستگه‌دا بنووسیت، به‌لام به پیتی داب و نه‌ریتی میسر کاتیک که ژن و پیاویک به مه‌به‌ستی هاوسه‌ریتی گۆزه‌یه‌کیان شکاند ده‌نه ژن و می‌رد.

مینا پیکه‌نی و وتی: زۆر باشه، ده‌گۆزه‌یه‌ک بهینه با بیشکینین.

من له ژووره‌که چوومه ده‌روهه تاکو به‌نده‌که‌م هه‌لسینم که پیم و ابوو خه‌وتووه و پیتی بلیم گۆزه‌یه‌ک بهینیت، به‌لام سه‌یرم کرد کاپتا له پشت ده‌رگای هۆده‌که‌مه‌وه دانیشتوووه ده‌گرییت و وتی: گه‌وره‌م من له به‌رئه‌وه ده‌گریه‌م چونکه جه‌رگیکی ناسکم هه‌یه و کاتیی که بیستم ئەم کچه ئەندام باریکه له‌گه‌ل تۆدا قسه ده‌کات و تۆ وه‌لامی ده‌ده‌پته‌وه گریانم هات.

من تووره بووم و شه‌قیکم لیدا و وتم: کاپتا ئایا تۆ هه‌ر چییه‌ک که له‌م هۆده‌یه‌دا وترا بیستت؟

کاپتا وتی: به‌ئیی، چونکه ئەگه‌ر من نه‌میستایه خه‌لکی تر ده‌بیست.

وتم: خه‌لکی تر چۆن گوئیان له قسه‌کانی ئیمه ده‌بوو؟

کاپتا وتی: ئەمشه و چهند که‌سی هاتنه ئیره که مینا بخه‌نه ژیر چاودیریه‌وه و جاسووسی بکه‌ن، چونکه مینا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناسراوه و هه‌موو ده‌زانن که ده‌چینه خانووی خواوه، ئیستا له ژیر چاودیریدایه تاکو هه‌ل نه‌ییت. منیش زانیم که ئەگه‌ر له پشت ده‌رگای ژووره‌که‌تدا دانه‌نیشم ئەوان لیره داده‌نیشن و گوئیان له‌و شتانه ده‌گرت که په‌یوه‌ندی به‌وانه‌وه نییه و له‌به‌ر ئه‌وه من لیره دانیشتم بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی نه‌توانن گوئی له نه‌ینیه‌کانت بگرن و دوا‌ی دانیشتم لیره به‌بێ ئه‌وه‌ی نیازی گوئی گرتنم هه‌بیت گویم له گه‌توگۆکانتان بوو و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی قسه‌کانتان مندالانه و راست بوو گریانم هات، چونکه وه‌ک پیم وتی جه‌رگی من ناسکه و زوو ده‌که‌ومه گریان.

من چیترا له کاپتا تووره نه‌بووم و وتم: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی گویت لیبووه چیمان وتوو، برۆ و گۆزه‌یه‌ک بهینه.

کاپتا درپژیه‌ی پیداو وتی: چ جووره گۆزه‌یه‌کت ده‌وی؟ ئایا گه‌وره بیت یان

بچووک؟ ره‌نگدار بیت یان بێ ره‌نگ؟

وتم: تۆ خۆت ده‌زانی که هه‌موو گۆزه‌یه‌ک بۆ ئەم کاره ده‌ست ده‌دات، به مه‌رجی زوو برۆی گۆزه‌یه‌ک بهینی ئەگه‌رنا ناچارم ده‌که‌ی به گۆچان بنتیرم.

کاپتا وتی: من ده‌متوانی کاتیی که گۆزه‌ت ویست یه‌کسه‌ر برۆیشتمایه و گۆزه‌یه‌کم بۆ بهینایتایه، به‌لام بۆ ئه‌وه قسه‌م کرد که تۆ ده‌رفه‌تی بێر کردنه‌وه‌ت هه‌بێ، چونکه گۆزه‌ی شکاندن له‌گه‌ل ژن، کاریکی گرنکه و ده‌بی بییری لێ بکه‌یته‌وه و دوا‌یی بریاری له‌سه‌ر به‌دی، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێ داده‌گری که له‌گه‌ل ئەم ژنه‌دا گۆزه‌ی بشکینێ ده‌رۆم و گۆزه‌یه‌ک ده‌هینم چونکه ناتوانم فه‌رمانه‌کانت جیبه‌جیی نه‌که‌م.

دوا‌یی رویشت و گۆزه‌یه‌کی هینا که بۆنی ماسیی لێ ده‌هات و دیار بوو که ماسییان تی کردبوو و له‌به‌رده‌م مندا دایناو من و مینا هه‌ریه‌که ده‌ستیکی گۆزه‌که‌مان گرت و به‌ر زمان کرده‌وه و دوا‌یی دامان به زه‌ویداو شکاندمان.

له‌دوا‌ی گۆزه‌ی شکاندنه‌که کاپتا له‌سه‌ر زه‌وی دانیشت و قاچی مینای خسته بان سه‌ری خۆی و وتی: له‌مه‌ودوا تۆ خانمی منی و وه‌ک گه‌وره‌که‌م ده‌توانی فه‌رمانم پێ بکه‌یت و له‌وانه‌یه له‌ سینۆه‌ش زیاتر کارم پێ بکه‌ی، به‌لام هیوادارم له‌کاتی تووره بوونتدا ئاوی کولایم پیا نه‌که‌ی و پیلای بێ پاژنه له پێ بکه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی له‌و کاته‌ی تووره ده‌بی و ده‌یکیشی به‌سه‌رمدا سه‌رم نه‌شکی و نه‌ئاوسی. من له هه‌موو کاتیکدا هه‌ر وه‌کو وه‌فاداری سینۆه‌م، له‌گه‌ل تۆشدا به‌وه‌فا ده‌بم، چونکه نازانم له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که تۆ له‌ر و لاوازی بۆچی من خۆشم ده‌وییت و پیم سه‌یره چۆن گه‌وره‌که‌م تۆی هه‌لبژاردوو، چونکه ئەگه‌ر من له جیاتیی گه‌وره‌که‌م بوومایه، هه‌رگیز کچیکی ئه‌وها له‌ر و لاوازم نه‌ده‌کرده هاوسه‌ری خۆم، به‌لام واهه‌ست ده‌که‌م که له دوا‌ی مندال بوون قه‌له‌و بیی و من به‌لینت ده‌ده‌می وه‌کو چۆن له گه‌وره‌که‌م، که‌م ده‌دزم، دزیی زۆر له تۆش نه‌که‌م.

کاپتا کاتیک که قسه‌ی ده‌کرد وه‌ها تیکچوو بوو که که‌وته گریان و مینا

ماوهیهک دهستی بهسهر و گهردنیدا هیتناو وتی: مهگری. منیش پیتم وت: کهرته
گۆزه شکاوهکان کۆیکهروهوه و بیبهره دهرهوه.

ئهو شهوه من و مینا وهکو رابردوو لهتهنیشته یهکهوه راکشاین بهلام من
نهمویست سوود له مافی هاوسه ریتییه کهم وهریگرم و وهکو برابیه که دهچیته
لای خوشکه کهی خوئی که لکی لی وهریگرم چونکه دهمزانی که مینا له
هاوده میتیی من خوشحال نابیت و من نهفرتم له و خوشحالییه یهک لایه نهیه
بوو.

رۆژی دواي ئهوه مینا وهک رۆژی پیشوو له بهردهم گایهک سهمای کردو هیچ
رووداویکی خراب رووی نه دا، بهلام کورپیکی گهنج کاتیک که خهریکی
سهماکردن بوو، بازی دایه سهرگایهک که بچیته سهر پشتی و کهوته سهر زهوی
و گایهکه به شاخهکانی کوشتی.

ته ماشاچییه کان کاتیک که ئەم رووداوهیان بینی ههلسان و هاواربان کردو
من بۆم دهرکهوت که له خوشیدا هاوار دهکن، نهک لهوهی پینان ناخۆش بیت.

دوایی گایهکه یان لهو گهنجه دوورخستهوه و خه لکی دهره یان له لاشه کهی داو
ژنهکان دهستیان به خوینی کوره که سوور دهرکردو گویم لی بوو که دهیانگوت
ته ماشاکردنیکی خوش بوو و، پیاوهکان دهیانگوت ماوهیهکی زۆره وهک ئەمپۆ
شتی دیده نیمان نه بینبوو.

دوایی ژن و پیاوهکان به رهو مالهکانی خۆبان رۆیشتنهوه و ئهو شهوه چراکانی
به ندهر و ناوشار له شهوهکانی تر زیاتر هه لکرا بوون، چونکه ژن و میتردهکان ئهو
شهوهیان کرده جهژن و ئەم جوړه خوشگوزه رانییه له کریت باو بوو. ئەم راباردنه
ته نیا به بۆنه ی گابازییه کهی ئهو رۆژه و مردنی یه کیتیک له گابازهکان نه بوو،
به لکو له بهر ئهوهی ژن و پیاوهکان دهیانزانی که لهو شهوه دا کچیکی جوان
دهچیته خانوه کهوه شادیان دهکرد.

من به پیچه وانهی ئهو خه لکه لهو شهوه دا ته نیا بووم، چونکه دهمزانی که

مینا لهو شهوه دا به سواری گالیسکه یهکی زهره به ره و خانووی خوا دهروات و
هاورپیکانی به سواری که ژاوه، یان به پی له دوايه وه به خوئی و پیکه نین
دهرۆن.

من له بهر ئهوهی دهمزانی که ده بی له دواي میناوه بپۆم، سهر له به یانی ئهو
رۆژه که ژاوه یه کم بۆ ئهو مه بهسته به کری گرت و کاپتاش له بهر ئهوهی دلی به
میناوه بوو، وتی له گه لتدا دپیم و له ریگا له نیوان شار و ئەشکه وته که دا هه موو
شادمان بوون، جگه له من، چونکه دهمزانی که له وانیه ئیتر مینا نه بینمه وه.

کاتیک له خانووی خوا نزیک بوینه وه هه موویان بیدهنگ بوون و له
رووناکیی مانگدا لهو شوینه وردبوومه وه که بزائم چۆنه. له خانووه که دا جگه له
دەرگاکانی هیچی ترم نه بینی، دوو دەرگای هه وجۆش (مهفره غ) ی گه وره و
قورسی یهک له دواي یهکی لی بوو و بۆ ئهوهی ئهو دەرگایانه بکه نه وه مینایان
برده ناو په رستگه یهک که له نزیک خانووی خوا یه که یان بوو و ئەوانهی له وی
بوون پینان وتم ئهو په رستگه یه شوینی نیشته جی بوونی پاسه وانهکانی خانهی
خوایه.

کاتیک که مینا چوه ناو په رستگه وه کراسی له بهردا بوو و له دواي
کاتر میتریک که لهو په رستگه یه دهرچوو بینیم کراسی له بهردا نییه و رووته، به لام
پرچی سهری به په رۆیه کی سپی وهک تۆر به ستبوو.

مینا له دووره وه سه ریریکی کردم و بزه خه نه یه کی هاتی، به لام هه ستم کرد که
بزهی سهر لیوی له ناچار بییه و بۆ دلدا نه وهی منه، ئەگه رنا مینا خوشحال نییه تا
پیکه نی. ههروه ها بینیم له دواي دهرچوونی مینا له په رستگه که کاهینه
گه وره که ی که سهری گای به سهر خۆیدا کردبوو و دهم و چاوی نه ده بینرا،
شمشیریکی به قه دیه وه کردبوو و له ته نیشته میناوه دهرۆیشت.

له نیوان بیدهنگی خه لکی، کاهینه گه وره که و مینا گه یشتنه دەرگای
خانوه که و پاسه وانهکانی په رستگه ئهو دەرگایه یان کرده وه که بۆ کردنه وه و

داخستنی هیزی بیست نه فیری دهویست. دواپی دهرگای دووه میان کردهوه و له ویدا یه کچی له پاسه وانه کان مه شخه لیکي هه لکرد و دایه دهست مینا و دواپی کاهینه گه وره که و مینا چوونه ناو دالانیکي گه وره وه، که وادیار بوو دوور و دریتزه و پاسه وانه کان هه ردوو دهرگا که بیان داخست.

بینینی ئەو دیمه نه و له بهر چا و ون بوونی مینا له و جیگایه ئەوه نده خه م هینهر بوو که نه متوانی به پیتوه بوهستم و له سه ر ئەو گیایه ی له بهردهم خانوه که دا شین ببوو که و تمه سه ر ئەژنۆ و دهم و چاوم خسته سه ر گیایه کان و له گه ل ئەوه شدا که مینا به لئینی پیدابووم که له و خانوو به گه ر پته وه و له گه ل مندا بژیت، به لام ده مزانی که هه رگیز نایینمه وه.

تا ئەو کاته ی که مینام لیتوه دیار بوو ئومیدم هه بوو که ببینمه وه، به لام له دوا ی ئەوه ی که بینیم دهرگا قورسه کانیا ن له دوا یه وه داخست، زانیم که نایچی به هیوا بام ئەو کچه ببینمه وه.

کاپتا له ته نیشته منه وه له سه ر گیایه که دانیشته و دهینالاند، چونکه ئەویش ههستی کردبوو که ئیتر مینا نایینتته وه، به لام هاو رپیکانی مینا که له گه لیدا هاتبوون و تا ئەو کاته بیدهنگ بوون، هه ر ئەوه نده دهرگای خانوه که داخرا، وهک ئەو که سانه ی که له ناکاودا تووشی شیتتی بن مه شخه له کانیا ن هه لکرد و سه ری گۆزه کانیا ن کرده وه و هه ند پکیان خوارده وه، هه ر ئەوه نده که میک له شه و تیپه ری، له بهر رووناکیی مانگ و رو شنایی مه شخه له کان که و تنه سه ماکردن و ئەو سه مایه ئەوه نده گه رم و سه رسور هینهر بوو که من تا ئەو شه وه هاوتای ئەوهم له هیچ ولاتیکدا نه ببینیبوو هه ر ئەوه نده سه ربان گه رم بوو ئیتر ژن و پیا وه کان خۆیان رووت کرده وه و بی شه رمانه ئەو ئەندا مانه ی که ده بی دابپۆشری نیشانی ژن و پیا وه کانی تریان ده دا.

کاپتا کاتیک که بینیی هه موو خه ریکی سه ماکردن هه لسا و رویشته و دوا ی چه ند ساتی به گۆزه یه کی شه رابه وه گه رایه وه. من ده مزانی گۆزه که ی له ناو

که ژاوه که وه هینابوو، چونکه بهر له وه ی له شاره وه به ری بکه وین پتیا ن و تبو وین که له مالی خوا و له په رستگه که هیچ خواردن و خواردنه وه به کی لی نبیه و ئیمه ده بی خواردن و خواردنه وه ی خۆمان له شاره وه به یین و کاپتا چه ند گۆزه یه کی خواردنه وه و هه ندی نانی له شار کریبوو و له ناو که ژاوه که دا ینا بوو.

کاتیک که گۆزه که ی هینا وتی: سینۆه ئیستا منیش هینده ی تو خه مبارم، چونکه منیش وه کو تو هه ست ده که م که ئەو کچه نایینمه وه، به لام چونکه من و تو له م کاته دا بو بینینی ئەو هیچمان پی ناکریت با شتر وایه که بنۆشینه وه و خه م له ناو بیه یین.

به لام من نه متوانی بنۆشمه وه و وهک ئەو ژن و پیا وانه ی که شیتانه له و ناوه دا سه مایان ده کرد خۆش حال بم. به لام ریگام له خواردنه وه ی کاپتا نه گرت، چونکه ده مزانی که میک خواردنه وه به سووده و توانا ده به خشیتته ئەو پیره میرده.

مه شخه له کان هه لکرا بوون و مانگ ده دره وشایه وه و ژن و پیا وه کان به بی ئەوه ی بایه خ به وانی تر بدن، له مه شخه له کان دوور که و تنه وه که وه کو خوشک و برا (واته ژن و میرد) له گه ل یه کتریدا کو بنه وه و من بیرم ده کرده وه که ئیستا مینا له کو تیه و چی ده کات!

له ناکاودا کاپتا وتی: سینۆه... له بهر ئەوه ی من هیشته زۆرم نه نۆشیوه ته وه، چاوه کانم هه له ناکه ن که بلیم به هۆی سه ر خۆشییه وه شتی لیل دیتته بهرچاوم.

وتم: کاپتا چی ده لئیی؟

به نده که م وتی: ده مه ویت بلیم ئەو پیا وه ی شم شیریکي به پشته وه بوو و دوو شاخ له سه ری رووا بوو و له گه ل مینادا چو بووه ژووری، له وئ هاته دهره وه، له کاتیکدا که دهرگای خانوه که نه کرا وه ته وه و ئەمه بابه تیکه شایانی بیر کردنه وه یه.

من سه یریکی ده ورو به رم کرد و کاهینی گه وره م بینیی و سه یرم کرد وه کو

خه لکی خه ریکی سه ماگردنه. له کاپتام پرسى: ئايا تو دلنيايت که نه و له ده رگای نه شکه و ته که وه نه هاته ده رى؟

کاپتا وتى: کاتیک که تو سهرت خستبووه سهر زوى و ناله نالت ده کردو ده گریای، من بهک چرکه ش چاوم له ده رگای خانووه که هه لنه گرت، چونکه چاوه روان بووم که مینا له وى بیته ده روه، به للام له ناکاو بینیم شاخه زهرده رنگه کانی هم پیاوه له روشنایی مه شخه له کانداه ده ره و شایه وه له بهر نه وهی ده رگای نه شکه و ته که نه کرابووه وه، به خومم وت دیاره خانووی خوا جگه له وه ده رگا گه ورانهی که نیمه ده بینین ریگای تری هه یه که هم پیاوه له و یوه هاتوته ده روه.

من هه لسام و به ره و کاهینی گه وره رویشتم و ده ستیم گرت و وتم مینا له کوئییه؟

کاهینه که نه وهنده له م قسه یه ی من تو وره بوو که به توندی سهری گایه که ی له دم و چاوی کرده وه و وتى: نه گهر تو هاوولا تیییه کی (کریت) بوویتایه و له م کاته ی که نیمه خه ریکی سه ماگردنن هم پرسیاره ت بکر دایه و سه ما که مانت لی تیک بدایه، فه رمانم ده دا له بان تاشه به رده کانه وه فریت بدنه ناو ده می (نه ختویوت) له کانه وه، به للام له بهر نه وهی پیاویکی بیانیت و رى و ره سمى ئیره نازانی چاوپوشی له به سزا گه باندنت ده که م.

پیم وت: مینا له کوئییه؟ وه للامم بده وه، پیم بلتی بو کویت برد؟ کاهینه که وتى: من مینام برده ناو خانووی خوا وه و هم له تاریکیی نه شکه و ته که دا به جی هیشتم و گه رامه وه که له م سه مایه به شداریم. به للام تو هه قت به سهر مینا وه چیبیه و بوچی سوراعی ده پرسى؟ له کاتیکدا که من پاداشتی ماندوو بوونه که ی تو م داوه ته وه و دیاریم بو ناردوو یته میوانخانه که، چونکه مینات بو گه راندبووینه وه.

وتم: نه ی کاهینی گه وره چونه که تو له خانووی خوا هاتووینه ده روه، به للام

(مینا) ت له گه لدا نییه؟ چونکه میناش ده ی توانی له و ریگایه ی که تو لئی هاتووینه ده روه به اتایه ته وه.

کاهینه که وتى: نه ی پیاوی میسرى، تو زور قسه ده که ی وخوت له و کارانه ی که په یوه ندیی پیته وه نییه هه لده قورتینی و بو دوو این جار پیت ده لیم و از له م لیکو لینه وانه به یینه، نه گه رنا ده ر خواردی نه ختویوته کانت ده دم.

من تو وره بووم و وتم: هم کاره په یوه ندیی به منه وه هه یه و من ده بی بزائم که مینا له کوئییه و چون تو لئی جیا بوویته وه و له کوئی به جیت هیشتم و گه رایتیه وه؟

به للام له م کاته دا کاپتا ده ستی گرم و له کاهینه که دووری خستمه وه و وتى: گه وره خه مباره که م مه گهر تو شیت بوویت که له گه ل هم پیاوه شاخداره دا له ناو هم هه موو ژن و پیاوه ده نگه ده نگ ده که یه ت و سه رنجی هه موویان بو لای خوت راده کیشی؟

دوایی چرپاندی به گویمدا و وتى: تو ش وهک نه مان سه ما بکه و شادی ده رپه و بو نه وهی کاهینی گه وره فریو بده ی وهک هم خه لکه بچوره ناو قه ره بالغییه که وه و کاریک بکه که وا بزائن تو به راستی شادمانی.

وتم: من هم کاره ناکه م و به درو خوم خوشحال نیشان نادم و حه ز ناکه م سه رنجی که س رابکیشم، به لکو نه گهر هم پیاوه پیم نه لی مینا له کوئییه و چون ده کرى بگه مه لای نه و به م کیرده ناسنه ی له ولانی (هاتی) ده ستیم که و تو وه ده بکوژم و هم کیرده نه وهنده تیژه که کاتیک بچیتته ناو له شی به کیکه وه تا ده سه که ی ده چیتته خوار.

کاپتا وتى: وسکت به... وسکت به... وه ره پرۆین که می خواردنه وه بنوشه، چونکه چاوه کانت به م شه وه وهک چاوی کونده به بوو له تاریکیدا بریقه ده داته وه و ده بی بنوشیتته وه بو نه وهی تو وره بییه که ت هپور بکاته وه و نه گهر به قسه م بکه ی و که می بنوشینه وه پیت ده لیم که له چ ریگایه که وه ده توانی بگه یته مینا. چونکه

ریځگای هاتنه دهره وهی ئەم پیاوهم دۆزیووتهوه.

کاپتا منی له نیوان ئەو ژن و پیاوانه ی سه مایان ده کرد هینایه دهره وه له بان گیایه کان له سهر زهوی داینیشاندم و کهمی شه رابی دهرخوارد دام و من ههستم کرد که ناتوانم به خه بهر بمینمه وه و ده بی بنووم و له بهر ئەوهی ئەم خه وه نا ئاسایی بوو، بۆم دهرکهوت که کاپتا تریاکی خستبووه ناو شه رابه که وه و تو له ی روودا وه که ی بابلی لی کردبوومه وه. به لام ئەگه ره له وشه ودا کاپتا تریاکی تیکه لی شه رابه که نه کردایه وه دهرخواردمی نه دایه، من کاهینی گه وردهم ده کوشت و دانیشتوانی کریتیش میان دهرخواردی ئەختوپوته کان ددها، یان به شیوه یه کی تر ده یانکوشتم و کاپتا له وشه ودا گیانی منی رزگار کرد.

کاتیک که له خه وه له سام، روانیم رۆژه و خۆر هه له توه و من له سهر گیایه کان راکشاوم. سهرم به رز کرده وه و سه پیرکی ده ور به رم کرد و بینیم ژن و پیاوه کان به رووتی له سهر گیایه که که وتبوون. چونکه دوینن شه و تا به یانی خه ریکی نۆشین و سه ما کردن ببوون و ماندویتی له پیتی خستبوون.

دوای ئەوهی خۆر به رز بووه وه و گه رمای خۆر ژن و پیاوه کانی له خه وه هه له ساند، ژنه کان پرچی خۆیان رازانده وه و به ره و دهریا رۆیشتن که خۆیان بشۆن، به لام له بهر ئەوهی راهاتبوون که له گه رماوه کانی ماله وه دا خۆیان بشۆرن، هه ره که هه نگاویان ده خسته ناو دهریا وه، ده گه رانه دوا وه نه یانده توانی له ناو ئەو ئاوه سارده دا خۆیان راگرن.

دوای ئەوهی ژنه کان به هاوکاری یه کتری خۆیان رازانده وه و ژا کواوییه که بیان نه هیشته، پرسییان: ئیستا کی له چاوه پروانی مینادا ده میتیتته وه و کی ده گه ریتته وه بۆ شار؟

هه ندی له ژنه کان وتیان ده گه ریتته وه بۆ شار و به ریکه وتن و گه رانه وه، به لام ده سته یه که له ژنه کان که گه نجتتر و هاوته منی مینا بوون، وتیان ئیمه چاوه پروان ده بین تا ئەو بگه ریتته وه. هه ندی له ژنه گه نجه کان که به ته مای مانه وه بوون له وی

مانه وه هه ره یه که یان ده یوت کام پیاو ئاماده یه میتیتته وه و یه کیک له پیاوه کان ئاماده یی خۆی دهرپری که میتیتته وه و ئەو ژنه به ته نها نه میتیتته وه. من له سهر تادا تینه گه یشتم که ئەمانه بۆچی له وی کۆبوونه ته وه و دوایی بۆم دهرکهوت که بۆچی هه ره ژنیک له نیوان پیاوه کاندا یه کیکیان بانگه یشت ده کات و زانیم که ئەگه ره ژنه کان هه ندیکیان ده عهت نه کهن، هه موو پیاوه کان ده گه ریتته وه به ره و شارو ئەوان (ژنه کان) به ته نیا ده مانه وه.

له نیوان ئەو ولاتانه ی که من تا ئەو کاته بینیبووم کریت تاکه ولاتیک بوو که ژنه کان بۆ ئەوهی سه رنجی پیاوه کان بۆ لای خۆیان رابکیشن ده بوایه ئەم ریکه یه یان به کار به ینایه. له مه یدانی گابازییه که ش سه رنجم دابوو که ژن و پیاوه کان کاتیک که به رووتی له به ردهم گایه کاندا سه ما ده کهن، خه لکی زیاتر بۆ هونه ری گابازییه که یان خۆشی دهرده برن و له گه ل ئەوه شدا که کورپیک یان کچیککی جوان سه رنجی خه لکی راده کیشا، به لام وه ک ولاتانی تر نه بوو و هۆیه که شی ئەوه بوو که له کریت ژن و پیاوه کان له رابوردن له گه ل یه کتری دا ئازاد بوون.

کاهینی گه وره له و پیاوانه بوو که ده یویست بگه ریتته وه بۆ شار و من لیم پرسی: ئایا ده توانم لیره بمینمه وه تا ئەو کاته ی مینا له خانووی خوا دیتته دهره وه؟

کاهینی گه وره وتی: هیچ کهس ریکه له مانه وهت ناگریت، به لام مانه وهی تو لیره دا بچ سووده، چونکه تا ئیستا رووی نه داوه که که سی بچیتته مالی خوا و دوایی بگه ریتته وه.

من خۆم له گیلی داو وتم: ئەی کاهینی گه وره، من چه زم به گه رانه وهی مینا نییه و نامه ویت بیینم، به لکو ئەم بابه ته به هانه یه که بۆ ئەوهی لیره بمینمه وه و به رابوردن له گه ل ئەم ژنه جوانانه، خۆم سه رگه رم بکه م. چونکه ته نیا زهوی و ئاسمانی (کریت) ه که بوونه وه ری ئەوها له ش ساغ و جوان ده میتیتته کایه وه.

ههروهه ئه گهر شهوی رابردوو قسهی توندم بهرامبهرت کرد، داوای لیبووردن دهکهم، چونکه شهوی رابردوو مهست بووم و نه مده زانی چی ده لیم و چی ده کم و له گه ل کیدا گفتوگو ده کم. به لام ئیستا، که هاتومه ته وه هوش ده زانم که رهفتاری دوینتی شهوی من زور ناپه سه ند بووه.

ئهم قسانه کاری له کاهینی گه و ره کردو دهستی به سه رمدا هینا و بزه یه کی هاتی و وتی: زور باشه له بهر ئه وهی چه ز ده کی له گه ل ژنه کاندای رابویری، لیره به و من ریگا له مانه وه ت ناگرم، به لام وریابه ژنه کانی ئیمه سکیان له تو پرنه بی چونکه له به و ئه وهی تو بیانیت باش نییه ژنه کانی ئیمه له تو دوو گیان بن و لیره ئه وهنده چاوه پروان به هه تا مینا ده گه ریتته وه.

وتم: ئه ی کاهینی گه و ره من له باره ی ژنه کانه وه پیاویکی که م ئه زمون نیم، چونکه له سوورباو بابل بینیم که چون کچه گه نجه کان ده چونه په رستگه بوئه وهی جه هازی بوو کیتی خویان کو بکه نه وه...

من به شیوه یه ک به سادیهی ده دوام، که کاهینه که و بزانیته من پیاویکی ده به نگم و منیش خوم مه به ستم ئه وه بوو و ده مو بست که ئه وه به پیاویکی نه فامم بزانیته بو ئه وهی بریار نه دات له وئ دوورم بخره نه وه.

له گه ل ئه وه شدا کاتی که کاهینی گه و ره به ره و شار گه رایه وه، هه ستم کرد که پاسه وانه کانی په رستگه ی راسپارد که ئاگاداری من بن.

ههروهه دیاربوو به ژنه کانی و تبوو گالتته و گه فم له گه لدا بکه ن، چونکه کاتی که رویشته کو مه لتی له و ژنانه له ده ورم کو بوونه وه و داوایان لتی کردم له وئ دوورکه وینه وه له گه لیاندا بم و به یه که وه بخوین و بخوینه وه. من به ده م بانگه یی شته که یانه وه چووم و به یه که وه چوینه ناو بی شه یه که وه و ئه و کاته بو م ده رکه وت که ژنه کانی کریت چه ند سووکن، چونکه هیچ شه رمیان له من نه ده کرد و گالتته و گه فی ناشیرینیان ده کرد که له شاری (ته به س) یش که گه و ره ترین شاری دنیا یه له ناو مه یخانه کانی دا ئه و کردارانه نه ده کرا، له کاتی که دا که من

دلنیا بووم ئه و ژنانه ی که منیان بو ناو بی شه که برد، هه موویان له بنه ماله ناو داره کانی کریت بوون و کاتی که بینیم ژنه کان زور نازارم ده ده ن و چه زیشم به ها و ده میتی رابواردن له گه ل هیچیان نه بوو، خوم وای نیشاندا که سه رخوشم و خه وم لتی که و تووه و ئه وان به رقه وه لیم دوورکه و تنه وه و وتیان: ئهم بیانییه پیاویکی کیتی به، ئه گه ر نا ئه وه نده به بی بایه خی رهفتاری له گه ل نه ده کردین.

کاپتاش هات که من له وئ دهریکات و پیتی وتم: تو که ناتوانی خوت بو سه رخوشی بگری بوچی ئه وه نده زورت خوار دۆته وه که له پی بکه وی؟

ژنه کان که به نده که ی منیان بینی و روانیانه سکه زله که ی، ده ستیان به گالتته و گه ف و پیکه نین کرد و لپی نزیک بوونه وه و ئه گه رچی به نده که ی من ناشیرین بوو و یه ک چاوی هه بوو، به لام له بهر ئه وهی به بیانی له قه لهم ددرا هه ستم ژنه کانی ده بزواند که بیدوینن و شتی لتی پرسن. چونکه ژنه کان له هه مو و لاتی، کاتی که بیانییه ک ده بینن له بهر فزولی هه ول ده دن لیتی بکو لته وه. ژنه کان کاپتایان له گه ل خو باندا بو ناو بی شه که برد.

من له بهر ئه وهی ده مزانی که له وانه یه مانه وه م درپژه بکیتی هه لگره کانی که ژاوه که م ناردن بو شار که نازو و قه و خوار دنه وه بکرن و له گه ل خو باندا بی هیتن و به تاییه تی زیاتر خوار دنه وه بکرن، که هه م خویان بینوشنه وه و هه م ئیمه ش سوودی لتی وه ریگرین.

ئه و رۆژه ئه وانه ی له وئ بوون، کاته کانیان به خواردن و نو شینه وه و رابواردن برده سه ر و من تیگه ی شتم که ئه وان زور زوو له م کاره ماندوو بوونه، چونکه رابواردنیک که ملکه چی یاسایه ک و سنووریک نه بیت، زووتر له کار و ژبانی ریک و پیک مرۆف ماندوو ده کات.

شه وی دوایی تا به یانی ژن و پیاوه کان خه ریکی سه ما و گو رانی وتن بوون و تا به یانی گویم له هاوار و پیکه نیان بوو و کاتی که خور هه له ات هه موویان له تاو ماندویتی نووستن و له دوای ئه وهی که هه لسان هه ندیکیان گه رانه وه

شارو تهنیا ئەو کەسانە مانەوه کە لەبەر تەمەلیی رابواردن تیرنەبوون. بەلام ئەم کۆمەڵەش رۆژی سێیەم گەرانەوه شار و هەندێکیان لەتاو خۆشگۆزەرانی و رابواردن و خواردنەوه و نەنووستنیان، نەیاندهتوانی بەریتدا برۆن و من کەژاوهکەى خۆم داپێیان کە ئەوان بیاتەوه بو شار و هەلگرەکانی کەژاوهکەشم روخسەت دا و پێیانم وت هیچکە پێویستیم بە کەژاوه نییە.

لە رۆژی دووهمەوه کە بەندهکانی کەژاوهکە خواردنەوهیەکی زۆریان بو هینابووم، هەموو شەو و رۆژی دووجار بەشەو و رۆژ شەرابم دەدايه پاسەوانەکانی پەرستگە، بو ئەوهی بیانکەمه هاوړی و دۆستایه تیان بو لای خۆم رابکێشم. لە رۆژی سێیەمدا کە کەس لەوی نەما، پاسەوانەکان مانەوهی منیان پێ سەیر بوو و هۆی سەرسوڤمانە کەشیان ئەوهبوو کە دەیانزانی ئەو کچەى چوووتە خانووی خواوه هەرگیز لەوی نەگەراوتەوه.

ئەوان دەیانزانی کە هەموو دانیشتووانی دورگەى (کریت) ئەم بابەتە دەزانن و خۆیان بەگەرانەوهی ئەو کچەوه مەحتەل ناکەن کە چوووتە مالى خوا، بەلام من لەبەر ئەوهی بیانییەک بووم، ئەوان وایان دەزانی کە لە داب و نەریت و بارودۆخی ئەوی بێ ئاگام و لەبەر ئەوه لە دواى رۆیشتنی ئەو خەلکە من هەر لەوی ماومەتەوه.

چوونه ژوورهوهی

من و بهندهکهم بۆ خانهی خوا

کاتییک که شهو داهات دوو گۆزهی گهورهی شهراجم بۆ په‌رستگه‌که برد، که تریاکم کردبووه ناوی. پاسه‌وانه‌کان کاتییک که گۆزه‌کانیان بینی، به‌خۆش‌حالییه‌وه له‌دهوری کۆبوونه‌وه و دهستیان به‌خواردنه‌وهی شهراجه‌که کرد و من له‌په‌رستگه‌که دوور که‌وتمه‌وه کاپتام برده‌که ناریک و وتم: خواجه‌کان ویستوویانه که من و تۆ له‌یه‌کتر جیابینه‌وه له‌بهر ئه‌وهی مینا له‌خانهی خوا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، من ده‌بۆ پرۆم و بیدۆزمه‌وه و له‌وئ بیهیتمه‌ده‌ره‌وه، له‌بهر ئه‌وهی ئه‌و که‌سانه‌ی که چوونه‌ته‌ ژووره‌وه نه‌گه‌راونه‌ته‌وه، له‌وانه‌یه‌ منیش که بۆ هینانه‌وهی مینا بۆ ئه‌م خانه‌یه‌ ده‌رۆم نه‌گه‌ریمه‌وه و ئه‌گه‌ر تا سبه‌ینی به‌یانی نه‌گه‌رامه‌وه، تۆ بگه‌ریتوه شار و بۆ دیار نه‌مانی من هه‌ر به‌هانه‌یه‌که ده‌دۆزیته‌وه بیدۆزه‌وه، چونکه ده‌زانم تۆ له‌درۆ کردن و به‌هانه‌ دۆزینه‌وه کارامه‌ی و ده‌توانی قه‌ناعه‌ت به‌خه‌لک بکه‌ی. بۆ نمونه‌ بلۆ له‌شاخه‌وه به‌ریته‌وه و بووه به‌خۆراکی ئه‌ختوپوته‌کان یان بلۆ له‌ده‌ریادا خنکا و ئاو لاشه‌که‌ی برده‌ ژیر ده‌ریاوه، یان شتیکی تر.

من له‌وحه‌یه‌کی خاکی رۆسم بۆ نووسیوی و مۆری خۆم لۆ داوه و له‌دوای ئه‌وه‌ی گه‌راپه‌ته‌وه ئه‌زمیر ده‌توانی زێر و پاره‌که‌ی من له‌خانه‌بازرگانییه‌کان وه‌رپه‌گه‌ریته‌وه یان به‌ناوی خۆته‌وه بیخه‌یته‌کار و ئه‌گه‌ر چه‌ز ده‌که‌ی خانووه‌که‌م له‌ئه‌زمیر به‌رۆشه و به‌و زێر و پاره‌یه‌ی که ده‌ستت ده‌که‌وئ بگه‌ریتوه بۆ میسر و ئه‌گه‌ریش له‌وه‌ده‌ترسی که له‌میسر به‌تۆمه‌تی به‌نده‌یه‌کی هه‌له‌هاتوو ده‌ستگیرت بکه‌ن، ئه‌وه له‌ئه‌زمیر مینه‌وه و به‌قازانجی زێر و پاره‌که‌ی من، که به‌تۆ ده‌گات

به‌ئاسووده‌یی ژبان به‌ره‌سه‌ر و خه‌می مۆمیایی کردنی لاشه‌ی منت نه‌بۆ، چونکه ئه‌گه‌ر من نه‌توانم مینا بیدۆزمه‌وه له‌لام گرنگ نییه‌ له‌جیهانی روژئاوادا چون بژیم و لاشه‌که‌م مۆمیایی بکری یان نا.

کاپتا تۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌نده‌یه‌کی زۆر بلۆ بوویت و هه‌ندی جار گرفتت بۆ دروست ده‌کردم، به‌لام من هه‌میشه‌ تۆم خۆش ده‌ویست و ئه‌گه‌ر هه‌ندی جار به‌گۆچان دارکاریم ده‌کردی له‌بهر مه‌سه‌له‌حه‌ت و قازانجی خۆت بووه و ده‌مه‌ویست به‌باشی په‌روه‌رده‌ بکری و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بۆ ئه‌و گۆچانانه‌ی کیشاومه‌ به‌شان و پشتتدا، داوی لۆ بووردنت لۆ ده‌که‌م.

کاپتا که‌می بیده‌نگ بوو و دوایی وتی: گه‌وره‌ ئازیزه‌که‌م ئه‌گه‌ر چی لیدانی گۆچانه‌که‌ت هه‌ندی کات به‌هیز بوو، به‌لام من رق و کینه‌م له‌ دلدا نییه، چونکه وه‌کو خۆت ده‌لۆی له‌بهر چاکه‌ له‌منت داوه‌و من ده‌مبینی له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که تۆ لیت ده‌دام، به‌لام زۆریه‌ی کاته‌کان وه‌ک هاو‌رپییه‌ک ره‌فتارت له‌گه‌لدا ده‌کردم و له‌کاره‌کانتدا سوودت له‌بیرۆکه‌کانی من وه‌رده‌گرت. به‌شیه‌یه‌که‌ که هه‌ندی جار هه‌ستم نه‌ده‌کرد که من به‌نده‌ی تۆم، به‌لکو تۆم به‌دۆستی خۆم ده‌زانی، تا ئه‌و کاته‌ی لیدانی گۆچانه‌که‌ت به‌رشانم ده‌که‌وت و ئه‌و کاته‌ تیده‌گه‌یستم که خواجه‌کان جیا‌وازییان دروست کردووه له‌نیوان به‌نده‌ و گه‌وره‌که‌ی و ئیستا ده‌بینم که تۆ ده‌ته‌وئ بۆ هینانه‌وه‌ی مینا که چووه‌ته‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌وه بچیته‌ خانه‌ی خواوه، به‌لام ئه‌م مینایه‌ی تۆ ده‌ته‌وئ بچی بیدۆزیته‌وه خانمی منیشه و قاچی خۆی خستۆته بان سه‌رم و منیش ده‌بۆ بۆ دیننه‌وه‌ی کاریک بکه‌م و ئه‌گه‌ر مینا خانمی من نه‌بوایه ئه‌رکی من نه‌بوو که به‌شوینیدا بگه‌ریم. به‌لام ئه‌گه‌ر ئه‌وهاش نه‌بوایه، هه‌ر نه‌مه‌ده‌هیشت تۆ به‌ته‌نهایی بچیته‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌وه، چونکه خانه‌ی خوا جیه‌کی تاریکه‌و له‌و تاریکه‌خانه‌یه‌دا تۆ پیتوبستیت به‌هاو‌رپی یان به‌نده‌یه‌کی دل‌سۆز هه‌یه.

وتم: کاپتا ئه‌مه‌یه‌که‌مین جاره‌ که ده‌بیستم به‌بۆ گریان و شیوه‌ن گفتوگو

دهكهی و بهرای من قسه كهت ژیرانه یه . له بهر ئه وهی نابیت من به تنهایی بو
ئه و خانه یه برۆم چونكه له وهیه له و تاریكستانه ریگام لی بزر بیت، به لام
له بهر ئه وهی دلنیانیم كه له و خانوو به زیندوو یه تی بگه ریتمه وه، وا باشتره كه
یهك كهس بكوژیت نهك دووان.

كاپتا وتی: سینۆهه ئه گهریش نه هیتلی له گه لتدا بیتم، من ههر ناهیتلم به
تهنیا برۆی و ههر چۆنیک بیت له بهر ئه وهی له تو به سالاجووترم و زیاتر له تو
ئه زمونم بینیه، له هندی شت تیده گم كه تو له گه له ئه وشدا كه له خانهی
ژیان خویندو ته توانای لیتیکه یشتنیت نییه . به لام ئه وه بزانه كه من له تاریکی
ده ترسیم و جگه له مه شخه له ده بی بهیتلی گۆزه یهك شه رابیش له گه له خویدا بو
ئه وی بهیتیم بو ئه وهی ههر کاتی ترس دایگرتم هندیکی لی بخۆمه وه.

وتم: زۆر باشه . . کاپتا ههرچییه كت ده وی بیكه و له بهر ئه وهی ئه و ترپاكه ی
كه تیکه لی شه رابی پاسه وانه كامان کردوو ه کاری خو ی کردوو و خه ویان لی
كه و تووه، و اباشتره هیچكه خو مان دوا نه خه ین و بچینه ناو خانه كه وه.

کاتیك كه چوینه ناو په رستگه كه وه سه یرمان کرد پاسه وانه كان هه موویان
نووستوونه و خه لووزیکی به ناگر و چند مه شخه لیکمان هه لگرت و کللی ده رگا
بچووه كه هی ئه و خانوو شه مان ده ست كه وت كه کاپتا ده یزانی له کوپوه یه، چونكه
بینبووی كه له شه وی چوونه ژوو ره وهی مینا، كاهینی گه و ره له ده رگا
بچووه كه وه هاتبووه ده ری. به ری كه وتین و كه گه یشتین، ده رگا بچووه كه مان
کرده وه و چوینه ژوو ره وه و من ده رگا كه م داخست، به لام کللیه كه م هیشه وه.

کاتیك كه ده رگا داخرا کاپتا له ترسا كه وته له رزین و وتی: گه و ره م خیرا
مه شخه لی هه لکه، چونكه ئیره ئه وه نده تاریكه كه پیاو له ترسا ده له رزیت. من
فووم له خه لووزه كه کردو مه شخه لیکم پی هه لکرد و بینیم كه ئیمه له هه شت
سووچیکی گه و ره داین كه (۱۰) دالانی له چند لایه كه وه لی ده بووه وه ههر
كامیکیان به لایه كدا ده ریوی.

من به بینینی ئه و دالانانه سه رم سوورما، چونكه بیستبووم كه خوی
دوو رگه ی کریت له خانه یه كدا ده ژیت كه وهك (لایبیرنیت) ریگای زۆری هه به (۱).

به کاپتام وت: نابیت لی ره بوه ستین و ده بی به ری بکه وین و من له و باوه ره دام
كه له م ریگایه وه برۆین. کاپتا سه یریکی دالانه كه ی کرد و وتی: سینۆهه رویشتن
له م دالانه گرفتی تیانییه، به لام ده بی کاریك بکه ین كه دوا بی بتوانین
بگه ریینه وه.

دوا بی بینیم له و کیسه یه ی كه به كو لیه وه بو و گۆزه خوار دنه وه كه ی له ناو
دانابوو، گلۆله یهك به نی قایی ده ره ینا كه له تالی گیا بو و سه یریکی به نه كه ی
به و داره وه گریدا كه به دیواره كه وه بو.

وتم: کاپتا ئه ته وی چی له م په ته بکه ی؟

کاپتا وتی: ئه م به نه بو گه رانه وه مان به كه لکه، چونكه ده توانین به و به نه
بگه ریینه وه.

ئه گه رچی كه ره سه ته ی کاپتا بو گه رانه وه شتیکی ساده بوو، به لام من به
ته نیایی نه مده توانی ئه و شته بدۆزمه وه و وتم: کاپتا بیرو كه یه کی باشت به كار
هینا. پاشان به ری كه وتین و ههر چه نده به ره و پیشتر ده چوین کاپتا گلۆله
به نه كه ی زیاتر ده کرده وه. له دوا ی ههر راره ویك، ده گه یشتینه دالانیکی نو ی و
كه ئه ویشمان تیده په راند دیسانه وه دالانیکی ترمان ده هاته وه پیش.

له و كاته دا کاپتا سه ری به رز کرده وه بو ی هه وای کرد و وتی: سینۆهه . . ئایا
هیچ بو نیک ناكه ی؟

منیش بو نیک هه وام کرد و بو نیک و هك خانه ی مردوو هه كانی ته به سم
هه لمژی، كه مردوو هه كانیان تیدا مؤمیایی ده کرد و کاپتا كه ره نگ به دم و
چاویه وه نه ما بوو قومیک شه رابی خوار ده وه به ئیشاره تی من كه وتینه وه ری.

له ناكاودا قاچم له شتی كه وت و داچه میمه وه له روونایی مه شخه له كه
بینیم كه ئه وهی له وی كه وتوو سه ری ژنیكه، به لام سه ره كه به هوی تیپه ریوونی

کات بۆگەن ببوو و لە تیک چووندا بوو، کاتیک کاپتا ئەو کەلە سەرە ی بینی کەوتە گریان، چونکە من و ئەو تێگە یشتین کە میناش گرفتاری وەزعی ئەو ژنە بوو و کوشتوو یانە، یان ئیمە ناتوانین بە زیندوو یه تی ببینینە وە.

من لە گەل ئەو هەشدا کە ئومیدیکم نە ما بوو کە مینا بە زیندوو یه تی بدۆزینە وە، بە کاپتام وت: درێژە بە رینگاکە مان دە دەین و ئەو وەک پیشوو گلۆلە کە ی دە کردو وە و بەرە و پیش دە چووین. سەیرم کرد کاپتا وەستا و بە چاویکی تۆقا وە وە سەیری زهویی دە کرد. منیش سەیری زهویم کرد و بینیم ریخیکی مانگا لە سەر زهوی کەوتوو، بەلام ئەو هەندە گەورە بوو کە مرۆف لیبی دە ترسا.

وتم: کاپتا ئایا دە بینی ئەم ریخە چەند گەورە یه و، ئایا دە کری بلیین گایه کی ئەو ها هە یه ؟

کاپتا وتی: نا گەورەم گای وە ها نییە، چونکە ئە گەر گایه کی لی بوو یه کە بیتوو انیایه ئەم ریخە بکات، نە ی دە توانی بەم راپه وانه دا پروات.

وتم: ئە ی بە راپی تۆ ئە مە پاشما وە ی چ گیانە وەر یه کە ؟

کاپتا وتی: من لە و بره وایه دام کە هی عەزیایه کی گەورە بیت، چونکە جگە لە مارە گەورە کان هیچ گیانە وەر یه کی تر ناتوانیت پاشما وە ی وە ها گەورە بکات.

لە دوا ی ئەم قەسە یه کاپتا قومیتی گەورە ی خوارد و وتی: پەنا بە خوا یه کان، نازانم کۆتایی ئەم کارە چی دە بیت. بەلام من پیشبینیم دە کرد کە کۆتایی کارە کە چی دە بیت، چونکە ئە گەر عەزیایه کی گەورە بە و رینگایانە دا ها توجۆ بکات، بی گومان مینا نە ما وە و ئەو کچە جوانە بوو هە تە خۆراکی مارە کە.

کاتیک کە من بینیم کاهینی گەورە کچە گەنجە کە (مینا) ی برده ناو خانووی خوای (کریت) وە لە گەل ئەو هەشدا کە دە مزانی هە موو مانگێ یه کینک دە بە نە ئەو خانو وە وە، بەلام وام بێر دە کردو وە کە مە بە سستی کاهینی گەورە یان کە سیک ی تر، کە لە و خانو وە دا نیشتە جییە ئەو یه کە لە گەل ئەو کچانە دا رابو یی و دوا یی لە ناویان ببات. بەلام دوو بە لگە ی بەرچا و هە بوو کە نە ی دە هیشت ئەم بێر کردنە وە یه

بە سەلمینم. یه کیکیان ئەو هە بوو کە تە نیا کچە کان یان نە دە برده ئەو خانو وە و، هە ندی کات کورە گەنجە کانیشیان دە برده ئەو ی و ئە گەر خوای کریت مە بە سستی رابواردن بوو یه بانگه یشتی کورە کانی نە دە کرد.

دوو هە میان ئەو هە بوو کە لە دورگە ی کریت پە یو هە ندییە کانی ژن و پیبا و ئەو هە ندە نازاد بوو کە کاهینی گەورە یان خوای کریت، بۆ ها و دە میتی لە گەل کچە کاندای پیشو سستی یان بە وە نە بوو کە بیان بە نە خانوویه کی تاریکە وە و دوا یی بیان کۆژن. بۆ یه تێگە یشتیم کە بردنی مینا بۆ خانووی خوا هۆ یه کی تری جگە لە عە شق هە یه و کاهینی گەورە نە ی دە ویست لە رووی جنسی یه وە سوود لە ئە وان وەر یگرت.

هەرچە ندە کە لە راپه وە کە دا بەرە و پیشتر دە چووین بۆ نە کە توند تر دە بوو، تا وای لی هات توانای خۆ گرتنمان نە ما و وەک ئەو هە بوو کە سە دان لاشە ی مرۆف و نازەل لە و ی بۆ گەن بوو ی و ئەو بۆ نە بۆ گە نە ی دروست کرد ی. ئیمە رینگامان بری، تا ئەو کاتە ی کە ئەو دالانە ی ئیمە بە رووناک ی مە شخە لە کە پیایدا دە رۆ یشتین، رووناک بوو وە و بینیم کە لە دە رە وە رووناک یه ک دیتە ناو ئە شکە و تە کە وە و هەرچە ندە بەرە و پیشتر دە چووین راپه وە کە روونکاتر دە بوو وە، تا ئەو ی گە یشتینە دە رە وە ی راپه وە کە و چاومان بە دە ریای سە وز کە وت و دە نگ ی بە کە نارە کە وتنی شە پۆ لە کانی دە ریا کە و تە بەر گوتیمان و روانیم لە سەر ئا وە کە ریزیک کونده ی یه ک لە دوا ی یه ک بەرزی بۆ وە.

ئینجا تێگە یشتین کە ئەو کوندانە بریتی بوو لە بە شە کانی سەر وە ی لە شی عەزیایه کی گەورە کە هە لئا و سا بوو و لاشە کە ی بۆ گەن ببوو و سەری کە و تپوو ژیر ئا وە کە وە نە دە بینرا. ئینجا من و کاپتا بۆ مان دە رکە وت ئەو پرۆ پا گە ندانە ی لە بارە ی مردنی خوای کریت دە گو ترا راست بوو و ئەو مارە گەورە یه کە ما وە یه ک بە سەر مردنیدا تپه ریبوو (ئە گەر نا ئەو هە ندە بۆ گەن نە دە بوو)، هە مان خوای کریت بوو کە لە دیدی خە لکی شار دبوو یانە وە و هە موو مانگێ کچ یکی گەنج، یان کور یکی لاویان، کە هیشتا چیژی لە ژیان وەر نە گرتبوو دە خستە ناو ئەو راپه وە

تاریکانه وه بو ئه وهی ئه و گیانه وه ره بیکاته خۆراکی خۆی و مانگانه مرۆقتیک بو خۆراکی ئه و ماره بهس بو.

له و تاریکاییه دا، له ناکاو ماره که قه پالئی به کچ و کوره گه نجه کان دا ده کردو بهرله وهی بزانه چیبان به سه هاتوه ده چونه ناو سکی ماره که وه و له بهرئه وهش که له وشکانیدا گیانه وه ریکی و هها گه و ره ناژیت، به لگه نه ویست بو که ئه م عه زیا تر سناکه له ده ریادا ژباوه و به هۆی ئاوه که وه یان هه ر هۆیه کی تر، هاتوه ته که ناری دورگه ی کریت و پروپوچ په رسته کانی کریت به گومانی ئه وهی که خوی ده ریایه، رینگای گه رانه وهی ئه و گیانه وه ره یان گرتبو بو ئه وهی هه میشه له کریتدا بمیتیت. ئینجا بو هاتوچۆ کردنی ماره که ئه و دالانه پینچاو پینچانه یان دروست کردبو و هه موو مانگی کور یان کچیک کی گه نجیان پیتشکه شی ده کرد بو ئه وهی له برسا نه مریت یان بیر له ده ربازیون نه کاته وه. به للام له دوا ی ئه وهی ماره که مرد ناچار بوون وای نیشان بدن که زیندووه و وه ک جارن هه موو مانگی کچیک یان کوریکیان ده کرده ناو دالانه کانه وه و پاشان له بهر ئه وهی ماره گه و ره که مردبو و له وئ نه بوو که قووتیان بدات، ده بی تیبگه یین که چیبان له مینا کردووه و له دوا ی هاتنه ژووره وهی بو کوتیان بردووه.

من که له نائومییدی دۆزینه وهی مینا خۆم پی رانه ده گیرا، به رده وام بانگم ده کرد و ده نگم له دالانه کانی ئه وئ بلاو ده بووه وه و ده نگی ده دایه وه، تا کاتیک که کاپتا به په نجه زه وییه که ی نیشانم داو وتی: سه یرکه ..

له سه ر زه وی تنۆکی خوینی لی بوو و له که ناری ده ریا کو تایی پی ده هات. کاپتا وتی: گه و ره م به م شیوه یه ی که ده بیینی ئه م تنۆکه خویانه تا ئاوه که ده روات و وا چاکه به دوا ی ئه م خوینه دا پرۆین.

کاتیک که گه یشتینه که ناری ده ریا لاشه ی مینام بیینی که له بنی ئاوه که که و تبوو و له بهر زولال بوونی ئاوه که لاشه که ی به جوانی دیاریوو و هه ندی قرژالکی ده ریایی ده و ره یان لپی دابوو و خه ربکی خواردنی گوشتی له شی بوون.

من هاوارم کردو که و تمه سه ر ئه ژنۆ و ئه گه ر کاپتا له وئ نه بوایه منیش خۆم ده گه یانده مینا. به للام کاپتا که ده بیینی رۆژه لاته ووه و له وانه یه پاسه وانه کان که به هۆی ده ر خواردانی تریاکه که نوستبوون، هه لبستن، به هۆی ئه و به نه ی له زه وی رای خستبوو منی له خانه ی خوی کریت هیئایه ده ره وه و کاتیک که هاتینه ده ره وه و به ره و په رستگه که رۆیشتین، سه یرمان کرد هیشتا پاسه وانه کانی په رستگه هه ر نوستونه.

کاپتا به بی ئه وهی له نزیک خانه ی خوا رابوه ستیت و پشوو بدات منی گه رانده وه بو شار. له و کاته دا ئاگام له خۆم نه مابوو و له رینگا وه ک ئه وانه ی که سه ر خۆشن به ریدا ده رۆیشتم و کاپتا به خه لکی ده گوت هۆی سه ر خۆشییه که ی ئه وه یه که له چاوه روانیی مینادا زۆری خواردۆته وه و زیاتر له خه لکی تر له به رده م خانووی خوا ماوه ته وه و هه موو که سی ئه م بیانوه ی ده سه لماند، چونکه ده یانزانی که من بیانیم و نازانم که هیچ که سی له مالی خوا نایه ته وه ده ره وه.

له دوا ی گه رانه وه مان بو میوانخانه که، له تاو تووره یی و نائومییدی خواردنه وه یه کی زۆرم خواردوه و، پاشان نووستم، به للام کاتیک که له خه و هه لسام هه ستم ده کرد رق و کینه ی کاهینی گه و ره م له دلدا نه مابوو که مینای برده بووه ناو خانه ی خواو پاشان له وئ کوشتبووی (له بهرئه وهی که جگه له و که سیکی تری لی نه بوو که مینا بکوژیت.) و ئه و کاهینه ناچار بوو که وه کو پیتشو وای نیشان بدات که خوا زیندووه و ده بی کچه گه نجه کان بچن بو لای و کچینیه که ی خۆیانی پیتشکه ش بکه ن. به للام له داب و نه ریت و ئایینه که یان رق ئه ستور بووم، که بوچی کور و کچه گه نجه کانیان ده ر خواردی ئه و ماره گه و ره یه ده دا.

ویستم هه لسم و له شه قامه کانی شاردا به ری بکه وم و بلیم: ئه ی خه لکی نه فام ئه و خوییه ی که ئیوه ده تان په رستی ماریک بوو که ئیستا ماوه یه ک به سه ر مردنی تپه رپوه و ئیوه نابیت رینگا بدن که له مه و به دوا گه نجه کانتان بو خانه ی

خوا بچن، چونکه دهیانکوژن بۆ ئەوێ لهوێ نهگه پینهوه. بهلام تینگه یشتیم که وتنی راستیهکان کاریکی سهخته و خه لکی ناماده نین که گوێ له راستی بگرن، نه گهرچی به قازانجیشیان بیت و عه قلیان به جوړتیک له گه ل پروپووج په رستی و خه یالات راهاتوه که هه موو بیرو که یه کی نه فامانه دهسه لیتن، بهلام حه قیقه تیکی ژیرانه وهرناگرن و بهرله وهی بتوانم خه لکی بۆ خانوه تاریکه که بیه م و لاشه ی ماره که یان نیشان بدهم ده مکوژن. نه گهریش خه لک منیان نه کوشتایه خزمه تکاره کانی ئایینی کریت و کاهینی گه وره که له ساویلکه یی خه لکی قازانجیکی زۆریان کردبوو یه کسه ر منیان ده کوشت و خۆم به وه دلخۆش ده کرد که نه گهر دینی دانیشستوانی کریت راست یی، له بهر نه وهی خویه که یان مردووه به زوویی دهسه لات و بهختیاری نه و خه لکه له ناو ده چیت و به لایه کی سروشستی یان هیرشیکی ولاتانی تر کریت له ناو ده بات و له کۆلان و شه قامه کانی خوین ده پزیت و سه دان که شتی که له به نده ری کریتدا له نگه ری گرتبوو نقوم ده بیت و له وه به دوا نه و میلله ته وه حشیه ی که په لاماری کریتی داوه جیتی نه و خه لکه ده گرتته وه و له بهر نه وهی نه و کیتویبانه شایانی نه وه نین نییه که لک له گه رماو و ناو ده سه جوانه کانی نه وێ وهر بگرن تیکی ده ده ن و وه ک نه و شارانه ی که بینومه، پیس و پۆخلی هه موو جیگایه ک ده گرتته وه.

دوایی به خۆم وت: خوی کریت په یوه ندیی به منه وه نییه، چونکه من له م ولاته دا پیاو تیکی بیگانه م و ده بی لیره برۆم و چاره نووسی من و میناش وه کو نه ستیره ناسه کانی بابل ده یانگوت له لایه ن نه ستیره کانه وه دیاری کراوه، چونکه چاره نووسی هه موو که سی له لایه ن نه ستیره کانه وه ده ستینیشان کراوه و شه پرکردنی ئیمه له گه ل قه زاو قه ده ر ناتوانی بریاری چاره نووس بگۆریت.

له و کاته دا بۆ نه وهی دیسان بخه ومه وه، داوای شه رابم له کاپتا کرد، به لام نه و له جیاتی شه راب خواردنی بۆ هینام و من پیم وت: شه رابم ده ویت نه ک خواردن و، نه گهر شه رابم بۆ نه هینی ئیسکه کانت به م گۆچانه تیک ده شکینم.

کاپتا ناچار بوو بروات و شه رابم بۆ بهینتی. له و رۆژه به دواوه کاتیک که ده مخواردوه ئۆقره م ده گرت و نه گهر زۆرم بخواردایه ته وه شته کانم به دووان ده بینی و بهر و الهت وام ده زانی که هه موو شتیک دووانه، له کاتیکدا که دلنیا بووم وانیه.

رۆژتیکیان ویستم له م باره یه وه له گه ل کاپتا بدویم و پیتی بلیم هه موو راستیه ک به م شیوه یه و مرۆف راستی ده بینیت و گومانی له بوونیدا نییه. له کاتیکدا که ده زانیت نه وهی دیته بهرچاوی له راستیه وه دووره، به لام کاپتا ناماده نه بوو له م باره یه وه قسه م له گه لدا بکات و به منی ده گوت: تۆ توانای شه راب خواردنه وهی زۆرت نییه و ده ترسم له ناو بچی و نه و کاته چاره ی من له م ولاته بیگانه یه دا چیه؟ چۆن لاشه که ت بیه مه وه بۆ ته بهس و به خانه ی مه رگی بسپیرم و بلیم مؤمیایی بکه ن؟

له گه ل نه وه شدا که کاپتا ریگای له خواردنه وم ده گرت، به لام من نه مرۆ بۆم ده رده که ویت که نه گهر له و کاته دا شیت نه بوومه یان هه وللی کوشتنی کاهینی گه وره م نه داوه، له بهر نه وه بووه که خواردنه وه منی تووشی جوړه که م توانایی و سستییه ک کردبوو که ته نها ده مه ویست بنووم و نه گهر خواردنه وه نه بوایه له بهر نه وهی به رده وام بیسم له مینا ده کرده وه، تووشی شیتی ده بووم یان هه وللی کوشتنی کاهینی گه وره م ده دا و دوایی ده یان کوشتمه وه.

چهند جاریک به کاپتام وت که بروات و کاهینی گه وره بهینیت بۆ میوانخانه که و هه موو جاری به نده که م له جیبه جی کردنی نه و فرمانه سه ریچی ده کرد. دوایی زانیم که گۆچان و کیرده ئاسنییه که می شار دۆته وه بۆ نه وهی نه توانم لپی بدهم و بیکوژم یان خۆمی پی بکوژم.

رۆژتیکیان کاتیک که له خه و هه لسام بینیم کاپتا له سووچیکی هۆده که دانیشتوو و خه ریکی گریانه. گۆزه ی خوارنه وه که م هه لگرت و قومیکم خواردوه و وتم: بۆ ده گریتی؟

ماوهیهک بوو قسه م له گه ل کاپتادا نه کردبوو، چونکه سهرو چاوه خه مناکه که ی نازاری ددهام و نهمده ویست گویم له دهنگی بیت. بهلام نهو روزه کاتیک که گریانه کهیم بینی ویستم بیرسم بچی فرمیتسک ده پرتیت؟

کاپتا وتی: که شتییه که له به نده ره وه به ره و سووریا دهروات و نه مه ناخرین که شتییه که بو سووریا ده چیت و له دواي نهو به هوی توفانه کانی وهرزی زستان تا سالی ناینده هیچ که شتییه کی تر بو سووریا ناروات.

هاوارم کرد: هه لسه و پرو بو به نده و سواری که شتییه که بهو من له شه ری قه لافه ته بی فهره کهت ناسوده بکه و چی تر نامه ویت تو بیبیم.

کاپتا وتی: سینوهه له بهر نه وه ی پتشیبینی ده که م که دواي نه م قسه یه ئیسکه کانم تیک ده شکینی، بهلام بیت ده لیم که منیش له م ژیانیه تو که وه ک ژیانیه میشه کانی ده وروریه گوزه شه رابه، ماندوو بوومه و شه رابخوری و مهستی هه میشه یی تو منی به جوریک بیزار کردوو که ئیتر شه راب له ناو دهمدا تامی نییه و من که ته نه ا ناره زوو و دلخوشیم شه راب نوشی بوو ئیستا ناخومه وه. سینوهه هه رکاتی باسی زانست ده کری تو شانازی به خوته وه ده که ی که له قوتابخانه ی خانه ی ژیان خویندنت ته واو کردوو و زانای و هه زاره ها مردووت بینیه یان به دهستی خوت ناسکی مردوو ه کانت هه لدریه و تو هیتستا نه وه نازانی که نهو که سه ی مرد ئیتر له ناو ده چی و جاریکی تر زیندوو نابیتته وه، تو نه گه ره موو روژی ده گوزه شه رابیش بنوشیتته وه و له به یانییه وه تا ئیواره شیوه بکه ی نهو ژنه ی که له بهر نهو نه م ژیانته گرتوته بهر، زیندوو نابیتته وه و جاریکی تر ناییینی و ته نه ا دهره نجامیک که له م کاره ده ستت ده که ویت نه وه یه که توش بولای نهو ده چیت.

تو نه گه رچی که نجی به لام به هوی خواردنه وه به جوریک ده ستت ده له رزی که ناتوانی سه ریک کون بکه ی و سکی هه لدری و ددانیک دهریکه ی و هه رچییه ک زی و پارهت هه بوو هه موویت به کرینی شه راب ته واو کرد، واته فریتدا. من له

سه ره تادا کاتیک که بینیم تو وه ک گوزه یه ک که بنی نه بی شه راب ده نوشیتته وه خوشحال بووم، چونکه وامزانی هاو پیاله م بو په یدا بووه و ته نانه ت له دوکانه کانی به نده ره ده مگوت گه وره یه کم هه یه که له ریگای خواردنه وه دا هه رچییه ک زی و پاره ی هه بی خه رچی ده کات. بهلام کاتی: که سه رنجم دا هه موو به یانیانیک که له خه وه هه لده ستی به جوریک ده که ویتته شه راب نوشین که ده لینی نهو روزه دوا یین روژی ژیانته، ترسم لی نیش و جهرگم بیت سووتا^(۲) و ده شمزانی که نه گه ر تو بمری من ده توانم بگه ریتمه وه بو نه زمیر و به پیتی نهو نووسینه ی که له سه ره له وه که بوت نووسیوم، زی و پاره که ت له کومپانیاکانی که شتیوانی بسه نمه وه و خانوو که ت داگیریکه م و هیچ کام له م کردارانه دزی نه بوو، چونکه تو خوت بیت به خشیبوم، بهلام من ناتوانم بیبیم که تو به هوی خواردنه وه ی شه راب له ناو ده چی و زانست و شاره زاییه که ت که سه رچاوه ی زی و پاره یه وشک بیت.

ناه... گه وره نازیزه که م... سویند بی به خوایه کان نه گه رچی تو جنیوم پی دده ی و جارچار به گوچان لیم دده ی، بهلام من تو م خوش ده ویت و ناتوانم به بی تو بژیم و نه م خوشه ویستییه بو زی و پاره و خانوو و خواردن نییه، چونکه وه کو پیم وتی قازانجی من له وه دایه که تو بمری و من له نه زمیر ده ست به سه ر کانزاکان و خانوو که تدا بگرم، بهلام له بهر نه وه ی خوشم ده ویت نامه ویت گه وره نازیزه که م به هوی زیاده ره وی له خواردنه وه ی شه راب و بیرکردنه وه ی خورایی له مردوو یه ک که هه رگیز زیندوو نابیتته وه، مالئاوایی له ژیان بکات.

قسه کانی کاپتا زور کاری تیکردم، چونکه وه کو نهو ده یگوت روانیم دهستم ده له رزیت و به رده وام بوون له سه ره خواردنه وه، له ناوم ده بات و بیرم کرده وه که به هوی زیاده نوشی هه موو نهو زانیاریانه ی که له میسر و بابل و سووریا و شوپنه کانی تر فیری بیوم، هه مووی بی سوود ده بیت، چونکه نه وها بیت ده مرم و نهمده توانی که لک له زانسته که م وه ریکرم. بو م ده رکه وت که زیاده ره وی له

۲- وهکو پیشتر باس کرا هه ندى له وشه کان و شيوه ی دهر برینی مه به سته کان له م کتیبه دا تایبه ته به و سه رده مه، ئه گهر نا له زمانى کوردی ته نانه ت فارسیشدا ناگوتری جه رگم پی پی سووتا - وه رگپری کوردی.

هه موو شتی کدا ته نانه ت له شادی و خوشیشدا زبانی هه یه و نیشانه ی شتییه . به لام نه مده ویست به کاپتا بلیم که قسه که ی ئه و کاری تی کردووم. بو ئه وه ی له خو ی بایی نه بیته و وتم: قسه که ی تو له گوپی مندا وه ک گیزه گیزی میش وایه و ته کانتم به دل نیبه ، به لام چه ند رۆژیکه خو م بریارم داوه که چیی تر شه راب نه نو شمه وه ، چونکه خوار دنه وه ی شه راب ده ستمی له رزۆک کردووه و به رده وام بی تاقه تم. له بهر ئه وه له ئه مرۆوه شه راب نا نو شمه وه و له بهر ئه وه ی نامه ویت هیچکه له کریت بمینمه وه ، هه ر ئه مرۆ ده گه رتییه وه . پرۆ و کهل و په لی گه رانه وه مان ئاماده بکه .

کاتی که کاپتا ئه م قسه یه ی بیست له خوشیا وه ک مندا له هه لپه ری و دوایی له هۆده که چووه دهر وه که کهل و په لی گه رانه وه مان ئاماده بکات. له هه مان رۆژدا ئیمه به که شتی به ری که وتین و سه ول لیده ره کان بو دهر کردنی که شتییه که له به ندهر به ناو سه دان که شتی گه وره و بچووکدا سه ولیان لی ددها . له دوای ئه وه ی گه یشتینه دهر یا که شتیوانه که قوربانیی بو خوای دهر یا کردو له و کاته دا چارۆگه کانیا ن هه لکرد و که شتی به هۆی پاله په ستۆی هه وا به سه ر رووی ئاوه که دا چه مییه وه و ده نگی شه پۆله کانی دهر یا که له قه دی که شتییه که ی ددها ده هاته بهر گو ی.

که شتییه که مان ریگای رۆژه لات، واته سووریای گرت بهر و له و کاته دا دوورگه ی کریت وه ک دیمه نی خه ویک که له دوای هه لسانی مرۆف نه میتیت، له بهر چاوان ون بوو و جگه له فراوانیی دهر یا هیچ شتیکی تر له ده ورو بهر ماندا نه ما . .

۱- لایبرنیته به واتای مه جازی بریتییه له ژیرزه میتیک که هه ر چه نده تیا دا به ره و پیش پرۆن تووشی چوار ریسانی نو ی ده بن به جو ریک که دوایی تیا دا بزر ده بن - وه رگپری.

گه‌رانه‌وه له کریت و بارودۆخی تازهی ئەزمیر

بەم شێوهیه له‌دوای سێ ساڵ که له بابل و (هاتی) و کریت بووم، گه‌رامه‌وه بوۆ ئەزمیر له سووریا. لەم سێ ساڵه‌دا وانه‌کانی ژبان منی پێ گه‌یاندو من به‌رله‌وه کال و که‌م ئەزموون بووم.

بای ده‌ریاو لێکدانی شه‌پۆله‌کان و مه‌ستی شه‌راب، بێرکردنه‌وه و ئەندیشه‌کانی رابردوو میان له یاد برده‌وه و کاتیک که پالم به دیواری که‌شتیه‌که‌وه دده‌ا و سه‌یری شه‌پۆله‌کانم ده‌کرد، ده‌موچاو و ئەندامی مینا وه‌ک خه‌ونێکی شیرین که ئەوه‌نده جوان بوو و ده‌زانم هه‌رگیز له‌بێداریدا به‌و جوۆره نایبینمه‌وه، ده‌هاته به‌رچاو.

من خۆش‌حال بووم که‌مینا و سه‌ماکردنیم له‌به‌رده‌م گایه‌کاندا بین، هه‌روه‌ها رازیش بووم که بینیم مینایان له‌ خانه‌ی خوای کریتدا کوشت، چونکه ئەزموونێکی ترم ده‌ست که‌وت. نامه‌وێت بلێم مه‌رگی مینا شادمانی کردم یان ئاره‌زووی مردنی ئەوم هه‌بوو، به‌لکو ده‌مه‌وێت بلێم ئاشنایی له‌گه‌ڵ ئەو که‌چه‌دا بووه هۆی ئەوه‌ی که بۆ کریت بچم و بینینی گه‌راما و ئاوده‌سته‌کانیان و داب و نه‌ریتی دانیش‌توانی ئەوی و ئەو باوه‌رپی به‌ خوایه‌که‌ی خۆبانیان هه‌بوو (له‌کاتیکدا نه‌یانبینی بوو) و فیداکارییه سه‌رسوره‌په‌نه‌ره‌که‌یان له‌ ریگی ئەو خوایه، که‌جگه له‌ ماریکی گه‌وره‌ی ده‌ریایی هیچی تر نه‌بوو، بووه هۆی ئەوه‌ی فیه‌ر ئەزموونێکی زۆر بێم، که ئەگه‌ر به‌و جوۆره نه‌بوايه نسیبم نه‌ده‌بوو.

مرۆف تا ئەو کاته‌ی هه‌ست به‌کاریکی نوێ نه‌کات، خۆی به‌زانا ده‌زانیت، به‌لام له‌دوای ئەوه‌ی زانی که جگه له‌ زانیاری و زانسته‌که‌ی ئەو له‌ جیهاندا

زانست و زانیاری تر هه‌یه، هه‌ست به‌ نو‌قستانی و نه‌زانیی خۆی ده‌کات و هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه که خه‌لکانی نه‌زان و بێ ئاگا زۆر له‌ خۆیان بایی ده‌بن چونکه وا هه‌ست ده‌که‌ن که هه‌موو شتی ده‌زانن و له‌جیهاندا له‌وان باشترو گه‌وره‌تر نییه. بۆیه هه‌ر کاتێ که ده‌بینن ژنێک یان پیاوی له‌ خۆی بایی ده‌بیت و به‌چاوی سووک سه‌یرمان ده‌کات، ده‌بی بزاین که نه‌زان و ده‌به‌نگه و له‌به‌ر ئەوه‌ی هیج شتی نازانیت و فیه‌ر ئەزموونێک نه‌بووه، خۆی له‌ خه‌لکی به‌ گه‌وره‌تر ده‌زانیت.

کاتیک که گه‌یشتمه ئەزمیر سه‌یرم کرد خانوه‌که‌م هه‌ر له‌و شوێنه‌دا ماوه‌ته‌وه به‌لام، دزه‌کان هه‌ر چیه‌که‌ی تیا‌بوو برد‌بوویان و دراوسێکان له‌وی نه‌بوونی ئیمه‌یان به‌ هه‌ل زانیبوو و هه‌وشه‌که‌یان کرد بووه زبڵدان و مشکی گه‌وره له‌ خانوه‌که‌ماندا غار‌غار‌تینان ده‌کرد.

جیرانه‌کان کاتیک میان بین، نه‌فره‌تی خۆیان ده‌ربری و گوێم لێ بوو ده‌یانگوت ئەمه میسرییه و هه‌موو به‌ده‌ختیه‌کانی ئیمه به‌هۆی میسره‌وه‌یه. من رق و کینه‌ی دراوسێکانم پێ سه‌یر بوو و له‌ میوان‌خانه‌یه‌ک نیشته‌جێ بووم هه‌تا کاپتا چهند کرێکاریک بگرێ و خانوه‌که‌یان پێ خاوین بکاته‌وه.

کاتیک که هاتمه ناو ئەزمیره‌وه زی‌روپاره‌م نه‌بوو و له‌به‌ر ئەوه‌ی ماوه‌ی سێ ساڵ ده‌بوو له‌وی نه‌ما‌بووم به‌ترس و له‌رزه‌وه به‌ره‌و کۆمپانیاکانی که‌شتیوانی رویشتم چونکه له‌وباوه‌ره‌دا نه‌بووم ئەوان ئەو زی‌رو پارهی‌م بده‌نه‌وه که له‌و نووسینگانه‌دا به‌کارم خستبوو. به‌لام خاوه‌ن کۆمپانیاکان سه‌رمایه‌که‌ی میان به‌ قازانچه‌وه دایه‌وه و بۆم ده‌رکه‌وت له‌ماوه‌ی ئەو سێ ساڵه‌ی که من له‌وی نه‌بوومه، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که چهند که‌شتیه‌ک نقوم ببوون، به‌لام زی‌روپاره‌که‌م له‌ جاران زیاتر ببوو.

یه‌کێک له‌به‌ر پرسه‌کانی ئەو کۆمپانیا ده‌ریاوانییه‌نه منی بانگه‌یشت کرد بۆ مالی خۆی و وتی سینۆهه ئەگه‌رچی ئیمه تو‌مان خۆش ده‌وێت، چونکه ده‌زانین که پزیشکیکی لێهاتوویت و ده‌توانی نه‌خۆشه‌کامان چاره‌سه‌ربکه‌یت، به‌لام ده‌بی

پیت بلیم که گهلی سووریا زور رقیان له میسر بیه کان ده بیته وه، چونکه نهو سه رانه یه که فیرعه ون له ئیمه ی ده ستینیت گه لی زوره. چه ندجار میسر بیه کانیا ن له سه ر شه قامه کان به رد باران کردوه و لاشه ی سه گ و پشیله یان فری داوه ته ماله کانیا نه وه. له بهر نه وه نه گهر چی ئیمه تو مان خوش ده ویت، به لام نه م بابه ته ت پی راده گه یه نین بو نه وهی ئا گاداری خو ت بی و بزانی که له نه زمیر چو ن ره فتار بکه ی.

من له م قسه یه سه رم سوورما، چونکه سی سال له مه وه بهر کاتیک که له نه زمیر ده رویشتم خه لکی له گه ل میسر بیه کاندا دو ست بوون و چاو یان له داب و نه ریتی میسری ده کرد. ههروه ها ئیمه ش له ته به سی پایته ختی میسر، په پره وی داب و نه ریتی دانیش تووانی سووریا مان ده کرد. کاپتا پشتگیری له وته ی خاوه ن ماله که کرد و کاتیک که له مالی بهر پرسی کو مپانیا که گه راینه وه وتی وا هه ست ده کم گیانه نازار گه یه نه ره کان چوونه ته له شی سربانییه کانه وه، چونکه شیت بوونه و ئیتر حه ز ناکه ن به زمانی میسری بدوین و من نه مرۆ بو نه وهی تینویتییه که ی خو م بشکینم چوومه مه یخانه یه ک بو نه وهی گو زه یه ک ئاوی جو بنوشمه وه، به لام هه ر نه وه نده که زانیان من میسریم منیان ده رکرد و منداله کان به به ردو قهسته قول لییان دام و به دووم که وتن. که زانیم خه لکی نه زمیر رقیان له میسر بیه کانه چوومه مه یخانه یه کی تر به لام نه م جاره هیچ قسه م نه کرد و قامیشیکم هه لگرت و کردمه ناو گو زه یه کی ئاوی جو و نوشیمه وه^(۱).

دوایی وتی: به لام له لام ناخوش بوو چونکه کاتیک که ئاوی جو ده خو مه وه و خو م له نیوان کو مه لیکدا ده بینم، ده بی زمانم به کار بهینم و بدویم، چونکه بو من زور زه حمه ته قسه نه کم. نه گهر چی سه رم دانه وان دبوو و به قامیشه که بیرم ده خوارده وه، به لام گویم لی بوو که خه لکی جنیو به فیرعه ون و میسر بیه کان ده دن و ده لیتن نه زمیر له رابردوودا شاریکی نازاد بووه و سه رانه ی نه داوه، به لام نه مرۆ هه موو خه لکی نه م شاره ده بی باج بده نه فیرعه ون و نه وه کائمان له

مندالییه وه ده بنه بنده ی فیرعه ونی میسر.

من نه مویترا پییان بلیم که فیرعه ونی میسر له بهر به رژه وه ندی و خیرخوازی خه لکی نه زمیر سه ره رشتی و پشتگیری نه وان ده کات و له رابردوودا بهر له وهی فیرعه ون بیکاته ژیر رکیتی ده سه لاتی خو ی، به در پزایی سال دانیش تووانی سووریا به گزه یه کتردا ده چوون و وه ک کو مه له پشیله یه ک بوونه که کرد بیتیا نه ناو گونیه یه که وه و نه توانن رابکه ن و ناچار په لاماری یه کتری بده ن. سربانییه کان باس له وه ده که ن که نه گهر نه وه ده سه لاتدارانه ی له سووریا دان یه کتر بگرن، هیژیک دروست ده بیت که فیرعه ونیش توانای بهر نه گاری بوونه وه یانی نییه، به لام ئیا نه و رژه دیت که پاشاکانی سووریا بتوانن یه ک بگرن، به دلنیا ییه وه، نا. من که نه مده توانی وه لامیان بده مه وه و توانای بیستنی قسه ی نه وانم نه بوو، به په له بیره که ی خو م نوشییه وه و له دوو کانه که هاتمه ده ره وه.

له دوای نه وهی قسه کانی کاپتام بیست جل و بهرگی سربانیم له بهر کرد و له مال ده رچووم و تیگه یشتیم که به نده که م راست ده کات و خه لکی به شپوه یه ک له ناو شه قامه کاندا به رامبه ر به میسر بیه کان رق و کینه یان ده رده برن که نه وان ناچار ده بوون به پاسه وان وه هاتو چو بکه ن و له گه ل نه وه شدا که خه لکی نه وی میوه و ماسی بو گه نیان تی ده گرتن، به لام که س سه رنجی نه ده دایه من، چونکه من جلکی سربانیم له بهر دابوو. گویم راگرتبوو که بزائم خه لکی له چ شتی نارازین و بیستم هه موویان گله یی و گازنده له و سه رانه یه ده که ن که فیرعه ون له سووریای ده ستینتی. به لام ئاگایان له وه نه بوو که فیرعه ون به شپکی نه و باجه له بهر پتوه بردنی ئیش و کاری سووریا دا سه رف ده کات. ههروه ها نه گهر گه نی میسر نه بیت و له ویوه گه نم بو نه زمیر و شاره کانی تری سووریا له که ناری ده ریا نه چیت، خه لکی نه وی له برسان ده مرن.

له گه ل نه وه شدا که ده مزانی خه لکی رقیان له میسر بیه کانه به لام ده زمانگه کی خو م له ناو خانوه که مدا کرده وه هه ندی نه خوش هاتنه لام. له بهر

ئەوھى كاتىك كەيەكى نەخۆش دەكەوئىت و ئازار پەيدا دەكات كارى بەرەگەزى پزىشكەكەوھ نىبە و لەبرى ئەوھەز دەكات بزائىت كە پزىشكىكى شارەزايە يان نا و ئايا دەتوانى چاكى بكاتەوھ يان نا. بەلام هەندى لە نەخۆشەكان دەرگاي گلەبىيان دەكردەوھ و دەبانگوت ميسر ئەمىرۆ وەك زالوى لى ھاتووھ و بەمژىنى خويىنى ئىمە قەلەو دەبىت. لەكاتىكدا كە ئىمە سال بە سال ھەژارتەر دەبىن و بىيانوى ميسر بۆ سەندنى سەرانە ئەوھىيە كە لەشارەكانى ئىمە سەريازگەيان داناوھ كە ئاسايش بپاريزىت، لەكاتىكدا كە ئىمە بەبى ھىزى ميسرىش دەتوانىن ھىمنى و ئارامىي خۆمان بپاريزىن و يەككىك لەسووكايەتى پىي كەردنەكانىيان ئەوھىيە كە ئىمە ناتوانىن قەلاو بورجەكانى خۆمان چاك بكەينەوھ و قەلاى نوئى دروست بكەين لەكاتىكدا خەرجىي نۆژەن كەردنەوھو دروستكردنى قەلاى نوئى لەسەر خۆمانە.

ئەگەر ميسر سەرانەي لىمان نەسەندايە ئىمە دەبووینە گەلىكى بەختەوھرو ھەساوھ، بەلام ميسر وھكو لافاوى كوللە داوئىتى بەسەر سووربادا و فیرعەونەكەي ئىوھ دەيەوئىت خوايەكەي خۆي بسەپىنىت بەسەر ئىمە، لەكاتىكدا كە ئىمە خواي ئەومان ناوئىت و خوايەكەي خۆمان دەپەرستىن.

من وتم ميسر لەبەر ئەوھ رىگا نادات كە ئىوھ قەلاكانى خۆتان چاك بكەنەوھ و قەلاى نوئى بىنا بكەن، چونكە دەزانئىت ئەم خۆ قايم كەردنە بۆ دژايەتى كەردنى ميسرەو دەتانەوئىت رۆژئىك لەگەل ميسردا بچەنگن. ئىوھ دەلئىن كە لەرابردوودا ئازاد بوونە، بەلام فەرامۆشتان كەردوھ كەبەر لەوھى فیرعەونى ميسر سووريا بخاتە ژىر دەسەلاتى خۆبەوھ، ئىوھ ھەمىشە لەگەل يەكتىرىدا دەجەنگان و پاشاكانتان كە لە ھەر ويلايەتتىك دا سەربەخۆيى خۆيان ھەيە ھەرچىيەكەيان بوستايە لەگەل ئىوھدا دەيانكرد و دەولەمەند و ھەژار لەدەستى ئەوان نالەنالىيان بوو، بەلام ئەمىرۆ، ياساكانى ميسر پشتگىرى لە ئىوھ دەكەن و رىگا نادات پاشاكانى سووريا سەمتان لى بكەن و ھەژارو دەولەمەندەكانتان لە ژىر

پاراستنى ياساكانى ميسرن.

نەخۆشەكانم دەبانگوت سەتمى پاشاكانى سووريا تۆمەتتىكە كە ميسرىبەكان بۆ ئىمەيان دروست كەردوھ، بۆ ئەوھى ئىمە ناچار بكەن كە ئازادىي خۆمان فەرامۆش بكەين و بىبىنە بەندەي ميسر، بەلام گریمان پاشاكانى ئىمە زالم بن، خۆ ھەر پاشاي خۆمانن و ئىستاش ھەن و دەست درىژى كەردنى ئەوانمان زۆر پى باشترە لە سەتمى بىيانى، بەلام ئەمىرۆ ھەموومان بووینەتە بەندەي فیرعەونى ميسر و ئەو زولم لە ئىمە دەكات بەبى ئەوھى لە ئىمە بىت.

وتم من لە لەشى ئىوھدا ھىچ داخىكى بەندەيى بەدى ناکەم و ئىوھ ئازادن و لە رابردو قەلەوتر بوونە و ئەم قەلەويىبەتان نىشان دەدات كە باشتر دەژىن. ئەگەر ئىوھ وەك رابردو بوونايە و ياساي ميسر نەپياراستنايە، بەردەوام كەشتىيەكانى يەكتەرتان دەدزى و دارەكانتان دەپرىيەوھو ھىچ رىبوارىك لە رىگاكانى سووريا-دا بى مەترسى نەدەبوو، بەلام ئەمىرۆ كەس كەشتىيەكانتان نادزىت و درەختە ميوھدارەكانتان ناپرىتەوھو دەتوانن بەبى مەترسى لەھەر لايەكى سوورياوھ بۆ لايەكى تر بچن. بەلام سريانىيەكان بەلگەكانى منيان نەدەسەلماند و لەدواي ئەوھى كە چارەسەر دەكران، ديارىيەكەي خۆيان بەرەقەوھ لەبەردەم دادەنا و لەكاتى رۆيشتندا دەيانگوت تۆ لەگەل ئەوھشدا كە جلكى سريانىت لەبەردايە ھەر ميسرىت و ھەموو ميسرىيەك لە ھەرچىگايەك كە بژىت ھەرستەمكارە و ميسرىيەكى باش بەدى ناكرىت مەگەر يەكئى كە مردبى.

بەھۆي ئەم نەفرەتە گشتىيەي كە خەلكى بەرامبەر بە ميسرىيەكانىيان دەردەبرى من تىگەيشتم كە چىتر ناتوانم لە ئەزمىردا بژىم، چونكە ئەگەر ئەو خەلكە بەتەماي كوشتنىشم نەبوونايە، رق و كىنەكەيان ژيانى لەمن تال دەكرد و وەك ئەوھ وابوو كە پىاوئىك لە مالىكدا ميوان بىت بەلام خاوەن مالىكە رقى لىي بىت كە بەم جۆرە ھەوانەوھ لەو مالىدا زۆر زەحمەت دەبىت.

من دارايىيەكانى خۆم لە ئەزمىر وەرگرتەوھ و خۆم ئامادەي گەرانەوھ بۆ ميسر

کرد چونکه له دواى ئه و چند ساله كه به ولاتانى بيگانه دا ده سوورامه وه ناچار بووم بگه ريمه وه بو ميسر و گوزارشتى كاره كهى خوم به (هورم هه ب)ى فه رماندهى سوپاى ميسر رابگه يه نم كه پتي سپارد بووم له وه زعى سه ربازي پاشاكان و گهلانى تر زانباريى بو كويكه مه وه.

به يانبييه كه له نه زمير كاتيك كه خه لكى له خه وه هه لسان بيستيان كه شهوى رابردو سه ربازيكى ميسرييان سه ر بريوه. خه لكى به م رووداوه به جو ريك له ترسى تووره يى فيرعه ون هه راسناك بوون كه چوونه ماله كانى خو بانه وه و ده رگه يان له خو يان داخست و نه هاتنه ده ره وه. نه م رووداوه بووه هوى كه جوش و خروشي خه لكى له دژى فيرعه ون و ميسرييه كان هتور بيته وه. به لام من ده زمانى كه نه و دامركاندنه وه يه كاتيبه وه له دواى نه وه خه لكى به رامبه ر به ميسرييه كان رق نه ستورتر ده بن.

هه ر واى لي هات و بكورثى سه ربازه ميسرييه كه نه دو زرايه وه و له دواى دوو سى روژ خه لكى له ماله كانيان هاتنه ده ره وه و نه م جار هيان به شتويه كه رقيان له ميسرييه كان هه لگرت كه هيج ميسرييه كه نه يده و پرا به بى چه ك له ماله كهى بيته ده ره وه و له ناو شه قامه كاندا بسوورپته وه.

من له بهر نه وهى جل و به رگى سربانيم له به ردا بوو به بى مه ترسى له مال ده رده چووم و هه ندئ له شه وه كان بو په رستگه ي (عه شتار) ده چووم و تا هه نديكى شه و له وى ده مامه وه.

شه و يكيان كه له په رستگه ي (عه شتار) ده گه رامه وه، تووشى هه ندئ له سربانبييه كان بووم و يه كييك له وان وتى و ابزانم نه م پياوه ميسرييه و نه گه ر ميسرى بيت ئيمه ده بى ته ميبى بكه ين بو نه وهى جار يكي تر نه چيته په رستگه كهى ئيمه وه.

دوايى لي م نزيك بوونه وه و وتيان ده مانه و يت تو بيشكنين بو نه وهى بزاني ميسريت يان نا؟ وتم من له گه ل نه وه شدا كه ميسريم، به لام به زورى ده چمه نه م

په رستگه يه و تا ئيستا كه س پتي نه و تووم بو نه م په رستگه يه مه يه، ئيوه بوچى ريگام لي ده گرن؟ سربانبييه كان كاتيك كه وه لامه كهى منيان بيست به تووره بييه وه په لاماريان دام و منيان به عه رزا دا و سه رميان كوتا به زه ويدا به شتويه كه كه له دلى خومدا وتم نه مه دو ايين ساته كانى ته مه نه م. به لام له ناكاودا يه كييك له وان وتى نه... نه م پياوه سينوهه (ابن الحمار) وه دو ستى پاشاكانى سووربايه. نه وانى تر كه نه م وته يه ي نه ويان بيست منيان به رداو داميتى جله كانيان به ده مو چاوياندا گرت بو نه وهى من نه يانبينم و نه يانناسم و به هاوار كردنه وه رايان كرد و من توانيم هه لبستمه وه و بگه ريمه وه بو مال.

۱- باسما ن كرد كه هه موو تو مار كرا وه كانى نه م كتيبه كه پيوه ندى به ژيان و رتوره سم و بيروبا وه رى گهلانى رابردو وه هه يه، رووداوى ميژووييه و نه فسانه نييه و ئيوه لي ره دا ده بخو يتنه وه كه كا پتا بو نه وهى خو اردنه وه بخواته وه قاميشييك ده گرتته ده ست و ده يكا ته ناو گو زه ي ئاوى جو كه وه و ده بنو شتته وه و نه م له و ميژو وه دا به كارها تو وه چونكه وا ده زانين كه به قاميش يان قه دى رو وه كى گه نم يان برنج مو دي ليكي تازه يه كه له نه و روپا وه بو روژ هه لات هاتبى، له كاتيكا كه نه م جو ره نو شينه وه يه چوا ره زار سال له مه و به ر له روژ هه لات با و بو وه له و تيوه بو نه و روپا چو وه.

نه خویشی مندالیک

دوو رۆژ دواتر که خه ربکی ناماده کردنی کهل و په لی گه پانه وهه بووم بۆ میسر، و هیشتا نه خویشه کانم چاره سهه ده کرد، پیاویک به سواری ئه سپه وه، که به خیرایی با ده رۆیی له بهردهم خانوه که مدا وهستا. له میسر و سووریا سواری بوونی ئه سپ باو نه بوو، چونکه ئه سپ گیانه وهه ربکی سهه رکیش و مل هور و قه باره گه ورهیه و کاتیک په کیک سواری ده بیت ههردوو دهستی بهرز ده کاته وه و سواره که به زه ویدا ده دات. هه ره به ره ئه وه شه که له میسر و سووریا خه لکی له هه موو کاتیکدا سواری گویدریتژ ده بن که ئازله لیککی بی ئازارو گوپراهه له وه ته نانه ت گالیسه که جه نگییه کانیش گویدریتژی لی ده به ستن.

کاتیک که ئه سپ به گالیسه کی جه نگییه وه ده به ستن مه ترسی زیاتر ده بیت و به راده یه که کیوی ده بیت که راده کات و گالیسه که تیک ده شکینیت و دانیشتوانی گالیسه که ده کوریت. لیخوری نی ئه و گالیسه کانه ی که ئه سپیان پیوه به ستراره ته وه لیها تووییه کی زوری ده ویت و ده بی په کیک به رده وام له سهه ر پشتی دابنیشی و په نجیه ی خو ی بکاته ناو کونه لووتی ئه سپه که وه بۆ ئه وه ی ملکه چ بیت.

کاتیک که سه یری پیاوه ئه سپ سواره که م کرد به هو ی جله کانیه وه زانیم که له دانیشتوانی هه ریمی شاخاوی سووریا یه و دوور نه بوو چه ته بیت، چونکه ئه سپ گیانه وهه ری سواری ریگره کان، یان دانیشتوانی چیاکان بوو. پیاوه که بانگی کرد سینۆهه (ابن الحمار) من له ریگایه کی دووره وه و له ولاتی (نامورۆ) وه دیم و پاشای ئه م ولاته که تۆ ده ناسیت مندالیککی هه یه که نه خویش که وتوووه

و به هو ی نه خویشی منداله که یه وه له تووره ییدا وه کو شیر درنده بووه و کهس ناویریت لی نیزیک بکه ویتته وه. زوو سندوقی که ره سته کانی پزیشکیت هه لگره و به ری بکه وه و له گه ل مندای بۆ ولاتی (نامورۆ) وه ره و کوری پاشاکه مان چاک بکه وه و ئه گه ر دوا بکه وی به م کیرده سه رت له له شت جیا ده که مه وه و سه ره بی لاشه که ت به سهه ر زه ویدا ده تلینمه وه.

وتم ئه گه ر تۆ سهه رم له له شم جیا بکه یته وه کوری پاشاکه تان چاره سهه ر نا کریت، چونکه ئه گه ر سهه رم به لاشه مه وه نه بیت، ده سته کانم ناتوانن منداله که چاک بکه نه وه. من بۆ هاتن و چاره سهه ری کوری پاشاکه ت ناماده م نه ک له به ره ئه وه ی که له هه ره شه که ت ده ترسیم، به لکو له به ره ئه وه ی که پاشای (نامورۆ) هاویریمه و پیویسته کوره کی چاک بکه مه وه.

پاشای (نامورۆ) ئه وه بوو که به ره له چه ند سال له مه و پیتش که له سووریا بووم ددانه کانیم چاک کرده وه و دوا یی داوای که نیزه جوانه که می کرد و ویستی لیمی بکریتته وه و وه کو باس کرد که نیزه که م پیتی نه فرۆشت و پیتشکه شم کرد. به کاپتام وت پروات و که ژاوه یه که به کری بگریت و بیهیتیت و له دوا ی ئه وه ی که هینای له گه ل ئه سپ سواره که دا به ری که وتین تا له ده شته کانه وه تیپه رین و گه یشتیه نه ناوچه یه کی شاخاوی. له وئ میان له که ژاوه که داگرت و سواری گالیسه که یه کی جه نگییان کردم و ئه و ئه سپانه ی که و ابزانم کیوی بوون گالیسه که کانیا ن به شیوه یه ک به ریوه ده برد که ترسم لی نیشته گالیسه که که وه ک که شتی خوی (ناموون) به ئاسماندا بفریت. من به ترسیکی زۆره وه هاوارم ده کرد به لام ئه وه ی گالیسه که کی لی ده خوری به بی ئه وه ی گو ی بداته ترسانی من به خیرایی لیتی ده خوری و له دوا ی ماوه یه ک که به وشیه وه ریگامان پری گالیسه که که وهستا.

من خویشحال بووم چونکه وام زانی سه فه ره که مان کوتایی پی هاتوووه، به لام میان له و گالیسه که یه هینایه خواره وه و سواری گالیسه که یه کی تریان کردم که

ئەسپى تازە نەفەسى پتوھ بوو و ديسانەوھ گاليسكەكە بە وزەى ئەسپە بەھيز و كيتوبىيەكانەوھ بەرئى كەوت و من ھاوارم دەكرد و دەمگوت ھىواش برۆن و ھەر كاتىك كە خىرايى گاليسكەكە كەم دەبووھوھ و دەمتوانى دەستم لە قەراغەكەى بەرىدەم پشتى عارەبانچىيەكەم دەدايە بەرمست، بەلام ئەو بەبى ئەوھى گوتى بداتى و بلتى بۆچى بەمست لىم دەدەى ھەر بە خىرايى دەرۆبى.

ھىشتا نازانم كە لەو رىگا شاخاوييانە، لە كاتىكدا كە ئەو ئەسپە سەرکيشانە گاليسكەكەيان رادەكيشا، چۆن وەرەنگەرەين و گاليسكەكەمان تىك نەشكاو نەكوژراين.

بەرلەوھى خۆر لە ئاسۆى رۆژئاوا نزيك بىيتەوھ لەو ھەرىمە شاخاوييە گەيشتەينە شارىك كە شوورەيەكى تازە دروست كراوى لى بوو و دەروازەكەى داخرا بوو، بەلام كە ئىمەيان بىنى دەروازەيان كەدوھ و گاليسكەكەمان بە ھەمان خىرايەوھ كە لە رىگا شاخاوييەكانەوھ دەھات بەناو شەقامەكانى شاردا رۆيشت و لە رىگا ھەندى لە ژن و پىاوەكان سەبەتەى پر لە ميوھيان بەرەللا كەرد و لەترسى گاليسكەكە ھەلدەھاتن و گۆزە پر لە ئاوەكان دەكەوتن و دەشكان.

كاتىك كە لەبەردەم كۆشكى پاشاى (ئامورۆ) دا وەستايىن و منيان دابەزاندا بە جۆرىك ئەندامەكانى لەشم كوترا بوو كە نەمدەتوانى بەرئىدا برۆم و بەندەكان منيان بەسەر دەستبانەوھ بردە ناو كۆشكەوھ. لەھەشت گۆشە (سووچ)ەكەى كۆشك دەيان جۆرە چەك و كلكى شىرو پەرى بالندەكانيان بەديوارەوھ ھەلواسىبوو كە گەيشتمە ژوورەوھ پاشاى (ئامورۆ) وەكو فېلىك كە بەدەستى راوچى برىندار كرا بى و شاللاو ببات، بەرەو من ھات.

سەيرم كەرد كراسەكەى درابوو و خۆلەمىشى بەسەر خۆيا كەرد بوو. ھاوارى كەرد ئەى چەتەكان بۆ ئەوھەندە درەنگ ھاتن؟ ئايا بەقەستى خۆتان دواخست كە كورەكەم بە نەخۆشىيەوھ بمرى. پاشا ئەوھەندە توورە بوو كە تەوقە ئالتونىيەكەى بەدەورى ردىنەوھ بەستبووى كرايەوھ. گاليسكەچىيەكە وتى ئەمرو ئىمە ئەوھەندە

بە خىرايى بەشاخەكانەوھ تىدەپەرىن كە بالندەكانىش نە دەگەيشتنە ئىمە و تۆ دەبى مەمنونى ئەم پزىشكە مىسرىيە بىت، چونكە ھەركاتى كە ئىمە خاومان دەكردوھ ئەو بەمست دەيكيشا پىاماندا كە خىراتر برۆين و بەشىوھەك دەبىقرايد كە ئەسپەكانمان ھەلدەبەزىنەوھ و بە خىرايى گاليسكەكەيان رادەكيشا. ھىچ بەكىك لە باو باپىرانى ئىمە بە بىريان نايات كە ماوھى نىوان ئەزمىر و ئامورۆ بەم ماوھ كەمە برايت.

دوايى پاشا منى لەباوھش گرت و ماچى كەردم و دەستى بەگرىان كەرد و وتى: سىنۆھە تۆ دەبى كورەكەم چارەسەر بەكەيت و من سەلامەتتى كورەكەم لە تۆ دەويت.

وتم جارى تۆ بەيئە كورەكەت بىينم و بزائم نەخۆشىيەكەى چىيە ئىنجا خەرىكى چارەسەر كەردنى دەيم.

پاشا منى لەگەل خۆيدا بردە ھۆدەيەكەوھ و بىينم ئاگردانىكى گەورەى پر لە ئاگرىان لە ژوورەكە داناوھ و منداللىك لە لانكىكدا راکشابوو، بەلام بە جۆرىك بە پارچەى خورى پىچابوويانەوھ كە رەنگى مندالەكە رەش ھەلگەرابوو و عارەق لە سەروچاويدا دەتكاىوھ و بەدەنگى بەرز دەگرىا. من بە بىينى مندالەكە بەكسەر زانىم كە ھىچ نەخۆشىيەكى نىيە مەترسىى مردنى لى بەكرىت چونكە ئەگەر لە مردن بووايە بەو شىوھە ھاوارى نەدەكەرد. سەيرىكى دەوروبەرم كەرد و بىينم ژنىكى قەلەو و سىپى لە ھۆدەكەدا دانىشتبوو و بە گربانەوھ سەرى بەزەويدا دەدا و ناسىمەوھ و زانىم كە ئەو كەنيزەيە كە خۆم دابووم بە پاشا. چەند ژنىكى ترىش لە ناو ھۆدەكەدا بوون و ئەوانىش دەگرىان و بىينم دەموچاوى ھەندىكىان برىندار بوو و پاشان بۆم دەركەوت كە پاشا لىيى دابوون، لەبەر ئەوھى نەياتنانبوو مندالەكە ھىور بەكەنەوھ.

بە پاشام وت ئەوھەندە بى ھورە مەبە چونكە مندالەكەت نامرئىت و من بەرلەوھى چارەسەرى بەكەم دەبى خۆم خاوتىن بەكەمەوھ و لە پىش ھەموو شتىكدا

ئەم ئاگردانە لێرە بێنە دەرەو.

دایکی مندالەکه که له رابردوودا که نیزی خۆم بوو وتی ئەگەر ئاگردانەکه بێنە دەرەو مندالەکه سەرماي دەبیت، وتم نا مندال له ههواي هاونیدا سەرماي نابیت. ئاگردانەکه بێنە دەرەو و ئەگەر سەرماي بوو من لێی بەرپرسم. ژنەکه منی ناسیبیوه و بزەخەنەیهکی هات و وتی ئا... سینۆهه؛ ئەمە تۆی... کاتیک که هاتیتە ژوورەو نه مناسیتیهوه چونکه سهیرم کرد کراسی سربانیت له بەردایه. وتم ئەوهنده به پهله بو چاره سه رکردنی ئەم منالە به پڕی که وتم، که نه متوانی کراسه سربانییه کهم دابنیم و جلی میسری له بهر بکه م. پاشا که هیشتا چاوی به فرمیسک بوو وتی سینۆهه کوره کهم سی رۆژه خواردن ناخوات و هەر چیه که دهخوات دهیهیتیهوه و به شتیه که هاوار دهکات و دهنالینتی که ناتوانم بهک ساتیش ئارام بگرم.

وتم دایه نهکان و بێندهکان بێنە دەرەو و دوايي خۆم شوست و له دواي خاوین بوونهوه و تم په نجه ره کانی ژووره که بکه نهوه و خۆشم ئەو پارچه خوربانهی که له منالە که یانهوه، پێچا بوو کورمه وه. منالە که که تائه و کاته هاواری دهکرد و دهنالاند، هیتور بووهوه و قاچه ئەستوره کانی خۆی جوولاندهوه و سهیرم کرد مندالە که له گه ل ئەوه شدا که ساوا بوو وهکو باوکی قژیکی رهش و زۆری ههیه. هه ندیک لێی ورد بوومه وه که بزانه نه خۆشیه که ی چیه و له ناکاودا ده می د مندالە که که وته وه یادم و ده میم کردهوه و بینیم ددانیکي بچووک له ناو ده میدا رواجه و تیگه یه شتم که نه خۆشیه مندالە که که تنها ددان هاتنه که یه تی.

بانگی پاشام کرد و ددانی مندالە که میم پێ نیشان داو وتم سهیره که، تۆ تنها بو ئەم رووداوه بێ بایه خه ناودارترین پزیشکی سووریات به ئەسپه کتیبیه کان هیناوته ئیره و زیاتر له په نجا جار منت خسته بهر مه ترسیی مردن له کاتیکدا که هه رکه سی که میک ئەزمونی هه بیت ده زانیت که کاتیک مندال ددانی دیت بێ تا قهت ده بیت و له وانه یه تای لی بیت و ئەو تایه مه ترسیدار نییه، به لām

رشانه وه که ی هۆبه کی سروشتی هه یه، چونکه تۆ و دایکی و دایه نهکان به رده وام شیري چه ورتان کردۆته ناو سکی ئەم منالەوه و ئەویش که نه یه توانیوه ته حه موولی ئەو هه موو شیره بکات، دهرشایه وه. ئیستا به دایکی بلتی کاتیک که مه مکی ده داتی ئاگادار بیت چونکه له وانه یه مندالە که که به ددانی مه مکی بریندار بکات.

ده می مندالە که که له به رده م پاشا کردهوه و ددانه که م نیشانی دا. پاشا کاتیک که له نه خۆشیه مندالە که ی تیگه یه شت و زانی مه ترسیی نییه له هۆده که دا که وته سه ماکردن و دایکی وتی هه رگیز ددانی وا جوانم له ده می هه یچ مندالی کدا نه بینوه. کاتیک که ویستی دووباره منالە که که له پارچه کانه وه بئالینتی من نه مه یشت و وتم: کراسیکي که تان بو داپۆشینی ئەو به سه.

پاشا هه یچ به خه یالیدا نه ده هات که منی له ئەزمیره وه بو شتیکی ئەوها بێ بایه خ بانگ کردهوه و فرمانی دا گه وره کانی دهریار و هاوړیکانی بێن و ددانی منالە که ی ببین و ئەوان له ناکاودا هیرشیان کرده ناو ژووره که وه هه موویان ده یانویست په نجه ئەستوور و پیس و خۆلاوییه کانیان بکه نه ناو ده می مندالە که وه ده ست له ددانی بدن، به لām من به پاشام وت ئەوان دوور بخاته وه، ئەگەر نا منالە که ی به راستی نه خۆش ده که ویت.

له دواي ئەوه ی گه وره کانی کۆشک و هاوړیکانی رۆشتن پاشا وتی: ئەم منالە له پیتلوی چاوه کانم خۆشه ویستترو له هه موو ئەو شتانه ی که من هه مه گرانبه هاتره و چهند شه ویک ده بیت که من به دیار لانکه که یه وه نه نوستومه، چونکه ده ترسام بمریت و له دواي من که س نه بیت که له جیاتی من له ولاتی (ئامورۆ) پاشایه تی بکات.

دوايي دهستی خسته سه ر سه ری من و وتی سینۆهه تۆ نازانی که به بۆنه ی ئەوه ی ئەم باره قورسه ت له سه ر سینهم هه لگرت، چه نده خۆم به قه رزاری تۆ ده زانم. دوايي مندالە که ی نیشان دام و وتی تۆ که ولاتیکی زۆرت بینیه ئایا تا

ئىستا ديوتە مندالتىك لەم تەمەنەدا ئەوئەندە جوان بىت. قژە زۆرەكانى كورەكەم لە يالى شىر دەچىت و سكه قەلەوئەكەى لە بەرمىلپىكى بچووك دەچىت و دەست و قاچە ئەستورەكانى وا نیشان دەدات كە لە ئايندەدا وەك من بەهيزو بەقوت دەبىت.

شەو داھات و ھەوا تارىك بوو و چراكانيان ھەلکردو من كە بەھۆى ئەو سەفەرە بەپەلەو خىرايە پىويستم بە پشودان بوو و نەمدەتوانى گوى لە قسەکردنى پاشا بگرم، پىم وت ئەمۆ لە بەيانىيەو تا نىكى ئىوارە من لەناو گالىسكەكانى تۆ بە رىگا شاخاوييەكانەو بە خىرايى با دەھاتم و ئىستا لەتاو ماندوئىتيم ھەموو ئەندامەكانى لەشم ژان دەكەن و دەبى نان بخۆم و پشوو بەدەم، بەلام تۆ لە جياتى ئەوئەوى خواردم بەدەيتى و بلىي جىگايەكى نووستم بۆ ئامادە بکەن بەردەوام قسەدەكەى.

پاشا پىكەنى و وتى منىش چەند رۆژتىكە لەتاو خەم و پەژارە نەمدەتوانى خواردن بخۆم، بەلام ئەمشەو دەتوانم تۆلەى رابردووش بکەمەو. دوایى فەرمانى دا خواردغان بۆ بەيتن و بەندەكانى مەرو بەرخى برژاوو نانيان بۆ ھىناين و لەدوای ئەوئەوى كە تىرم خوارد ھەستم كە ماندوويەتبيەكەم كەمتر بووتەو.

من چەند رۆژتىك لەلای پاشا مامەو و ئەو ديارى گرانبەھى لە زىرو كانزا پىدام و سەرنجم دا كە ئەو لەچاو جارى پيشوو كە من بينىبووم دەولەمەندتر ببوو. لىم پرسى ئەو سامانەت لە كوتوئە دەست كەوتوو چونكە جارى پيشوو ئەوئەندە دەولەمەند نەبووى. وەلامى داپەو و وتى سىنۆھە ئەو ژنەى كە تۆ پىت دام سەربەرست بوو و بوو ھۆى دەولەمەندىم.

لەو چەند رۆژەدا كە من لەلای پاشا ئامورۆ بووم ژنە خوشەويستەكەى واتە كەنيزەكەى كە من دابووم پىي بەباشى ميواندارى لەمن كەرد و بۆم دەرکەوت كە ئەو لەگەل ئەوئەشدا كە قەلەو بوو، بەلام ديسانەو ھەول دەدات خۆى قەلەوتر بکات، چونكە لە ولاتى (ئامورۆ) بە پىچەوانەى مىسر ھەرچەندە ژن قەلەوتر

بىت زياتر پەسند دەكرىت و لەبەر ئەو ئەو ولاتەدا ھەمووان، تەنانەت مندالەكان ھەندى گۆرانيان دەوت كە تيايدا باس لە جوانىيە ئەو ژنە دەرکراو گوىم لى بوو ئەو ئاوازەنە يەك جۆر بوو و چەند وشەيەكيان دەيان جار دووبارە دەرکەو، بەبى ئەوئەوى لە دووبارەكردنەوئەوى ئەو بابەتەنە بىزار بن.

پاشاى ئامورۆ ژنى تىشى ھەبوو كە كچى سەرۆكى ھۆزەكان بوون، بەلام تەنھا بۆ دەرپىنى وەفادارى دەچوو مالمەكانيان و بە منى وت حەز ناكەم كاتەكانى خۆم لەگەل ئەوانەدا بەسەر بىم، بەلام لەبەر ئەوئەوى كچى سەرۆك ھۆزەكان دەبى لەگەلئاندا بگوىم بۆ ئەوئەوى لە نيوان من و سەرۆكى ھۆزەكان ناكۆكى دروست نەبىت. پاشاى ئامورۆ كە دەيزانى من سەفەرىكى زۆرم كەردوو و ولاتىكى زۆرم بينو بە پىويستى دەزانى كە لەلای من خۆى ھەلبكىشىت بۆ ئەوئەوى من تى بگەيەنەت كە ئەو لە پاشاكانى تر بچووكتر نيە و لەگەل وەسف كەردنى خۆيدا ھەندى شتىشى پىم وت كە من دلتيام لە دواى ئەوئەوى لە ولاتەكەى ئەو دەرچووم لە باس كەردنى ئەو بابەتەنە پەشيمان دەبىتەو. بۆ نمونە وتى: بەكرى گىراوئەكانى ئەو پىيان سپىردراو كە لە ئەزمىر ئازارى مىسرىيەكان بەدەن و ئەو شەوئەش كە پەلامارى منيان دابوو، بەدەستى بە كرى گىراوئەكانى ئەو لىم درا، بەلام ئەوان نەياندەزانى كە من سىنۆھەم ئەگەر نا لىيان نەدەدام. ھەرئەوئەو ئەو سەربازە مىسرىيەى كە لە ئەزمىر كوژرا پياوئەكانى ئەو كوشتبوويان. پاشا وتى: ئازاردانى مىسرىيەكان لە ئەزمىر ئەوئەندە درىژە دەكىشىت ھەتا مىسرىيەكان واز لە سووريا دەھىتن و دەرۆن ھەرئەوئەو دەيگوت دانىشتوانى ئەزمىر و بەندەرەكانى تى سووريا لە كەنارەكان، خەلكانىكى ترسنۆك و خۆپارىزن و جگە لە قازانجى خۆيان ھىچ بىرورا و مەبەستىكى تىيان نيە چونكە ھەموويان مامەلەچىن و لەبەر ئەوئەوى دەبى پىاوتىكى بە جەرگ پيشەوايەتى راپەرىنىكى دژبە مىسر بگريتە ئەستۆى خۆى و مىسرىيەكان لە سووريا دەر بکات بۆ ئەوئەوى سووريا بگات بە ئازادى پيشووى خۆى.

وتم بوچی تو ئه وهنده بهرامبهر به میسر بیه کان کینه ت له دلدايه، من باوه رناکه م میسر بیه کان له گه لانی تر خراپتر بن.

پاشا دهستی به ریشه لووله که ی خویدا هینا و وتی: من رقم له میسر بیه کان نیبه، له بهر ئه وهی تو میسریت و رقم له تو ش نیبه و من له مندالییه وه له کوشکی فیرعه ون بوومه و له میسر بیه کانه وه فیری زور شت بووم و توانیم له وی فیری خویندن و نووسین بیم و رابردوه کانی ژبانی من به و شیوه یه که ده بیت میسر بیه کانم خوش بویت نه ک رقم لیان بیت، به لام تو سینۆه له گه ل ئه وه شدا که پزیشکی که گه ورهیت و زور ولاتت بینوه له بهر ئه وهی پاشا به تیت نه کردوه ناتوانی تی بگهیت که له دیدی پاشا یه ک یان سه روکی ولاتتیک رق و کینه چ واتایه کی هه یه.

پاشا یان سه روکی ولات، له گه ل هیچ میلله تیکدا رق و کینه ی نیبه و له خویدا بهرامبهر به هیچ قه ومی ههستی دوژمنایه تی نیبه. به لام کینه له دهستی پاشا و سه روکی ولات هۆکار تکی به هیزه و ته نانه ت له چه کیش به هیز تره. دوا بی وتی هه تا خه لکی کینه یان نه بیت ناتوان ئه وه دهستی که شمشیرو نیزه کانیان پی گرتوه به رزی بکه نه وه و ببوه شین. سه روکی ولاتتیک که خوی رقی له هیچ گه لیک نیبه ده بی کینه له دلی خه لکیدا دروست بکات بو ئه وهی بتوانیت به هزی نه فره تی ئه وان وه دهسه لات به دهست بهینیت و منیش کینه ی میسر بیه کان دهخمه ناو دلی خه لکی سوورباوه و ئه وهنده ئه م رق لی بوونه وه یان به هیز ده که م که هه مو که سیکی خه لکی سوورباوه دلنیا بیت له وهی که له میسر بیه کان بی به زه بیتره سوو کتر و فیلباز تر له هیچ جیگایه کدا نیبه وه ده بیت ئه م دوژمنایه تی و رق ئه ستوور بیه ئه وهنده به تین بیت که هه ر ژن و پیاویکی سربانی به بیستنی ناوی میسر بیه کان له شی له رق و نه فره تدا بکه ویتته له رزه و ئیمانی به وه هه بیت که میسر بیه کان ترسنا کترین و خوین مژترین و دل ره قترین گه لیکن که له سه ره تای دروست بوونی دنیا دا هاتونه ته کایه وه و له مه وه به دواش له وان خراپتر

دروست نابیت. کاتیک که رقی سوور بیه کان بهرامبهر به میسر گه یشته ئه م ئاسته، ئه وساکه ئه م دوژمنایه تییه ئه وهنده به هیز ده بیت که ده توانیت کیو بهینیتته له رزه، تا چ بگات به ده رکردنی دهسه لاتداری میسری و سوپا که یان له سووربا.

وتم ئیوه خوتان دهزانن که وا نیبه و ئه وهی دهیلین له راستییه وه دووره. پاشا وتی راستی ئه وه یه که من ده یخه مه ناو میسکی خه لکی سووربا وه کاتیک که من شتیکم خسته ناو گیانیانه وه، باوه ر ده که ن که ئه و شته حه قیقه ته و به شیوه یه ک باوه ر یان پی به هیز ده بیت که نه گه ر هه ر که سی به پیچه وان هی ئه وه شتیک بلت ده یکوژن.

من به خه لکی سووربا راده گه یه نم که ئه وان بو ئه وه دروست بوونه که به نازادی بژین و نازادی شتیکه که له خواردن و جل و بهرگ و خانوو وته نانه ت گیانی مرو قیش بایه خی زیاتره و خه لکی به هوی ئه م راگه یان دنانه ی من ئه م راستییه دهسه لمتین و ئه وهنده باوه ر و خولیای نازادی ده که ویتته میسکیانه وه که ئاماده ده بن له پینا ویدا گیانی خویان به خت بکه ن و هه ر که سیک که باوه ری به نازادی هه بیت هه ول ده دات خه لکانی تریش بهینیتته ریزه وه و ئه وهنده ی پی ناچیت که له سه رتاسه ری سووربا دا جگه له یه ک بیرو باوه ر هیچ شتیک تری دروست نابیت که ئه ویش پروا گه یشتن به نازادییه و دانیش تووانی سووربا تی ناگه ن که باوه ر یان به شتیک خه یالی هه یه، چونکه ئه و نازادییه شتیکه که نه ک ته نها گه لی سووربا، به لکو هیچ گه لیکی تر نیبه تی، به لکو به هانه یه که که من به هۆبه وه خه لکی سووربا ده خافلینم بو ئه وهی خوم بتوانم له سووربا دا بمینمه وه. ئیوه ش کاتیک که هاتنه سووربا دروشمه که تان ئه وه بوو که به ته مان سووربا نازاد بکه ن و به م دروشمه که له دیدی خه لکیدا رواله تیک بربقه داری هه بوو، هه مو دانیش تووانی سووربا تان کرد به بنده ی خوتان و ئیستا باجیان لی دهستین.

وتم ئايا تۆ باوهرت به ئازادى نيبه .

وتى نا و چونكه تۆ پزىشكىت ناتوانى له وه تيبگه كى كه هيج دهسه لاتدارىك باوهرى به ئازادى نيبه بهلكو به و دروشمه خهلكى فريو دهدهن بۆ ئوهى خوڤان بتوانن حوكم بكهن . من خهلكى سووربا وا تپدهگه يه نم كه پتويسته ئازاد بن و به ئازادى ناگهن هه تا ئه و كاتهى كه له دژى ميسر يه ك دهگرن و كاتىك كه ميلله تى سووربا يه كيان گرت و به باوهرى خوڤان گه يشتن به ئازادى ، بى ئاگان له وه كه ئه وان ئه و ئازادى به بان بۆ من ره خساندوه كه بتوانم فه رمانه و ايبان به سه ردا بكه م و ئه وان ده بى وه كو هه ميشه زه حمه ت بكيشن و سه رانه بدن و به كورتى له رابردو دا ميسر ئه و سه رانه يه ي لى ده سه ندن و له دو اى ئه وه من لى يانى ده ستينم و به رده وام پى يان ده لى م كه ئى وه له هه موو گه لانى ترى ئه م دنيا يه به خته وه ر ترن . چونكه ئازادن و ئه وانيش به و دروشمه خه يالى به دلخوش ده بن .

سینۆهه تۆ ئه وه نازانىت كه ميلله ت وه كو ميگه لى كى مه ر و ايه و ده بى به شتى كه وه خه ربكيان بكه يت بۆ ئه وهى بتوانى فه رمانه و ايبان به سه ردا بكه يت و يه كى ك له باشتري هوكاره كانى سه رگه رم كردنى خه لكى ئه وه يه كه پى يان بلتى ئى وه ئازادن و بۆ ئه وه دروست بوونه كه له ئازاديدا بژين و خه لكى له به ر ئه وهى ره شو كين ، هه ر چيه ك ببستن ده يسه لمين و به راستى ده زانن . به گشتى ده بى ئه وه نده ئه و با به ته به گو بى خه لكيدا بخوتينينه وه هه تا له رو حيان و له باوهر ياندا ده چه سپى ت .

وتم ئايا ده زانى قسه كانى تۆ چه نده تر سناكه و ئه گه ر فه رمانده ي ميسر بزاني ت كه تۆ چ مه به ستى ك هه يه گالى سه كه جه نكي به كانى خو ى ده نى رى ته ولا ته كه ت و ئه م شاره ويران ده كات و توش ده سگير ده بى و سه ر به ره و خوار له سى داره ت ده ده ن . يان ده تبه نه **ته به س** و له وى به داره وه ت ده كه ن .

پاشا وتى فيرعه ونى ميسر باوهرى به من هه يه چونكه (خاچى ژيان)ى⁽¹⁾

پیداوم ومن په رستگه يه كم بۆ خوا به كه ي دروست كردوه و ئه و زياتر له هه ندى له سه رداره كانى خو ى باوهرى به من هه يه ، ئى ستا وه ره برۆين شتى ك پى نيشان بده م كه له لات سه ير بى ت .

به يه كه وه به رى كه وتين و ئه و منى به ره و شووره ي (ديو ار) شاره كه برد و سه ير م كرد پيا وى كيان له بان ديو اره كه وه سه ره و ژير هه لواسيوه . پاشا وتى ئه م پيا وه ي كه ده يى نى ميسر يبه و ئه گه ر گومان ت له ره گه زه كه يدا هه يه سه يرى خه ته نه كه ي بكه بۆ ئه وهى شك ت نه مى نى .

پرسیم بۆچى ئه م ميسر يبه به ده به خته تان هه لواسيوه ؟

وتى ئه م پيا وه باج وه رگرى فيرعه ون بو و هاتبو وه ئيره كه دا و اى سه رانه مان لى بكات و ده يگوت چه ند سالى كه باجتان داو خستوه و ده بى خه راجى ئه و چه ند ساله بدن .

وتم تاوانى كوشتنى ئه م پيا وه بى چاره يه به گه ردى تۆ وه ده بى ت و تۆ گرفتارى سزايه كى سه خت ده بى ت ، چونكه له ميسر ده توانى گالته به هه موو شتى ك بكه ي جگه له باج وه رگرى فيرعه ون كه پتسپى تر دا وى وه رگرتنى باجه .

پاشا پى كه نى و وتى من به جو رى ك پى لانه كم دار شتوه كه فيرعه ون له جياتى ئه وهى لى م تو و ره بى ت ده ست خو شيشم لى بكات كه ئه م فه رمان به ره گه نده لم به سزاي خو ى گه يان دوه . چونكه زياتر له ده له وه حم بۆ ده سه لات دارانى ميسر نار دوه كه له سه ربان نووسيو مه كه ئه م پيا وه له دو اى ئه وهى هاتو وه ته سووربا له ولا ته كه ي من دا ده ست درى ژى كردو وه ته سه ر ژنان و جنى وى به خوا به كانى سووربا دا وه له په رستگه كه ي ئى مه دا كردارى ناشيرى نى ترى شى كردوه و له ياسا كانى ئى مه نو سرا وه كه ئه گه ر پيا وى ك به بى ره زامه ندى ژنه كه به زۆر له گه ليدا كو بى ته وه ، يان جنى و به خوا به كان بدات ، يان له په رستگه كارى پى س و پۆخ ل بكات ده بى بكو ژرى ت .

هه رچه نده زياتر له گه ل پاشاى (ئامورۆ) دا گفتوگۆم ده كرد له دى دمدا زياتر له

(هورم هەب) ی فەرماندەیی سوپای میسر دەچوو، کەمەنی راسپاردبوو زانیاری لە ولاتانی ترەو بە بۆ کۆبکەمەو و جیاوازییەک کە ئەم دووانە لە گەڵ یەکتەریدا هەیان بوو ئەو بوو کە پاشای ئامورۆ لە (هورم هەب) بە تەمەنتەر و فیلبازتر بوو، چونکە پاشای ئامورۆ لە ولاتیکدا پاشایەتی دەکرد کە لە کۆنەو دەسەلاتدارانی ئەو بەردەوام لە گەڵ پاشاکانی تری سووربادا بە شەر دەهاتن و ئەوانیان دەکوشت، یان خۆیان دەکوژان و ناکۆکی و دژایەتی هەمیشەیی لە گەڵ دراوسێکاندا، ئەم جوۆرە پاشایانە لە هونەری سیاسەتدا شارەزاتر و بە ئاگاتر دەکات.

لە گەڵ ئەو هەشدا کە پاشای ئامورۆ فیلبازتر و لێهاتوتر دەهاتە بەرچاو بەلام من لەو باوەردا نەبووم کە توانای پاشایەتی کردنی بە سەر سووربادا هەبیت. پێم وت تۆ ئەگەر چی لە مندالییەو لە میسر ژیاویت، بەلام لەبەر کەم تەمەنیت نەتوانیوە هەست بە گەورەیی و دەسەلاتی فیڕعەونی میسر بکەیت چونکە فیڕعەون سامانیکی زۆری هەیه و دەتوانیت سوپایەکی گەورە بەرە و ولاتە کەت بنیڕیت و ئەم سەرزمینە وێران بکات و تۆ نابیت بە دەسەلاتی خۆتەو بە بنازی و ایزانی کە دەتوانی لە گەڵ فیڕعەونی میسردا رکه بەری بکەیت. کاتییک کە کیسەیهک بە رۆن چەور دەکەن و دوایی کونەکانی دەگرن و هەوای تی دەکەن کیسەیهک دەئاوسێ و خاوەنەکەیی و دەزانیت کە شتیکی گەورەیی لە دەست دایە. بەلام کە کیسەیهک کون دەکەن بایەکی بە تال دەبیتەو دەگەریتەو دەوخی یە کەم. تۆش ئیستا وەک کیسەیهک وای کە هەوایان تی کردبیت و هەرئەو هەندە کونیکت تی بکەن یە کسەر فس دەبیتەو.

پاشا پێی کەنی و رووکەشە ئالتونییەکانی ددانەکان دەرکەوت و تی من ئەگەر چی کیسەیهکی پر لە هەوام، بەلام هاوپیەمانی بە هیزم هەیه کە پاشاکانی بابل و (هاتی)ن، کە بۆ دەکردنی میسر لە سووریا هاوکاریی من دەکەن.

وتم فربوی هاوپیەمانی پاشاکانی بابل و هاتی مەخۆ چونکە چەقەڵ لەو هیه

بۆ راوکردنی ئازەلانی تر لە گەڵ شێردا یەک بگریت بەلام لە دوای راوکردنی نیچیر باشتی زینی گۆشته کە شیر دەبخوات و چەقەڵە کە تەنها ریحۆڵە و گەدەیی بۆ دەمینیتەو. ئەم دوو پاشایەش کە بۆ دەکردنی میسر لە سووریا لە گەڵ تۆدا هاوپیەمان، مەبەستیان ئەو نییە کە تۆ ببیتە پاشای سووریا. بە لکۆ دەیانەو ویت ولاتی سووریا داگیر بکەن و تۆ بەس ولاتی ئامورۆت بۆ دەمینیتەو، ئەویش ئەگەر بۆت بمینیتەو.

پاشا زۆر پێی کەنی و وتی سینۆهە من حەز دەکەم کە وەکو تۆ فیڕی زانست بیم و بیمە زانا و وەکو تۆ بۆ ولاتانی تر بچم بۆ ئەو هیه فیڕی زانستی ئەو ولاتانە بیم بەلام لەبەر ئەو هیه کە دەبیت ولاتە کەیی خۆم بەرپۆه بیم دەرفەتی سەفەرکردن بۆ ئەو جیگایانەم نییە.

ئەو گفتوگۆیانە کە لە گەڵ پاشای ئامورۆدا کردم منی تینگەیاندا کە هەرچی زووتر لە ولاتە کەیی ئەو بگەریتەو باشترە، چونکە ئەگەر فیڕعەونی میسر بە تەمای تۆلەسەندنی باج وەرگرە کەیی خۆی بیت لە شکرکیشی دەکات بۆ ولاتی ئامورۆ و لە دوای هاتنی سوپای میسر بۆ ئامورۆ بوونی من لەو ولاتەدا باش نییە و لەوانە یە پاشای ئامورۆ لە تاو رق لی بوونی میسر یەکان من بکوژیت. لەبەر ئەو رۆژی دوایی بە پاشام وت ماو هیه کە میوانی تۆم و نامەو ویت لەمە زیاتر لە میوانداری کردنە کەت کە لکی نارهوا وەر بگرم و ئەگەر کە ژاوه یە کەم بۆ ئاماده بکەیت دەگەریتەو ئەزمیر و لەویش نامیتەو، بە لکۆ دەگەریتەو بۆ میسر، چونکە لە ئارەزووی خواردنەو هیه ئاوی نیلم.

من بە راستییم بوو چونکە دەبوایە بۆ میسر بگەریمایە تەو و ئاکامی لیکۆلینەو هەکانی خۆم بە (هورم هەب) رابگە یە ندایە.

پاشا وتی بالندەیهک کە هیلانە دروست ناکات هەرگیز فکری ئاسوودە نابیت و تۆ لە دوای سوورپانەو وەت لە ولاتان، وا باشترە کە واز لە جیهانگەردی بهیینی و لەم ولاتەدا نیشته جێ ببی و ئەگەر حەزت لە مانەو هیه بیت لەم شارەدا خانوویەکت

(۱) له سه‌رده‌می سینۆه‌دا لغاوی ئەسپ دانەهینرا بوو که به‌هۆبەوه ئەسپه‌که ملکه‌چ بکه‌ن له‌به‌رئەوه په‌نجە‌ی خۆیان ده‌خسته کونی لووتیبه‌وه که گوێرایه‌لی بکه‌ن - وه‌رگێر-

بۆ دروست ده‌که‌م و یه‌کیک له‌ کچه‌ جوانه‌کانی ئەم شاره‌ت ده‌ده‌می که بیکه‌ی به‌ هاوسه‌ری خۆت.

من به‌گالته‌وه وه‌لام دایه‌وه ئامورۆ ناخۆشترین ولاتی جیهانه و ژنه‌کانی ولاتی تو‌بۆنی بزنی به‌سال‌اچوویان لی دیت و چه‌ز ناکه‌م له‌م ولاته‌دا بمینمه‌وه و له‌گه‌ل ژنی‌کدا بژیم که بۆنی ناخۆشی لی دیت. جگه‌ له‌مه‌ش ماوه‌یه‌که له‌میسر دوور که‌وتوو‌مه‌ته‌وه و بی‌ری ولاته‌که‌م ده‌که‌م و ده‌مه‌و‌یت بگه‌رێمه‌وه بۆ ئەوه‌ی گویم له‌ ده‌نگی مرای و قازه‌کانی که‌ناری نیل بیت و له‌به‌ر سی‌به‌ری دار خورما‌کانی میسر دابنیشم و گوێ بیستی گوێرانی مه‌له‌وانه‌کانی رووباری نیل بم و هه‌تاوی گه‌رمی میسر له‌ هه‌شم بدات و دوایی بچم بۆ خانه‌ی ژیان و زانیاریه‌ پزیشکیه‌که‌ی خۆم به‌ قوتاییه‌ گه‌نجه‌کانی ئەوی رابگه‌یه‌نم بۆ ئەوه‌ی بایه‌خی زانستی خانه‌ی ژیان پارێزراو بیت که به‌رده‌وام گه‌وره‌ترین قوتابخانه‌ی پزیشکی جیهان بووه.

پاشا وتی ئەگه‌ر چی چه‌ز ناکه‌م لێره برۆی به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی چه‌زت به‌مانه‌وه نییه‌ که‌ژاوه‌یه‌کت بۆ ئاماده‌ ده‌که‌م و چه‌ند سه‌ری‌زیکت له‌گه‌لدا ده‌نێرم که تو‌ بگه‌یه‌ننه‌ ئەزمیر، چونکه‌ رق و کینه‌ی سریانیه‌کان به‌رامبه‌ر به‌ میسرینه‌کان به‌را‌ده‌یه‌ک په‌ره‌ی سه‌ندوو‌ه که له‌وانه‌یه له‌ ریگا بتکوژن.

من که نه‌مده‌توانی جارێکی تر به‌و گالیسه‌که جه‌نگیانه سه‌فه‌ر بکه‌م به‌ که‌ژاوه له‌ پایته‌ختی (ئامورۆ) وه‌ گه‌رامه‌وه‌وه سه‌ری‌زانه‌کانی ئەو منیان گه‌یاندە ئەزمیر.

له‌گه‌ل گه‌یشتم بۆ ئەزمیر یه‌کسه‌ر به‌ کاپتام وت زوو ئەم خانووه‌ی که لێره هه‌مانه بی‌فرۆشه، چونکه له‌مه‌وه به‌دوا ئەزمیر و سووریا بۆ ئیمه‌وه بۆ هه‌ر میسرینه‌کی تر مه‌ترسی هه‌یه‌وه ده‌بی بگه‌رێینه‌وه بۆ میسر.

گه‌رانه‌وه بۆ میسر بۆ بینینی هورم هه‌ب

من باسی سه‌فه‌ره‌که‌م له کاتی گه‌رانه‌وه‌م بۆ میسر ناکه‌م و ته‌نها ئه‌وه‌نده ده‌لیم که کاتیک که‌شتییه‌که که‌وته ری هه‌رچه‌نده که له میسر نزیکتر ده‌بوینه‌وه، زیاتر هه‌ستم به‌بێ سه‌بری ده‌کرد و ئۆقره‌م نه‌ده‌گرت و به‌رده‌وام له‌سه‌ر رووی که‌شتییه‌که پیاسه‌م ده‌کرد، چونکه به‌په‌له‌ بووم زووتر بگه‌مه میسر و کاتیک که که‌شتییه‌که‌مان له‌شاره‌کانی که‌ناری سووریا له‌نگه‌ری ده‌گرت، له‌باره‌ی وه‌زعی ژیان و نه‌ربیتی دانیش‌توانی لیکۆلینه‌وه‌م نه‌ده‌کرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ماندوو‌بووم و ته‌نانه‌ت ره‌نگی کیه‌کانی سووریا‌شم به‌لاوه سه‌یر نه‌بوو که له کاتی ئاوابوونی خۆردا ره‌نگی ئه‌رخه‌وانییان ده‌گرت.

له سووریا وه‌زی به‌هار هاتبوو و په‌ره‌ستیکه‌کان ده‌فرین و ده‌یانجریواند و کاتیک که له‌شاره‌کانی که‌ناری ده‌ریا ده‌هه‌ستاین ده‌نگی ئه‌و بال‌دانه‌مان له‌بان سه‌رمانه‌وه ده‌بیست.

کاهینه‌کانی خوای به‌عل (خوای سووریا) به‌بۆنه‌ی هاتنی به‌هار له‌پرستگه‌کاندا هاتبوونه‌ ده‌روه‌ه و له‌کۆلانه‌کاندا ده‌یاننه‌راند و ده‌موچاویان ده‌رووشاند و له‌دوایانه‌وه ژن و کچه‌گه‌نجه‌کان هه‌ندێ گالیسکه‌یان راده‌کیشا که خه‌لکی ده‌بوايه دیارییه‌کانی خۆیان بکردایه‌ته ناویه‌وه و پیشکه‌شی خوای (به‌عل)یان بکردایه. به‌لام هه‌موو ئه‌مانه له‌دیدي مندا که ده‌م‌ویست بگه‌ریمه‌وه بۆ میسر بێ بایه‌خ بوو و هه‌زم نه‌ده‌کرد جارێکی تر ئه‌و دیمه‌نانه‌ بینمه‌وه، چونکه له‌رابردوودا بینیبووم.

وه‌زعی من له‌و کاته‌دا که به‌ره‌و ولاته‌که‌م ده‌چوممه‌وه، وه‌ک زانیه‌ک وابوو که

عاشقی ژنیک بیت و ده‌زانیت که ده‌بی بۆ چاوپێکه‌وتنی ئه‌و ژنه‌ بچیت، یان ژنه‌که بیت بۆ مائی زاناکه‌و ئه‌ویش نه‌توانی لاپه‌ره‌کانی پاپیروسی (کاغه‌زی میسری که له‌جۆره گیایه‌ک دروست ده‌کری) ه‌که‌ی بخوینیته‌وه و ئه‌گه‌ریش بیخوینیته‌وه هه‌یچ له‌و زانستانه‌ ناگات که له‌سه‌ر کاغه‌زه‌که نووسراوته‌وه، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که ژنه‌که بینیت و دوایی به‌میشکیکی سافه‌وه خه‌ریکی خویندنه‌وه بیت.

منیش به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی که ده‌م‌زانی بۆ میسر ده‌پرۆم و ولاتی خۆم ده‌بینمه‌وه له‌سه‌یرکردنی دیمه‌نی شاره‌کانی سووریا و داب و نه‌ربیتی خه‌لکه‌که‌ی بێزار بووم. ده‌مه‌ویست خۆم بگه‌یه‌نمه‌وه ته‌به‌س و له‌سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه له‌کۆلانه‌کانی شاردا پیاسه‌ بکه‌م و به‌به‌رده‌م خانووه‌ قوره‌کانه‌وه تێپه‌رم و سه‌یری ئه‌و ناگردانانه‌ بکه‌م که له‌به‌رده‌م خانووه‌کاندا دانراون و ماسیی له‌سه‌ر ده‌برژین و به‌هه‌ناسه‌ی قوول بۆنی ئه‌و ماسییه‌ هه‌لمژم و بادهی (شه‌راب)ی میسر بخۆمه‌وه و له‌سه‌ر زمانم تامه‌که‌ی بچێژم و به‌ئاوی رووباری نیل که بۆنی قورولیته‌ی لی دیت خۆم تیر ئاوبکه‌م، هه‌رچه‌نده له‌لای من ئه‌و ئاوه‌ بۆنی خۆشه‌.

ده‌مه‌ویست زووتر بگه‌مه میسر بۆ ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر ئه‌و پاپیروسانه‌دا پرۆم که له‌که‌ناره‌کانی نیلدا ده‌رویت و له‌ژێر هه‌نگاوه‌کانی پیمدا هه‌ستی پێ بکه‌م و بۆنی گۆله‌ کتییه‌کانی که‌ناری نیلم بکردایه‌و له‌کاتیکدا که خۆر هه‌لدیت و له‌کۆله‌گه‌ (دینگه‌) ره‌نگاوه‌رنگه‌کانی په‌رستگه‌ی (ئاموون) ده‌دات ستایشی دره‌وشانه‌وه‌ی ره‌نگه‌کانی بکه‌م.

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش، که له‌شاری ته‌به‌س وه‌کو پێشتر باسم کرد به‌ده‌بخت ببووم، به‌لام به‌سه‌رچوونی کات ئه‌و به‌ده‌بختییه‌ی به‌تۆزی فه‌رامۆشی داپۆشیبوو و له‌و کاته‌دا که ده‌گه‌رامه‌وه خۆم نه‌به‌به‌ده‌بخت ده‌زانی و نه‌به‌به‌خته‌وریش، به‌لکو دردی نیشتمیانم هه‌بوو و ده‌م‌ویست پرۆم و خۆم له‌و جیگایه‌دا که چاوم تیا‌دا هه‌له‌تیا‌بوو و گه‌وره‌ ببووم و خۆم تیا ناسیبۆوه بینم.

کاتیک که گه یشتینه که ناری زوی سینا له گه لّ نه وه شدا که ورزی به هار بوو به لامّ نهو بایه که له وشکانییه وه بو دهریا دههات له دهموچاومان دهکوت و دهیسو تانده وه، چونکه بیابانی سینا یه کیکه له جیگا گهرمه کانی جیهان.

له پاش نهو هی ماوه یه که به درپژایی که ناره سووره کانی سینا به سه ر دهریادا رویشتن، گه یشتینه جیگایه که رهنگی دهریا زهرد بوو و لهوئ مه له وانه کان گۆزه یه کیان خسته ناواوه که وه که به گوریس به ستبوویانه وه له دوا ی نهو هی پر بوو هه لیان کیشایه وه من لهو ناوهم خوارده وه ههستم کرد که تاراده یه که شیرینه و تامی ناوه لیتاوییه که ی نیلی دها چونکه ناوی شیرین و لیتاوی نیل کاتیک که دپته ناو ناوی سویری دهریا وه ماوه یه که له سه ری ده مینیتته وه به لامّ تیکه لی ناوه که نابیت.

نهو رۆژه کاتیک که له ناوی نیلم نۆشییه وه به کاپتام وت نهو ناوه له چپژی مندا له باشرین شه رابه کان به تام تره، به لامّ کاپتا وتی ناو له هه موو شوینج هه ر ناوه نه گهرچی له ناو رووباری نیلیشدا بیت و ناتوانیت جیگای شه راب بگریته وه. وتم من له بهر نهو خوارده وه نهو ناوهم پین خوشه، چونکه ده زانم که گه یشتوینه ته وه میسر.

کاپتا وتی: هه ر کاتی که خوّم له یه کن له مه یخانه کانی **ته بهس** دا بینیه وه و بینیم که گۆزه یه کی ناوی جو یان له به رده مم داناوه و له کاتی خوارده وه پیدا دنکه جو نایه نه ناو ده مه وه، نهو ساکه دلنیا ده بم که گه یشتوومه ته میسر. چونکه له دهره وه ی میسر که س توانای دروست کردنی بیره ی نایابی نییه و نه وان به شیوه یه که دروستی ده کن که مروّف ده بی له پیتشا بیپالیوی بو نهو هی دنکه جو یه کانی ناوی فری بدات و دوا بی بینوشیتته وه.

به لامّ گریمان خوّمان له میسر، بینیه وه، من لهو باوه رده دا نیم که گۆرانکاریه که له وه زعی ژیا نی مندا رووبدات، چونکه من هه ر به نده بوومه و چ میسر و چ جیگایه کی تر بو من هه ر یه که.

و تم کاپتا سه فهره دوورو درپژه کافان توی بی باک کردو وه به جو ریک ده دوی که جاری وا هه یه له بیرت ده چیت که به نده ی منی و به شیوه یه که وه لامم ده ده یته وه که هه ر که سی بیستی و ده زانیت مافی خو ته له گه لّ مندا ده مه ته قی بکه یت و نه گه ر له میسر بوینایه دار حه یزه رانیکم له که ناری نیل لی ده کرده وه و چند داریکم ده کیتشا به شان و ملتا و نهو کاته تو تیده گه یشتی که به نده ی و مافی نهو هت نییه له گه لّ ناگا که ی خو تدا ده مه ته قی بکه یت.

کاپتا دهسته کانی به نه ژنویه وه ناو داچه مییه وه وتی گه وره م تو هه م پزیشکی و هه م وته بیژیک هونه رمه ندیشی، چونکه ده زانی که له هه ر کاتیک دا چ وشه یه که به کار به ینی و نهو هی ئیستا وتت منی خسته وه بیر لیدانی گۆچان و دار حه یزه ران و به یادی هینامه وه که لیدان به گۆچان و دار حه یزه ران، زیاتر له ناوه لیتاوییه کانی رووباری نیل و دهنگی مراوی و قازه کان و بوئی ماسیی سووره وه کراو و عه تری بوخووری په رستگه کانی **ته بهس**، پیناسه و نیشانه ی میسر، چونکه هه زاران ساله که له م ولاته به نده کان به گۆچان و دار حه یزه ران ته منی ده کرین و به هیزی نه م دارانه یه که له میسر دا هه موو شتی له جیگای خویدا ماوه ته وه و که س زیاتر له به ره که ی خو ی پی رانا کیشیت و له گه لّ نهو ه شدا که هه زاران ساله میسر هه یه، به لامّ هه یچ شتیک گۆرانی به سه ردا نه هاتو وه و ئیستا، که ده بی به دار حه یزه ران دارکاری بکریم، دلنیا بووم که گه یشتوومه ته میسر و سه رده می سه فهره درپژه کافان که تیایدا زور شتی سه یرم بینی، به سه ر چوو ... نا ... نه ی دار حه یزه ران ... خوا یه کانی میسر به ره که تت تی بخن، چونکه ده توانی هه موو که سی له سه ر جیگای خویدا دابنیشیتته وه نه هیلّی که که س له سنووری خو ی زیاتر پی رابکیشیت.

له دوا ی نه م قسه یه کاپتا به هو ی کارتی کردنی زوره وه که وته گریان و دوا بی به ره و سووچیک کی که شتییه که رویشت و لهوئ نووست و تا نهو کاته ی که که شتییه که مان گه یشته ناو به نده ر کاپتا هه ر نووستبوو.

کاتیک که کهشتی چووه ناو رووباری نیلهوه و له ناو بهندهردا وهستا چاوم به باربه ره میسر ییه کان کهوت که تنها سوخمه به کیان له بهردا بوو و ریشیان تاشیبوو و لهو کاته دا ههستم کرد که چهند رقم له جل و بهرگی درتیز و ردینی لوولی سریانییه کانه.

له سووریا ژن و پیاو قهلهو بوون، به لآم ئه کاته ی که چوموه وه میسر بینیم ژن و پیاوه میسر ییه کان قهه د باریک بوون و له شیان بههوی بهزو چهورییه وه قهلهو نه ببوو. ته نانهت بونی عاره قه ی له شی باربه ره کانیشم له لا خووش بوو و له کاته ی که ناوی من و کاپتایان نووسی کاپتا خوی به خه لکی سووریا نووسی بو ئه وه ی کهس نازاری نه دات (چونکه بهنده یه کی هه لهاتوو بوو). ئیمه له کهشتییه که دابه زین و من جل و بهرگه خورییه سریانییه کهم داکه ندو کراسی که تانیی میسریم له بهر کرد.

له پاش ئه وه ی که دوو روژ له بهندهر پشوومان دا سواری کهشتییه ک بووین که به ره و **ته بهس** ده رویشت و له وه بهدوا سه فهره که مان له سه ر ناوی نیلدا دهستی پی کرد. ئیمه که ماوه یه ک بوو دیمه نه کانی میسرمان نه بینیبوو له به یانییه وه تا ئیواره له سه ر کهشتییه که سه یری که ناره کانی راست و چه پمان ده کرد و به دیتنی گوندنشینه رهش و رووته کان که به گایه کانی خو بان جووتیان ده کرد و ههروه ها به بیستنی دهنگی قاز و مراوی و حاجی له ق له قه کانی چیژمان وهرده گرت.

هه ر کاتیک که کهشتی له یه کیک له که ناره کانی رووباردا ده وهستا، کاپتا یه کسه ر داده بهزی و خوی ده گه یانده مه یخانه یه ک و گۆزه یه ک بیره ی میسری ده نووشییه وه ئه و شتانه ی که له ولاتانی تر بینیبوو ی بو کریکاره کانی ده گپراهه وه که له مه یخانه که دا بوون و ئه وان به جوړیک له قسه کانی کاپتا سه ریان ده سوورما که په نایان ده برده بهر خواجه کانی میسر.

هه رچه نده زیاتر له **ته بهس** نزدیک ده بوینه وه، دانیشتوانی ئه مبه ر و ئه وه یری نیل زیادی ده کرد و له نزیک **ته بهس** به شیوه یه ک زه وی و زارو گونده کان

به یه که وه نووسابوون که وه ک ئه وه بوو به نیوان دوو شاردا تیپه رین که یه کتیکیان له وشکانیی لای راست بیخ و ئه وه ی تریان که ناری لای چه پ. لهو کاته دا له لای روژ هه لاتنی نیله وه سی چیا ده رکه وت که ده تگوت سی پاسه وان ی هه میشه یی شاری (**ته بهس**) ن و دوایی دیواره به رزه کانی شارو په رستگه ی گه وره ی (ناموون) و بینا کانی ده وره بوو ده ریاجه ی پیروژ ده رکه وت.

کاتیک که شاری مردووه کانم له لای روژ تا وادا بینی پیتی دلگران بووم، باسم کرد که شاری مردووه کان جینگایه که که مردووه کان له دوای مؤمیایی کردن له وی ده نیژترین و نارامگه ی هه موو فییره ونه کان و شازنه کانی میسر له وی بوو و گلکو سپییه کانیان له دووره وه ئه دره وشایه وه و له به رده م هه ربه که له گۆری شازنه کانی میسر داریان چاندبوو و له وه رزی به هاردا (ئه و وه رزه ی ئیمه تیایدا گه راینه وه میسر) ئه و دره ختانه گو لیان ده رده کرد.

هوی دلگران بوونه کهم له کاتی بینینی شاری مردووه کان ئه وه بوو که به بیرم هاته وه دایک و باوکم له ناو پیستیکی گایه که نازیک نارامگه ی یه کی له فییره ونه کان نارامیان گرتبوو، چونکه له بهر ئه وه ی گۆره که یانم به هوی خو شه ویستی ژنیکی ته ماح کاره وه فرۆشتبوو نه متوانی بوو له گۆره که ی خو باندا بیان نیژم یان گۆرکی نوییان بو بکریم بو ئه وه ی لهو دنیا بی جیگا نه بن.

له لای باشوور، لهو شوینه ی که رووباری نیل پیچیکی فراوانی تی ده که ویت کوشکی فییره ون له نیوان دره خته سه وزه کانه وه به رهنگیکی زترین ئه دره وشایه وه و من بیرم له وه ده کرده وه که ئایا (هورم هه ب) فه رمانده ی سوپای میسر هیشتا لهو کوشکه دا نیشته جییه یان نا.

ئه و کاته ی که له میسر ده رویشتم ئه و پیاویکی به ده سه لات بوو و له فییره ونه وه نزیک بوو، به لآم کهس له پیشهاته کانی قه زاو قه ده ر ناگادار نییه و نازانیت ئایا پیاویک که ئه مرۆ له پاشاوه نزیکه سه به ینیش ئه و نزیکییه ی ده میتیت یان نا.

که شتییه که مان له داره را (اسکله) ی دابه زینی بندهری **ته بهس** له نزیک نه و گه ره که ی که تیایدا گه و ره ببووم را و دستاو له و کاته دا وهک نه و وه و ابو که مندال بم و خوم له نیوان دیمه نه همیشه ییه کانی سه رده می مندالیمدا ببینمه وه. له به یاد هینانه وهی یاده و هرییه کانی سه رده می مندالی و لاویم هم خوشحال بووم و هم غه مگین و زور به زه ییم به حالی دایک و باو کمدا هاته وه چونکه نه و دووانه له هم مو ته مه نیاندا نازارو مهینه تیایان چیشت بو نه وهی بتوانن من بکه نه خوینده وارو بو قوتابخانه م بنیرن، به لام من به هوی گه نجی و وه سه وهی نه و ژنه خیانه تم لیایان کردو گوره که یانم فرؤشت و نه و نده شهرمه زار بووم که ده مویست ده موچاوم داپوشم بو نه وهی خه لکی **ته بهس** نه مبینن و نه لین نه مه یه سینوه هی حه ق نه ناس که دایک و باو که که ی خوی له دنیای تر دا بی جیگا و ریگا کرد.

به ره له وهی بیسه ناو **ته بهسه وه** به رنامه یه کی دیاریکراوم بو ژیانی خوم نه بو، چونکه وه زعی ژیانی من به وه وه به سترابو وه که (هورم هه ب) ببینم و بزنام که له دوا ی بیستنی گوزارشته که ی من چی ده لیت. به لام هه ره که هه نگاوم نایه ناو (**ته بهس**) وه هه ستم کرد که له و شاره دا وه کو پیشوو ده مه پزیشک، به لام نه پزیشکیکی گه و ره و ناودار به لکو پزیشکیکی که نیشته جیتی گه ره کی هه ژاره کان بیت و نه خوشه که م ده رانه ته کان چاره سه ر بکات و له گه ل نه وه شدا که ده مزانی نیازی نه وه م نییه که زانیارییه کانی خوم که له ولاته بیانیه کان فیریان ببووم بکه مه هؤکاری بو ناوبانگ و سامان و حه زم له گه ره کی هه ژاره کان بو، به لام هه ستم ده کرد که خوشه خت و ناسو و ده م.

نه گه ره پزیشکیکی تر له جیاتی من بو وایه و نه وه هم مو زانیارییه نهی ده ره وهی هه بو وایه له دوا ی گه رانه وه بو **ته بهس** له یه کی له گه ره که ده وه مه ندکاندا نیشته جی ده بو و ناوی خوی له سه ره که تیبه یه کی^(۱) جوان به قه ده خانوو که یه وه ده نووسی بو نه وهی هه موو که س بزانیته نه م پزیشکه ناوبراوه له هه موو پزیشکه کانی تر چاکتره و نه وه که سانه ی که بو چاره سه ره کردن دینه لای ده بی

دیاریی گرانسه های بده نی. به لام زور سه ییر بو که من له گه ل نه وه شدا که ده مویست له گه ره که هه ژاره کاندا بژیم و نه ناسراو بم به لام خوم له و شتیوهی بیرکردنه وه یه به خوشه خت ده زانی و نه م بابه ته نه وه نیشان ده دات که نیمه جاری و ا هه یه سه باره ت به حه زه کانی خوشمان له هه له داین و نازانین چیمان ده ویت و جیهان ده خه یه نه ژیر پیوه و له م ولات بو نه و ولات ده رۆین و زانیاری یان زیر و پاره کو ده که یه نه وه که له دوا ی گه رانه وه بو ولات وه کو یه کی له ده وه مه نده کان بژین و ده وه مه ندییه که ی خومان به چاوی خه لکیدا بده ین، به لام له پاش گه رانه وه به سه رسورمانه وه ده بینن نه و شته ی چیژمان ده داتی نه وه یه که له گوشه یه کدا به نه ناسراوی بژین.

باربه ره کانی نه وی ده و ره یان لییداین که باره که مان له که شتی دابگرن و بو یه کی له میوانخانه کانی ببه ن و کرته یه کی باشمان لیبستینن، چونکه له هه موو شوینتی کاتیک که ریوارتیک ده گاته شارتیک، باربه ره کان زیاتر له خه لکی تر پاره ی لی هستینن، به لام من به کاپتام وت، حه زنا که م بو میوانخانه پرؤم و به باربه ره کان بلتی که لوپه له کافان دانا گرین. کاپتا وتی مه گه ره به ته ما نیت له م شاره دا مینیتته وه. وتم مه به ستم نه وه یه که به تو بلیم خیرا پرؤ و له گه ره کی هه ژاره کاندا خانوو یه که م بو بکره و تا ده توانی هه ول بده له نزیک خانوو که ی دایک و باو که مه وه بیت. هه ره ها کرینی خانوو که ده بی نه مرؤ ته و او بیت بو نه وهی له سبه یینوه بتوانم له خانوی خومدا خه ریکی پزیشکی بم.

کاپتا له م قسه یه ی من زور نارازی بو، چونکه وای ده زانی ده چینه میوانخانه یه ک و به نده کانی نه وی له جیاتی نه و خزمه ت ده کن، به لام قسه ی نه کردو سه ری دانه واندو رۆیی.

هه مان شه و من چوممه خانوو که ی خومه وه که له گه ره کی هه ژاره کان بو و به ره له من هی مسگه رتیک بو. له خانوو کانی ده و ره و به به رامبه ره خانوو که ی نیمه ژنه کان له به رده م ماله کاندا خه ریکی سوورکردنه وهی ماسی بوون له سه ر

ئاگردان و له هه موو گه ره كه كاندا بۆنى ماسىي سووره وه كراو ده هات. كاتىك كه كه ميك له شه و تىپه رى چراى ماله گشتىيه كان⁽²⁾ هه لكر او دهنگى موسىيقاى سربانى و گۆرانيى مه له وانه مه سته كان ده هاته گوئ و كاتىك كه سه رى ئاسمانم ده كرد ده ميبىنى كه به هۆى چراكانى ناوه ندى شار رهنگى سوور ببوو.

له پاش ئه و چند ساله ي كه له ئه م لاو ئه و لاي جيهان سه فه رم ده كردو زانياريم كو ده كرده وه، گه رامه وه جىي يه كه م واته خانووى خوّم و پىم سه ير بوو كه من له سووريا و بابل و كريت ئه و هه موو ديمه نه جوانم بينى و بۆن و به رامه ي رۆنه بۆن خوشه كانيانم هه لده مژى، چۆن چىژم له بۆنى ناخوشى ماسىي سووره وه كراو و بينىنى هه ژارى و نه بوونىي دراوسىكان و رده گرت.

به يانىي رۆژى دوايى به كاپتام وت كه تىبه يه كى ساده ي بى نه خش له قه دى خانووه كه مدا هه لىبواسى بو ئه وه ي خه لكى بزنان ئه مه مالى پزىشكه و كاتىك كه نه خوشه كان دىن پىيان مه لى كه من پزىشكىكى ناودارم، به لكو ته نها ناوه كه م بلتى و پىيان بلتى كه ئه م پزىشكه نه خوشه كه مده رامه ته كانىش چاره سه ر ده كات و هه موو كه سى ده توانىت به پىي تواناى خوئ ده سه هق بدات.

كاپتا وتى گه ورم بوچى تو كه پزىشكىكى گه وره و ناودارى و به هۆى گه ران له ولاتانى جيهاندا زانستت كو كردۆ ته وه، خو ت ده كه يته پزىشكى هه ژاران؟ ئايا ئاوى زه لكاوت خواردۆ ته وه (كه ده بىته هۆى نه خوشى)، يان دوو پىشك پىتوه ي داوى كه به م شىويه به بىر ده كه يته وه.

وتم كاپتا ئه وه ي پىت ده لىم ئه وه بكه و فرمانه كه م جى به جى بكه، ئه گه ر نا له مالى من برۆ و هه ر چۆنىك كه خو ت ده ته وىت ژيان به سه ر بيه. چونكه من ده زانم ئه وه نده ت دزى له من كردووه كه ده توانى ئه مپرو خانوويه كى پى بكرى و ژنىكيش به ينى.

كاپتا وتى گه ورم ئه گه ر تو تات لى نه بى به م شىويه به نادووى و ئه م قسانه

ناكه يت، چونكه من پىاوئىك نىم كه ژن به ينىم و به رده وام له ماله وه له گه لىدا به شه ر بىم و نانى من بخوات و دوايى له كاتى ناكو كىدا به گۆچان يان دار حه يزهران بكه وىته گيانم. به راي من كاتىك كه مرۆف بتوانىت ئازاد بىت و له وپه رى ئاسووده بىدا بىت، ژن هىنان شىتىيه، به لام له به ر ئه وه ي تو گه وره ي منى ئه گه ر له سه ر حه سىرىش بنووى منىش ده بى چاو له تو بكه م، به لام ناتوانم ناره زايى خوّم ده رنه برم چونكه ده بىنم ئه م ئىشه ي تو شىتانه يه و ته نها شىت گه وه ر له ژىر پاشماوه ي ئازۆلاندا ده شارىته وه و تو ش زانست و شاره زايى خو ت له ژىر كو نه پۆشاكى هه ژاراندا ده شارىته وه.

وتم كاپتا كاتىك كه مرۆف دىته دنيا وه هه ژار بىت يان ده و له مه ند، به رووتى هه نگاو ده نىته ئه م جيهانه وه له كاتى نه خوشىدا هىچ جىاوازىبه ك له نىوان هه ژارو زه نگىندا نىيه و هه ردوو كىان ئازار ده كىشن و پىبىستىيان به چاره سه ر هه يه.

كاپتا وتى به لام له نىوان ئه و دىارىبه ي كه ده و له مه ندىك دواى چاره سه ر ده يدات له گه ل ئه و دىارىبه ي كه له هه ژارىكى و رده گرى جىاوازىبه كى زۆر هه يه. ئه گه ر من له سه ره تادا به نده بوومايه و له كاتى له داىك بوونم به به نده به ك له قه لىم بدرامايه ده متوانى بىرۆكه كى تو بسه لىتم، به لام له به ر ئه وه ي له سه ره تادا ئازاد بووم و دوايى بوومه به نده ناتوانم ئه وه بسه لىتم كه ده و له مه ندو هه ژار له دىدى مرۆفدا يه كسان بن.

وتم كاپتا من نه خوشى هه ژارو ده و له مه ند به به ك چاو سه ير ده كه م و هه روه ها بو ئه وه ي بزانى پىت ده لىم كه ئه گه ر مندالىكى بى سه رپه رشت په يا بكه م ده بىكه م به مندالى خوّم.

كاپتا وتى ئه مه كارىكى بى سووده چونكه منداله بى خاونه كان له په رستگه يه كى تاييه تدا به خىتو ده كرىن و ده بنه كاهىنى پله نزم و هه ندىكىيان ده كه نه خواجه⁽³⁾ و ده يان نىرنه مالى ده و له مه ندكان كه بىيانكه نه خزمه تكار يان

پاسه وانی ژنه کان بن و بیگومان ئەم خواجانه له وێ، له مائی دایک و باوکی خۆیان باشتەر دەژیان ئەگەر (زیندوو ببا بانه وه). ئەگەر تۆ مندالت دەوێت واز له ژن هینان بهینه و له گەڵ هیچ ژنیکدا گۆزه مه شکینەو له جیاتی ئەوه له یه کێ له و ژنه گه نجانە ی که توانای به خێوکردنی مندالەکانی خۆیان نییه داوا بکه که له دوا ی مندال بوون کۆرپه که ی، بداته تۆو ئەو ژنه ده جاریش سوپاسی خوا (ناموون) دهکات که تۆی خستۆته سەر ریگای ئەو بۆ ئەوه ی مندالە که ی لیوهر بگری و به خێوی بکه ی. ئەگه ریش ناته ویت مندالی خه لکی به خێو بکه ی که نیزیکی جه حیل و جوان بکه که هم مندالت لیبی ببی و همیش له کاره کانی ماله ودها یارمه تیبی من بدات، چونکه من پیر بوومه و هه لسووراندنی ئیش و کاری ماله وه له لام زهحمه ته و جاری وا هه یه دهسته کانم ده لرزیت و من پتیبسته هم ئیشه کانی ماله وه راپه رینم و هم پاره که شم به خمه گه ر بۆ ئەوه ی قازانجیکم لی دهست بکه ویت.

وتم من حه ز ناکه م که نيز بکرم به لام تۆ ده توانی بۆ ئیش و کاری ماله وه خزمه تکار ی بگری چونکه مافی ئەوه ت هه یه که له مه ودوا له مائی مندا پشوو بده ی ت و ئەمه پاداشتی خزمه ته کانی رابردوو و وه فاداری تۆ به له بهر ئەوه ی ده زانم که تۆ له م شارهدا بۆ مه یخانه کان ده رۆی، به هۆی تۆوه ده توانم له و زانیاری و دهنگوباسانه ی که خه لکی له وێ ده یلین ناگادار بيم. چونکه له هه یج جیگایه ک وهکو مه یخانه کان خه لکی له کانگای دلپانه وه قسه ناکه ن و خه لکانیکی زۆر هه ن که هه رگیز نه ییبه کانی خۆیان نادرکین، به لام له دوا ی ئەوه ی خوار دپانه وه ده که ونه قسه و ئەوه ی له دلپاندایه هه لیده رین.

له دوا ی ئەم قسه به له مال ده رچووم بۆ ئەوه ی یه کێ له ناشا کانی رابردووم بدۆز مه وه و بچمه لای (هورم هه ب) فه رمانده ی سوپای میسر. پاشان بۆ ئەو مه یخانه یه چووم که ده مزانی (توقس) ی هاو ریبی هونه رمه ندم بۆ ئەوه ی ده چیت و سو راعیم گرت و مه یفرۆشه که وتی نازانم له کو یبه و چی ده کات، چونکه

ماوه یه که که نه هاتۆته ئیره به لام بهر له وه ی بی سه رو شوین بیت ده مدی وینه ی پشیله کان ده کیشیت. من به سه رسورمانه وه وتم بۆچی وینه ی پشیله ی ده کیشا. مه یفرۆش وتی له بهر ئەوه ی ناچار بوو که به م شیوه یه خه رجی په یا بکات و بۆ ئەو کتیبه ی که له مندالان له قوتابخانه کاندایه یخوین وینه ی پشیله دروست بکات.

له وێ هاتمه ده ره وه بۆ خانه ی سه ربازه کان (واته سه ربازه گه - وه رگیب) چووم که له وێ (هورم هه ب) ببینم. به لام روانیم سه ربازه گه کان سه ربازیکی که می تیا به و وه کو پیشوو سه ربازه کان له حه وشه که دا خه ریکی زۆرانیازی نه بوون و به تیروکه وان نیشانه یان نه ده نایه وه نه یزه یان بۆ کیسه پر له کایه کان نه ده هاویشت. ئەفسه ریکی به شی له حه وشه که دا وه ستا بوو و په نجه کانی قاچی له خاک وه رده دا و به زمانی حال له منی ده پرس ی بۆ ها تووبته ئیره و ئیشت چی به ؟ من لیم پرس ی ئایا (هورم هه ب) له و یبه و ئەگه ر له وێ نیبه له کو ی ده توانم بیدۆز مه وه.

ئەفسه ره که له دوا ی ئەوه ی ناوی (هورم هه ب) ی بیست سه ری دانه وانده من له م ریزلینانه ی تیگه یستم که (هورم هه ب) هیشتا پله ی فه رمانده ی هه یه به لام له گه ل ئەوه شدا بۆ دلنیا بوون لیم پرس ی که ئایا (هورم هه ب) وه کو پیشوو فه رمانده ی سوپایه یان نا ؟

ئەفسه ره که وتی: به لێ ئەو هه ر فه رمانده ی سوپایه ، به لام ئیستا لیره نیبه و بۆ سه رزه مینی (کووش) رویشتوو ه تا کو سه ربازه گه کانی ئەو جیگایه هه لبو ه شیتته وه ئەو سه ربازه ی که له واجبدان ئیزنیان بدات و مه علوم نیبه که ی ده گه ریتته وه.

من حه لقه یه کی زبوم دا به ئەفسه ره که وه ئەو به بینینی حه لقه که حه په ساو هه ستی خو به شت زانینه که ی نه ماو به پیکه نینه وه به منی وت (هورم هه ب) فه رمانده یه کی گه وره یه ، چونکه ده زانیت که سه ربازه کان چیان ده ویت و چۆن

دهبې له گه لېاندا رښتار بکات، به لآم فيرعه ون وه کو بز ن وايه و له وه زعی سهر بازه کان و باری دهر و نیان بی ناگایه و گوئیان ناداتی. هر له بهر نه وه شه ئیستا، که (هورم هه ب) لیره نییه وه ک ده بینی سهر بازه که چولوه و سهر بازه کان رویشتون بو نه وهی دهر و زه بکه ن و سکی خوئیان تیر بکه ن. به لآم من له بهر نه وهی نه فسهر م ناتوانم بو سوال کردن بچم و داواکارم له (ناموون) که له بهر نه وهی نه م حلقه یه ت داوه به من پیروزت بکات. چونکه چند مانگیکه که نه متوانیوه بچم بو مه یخانه و بیره بخومه وه و نه مر و دهر و م و دهنوشمه وه. بهر له وهی که بمانکه ن به سهر باز به لینیان به نیمه دا که نه گهر بیینه سهر باز کانه یه کی زورمان ده ست ده که ویت و هر چند خوار دمان بویت بومانی ناماده ده که ن و سکمان بهر ده و ام پر ده بیت له خواردن و خوار دنه وه.

پاشان من له خانه ی سهر بازه کان هاتمه دهر وه و بو خانه ی ژبان رویشتم که له وئ سهر قلیشینی فیرعه ون بییم به لآم پییان وتم که دوو سال له مه وه بهر مردووه و لاشه که یان له شاری مردووه کان ناشتووه.

له و قسانه ی که له خانه ی ژباندا له گه ل مندا کردیان بوم دهر که وت که فیرعه ون به هوئ شوین که وتنی خواجه که ی خوئی که (ئاتوون) ی ناوه نه و سهر بازانه ی ئیزن دابوو که باوکی به کریی گرتبوون چونکه ده یگوت که له گه ل هه موواندا به ناشتی و خوئی ده ژتیت و پیوستی به سهر باز نییه.

پیشتر ناماز هم بو کرد که خویندنگه ی خانه ی ژبان له ناو په رستگه ی (ناموون) دایه و بریارم دا بر و م و وه زعی په رستگه بییم بو نه وهی بیره وه ربیه کانی که نجیتیم به ینمه وه یاد.

روانیم کاهینه کان به سهری تاشراوی به روژن چه ور کراو و جله سپییه کانیانه وه په ریشان بوون و له کاتی قسه کردندا به مه ترسییه وه سهری دهر و به ریان ده کرد و وه ک نه وه و ابو که له وه بترسین یه کی گویی له قسه کانیان بیت و کاتیک که منیان بینی به گر ژبیه وه سهری منیان کردو له وانه یه گومانیان

کرد بیت که من جاسوسم.

به بهر ده م په یکه ری گهر وهی فیرعه ونه کاندای په ریم و خوم گه یانده کوتایی په رستگه که له وئ به سهر سورمانه وه بییم که په رستگه یه کی نوئیان دروست کردبوو.

نه و کاته ی که من له په رستگه ی ناموون-دا بووم نه و په رستگه یه ی لی نه بوو و دیار بوو که له دوا ی دهر چوونی من و له دوا ی رویشتم له **ته بهس** دروستیان کرووه.

کاتیک که چومه ناو نه و په رستگه یه وه سهریم کرد دیواری نییه، به لکو حه وشه یه کی به رفراوانه که نه ستوونی (کولگه) به رزبان به دهر ویدا دروست کردبوو و لایه کی حه وشه که کراوه بوو، واته به بی نه ستوون بوو و میحرابی په رستگه که له ویدا بوو. له میحرابه که نزیک بوومه وه بییم له جیاتی نه وهی که دیاریی ناسایی واته مه ری قوربانی و مه سینه ی مسی^(۴) له سهر میحرابه که دابنن، گهنم و گول و میوه یان له وئ دانابوو و له سهر ووی میحرابه که وه نه خشیکی بهر دینی گهره یان لی دروست کردبوو که خوی (ئاتوون) ی له شتوه ی باز نه به کدا نشان ددها (مه به ست خوژه - و. کوردی) و له م باز نه یه وه هه ندی تیشک بو دهر و به ری کیشر ابو و کوتایی هر تیشکیک ده ستیکی پیوه نو سابوو و له ناو هر ده ستیک (خاچیکی ژبان)^(۵) ی تیا بوو.

کاهینه کانی نه م په رستگه یه کراسی سپییان له بهر دا بوو به بی نه وهی سهریان تاشیبیت و سهریم کرد هه موویان گه نجن و کاتیک که چومه ناو نه و په رستگه یه وه کاهینه کان دهره یان له میحراب دابوو و سر وودی پیروزیان ده خویند.

گویم گرت و سهرنجم دا که ناهنگی نه و سر ووده له گویمدا ناشنایه و نه و سر ووده م له (نورشه لیم)، له ولاتی سووریا گوئی لی بیوو. به لآم له هه موو شته کانی نه م په رستگه یه سهر تر په یکه ری فیرعه ون بوو که له بان نه ستونه کاندای

دەببىنرا. ئەستونوئەكانم ژمارد و بۆم دەركەوت كە چل دانەيەو ھەر ئەستونوئىك بىتى بەردىنى فىرعەونى پىتوھ بوو كە گەورەتر بوو لە ھەيكەلى خۆى. پەيكەرەكانيان بە جوړىك دروست كړدبوو كە فىرعەون ھەردوو دەستى بە سىنگىيەوھ نابوو و بە دەستىكى قامچىيەكەى و بە دەستەكەى تى گۆچانى پاشايەتییەكەى گرتبوو و ئەو پەيكەرەكانە دەيانروانىيە مېحرايەكەو من نازانم كە كام پەيكەرەكانە رەنگرېژى ئەو ھەيكەلانەى كړد بوو و پاشان بە شاگردەكانى خۆسپاردبوو كە دروستى بكەن. بەلام دەزانم كە پەيكەرەكانە بە ئەنقەست مەبەستى وا بوو كە ھەموو نوڤستانىي ئەندامەكانى فىرعەون بە پىچەوانەوھ نیشان بدات. بۆ نمونە دەست و قاچەكانى فىرعەون لەرو بارىك بوون بەلام لە پەيكەرەكەيدا دەست و پىيان ئەوھندە ئەستووور دروست كړدبوو كە دەتگوت كوندەى ئاوساوھ. ھەروھە جگە لە ئەندامەكانى لەشى، پەيكەرەكانە، شپوھى دەموچاوى فىرعەونىشى گۆرېبووھ.

ھەموو ھونەرەكانەكان و پەيكەرەكانى پىشوو كە پەيكەرى فىرعەونەكانى رابردوويان دروست كړدبوو ھەوليان دەدا كە ئەو پەيكەرە وەك شپوھى ئەسلىي خۆى بېت بۆ ئەوھى ئەو كەسەى كە ھەزارەھا ساڵ لە دواى ئەوھ چاوى بە پەيكەرەكە دەكەويت بزائىت كە شكّل و شپوھى چۆن بوو، بەلام ئەو ھونەرەكانە پەيكەرى فىرعەونى تاشىبوو سەرنجى لىكچوونى نەدابوو و كاتىك كە مەرۆف دەموچاوى فىرعەونى بە گۆشە گورەو بچوو كەكان و روومەتى بەرجەستەو دەموچاوى درېژ ببىنايە دەترساو ئەگەر ھاوړى ھونەرەكانەكەم (توقس) لەوئى بوايەو ئەو بتهى لەوئى ببىنايە دەيگوت ئەمە قوتابخانەيەكى ھونەرى نوڤيەو لە ھونەرى نوڤدا شپوھى كەسەكان و شتەكانى تر نايىت وەك خۆيان بن بەلكو ھونەرەكانە پىويستە بەو شپوھىيەى كە خۆى ئەو شتەكانە دەبىنيت ئەندامەكانى بكىشىت يان پەيكەرەكەى دروست بكات. شتىكى تر كە بەلاى مەنەو سەير بوو ئەوھ بوو كە چۆن فىرعەونى ميسر (ئامن ھوتپ)ى چوارەم

رىگای داوھ كە پەيكەرى ئەو بەو شپوھىە بتاشن و ئايا خودى ئەويش خۆى بەم شپوھىە دەبىنى كە بۆيە رەخنەى لە پەيكەرەكانە كە نەگرتووھ وەك ئەو كەسانەى كە بە تۆمەتى كوفر كړدن دەكوژان لە سىدارەى نەداوھ.

سەرنجم دا كە پەرسنگەى نوئى تەماشاجىيى زۆرى لى نىيە و ئەوانەى دەھاتن دوو دەستە بوون ھەندىكيان ئەوانە بوون كە كراسى كە تانىان لەبەردا بوو و ملوانكەى زىريان بە ملەوھ بوو و ديار بوو كە لە دەربارىيەكانى ميسر بوون و لەبەر ئەوھى دەيانزانى فىرعەون سەرنج دەداتە ئەو پەرسنگە تازەيە بۆ رىايى ھاتبوونە ئەوئى و دەستەكەى تر خەلكى ئاسايى بوون كە بەسەر سوڤمانەوھ گوتيان لە سروودى كاهىنەكان دەگرت چونكە لىي تى نەدەگەيشتن و ئاوازي ئەم سروودە لە گوتياندا سەير بوو و ئەوان لە مندالىيەوھ لەگەل ئەو سروودانە رابھاتبوون كە لە سەردەمى دروستكردنى ھەرەمەكانەوھ (اھرام) لە پەرسنگەكانى ميسر دەخوئندران و ئەو سروودانە بە جوړىك لە روحياندا چەسپا بوو كە ئەگەر لە كاتى خەويشدا بيانبىستايە لەواتاكەى تى دەگەيشتن بەلام سروودە تازەكان بە گوتى و روحي ئەوان ئاشنا نەبووھ.

لەدواى ئەوھى سروودەكە خوئندرا پىاوڤىك لە كاهىنەكان نزيك بووھوھ كە لەسەر وەزعى ديار بوو جووتيارەو لە بىبابانەوھ ھاتووھ لىيانى پرسى ئايا دەكرى تەلەسمىك يان چاوڤىكى ئەو مانگا و مەرە قوربانىيانە، كە مەترسى لەناو دەبات، بە بەھايەكى ھەرزان پىي بفرۆشن بۆ ئەوھى لەگەل خوئدا بىبات و لە تەنگ و چەلەمە و مەترسىيەكان پارىزاو بىت. كاهىنەكان لە وەلامى ئەو پىاوھدا وتيان خواى (ئاتوون) تەلەسم و چاوى قوربانى نافرۆشيت و پىويستى بەوانە نىيە بەلكو ھەر كەسىك باوھرى پىي ھەبى ئەو پشتىوانىي لىدەكات و دەپارىتت بەبى ئەوھى ديارىيەكى لى وەربگرتت.

كاتىك كە پىاوھەك ئەم وتەيەى بىست رەنگى تىكچوو و گەرايەوھ دواوھ و گويم لى بوو بە بۆلە بۆلەوھ دەيگوت خواى (ئاتوون) خوايەكى درۆيىنەو دوايى

بهره و پرستگه‌ی تر واته (ئاموون) به‌رئ كهوت كه له كاهينه‌كاني ئه‌و پرستگه‌يه ته‌له‌سم يان چاوي قورباني وهر بگريت.

ژنئيكی تریش له كاهينه گه‌نجه‌كان نزبک بووه‌وه و تی مه‌گه‌ر خواي ئیوه كه‌ناوی (ئاتوون) ه‌مه‌رو گای قوربانی وهر ناگریت و كه‌س قوربانیی بو ناکات كه ئیوه گوشت بخۆن و قه‌له‌وبن و ئه‌گه‌ر خوايه‌كه‌ی ئیوه به شیتوه‌یه‌ك كه خۆتان ده‌یلئین به‌هیز بیت، كاهينه‌كاني ده‌بئ قه‌له‌وبن نه‌ك ئه‌وها له‌رولا وازو، بئ هیزیه‌كه‌تان وای نیشان ده‌دات كه خوايه‌کی بئ ده‌سه‌لاتان هه‌یه. له كاتی‌كدا كه (ئاموون) به‌هیزه‌و گوشت ده‌رخواردی كاهينه‌كاني خۆی ده‌دات و له‌به‌رئه‌وه هه‌موویان قه‌له‌ون.

یه‌كئ له كاهينه‌كان كه كه‌میك له‌وانه‌ی تر به‌ته‌مه‌نتر بوو و تی (ئاتوون) رقی له قوربانیه‌وه نایه‌وئیت خوینی ئاژه‌لان بو ئه‌و بریژن و تو ناییت له‌م پرستگه‌يه ناوی (ئاموون) به‌یئنی چونكه ئاموون خوايه‌کی درۆبینه‌و به‌م زووانه ته‌ختی خوايه‌تیه‌كه‌ی سه‌رنگون ده‌بیت و پرستگه‌كه‌ی ویران ده‌بئ.

ژنه كه دوو هه‌نگاو هاته‌وه و تی ئه‌ی (ئاموون) ئاگاداره كه من ئه‌م قسه‌یه‌م نه‌كردوه به‌لكو ئه‌و پیاوه‌ی وای وت و نه‌فره‌تی تو ته‌نها ده‌بئ ئه‌و بگریته‌وه نه‌ك من. ژنه‌كه له‌گه‌ل ئه‌و كه‌سانه‌ی تر كه خه‌لكی ئاسایی بوون له‌وئ رویشان و كاهينه‌كان به‌گالته‌وه پیکه‌نینه‌وه به‌وانیان ده‌گوت برۆن، برۆن ئه‌ی خه‌لكی بئ ئیمان ئه‌وه بزنان كه ئاموون خوايه‌کی درۆبینه‌و ئه‌وه‌نده‌ی پئ ناچیت كه هیزه‌كه‌ی وه‌ك گیایه‌ك كه به‌داس دره‌و بگریت له‌ناو ده‌چیت.

له‌و كاته‌دا یه‌كئ له پیاوه‌كان داچه‌مییه‌وه و به‌ردئیک له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لگرت و بهره‌و كاهينه‌كاني هاویشت و به‌رده‌كه كه‌وت به‌ ده‌موچاوی یه‌كئ له‌وان و برینداری كرد و كاهينه‌كان بانگی پاسه‌وانه‌كاني پرستگه‌یان كرد كه ئه‌و پیاوه ده‌ستگیر بکه‌ن به‌لام ئه‌و هه‌ل هات و نه‌یان توانی بیگرن.

من له كاهينه‌كان نزبک بوومه‌وه و به‌ ئه‌ده‌به‌وه پتیا‌نم وت من میسریم و

ماوه‌یه‌ك له‌م ولاته‌وه دوور كه‌وتبوومه‌وه و به‌ر له‌وه‌ی له‌ میسر برۆم ناوی خواي (ئاتوون) م بیستبوو، به‌لام سه‌رنجم لئیی نه‌دابوو و دوايش به‌بوئه‌ی دووركه‌وته‌وه‌م له‌ میسر نه‌متوانی له‌ باره‌ی ئه‌و خوايه‌ زانیاری به‌ده‌ست به‌یئم و ئیستا كه گه‌راومه‌ته‌وه‌وه‌هه‌ز ده‌كه‌م بزنام خواي (ئاتوون) كتیبه‌؟ و چی ده‌لئیت و چی ده‌وئیت و چۆن ئه‌و ده‌په‌رستريت.

كاهينه‌كان كه‌میك لئیم وردبوونه‌وه كه بزنان ئایا گالته‌یان پیده‌كه‌م یان به راستی ده‌دوئیم و له‌ دواي ئه‌وه‌ی كه تیگه‌یشتن پرسیاره‌كه‌م به راستیه‌یه‌كیك له‌وان و تی (ئاتوون) تاكه خواي راسته‌قینه‌یه ... هه‌موو ئه‌و خوايانه‌ی كه به‌ر له (ئاتوون) هاتوونه‌ خواي درۆبین و هه‌موو ئه‌وانه‌ی كه له‌ دواي ئه‌ویش دین خوايه‌کی ناراستن. ئاتوون ئاسمان و زه‌وی و رووباری نیل و هه‌موو بوونه‌وه‌رانی دروست كردووه‌وه هه‌میشه‌ هه‌بووه و له‌مه‌ و به‌دواش ده‌بیت و ئیستا خۆی نیشانی كوره‌كه‌ی خۆی، فیرعه‌ون، داوه‌و هه‌مووان ده‌بیت بیپه‌رستان. ئه‌م خوايه به‌ پێچه‌وانه‌ی خوايه‌كاني تر كه هه‌موویان ناراستن دیاری خه‌لكی ناوئیت و هه‌ز ناکات كه‌س قوربانیی بو بکات و به‌یه‌ك چاو ده‌روانیتته‌وه‌له‌مه‌ند و هه‌ژار و هه‌ر كه‌سیك كه باوه‌ری پئ به‌یئیت له‌ په‌ناي خۆیدا دایده‌نئیت، (ئاتوون) به‌ پێچه‌وانه‌ی خوايه‌ درۆبینه‌كان هه‌رگیز نامریت و له‌ هه‌موو شوئیتیدا هه‌یه‌وه هه‌چ رووداویك به‌بئ ویستی ئه‌و روو نادات.

وتم ئه‌و به‌رده‌ی كه ئیستا ده‌موچاوی ئه‌م كاهينه گه‌نجه‌ی بریندار كرد به‌پتیی ویستی (ئاتوون) به‌ر ده‌موچاوی كه‌وت، چونكه تو ده‌لئیی كه هه‌چ رووداویك به‌بئ ئیراده‌ی ئه‌و به‌ ئه‌نجام ناگات.

كاهينه‌كان كاتیك كه ئه‌م وته‌یه‌یان بیست به‌سه‌رسورمانه‌وه له‌ یه‌كتریان روانی و وتیان دیاره‌ تو به‌ ته‌مای گالته‌مان پئ بکه‌ی. به‌لام ئه‌و كاهينه‌ی كه به‌رده‌كه‌ی پئ كه‌وتبوو به‌ ده‌نگیكی به‌رز و تی به‌لئئ ئه‌م رووداوه له‌سه‌ر ویستی (ئاتوون) روویدا، چونكه من شایانی ئه‌ونیم و ئاتوون ئه‌م رووداوه‌ی دروست

کرد بو ئه وهی من خۆم بکه مه شایانی ئه و . (ئاتوون) له بهر ئه وه ئه م رووداوهی به سه ر مندا هینا ، چونکه من له روحی خۆمدا به بۆنه ی ئه و ریزه ی که له لای فیرعه ون هه مه له خۆم بایی ببووم و (ئاتوون) م فه رامۆش کردبوو . من له بهر ئه وه له لای فیرعه ون خۆشه و بیستم ، چونکه ده نگیککی خۆشم هه یه و ده توانم سرود بلێم و فیرعه ون کاتیک که بینی من ئاماده م باوه ر به خواجه که ی به ینم منی نارده ئه م په رستگه یه و به م پله و پایه یه ی گه یاندم .

و تم که واته ئه گه ر وابیت خوای (ئاتوون) ئه و هنده ده سه لاتی هه یه که بتوانی فیرعه ون وای بکات که پیاویک له ناکاودا له خاک به رز بکاته وه و بیخاته ناو په رستگه که یه وه و ببیته کاهینی ئه و .

یه کیک له کاهینه کان وتی فیرعه ونی ئیمه سه رنج ناداته وه زعی مادیی خه لکی ، به لکو سوود له و وزه یه وه رده گریت که (ئاتوون) داویه تی و دلی خه لکی ده خۆتینیته وه و ده زانیت که ئایا شیایوی به رز کردنه ون یان نا .

و تم چۆن فیرعه ون ده توانیت دلی خه لک بخۆتینیته وه و هه ست به و شته بکات که له ناو دلایاندا یه چونکه ته نها (ئوزی ریس) خاوه نی ئه م ده سه لاته یه و توانای خۆتیننه وه ی دلی مرۆقی هه یه ⁽⁶⁾ .

کاتیک که من ئه م قسه یه م کرد کاهینه کان له ناو خۆباندا ده ستیان به راویژو گفتوگۆ کرد که چ وه لامیک بده نه وه من و یه کیکیان وتی : (ئوزی ریس) خواجه کی پله دوو به لکو پله سی و چواریشه و بگره له باره ی بوونیشیه وه گومان هه یه . (ئوزی ریس) بوونی نییه به لکو گومان و مه زنده ی خه لکی ره شوکی هیناویه ته کایه وه . به لام (ئاتوون) بوونی هه یه و خوای نه بینراو و هه میشه ییه و فیرعه ون له گه ل ئه وه شدا که مرۆقه جه وه هری (ئاتوون) ی هه یه له بهر ئه وه ده توانیت له یه ک کاتدا چهند که سایه تییه کی هه بیت و ئه و هۆبه ی که ده توانیت دلی خه لکی بخۆتینیته وه ئه وه یه که له یه ک کاتدا چهند که سایه تییه کیه وه هه یه و وه ک ئه وه وایه که له یه ک کاتدا چهندین که س بیت . له بهر ئه وه ئه و

هونه رمه نده ی په یکه ری فیرعه ونی دروست کردووه و تو ئیستا ئه و په یکه ره له سه ر ئه ستوونه کان ده بینی ، به شیوه یه ک فیرعه ونی دروست کردووه که هه م ژن بیت و هه م پیاو ، چونکه جه وه هری خوا له فیرعه ون-دا یه و به بۆنه ی ئه م جه وه هره توانای ئه وه ی هه یه که هه م خاوه نی هیزی نیره بیت و هه م هیزی مبیینه شی تیا دا بیت .

من سه رم به هه ردوو ده ست گرت و وتم من وه ک ئه م ژنه که هه ر ئیستا لیره رویشت پیاویکی ساده م و ناتوانم له واتای قسه کانی ئیوه تی بگه م و عه قلم نایگریت که سیک هه م پیاو بیت و هه م ژن . هه م بتوانی ئاوی روون ⁽⁷⁾ دروست بکات و هه م شیرخۆزه یه کیش له سکیدا رابگریت و گه وه ی بکات و به دنیای به ینیت . هه روه ها ئیوه خۆشان له مه ر خوای (ئاتوون) وه ناکۆکیان هه یه و وه ک ئه وه وایه که نه زانن کتیه و چی ده لیت ، چونکه کاتیک که من په رسیاریکتان لی ده که م له گه ل یه کتریدا راویژ ده که ن و دوا یی وه لامی من ده ده نه وه .

کاهینه کان ناره زاییان بو ئه م قسه یه ی من ده بری و وتیان وا نییه و ئیمه له باره ی خوا (ئاتوون) وه بچوو کترین دوو دلیمان نییه و ئه و خواجه کی ته وا وه . واته که م و کورپی نییه و هه میشه هه بووه و به رده وام ده میتیت ، به لام ئیمه نو قستانیمان هه یه و له بهر ئه و نو قستانییهمان ناتوانین خوا (ئاتوون) به دروستی بناسین ، به لام هه رچه نده ببیر کردنه وه و خۆتیننه ومان هه بیت زیاترو باشتر ده بناسین و بیگومان چهند سالیکی تر ئیمه له ئه مرۆ زیاتر له (ئاتوون) تی ده گه ین و بیست سالی تر زانستی ئیمه زۆر زیاتر ده بیت له ئه مرۆ و ته نها یه ک که س (ئاتوون) به ته واوه تی ده ناسیت و ئه ویش فیرعه ونه ، چونکه ئه و جه وه هری ئاتوونه و وه ک ئه وه یه که (ئاتوون) روحی فیرعه ون بیت .

له گه ل ئه وه شدا که به م قسه یه یان قه ناعه تم نه کرد به لام زۆر کاری تی کردم له بهر ئه وه ی تی گه یشتم که به دلپاکییه وه ده یانگوت و هه ستم کرد که له وانیه له م قسه یه یاندا راستییه کی گه وره هه بیت و ئه و حه قیقه ته ش ئه وه یه ، که ئیمه

نه زانين، نهک خوايه کان و له بهر ئه وهی که عه قل و تيگه يشتنی ئيمه کم و کوری و ناته واویي ههيه، و اههست ده که ين که خه لکی نه قام و بی عه قلن.

بۆم ده رکه وت که له جيهاندا له وانه يه هه ندی راستی هه بيت که چاوی ئيمه نه بيینی و گوتمان نه بيیستی و ده ستمان ههستی پي نه کات به لام ئه و راستييانه بوونیان ههيه. که واته کاتیک که ئيمه له شتيک تيناگه ين نابیت ئينکاری بوونی بکه ين و بلتین نييه و له وانه يه فيرعه ونيش حه قيقه تيکی بۆ ده رکه وت بیت که ناوی لی ناوه (ئاتون) به لام من که عه قل و فاميکی ته واوم نييه ناتوانم تيگه م (ئاتون) کييه و چييه؟.

له بهر ئه وهی نه متوانی ئاشناکانی رابردوم بدۆزمه وه گه رامه وه مال و روانيم کاپتا به پیتی فرمانی من که تيبه يه کی به خانوه که وه هه لئواسيبوو و خوی له خانوه که دا دانيشتبوو و گۆزه به ک ناوی جوی له بهر ده ميیدا داناوو و جار به جار قومیکي ده خوارده وه.

له خانوه که مدا چهنه نه خو شتيک دانيشتبوو و چاوه روانی گه رانه وهی من بوون و سه ره تا ئه و دايکه م بانگ کرد که مندالتيکی لاوازی له باوه شدا بوو و پیتی وتم رۆژ به رۆژ منداله شيره خۆزه که م لاواز تر ده بيت. سه یرم کرد نه دايکه که نه خو شه و نه منداله که ی و به دايکه که م وت هوی نه خو شتيی منداله که ت ئه وه يه که تۆ بايي پيويست خواردن ناخويت و ئه گه ر خواردنی ته واو بخويت و شيري پيويست به منداله که ت بدهی قه له و ده بيت. له دواي ئه وهی که ژنه که رويشت به نده يه کم بيینی که په نجه ی چوو بووه ژير به ردی ده ستاره وه و برینی په نجه يم ده رمان کردو پيچامه وه. دوايي پياويکی نووسه رم فه حس کردو بينيم غوده يه کی گه وره به قه ده ر مشتیک، له ناوه راست قورگيدا يه و ده رمانیکم ده ر خاردی دا که له گيا يه کی ده ريایي دروست ده کراو وتم ئه م غوده يه ده بی له قورگندا ده ریکری و له دواي ئه وه ده بی ماوه يه ک رابکشيی تا برينه که چاک ده بيته وه، ئايا ده کری بیم بۆ مالتان و له وی ئه و غوده يه له قورگندا ده ربه يتيم، پياوه که ره زامه ندیی نيشان

داو بر بارمان دا که من سه ينی بۆ مالی ئه و و غوده که له قورگی ده ربه يتيم. پياوه که کاتیک که ده يويست پروات دوو حه لقه ی مسی له گيرفان هيتايه ده ره وه که له بری حه قده ستی چاره سه رکردن بمداتی، به لام من پيم وت من هيتا چاکم نه کردو ويته وه که شتت لی سه نم. وتی تۆ ده رمانت ده ر خواردم دا و من ده بی حه قه که ت بده مه وه. وتم من به بی ئه وهی هيچ ديار بيه که ت لی سه نم چاره سه رت ده که م و له جياتیی ئه وه ئه گه ر رۆژتيک پيويستيم به نووسه ر بوو سوود له هونه ره که ی تۆ وه رده گرم. دوايي ژنيکی گه نچ که له يه کتيک له خانوه گشتييه کانی به رامبه ردا ده ژيا چاوه کانی خوی به من نيشان داو وتی چاوم ده يه شيت و تازاره که يم بۆ چاره سه ر بکه.

ده رمانم کرده چاويه وه و دوايي ژنه که ويستی ده سه ه قی من وه کو ئه و ژنانه ی که له شی خویان هه رزان فرۆش ده که ن بدات، به لام من پيم وت پيويست به م کاره ناکات و حه قده ستت لی ناستيتم و له بهر ئه وهی که باشر خزمه تيم کرد بیت دوو لوی بچووی سه ر سکيم نه شته ر کرد که وه کو دوو گمه به سکيه وه بوو بۆ ئه وهی له چاوی موشته رييه کانیدا ناشيرين نه بی.

ئه و رۆژه که يه که م رۆژی کارکردم بوو ته نانه ت يه ک حه لقه مسيشم له نه خو شه کان نه سه ند و کاتیک رويشتن کاپتا خواردنی بۆ هيتام و وتی گه ورم تۆ ئه مرۆ ئه وه نده قازانجه ت له کاره که ی خۆت نه کردو وه که ته نانه ت بکاته به های ئه و خوييه ی که من کردو ومه ته ناو چيشته وه.

کاپتا خوارده که ی ئه و رۆژه ی، که مراوييه کی سووره وه کراو بوو له يه کی له خوارده گه کانی **ته بهس** کړي بوو گه رم رايگرتبوو بۆ ئه وهی له کاتی نان خواردندا بۆ منی دابنيت. له شاری **ته بهس** مراوی و قازيان به شيويه ک سوور ده کرده وه که من هاوتای ئه وم له هيچ يه کتيک له ولاتانی تر دا نه دي سوو و له شاری ئيمه دا مراوی و قازيان ده خسته ناو ده فريکی کانزایی (فلزی) و سه ره که يان ده نايه وه و دوايي ئه و ده فريان ده خسته ناو کووره يه که وه له ئاکامدا مراوی و قازيه که به

جۆریک دهرژا که هه موو ئاو و چه و رایبه که ی له خودی خوار دنه که دا ده مایه وه و هیچی به فیرۆ نه ده چوو و ئه و جۆره لینه نه له هیچ ولاتی کدا با و نییه و ته نها له ته بهس ئه م خوار دنه به تامه لیده نین^(۸). کاپتا له و شه وه دا خوار دنه وه ی خو شی دهر خوار د دام و له گه ل ئه وه شدا که له و رۆژه من حه قده ستم له کهس وه رنه گرتیو، به لام ئه وه نده خو ش حال بووم که ده تگوت بازرگانیکی ده وله مه ند م چاره سه ر کردوو و ئه ویش ملوانکه یه کی زیری داوه پیتم. ئه وه ش بلیم که ئه و به نده یه ی له و رۆژه دا په نجه یم دهرمان کرد دوا ی چند رۆژیکی تر که په نجه ی چاک بووه وه هاته لام و ده فریک ئاردی بو هینام و ده یگوت ئه و ئارده م له یه کییک له ئاشه کان دزیوه بو ئه وه ی حه قده ست بداته من و بو به کارکردنی رۆژی یه که مم به قه دهر ئه و پر ئارده قازانجی بۆم هه بوو، به لام من ئه و ئارده م لیوه رنه گرت و وتم بو خو ت بیت.

رۆژی دوا یی به نده که م که له مال چوو بووه دهر وه گه رایه وه و به منی وت سینۆه من له و با و ده دام که ئه مپۆ و رۆژه کانی تر نه خو شیکی زۆر دین بو لای تو چونکه کاتیک که له مال دهر چووم گویم لی بوو خه لکی ده یانگوت له دویتیه پزیشکیک هاتوو ته خانووی مسگه ره که وه که زۆر شاره زایه و نه خو شه کان چاره سه ر ده کات و هیچیان لی ناستین و حه لقه ی مسیش ده داته نه خو شه هه ژاره کان. کاپتا ده یگوت هه ژاره کان به یه کتری راده سپیرین که زوو تر بچه لای ئه م پزیشکه بو ئه وه ی هه م نه خو شییه که یان چاک بیته وه وه هه میش مسی لی وه ریگرن چونکه ئه م پزیشکه که به م شیوه یه کانزا ده داته خه لکی و هیچ وه رناگریت به زوویی هه ژاری یه خه ی ده گریت و ناچار ده بیت خانووه که شی بفرۆشیت و له و گه ره که بروات. هه ندیکیشیان ده یانگوت له وانه یه ئه م سینۆه یه شیت بوو بیت و ئه گه ر له سه ر ئه م شیت بوونه ی به رده وام بیت له ژوو ریکی تاریکدا ده ست به سه ری ده که ن و زالو ده خه نه بان سه ری بو ئه وه ی شیت بوونه که ی چاک بیته وه.

من که ئه م قسانه م له خه لکی بیست پیکه نینم به نه فامییه که یان هات چونکه ده مزانی که تو، گه وره ی من، پیاو یکی ده وله مه ندی چونکه له سه ر فه رمانی تو من کانزا کانتیم خستوته ئیشه وه وه ده توانی به قازانجی ئه و زیترانه ی که هه ته به باشی بژیت و هه موو شه وی وه ک ئه م شه و مراوی یان قاز بخزی.

دوا یی کاپتا وتی به لام من له یه ک شتی تو ده ترسم و ئه ویش ناسایی بوونی تو یه و تو پیاو یکی ناسایی نیت و له بهر ئه وه له وانه یه رۆژیک بیت که به ته ما بیت هه رچییه ک پاره ت هه یه فری بدی و ئه م خانووه هاو پیچ له گه ل مندا، که به نده ی تو م بفرۆشی. چونکه جاریکیان ئه م کاره ت کردوو و خانووه که و منیشت فرۆشت به و ژنه ی که عاشقی ببوویت و ئه گه ر من هه ل نه ده هاتم ئیستا به نده ی ئه و ژنه بووم. بو به سبه ینتی تو ده بیت کاغه زیک به نووسه ریک بنووسی و تیایدا ئامازه به وه بکه یت که من ئازادم و ده توانم به که یفی خو م بو هه ر شوینتی که حه زم لییه پرۆم و کهس نه توانیت من بکرتته وه چونکه به نده نیم.

من له بهر ئه وه نووسراویشم لیت ده ویت چونکه قسه نامینیت به لام نووسراو هه تا هه تابه هه ر ده میتیت له بهر ئه وه ی پاپیرو س له ناو چوونی نییه.

(۱) که نییه: نووسراوه ی سه ر به رد یان کاشی یان خشت.

(۲) ماله سۆزانییه کان - ئه و مالانه ی بو مه به سستی رابواردن بوون - و. کوردی.

(۳) نیره مووک - خه ساو.

(۴) مطهره - إبریق.

(۵) (صلیب الحیاة).

(۶) (ئوزی ریس) یه کییک له خوایه ناو داره کانی میسر بوو و له بهر ئه وه ی ئه م خوایه له و میژوانه دا که ئه ورو پییه کان له باره ی میسره وه نووسیویانه زۆر ناوی هاتوو، له نیاوان خوایه کانی میسر زیاتر ناوبانگی هه بووه - وه رگرتی -

(۷) نطفه.

(۸) ئه م به شه له سه ر گوزه شتی سینۆه ئیسپاتی ده کات که لینه ی خوار دن له فرن (ته نوور)، که ئیسه وا ده زانین له داهینانه کانی رۆمییه کانه و له وانه وه هاتوو ته ئه وروپا، له داهینانی میسرییه کان بووه و دانیشتوانی ته بهس به م شیوه یه خوار دن یان دروست ده کرد - وه رگرتی.

نیگه رانیی خه لکی ته بهس بۆ داها توو

شه وه که ی که کاپتا نه و قسه یه ی کرد من به بۆنه ی نه وه ی توانیبوم هه ژاره کان به خۆراییی چاره سه ربکه م شادمان بووم و خواردن و خواردنه وه که ش نه وه نه وه ی تر شادمانییه که ی منی زیاتر کرد.

به هاربوو و، گوله کانی ئاقاقیا بۆنی هه وای خو ش کردبوو و له داره راکه ی که ناری نیل بۆنی که ل و په لی سووریا ده هات و له ماله گشتییه کان دهنگی مۆسیقای سربانی ده هاته بهر گوئی و کونده به بووه کان ده یانخویند و من روحی خۆم له شادمانیدا ده بینیی وه.

بۆیه ریگام به کاپتا دا که له جامیکی گلیدا خواردنه وه بۆ خو ی تی بکات و پیتم وت: کاپتا بهر له وه ی داوام لی بکه ی ئازادت بکه م، من له دلما تو م ئازاد کردبوو و ئازادیی تو له و روژه وه دهستی پیکرد که من و تو ده مانویست له م شاره ده ربچین و من کانزام نه بوو و تو هه موو پاشه که وته که ی خو ت دا به من بۆ نه وه ی بتوانین ده رباز بین.

له و روژه دا من بریارم دا که هه ر کاتی ده وله مه ندبووم ئازادت بکه م و دوایی پیتم بلیم نه گه ر هه زت لییه وه کو خه مه تکار یک (نهک وهک به نده) له لای من مینه وه، نه گه ر نا بۆ هه ر شوینی که ده ته وی برۆ. ئیستاش پیتم ده لیم که ئازادی و بۆ زیاتر دلنیا بوونت سه به ینی نووسراویک به نووسه ری ده نووسم بۆ نه وه ی باوه ر بکه ی که ئازادی، به لام تو وت له مه ودوا من به قازانجی زیر و پاره که م ژیان ده به مه سه ر، پیتم بلتی زیری من چون سوودی ده بیتم، مه گه ر وهک پیتم وتبووی زیره کانی منت له په رستگه ی (ئاموون) دا به نه مانه ت دانه ناوه؟

کاپتا به تا که چاوه که ی سه یری کردم و وتی: نا سینۆهه . ئیستا که ئازادم، پیتم ده لیم که من فه رمانه که ی تو م جی به جی نه کردوو و زیره کانی تو م له په رستگه دانه ناوه، چونکه فه رمانه که ی تو له عه قل وه دووربوو و من نه و کارانه ی دژی نه قل بن جی به جی ناکه م و له به ره وه ش که ده زانم له وانه یه له نا کاودا تووره بیت، بۆ دووربینی گوچانه که تم شار دو ته وه که نه یکیشی به شان و پشتمدا. به لام بۆ نه وه ی بزانی که بۆچی فه رمانه که تم نه نجام نه داوه ده بی پیتم بلیم که ته نه ا خه لکی نه فام زیری خو یان له په رستگه داده نین، چونکه به نه مانه ت دانانی زیر و پاره له په رستگه دوو خراپه ی گه وره ی هه یه: یه که م نه وه ی که کاهینه کان و له ئاکامدا فیعه ونیش له بری سامانی تو ئاگادار ده بنه وه و ده زانن که تو چه ند زیرت هه یه و یه کیک له و کارانه ی که نیشانه ی شیتییه نه وه یه که مرۆف خه لکی تر له چه ندیتی داراییه که ی خو ی ئاگادار بکاته وه.

دوو هه میشیان نه وه یه کاتی که تو زیره که ت له په رستگه داده نییت و له خه زینه ی نه وی ده مینیته وه، هه موو سالیک ده بی هه ندیک له و زیره له بری هه قی خه زنه داری به دیته په رستگه و له ئاکامدا سال به سال زیره که ت که متر ده بیته وه. بۆیه نه و کاته ی تو بۆ پیاسه کردن له ماله وه چوویته ده ره وه که هاو رپیکانی رابردووت ببینی، من له شاردا سوورامه وه بۆ نه وه ی بزانه چون ده کری زیر بخه بته کاره وه که به هۆیه وه قازانجت ده ست بکه ویت و به بی نه وه ی ئیشیک بکه ی و ماندوو بیت سوود وه ربگریت و من زانیم که له شاری (ته بهس) دا چیی تر خه لکی زیری خو یان له په رستگه ی ئامووندا، دانانین، چونکه لیی دلنیا نین و ده ترسین زیره که یان له وی بفه وتی.

هه ره ها له به ره وه ی بۆ سپاردنی نه و زیره متمانه به په رستگه ناکریت، که واته له سه رتاسه ری میسر جیگایه کی تر نییه که مرۆف بتوانیت به دلنیا ییه وه داراییه که ی خو ی لی دابنیت. جگه له وه ش له گه ل نه و زانیا ریانه ی که دهستم که وت بۆم روون بووه وه که خوا (ئاموون) زه وییه کانی خو ی ده فرو شیت.

وتم: درۆ دهكهی و خوا (ئاموون) واته په‌رستگهی (ئاموون) هه‌رگیز زه‌وی نافرۆشیت، به‌لكو به‌رده‌وام زه‌وی و زار ده‌كړیت و هه‌موو سالتی داراییه‌كه‌ی خۆی زیاتر ده‌كات.

كاپتا وتی: به‌لام ئیستا په‌رستگهی ئاموون به‌ دزیبه‌وه زه‌وییه‌كانی ده‌فرۆشیت و ئه‌و زه‌وییه‌نه‌ ده‌كات زیت و پاره و ده‌یخاته ناو خه‌زینه‌كه‌ی خۆبه‌وه و ئه‌وه‌نده ئه‌و په‌رستگه‌یه زه‌ویی فرۆشتوو و زیت و پاره‌وه‌وه، كه ئیستا له میسر زیت و كانزا كه‌م بووته‌وه.

وتم: ئایا تۆ زیت‌كه‌ی منت به‌ زه‌وی داوه‌؟

كاپتا وتی: نا گه‌وره‌م، من زیت‌كه‌م به‌ زه‌وی نه‌داوه، چونكه نه‌تۆ له كشتوكال ده‌زانیت و نه‌ من و نه‌ گه‌ر ئالتوونه‌كه‌م بده‌یه و زه‌ویم بکریا به‌ سهركارو جووتیارو ئه‌و به‌ندانه‌ش كه‌ تیایدا کاریان ده‌كرد به‌روبوومی ئه‌و كیتلگانه‌ی تۆیان لێ ده‌دزیم. له‌ كاتێكدا كه‌ من خۆم له‌م شارهدا دزی ده‌كه‌م، واته‌ خه‌لكی فریو ده‌ده‌م. هه‌روه‌ها من وا هه‌ست ده‌كه‌م كه‌ فرۆشتنی ئه‌و زه‌وییه‌نه‌ له‌ لایه‌ن په‌رستگه‌ی ئاموونه‌وه، واته‌ له‌ لایه‌ن ئه‌و په‌رستگه‌یه‌ی كه‌ زیاتر له‌ سه‌دان ساڵه‌ زه‌وی ده‌كړیت، به‌بێ هۆنییه‌ و ئه‌و په‌رستگه‌یه‌ ده‌زانیت كه‌ توانای به‌رگری كردنی نییه‌ له‌ به‌رامبه‌ر خوای نوێ و ده‌بێ له‌ ناو بچیت. بۆیه‌ پیتشتر زه‌وییه‌كانی ده‌فرۆشیت تاكو خوای تازه‌ی فیرعه‌ون ده‌ستی به‌سه‌ردا نه‌گرت، له‌به‌رئه‌وه‌ كړینی زه‌وییه‌كانی په‌رستگه‌ی ئاموون مه‌ترسیی هه‌یه، چونكه‌ له‌وانه‌یه‌ دوایی خوای نوێ بلیت هه‌موو ئه‌و زه‌وی و زارانه‌ی خوای پیتشوو كه‌ له‌ لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌ به‌ خه‌لكی فرۆشراوه‌ هی من و ده‌ست به‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و زه‌وییه‌نه‌دا بگرت كه‌ خه‌لكی له‌ په‌رستگه‌ی (ئاموون) یان كړیوه‌ته‌وه، به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌هاكه‌ی بده‌نه‌وه‌ خه‌لكی.

وتم: ئه‌مانه‌ی كه‌ تۆ باسی ده‌كه‌ی مه‌سائیلی لاوه‌كین و من لیتم پرسی چیت له‌ زیت‌كه‌م كرده‌وه‌ له‌ چیدا سه‌رفت كرده‌وه‌ كه‌ ده‌لتی قازانجت لیتی ده‌ست

ده‌كه‌ویت؟

كاپتا وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌رستگه‌ی ئاموون كیتلگه‌ كشتوكالیه‌كانی خۆی ده‌فرۆشیت و زیت و زیو كۆده‌كاتوه، وه‌كو باس‌م كرد زیت و پاره له‌ میسر كه‌م بووته‌وه‌ و ئه‌و كه‌م بوونه‌وه‌یه‌ش بۆته‌ هۆی ئه‌وه‌ی كه‌ به‌های خانووی نیشته‌جییه‌ی و جینگا بازرگانیه‌كان دابه‌زیت. بۆیه‌ من كه‌ زانیم خانوو هه‌رزان بووه‌ به‌شیتکی زیت‌كه‌م داوه‌ و چهند خانوویه‌کی نیشته‌جییه‌ی و چهند جینگایه‌کی بازرگانیم كړیوه‌ و تۆ ئه‌م خانووانه‌ به‌كړی ده‌ده‌یت و هه‌موو سالتیک كړیکه‌یان وهرده‌گری و هه‌میشه‌ خانووه‌كانت ده‌میتیت و سوودی لێ وهرده‌گری و له‌ به‌رئه‌وه‌ش كه‌وام بیره‌كرده‌وه‌ له‌ لایه‌ن تۆوه‌ ده‌سه‌لاتی ته‌واوم هه‌یه‌ بۆ كړینی ئه‌و خانووانه‌، به‌بێ مۆری تۆ ئه‌و جینگایانه‌م كړی و نه‌گه‌ر كړیاره‌كان (كړی چیه‌كان) به‌بۆنه‌ی ده‌لالیه‌وه‌ دیاریه‌كم بده‌نی په‌یوه‌ندی به‌ تۆوه‌ نییه‌، به‌لكو په‌یوه‌ندی به‌ ده‌به‌نگی خۆیانه‌وه‌ هه‌یه، چونكه‌ من له‌م كارهدا هیچ شتیتك لێ نادم، به‌لكو دیاریه‌ك له‌ كړیاره‌كان وهرده‌گرم و نه‌گه‌ر تۆش بته‌وی دیاریه‌ك به‌ بده‌نه‌كه‌ی پیتشووت بده‌ی ئه‌وا لیتی وهرده‌گرم.

وتم: كاپتا، من هیچ به‌خشیه‌كت ناده‌می، چونكه‌ ده‌زانم كه‌ تۆ له‌م كارهدا ره‌چاوی قازانجی خۆت كرده‌وه‌ و پیتشینی ده‌كه‌ی كه‌ له‌ رینگای وهرگرتنی كړی خانوو و هه‌روه‌ها له‌ رینگای خه‌رجی دۆزینه‌وه‌ به‌ ناوه‌ی چاك كرده‌وه‌ی خانووه‌كان دزیه‌کی باشم لێ ده‌كه‌یت.

كاپتا وتی: تۆ له‌ هه‌له‌دای و نه‌گه‌ر گه‌وره‌یه‌کی سته‌مكار و قرچۆك بوویتا به‌ من وه‌هام بیره‌كرده‌وه‌ و ئه‌و پیتشینییه‌م ده‌كرد كه‌ له‌ داها‌توودا چۆن سوود له‌و خانووانه‌ وهریگرم، به‌لام تۆ گه‌وره‌یه‌کی به‌ به‌زه‌یی و به‌خشنده‌ی و پیتویست ناكات كه‌ من له‌ لای خۆم ئه‌م حیسابانه‌ بكه‌م، چونكه‌ هه‌ر چیه‌ك كه‌ تۆ هه‌ته‌ له‌ ژیر ده‌ستی مندايه‌و من مالتی تۆ به‌ هی خۆم ده‌زانم و كاتیک كه‌ پارتیگاری له‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌كانی تۆ ده‌كه‌م له‌ راستیدا به‌رژه‌وه‌ندییه‌كانی خۆم پاراستوو و

له بهر ئه وه به به شیتکی تر له پاره کهت هه ندی دانه ویتله م له جووتیاره کان کربوه ته وه.

و تم: کاپتا دانه ویتله ت بوچی کربوه؟

وتی: ئه م ناکۆکییه ی که له میسر دا له نیوان ئه و دوو خواجه دهستی پیکردوه و به یگومان چاره نووسیکی تر سناکی بو گه لی میسر ده بیت، چونکه هه ر کاتیک که خواجه کان ناکۆکییان هه بیت وه ک ئه و کاتانه ی که گه وره کان له گه ل یه کتریدا به شه ر دین زیانه که ی له خه لکی ده که ویت و میلله ت ده بی بو جه نگی نیوان خواجه کان و گه وره کان قوریانی بدات و من و ابیرده که مه وه که به هۆی شه ری نیوان ئه و دوو خواجه له میسر دا بارودۆخه که به ره و شیواوی و ئالۆزی ده چیت و ئه م بی به ندو بارییه کیتلگه کان وه ک بیابانیکی روت لی ده کات و جگه له وه ش ئه مرۆ هه ر که سیک که که مئی زیر و زیوی هه یه له ترسی به گژبه کدا چوونی خواجه کان زه وی ده کړیت، چونکه ده زانیت که زیر و پاره ده دزیت، به لام زه وی نادزیت.

ئه و که سانه ی که زه وی ده کړنه وه هه موویان بازگانن، یان له ده رباریه کان و کاهینه کانن که زه وی له په رستگه ده کړن بو ئه وه ی له ژیر ده سه لاتنی په رستگه ده رچیت و ببیته هی خو بان، به لام ه یچ یه کن له و که سانه جووتیار نییه و ناتوانیت له زه وییه که دا کشتوکال بکات و له ئاکامدا هه موو ئه و زه وی و زارانه به به یاری ده میتنه وه و خه له و خه رمان و دانه ویتله زۆر که م ده بیت و میسر تووشی که مبی ئازووقه ده بیت و له و کاته دا ده توانین ئه و دانه ویتله یه ی که کربومانه به به هایه کی باش بیفرۆشین^(۱).

من ده زانم که تو و ابیرده که یته وه ده غل و دان وه ک به رد نییه که هه زاران سال میتیته وه و مشک دانه ویتله ده خوات و به نده کان دهیدن، به لام مرۆف هه تا که میک زه ره ر نه کات قازانجی زۆری ده ست ناکه ویت و من هه ندیک له و خانووانه ی که کربومه بو عه مبارکردنی دانه ویتله که مه که ئه و ده غل و دانه ی

کربومه له وی دابینیم و پاریزگاری لی بکه م که نه مشک بیخوات و نه به نده کان بیدزن. ئه و رۆژه ش که ده غل و دانه که مان فرۆشت و ئیتر پیتوستیمان به عه مبار نه ما به کړی ده دیده نه بازرگانه کان که که ل و په لی خو یانی تیا دابینن یان بیکه نه ژووری بازرگانی.

و تم: کاپتا من به پیچه وانه ی تووه زۆر ئومیده وار نیم که ئه م کارانه سوودی بو من هه بیت، به لام له به رئه وه ی مامه له ت کردوه من ره خه ت لی ناگرم، به مه رجی له داها توودا واز له من به یتنی و بو به رپه و به ردنی ئه م خانووانه و فرۆشتنی ده غل و دانه که نه بیته هۆی زه حمه ت دانی من.

کاپتا وتی: من بیرتکی تریشم کردۆته وه که بو ده وله مندیی تو زۆر به که لکه و ئه ویش کړینی یه کیتک له بازاره کانی کۆیله فرۆشییه، ئه گه رچی من سه رم له کشتوکال ده رناچیت، به لام له بری ئه وه هه تا به ته وی له کړین و فرۆشتنی کۆیله شه رزام و ده زانم که چۆن به نده کان به هه رزان بکرم و که موکورییه کانیا ن دا پۆشم بو ئه وه ی کرباره که هه ست به ئه و خه وشانه نه کات. هه روه ها ده زانم که چۆن به هۆی دار و قامچی ئه و کۆیلانه گو تیرایه ل بکه م، چونکه خۆم کۆیله بوومه و ئه و که سه ی که خۆی به نده بیت ئاشنای هه موو فرت و فیلتکی کۆیله فرۆشتنه و، من دلنیات ده که م که ئه گه ر ئیمه ئه م بازاره بکړین له دوا ی چه ند سالتی تر تو ده بیته یه کیتک له ده وله مه نده گه وره کانی میسر.

و تم: کاپتا له گه ل ئه وه شدا که کۆیله فرۆشی قازانجی هه یه، به لام من حه ز له کړین و فرۆشتنی به نده ناکه م، چونکه کۆیله فرۆشی کاریکی پیس و نه فرت لی کراوه. من ده زانم که زۆر به ی مامه له چیه کان ئه م کاره ده که ن و هه مووشیان پیتوستییان به به ندیه و ده بکړن، هه روه ها له رابردودا من، تو و ئه و که نیزه ی که بو تم هینابوو کربومه وه، به لام ئه مرۆ حه ز ناکه م کۆیله فرۆش بم.

کاپتا هه ناسه یه کی هه لکیشاو وتی: نازانم تو بو ئه وه هایت و بوچی ناته ویت وه کو خه لکی تر له ما وه یه کی که مدا و به بی ماندووبوون ده وله مه ندیت. ئیمه

ئەگەر بازارپىكى كۆپلە فرۆشى و چەند خانوويه كى گشتيمان بىكرپايە ، كەنيزە جوانەكانمان لە بازاري كۆپلەكانەوه بۆ ئەو خانووانە دەبرد و ھەموو شەويك لە ھەر يەكئىك لەو خانووانە سوودئىكى زۆرمان دەست دەكەوت ، بەلام من چى بىكەم ، خواپەكان گەورەپەكيان داوہ بە من كە دەست و دلئى لە گەل خەلكى تر جياوازە ، بەلام ئىستا كە ناتەويت بازاري كۆپلەو خانەى گشتى بىكرى ، داواكارىبەكى ترى من پەسەند بىكە .

پرسيم : داواكارىبەكەت چىيە ؟

كاپتا وتى : لەبەر ئەوئى تۆ ئەمرو ئانت نازاد كەردووہ حەز دەكەم كە ئەم رووداوہ بىكەين بە جەژن . ئەگەرچى داواكارىبەكەى من لە ديدى تۆدا لە ئەدەبەوہ دوورە ، بەلام دەمەويت لە گەل مندائى بيت بۆ ئەوئى بەيەكەوہ برۆين لە مەيخانەى (كلكى تيمساح) كە لە كەنارى رووباردايە و لە ناوچەى بەندەرييە ، شەرابئى بنۆشپنەوہ كە ناوى (كلكى تيمساح)ە ، واتە ئەو شەرابە بە ناوى ئەو جىگايەوہ ناوئراوہ كە خواردنەوہيەكى بەھيژە و لە خواردنەوہكانى تر زياتر نەشئەى ھەيە . ئەگەرچى داواكارىبەكەى كاپتا بئى ئەدەبى بوو و خزمەتكار يان بەندە بۆى نيبە داوا لە گەورەكەى خۆى بكات كە لە گەلئيدا بۆ مەيخانە پروات و پىكەوہ بخۆنەوہ ، بەلام داواكارىبەكەى كاپتام پەسند كەرد ، چونكە لەو شەوئەدا خۆشحال بووم و وام بىردەكەردەوہ كە روئيشتن بۆ مەيخانە و رابواردن لەوئى بۆنەيەكى خۆشە .

ھەروەھا بىرم كەردەوہ كە ئەو كاتەى لە كريت بووين كاپتا ئامادەبوو كە لە گەل مندائى بچىتە ناو خانەى خوا ، لە كاتئىكدا كە دەيزانى كەس لەو جىگايە ناگەرپتەوہ ، منيش ئىستا دەبئى داواكارىبەكەى جىبەجئى بىكەم و لە گەلئيدا بۆ مەيخانە برۆم ، چونكە روئيشتن بۆ مەيخانە زۆر ئاسانترە لەوئى كە مروئ بزانئى بۆ جىگايەك دەچئت كە ئىتر ناتوانئت لەوئى بگەرپتەوہ .

كاپتا كاتئىك كە بىستى داواكارىبەكەى ئەوم پەسەند كەرد ، زۆر دلخۆش بوو

و روئيشت و بالا پۆشەكەم^(٢) و گۆچانەكەى كە شار دەبوويەوہ ھىناى و من بالا پۆشەكەم لە شان كەرد و گۆچانەكەم گرتە دەست و لەمال دەرچووين و بەرەو مەيخانەى (كلكى تيمساح) بەرئى كەوتين .

(كلكى تيمساح) لە ناوہ راستى گەرەكى بەندەرى ، لە نيوان دوو خانوودا بوو و بەر لەوئى بچىنە ناو مەيخانەكەوہ روانيم لە سەر مەيخانەكە تيمساحئىكى گەورەى وشك كراوہ ھەلئواسرابوو كە چاوى شووشەيى پىوہ بوو و دەمە كراوہكەى ددانە سپىيەكانى پيشان دەدان .

كاتئىك كە ھەنگاومان ناپە ناو مەيخانەكەوہ سەيرم كەرد ديوارەكانى ئەستور بوو و ، قازانجى ئەستور بوونى ديوار لەوئەدايە كە لە وەرزى ھاوين و زستاندا فيئىكى و گەرماى مەيخانەكە رادەگريت . لە شىوئەى ھاتنە ژوورەكەى كاپتا تىگەيشتم كە ھەر نەبيت جارئىك ھاتتۆتە ئەو مەيخانەيەوہ و شارەزائى رئى و رەسمى ئەو جىگايەيە .

لەدوائى ئەوئى كە دانىشتين روانيم زەويى مەيخانەكە و ديوارەكانى وەكو مائى دەولەمەندەكان بەدار فەرشكرا بوون و نەخشى جۆراو جۆريان لەسەر كيشرابوو . كاپتا كە ببينى سەرنجم داوئەتە تەختەدارەكانى زەوى و ديوارى مەيخانەكە ، وتى : ئەم دارانەى دەيبينى لە ئەو كەشتىيانەوہ دەست كەوتووہ كە سىراب كراون و ھەر يەكە لەم تەختانە ھى كەشتىيەك بووہ كە لە دەريادا ھاتوچۆى كەردووہ و باو باران رەنگيانى گۆربوہ .

ئەو كەريارانەى كە لە دووكانەكەدا بوون سەيرئىكى منيان كەرد و دوائى سەرگەرمى كارەكەى خۆيان بوونەوہ . كاپتا فەرمانى دا (كلكى تيمساح)مان بۆ بەيئىن و بە خاوەنى مەيخانەكەى وت : خۆت (كلكى تيمساح)ەكەى ئىمە ئامادە بىكەو ، دياربوو (كلكى تيمساح) مەشرووبئىك بوو كە دەبووايە ئامادە بىكرايە . واتە وەكو خواردنەوہكانى تر نيبە كە يەكسەر لە گۆزەكەوہ بىكەنە ناو پىيالەوہ و بىھيئىن .

دوایی سهیرم کرد ژنیتیک دوو پیالهی به دهسته وه گرتووه و به ره و ئیمه دیت و سهرو وه زعی نیشانی دهدا که خزمه تکاری مه بخانه که یه. ئەو ژنه زۆر گهنج نه بوو و، له ولاتیکی وه کو میسر که ژنه کان رووتن ئەو پۆشته بوو و حه لقه یه کی زیوی به گوئییه وه کردبوو و دوو دهسته بند (بازنگ) ی زپ به مه چه کی ههردوو دهستییه وه ده بینرا. هه چه نده نزیکنتر ده بووه وه زیاتر جوانییه که ی ده رده که وت و کاتیک گه یشته لای ئیمه، روانیم برۆی باریک و چه ماوه بوو و چاوه کانی سه رنج راکیش و رهنگی ئە سمه ر بوو.

کاتیک که چاوم برپییه ناو چاوه کانییه وه ئەو وه کو هه ندی له و ژنانه ی روویان هه لده سوور پین رووی خووی وه رنه گه راندو رووانییه چاوه کانی من و یه کییک له پیاله کانم له دهستی وهرگرت و کاپتاش پیالهی دووه می لئ وهرگرت و وتم: ئە ی ژنی جوان، ناوت چپییه؟

ژنه که وتی: ناوم (مه ریت) ه و کهس به ناوی ژنی جوانه وه بانگم ناکات و له بهر ئە وه ی تو به م ناوه وه بانگم ده که ییت و ا تیده گم که تو پیاویتیکی (مه حبوب) ی و وه ک گه نجیکی تازه پیگه یشتوو، که به م جوړه قسانه جوړه ت دهداته خووی بو ئە وه ی بتوانی دهستی خووی له سه ر دهستی ژنیک دابنیت، تۆش بویرانه ده ته وی ده ستت له سه ر دهستی من دابنیت.

دوایی لپی پرسیم ئایا تو پزیشک نیت و ناوت سینۆهه نییه؟

وتم: با...

وتی: ئە گه ر چه زده که ی که دووباره به بینینی خۆت خۆش حالمان بکه ییت پییم مه لئ ژنی جوان و سووکایه تیم پین مه که.

وتم: چۆن زانیت من سینۆهه م؟

(مه ریت) وتی: ناوبانگی تو له خۆت زوتر هاته ئەم مه یخانه یه وه، به جوړیک که من له گه ل هاتنه ژووره وهدا تو م ناسیییه وه و ئیستا ده بینم که ناوبانگت به پین هۆ نه بووه.

کاتیک (مه ریت) گفتوگۆی له گه لدا ده کردم بزه ده هاته سه ر لئوی، به لام ههستم کرد که خه نده ی سه ر لئوانی له شادمانیییه وه نه بوو، به لکو نیشانه ی په ژاره بوو و له چاوه کانی شیدا ئەم خه مه ههست پین ده کرا.

وتم: (مه ریت) ئە گه ر تو له زمانی کاپتاوه که دیته ئیره و له رابردوودا به نده ی من بووه و ئیستا ئازادم کردوو، وه سفی منت بیستوو، ئەوا بزانه که متمانه به قسه کانی کاپتا ناکریت، چونکه ئەم پیاوه خوویه کی تاییه تی هه یه و جه وه هری ئەو خووه ی به جوړیکه که زمانی ناتوانیت له نیوان راست و درۆدا جیاوازی بکات، بۆیه زیاتر درۆ ده کات و من ئە گه رچی پزیشکم، به لام نه متموانیوه ئەم نه خویشیییه چاره سه ر بکه م و لیدانی گۆچانه که شم سه باره ت به چاره سه رکردنی ئەم عه یبه ی بئ تاکام مایه وه.

(مه ریت) به خه مباریییه وه بزه خه نه یه کی هات و وتی: سینۆهه، زۆر جار درۆ له راستی باشته، چونکه درۆ مرۆف ئومیده وار و دلخۆش ده کات. له کاتیکدا که وتی راست ده بیته هۆی نا ئومیدی. بو ئموونه کاتیک که تو به من ده لئیی (ئە ی ژنی جوان) له گه ل ئە وه شدا که ده زانم درۆ ده که ی به لام دلم به م درۆیه شادمان ده بیته. ئیستا چه زده که م له م مه سرووبه ی (کلکی تیمساح) که بو م هیتاوی بنۆشی و پییم بلئیی که ئایا ئەم شه رابه به هیتزتره یان ئەو نۆشینه وانه ی که له ولاتانی تردا خوار دووته وه.

به پین ئە وه ی چاوه (مه ریت) هه ل بگرم قومیتکم له و شه رابه نۆشییه وه، به لام دوایی نه متموانی سهیری بکه م، چونکه قورگم و دوایی سکیشم سووتایه وه و له ناکاودا خوین له له شمدا هاته جوّش و له دوای ئە وه ی ئارام بوومه وه و کاریگه ریتییه نه شه که ی ده رکه وت، و تم: کاپتا ئە گه رچی زۆر درۆ ده کات، به لام ئە وه ی سه باره ت به مه سرووبی ئەم مه یخانه یه وه ده یگوت راسته، چونکه ئەم خواردنه وه یه له هه موو ئەو شه رابانه ی که له ولاتانی بیانی نۆشیومه ته وه به هیتزتره و گه رماییه که ی له و رۆنه ره شه ی دانیشتوانی بابل له زه وییه وه به دهستی

دههين و دهيكه نه ناو چراکانی خوځانه وه زیاتره. (مه بهستی نووسهر له م روڼه ره شه نه و ته - وهرگير) و وهك چوڼ تيمساحيكي راسته قينه به ليدانيكي كلكي مروقيكي به هيز به زهويدا ددات، نو شابه كه ي توش پياويكي به توانا له كار ده خات.

له ناو قورگمدا بوڼ و بهرامه و تاميكي عه تراوي چوند جوړه گياو به هاراتيكم ههست پي ده كرد و له ناكاودا ههستم به كه يف خوځي كردو حهزم كرد كه زياتر له گه ل (مهريت) دا بدويم و پيم وت: (مهريت) من نازانم تايا هم نو شينه وه يه مني و هها شادمان كرد، يان ناماده بووني تو روحي مني شاد كردوه و نه وهنده دهزانم كه خوځ حال م و حهز ده كه م كه دهستم له سهر دهسته كانت دابنيم و نه گه ريش له م كار نارازيت ليم مه گره چونكه (كلكه تيمساح) كه ي تو مني بي باك كردوه.

ژنه كه كه ميك چوه دواوه وه و وتي: من خاوه ني هم مه يخانه يه نيم و خزمه تكاري ئيرهم، به لام هم شهرايه من دروستي ده كه م و ته نها جه هيز يه يه ك كه باوكم به مني داوه، شيوه ي دورست كردني هم شهرايه يه و نه وهنده هم شهرايه سه رنجي خه لكي راكيشاوه كه بنده كه ي تو كاپتا، كه ده لبي نازادم كردوه، خو ي و انيشان ددات كه مني خوځ ده ويت بو نه وه ي بتوانيت چونه يي دروست كردني هم شهرايه له منه وه فيرييت و كاتيكي كه بنده كه ت زانيتي كه به هيچ شتيك ناتوانيت سه رنجي من رابكيشيت و بمكاته خوشكي خو ي، برياري دا هم مه يخانه يه به زيړ بكرپته وه وه حه زيش دهكات كه شيوه ي دروست كردني هم شهرايه شم لي بكرپته وه.

كاپتا كاتيكي كه گو يي له م قسه يه بوو، نامازه ي بو ژنه كه كرد كه بيدهنگ بيت، به لام من چونكه شادمان بووم وتم: (مهريت) ئيسستا، كه (كلكي تيمساح) م نو شيوه ته وه وه خوځ حال ده بينم، وا تيده گه م كه كاپتا ناهه ق ي نه بووه دلي پيته وه بيت و بيه ويت تو بكا ته هاوسه ري خو ي. من هم و ته يه

له كاتي سه رخوشيدا ده كه م و سبه يني، كاتيكي كه هوشيار بوومه وه له وانه يه له قسه كه م په شيمان بيمه وه. تايا راسته كه كاپتا زيړي داوه هم مه يخانه يه ي كړيوه ته وه.

به رله وه ي ژنه كه وه لامم بداته وه كاپتا وتي: سينوهه من نه مده ويست كه تو به م شيوه يه له هه والي كرينه وه ي هم مه يخانه يه ناگادار ببيسته وه، به لكو به ته ما بووم خوځ هم بابه ته ت پي رابگه يه نم، به لام ئيسستا كه هم ژنه نه يني يه كه ي مني دركاند ده بي بلنيم كه من هم جيتگايه م به زيړي خوځ، واته به و زيړه ي كه له ما وه ي هم چوند ساله دا له تو م دزيوه، كړيوه ته وه، چونكه تواناي به رپوه بردني مه يخانه م هه يه وه دهزانم كه هم كاره ناسانه و گرفت دروست ناكات و پيوستني به هيزي گه نجيتي نييه.

من نه وهنده له مه يخانه كاندا به بي پاره شهرا ب و بيرهم خواردو ته وه كه به بينيني موشته ري يه كسه ر دهزانم تايا ده توانيت پاره ي خواردنه وه كه ي بدات يان نا و تايا متمانه ي پي ده كريت شتي به قهرز پي بفرو شريت يان نا؟ پيشه ي مه ي فرو شي كاريكي بي گيرو گرفته و چيژ وهرگرته كه ي له وه دايه كه مروځ له مه يخانه دا خه لكاني جوړاوجوړ ده بينيت و له هه ر يه كيك له وان شتيكي تازه ده بيسستني و، بو من، كه مروقيكم له شت ده كولمه وه و حهز ده كه م كه له هه موشتني ناگادار بيم، زور به سووده.

له م كاته دا كاپتا پيال له كه ي خو ي هه لقراندو به كه يف و خوشييه وه وتي: گه ورهم تاكه كاسب يه كه كه هه رگيز بي بازار نابيت، مه ي فرو شيبه، چونكه هه تا دنيا بمينيت، خه لكي هه ر ده خواته وه وه له وانه يه فيرعه ونه كان نه مين و خوايه كان له عه رشي خوايه تيبه كه يان بكه ونه سه ر زه وي، به لام باده فرو ش هه رگيز له نا و ناچيت. چونكه خه لك كاتيكي كه دلخوش و به خته وهرن ده نوشنه وه و كاتيكي ش كه به دبه خت و خه مبارن ديسانه وه هه ر بو دامركاندنه وه ي په ژاره كه يان په نا ده به نه به ر بيره و شهرا ب.

کاتیک که پیاویک عاشق ده بیت ئەقینە که ی خۆی به خواردنەوه به هیتز ده کات و کاتیکیش له گەڵ ژنە که ی خۆیدا به شهر دیت دیسانەوه بۆ نه هیتشتی توورەییە که ی دیتە ئەم مە یخانە یه و دەنوشتیتەوه.

کاپتا درێژە ی به قسە کانی داو وتی: سینۆهه له وانە یه تو که پیاویکی نائاساییت شیوه ی بیرکردنەوه که ی منت به دل نه بیت و بلاییت مرۆف دەبی ماندووبیت و بژیوی خۆی په یدا بکات، به لام من دەلیم پیاوی زیرەک ئەو که سه یه که به بی ماندووبون سوود له دەسرهنجی خەلکی وەرگریت و کاتیک که خەلکی له گەڵ ئەوه شدا که تیده کوژن، به لام هەر به برسیتی دەمیننەوه، ئەو له ئاسوودە ییدا بژیت.

من له و باوەرە دام که جگه له پیشە ی ژنە خو فرۆشه کان هیچ پیشە یه که له مە ی فرۆشی ئاسانتر نییه و جیاوازییه که ی ئەوه ندیه که ئەو ژنانە پتویستیان به سه رمایه ی پیشوخت نییه و سه رمایه که یان له خۆباندایه و ئەگەر دوورین بن، ده توانن له کوتایی ته مه نیان له خانویه کدا که به وزه ی خۆیان دروستیان کردووه ژبان به نه سه ر و بحه سینەوه.

به لام من داوای لیبوردنت لی ده که م که زۆر بلایی ده که م و زۆر وتنه که م له بهر ئەوه یه که هیتشتا له گەڵ خواردنەوه ی شه رابی (کلکی تیمساح) رانه اتووم و یه ک پیاله له م مه سرووبه به راده یه ک ده مشیوتینیت که توانای راگرتنی زمانم ناییت.

باسه که ی من له باره ی ئەم مە یخانە یه وه بوو و وتم که ئەم مە یخانە یه هی منه و ئیستا دەلیم که من و خاوه نی پیشووی مە یخانە که به هاوکاری (مه ریت) ئیره به رتیه ده به ین و قازانجه که ی له نیوان هەردوو کماندا ده که یه دووبه شه وه.

خاوه نی پیشووی ئەم مە یخانە یه که له مه ودوا ده بیتته کریکاری من، سویندی به هزار خوای میسر خواردووه که زیاتر له نیوه ی قازانجه که هه لته گریت و دزیم لی نه کات و من دلنیام دزی ناکات، چونکه پیاویکی خواپه رسته و هه ندیک

له موشتەرییه کانی کاهینن، که به کریاری باش له قه لەم دەدرین، چونکه زۆر (کلکی تیمساح) دەنوشتنەوه و هۆیه که ی ئەوه یه که کاهینه کان راهاتونه له شه رابی به هیتزی ره زه کانی په رستگه ی ئاموون بنۆشنه وه و ئەوانه ی که ئەم شه رابه ده نوشتنەوه به یه ک دوو (کلکی تیمساح) سه رخۆش نابن.

هه ندیک له کریاره کانی ئەم مە یخانە یه کاهینن، چونکه مە ی فرۆش بیر له وه ده کاتوه که له نیوان به رژه وه ندیی که سابه ت و به رژه وه ندیی ئایینی په یوه ندییە ک دروست بکات بۆ ئەوه ی یه که میان سوود له دووهم وەرگریت و تا ئەمرۆ هەر وا بووه، به لام و ایزانم من زۆر قسه ده که م و زۆر بلاییه که ی من له بهر ئەوه یه که ئەمرۆ یه کیکه له رۆژه کانی شادمانیی من. باوه ر بکه که یه کیکه له گه وره ترین هۆیه کانی خو شحالیی من ئەوه یه که ده بینم تو لیم توورە نیت و وه کو جاران من به خزمه تکاری خۆت ده زانی. له کاتیکدا که من ئەمرۆ پیاویکی نازاد کراوم و دهستم به مە ی فرۆشی کردووه. هه رچه ندە هه ندی کەس و ابیرده که نه وه که مە ی فرۆشی کاریکی باش نییه.

له دوا ی ئەم قسە یه کاپتا به سه رخۆشییه وه دهستی به گریان کرد و سه ری خسته سه ر ئەژنۆم و من به زۆر سه ریم له سه ر ئەژنۆکانم هه لگرت و وتم: هه لسه و له ناو مە یخانە دا ئەم ره فتاره ناشیرینه مه که، چونکه ئەگەر موشتەریه کانت بیین که خاوه نه نوپیه که ی ئەم مە یخانە یه ئەوه ندە سووکه، لیت به دگومان ده بن و له وه یه چیتر نه یه ن بۆ ئیره.

له دوا ی ئەوه ی که کاپتا سه ری هه لبری لییم پرسی: خالیک هه یه که من لیی تیناگه م و ئەویش مه سه له ی فرۆشتنی ئەم مە یخانە یه یه، چونکه ئەگەر ئەم جیگایه به و شیوه یی که تو باسی لیوه ده که ی ره واجی هه بیت، بۆچی خاوه نه که ی رازی بووه که پیتی بفرۆشیت و دواییش وه کو شاگردیک کارت بۆ بکات و له قازانجه که شدا شه ریک بیت.

کاپتا که هیتشتا فرمیسکی چاوی وشک نه بوو بووه وتی: سینۆهه، تو

توانایه کی تاییه تت ههیه که به هوی به لگه هینانه وه کانی خۆت که له (ئه فسنتین) (۳) تالتره شادیم لی ده که یته ژه هری مار.

ئه گهر پیت بلیم که من و ئه م هه یفرۆشه هاوړتی سه رده می مندالین و له رابردوودا له خویشی و ناخویشی یه که تریدا هاو به ش بوینه، ئایا ده بیه لمینی که له بهر ریزی دۆستایه تیبی کۆن ئاماده بووه ئه م مه یخانه یه م پتی بفرۆشیت، به لام له بهر ئه وهی که ده زانم قه ناعه ت به م قسه یه ناکه یه ت، ناچارم دانی پیدابنیم که خویشم قه ناعه ت به م قسه یه ناکه م و مه جبوورم بیسه لمینم که فرۆشتنی ئه م مه یخانه یه له لایه ن مه ی فرۆشه که وه نه یینییه کی تیدایه .

من و اهه ست ده که م که نه یینی مه ی فرۆشه که ده گه رپته وه بو جهنگی نیوان خوای نوئی فیرعه ونی میسر له گه ل (ئاموون) خوای دیرین و له بهر ئه وهی که له هه موو په ریشانی و تیک رژانیکدا یه که م شوینیک که په لاماری دهری مه یخانه یه و خه لکی دهرژینه ناوی و تابتوان شه راب و بیره ده نو شنه وه و کووپه و گۆزه کان ده شکپن و مه ی فرۆشه که ش له رووباری نیلدا ده خنکپن، بۆیه خاوه نی ئه م مه یخانه یه ترسی لی نیشته وه، چونکه ئه و یه که لکه له لایه نگره راسته قینه کانی خوای دیرینی میسر و ئه وه نده به خهستی گرتوویه تی که ئه مپۆ ناتوانیت نکۆلی له خوای کۆن بکات و باوه ر به خوای نوئی به یینیت، چونکه که س عه قلی نایگریه که ئه و باوه ری خۆی گۆرپوه و بووه ته شوین که وتووی خوای تازه .

سه ره رای ئه وه ش تیگه یشته وه که خوا (ئاموون) به سه ختی گرفتاری ترس و هه راس بووه، به راده یه ک که په رستگای ئاموون زه وویه کشتوکالییه کانی خۆی ده فرۆشیت و وا بیسه که کاته وه که له وانیه ره ژتیک زه وی و زاره کانی لی بیه ننه وه. منیش له دوای ئه وهی که زانیم مه ی فرۆشه که تووشی ترس هاتووه، به شپوهیه ک قسه م کرد که زیاتر ترس له دلئی نیشته و تم هه رچی زووتر خۆت له م مه یخانه یه رزگار بکه، چونکه ئه گه ر هه ل و مه رجیککی ناله بار بیه تپیشه وه

سه رمایه که ت له م مه یخانه یه دا له ناوده چیت. ئه ویش که زۆر ترسابوو رازی بوو و ئه م جیگایه ی پی فرۆشتم، به لام له بهر ئه وهی که ده مزانی ئه و بو به پتوه بردنی مه یخانه که لی هاتووه و شاگردی له و باشریشم ده ست ناکه ویت، داوام له ئه و له (مه ریت) کرد که لیبه دا میننه وه.

وتم: کاپتا من نازانم که ئایا له مه وه دووا سوود له م مه یخانه یه وه رده گری یان نا؟ به لام ئه وه ده زانم که تو له یه ک رۆژدا ئیش و کاریکی زۆرت ئه نجام داوه و ئه گه ر من بووما یه نه مده توانی به یه ک رۆژ ئه م هه موو کاره راپه رینم. دوایی هه لسا ین و له مه یخانه که هاتینه ده ره وه.

من ههستم ده کرد که کاپتا به ته واوه تی مهسته و ناتوانیت به باشی به رپدا پروات و یه ک (کلکی تیمساح) به ته واوه تی شیواند بووی.

۱- میکا قالتاری فینله ندی که بیره وه ریبه کانی سینۆهه ی له سه ر پاپیرۆسه میسر بیه کانه وه نووسیه ته وه و ئیستا له مۆزه خانه ی شاری (لۆقه ر) ی فه رنه سا-دایه و ئه و ده ستنووسانه ده گه رپته وه بو ماوه یه ک له نیوان هه زار و سی سه د سا ل تا هه زار و چوار سه د سا ل به ر له زایین، (نزیکه ی سی هه زار و چوار سه د سا ل له مه وه ر)، که چی له گه ل ئه وه شدا ده بین که وه زعی کرینی زه وی و زار له میسر وه ک کرینی زه وی بووه له ئیران له سی تا چل سا ل له مه وه ر و له لایه ن ئه و که سانه ی که ته نانه ت جووتیار نه بوونه که کشتوکال بکه ن، به لکو زه و بیه که یان ته نها بو ئه وه کرپوه ته وه که به به یاری به جیتی به یلن تا ئه و کاته ی که گران ده بیت و من یه کتیکم ده ناسی که ماوه یه که ده موچاوی له ژتیر په رده ی خاکدا شاردر او ده وه و من ناوی ناهینم و ئه و کار براهه میلیۆنه ها مه تری چوارگۆشه زه وی کرپوه وه به بی ئه وه ی به کاری به یینیت یان خه لکی تر کشتوکالی تیدا بکات و ته نها بو ئه وهی که له داها توودا بتوانیت به به هایه کی زۆر بیفرۆشیت - وه رگپیر.

۲- بالاپۆش : عه با

۳- ئه فسنتین: وشه یه کی یۆنانییه و به گیایه ک ده لپن که خۆرسکه و له کۆندا بو چاره سه رکردنی شه له ل و له رزۆکی ده ست و نه خو شیه کانی گه ده و جه رگ و نه هیشته ننی کرمی ناوسک به کار هاتووه - وه رگپیری کوردی.

سه ره تاي فیتنه یه کی گه وره له میسر

به م شیوه یه من له گه ره کی هه ژاره کانی ته بهس و له مائی مسگه ری پیشوو بوومه پزیشکی ئه و گه ره که و به و شیوه یه ی کاپتا پیشبینی کردبوو نه خوشی کی زۆر هاتنه لام. من سوودم له و نه خوشانه وهر نه ده گرت و به پیچه وانه وه زهره ریشم ده کرد، چونکه جگه له وهی که به خۆراییی دهرمانم پیده دان، هه ندی جار ناچاره بووم خوار دنیشیان بده می، چونکه کاتی که ده مبینی چاره سه ر کردنی نه خوشی که به وه وه به ستراره ته وه که خوار دن بخوات، ناچار ده بوایه له جیاتی دهرمان، خوار دنم بدایه تی.

ئه و دیار بیانه ی که هه ندیک له هه ژاره کان بو چاره سه ری خۆیان ده یاندا پیتم بایه خی نه بوو، به لام له بهر ئه وهی که به نیسه تیکی پاکه وه ده یاندا پیتم منی شادمان ده کرد و زیاتر به وه دلخۆش بووم که خه لکی ناوی منیان به پیروژ ده زانی و به شیوه یه ک باسی منیان ده کرد که ده تگوت یه کیتکم له خیرۆمه نده گه وره کانی جیهان.

کاپتا که به بۆنه ی پیری و به تاییه تی له بهر ده وله مند بوونه که ی نه یده توانی وه کو جار ان ئیش و کاره کانم ئه نجام بدات بو ئه و مه به سته ژنیکی پیری به کری گرت، که هه م له پیاو بیزار بوو و هه میش له ژیان، به لام له بهر ئه وهی که هه رچۆنییک بیت مرۆف ده بی تا ئه و رۆژی ده مینیت، یان تا ئه و کاته ی توانای کاری هه یه ئیشیک بکات، ئه ویش له ماله که ماندا کاری ده کرد.

ئه م ژنه ئه گه رچی به بۆنه ی به ساله چوونییه وه سه رنج راکیش نه بوو، به لام له جیاتی ئه وه خوار دنی به له زه تی لی دهنه و من هه رگیز گله ییم له چیشته کانی

نه بوو. هه روه ها ئه و ژنه رقی له بۆنی بۆگه نی ئه و هه ژارانه نه ده بووه که بو چاره سه ر ده هاتنه لام. له کاتی که کاپتا له و بۆنه یان بیزار بوو. من له گه ل ئه و ژنه دا به ته واوه تی راهاتم و ئه و به رده وام له وی بوو، به لام من که متر ده مبینی و به ناوی (موتی) بانگم ده کرد.

شه وان شاری ته بهس به شه وقی چراکان رووناک ده بووه و مه یخانه کان و ماله گشتییه کان پر ده بوو له موشته ری و ئه وهی که میک عه قلی هه بوایه هه سته ده کرد که کاره ساتیک رووده ات، چونکه ناکوکی نیوان خوی نوئی فییره ون (ئاتون) و خوی کۆن (تاموون) زیاتر گرو تینی ده گرت.

دوو سی مانگ تیپه ری و خه لکی ته بهس له عاقیبه تی ئه و ناکوکییه له دلله راوکیدا بوون و (هورم هه ب) فه رمانده ی سوپای میسر هه ر نه گه رایه وه. به رۆژ گه رمای خۆر زیادی ده کرد، به راده یه ک که هه ندی جار له تاو گه رما و ماندویتی، له گه ل کاپتادا بو مه یخانه ی (کلکی تیمساح) ده رۆیشتن، به لام هه یچکه له و شه رابه به هیز و سووتینه رهم نه ده نۆشییه وه، به لکو به بیره ی ئاسایی که تینویتی ده شکاند و له شی فینک ده کرده وه و نه ده بووه هوی سه رخۆشی، ئیکتیفام ده کرد.

له بهر ئه وهی ناو مه یخانه که فینک بوو له وی خۆم له ئاسووده ییدا ده بینی و له بینینی جوانیی (مه ریت) چیژم وهر ده گرت و کاتی که چاوه کانی ده بریبه چاومه وه هه ستم ده کرد که دللم ده گوشری و هه زم ده کرد ده ستم له سه ر ده سته کانی دابنیم.

له پاش ئه وهی که چه ند جار تیک چوومه ئه و مه یخانه یه وه، هه ستم کرد که موشته رییه کانی ئه و مه یخانه یه خه لکانیکی تاییه تن و ریگا به هه موو که سیک ناده ن بیته ئه ویوه. یان وه زعی مه یخانه که به و شیوه یه بوو که خه لکانی که م دهرامه ت نه توانن بین بو ئه و جیگایه و شه راب و ئاوی جو، یان (کلکی تیمساح) بنۆشنه وه.

کاپتا به هیواشی به منی وت: که له نیتوان موشته ربیه کانی ئیره هندی کهس ههن که دهوله مه ندییه کهی خو بان له ریگای تالان کردنی گۆری مردوو هه کانه وه به دهست هیناوه، به لام کاتییک که بو ئه م مه یخانه یه دین وه کو گه وره کان هه لسوکه وت ده کهن و ره فتاری ناشیرین نانوتین.

ههروه ها ده یگوت هه موو موشته ربیه کانی ئه م جیگایه ئه وه که سانهن که پیتویستییان به یه کتری هه یه و کرین و فرۆشتن و پیتویستییه ماددییه کانی دیکه رایان ده کیشیت که بو ئیره بین، ئه گه ر نا ته نها حه زی نو شینه وه ی (کلکی تیمساح) نایانه ییتیه ئیره.

تا که موشته ربیه ک که کهس پیتویستی پیتی نه بوو، من بووم. چونکه من نه شتم ده کپی و نه شتیشم ده فرۆشت و نه زیر و پاره شم به قه رز ده دا که قازانجم لیتی دهست بکه ویت و نه قه رزیشم وه ده گرت ه وه، به لام له به رته وه ی که هه موویان ده یانزانی ها ورپی کاپتام، ریگایان پین ده دام بیه ناو مه یخانه که وه به بی ئه وه ی که زۆر له گه لمدا گه رم بن، چونکه ده یانزانی که هیچ قازانجیکیان له من دهست ناکه ویت.

من له وه مه یخانه به دا زانیاری زۆرم سه باره ت به بارودۆخی **ته بهس** و میسر و رووداوه کانی ولات، دهست ده که وت. له وانه شه ویک که له مه یخانه که بووم، روانیم بازرگانیک که ده مزانی بخوور ده فرۆشیت، له کاتییکدا که کراسه که ی دراندبوو و خو له میشی به سه ر خویدا کردبوو ها ته ناو مه یخانه که وه و پیاله یه ک (کلکی تیمساح) ی نو شیه وه وه وتی: هیوادارم ئه م فییره وه نه هه تا هه تاهه نه فره ت لی کراو بیت، چونکه ئه م تیمساحه حه ز ناکات شوین ژیری بکه ویت و هه رچییه ک به بییریدا بیت جیه جیتی ده کات.

هه تا ئه مرۆ ژبانی من له ریگای فرۆشتنی بخووره وه به رتیه وه ده چوو که له ولاتانی دووره دهسته وه ده هات و هه موو سالییک له وه رزی هاویندا چهند که شتییه ک لیره وه به ره وه ده ریاکانی روژهه لات ده چوون و سالی دو تر هه رنه بیت

دوو که شتی له وه ده که شتییه به جو ره ها که ل و په لی روژهه لاتیه وه، له وانه بخوور، ده گه رانه وه^(۱).

ئه مسال کاتییک که که شتییه کان ویستیان به ره وه ده ریا به ری بکه ون، له ناکاو و بی ئاگا، فییره ون ها ته که نارهی به ندهر و من سه رم سوورما که بوچی ئه م پیاره دهست له هه موو کارییک وه رده دات، له کاتییکدا که ئه م کارانه په یوه ندیی به ئه وه وه نییه. ئه ی ئه م هه موو نو سه ر و به رتیه به رانه ی که له **ته بهس** - دا ههن چی ده کهن، مه گه ر ئه رکی ئه وان نییه که وریا بن هه موو کارییک به پیتی یاساو ری و ره سم ئه نجام بدریت؟ کاتییک که فییره ون ها ته داره راکه ی به ندهر، مه له وانه کان ده گریان و ژن و منداله کانیان له وشکانی فرمیسیکیان ده رشت و ده م و چاویان ده رووشاند، چونکه ده یانزانی که هه ندیک له وه مه له وانه ناگه رینه وه و له ده ریادا ده خنکین، به لام ئه م با به ته له رتیه ره سمه باوه کانه و شتیکی تازه نییه وه هه ر کاتییک که که شتییه کان به ری ده که ون ژن و مندالی مه له وانه کان شیوه ن ده کهن.

به لام ئه م فییره ونه مه له وونه، کاتییک که شیوه نی ژنه کان و زاری مه له وانه کانی بینی قه ده غه ی کرد که که شتییه کان بو ده ربای روژهه لات پرۆن و هه موو بازرگانیک ده زانیت که ئه م قه ده غه کردنه ی فییره ون، وه ک ده رچوونی بریاری له ناو بردنی بازرگانه کان و ژن و منداله کانیانه، چونکه هه تا که شتییه کان بو ده ریا نه رۆن، بازرگانه کان قازانج ناکه ن و ژن و مندالی مه له وانه کان به برسیتی ده میینه وه. هه ر که سییک که له میسر دا ده ژیت ده زانیت که نابی قه ت خه فه ت له وه مه له وانه بخۆن که به که شتی سه فه ر ده کهن، چونکه هیچ که سییک به ویست و ئاره زووی خو ی نابیته مه له وان. بۆیه به رده وام ئه و تاوانبارانه ی که دادوهر سزایان ده دات و خراپه کارن، ناچار ده کترین که بینه مه له وان، که واته بوچی بو خنکانیان له ده ریادا سه غله ت بین.

ئایا مه رگی هه ندی له ئه و تاوانبارانه که ناچار ده کترین بینه مه له وان به زه بیی

پیاها تنه وهی زیاتره، یان له دهست چوونی سه رمایه ی نهو بارزگانیه که کهشتیان دروست کردوه و کهل و په لیان بۆ تاماده کردوه، چونکه کهشتی له خو به وه دروست نابیت، به لکو ده بیت سه رمایه یه کی تیابخه نه کار و دروستی بکه ن و دوا یی پیداویستی به کانی ته و او بکه ن و به نازووقه ی پیوسته وه به ره و ده ریاکانی رۆژه لاتی ره وانه بکه ن و من جه رگم بۆ بازرگانه میسر بیه کان ده سووتیت که ئیستا له شوینی دوورن و ژن و منداله کان یان له میسر دان و نهو ژن و مندالانه هه رگیز میترده کان یان نابینه وه ئیستا نهو بازرگانانه له جیگا تازه کان یان ژنیان هینا وه و ده لین نهو مندالانه ی که ده مان بیت پیستی له شیان له ککه ی پیوه یه .

بازرگانه که ماوه یه ک به م شیوه یه گله یی کرد و نه فره تی له فیعه ون ده کرد و ده یگوت: نه م پیا وه هه م بازرگانی ئیره له کار ده خات و هه میس بازرگانه کانی جیگا دووره کان له ناو ده بات که کهل و په ل ده نیرن بۆ میسر. به لام له دوا ی نه وه ی که سی (کلکی تیمساح) ی نوشیه وه هه لچونه که ی نیشته وه و داوا ی لیبور دنی له قسه کانی خو ی کرد که به رام بهر به فیعه ون و تبووی و وتی: له تاو خه م و په ژاره نهو قسانه ی کردوه .

دوا یی وتی: من له و باوه ره دا بووم که (تی) دایکی فیعه ون، ده توانیت فیعه ونی کوری بهینیت ته سه ر ریگای راست، به لام نهو بیر له وه ناکاته وه . ههروه ها وای ده زانی که (ئامی) پیشه وای گه وه ی په رستگه ی نو بی فیعه ون ده توانیت بۆ نهو نامۆژگاری که ریکی دل سو ز بیت، به لام نه م پیا وه ته نها بیر له شتییک ده کاته وه، نه ویش نه ویه که به هه ر شیوه یه ک بیت (ئاموون) له ناو بیات .

به ره له وه ی که فیعه ون ژن بهینیت وام ده زانی که سه ره رۆبیه که ی ده گه ریته وه بۆ نه وه ی که ژنی نه هینا وه و له دوا ی نه وه ی که (نه فر تیتی) بووه ژنی نهو، سه ره رۆبیه که ی له ناو نه چوو و (نه فر تیتی) له و کاته وه که بووه ته شازنی میسر

مۆدیلی سه رسورهینه ری له جل و بهرگ هینا وه ته کایه وه که ژنه کانی ده ربار (کو شک) چاو له و ده که ن و ئیستا ژنه کانی کو شک به پهیره وی (نه فر تیتی) رهنگی سه وز له ده وری چاویان ده ده ن و وه ک ژنه کانی سووریا کراس له بهر ده که ن، به لام به شی پیسه وه ی کراسه که ی نه وان به ته و او ته ی کرا وه ته وه .

کاپتا وتی: من نه م جو ره بهرگ پۆشینه م له هیه چ و لا تیکدا نه بینیه و باوه ریش ناکه م که س بینیی تی، ئایا تو دلنیایت له وه ی که جگه له (نه فر تیتی) و بانووه کانی کو شک، که سانی تریش هه بن که چاو له و مۆدیله بکه ن و ئایا به چاوی خو ت نه وانت بینیه که نه وان نهو به شه ی پیسه وه یان به ته و او ته ی ده ربخه ن که پیوسته دابپۆشریت .

بازرگانه که وتی: من هاوسه رم هه یه و چه ند مندالیشم لیتی هه یه و، خو م به پیاویکی شه ریف ده زانم و کاتیک که هه ندی که سم بینی نه م جو ره کراسه یان له بهر دایه و به شی پیسه وه یان رووته، سه ریری له ناوک به ره و خواره وه یانم نه کرد .

له م کاته دا (مه ریت) خزمه تکاری مه یخانه که هاته ناخاوتن و به بازرگانه که ی وت: نه گه ر تو خو ت پیاویکی به د سه لیه ی نه وه نابیت به لگه ی تاوانی ژن، چونکه له وه رزی هاویندا چاو لی کردنی نه م مۆدیله شتیکی باشه و ژنه کان رازا وه تر ده کات و من نامۆژگاریت ده که م که نه گه ر نه مجاره ژنه کانت به مۆدیلی تازه وه بینی بزانه که نهو به شه ی تو ره خنه ت له رووت بوونی هه به به پارچه یه کی که تان دا پۆشرا وه که چاوی چاوتیترترین پیاوانیش لیتی تیپه ر نابیت .

بازرگانه که ویستی وه لام بداته وه، به لام مهستی ریگای له وه لام دانه وه ی گرت و سه ری خسته سه ر دهسته کانی و بۆ مۆدیلی تازه ی کراسی ژنان و قه دهغه کردنی ها توچۆی که شتییه کان و بیبه ش بوونی بازرگانه کان له سوودی که ل و په له کانی رۆژه لات دهستی به گریان کرد .

له م کاته دا کاهینییک له کاهینه کانی په رستگه ی ناموون که سه ری تاشیبوو و به رۆن بۆن خو شی کردبوو، له گفتوگو که دا به شداری کرد و وتی: من سه باره ت به

مؤدیلی کراسی ژنان هیچ نالیم، چونکه (ئاموون له باره‌ی مؤدیلی جل و بهرگه‌وه هیچ فهرمانیکی پی نه‌داوین، به‌لام ئه‌وه‌ی که ده‌بیتته هژی له ناوچوونی هه‌موو شتیک، قه‌ده‌غه‌کردنی سه‌فه‌ری که شتییه‌کانه له لایهن فیرعه‌ونه‌وه که ناهیلایت بۆ جیگا دووره‌کانی رۆژه‌لات برۆن، چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌م که شتییه‌کانه بۆ رۆژه‌لات نه‌رۆن ناتوانن بخوور بهینن و ئه‌گه‌ر بخوور نه‌یه‌ت خوای ئیمه (ئاموون) له کاته‌ی که قوربانیی بۆ ده‌که‌ین له و بۆنه‌ خۆشه‌ بیه‌ش ده‌بیت. چونکه ئاموون هه‌زی له بۆنی خۆشه، ئه‌م دوژمنایه‌تییه‌ی که له‌گه‌ل ئامووندا ده‌کریت گه‌وره‌ترین به‌دبه‌ختیی میلله‌تی میسره و له و رۆژه‌وه که هه‌رمه‌کان (اهرام) دروست بوونه هه‌تا ئیستا کهس به‌ بیری نایه‌ت که گه‌لی میسر به‌م شتیوه‌یه‌ چاره‌ره‌ش بووبیت و من دلنیام که له‌مه‌ودا هه‌ر میسر به‌م شتیوه‌یه‌ کهوتوو‌ه‌کانی خوای نویی فیرعه‌ون ببینیت و پروانیت که نیشانه‌ی ئه‌و خواجه، که خاچیکه، به‌ کراسه‌که‌یه‌وه نه‌خشاوه، تف له‌ ده‌م و چاوی ئه‌و که سه‌ ده‌کات و ئه‌گه‌ر له‌ نیوان ئیوه‌دا به‌کیک هه‌بیت که ئه‌م شه‌و پروات و له‌ په‌رستگه‌ی خوای نویی ده‌ست به‌ئاو بگه‌یه‌نیت من چه‌ند پیاڵه‌یه‌ک (کلکی تیمساح) ی ده‌ده‌می که بینۆشیتته‌وه و ئه‌م کاره‌ هیچ نارێکیه‌کی تیانیه‌، چونکه په‌رستگای ئه‌م خواجه نه‌فهرت لی‌ کراوه دیواری نییه‌ و ئه‌گه‌ر که سیک نزیکیش بیت ده‌توانیت به‌ ئاسانی له‌ ده‌ست پاسه‌وانه‌کان رابکات و من خۆم ده‌توانم ئه‌م کاره‌ بکه‌م، به‌لام له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که کاهینی په‌رستگای (ئاموون)م ئه‌گه‌ر من ببینن باش نییه‌ و ده‌بیتته‌ سووکایه‌تی بۆ (ئاموون).

له‌م کاته‌دا پیاویک که ئاسه‌واری ئاوه‌ به‌ده‌م و چاویه‌وه بوو له‌ لایه‌کی مه‌یخانه‌که‌وه هه‌لساو له‌ کاهینه‌که‌ نزیک بووه‌وه و که‌می‌ک قسه‌ی به‌ هیواشی له‌گه‌لدا کرد و کاهینه‌که‌ له‌ ته‌نیشته‌ خۆیه‌وه داینیشاند و (کلکی تیمساح) ی ده‌رخوارد دا و پیاوه‌که‌ له‌ پاش ئه‌وه‌ی به‌گه‌رمای شه‌رابه‌که‌ سه‌ری گه‌رم بوو، به‌ ده‌نگی به‌رزه‌وه به‌ کاهینه‌که‌ی وت: من ئاماده‌م که برۆم و ئه‌م کاره‌ی که وتت به‌

ئه‌نجامی بگه‌یه‌نم، چونکه من باوه‌رم به‌ ئاموون هه‌یه و مه‌حاله‌ بتوانم رینگا بده‌م خواجه‌کی تر جیگای ئاموون بگریتته‌وه، چونکه له‌و رۆژه‌وه که له‌دایک بوومه ئاموون ده‌په‌رستم.

کاهینه‌که‌ وتی: ئه‌گه‌ر تو ئه‌مشه‌و برۆیت و پیتویستی خۆت (ده‌ست به‌ ئاو گه‌یاندن) له‌ میحرابی په‌رستگای (ئاتوون)دا جیبه‌جی بکه‌یت من لیت خۆش ده‌بم و ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر لاشه‌که‌ت مۆمباییش نه‌کریت، له‌دوای مردن ده‌گه‌یه‌ته سه‌رزه‌مینیی به‌خته‌وه‌ری به‌خشی رۆژئاوا، چونکه هه‌رکه‌سیک بۆ ئاموون بریت ئه‌گه‌ر وه‌کو مه‌له‌وانه‌کانیش له‌ ده‌ریادا بخنکی، ده‌گاته سه‌رزه‌مینیی رۆژئاوا.

دوایی کاهینه‌که‌ له‌ تاو مه‌ستی خۆی رووی کرده‌ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌له‌ مه‌یخانه‌که‌دا بوون و وتی: ئه‌گه‌ر ئیوه له‌ ریی ئامووندا تووشی (قه‌تل)یش بن و دزی بکه‌ن و خانوو بسووتینن و هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی دزیوی تریش بکه‌ن، من ئیوه ده‌به‌خشم و ئه‌گه‌ر فیرعه‌ونیش بکوژن من لیتان خۆش ده‌بم.

کاتی‌ک که قسه‌ی کاهینه‌که‌ گه‌یشته‌ ئیره، مه‌ی فرۆشه‌که‌ واته شاگرده‌که‌ی کاپتا که مه‌یخانه‌که‌ی به‌رپوه‌ ده‌برد، له‌ کاهینه‌که‌ نزیک بووه‌وه و داریکی کیشا به‌ ته‌وقی سه‌ریدا، به‌جۆریک که کاهینه‌که‌ که‌وته سه‌ر زه‌وی و مه‌ی فرۆشه‌که‌ وتی: منیش ئه‌مه‌م له‌ به‌ر ئاموون کرد، چونکه ده‌زانم که ئاموون و توویه‌تی هیچ که‌سیک نابیت فیرعه‌ونی کوری بکوژیت.

موشته‌ریه‌کان هه‌موو قسه‌ی مه‌ی فرۆشه‌که‌یان سه‌لماندا، به‌لام له‌ به‌رئه‌وه‌ی لیدانی کاهین له‌وانه‌بوو که ئاکامی ترسناکی له‌پاش بیت، من و کاپتا وه‌کو موشته‌ریه‌کانی تر و امان به‌چاک زانی که له‌ مه‌یخانه‌که‌ برۆینه‌ ده‌روه‌.

(مه‌ریت) بۆ به‌ری کردنی من له‌گه‌لدا هات و کاتی‌ک که گه‌یشتییه‌ ناو ریره‌وه تاریکه‌که‌ی مه‌یخانه‌که‌وه ده‌ستم خسته‌ سه‌ر ده‌ستی و وتم: له‌ چاوه‌کانتیه‌وه وا ده‌رده‌که‌ویت که تۆش وه‌کو من ته‌نهایت و برات نییه‌، (واته‌ می‌ردت نیه‌) و من حه‌زده‌که‌م که رۆژیک تو به‌ کراسی مؤدیلی نویی ببینم و دلنیام

که تۆ له و کراسه دا جوان ده ببت. چونکه تۆ سکت بچووک و سافه و دهرنه په رپوه. (مهريت) دهستی منی لا نه برد و وتی: له وانه یه روژتیک ئەم کراسه له بهر بکه م و داوا له تۆ، که پزیشکی بکه م، که له باره ی هندی له ئەندامه کانی له شم رای خۆت دهریبری و پیم بلتی که ئایا له و ئەندامانه جوانترت له پیشه ی پزیشکیه که ی خۆت بینوه یان نا؟

ئێستا سه رگوزه شته ی من گه یشتو ته جیگایه ک که ده بی هندی شت بلیم که کاتیک چاوه کانی من ئەو شتانه ی بینی له تاو نه فرهت و بیزاریم ده له رزیم، به لام هیچ هۆیه کم بۆ پیشگرتن له و رووداوانه نه بوو. ده بی ئەو شتانه بلیم که تۆ، ئەو ئەو که سه ی له دوا ی مردنی من ئەم په رتو که ده خوینیه ته وه باوه ری پی ده که یت، چونکه پیشبینی ده که م که وه ک ئەم رووداوانه له سه رده می تۆشدا رووددهن و له بهر ئەوه ی که له سه ره تای ئەم کتیه دا باس م کرد، له جیهاندا هه موو شتیک ده گوێردی، جگه له نه فامیی جوړی مرۆف و هه تا دنیا بمیتیت سوود له نه فامیی خه لکی وهرده گیریت.

له ناوه راستی هاویندا (هورم هه ب) له سه رزه مینی (کوش) که که وتۆته باشووری میسه روه گه راپه وه. په ره سیلکه کان به هۆی گه رمای هه وا نه ده فرین و ده نگیان نه ده بیسترا و له گو ماوه کان، ئاو، بۆگه ن ده بوو و خه لکی له کاتی روژدا له ماله دهرنه ده چوون، مه گه ر ئەوانه ی که ناچار بوون له داره راکه ی به نده ری (ته به س) خه ربکی کارکردن بن، یان له بیابان کشتوکال بکه ن، به لام باخی ده وه مه نده کان هه میسه فیئک و پر له گول بوو و به رده وام له ئاو به ناو جوگه له کانی باخه که یان هاتوچۆی ده کرد.

له و هاوینه دا فیرعه ون به پیچه وانه ی ساله کانی تر له کۆشکی خۆی نه هاته دهره وه که بچیت بۆ میسه ری خواروو (سفلی) و سوود له هه وا فیئکه که ی ئەوی

وه ربگریت و له بهر ئەوه ی فیرعه ون بۆ کویتستان نه رویشت، هه موو زانیان که کاره ساتی گه وره رووددهن.

روژتیکان خه لکی (ته به س) هه والیان بیست که (هورم هه ب) هاتو ته وه له ماله کانیان هاتنه دهره وه بۆ ئەوه ی سه ربازه کانی فیرعه ون بیسن. ئەوان بینیان که له هه موو ئەو ریگیانیه ی که له باشووره وه بۆ ته به س ده هات سه ربازه ره ش پیسته کان به دهم و چاوی ته پ و تۆزاوییه وه به سه ر نیزه ی مسییه وه که به سه ر نیزه درێژه کانیان وه ئەدره وشایه وه، هاتنه ناو شاره وه. ره ش پیسته کان که چاو و ددانی سپیان هه بوو به سه رسوورمانه وه ده یانروانییه ده وره بهر و دیاروو که له بینینی گه وره یی و رازاوه یی شاری ته به س سه رسام ببوون.

له و کاته ی که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه (ته به س) هه وه که شتییه جه نگییه کانی فیرعه ونیش گه یشتنه که نارهی به ندهر و گالیسه که ی جه نگی و ئەسپیان له که شتییه کانه وه ده گواسته وه بۆ وشکانی و خه لکی بینیان که گالیسه که چیه کان و ئەو که سانه ش که تیماری ئەسپه کانیان ده کرد ره ش پیست یان خه لکی سه رزه مینی (شهردن) بوون^(۲).

ده بی ئامازه به وه بکه م که له سه ره تادا له میسه رگوێ درێژیان به گالیسه که جه نگییه کانه وه ده به ست و به ستنی ئەسپ به گالیسه که ی جه نگییه وه شتیه که بوو که له شه رده وه بۆ میسه رهات و ئەوساکه ره ش پیسته کانی و ده ک دانیشتووانی (شهردن) ته داوی کردنی ئەسپه کانیان گرته ئەستۆ. کاتیک که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه ناو شاره وه له کاتی شه و له چوار رییه کانی شاردا ناگری پاسه وانیان هه لکرد و ریگی رووباریان له باکوور و باشووره وه گرت. به جوړتیک که هیچ که سیک به بی ره زامه ندیی فه رمانده ی سوپای میسه ر نه یده توانی له ریگی نیله وه بۆ باکوور یان باشوور بچیت.

له و روژده دا که سه ربازه ره ش پیسته کان هاتنه ناو شاره وه خه لکی ئەوه نده په رتیشان بوون که کارگه کان و ناشه کان و دووکانه کان و داره راکه ی به ندهر

دهستیان له کارکردن هه‌لگرت و کاسبه‌کانی شار ئه و شتانه‌ی که هه‌میشه له‌به‌رده‌م دوو‌کانه‌کانیان دایان ده‌نا که سه‌رنجی کرپار رابکیشیت، بردیانه ژووره‌وه‌و ده‌رگای دوو‌کانه‌کانیان داخست و به‌تیر و قاییشی مسی پان ده‌رگا‌کانیان قایم کرد و مه‌ی فرۆشه‌کان و خاوه‌ن ماله گشتیه‌کان کۆمه‌لێ پیاوی به‌هیز و بی‌ته‌ربیتیان له لای خۆیان راگرت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر رووداویکی ناله‌بار روویدا، رینگا نه‌ده‌ن که مه‌یخانه و خانوه گشتیه‌که به‌رشالای پهل‌امارده‌ران بکه‌ویت.

خه‌لکی که له **ته‌به‌س** -دا ته‌نها له کاتی نااسایی بۆ رویشتنه‌ناو په‌رستگا کراسی سپییان له‌به‌رده‌کرد، جل و به‌رگی سپییان پۆشی و به‌ره و په‌رستگای ئاموون که‌وته‌ه‌ری که له راستیدا وه‌ک شاروابوو و بۆ باس کردنی فراوانیی په‌رستگای ئاموون هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌سه که خویندنه‌گی خانه‌ی ژیان یه‌کێک بوو له دامه‌زراوه‌کانی ئه‌و شوپنه.

ئه‌و رۆژه‌ی سه‌ربازه‌کان هاتنه‌ شاره‌وه و ده‌ست له کار هه‌لگیرا، ده‌نگ و باس بلاوبوووه که شه‌وی رابردوو میحرابی په‌رستگای ئاتوون که له‌گه‌ل ئامووندا رکه‌به‌ری ده‌کرد، پیس کرابوو و سه‌گیکی مردوویان فری دا‌بووه‌ ناو میحرابه‌که‌یه‌وه‌و سه‌ری پاسه‌وانه‌که‌یان له‌بناگوتوه بریبوو^(۳).

خه‌لکی به‌روواله‌ت به‌ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌ دلگه‌رانی خۆیان پیشان دا، به‌لام له ناخه‌وه هه‌موویان پێیان خۆش بوو، چونکه که‌س به‌رامبه‌ر به‌ خوی نوێ، که قسه‌ی سه‌یری ده‌کرد، سۆزی نه‌بوو و دیسانه‌وه هه‌ر ئه‌و رۆژه کاپتا وتی: گه‌وره‌م، که‌ل و په‌ل و که‌ره‌سته‌کانی پزیشکیی خۆت بخه‌ره به‌ر ده‌سته‌وه، چونکه من پێشبینی ده‌که‌م که له سه‌به‌ینیوه تا دوو سه‌به‌ی ده‌بی به‌شیوه‌به‌ک کاربکه‌ی که ده‌رفه‌تی نان خواردنیشته نابیت.

له‌و رۆژه‌دا که ره‌ش پێسته‌کان هاتن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بیستم (هورم هه‌ب) یش هاتوه‌ته‌وه رویشتم که بیبینم، به‌لام ده‌رکه‌وت که (هورم هه‌ب) له دوا‌ی

هه‌مووان، واته رۆژی دواتر دیته‌وه. ئه‌و شه‌وه سه‌ربازه ره‌ش پێسته‌کان له **ته‌به‌س** بوون، به‌بی ئه‌وه‌ی فه‌رمانده‌ی سوپا له‌وی ئاماده‌بیت و چه‌ند دوو‌کانیکیان تالان کرد و هێرشیان کرده سه‌ر چه‌ند مالتیکی گشتی، به‌لام پاسه‌وانه‌کانی سوپا میسری و سپی پێست بوون، ئه‌وانیان له‌به‌رچاوی خه‌لکی له سیداره‌دا، به‌لام ئه‌م سزایه قه‌ره‌بو‌ی زیانی خاوه‌ن که‌ل و په‌له‌کان و تووره‌یی خاوه‌ن ماله گشتیه‌کانی نه‌کرد.

رۆژی دوا‌یی (هورم هه‌ب) به‌ که‌شتیه‌کی جه‌نگی هاته ناو (**ته‌به‌س**) هه‌وه‌و من بۆ ئه‌وه‌ی بیبینم به‌ په‌له خۆم گه‌یاند به‌نده‌ر و له‌و باوه‌ره‌دا بووم که نه‌توانم به ئاسانی چاوم پێی بکه‌ویت، به‌لام هه‌ر که پێیان راگه‌یاند سینۆهه بۆ بینینی تو‌هاتوه، یه‌کسه‌ر فه‌رمانی دا بۆ ناو که‌شتیه‌که‌م به‌ین.

تا ئه‌و کاته ناوه‌وه‌ی که‌شتیه‌ی جه‌نگی میسریم نه‌دیوو، به‌لام کاتیک که چوومه ناو که‌شتیه‌که‌وه بۆم ده‌رکه‌وت که له نیوان که‌شتیه‌ی جه‌نگی و که‌شتیه‌ی بازرگانی جیا‌وازییه‌کی زۆر نییه، جگه له‌وه‌ی که‌شتیه‌ی جه‌نگی هه‌ندی که‌رسته‌ی تێدایه که بۆ مه‌به‌ستی هاویشتنی ئاگر به‌کار ده‌هێنراو چارۆکه‌کانی ره‌نگاو ره‌نگ و جوانن و پیش و دواوه‌ی که‌شتیه‌کانیان به‌ شیوه‌یه‌کی جوان رازاندبووه‌وه.

کاتیک که (هورم هه‌ب) م بینم ماسولکه‌کانی بازووی له جارن ئه‌ستورتر بوو و سینگی به‌ شیوه‌یه‌ک هاتبووه پیش که ده‌تگوت سینگی ژنه. (هورم هه‌ب) قامچییه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو که ده‌سکه‌که‌ی زیر بوو و ته‌وقه‌یه‌کی زیرین به‌سه‌ر سینگییه‌وه ده‌بینرا.

کاتیک که گه‌یشتمه به‌رده‌می ده‌ستم خسته سه‌ر ئه‌ژنۆم و داچه‌میه‌وه. (هورم هه‌ب) پیکه‌نی و وتی: سینۆهه (ابن الحمار)، له‌کاتیکه‌ی باشدا هاتیه‌ لام، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زۆر گه‌وره‌ی بوو منی ماچ نه‌کرد و منیش نه‌مویترا ماچی بکه‌م.

له تهنیشت (هورم هه‌ب) پیاویکی قه‌له‌و و کورته‌بالا ده‌بینرا که له بهر گه‌رمیی هه‌وا عاره‌قی کرد بوو و من نه‌مزانی کیتییه‌و، له ناکاودا به‌سه‌ر سوورمانه‌وه بینیم (هورم هه‌ب) قامچییه‌که‌ی خۆی، که نیشانه‌ی فه‌رمانده‌یی بوو، دایه‌ پیاوه‌که و ته‌وقه‌ زیترینه‌که‌ی له ملی ده‌رکرد و بۆ‌ئه‌وی درپژ کرد و وتی: ئەم ته‌وقه‌ زیتره‌ له مل بکه‌و له ئە‌مرۆ به‌دواوه‌ فه‌رمانده‌یی سوپای میسر له ئە‌ستۆ بگره‌ بۆ‌ئه‌وه‌ی خۆینی گه‌لی میسر به‌هۆی ده‌سته‌ پۆخ‌له‌کانی تۆه‌ پرژیت، نه‌ک به‌هۆی ده‌سته‌کانی من.

له‌ کۆنه‌وه‌ له‌گه‌ڵ شێوه‌ی قسه‌کردنی (هورم هه‌ب) ئاشنا‌بووم و ده‌مزانی که هورم هه‌ب ئە‌و شته‌ی که له‌ دلیدایه‌ ده‌یلت و رواله‌‌تسازنی ناکات و بیستبووم که ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ فه‌رعه‌ونیشدا به‌شێوه‌یه‌ک قسه‌ ده‌کات که هه‌ندێ جار وه‌ک ئە‌وه‌ بوو که لیتی تووره‌ بیت، به‌لام من له‌لای ئە‌و ریزه‌یه‌ر بووم و هه‌رگیز به‌ تووره‌یه‌وه‌ له‌گه‌ڵ مندا نه‌ده‌دا و وشه‌ی ناشیرینی به‌کار نه‌ده‌هیتا.

کاتیکی که قامچی و ته‌وقه‌که‌ی دایه‌ پیاوه‌ قه‌له‌و و کورته‌بالاکه‌، رووی کرده من و وتی: له‌به‌ر ئە‌وه‌ وتم له‌ کاتیکی باشدا هاتی چونکه‌ من ئاماده‌م بێم بۆ مالتی تۆ، من لهم (میزان) به‌دواوه‌^(٤) فه‌رمانده‌ی سوپای میسر نیم و ئە‌گه‌ر له‌ مالتی تۆدا هه‌سیریکم ده‌ست بکه‌ویت هه‌ز ده‌که‌م له‌سه‌ری بنووم و ماندویتی له‌ له‌شم ده‌ریچیت و له‌مه‌ زیاتر هاوده‌می ئە‌م شیتانه‌ نه‌بم.

دوایی ده‌ستی خۆی خسته‌ سه‌رشانی پیاوه‌ کورته‌ بالاکه‌و وتی: سینۆه‌ به‌ وردی پروانه‌ ئە‌م پیاوه‌ و باش بیناسه‌، چونکه‌ ئە‌م پیاوه‌ که‌سیکه‌ که له‌م میزانه به‌دواوه‌، چاره‌نووسی **ته‌به‌س**، به‌لکو میسریش له‌ده‌ست ئە‌ودایه‌، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی ئە‌و فه‌رمانده‌ی نوێی سوپای میسر و فه‌رعه‌ون له‌ جیاتی منی داناوه‌. چونکه‌ من به‌ فه‌رعه‌ونم وت شیت بوویته‌، به‌لام ئە‌گه‌ر تۆ به‌ باشی سه‌یری ئە‌م پیاوه‌ بکه‌یت تیده‌گه‌یت که فه‌رعه‌ون دیسانه‌وه‌ پیوستی به‌ من ده‌بیت.

فه‌رمانده‌ی نوێی سوپا که عاره‌قه‌ی لی ده‌تکایه‌وه‌، وتی: هورم هه‌ب له‌ من

تووره‌ مه‌به‌ تۆ خۆت ده‌زانی که من نه‌مده‌ویست جیگای تۆ بگرم، چونکه‌ من پیاوی شه‌ر نیم و له‌و باوه‌ره‌دام که بی ده‌نگی باخه‌که‌م و یاری کردن له‌گه‌ڵ ئە‌و پشیلانه‌ی که له‌ باخه‌که‌مدا هه‌مه‌، بۆ من له‌ بیستنی ده‌نگه‌ ده‌نگی مه‌یدانی شه‌ر خۆشته‌ره‌. به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه‌ی فه‌رعه‌ون منی کرده‌ فه‌رمانده‌ی نوێی سوپا، ناتوانم ریز له‌ ویستی ئە‌و نه‌گرم، به‌ تاییه‌ت له‌به‌ر ئە‌وه‌ی وتی نه‌ شه‌ر ده‌بیته‌وه‌ و نه‌ خۆینیش ده‌رژیته‌ سه‌ر زه‌وی، به‌لکو ئاموون خۆبه‌خۆ سه‌رنگون ده‌بیت و له‌ ناوده‌چیت.

هورم هه‌ب وتی: یه‌کیک له‌ خه‌وشه‌ گه‌وره‌کانی فه‌رعه‌ون ئە‌وه‌یه‌ که کاتیکی ئاره‌زووی له‌ شتیکی بیت، ده‌بینیت له‌ دنیای خه‌یالدا ئاواته‌که‌ی هاتووه‌ته‌دی و دوایی وا ده‌زانیت که ئە‌و شته‌ی بیری لی کردبووه‌وه‌ به‌ راستی جیبه‌جی بووه‌.

له‌ باره‌ی (ئاموون) یشه‌وه‌ ئە‌م هه‌له‌یه‌ی کردووه‌ و وا ده‌زانیت که به‌بی خۆین رشتن ده‌توانیت (ئاموون) سه‌رنگون بکات و خوای (ئاتوون)ی له‌ جیاتی دابنیت و له‌به‌ر ئە‌وه‌ی که ده‌زانیت تۆ پشیله‌کانت خۆش ده‌ویت و له‌ جه‌نگ بێزاری، ئە‌رکی له‌ ناو بردنی (ئاموون)ی به‌ تۆ سپاردووه‌، به‌لام من پیت ده‌لیم که به‌بی خۆینرشتن ئە‌م کاره‌ ناکریت و تۆ ده‌بی کۆمه‌لکی زۆر بکوژی بۆ ئە‌وه‌ی بتوانی خوا (ئاموون) سه‌رنگون بکه‌ی، به‌لام ئە‌و خۆینانه‌ی که ده‌رژیت له‌به‌ر ئە‌وه‌ی هی تۆ نییه‌، زه‌ره‌ر ناکه‌یت.

له‌ دوای ئە‌م قسه‌یه‌ (هورم هه‌ب) به‌ جوړیک له‌پی ده‌ستی به‌ پشتی پیاوه‌که‌دا کیشا، که ئە‌و داچه‌مییه‌وه‌ و دوایی به‌ منی وت: با له‌ که‌شتییه‌که‌ بچینه‌ ده‌ره‌وه‌.

کاتیکی که ده‌مانه‌ویست له‌ که‌شتییه‌که‌ بێینه‌ ده‌ره‌وه‌ ئە‌و سه‌ربازانه‌ی له‌وی دانیشتبوون هه‌لسان و نه‌یزه‌کانیان لابرد ناو سلاوویان له‌ هورم هه‌ب کرد و ئە‌ویش به‌ سه‌ربازه‌کانی وت: من خواحافیزیتان لی ده‌که‌م، به‌لام دلنیابن رۆژیک دیت که ده‌گه‌ریمه‌وه‌ لاتان و تا ئە‌و رۆژه‌ی که نه‌گه‌راومه‌ته‌وه‌ گوێرایه‌لی ئە‌م

پیاوه بن که فرماندهی تازه تان و ریک و پیکیی خوتان بیارین، نه گهرنا له دواي ئه وهی که گهرامه وه ئه وهنده به دار و قامچی به پشتتاندا ده کیشم که گوشتی له شتان پارچه پارچه لی بیتته وه.

سه ریازه کان پیکه نین و هورم هه ب وتی: که ل و په له کهم له که شتی ناهینمه دهره وه، چونکه ده زانم که لیتره پاریزراوتره. دوايي دهستی له گهردنی من کرد و وتی: سینۆهه ئه مشه و حه ز ده کهم خۆم سه رگه رم بکه م.

وتم: له م شاره مه یخانه یه که هه یه که ناوی (کلکی تیمساح) ه و خواردنه وه یه کی بۆن خو شی هه یه، که له هه یچ شوینیک ته نانه ت له بابل و کریتیش هاوتای ئه و شه رابه ده ست ناکه ویت، به لām به هیزه و ده بی ده ست له زۆر خواردنه وه ی بیاریزی. ئایا حه ز ده که یه ت بۆ ئه وئ برۆین و ئه م شه رابه بنۆشینه وه؟

هورم هه ب وتی: به لئ حه ز ده که م بۆ ئه و مه یخانه یه بچین.

وتم: که واته فرمان بده دهسته یه که سه ربا ز بۆ پاریزگاری تو و پاراستنی هیمنی برۆن بۆ مه یخانه که.

له گه ل ئه وه شدا که هورم هه ب ئیتر فرمانده ی سوپا نه بوو، به لām به شیوه یه که فرمانی به سه ر فرمانده نو بیه که کرد، که ده تگوت هیشتا ئه و پیاوه له ژیر دهستی ئه ودا خزمه ت ده کات و پی و ت: که م ه لئ سه ربا زی باوه ر پیکرا و بنیریتنه مه یخانه ی (کلکی تیمساح) بۆ ئه وه ی ئه مپۆ و رۆژه کانی تر ئاگایان له و مه یخانه یه بی ت و نه هیلن له وئ ئاژاوه روو بده ت.

من به دهر کردنی ئه م فرمانه رازی بووم، چونکه وام بیر ده کرده وه که نه گه ر کاره ساتی دلته زین روو بده ت، مه یخانه ی (کلکی تیمساح) یه که یکه له و جینگایانه ی که له پیش شوینه کانی تر ده که ویتته ژیر شالاوی خه لکانی تالانچی. چونکه هه مو که سی ده زانی که له پشت ئه و مه یخانه یه هه ندی جیگای لییه که ناوه ندی مامه له ی ئه و که سانه یه که دزی له گوژی مردووه کان ده که ن، یان زی و

پاره ی دزراو له وئ له ناو خو باندا به ش ده که ن.

ئه م نه یئیه که هه ندی خه لکی پییان ده زانی و له وانه بوو له کاتی روودانی کاره ساتی ناله باردا په لاماری مه یخانه یان بده یه و زیانیکی زۆر له کاپتا بکه و تابه، به لām له دواي ئه وه ی که هورم هه ب فرمانی دا که دهسته یه که سه ربا ز پاریزگاری له و مه یخانه یه بکه ن، ئه و مه ترسیبیه ش نه ما.

من رینوما یی (هورم هه ب) م کرد و برده م (کلکی تیمساح) و له یه که یکه له ژوو ره تاییه تیییه کان دام نیشانده و (مه ریت) خواردنه وه ی تاییه تی بۆ هینا و (هورم هه ب) به یه که هه ناسه هه لئ یقوراندو کوکی، به لām له دواي چه ند ساتیکی تر داوای کرد پیاله یه کی تر له و شه رابه ی بۆ به یین.

مه ریت جاریکی تر په یمانه یه که له و نو شینه وه یه ی بۆ هینا و ئه ویش خواردییه وه به منی و ت: ئه م ژنه جوانه، ئایا له گه ل تو دا دو ستایه تی هه یه؟ و تم: دو ستایه تی من له گه ل ئه م ژنه ها ورپییه تی ئاساییه و لایه نی تاییه تی نییه.

چاوه روانی ئه وه بووم که (هورم هه ب) دهستی خو ی له سه ر دهستی مه ریت دابنیت، به لām ئه و به ئه ده به وه ژنه که ی ئیزن دا و له دواي ئه وه ی که رویش ت به منی و ت: سینۆهه سه به ینی رۆژیکه که له **ته به س** خوین ده رژی ت، چونکه فیعه ون بریاری داوه خوا یه که ی خو ی جینشین ئاموون بکات و من له به ر ئه وه ی فیعه ونم خو ش ده ویت پیشم له م بریاره ی نه گرت، چونکه ده مزانی که نه گه ر نه مه یشتایه، فیعه ون به شیوه یه که دلگران ده بوو که له وانه بوو له داخا بریت و تو ده زانی من که سی کم که له بیابان له کاتیکدا که فیعه ون جینشین بوو، به ئاماده بوونی تو، ئه وم به کراسه که ی خو م دا پۆشی بۆ ئه وه ی سه رمای نه بی ت و هه ر له و کاته وه خو شه ویستی ئه م پیاوه چووه ته ناو روحی منه وه.

به لām له به ر ئه وه ی که ده زانم هه لئ یسته که ی فیعه ون بۆ گو زینی خوا، ده بی تته هو ی خو ئی پی، و از م له فرمانده یی سوپا هینا، بۆ ئه وه ی من له رشتنی خو ئینی

خه لکی بهرپرس نه بم، چونکه ده زانم که نه گهر هم نه رکهم بخستایه ته نه ستوی خوم، له داهاتوودا خه لکی میسر نه فره تیان لی ده کردم.

سینوهه.. له و کاته وه که من و تو له سووریا له یه کتر جیابوینه ته وه، تاویکی زور به به سته ری^(۵) نیلدا تیپه ریوه و چنده ها جار هم رووباره لافاوی لی هه لساوه و وشکانییه کانی به نیشته نیی ئاو داپوشیوه. ههروه ها له م ولاته شدا کاره ساتی زور روویدا. له وان به فره مانی فییره ون سه فرم کرد بو باشووری ولات بو نه وهی هه موو سه ربا زگه کان هه لوه شینمه وه و سه ربا زه ره ش پیسته کان بهینم بو ته بهس و ئیستا هیچ یه کیک له شاره کانی باشووری میسر سه ربا زی نییه و سه ربا زگه کان چولن. هم کرده ویه له سووریا ش دووپات ده بیته وه و بی گومان گه لی سووریا ش ده ست به راپه رین ده کهن و نه و کاته له وانه یه فییره ون هه ست به شیتایه تیی خوی بکات و بزانیته که نابیت ولات به بی سه ربا ز به ریوه بیات.

له و کاته وه که فییره ون بریاری داوه که به پیی فره مانی خوایه که ی کاربکات، چی تر له کانگه کانی میسر شتی به بایه خ دهرناهیندریت، چونکه ده لیت تازاری به نده کان مه دن و نه وانه ی که تمه لن و له کانگه کار ناکهن قامچیان لی مه دن. من نه گهر چی سه ربا زم و کارم به خوایه کانه وه نییه، به لام بو خوایه نوییه که ی فییره ون نیگه رانم، چونکه ده بینم که هم خوایه به ته مایه به خوین ریژی جیی خوایه که ی پیشوو بگریته وه و من سه رم له کاری خوایه کان دهرناچیت، به لام نه وه ده زانم که خوا بو نه وه دروست بووه که خه لکی به خته وهر بکات، نه ک خوینیان بریتیت و له رووی رامیارییه وه من له گه ل بریاره که ی فییره ون-دام، به لام نه ک به و شیوه یه ی که نه و ده یه ویت ناموون سه رنگون بکات.

سوودی بریاره سیاسییه که ی فییره ون له وه دایه که (ناموون) له بهر نه وهی له میژه له میسر دا خوایه تی ده کات، زور قه له و بووه و بووه ته خاوه ن زهوی و زار و

تاکستان (رهز) و میگهل و ناشی زور و کاتیک که فییره ون نه و خوایه ی سه رهنگون کرد هه موو سامانی خوا (ناموون) به فییره ون ده بریت، به لام هم کاره به م شیوه یه ی که فییره ون ده یه ویت به نه نجامی بگه یه نیت ده بیته هوی کوژرانی هه زاره ها که س و کاول بوونی (ته بهس) یش.

وتم: هورم هه ب من له راستیدا رام له گه ل سه رنگون کردنی (ناموون) ه، چونکه ناموون خوایه کی چا وچنوک و بی به زه بییه و دژی تازادی خه لکییه و نه ونده به هوی کاهینه کانی خویه وه خه لکیان له نه زانیدا هیشتوته وه، که له م ولاته دا هیچ که سیک ناتوانیت شتیک تی بگات و نه گهریش تی بگات توانای دهرپینی نییه، چونکه کاهینه کان یه کسه ر له ناوی ده بن و خه لکی به رده وام له ناموون ده ترسین، به لام ناتوون خوایه کی بی ته ماح و ناشتی دوست و تازادیخوازه و ده یه ویت خه لکی له ترس رزگار بکات.

هورم هه ب وتی: من له گه ل بوچوونه که ی تودا نیم و نه و خوایه ی که خه لکی ترسیان لینی نه بیت به مه ترسیداری ده زانم، چونکه گه ل به بی ترس به ریوه ناچیت و خوی نوی له بهر نه وهی میهره بان و تازادیخوازه و ناشتی ده ویت، بو گه لی میسر له خوایه که ی پیشوو مه ترسی زیاتره، به لام سه باره ت به پیویستی سه رنگون کردنی ناموون، له گه ل بوچوونه که ی تودام و ده لیم هم خوایه ده بیت له ناویچیت، به لام نه ک به م جوړه ی که فییره ون ده یکات، نه گهر فییره ون جیبه جی کردنی هم کاره ی به من بسپاردایه، من به شیوه یه ک خوا (ناموون) م له ناوده برد که ته نانه ت خوینی یه ک میسریش نه ریت.

پرسیم: تو چیت ده کرد؟

وتی: من شه ویک به نهینی له سه رتاسه ری میسر و به بی نه وهی کاهینه کانی په رستگای ناموون هه سستی پی بکه ن، هه موو کاهینه پله یه که کانی (ناموون) م ده کوشت و کاهینه کانی تریشم بو کارکردن دهنارده کانگه کان، به شیوه یه ک که سبه یینی روژی دواپی کاتیک که خه لکی له ماله کانیا ن دینه دهره وه، یه ک

کاهینیشیان نه ده بیینی و بهم جوړه ناموون له ناو ده چوو، چونکه دهسه لاتنی ناموون به کاهینه کانیه وه بهنده و کاتیک ناموون کاهینی نه بیت دهسه لاتنی نامیتیت. خه لکیش دواى ئه وهی که ده بینن خویان نییه، ئیتر هر خویاه کی تریان ناراسته بکهی ده پیه رستن، چونکه عه قلی ئه وان توانای لیکدانه وهی جیاوازی نیوان خویاه ک و خویاه کی تری نییه.

به لام له بهر ئه وهی فیرعه ون ده یه ویت ئه م کاره به ئاشکرا ئه نجام بدات، ئه مړو له **ته بهس** و زوړبهی شاره کانی میسر هه موو مندالیک ده زانیت که فیرعه ون به ته مایه ناموون له ناویات. بزیه کاهینه کان خه لکیان له په رستگاکانی **ته بهس** و شاره کانی تر کوکړدو ته وه و هانیان ده دن به رگری بکه ن و خه لکی به هوی دنه دانی کاهینه کان خوړاگر ده بن و خوین ده رژیته.

له دواى ئه م قه سه یه هورم هه ب داواى په میانه یه کی تر شه رابی (کلکی تیمساح) ی کرد و خوار دییه وه و خوار د نه وهی سییه م سه رخوشی کردو سه ری خسته سه ر دهسته کانی و بو به دبه ختیى گه لی میسر که ده بوونه قوربانیی ئه و شه ره گریا. ویستم پیتش له گریانه که ی بگرم، به لام سه یرم کرد خه وی لى که و تووه.

۱- بخوور: بریتی بوو له گیایه ک یان تووی رووه کیک که له بهر بوونی خوشی له په رستگا و له ماله کانداهیان سو تاند - وەرگپړ.

۲- شهردن: جیگایه ک بوو که ئیستا لیبیای پین ده لئین - وەرگپړ.

۳- له فارسیدا ده لئین سه ریان له م گوئییه وه بو ئه و گوئییه ی بریبوو - وەرگپړی کوردی .

۴- میزان که ئه مړو ئیمه ته رازووی پین ده لئین، له میسری کون به کاتزمیتری ئاویان ده گوت و وهک چون ئیمه ده لئین له م کاتزمیره به دواوه، میسرییه کان ده یانگوت له م میزانه به دواوه - وەرگپړ.

۵- بهسته ر: جیگا - لیره دا مه به ست رووی ئه و زه وییه نزمه یه که ئاوی نیلی به سه ردا تییده په ریت - وەرگپړی کوردی.

کوشتار له ته بهس

ئو شهوه له ژووره تايه تيبه که ی مه یخانه که پاريزگاريم له هورم هه ب کرد، چونکه نه گهر به جيم بهيشتايه و پرؤيشتمايه، له وانه بوو فه رمانده ی نوئی سوپای میسر هه وئی کوشتنی بدایه. به لام له هۆلی گشتیی مه یخانه که تا به یانی دهنگی پیکه نین و هه راو هوربای ئه و سه ربازانه ده هاته گوی که پاسه وانی مه یخانه که بوون، چونکه کاپتاو شاگرده که ی له بهر ئه وه ی که ده یانزانی کاره ساتی ترسناک رووده ات، خواردن و ناوی جو یان ده دایه سه ربازه کان بوئوه ی دو ستایه تیبیان بو لای خو یان رابکیشن.

له و شه وه دا نه ک هه ر من نه نوو ستم، به لکو له شاره که شدا هیچ که سیک جگه له ئه فسه ر و سه ربازه کانی فی رعه ون، نه نوو ستن و دوایی بو م ده رکه وت که خودی فی رعه ونیش له و شه وه دا به خه به ر بووه. چونکه خه لکی له وه تیگه یشتبوون که سه بنی رۆژتیکی گه وره ده بیت له ژیانی دانیش توانی **ته بهس** و به مه زنده یه کی زۆر له نیوان سوپای میسر و خه لکه که، که له ناو په رستگای ئاموون و له بهر ده میدا کو ببوونه وه، شه رتیکی گه وره رووی ده دا.

کاهینه کانی په رستگه ئه و شه وه قوربانیبیان کردو نان و گوشتیان دا به ئه و که سانه ی که له وئی بوون و به ده نگیی که به رز ها واریان ده کرد، که من له هۆده که ی خو مه وه (له مه یخانه که) گویم له ده نگیان بوو. کاهینه کان جار به جار ناوی ئاموونیان ده هینا و ده یانگوت هه ر که سیک له ریگای ئامووندا خو ی فیدا بکات، بی گومان به به خته وه ری هه می شه یی ده گات.

من دلنیا بووم که نه گهر کاهینه کان هانی خه لکیان نه دایه، ئه و رۆژه و

رۆژه کانی تریش خوین نه ده رژا، چونکه نه گهر کاهینه کان ته سلیم بوونایه، فی رعه ون له به رئه وه ی ناشتی خواز بوو و رقی له خوین رشتن بوو، نازاری بی نه ده گه یانندن و هیچ دوور نه بوو به شیک له زتی و پارو زه و بیه کانی ئاموونی بدایه به و کاهینه، بوئوه ی باقی ماوه ی ته مه نیان به ئاسووددی بیژین به لام نه گهر که سانیک و راهاتبیتن که خاوه ن ده سه لات و ده و له مه ند بن، به جو ریک دلئ پیوه ده به ستن که له پیناوی مانه وه ی ئه و ده سه لات و سامانه، له گیانی خو شیان ده بوورن.

کاهینه کان ده یانزانی که نه گهر شه ر ده ست بی بکات بی گومان ده بیته هۆی ئه وه ی که خه لکی به سه ختی رق له فی رعه ون هه لگر، چونکه نه گهر شه ر ببوایه سه ربازه ره ش پیسته کان خه لکیان قه تل و عام ده کرد. نه گهر چی به هۆی ئه م خوین ریژییه وه په یکه ری ئاموون سه رنگون ده کرا، به لام په یانی خوین به شتیه که ئاموونی له دلئ خه لکیدا پایه دار ده کرد، که هه رگیز ئه و خوا به له بیر نه ده کرا و هه تاهه تايه نه فره تیان له فی رعه ون ده کرد که بوچی سه ربازه وه حشییه ره ش پیسته کانی به ردا وه ته گیانی گه له که ی خو ی، واته میسر یه سپی پیسته کان.

له راستیدا کاهینه کان ئومیده وار بوون که به هۆی به رگری کردن و قه تل و عامی خه لکی، خوا ی ئاموون به نه مری بی پیته وه، نه گهر چی په یکه ره که ی سه ره و نگو م بکریت و په رستگاکه ی دا بخریت.

کاتییک رۆژ بووه وه گه رمای خو ر له ماوه یه کی که مدا ناسازگاری هه وای شه وی له ناو برد و له و کاته دا له چوار رییه کان و مه یدانه کانی شاری **ته بهس** نه فی ریان لیدا و چند جار چییه ک له مه یدانیکه وه بو مه یدانیکه تر ده رۆیشتن و له سه ر پاپیرو سه کان فه رمانی فی رعه ونیان ده خوینده وه و ناو ه روکی فه رمانه که ئه وه بوو که ئاموون خوا به کی درۆیینه و ده بی سه رنگون بکریت و هه تاهه تايه نه فره تی لی بکریت و هه موو په رستگاکانی ئه م خوا به درۆزنه له میسری سه روو و خواروو

و ههروهها هه موو زهوی و مهرو و مالآت و بهندهو زیرو و پارهو مسی ئهو خوایه دهکه ویتته ژیر دهسه لاتنی فیرعهون و خوایهکی ئهوکه (ئاتوون)ه. ههروهها له مهو بهدوا ههژارهکان دهتوانن لهو کانیاوانهیی که له رابردوودا هی خوایه درۆزنهکه بووه، خوڤیان بشۆن و له ئاوی ئهوکانیبانه بخۆنهوه و فیرعهون ئهو زهوی و زارانه دهداته هه موو ئهو کهسانهیی که زهوییان نییه، بوئهوهی به شوکرانهی خوایهتی (ئاتوون) کشتوکالی تیدا بکهن.

کاتییک که ئه م فهرمانه له بهرامبهر په رستگای ئاموون دهخویندرایهوه، خه لکی سه ره تا بیدهنگ بوون بوئهوهی بزائن فیرعهون له فهرمانهکهی خویدا چی ده لیت و کاتییک فهرمانهکه گه یشته ئهوهی که هه موو په رستگاکان و زهوی و زارو مهرو مالآت و... ی ئاموون له لایهن فیرعهون و خوایهکه یهوه دهستی به سه ردا دهگیردیت، کاهینهکان دهنگیان بهرز کردهوه خه لکیش به چاو لی کردنی ئهوانهوه به جوړیک هاواریان دهکرد که دهتگوت بهرد و خستی خانوهکان و شه قامهکانیش له گه لیاندا هاوار دهکن.

سه ربازه ره شهکان که چه زیان له رهنگی سپی و سووره و رهنگی سوور و سپیان له دهم و چاودابوو، کاتییک گوئیان له دهنگی هاواریان بوو ترسیان لی نیشته و چاوه سپییهکانیان به ترس و له رزهوه ده پروانییه دهووبه، چونکه ده یانزانی که ئه گه رچی ژماره یان زۆره، به لام ئه گه ر خه لکی **ته بهس** په لاماریانی بدایه ده کوژران.

خه لکی ئه وهنده به قایم ده یان شیراند که نه یان توانی گوئی بیستی به شهکانی کوئیایی فهرمانهکهی فیرعهون بن و نه یانزانی که فیرعهون بریاری داوه که ناوی نه فرته لی کراوی ئاموون بگوژدیت و ناوی خوئی گوژیوهو کردوویه تییه (ئه خناتوون) واته (خۆشه و بیستی ئاتوون).

کاتییک ئهو فهرمانه یان له بهردهم په رستگهی ئامووندا دهخویندوه من لهوئی نه بووم و به سه رهاتی رووداوه که م دوایی بیست، به لام خه لکی به جوړیک

هاواریان دهکرد که دهنگیان ده گه یشته (کلکی تیمساح) و هورم هه ب له دهنگی خه لکی به خه بهر بووهوه هه لساو دانیشته و وتی: سینۆهه، شه رابه کهی دوینی شهو داتپیم به هیز بوو و تا سبهینی نووستم.

(هورم هه ب) به هوئی بیستنی دهنگی هاوار و ناو هیئانی ئاموون له لایهن خه لکییهوه، رووداوهکانی رابردووی، که له کاتی مهستی و خهودا فهرامۆش ده کریت، هاتهوه یاد و بهرچی کهوت و منیش له دواییهوه رویشتم و له ژووره کهوه به رهوه هوئی مه یخانهکه چووین و بینیم سه ربازهکان که شهوی رابردوو زۆریان خواردبووهوه، به هوئی سه رخووشییهوه له گوشه یه کدا کهوتبوون و هیشتا له خهوه لنه ستابوون.

هورم هه ب سه ری خسته ناو ته شتیکی پرله ئاوی سارد بوئهوهی خه و الووییه کهی شهوی رابردووی نه میتیت و دوایی گوژه یه ک بیره و نانیتی له مه یخانه که هه لگرت و له کو لانه چۆله کانهوه به رهوه په رستگهی ئاموون بهرچی کهوتین.

کاتییک که گه یشتینه نزیک په رستگا، پیاوه کورته بالاو قه لئه وه کهی فهرماندهی نوئی سوپابوو و (پیت ئاموون) یان پیتی دهگوت، به سواری که ژاوه که یهوه به سه ربازهکانی وت: ئهی سه ربازهکانی سه رزه مینی (کوش) و، ئهی نه به ردهکانی ولاتی (شهردن)، فیرعهون فهرمانی داوه که ئه م ئاموونه نه فرته لی کراوه سه رنگون بکهن و من به لیتان دهدهمی که پاداشتی خو تان وهرده گرن.

له دوای ئه م وتهیه، فهرماندهی نوئی سوپا. وهکو بلئی کوئیایی به ئه رکی خوئی هیئانی، له که ژاوه که ییدا راکشاو به هوئی گه رم بوونی ههوا بهندهکان باوه شتیان دهکرد. لهو کاته دا سه ردهستهکان فهرمانیان به سه ربازهکانی خو یان دا که ئامادهی هه لمهت بردن بن، من و (هورم هه ب) له جیگایه ک بوین که له بهرامبهر په رستگا بوو و هوئی یه کهمی په رستگا که مان به باشی ده بینی و

سه‌یرمان کرد پرّه له پیاوانی سپی پۆش و ژن و مندال و هه‌ندیک له منداله‌کان هیشتا له‌خه و هه‌لنه‌ستابوون و، دیاربوو که هه‌موویان شه‌و، له‌به‌رده‌م په‌رستگا یان له هۆله‌که‌یدا نووستبوون.

له ناکاو سه‌ریازه ره‌شه‌کان که ده‌م و چاوی خو‌یان ره‌نگ کردبوو که‌وتنه‌ری و گالیسکه جه‌نگییه‌کان به‌ره‌و‌پیش چوون و ویستیان بچنه ناو په‌رستگای ئاموونه‌وه. سه‌ریازه‌کان به‌پاژنه‌ی نه‌یزه‌کانیان خه‌لکیان له‌سه‌ر ریگای خو‌یان دوورده‌خسته‌وه، تا گه‌یشتنه ده‌رگای په‌رستگه‌که، به‌لام کاتیک که گالیسکه‌کان ویستیان به‌ره‌و ناو په‌رستگه‌ بچن، خه‌لکه‌که به‌ده‌نگی به‌رز هاواریان کرد ئاموون و، به‌یه‌ک جوولانه‌وه به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه و له‌به‌ره‌وه‌ی نه‌یاندته‌وانی له‌گه‌ل سه‌ریازه ره‌ش پیسته جه‌نگ دیده‌کاندا شه‌ر بکه‌ن، خو‌یان خسته ژیر گالیسکه‌کانه‌وه و به‌شیوه‌یه‌ک به‌لاشه‌کانی خو‌یان ریگیان به‌ست، که گالیسکه‌کانیان وه‌ستاند و ئه‌سپه‌کان ترسان و ده‌ست و پییان له‌ ده‌داو قیژه‌ی ژن و مندال ده‌گه‌یشتنه ئاسمان.

خه‌لکی به‌را‌ده‌یه‌ک له‌ تووره‌ییدا ده‌خروشان که ئه‌گه‌ر سه‌ریازه‌کان تا دوایین که‌سپیش ئه‌وانیان بکوشتایه ده‌ستیان له‌ به‌رگری کردن هه‌لنه‌ده‌گرت، به‌لام ئه‌فسه‌ره‌کان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ده‌یانزانی فی‌عه‌ون دووپاتی کردۆته‌وه که خو‌ین نه‌رژیت فه‌رمانی پاشه‌کشه‌بان دا. کاتیک خه‌لکی بینیان سه‌ریازه‌کان و گالیسکه‌کان پاشه‌کشه‌ ده‌که‌ن، یان له‌به‌ره‌وه‌ی هه‌ندیکیان کوژراو و بریندار ببوون، هاواری شادییان ئاسمانی هه‌تایه له‌رزه.

من و هورم هه‌ب که ئه‌م رووداوانه‌مان ده‌بینی سه‌یرمان کرد ئه‌فسه‌ره‌کان له‌ که‌ژاوه‌ی فه‌رمانده‌ی سوپا نزیک بوونه‌وه و پییان وت: ئه‌ی (پپیت ئاموون) ئیمه به‌بج خو‌ین رشتن ناتوانین به‌ره‌و‌پیش برۆین و فی‌عه‌ونیش و تووبه‌تی نابج خو‌ین برژیت... که‌واته چاری ئیمه چیه.

فه‌رمانده‌ی سوپای میسر که سه‌رنجی دابوو فی‌عه‌ون ناوی خو‌ی گو‌ربوه،

ئه‌ویش ویستی ناوی خو‌ی بگو‌ریت و وتی: من (پپیت ئاموون) نانا‌سم به‌لکو ناوی من (پپیت ئاتوون)ه، واته ئه‌و که‌سه‌ی که له‌لایه‌ن ئاتوونه‌وه به‌ره‌که‌تی به‌سه‌ردا ر‌ژاوه.

یه‌کێک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپا که قامچییه‌کی زی‌رینی به‌ده‌سته‌وه بوو و فه‌رمانده‌ی هه‌زار سه‌رباز بوو وتی: من نه‌ کارم به‌ ئاتوونه و نه‌به ئاموون و نه‌ به‌وانه‌ش که به‌ره‌که‌تیان لیتی ده‌ست که‌وتووه، به‌لکو ده‌پرسم چاری ئیمه چیه و ئایا ده‌بج په‌رستگای ئاموون بگرین یان نا؟

فه‌رمانده‌ی سوپا وتی: هه‌ر جو‌رێک که فی‌عه‌ون فه‌رمانی داوه و هه‌ها بکه‌ن و له‌به‌ره‌وه‌ی و تووبه‌تی خو‌ین نه‌رژیت ئیوه‌ش به‌بج خو‌ین ر‌ژیتی ده‌ست به‌سه‌ر په‌رستگه‌دا بگرن و هه‌یکه‌لی ئاموون سه‌رنگون بکه‌ن.

له‌ کاتیکدا که له‌ ته‌نیشته‌که‌ژاوه‌ی فه‌رمانده‌ی سوپاوه راو‌تیژی جه‌نگی ده‌کرا، خه‌لکی به‌ردی زه‌ویی هه‌وشه و شه‌قامه‌کانیان هه‌لده‌که‌ند و به‌ره‌و ره‌ش پیسته‌کانیان هه‌لده‌داو یه‌کێک له‌ به‌رده‌کانیان ده‌ستی ئه‌سپێکی فه‌رمانده‌یان شکاند که به‌ که‌ژاوه‌که‌وه به‌سترا‌بوو و یه‌کێکی تریش چاو‌تیکی ئه‌سپه‌که‌ی کو‌یر کردو (پپیت ئاتوون) کاتیک که بینی ئه‌سپێکی کو‌یر و شهل کرا، تووره‌ بوو و له‌ که‌ژاوه‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌و سواری یه‌کێک له‌گالیسکه‌کان بوو و فه‌رمانی دا هه‌رش به‌نه‌سه‌ر په‌رستگا.

کاتیک گالیسکه جه‌نگییه‌کان که‌وتنه‌ری شو‌فی‌یری گالیسکه‌کان و ئه‌و سه‌ربازانه‌ی که تیییدا بوون خه‌لکیان به‌رزده‌کرده‌وه و یه‌کسه‌ر به‌ده‌وری گالیسکه‌که‌وه په‌تیان له‌ قورگیان ده‌خست و ده‌یانگوت به‌م شیوه‌یه ره‌چاوی فه‌رمانی فی‌عه‌ون ده‌کریت، چونکه خو‌ین نارژیت و ئه‌و که‌سه‌ی که ده‌خنکیندریت خو‌ینی له‌ نایه‌ت. سه‌ریازه ره‌ش پیسته‌کان که‌وانه‌کانیان ده‌چه‌مانده‌وه و په‌لاماری قه‌ره‌بالغییه‌که‌یان ده‌داو هه‌ر که‌سپێکیان ده‌ست بکه‌وتایه به‌هه‌ر دوو ده‌ست ده‌یانخنکاند.

من و هورم هه ب به نه فـره ته وه روانيمان كه نه وان ته نانه ت ژن و منداله كانيشيان ده خنكاند خه لكي له هه موو لايه كه وه به ردیان له سه ربازه كان ده گرت و نه وانيش هه وليان ددها كه به قه لغانه كان خويان بياريزن و هه ر نه وه نده كه رهش پيستيتيك ده كه وته ده ست خه لكه وه له به ك ساتدا كه رت كه رتيان ده كرد. (هورم هه ب) كه گوزه به ك خوار دنه وهی به دهسته وه بوو و نانه كه ی به پشتيبه وه كرد بوو چوه سه ر به كيك له هه يكه له كانی به رامبه ر په رستگا، كه له شی وهك شير بوو و سه ری وهك قوچ بوو بوئه وهی مه يدانی شه ره كه به باشی ببينيت و دهستی به خوار دنی نانه كه ی كرد و هه ندی جار گوزه کی تا وجوه كه ی لی دسه ندم و قومیکي ليده دا.

(پييت ناتون) له پيشه وهی سه ربازه كانی خو ی تیده كوژا په رستگا كه دا گیر بکات. به لام به بوئه ی به رگری به هیزی جه ماوه ر پتی نه ده كرا. له كه ناری كه ژاوه كه ی نه و ميزانه كه ی (كاتژمیری ناوی) ناوی تیا نه ده ما و تیده گه یشته كه كات به خیرایی تیده په ریت.

له و كاته دا بیستم كه چند سه ربازيكي بانگ كرد و نه وانی هینایه نزيك كه ژاوه كه په وه و تی: من له مال وه پشيله ميپه به کی جوانم هه به كه نه مړو ده زيت و ده بی بگه ريمه وه بو مال و داوا له ئیوه ده كه م كه هه رچی زووتره نه م په رستگایه داگیر كه ن و بتی ناموون تيك بشكینن. نه گه رنا سویند بیت به ناتوون ملوانكه ی زیری گه ر دنی هه مووتان لی ده كه مه وه و ده سکی قامچیه كاتنان ده شكینم.

نه فسه ره كانی له شكر تیگه یشتن كه نه گه ر په رستگا كه نه گرن له كار ده خرین، بو به سه ربازه كان خو یان كوژده وه و له سه ر شیوه ی هونه ری سه ربازی فه رمانی هیرشيان پیدان. له م ميزانه به دو اوه ئیتر كه س ره چاوی فه رمانی فی رعه ونی نه ده كرد كه نابیت خوین برژیت. به لكو سه ربازه ره شه كان نه یزه كانی خو یان به سکی پیا و ژن و مندالدا ده كرد و نه یزه كانیان به خوینی نه و خه لكه سوور

كرد و نه وه نده خوین له به رده م په رستگا دا رژا كه سه ربازه رهش پيستته كان له ناو نه و خوینه دا ده خلیسكانه وه و ده كه وتنه سه ر زه وی. به لام هه ر كه سیک كه ده كه وت به كسه ر ده كوژرا و كاتيك كاهینه كان ببینیان سه ربازه كان ده ستیان به هیرشپکی سه خت كر دوه، ده رگا كانی هاتنه ده ره وهی په رستگه ی ناموونیان كر دوه و خه لكي به ترس و له رزه وه هه لها تن.

سه ربازه كان هه لها توه كانیان دایه به رده سترپژی تیر و هه ندی كیان لی خسته سه ر زه وی و گالیسكه كان به دوا ی هه لها توه كاندا ده كه وتن. هه لها توه كان له كاتی را كرنیان خو یان گه یانده په رستگای خوا ی نو ی، (ناتوون) و له تا و نه فره ت و تووره یی، كاهینه كانی په رستگای خوا ی نو ییان كوشت و له به رنه وه ی سه ربازه كان به شوینان وه بوون و هاتنه نا و په رستگا كه وه له ویش خوینتیکی زور رژا و له دوا ی نه وه ی شه ر كو تایی پی هات كوژرا وه كانیان ژمارد، ده ركه وت كه سه دجار سه د كه سی كوژرا وه.

كاهینه كانی ناموون نه گه رچی ده رگا كانی هاتنه ده ره وهی په رستگایان كر دوه كه خه لكي رابكه ن، به لام هه موو ده رگا كانی چوونه ژووره وه یان دا خست، كه له مس دروست كرابوون و سه ربازه ره شه كان له به رده م ده رگای مسین و دیواری به رزی نامووندا وه ستان. نه وان نه و سه ربازه نه بوون كه به رده و ام له ده شتاییه كاندا ده جه نگان و به رهنگاری نه و گوندانه ده بوونه وه كه خانووه كانیان له زنج بوو (نه و خانووانه ی له قامیش دروست ده كرتین) و نه یانده زانی كه چو ن هیرش بكه نه سه ر قه لایه ك كه شووره یه کی به رز و نه ستوور و ده روا زیه کی قایی هه بیت.

كاهینه كان و لایه نگره كانی تری په رستگا، له سه ره وه كو له رم (نه یزه ی كورت) یان بو رهش پيستته كان ده هاویشته، یان تیریان له سه ربازه كان ده گرت و كو مه لیک له و رهش پیستانه له به رده م دیواره كه دا كوژران.

له به رنه وهی كو مه لیکي زور مندال و ژن و پیا و كوژرابوون و خوینیان زه ویی سوور كر دبوو، می شپکی زور كو بووه وه و (پييت ناتوون) بانگی كرد بخوورم بو

بهین و میتسه‌کان دووربکه‌نه‌وه. له‌دوای ئه‌وه‌ی که بخووره‌که‌یان سووتاند
 فه‌مانده‌ی تازه به ئه‌فسه‌ره‌کانی وت: ده‌ترسم فیرعه‌ون زۆر لیمان تووره‌بیت،
 چونکه به‌ئیه‌ی وتبوو بتی ئاموون سه‌رنگون بکه‌ن و ده‌ست له‌ خوین رشتن
 بپاریزن و ئیه‌ به‌ پیچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌که‌ی ئه‌و کارت‌ان کرد، واته‌ خوینی
 خه‌لکیتان رشت به‌بێ ئه‌وه‌ی په‌یکه‌ری ئه‌و خوایه‌ نه‌فره‌تییه‌ له‌ناو به‌ن.

به‌لام ئه‌مه‌ی که روویداوه چاره‌سه‌ری نییه‌و من ته‌نها ده‌توانم هه‌ول بده‌م
 تووره‌یی فیرعه‌ون ئیه‌ نه‌گریته‌وه‌و ئیستا ده‌چمه‌ لای و له‌وانه‌یه‌ سه‌رئیک له‌
 مائی خوشم بده‌م و بزائم که ئایا پشیله‌ میتیه‌که‌م زاوه‌ یان نا و ئیه‌ له‌به‌رئه‌وه‌ی
 من لیره‌نیم خواردن و خواردنه‌وه‌ بده‌نه‌ سه‌ربازه‌ ره‌ش پیسته‌کان و پیتیان بلین
 خویمان ماندوو نه‌که‌ن، چونکه هه‌ول دانیان بێ سووده‌و ئیمه‌ بۆ زال بوون به‌سه‌ر
 ئه‌م په‌رستگه‌یه‌ که ئیستا وه‌ک قه‌لایه‌کی لی هاتووئه‌ ناماده‌ییمان نییه‌و هه‌ر
 چنده‌ هه‌ول بده‌ین ئه‌م قه‌لایه‌ داگیر بکه‌ین کاره‌که‌مان بێ ئاکام ده‌بیت. به‌لام
 من له‌م رووه‌وه‌ بێ تاوانم چونکه فیرعه‌ون به‌ منی نه‌گوتووئه‌ ئه‌م قه‌لایه‌ ده‌وره
 بده‌و داگیری بکه‌و من که‌ره‌سته‌ ئامرازی داگیرکردنی قه‌لام له‌گه‌ل خوئدا
 نه‌هیناوه‌ته‌ ئیره‌.

له‌و روژده‌دا چیی تر رووداوی شایانی باس رووی نه‌دا و ئه‌فسه‌ره‌کان
 فه‌رمانیان به‌سه‌ربازه‌ قوله‌ره‌شه‌کان و سه‌ربازانی شه‌ردن (لیبیای ئیستا-
 وه‌رگێر)دا که له‌ ژێر دیواره‌کان نه‌میتن و خویمان له‌ لاشه‌کان دوور بخه‌نه‌وه‌ که له‌
 ژێر خویری گه‌رمی هاوینی **ته‌به‌س**-دا به‌ خیرایی ده‌ئاوسان.

له‌و روژده‌دا خه‌لکی بۆ یه‌که‌مین جار بینییان که قوله‌ره‌شه‌کان و ته‌یره
 لاشه‌خوره‌کان له‌ بیابانه‌کان و کیه‌وه‌کانی نزیک (**ته‌به‌س**)ه‌وه‌ هێرشیان هینا
 بوئه‌وه‌ی ته‌رمی کوژراوه‌کان بخۆن. له‌ کاتی‌کدا که تا ئه‌و روژه‌ که‌س به‌بیری
 نه‌ده‌هات هێرشی ئه‌م جوژه‌ بالنده‌نه‌ی له‌ **ته‌به‌س** بینی بیت. له‌ پاش ئه‌وه‌ی
 سه‌ربازه‌کان له‌ دیواری په‌رستگه‌که‌وه‌ دوورکه‌وته‌نه‌وه‌ ئه‌و گالیسکانه‌ی ئازووقه‌یان

پێ بوو خواردن و خواردنه‌وه‌یان به‌سه‌ر سه‌ربازه‌کاندا دابه‌ش ده‌کرد.

سه‌ربازه‌کانی شه‌ردن که‌له‌ ره‌شه‌کان زیره‌کتر بوون له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی له‌ژێر
 خوره‌که‌دا بوه‌ستن خانوه‌کانی ده‌وربه‌ری په‌رستگایان داگیرکرد که‌هی
 ده‌وله‌مه‌نده‌کان بوون و له‌ سارداو (ژێرزه‌مین)ی خانوه‌کان په‌لاماری کووپه‌کانی
 خواردنه‌وه‌یان داو ره‌ش پیسته‌کان ماوه‌یه‌ک له‌ژێر خوئدا مانه‌وه‌و له‌ دوای ئه‌وه‌ی
 زانیان که ده‌توانن خانوه‌کانی ده‌وربه‌ر داگیربکه‌ن و تیایدا به‌سه‌ره‌رن
 ئه‌وانیش ئه‌و خانووانه‌ی که ماوه‌وه‌ بۆ پشوودانی خویمان داگیریان کرد.

ئه‌و شه‌وه‌ له‌ **ته‌به‌س** چرا هه‌لنه‌کراو شه‌قام و کۆلانه‌کان و رووباری نیل
 تاریک بوو، به‌لام سه‌ربازه‌ ره‌شه‌کان و شه‌ردنییه‌کان مه‌شخه‌لیان هه‌لکرد و
 په‌لاماری خانوه‌کانیان داو ئه‌وه‌ی هه‌لده‌گیردا به‌تالانیان برد. خه‌لکی له‌ترسی
 ئه‌وان له‌ مال ده‌رچوون و له‌ شه‌قامه‌کاندا بلاوه‌یان ده‌کرد و سه‌ربازه‌کان له‌و
 کاته‌دا ده‌گه‌یشتنه‌ هه‌ر که‌سیک لییان ده‌پرسی، ئایا لایه‌نگری (ئاموون)ی یان
 ئاتوون و ئاشکرایه‌ که هیچ که‌سیک نه‌یده‌وێرا بلتیت لایه‌نگری خوای پیشووم و
 هه‌موویان خویمان به‌لایه‌نگری ئاتوون ده‌ناساند. به‌لام سه‌ربازه‌کان ده‌یانگوت
 درۆده‌که‌ی و ئیمه‌ ئه‌مرو تۆمان له‌ په‌رستگای (ئاموون) بینی و چهند ساتیکی
 تر سه‌ریان ده‌بری و کراس و هه‌لقه‌ کانزاییه‌که‌یان لی ده‌کرده‌وه‌.

هه‌موو که‌سیک ده‌بویست له‌ شاری **ته‌به‌س** بچیتته‌ ده‌ره‌وه‌و خوێ رزگار
 بکات، به‌لام نه‌یانده‌توانی، چونکه سه‌ربازه‌کان هه‌موو رینگا‌کانی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی
 شاریان گرتبوو و پیش رووباریشیان به‌که‌شتیی جه‌نگی داخستبوو و ده‌یانگوت
 فیرعه‌ون وتووێه‌تی رینگا له‌ چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ی خه‌لکی بگرن بوئه‌وه‌ی کاهینه‌کان و
 لایه‌نگره‌کانی (ئاموون) زیتر و پارهی په‌رستگای خوایه‌ نه‌فره‌ت لی کراوه‌که‌ له‌
 شار نه‌به‌نه‌ده‌ره‌وه‌ که‌له‌ سارداوه‌کانی په‌رستگادا شارده‌بوویانه‌وه‌.

له‌ روژی دواییه‌وه‌ هه‌وای **ته‌به‌س** به‌هۆی بۆگه‌ن بوونی ئه‌و لاشانه‌ی که
 له‌به‌رده‌م په‌رستگاوه‌ له‌ناوه‌ویدا و له‌ شه‌قام و کۆلانه‌کاندا که‌وتبوون پیس بوو و

نه یانده زانی که چی له و تهرمانه بکهن و چۆن مۆمیاییان بکهن. خانهی مردوو هکان به پیتی نه ریتی کۆن ناماده نه ده بوو لاشه ی کوژراوه کان و هر بگری، مه گهر دادوهری گه و ره فرمانی و هر گرتنی نه و لاشانه ی بدایه، چونکه له وانه بوو هه ندی کهس خه لکیان بکوشتایه و دوایی لاشه کانیا ن بو خانه ی مردوو هکان ببه ن که له وئ مۆمیایی بکرت. بۆیه ده بووایه پزیشکیکی میسری بیگوتایه که تهرمی برینداره که به هۆی نه شته رگه ریبه وه وای لی هاتوو ه.

یان دادوهری گه و ره فرمانی بدایه که کوژراوه که له خانه ی مردوو هکان و هر بگرن و مۆمیایی بکرتن. نه گهریش دادوهری گه و ره، که له به ره ه لست کاره کانی خوای نوئ بوو، فرمانی بدایه نه و لاشانه له خانه ی مردوو هکان و هر بگرددین، خانه ی مردوو هکان نه و لاشانه ی ههر وهر نه ده گرت، چونکه هه وزه کانیا ن نه و نه ده جیگایه یان نه بوو که سه دجار سه د تهرم بو مۆمیایی کردن و هر بگرن. جگه له وهش نه وانه ی که له دامه زراوی خانه ی مردوو هکان کاریا ن ده کرد، دژی خوای نوئ بوون چونکه و ابلا و ببوو وه که خوای نوئ دهیه ویت نرخ ی مۆمیا کردنی مردوو هکان هه رزان بکات.

چهند سال له مه و بهر، بهر له وهی سه فهره دوور و در یژه کانی خۆم ده ست پئ بکه م، نه و کاته ی که بو مۆمیایی کردنی تهرمی دایک و باوکم چوومه خانه ی مردوو هکانه وه، له گه ل نه وه شدا که کر ی کاره کانی نه و جیگایه له هه موو شتیکیان ده دزی، به لام گله ییا ن هه بوو که کر ی که یان که مه و ده بی مووچه یان زیاد بکرت. که واته رازی نه بوون نه و کر یبه ی به که میان ده زانی که متر بکرتنه وه.

نه فسه ره کانی له شکر له ترسی فیرعه ون ریگایان به کهس و کاری مردوو هکان نه ده دا لاشه ی مردوو هکانیا ن له به رده م په رستگا و له شه قام و کۆلان هکان هه ل بگرنه وه و بو خانه ی مردوو هکانی ببه ن، چونکه به پیتی ری و ره سمی کۆن هه موو به یانیا نیکی خانه ی مردوو هکان گوزار شتیکی بو فیرعه ون ده نار د که رۆژی پیشوو چهند مردوویان هینا وه ته هوی و نه گهر فیرعه ون بی زانیا به که له نا کاودا

ژماره ی مردوو هکان نه ویش نه وانه ی که کوژراون، زیاد ی کردوو ه تیده گه یشته که نه فسه ره کانی سوپا به پتچه وانه ی فه رمانی نه و کۆمه لکی زۆریان کوشتوو ه و خوینی خه لکیان رشتوو ه.

له کاتیکدا که لاشه کان له ده ورو بهری په رستگا و له شه قامه کاند ا که و تبه ون، هه موو رۆژ و شه و یکی کۆمه لکی کوژراوی نوئ به و تهرمانه زیاد ی ده کرد، چونکه سه ربازه ره شه کان و شه پر که ره کانی شه رده ن به هۆی بوئی خوین و چیر ی تالانی کردن و خواردنی خۆراک و شه رابی زۆره وه به جوړیک یاسایان خستبو وه و ژیر پییا نه وه که نه فسه ره کانیشیا ن نه یانده توانی پیشیا ن لی بگرن.

کۆمه لکی تر له پیا و کوژ و چه ته کانی رابردووش که له ترسی ناموون و پاسه وانه کان نه یانده و یرا دزی له گۆره کان و له مالی خه لکی بکه ن و ده ستر تیژی بکه نه سه ر ژنه کان، له که لا وه کان و له چۆله و انیبه کانی دووری که ناری نیل هاتنه ده ره وه ههر به کیکیان خاچتیکی خوای نوئیا ن له سه ر سینگیان نه خشان د و به ناوی شوین که و توانی خوای تازه وه ده ستیا ن کرد به کوشتن و ئاپروو بردن و دزینی که ل و په لی گۆر و خانوو ه کانی خه لکی و ته نانه ت ده ستیا ن له ئارامگای فیرعه ونه کانی میسریش نه ده پاراست.

کاهینه کانی په رستگای ناموون له بان دیواره کانه وه نه فره تیا ن له فیرعه ون و خوا به تازه که ی ده کردو ده یانگوت نه م پیا وه شیتته و خوا به که شی که له و شیت تره بارو دۆ ختیکیان دروست کردوو که تا په نجا سالی تر ناتوانن نه و کاول کار ییا نه نۆژهن بکه نه وه.

هه موو شه و یکی له **ته بهس** گری سووتانی خانوو هکان بو ئاسمان به رزده بو وه و کهس نه بوو نه و ئاگرانه بکوژنیته وه. نه و گه ره که ی ماله که ی منی لی بوو، واته گه ره کی هه ژار نشینه کان ببوو به جیگای په نابردنی کۆمه لکی زۆر له ژن و پیا و و مندالان، چونکه خه لکی له دوای نه وه ی که بیستیا ن هورم هه ب له مالی مندا نیشته جی بووه هاتنه نه و گه ره که بو نه وه ی له په نای (هورم هه ب) هه وه له

شهری چته و سهربازه رهش پیسته‌کان و شهرکه‌ره شهرده‌نیسه‌کان له ئەمان دابن، چونکه ئەگەرچی شیرازە‌ی ریک و پیکیی سهربازە‌کان تیکچوو بوو بە‌لام هیشتا ترسیان له فرماندهی پیشوویان هه‌بوو و له‌ترسی ئەو نه‌یانده‌وێرا له گەرکه‌که‌ی ئیمه‌دا راوو روت بکەن. یان له‌به‌رئەوه‌ی که گەرکه‌که‌ی ئیمه‌ هه‌ژارنشین بوو، له‌و باوه‌ره‌دابووون که ئەگەر په‌لاماریشی بدن هیچیان ده‌ست ناکه‌وێت.

هورم هه‌ب له‌ مائی مندا له‌رتر ده‌بووه‌ و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که خوارده‌کانی (موتی) ژنه‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی منی به‌ دل بوو، به‌لام هه‌زی له‌ خواردن نه‌بوو و به‌ منی ده‌وت: سینۆهه‌ ئەگەر که‌سیک بتوانیت له‌ کاتی هه‌لچوونی رووباری نیل پیش له‌ لافاوو به‌رزبوونه‌وه‌ی ئاوه‌که‌ی بگریت، ئەوه‌ ده‌کریت به‌سه‌ر ئەو سهربازانه‌شدا زال بیت که‌ که‌وتوونه‌ته‌ پیشیلکاری و راو‌رووت. من چه‌ند سال کوششم کردوه‌ تا ئەم سهربازانه‌ ریک و پیک بن و وه‌ک ئازده‌له‌ دره‌نده‌و کیویه‌کان نه‌بن، به‌لام ئەم فرمانده‌ نه‌فامه‌ که‌ ته‌نها بیرله‌ پیشیله‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه‌، به‌چه‌ند رۆژیک سهربازە‌کانی منی وه‌ک دره‌نده‌کان لێ کردوه‌ و ئیستا ئەگەر من به‌وێت ریکیان بخه‌مه‌وه‌ هیچ چاریکم نیسه‌ جگه‌له‌وه‌ی که‌ سه‌دان که‌سیان لێ بکوژم، چونکه‌ به‌ هیچ شتیه‌یه‌کی تر ملکه‌چ و گوێرايه‌ل نابن.

له‌و رۆژانه‌ی که‌ له‌ **ته‌به‌س** کۆکوژی و تالان کردن به‌رده‌وام بوو، کاپتا ده‌وله‌مه‌ندتر و قه‌له‌وتر ده‌بوو و، گویم لێ بوو به‌رده‌وام بوونی ئەو بارودۆخه‌ی پێ خۆش بوو و ده‌یوت: گه‌وره‌م، ئەگەر ئەم وه‌زعه‌ تا کاتی لافاو و هه‌لسانی رووباری نیل (تا سه‌ره‌تای پاییز - وه‌رگێر) درێژه‌ بکیشیت، من ده‌به‌مه‌ یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین ده‌وله‌مه‌نده‌کانی میسر، چونکه‌ سهربازە‌کان ئەو زیتر و پاره‌و که‌ل و په‌له‌ گرانبه‌هایه‌ی که‌ ده‌یدزن ده‌یه‌یننه‌ مه‌یخانه‌و له‌ جیاتی به‌های خوارده‌وه‌ ده‌یدهن به‌من و ئیستا چه‌ند ژوو‌ریک له‌ هۆده‌ تاییه‌تییه‌کانی مه‌یخانه‌ پر بووه‌ له‌ که‌ل و په‌لی دزراو و به‌ته‌مام هه‌ر که‌ ریگای چوونه‌ ده‌ره‌وه‌ له‌ **ته‌به‌س** کرایه‌وه‌،

یه‌کسه‌ر ئەم که‌ل و په‌لانه‌ به‌ که‌شتی بو‌ولاتانی ده‌ره‌وه‌ به‌م و له‌وی بیانفرۆشم. هیچ یه‌کیک له‌ سهربازە‌ ره‌شه‌کان و شه‌رده‌نییه‌کان و دز و خراپه‌کارانی میسری نه‌یانده‌توانی دزی له‌ مه‌یخانه‌که‌ی (کاپتا) بکەن، یان به‌ خۆراپی شه‌راب بنۆشن، چونکه‌ ده‌یانزانی که‌ ئەو مه‌یخانه‌یه‌ له‌ ژیر پاراستنی ئەو سهربازانه‌ دایه‌ که‌ (هورم هه‌ب) له‌وی دایان و چه‌ته‌وه‌ سهربازە‌ مه‌سته‌کان له‌ دوا‌ی هاتنه‌ ژوو‌ره‌وه‌، له‌ پیشا پاره‌ی خوارده‌وه‌که‌یان ده‌دا، ئینجا (کاپتا) و (مه‌ریت) خوارده‌وه‌یان ده‌داپێیان.

کاپتاش به‌ باشی خزمه‌تی ئەو سهربازانه‌ی ده‌کرد که‌ پارێزگارییان له‌ مه‌یخانه‌که‌ ده‌کرد و به‌رده‌وام له‌ خواردن و خوارنه‌وه‌ تیریانی ده‌کرد، بو‌ئه‌وه‌ی به‌ دل‌سۆزییه‌وه‌ پارێزگاری له‌ مه‌یخانه‌که‌ی بکەن.

له‌ سییه‌مین رۆژی کوشتاره‌که‌ به‌هۆی زۆر بوونی لاشه‌کان نه‌خۆشی بلا‌وبوووه‌و ئەوه‌نده‌ نه‌خۆش هاتنه‌ لام، هه‌تا هه‌موو ده‌رمانه‌کانم ته‌واو بوو و چی تر ده‌رمان ده‌ست نه‌ده‌که‌وت و ئەگەر پێنج ئەوه‌نده‌ی نرخ‌ی ده‌رمانه‌کانیشم بدایه‌ دیسانه‌وه‌ نه‌مه‌ده‌توانی ده‌رمان په‌یدا بکەم و به‌ نه‌خۆشه‌کانم ده‌گوت: چیه‌تر بو‌ چاره‌سه‌رکردنی ئیوه‌ ده‌رمانم نه‌ماوه‌، به‌لام ده‌توانم هه‌ندی رینوما‌بیستان بده‌می که‌ ئەگەر کاری پێ بکەن له‌وانه‌یه‌ چاک بینه‌وه‌.

له‌ شه‌وی چواره‌م له‌ تاو بی‌ تاقه‌تیم بو‌مه‌یفرۆشییه‌که‌ی کاپتا چووم و له‌ دوا‌ی خوارده‌وه‌ هه‌ر له‌وی نوستم. به‌یانی (مه‌ریت) منی له‌خه‌و هه‌لساند و پیم وت: ژیان وه‌کو شه‌ویکی سارد وایه‌ که‌ مرۆف نه‌توانیت ئاگرێک بکاته‌وه‌و له‌م شه‌وه‌ سارده‌دا دوو بوونه‌وه‌ری ته‌نهاو غه‌مگین که‌ له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ بوون له‌وانه‌یه‌ سوود له‌ گه‌رمایی له‌شی یه‌کتری وه‌ربرگن و گه‌رمیان بیته‌وه‌، ئەگەرچی چاوه‌کانیان به‌درۆ خۆشه‌ویستی خۆیان بو‌ئه‌وه‌ی تر ده‌ربهرن.

(مه‌ریت) وتی: سینۆهه‌ تۆ چۆن ده‌زانی که‌ چاوه‌کانی من درۆت له‌گه‌ڵ ده‌کەن؟ ئەگەر من درۆم له‌گه‌لتا بکرایه‌وه‌ تۆم خۆش نه‌ویستایه‌ دوینی شه‌و له‌

دوای نووستنی تۆ له ته‌نیشتته‌وه پشووم نه‌ده‌داو من درۆت له‌گه‌لدا ناکه‌م، به‌لام تۆ به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی که جارێک ژنی‌ک درۆی له‌گه‌لدا کردووی و تۆی فریو داوه ئاماده‌نیت بیسه‌لمینی که‌له‌وانه‌یه ژنی‌ک هه‌بیت تۆی خوش بویت و ئه‌مه‌ی تۆ ئینکارییه.

دوایی مه‌ریت وتی: له‌و رۆژه‌وه که تۆم بینیه‌وه هه‌ستم کردووه که تۆ به‌رامبه‌ر به ژنه‌کان به‌د گومانی و ئه‌م به‌دگومانیه‌ی تۆ هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که وه‌کو خۆت ده‌لینی ژنی‌کی جوان و پاره په‌رست خیانه‌تی لیت کردووه هه‌رچییه‌کی هه‌تبه‌وه لیتی سه‌ندووه و ناچاری کردووی که له میسر برۆیت و چه‌ند سالێک له ولاتانی تر ژیان به‌سه‌ر به‌یت و، ئایا تۆ ناتوانی له‌م رۆژه‌دا که ئه‌م شاره هه‌موو شتیکی گۆراوه و بنمیچی ژوره‌کان جیی بنی هۆده‌کانی گرتووه و ده‌رگا‌کان به‌ پیچه‌وانه‌وه ده‌کرینه‌وه، حیسابی رابردووی خۆت له‌گه‌ل ئه‌م ژنه‌دا پاک بکه‌یته‌وه بۆته‌وه ره‌شبینی تۆ به‌رامبه‌ر به ژنه‌کان له ناو‌بجیت.

له‌و کاته‌دا وه‌لامی (مه‌ریت)م نه‌دایه‌وه، به‌لام کاتی‌ک که له مه‌یخانه‌که چومه‌ ده‌روه که به‌ره‌و مال برۆمه‌وه و پارێزگاری له نه‌خۆشه‌ بی‌ ده‌رمانه‌کان بکه‌م، وته‌ی ئه‌و ژنه منی په‌ریشان کرد. ئه‌و کاته من بیرم له ده‌وله‌مه‌ندی و خانو نه‌کرده‌وه، ته‌نانه‌ت بی‌ری دارایی دایک و باوکیشم نه‌بوو، به‌لام شتی‌ک زۆر ئازاری ده‌دام و ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو که (نه‌فر نه‌فر) ته‌نانه‌ت گۆری دایک و باوکمی لێ سه‌ندم و به‌خێوکه‌ره به‌دبه‌خته‌کانم له‌دوای ئه‌وه‌ی ته‌مه‌نیکی زۆر به‌ به‌خێوکردنی منه‌وه ماندوو‌یتیبیان چیشت له‌ کۆتایی‌دا به‌بی ئارامگا مانه‌وه‌وه ئه‌م ده‌رده منی هێور نه‌ده‌کرده‌وه هه‌رچه‌نده هه‌ولم ده‌دا که ته‌نها ئه‌م یه‌که‌یان فه‌رامۆش بکه‌م، نه‌مه‌ده‌توانی.

له ریگا تائه‌و کاته‌ی گه‌یشتمه‌وه مال ده‌گریام، چونکه نه‌مه‌ده‌زانی که ئایا تۆله‌ی خۆم له (نه‌فرنه‌فر) بکه‌مه‌وه، یان نا؟ بۆ من تۆله‌سه‌ندنه‌وه گه‌رفتیکی نه‌بوو و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌که‌می‌ک کانزام بدایه به‌چه‌ند سه‌ربازی‌ک، ده‌رۆیشتن و ئه‌و

ژنه‌یان بۆ ده‌کوشتم. به‌لام من نه‌مه‌ده‌ویست ئه‌و بکوژم و کوشتنی ئه‌و ژنه‌م بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی خۆم به‌قیساس کردنیکی بچووک و بی بایه‌خ ده‌زانی و هه‌ر جارێک که ده‌هاته‌وه یادم که بۆ مۆمیایی کردنی لاشه‌ی دایک و باوکم ناچاربووم ماوه‌یه‌ک له‌ خانه‌ی مه‌رگ شاگردی بکه‌م، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که من پزیشکی ده‌رچووی خانه‌ی ژیان بووم و له‌وی پیس و پۆخلترین و زه‌حمه‌تترین کاره‌کانیان پی ده‌کردم، (نه‌فرنه‌فر)م به‌ هۆکاری ئه‌م به‌دبه‌ختیه‌ ده‌زانی و خۆین له ده‌ماره‌کاندا ده‌جۆشا.

ده‌متوانی واز له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی ئه‌و ژنه به‌یتم، به‌لام ئه‌گه‌ر وام بکرایه‌ مرۆقیکی وه‌کو تۆ نه‌بووم، ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی که له‌دوای من ئه‌م په‌رتووکه ده‌خۆینیه‌وه. به‌لکو وه‌کو خوایه‌که‌ی تۆم لێ ده‌هات و من ناتوانم بیم به‌ خوایه‌که‌ی تۆ، چونکه ئه‌وه‌ی مرۆف بیت روحی تیا‌یه‌وه ئه‌و که‌سه‌ی که گیانی تیدا‌بیت له‌ فربودان و ئازار پی‌گه‌یان‌دن له‌ لایه‌ن خه‌لکه‌وه ره‌نج ده‌بات و کینه‌یان له‌ دل ده‌گریت و ناتوانیت ئه‌و رقه فه‌رامۆش بکات و ته‌نها خوایه‌کانن که ده‌توانن ره‌نج ببینن و ئازار بکیشن و کینه له‌ دل نه‌گرن.

له‌و کاته‌ی که بیرم ده‌کرده‌وه که چۆن ده‌توانم تۆله‌ی خۆم له‌و ژنه بکه‌مه‌وه، به‌جۆری‌ک که ئیتر نه‌توانیت گه‌نجه‌کانی تری وه‌کو من له سه‌رده‌می گه‌نجیتیدا هه‌لبه‌خه‌له‌تینی، بارودۆخی **ته‌په‌س** خراپتر بوو. سه‌ربازه‌کان که تا ئه‌و کاته هه‌ر ده‌ستدریژیان ده‌کرده سه‌ر خه‌لکی به‌را‌ده‌یه‌ک بو‌یریبوون که په‌لاماری به‌رپه‌سه‌کانی خۆیان ده‌داو قامچییه‌کانیان له‌ ده‌ستیان ده‌سه‌ند و ده‌یانکی‌شا به‌ته‌وقی سه‌ریانداو ملوانکه‌ی زێری گه‌ردنیان لێ ده‌کرده‌وه بۆ خۆیان‌یان ده‌برد.

یه‌کی‌ک له‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاته‌کان هه‌ولتی دابوو ملوانکه‌ی زێره‌که‌ی خۆی له‌سه‌ربازه‌کان به‌سه‌نیه‌وه، به‌لام سه‌ربازه ره‌ش پیسته‌کان به‌ نه‌یزه شالاویان کرده سه‌ری و ساتی دوای ئه‌وه لاشه‌ی ئه‌و به‌رپه‌سه‌که‌وته سه‌ر زه‌وی.

له هه‌مان رۆژدا له لایه‌ن فی‌رعه‌ونه‌وه پی‌او‌یک هاته‌ مالتی من و به (هورم

هه‌ب‌ای وت: هه‌ل‌سه و له‌گه‌ل مندا وهره بو کۆشک، چونکه فیرعه‌ون ده‌یه‌و‌یت تو بچیته‌لای.

(هورم هه‌ب) هه‌ل‌ساو خۆی شۆری و به‌ره‌و کۆشکی پاشایه‌تی که‌وته‌پۆ و من له‌گفتو‌گۆ‌کانی فیرعه‌ون و هورم هه‌ب دوایی به‌هۆی پۆ و تنی هورم هه‌ب ناگادار بوومه‌وه. فیرعه‌ون کاتیک که هورم هه‌بی بینی پیتی و تبسوو: دانیش‌توانی ته‌به‌س و هکو مراوی ده‌کۆژرین و زۆر له‌ژنه‌کان له‌لایهن سه‌ربازیه‌ ره‌ش پیسته‌کانه‌وه ده‌ستدریژی کراوته سه‌ریان و ئیستا کارگه‌ش‌تۆته‌ئو راده‌یه‌ی که سه‌ربازیه‌کان له‌ئه‌فسه‌ره‌کانی خۆیان ده‌ده‌ن و ده‌یان‌کۆژن و فه‌رمانده‌ی سوپاش توانای پیتش لێ‌گرتنی ئه‌وانی نییه و من و هکو جارێک تو ده‌که‌م به‌ فه‌رمانده‌ی سوپا بو‌ئوه‌ی هیمنی و ئاسایش به‌رقه‌رار بکه‌ی.

(هورم هه‌ب) وتی: ئه‌ی (ئه‌خاتوون)، تو خۆت ده‌ته‌ویست و هه‌های لێ‌بیته و هه‌ر و اشێ لێ‌هات...

فیرعه‌ون وتی: من نه‌مده‌ویست وای لێ‌بیته و، من نه‌مگوتبوو خه‌لک بکۆژن و مال و حالیان تالان بکه‌ن و ده‌ستدریژی بکه‌نه‌سه‌ر ژنه‌کان، به‌لکو و تبسوو که به‌بێ خۆین پیتی ئاموون له‌ناو به‌ن.

هورم هه‌ب وتی: کاتیک که تو به‌یه‌کیک ده‌ل‌یت گۆزه‌یه‌ک شه‌راب بنۆشیته‌وه‌و مه‌ست نه‌بیته‌سه‌یه‌ک ده‌که‌ی که له‌ژیرییه‌وه‌ دووره، چونکه له‌ دوای ئه‌وه‌ی گۆزه شه‌رابه‌که‌ی خوارده‌وه سه‌رخۆش ده‌بیته و ئه‌وه‌هایی که تو ده‌ته‌ویست ئاموون سه‌رنگون بکه‌ی ئاکامه‌که‌ی ئه‌وه‌هایه که ده‌بیینی.

(ئه‌خاتوون) وتی: ئیستا پۆ و ئاسایش و ئارامی بگه‌رینه‌وه. (هورم هه‌ب) وتی: ئه‌م کاره به‌من ناکریت، مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که بو‌ماوه‌ی ده‌ رۆژ ده‌سه‌لاتی ته‌واو، واته و هکو ده‌سه‌لاتی خۆتم بده‌یت.

فیرعه‌ون وتی: ئایا خۆی ئاموون سه‌رنگون ده‌که‌ی؟ (هورم هه‌ب) وتی: سه‌رنگون کردنی ئاموون بو‌ده‌ر‌په‌ر پیدانی پاشایه‌تی تو

پتوبسته، چونکه ئه‌گه‌ر تو ئه‌و له‌ناو نه‌به‌یت له‌مه‌و به‌دوا ناتوانی له‌ میسر پاشایه‌تی بکه‌یت و رووداوه‌کانی ئه‌م چه‌ند رۆژه هه‌لومه‌رجیکی و هه‌های دروست کردوه که یان تو ده‌بی پاشایه‌تی بکه‌یت، یان ئاموون خواجه‌تی بکات.

فیرعه‌ون وتی: که‌واته ناگاداره کاتیک هیتش ده‌که‌بته سه‌ر په‌رستگا، کاهینه‌کانی ئه‌وی نه‌کۆژرین.

(هورم هه‌ب) وتی: من به‌رله‌وه‌ی په‌لاماری په‌رستگا بده‌م ده‌بی سه‌ربازه و هه‌شیه‌یه‌کان دا‌ه‌رکینه‌وه‌و له‌دوای ئه‌وه‌ی سه‌ره‌هاته سه‌ر ئاموون، پیت ده‌لیم که چی ده‌که‌م.

فیرعه‌ون ملوانکه و قامچی فه‌رمانده‌یی دا به‌ (هورم هه‌ب) و فه‌رمانی دا که که‌ژاوه تاییه‌تییه‌که‌ی خۆی تاییه‌ت بکه‌ن به‌ سواریبوونی فه‌رمانده‌ی سوپا.

(هورم هه‌ب) به‌رله‌وه‌ی ده‌ست به‌کار بکات سه‌د که‌س له‌و سه‌ربازانه‌ی که ده‌یناسین، بو سه‌رپرین (جه‌للادی هه‌ل‌بژاردو، شمشیریکی دایه ده‌ست هه‌ر یه‌کیک له‌وان و دوایی به‌گه‌ره‌که‌کانی شاردا دابه‌شی کردن، به‌جۆریک که هه‌ر گه‌ره‌کیک پیتج جه‌للادی به‌رکه‌وت.

پاشان فه‌رمانی دا که نه‌فیر (که‌رنا) لێ‌بدن و هه‌موو سه‌ربازیه‌کان ئاماده بکه‌ن. کۆمه‌لیک له‌و سه‌ربازانه‌ی وه‌فاداری هورم هه‌ب بوون له‌دوای ئه‌وه‌ی که بیستیان بووه‌ته‌وه به‌ فه‌رمانده‌ی سوپا به‌ بیستی ده‌نگی نه‌فیره‌کان له‌ ده‌وروبه‌ری (هورم هه‌ب) کۆبوونه‌وه و ئه‌وسا بووه خاوه‌ن پیتج سه‌د سه‌رباز.

ئه‌م پیتج سه‌د نه‌فه‌ره گالیسکه‌ی جه‌نگیشیان هه‌بوو و، دوایی هورم هه‌ب به‌م سه‌ربازانه‌وه له‌شاردا که‌وته‌پۆ و هه‌ر سه‌ربازیکی له‌ کاتی تالان کردندا بیینیایه هه‌ر ئه‌و کاته به‌هۆی جه‌للاده‌کانی خۆیه‌وه دارکاری ده‌کردن و ئه‌و سه‌ربازیه‌ش که یه‌کیکی بکوشتایه یه‌کسه‌ر به‌ده‌ستی جه‌للاده‌کان سه‌ری له‌ لاشه‌ی جیا‌ده‌کرایه‌وه.

هه‌رچه‌نده (هورم هه‌ب) له‌شاردا زیاتر ده‌چوه پیتشه‌وه ئه‌و ده‌سته سه‌ربازانه‌ی

وازیان له تالان کردن دهیتنا دههاتنه ریزه‌وهو له دواى خوئى له شه‌قامه‌کان و چوارپتیانه‌کان سه‌ریازگه‌ی داده‌ناو ده‌یگوت پاشماوه‌ی تهو خراپه‌کار و تالانچیپانه‌ی که له گه‌ره‌که‌کاندان ده‌ستگیر بکه‌ن و بکوژه‌کان یه‌کسه‌ر له‌ناو بیه‌ن.

(هورم هه‌ب) هه‌تا سبه‌ینئ له‌گه‌ره‌که‌کانی **ته‌به‌سدا** سووراپه‌وه‌وه هه‌رچه‌نده له‌شاردا به‌ره‌و پیشتتر ده‌چوو تهو گه‌ره‌که‌نه ئاسایش و ئارامی بو ده‌گه‌راپه‌وه‌وه هه‌رچه‌نده به‌ره‌به‌یان نزیکتتر ده‌بووه‌وه ده‌سته‌ی دز و پیاو خراپه‌کان، وه‌ک تاریکی شه‌و، له‌کاتی به‌ره‌به‌یان، روى له‌که‌م بوونه‌وه ده‌کرد.

له‌ دواوه‌ی (هورم هه‌ب) سه‌وه تهو ئه‌فسه‌رانه‌ی که له‌گه‌ره‌که‌کاندا داینابوون هه‌ر پیاو کوژتیکیان بگرتایه یه‌کسه‌ر ده‌یانکوشت و دزه‌کانیان دارکاری ده‌کرد. کاتی خوژ هه‌له‌هاتن هورم هه‌ب به‌هئو جارچیپه‌که‌نه‌وه رایگه‌یاند که شه‌وی رابردوو ته‌نها تهو که‌سانه‌ی خه‌لکیان کوشتبوو له‌ سیداره‌ دران، به‌لام له‌م میزانه به‌دواوه ته‌گه‌ر یه‌ک‌یک دزیش بکات، یان ده‌ستدریژی بکاته سه‌ر ژنیکی، ده‌کوژریت.

هه‌تا نیوه‌ی روژیش جه‌للاده‌کان سه‌ری ره‌ش پیسته‌کانیان له‌ په‌یکه‌ر جیاده‌کرده‌وه، چونکه ته‌وان هیشتا ئاماده‌نه‌بوون بیسه‌لمینن که بارودوخ گوژاوه‌وه سه‌رده‌می سه‌ره‌رۆیی به‌سه‌رچوو، به‌لام له‌ دواى نیوه‌رۆوه سه‌ریازه‌ قوله‌ره‌شه‌کان زانیستیان که چاره‌یه‌کی تریان نییه‌ جگه‌له‌وه‌ی خو‌یان به‌ده‌سته‌وه بدن و بگه‌رینه‌وه سه‌ریازخانه‌کان. له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا به‌رله‌وه‌ی هه‌ر سه‌ریازتیکی بچیتته‌ ناو سه‌ریازخانه‌که‌وه ده‌یانپشکنی و ته‌گه‌ر خو‌تیان به‌ کراسه‌که‌یه‌وه بیینیایه به‌ جه‌للاده‌کانیان ده‌سپارد که سه‌ریان له‌ لاشه‌ جیابکه‌نه‌وه.

من دلنیابووم که (هورم هه‌ب) ته‌نها بو مه‌به‌ستی گه‌راندنه‌وه‌ی ئاسایش سه‌ریازه‌ ره‌شه‌کانی به‌و شیوه‌یه نه‌ده‌کوشت، به‌لکو له‌به‌رته‌وه‌ی میسری بوو، له‌وه‌ی که سه‌ریازه‌ میسرییه‌کانیان ده‌کوشت به‌داخ بوو و ده‌یه‌ویست تو‌له‌یان لی

بکاته‌وه.

ته‌و روژه‌ کاتیکی که شه‌و ده‌هات **ته‌به‌س** ته‌من و ئارام بووه‌وه، به‌لام به‌جوژتیکی کوشتار و تالانی و کاو‌لکاری، خه‌لکی دل‌گران کردبوو، که شه‌و، چراکانیان هه‌ل نه‌کرد و له‌ خانوه‌ گشتیپه‌که‌نه‌وه ده‌نگی مؤسیقا نه‌ده‌بیسترا، به‌لام ته‌و مه‌یخانانه‌ی که له‌و شیواوی و نا‌ارامیپه‌دا ویران نه‌کرا بوون ته‌و شه‌وه کاسبیپه‌کی باشیان کرد و، (کاپتا) راستی ده‌کرد که پيشه‌که‌ی ته‌و کاسبیپه‌که، که هه‌رگیز له‌کار ناکه‌ویت، چونکه خه‌لکی هه‌م له‌کاتی شادی ده‌نو‌شنه‌وه‌وه هه‌م له‌کاتی به‌دبه‌ختی و په‌ژاره.

له‌ به‌یانی روژی دواپه‌وه (هورم هه‌ب) که‌شتی سازه‌کان و دارتاشه‌کانی بانگ کردو، کو‌مه‌لیکی زور له‌ کریکاره‌کانی راسپارد که به‌شیتک له‌ خانوه‌ نیوه‌ ویرانه‌کانی ده‌وله‌مه‌نده‌کان تیک بدن و که‌شتیپه‌ که‌نه‌کان سکراب بکه‌ن بو‌ئه‌وه‌ی به‌ ته‌خته‌ی خانوو و که‌شتیپه‌کان بتوانن ئاگر بار (مه‌نجه‌نیق)^(۱) و په‌یژه و بورجی به‌رز دروست بکه‌ن که توانای گواسته‌وه‌ی هه‌بیت. چونکه (هورم هه‌ب) ده‌یزانی که له‌ دواى ته‌وه‌ی کاهینه‌کانی ئاموون زانیستیان که فی‌عرون شکاوه‌وه نه‌بتوانیوه په‌رستگا‌که‌یان داگیریکات و خواجه‌که‌یان سه‌ره‌ونگوم بکات، گه‌فتوگو له‌گه‌ل ته‌واندا سوودی نییه. چونکه ته‌وه‌نده له‌ خو‌یان بایی بیوون که مه‌حال بوو خو‌یان به‌ده‌سته‌وه بدن و چاره‌یه‌کی تر نه‌بوو، جگه‌له‌وه‌ی که به‌ پیتی هونه‌ری جه‌نگی هیرش بکریتته سه‌ر په‌رستگا‌که‌وه دیواره‌که‌ی بشکینن.

ته‌و روژه‌ هه‌تا به‌یانی روژی دواتر له‌ شاری **ته‌به‌س** ده‌نگی قازمه (قولینگ) و چه‌کوش ده‌هات و کریکاره‌کان داریان له‌ که‌شتی و بینایه‌کان ده‌هیتناو دارتاش و که‌شتی سازه‌کان ده‌ستیان به‌ دروستکردنی په‌یژه‌وه مه‌نجه‌نیق و بورجی گو‌یژه‌ره‌وه‌وه (سه‌رقوچ) ده‌کرد^(۲).

له‌ شه‌و و روژتیکیا پینج بورجی جه‌نگی و هه‌ندی په‌یژه‌وه چوار ئاگر بار و چند سه‌رقوچیک دروست کرا و روژی دواپی سه‌ریازه‌کانی (هورم هه‌ب) له

پینج لاوه هیرشیان کرده سهر پهرستگه‌ی نامون.

کاهینه‌کانی پهرستگه، که پیش‌بینی نه‌و‌ه‌یان نه‌کردبوو پهرستگاکه‌یان گه‌مارۆ بدریت خو‌یان بو به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی په‌لامارده‌ره‌کان ناماده نه‌کردبوو. زۆرجار له‌م کاتانه‌دا له‌بان دیواره‌که‌وه‌ ئاوی کولاو و رۆنی داخیان به‌سهر هیرش به‌ره‌کاندا ده‌کرد، به‌لام کاهینه‌کان له‌و کاتده‌دا نه‌ ئاوی گهرمیان هه‌بوو و نه‌ رۆنی داخ.

کاتی‌ک که‌ ده‌رگا‌کانی پهرستگا به‌هۆی لیدانی سه‌رقۆچه‌کانه‌وه‌ هاته‌ له‌رزو کاهینه‌کان زانی‌تیان تیک ده‌شکین، نه‌فیرپان لیدان بو‌ئه‌وه‌ی خه‌لکی ناگادار بکه‌نه‌وه‌ که‌ چی تر به‌رگری نه‌که‌ن، چونکه‌ ده‌یانزانی که‌ نامون بایی پتویست قوربانیی بو‌ کراوه‌ و باقی خه‌لکه‌که‌ ده‌بی زیندوو بمین بو‌ئه‌وه‌ی له‌ تاینده‌دا بتوانن دووباره‌ خوای نامون زیندوو بکه‌نه‌وه‌.

له‌دوای خو‌به‌ده‌سته‌وه‌دان، ده‌رگا‌کانی پهرستگایان کرده‌وه‌و خه‌لکی که‌له‌ مانه‌وه‌ له‌و پهرستگایه‌ بیزار بوون به‌خۆش‌حالییه‌وه‌ بو‌ ماله‌کانی خو‌یان رۆیشتنه‌وه‌.

به‌م شیویه‌ (هورم هه‌ب) به‌بی خو‌ین رشتن ده‌ستی به‌سهر نامون-دا‌گرت و پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژبانی نارده‌وه‌ بو‌ شار بو‌ئه‌وه‌ی نه‌خۆشه‌کان چاره‌سه‌ربکه‌ن، به‌لام نه‌چوو نه‌ ناو خانه‌ی مردووه‌کانه‌وه‌ که‌ ئه‌ویش به‌کێک بو‌ له‌ دامه‌زراوه‌کانی پهرستگا، چونکه‌ که‌سانی زیندوو نابیت بچنه‌ ناو خانه‌ی مه‌رگه‌وه‌، مه‌گه‌ر ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ کریکاره‌کانی ئه‌و جیگایه‌ن، یان ئه‌وانه‌ی مردووه‌کانی خو‌یان ده‌هینا که‌ مۆمیایی بکرت، یان لاشه‌ مۆمیایی کراوه‌کان وه‌برگرنه‌وه‌.

له‌دوای ئه‌وه‌ی که‌ ده‌روازه‌کانی پهرستگا کرانه‌وه‌ کاهینه‌کان له‌گه‌ل هه‌ندئ له‌ پاسه‌وانه‌کانی پهرستگا که‌ ماده‌ی سړکه‌ر (مخدر)یان کردبووه‌ له‌شیانه‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ تازارنه‌که‌ن، له‌و جیگایه‌دا که‌ په‌یکه‌ری ناموونی لی بوو سه‌قامگیر بوون و له‌وکاتده‌دا له‌ پهرستگا جه‌نگ له‌ نیوان کاهینه‌کان و

پاسه‌وانه‌کانیان له‌ لایه‌ک و له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ سه‌ربازه‌کانی (هورم هه‌ب)، ده‌ستی پی کردو ئه‌م شه‌ره‌ تا پاش نیوه‌رۆ درێژه‌ی کیشا.

هه‌موو پاسه‌وانه‌کانی پهرستگا کوژران و هه‌ندیک له‌ کاهینه‌کانیش کوژران و ته‌نها کاهینه‌ پله‌ به‌که‌کان مانه‌وه‌. ئینجا (هورم هه‌ب) که‌ره‌نای لیدان جه‌نگ راگیراو به‌ کاهینه‌کانی وت: من له‌گه‌ل خوایه‌که‌ی ئیوه‌دا دوژمنایه‌ تیم نییه‌، چونکه‌ پیاو‌یکی سه‌ربازم و من له‌گه‌ل خوایه‌کاندا نه‌ دوستانیه‌ تیم هه‌یه‌ و نه‌ دوژمنایه‌تی. من له‌و باوه‌ره‌دام که‌ ئه‌گه‌ر په‌یکه‌ری خوای ئیوه‌ له‌م پهرستگایه‌دا نه‌دوژریتته‌وه‌ باشته‌وه‌ خو‌تان ده‌توانن بته‌که‌ی له‌ناو بیه‌ن و، به‌م شیویه‌یه‌ش من به‌ کوشتنی خوایه‌که‌تان تاوانبار نابم و ماوه‌ی به‌ک میزان مۆلت ده‌دمه‌ ئیوه‌ که‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ راویژ بکه‌ن و برپاری خو‌تان بدن. له‌دوای ئه‌وه‌ هیرش ده‌که‌مه‌ سه‌رتان، چونکه‌ من سه‌ربازم و ده‌بی فه‌رمانی فیرعه‌ون ئه‌نجام بده‌م و ئه‌گه‌ر ئیوه‌ له‌ دوای میزانیکی تر په‌یکه‌ری خوایه‌که‌ی خو‌تان له‌ناو بیه‌ن و بتانه‌و‌یت له‌ پهرستگا بچنه‌ ده‌ره‌وه‌ که‌س ریگاتان لی ناگرت و ئیمه‌ ته‌نها سه‌رنجی ئه‌وه‌ ده‌دین که‌ زێر و پارهی پهرستگاکه‌، که‌ ئیستا هی خوای فیرعه‌ونه‌ له‌گه‌ل خو‌تاندا نه‌یه‌ن.

کاهینه‌کان وتیان: زۆر باشه‌ ئیمه‌ میزانیکی تر وه‌لامی خو‌مان ده‌دینه‌وه‌. له‌دوای تیپه‌رپوونی کاتژمیریک، کاهینه‌کان له‌ جیگاکه‌ی خو‌یان هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ به‌ (هورم هه‌ب)یان وت: بیته‌ ژووره‌وه‌ ئه‌و له‌ دوای چوونه‌ ژووره‌وه‌ په‌یکه‌ری خوای ناموونی نه‌دی و زانیی که‌ کاهینه‌کان بته‌که‌یان تیک شکاندوووه‌ که‌رته‌کانی بته‌که‌ له‌گه‌ل خو‌باندا ده‌به‌نه‌ ده‌ره‌وه‌ بو‌ئه‌وه‌ی بتوانن بلین که‌ نامون خو‌ی ون کردوووه‌ له‌ داها‌توودا خو‌ی ئاشکرا ده‌کات.

هورم هه‌ب ده‌رگای گه‌نج (خه‌زینه‌ی زێر و پاره‌)ی پهرستگاکه‌ی مۆرکردو به‌رد تاشه‌کانی راسپارد که‌ ناوی نامون له‌سهر به‌رده‌کانی پهرستگا بسپرنه‌وه‌ و له‌ جیاتی ئه‌وه‌ ناوی ناتوونی لی بنوسن. دوایی به‌ هۆی جارچیه‌کانه‌وه‌ به‌

خه لکیان راگه یاند که ناموون له ناوچوو و له بری نهو ئاتوون له نه مرۆ به دو اوه خوای میسره.

خه لکی له دوای نهو که زانییان شهرو خوین رشتن ته او بووه له خانووه کانیان هاتنه دهره وه له کاتی شه ودا **ته بهس** وه که نهو کاتانه ی که ئاسایشی تیا بوو به چراکان رووناک بووه وه به هوئی گه رانه وه ی ئاسایش و ناشتی و دهست پییکردنی خواجه تی (ئاتوون) جیاوازی له نیوان سپی و رهش نه ماو من زورجار ده مبینی که دهوله مهنده کان رهش پیسته کانیان بانگه یشت ده کرد بو مالی خزیان.

هر نهو شه وه که له گه رانه وه مدا بو مال وه به شاردا تیپه پیم دوو رووداوم بینی که فه راموشی ناکه م، یه کیکیان نهو بوو که رووانیم پیاویک له چینی گه وه ره کان له کۆلانی کدا بانگه یشتی رهش پیستیکی ده کرد که بیت بو مال که ی و له گه لیدا نان بخوات و له رووداوی دووه مدا بینیم که یه کیک له پاسه وانه کانی ناموون که به برینداری له قه راغ شه قامیکدا که وتبووو ناوی ناموونی به سه ر زمانیدا ده هینا، خه لکی رزانه سه ری و میشکیان به به رد په رژ و بلاو کرد و ژنه کان له دهره وه ی لاشه که ی سه مایان کردو هه مان نهو که سانه ی میشکی سه ری نهو پیاوه یان به به رد په رژاند، که بوچی ناوی ناموون به سه ر زمانیدا ده هینیت، ده روژ به ره له وه نه گه ر که سپیک جینیوی به ناموون بدایه ده یانکوشت.

کاتیک که به ره و مال ده چومسه وه نه م دوو دیمه نه م بینی و سه رم به هه ردوو ده ست گرت و که وقه بیرکردنه وه، چونکه زانیتم که مه حاله خواجه که هه بیت که بتوانیت نه زانی و نه فامیی خه لکی له ناو بدات. دواپی له جیاتی نه وه ی به ره و مال پرۆمه وه ریگای (کلکی تیمساح) م گرته به ر.

نه وشه وه، شه ویک نه بوو که بتوانم بچم بو مال، چونکه له نه فامی جوړی مرۆف و باوه ری سستیان زور دلگران بووم و به ره و مه یخانه ی (کلکی تیمساح) رویشتم، که به خواردنه وه و گفتوگو له گه ل (مه ریت) دا، دلّی خوّم بده مه وه.

کاتیک گه یشتمه نهو ئه و سه ربازانه ی که پاسه وانی مه یخانه که بوون و له دوستایه تیبی من و (هورم هه ب) به ئاگابوون، دهره یان لیدام و وتیان مه ریت به ئیمه ی وتوو که تو ده بی تو له ی خو ت له یه کیکی بکه یته وه و له به ره وه ی که ده زانین له هاوړی دل سوژه کانی (هورم هه ب) ی و له به ره نه وه ش که نه م مه یخانه یه هی به نده که ی پیشووت، (کاپتا) یه، ناماده یین که تو له ت بو بسه نینه وه.

له (مه ریت) م پرسى: که ئایا تو به نه مانه ت وتوو بو تو له سه ندنه وه ی من، گو تپراهه لیم بکه ن؟

ژنه که وتی: به لّی، من له و باوه ره دام که نه گه ر نه مشه و تیپه رییت و تو تو له ی خو ت له و ژنه نه سینیته وه که فریوی دای و به دبه ختی کردی، چی تر نه م هه له ت بو نار ه خسیّت، چونکه له سه به ینیوه بارودوخی **ته بهس** ئاسایی ده بیته وه، به لام نه مشه و هیتشتا نا ئاساییه و هه ر که سپیک له گه ل یه کیکی تر دا نا کوکیسه کی هه بیت ده توانیت تو له ی لی بسه نیته وه.

به سه ربازه کانم وت: له گه ل مندا وه رن، به لام هو شیارین که ئیوه نه مشه و فه رمانی هورم هه ب جیبه جی ده که ن و نه گه ر بتانه ویت به پیچه وانه ی فه رمانی نه و بجوولینه وه سه رتان له لاشه جیاده بیته وه و من نه مشه و ته نها فه رمانی (هورم هه ب) به ئیوه راده گه یه نم.

نه م قسه به م کرد بو نه وه ی سه ربازه کان بترسین و له گو تپراهه لّی فه رمانی من سه ریچی نه که ن. سه ربازه کان وتیان: دلّنیابه که ئیمه به پیچه وانه ی فه رمانی تو که ده زانین فه رمانی هورم هه به، ره فتار ناکه یین.

وتم: هه روه ها که س نابیت من بیینیت و بمناسیته وه و ئیوه بو تان نییه ناوی من به سه ر زارتاندا به یینن. به لّکو نه گه ر داوای روون کردنه وه یان لی کردن بلّین که له لایه ن خوای (ئاتوون) هوه هاتوون بو نه وه ی تو له له دوژمنه کانی بسه نینه وه. ئیستا که میک سه بر بگرن تا که ژاوه یه ک ده هینن و من به سواری که ژاوه که له گه ل تاندا دیم.

(کاپتا) به نده که ی پیشووی من یه کیکی بو هینانی که ژاوه ناردو له دوای کاتژمیریک، که ژاوه یه کی هیناو سواری بووم و له گه ل سهر بازه کان بهرین که وتین هتا گه یشتینه دهرگای ماله که ی (نه فرنه فرنه فر). لهوئ به سهر بازه کانم وت: له م خانووهدا ژنیکی لیبه که له هه موو ژنه کانی ئهوئ جوانتره و ئیوه به بینینی یه که م به جوانی و شکۆمه ندیبه که ی دهیناسنه وه. به مهر جیک له دوای سهرکردنی ئه و نه هیلن که به قسه کانی خوئی فریوتان بدات. برۆن و بیهیتن بو ئیره و ئه گهر خوئی به دهسته وه نه دا پاژنه نه یزه یه کی لی بدن که بیده نگ بیت و بهرگری پی نه کریت، به لام نه که ن به دره فتاریی له گه لدا بکه ن و ئه گهر (هورم هه ب) بزانییت که ئیوه له گه ل ئه م ژنه دا به دره فتاریتان کردوو هه جوانیبه که یتان شیواندوو هه، هه مووتان ده کوژتیت.

له ناو خانووهدا که ی (نه فرنه فرنه فر) هه وه دهنگی ساز و ناواز ده هاته گوئی و هه ندی له میوانه کانی ئه و سهرخوش بوون و به رده وام ده یان شیراند. کاتیک که سهر بازه کان له دهرگایان دا خزمه تکاره کانی ئهوئ نه یانویست دهرگایان لی بکه نه وه، چونکه وایان ده زانی که ئه و سهر بازه تانای پاره دانیان نیبه، به لام سهر بازه کان به زۆر چوونه ناو خانووهدا که وه و ئه وانه ی که له ماله که دا بوون هه له اتن و ئه وه نده ی پی نه چوو که یه کیکی له سهر بازه کانم بینی (نه فرنه فرنه فر) ی له پارچه یه کی ره شدا پیچا بووه وه به ره و که ژاوه که ی منی ده هینا.

کاتیک پارچه ره شه که م بینی وام زانی مردوو هه سهر بازه کان لاشه که یان بو هیناوم، به لام له دوای ئه وه ی که ژنه که یان له که ژاوه که دا له ته نیشت منه وه دانا لیم رووانی، بووم دهر که وت که زبندوو هه، به لام له هوش چوو هه وه کو جارن جوانه و سهره تاشراوه که ی ئه دره وشایه وه.

هه ربه کیکی له سهر بازه کان که میکی پارهم دا پییان و ئه وانم ئیزندا و مه به ستم ئه وه بوو که نه زانن من بو کوئی ده چم. ئینجا به بنده کانی که ژاوه که م وت: من به نه خانووهدا که م که له شه قامیکی نزیک په رستگای خوی پیشوو، (ئاموون) ه.

مالی من لهوئ نه بوو، به لام ده مه ویست ناو و نیشانی نادروست بده مه به بنده کان و دوایی ئیزنیان بده م. له شه قامیکی نزیک په رستگا که ژاوه که م راگرت و به بنده کانم وت دایبنین و خووم له که ژاوه که هاته دهره وه و (نه فرنه فرنه فر) م له که ژاوه که دهر کرد که له پارچه یه کی ره شه وه پیچرا بووه وه و کرتی به بنده کانم داو ئیزنم دان.

له دوای رژیشتنیان (نه فرنه فرنه فر) م هه لگرت که هیشتا بی هوش بوو و به ره و خانه ی مهرگ بهر پی که وتم. له دوای ئه وه ی گه یشتمه ئهوئ له دهرگام داو چند که سیکی له کاهینه کانی خانه ی مهرگ هاتن و دهرگایان کرده وه هه ر که بینییان من به رواله ت مردوو به کم هیناوه ده ستیان به جنیودان کردو وتیان: مه گهر ئه م رۆژانه پیشه که ی ئیمه ره و اجی نیبه که تۆش مردوو مان بو ده هینی؟ وتم: ئه م مردوو هه ی که من بووم هیناون له گه ل مردوو هه کانی تر دا جیا وازه... وهرن سهر که ن.

کریکاره کانی مۆمیایی کردنی مردوو هه کان مه شخه لیان هیناو کاتیک سهریری (نه فر نه فر) یان کرد، به جوړیک خو شحال بوون که پیکه نین و من له دوای چند سال که گویم له پیکه نینی کریکاره کانی ئهوئ نه ببوو له دهنگی پیکه نینیان هاته له رزه.

یه کیکی له وان له (نه فر نه فر) نزیک بووه وه دهستی خسته سهر سینگ و وتی: په نا به ئاموون... ئه م ژنه هیشتا گهرمه.

وتم: ئه گهر ده تانه ویت به ئاسووده بی کاره که ی خو تان بکه ن و که س گرفتتان بو دروست نه کات، ناوی ئاموون مه هینن، چونکه خوی ئاموون ئیتر نه ماوه له جیاتی ئه و ئه مرۆ (ئاتوون) له میسر دا خوییه تی ده کات. به لام ئه م ژنه، به شیوه یه که که ده بیین گهرمه و من به ئیوه ی ده سپیرم که به باشی پاریزگاری لی بکه ن و به جوړیک له شی مۆمیایی بکه ن که هه رگیز تیک نه چیت و ملوانه که ی زیر و گه وه ره کانی ئه و بو کرتی ئیوه به سه.

کاتیک خزمه تکاره کانی خانه می مه رگ زانیان نه و ژنه زیندووه، تیگه یشتن که من چی ده لیم و یه کیک له وان وتی: نه گهر من بزائم که تو نه ی پیای نه ناسراو، شویتن که وتوووی خوی نوی میسری منیش ستایشی خوی تازه ده کهم، چونکه له و روژده که خوم ناسیوه، لیره دا ژبان به سهر ده به م و همیشه کاته کانی خوم له گه ل ژنه مردووه کاندای به سهر ده برد که له زستان ساردترن و هه رگیز رووی نه داوی ژنیکی زیندووله باو هس بگرم و ئیستا به پیروزی بوونی تو، من و نه مانه ی ئیره ده توانین له گه ل ژنیکی زیندوودا دابنیشین و دلنیا به که تاماوهی حه فتا جار حه فتا روژی لیره ده به ییلینه وه و نه گهر روژیکیش رامن پیچن که بوچی ژنیکی زیندوومان لیره راگرتووه ده لیم ئیمه نه ومان به مردوو و هرگرتووه، به لام له داوی نه وهی که خستمانه ناو و خوتوه، هاته وه گیان.

من ده زمانی که کریکاره کانی خانه می مه رگ که له هه موو ژیاناندا له خزمه ت مردووه کان بوونه و به هووی بوئه بوگه نه که ی له شیانوه ریگایان نادهن که بو ماله گشتییه کانی **ته بهس**، مه حاله که به یلن (نه فر نه فر) له وی بچیتته دهره وه. به م جوړه من تو له ی دایک و باوکم له (نه فر نه فر) سه نده وه و ئیستا ده لیم له گه ل نه وه شدا که تو له سه نده وه و هکو شه رابیک مروث مه ست ده کات، به لام مه ستییه که ی زوو له ناو ده چیت و نازائم بوچی له داوی نه وهی که تو له ده سه ندریتته وه، مروث په شیمانیی ده بیتته وه و تو له و هرگر به خو ی ده لیت که خوژگه تو له م نه سه ندایه ته وه.

نه و کاته ی (نه فر نه فر) م ته سلیمی کریکاره کانی خانه می مه رگ کرد بوئه وهی دلنی خوم بده مه وه به خوم دوت که من نه م کاره م بو رزگار کردنی که نهجه کانی داها توو کردووه، چونکه تائه و روژه ی که نه م ژنه جوان و نازاده، که نهجه ساده و تازه کاره کانی وه کو منی له کاتی که نهجیتیدا به دبه خت ده کرد.

له داوی نه وهی که گه رامه وه مه یخانه که (مه ریت) به ره و من هات و دهستی گرتم و دابنیشاندم و وتی: سینوهه بوچی خه مباری؟

و تم: له به ره نه وهی که ژنه کان هه موو کاتیک ده بنه هو ی به دبه ختی ئیمه و کاتیک که ئیمه شه یدا ی خو یان ده که ن، گرفتاری گو می چاره ره شیمان ده که ن و کاتیکیش که تو له یان لی ده که ی نه وه دیسانه وه خومان به به دبه خت ده زانین.
(مه ریت) وتی: نه م شیوه ی بیرکردنه وه یه ی تو له به ره نه وه یه که هیتشتا که سیکت نه دیوه ته وه که بیه ویت به خته وهرت بکات.

و تم: من له خوییه کانی میسر و خوییه کانی هه موو نه و گه لانه ی که سه فه رم بو ولاته که یان کردووه داوا کارم که من له مه ترسیی نه و که سانه ی که ده یانه ویت به خته وهرم بکه ن بیاریزیت، چونکه فیعه ونیش ده یه ویست گه لی میسر به ختیار بکات و ئیستاش بو نی لاشه ی کوژراوه کان **ته بهسی** هه راسان کردووه.
له م کاته دا مه ریت په یمانه یه ک (کلکی تیمساح) ی دایه ده ست م و وتی بنوشه... و نه م جوړه بیرکردنه وه نازار گه یه نه ره له خوت دوور بخه ره وه.

(کلکی تیمساح) که م نوشییه وه هه ره نه وه نده که له قورگم چوه خواره وه هه ست م کرد بیرکردنه وه که م گوړاوه و چی تر بیرله (نه فر نه فر) ناکه مه وه، به لکو له فکری مه ریتدا بووم. پیم وت: (مه ریت) من نه مشه و پیوستم به تو به، چونکه تو له سه نده وه م له و ژنه ئیتر حیسابی منی له گه ل ژنه کان پاک کرده وه.

مه ریت وتی: سینوهه نه گهر ده ته ویت بزانی که ژنیکی تو ی خوش ده ویت یان نا؟ نه و ژنه به هو ی زیړ و پاره، یان نه و دیارییه ی که له داها توودا ده بی بیده یتی تا قی بکه وه. له وانیه ژنیکی نه مرؤ زیړ و پاره تی نه سیتنی به لام له گه لندا راده بو یی بوئه وهی له داها توودا دیاریی گه وره تری لی و هر بگریت، یان وه کو (نه فر نه فر) فریوت بدات و له به ره نه وهی که وتوویتته داویه وه ناچارت بکات هه موو شتیکی خوتی بده یتی و ته نها هو ی هه لسه نگاندنی خوشه ویستیی ژن، به رامبه ر به پیای، نه وه یه که نه نه مرؤ زیړ و زیوت لی و هر بگریت و نه چاوه روانی نه وه ش بیت که له ناینده دا شتیکی بده یتی، نایا تو له رابردوودا، تووشی نه م جوړه ژنه بوویتته و نه و ناماده بوو که به بی نه وهی داوی شت لی

بکات بییته هاوسه‌ری تو؟

وتم: به‌لئ... من له ژیاندا له‌گه‌ل ژنییک ناشناییم په‌باکرد که زیر و پاره‌ی لیم نه‌ده‌ویست. به‌لام تاماده‌نه‌بوو بییته هاوسه‌رم.

مه‌ریت وتی: که‌واته‌ئو ژنه‌توی خوش نه‌ده‌ویست.

وتم: ئه‌و خواجه‌کی خوی خوش ده‌ویست و ده‌یگوت که ده‌بی کچینییه‌کی خوی پیشک‌ش به‌خواجه‌کی بکات.

مه‌ریت ئه‌و شه‌وه منی برده‌یه‌کیک له ژووره تاییه‌تییه‌کانی مه‌یخانه‌که حه‌سیره‌کی خوی بۆ راخستم که له‌سه‌ری بنووم. بۆچی پیاوه‌کان کاتیک که ژنیکیان خوش ده‌ویت، ئیتر خویان له‌بیرده‌کن و ده‌گۆرپین و نایه‌یننه‌وه یاد که له رابردودا له‌گه‌ل یه‌کیک په‌یانی به‌ستوه که له‌گه‌ل هیچ ژنییکدا کونه‌بییته‌وه. ئایا که‌س هه‌یه که بتوانیت بل‌یت کاتیک که ژنیکی میهره‌بان و دل‌سۆزی بینی و روانی که ئه‌و ژنه‌به‌بی هیچ مه‌به‌ستیکی ماددی ده‌بیته هاوبه‌شی شادی و په‌ژاره‌ی ئه‌و، په‌یانه‌که‌ی که له رابردودا به‌ستویه‌تی به‌ده‌ستی فرامۆشی نه‌سپیری. له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌م شتانه‌شدا باوه‌ر ناکه‌م که من په‌یانه‌که‌ی خۆم له‌گه‌ل هاوسه‌رم (مینا) شکاندی، که ژیانه‌که‌ی خوی پیشک‌ش به‌خواجه‌کی کردو من وا بیرده‌که‌مه‌وه که چۆن روژ (واته نه‌وت) ی گری لاواز به‌هیزده‌کات، ژنی جوانیش ناگری پیاوه به‌را‌ده‌به‌ک هه‌ل‌ده‌گیرسینی که له‌و گه‌رمییه‌دا هه‌موو ئه‌و په‌یانه‌ی که له رابردودا له‌باره‌ی ژنانه‌وه به‌ستویه‌تی ده‌یسووتینی.

هه‌رچه‌نده له‌گه‌ل مه‌ریتدا که به‌میهره‌بانیی خوی، دل‌ه‌ خه‌م داگرتوه‌که‌می شادمان ده‌کرد و له‌ته‌نهایی ده‌ری ده‌کردم، باسم له‌په‌یانیکی نوی ده‌کرد، به‌لام من ئه‌و ژنه‌م (مینا) هه‌میشه له‌یادبوو. من له‌و ئه‌ندیشه‌یه‌دا بووم که ئه‌گه‌ر روژیکی فییره‌ون به‌من بل‌یت تو زانسته‌که‌ی خۆت بده‌به‌من و پیاویکی نه‌زان به‌و من له‌بری ئه‌وه تاجی پاشایه‌تی خۆمت ده‌ده‌م، به‌ئه‌م مامه‌له‌یه‌ رازی نه‌ده‌بووم، چونکه ده‌مزانی که به‌نه‌زانی ژیان به‌سه‌ربردن هیچ بایه‌خیکی نییه،

ئه‌گه‌رچی مرۆف فییره‌ونیش بیته.

به‌لام ئه‌گه‌ر مه‌ریت به‌منی بووتایه زانسته‌که‌ی خۆتم بده‌ری و له‌مه‌وبه‌دوا پیاویکی نه‌زان به‌و من له‌جیاتی ئه‌وه هه‌موو شه‌ویک له‌گه‌ل تو‌دا ده‌بم، من به‌م ئالوگۆره‌ رازی ده‌بووم، چونکه ده‌مزانی که گه‌وره‌ترینی به‌خته‌وه‌رییه‌کان، پیکه‌وه ژیان له‌گه‌ل ژنییک که پیاوه‌که‌ئو و، ئه‌ویش پیاوه‌که‌ی خوش بویت.

ئه‌وشه‌وه بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه که به‌بی سوود به‌ده‌ریاکاندا سه‌فه‌رم کردوه‌وه به‌خۆراییی بۆ سووریا و بابل و (هاتی) و که‌رت رویشتم که‌له‌و ولاتانه به‌خته‌وه‌ری به‌ده‌ست به‌ینم، چونکه به‌ختیاریه‌ک که من به‌شونیدا ویل بووم نه‌له‌ ده‌ریابوو و نه‌له‌ بابل و هاتی و شوینه‌کانی تر، به‌لکو ئه‌م به‌خته‌وه‌رییه به‌سه‌ربردن بوو له‌گه‌ل ژنییک که‌له‌ شاره‌که‌ی خۆمدا (ته‌به‌س)، ده‌ژیا.

به‌لام ده‌بی ئه‌وه‌ش بل‌یم که مرۆف ده‌بی به‌ده‌ریاکاندا سه‌فه‌ریکات و ولاتانی تر ببینیت بۆئه‌وه‌ی بزانیته که ئه‌و به‌خته‌وه‌رییه‌ی ئه‌و به‌دوایدا ده‌گه‌رپیت له‌شوینه‌کانی تر ده‌ست ناکه‌ویته، به‌لکو له‌نیشتمانه‌که‌ی خۆیدا هه‌یه. هه‌تا مرۆف به‌هۆی رپیتوان، به‌و جوهری که من له‌بابل له‌کاتی هه‌له‌هاتم له‌وی به‌پی رویشتم، ماندوو نه‌بیته، قه‌دری دانیشتن و پشودان نازانیت و ده‌ستکه‌وتی به‌خته‌وه‌ری له‌ژنییک که پیاوه‌که‌ی خوش بویت، پتوبستی به‌وه‌یه که مرۆف به‌ر له‌وه‌بیه‌ش بوونی چیشتی.

به‌یانی کاتیک که له‌خه‌وه‌ل‌سام (مه‌ریت) به‌پیکه‌نینه‌وه‌وتی: سینۆهه، ئه‌گه‌ر من له‌به‌ر زیر و پاره تووم خوش بویتایه و پتوبستیم به‌کانزای تو بووایه، ده‌مگوت من لی‌ره به‌روه‌ه بۆ مالی خۆت بۆئه‌وه‌ی بتوانم له‌وی به‌ئاسووده‌یی بژیم. به‌لام من پتوبستیم به‌پاره‌ی توینییه‌و تووم له‌به‌ر پاره و زیر و زیو ناویت و هه‌ر ئه‌وه‌شه که لی‌ره ده‌میتمه‌وه.

وتم: مه‌ریت، ئه‌گه‌ر توؤ منت خوش ده‌ویته بۆچی نایه‌ی بۆ خانووه‌که‌ی من، که هه‌میشه له‌وی بمینینه‌وه؟

وتی: من له بهر دوو هو نایه مه مائی تو، یه کهم له بهر نه وهی ره و اجی ئیره به سراوه ته وه به من، چونکه ته نها من ده توانم نو شابهی (کلکی تیمساح) دروست بکه م و نهیینی دروست کردنی نه م خوار دنه وه یه نادر کیتم، بوئه وهی رکه به ری بی بازرگانیم نه بیته، له بهر نه وه ناتوانم لی ره پرؤم و له مائی تو دا نیشته جی بم. ههروه ها تا قی کراوه ته وه که نه و ژن و پیساوهی به بی پیویستی ماددی یه کتریان خو ش ده ویت و اباشتره که دوور له یه کتری بزین بوئه وهی هه رگیز ناگری خو شه ویستییه که یان خاموش نه بیته. من نه گهر له مائی تو دا بمینمه وه له دوای تیپه ریوونی یه ک یان دوو وهرز وه کو یه کیچ له که ل و په له کانی مائی تو م لی دیت و تو له دوای نه وهی که دیتته وه مال حه زنا که ی سهیری من بکه ی، به لام نه گهر دوور له یه کتری بزین تو هه همیشه منت خو ش ده ویت.

- ۱- مه نجه نیق: ناگر بار - نامر زای ناگر ها ویشتنه بو ناو قه لا له کاتی شه ردا - وه رگتیری کوردی.
- ۲- سه ر قوچ یان قوچ سه ر (رمی زور گه وره) .. بریتی بوو له تیری گه وره و گران که سه ری نه و تیرانه یان وه کو سه ری قوچ (سه ری قوریانی یان گا ده تاشی و ده تا بیست که س نه و تیره یان هه لده پری و به را کردنه وه به قایم ده یان کوتابه ده روازی قه لاکه دا، بوئه وهی بیشکینن و بچنه ناو قه لاکه وه - وه رگتیری.

«ئەخاناتوون» فیرعهونی میسر

ئەو رۆژە هورم هەب چوو لە لای فیرعهون و پیتی راگەیاندا که خوای ئاموون سەرنگون بوو و لە ناو چوو و لە جیاتی ئەو خوای ئاتوون خواپەتی دەکات و فیرعهون بەپەنجاری ئەوی کرد بە فرماندەوی نەگۆری سوپا و پیتی وت بەتەمام سبەینی بۆ زیارەتی پەرستگای ئاتوون برۆم و ئەمشەو لە کۆشکی پاشایەتی میوانداری لە هاورپیکانم دەکەم.

(هورم هەب) لە بارەي منەو لە گەڵ فیرعهون-دا گفتوگۆی کرد بوو و گوتبووی ئەم پزیشکە ئەو کەسە یە کە کاتیکی جێ نشین بوو لە گەڵ تۆدا لە بیابان بوو و فیرعهون منی بە بێر هاتبوو و بە (هورم هەب) ی وتبوو ئەمشەو کە بۆ میوانداری دیت، ئەویش لە گەڵ خۆتدا بەیتنە. ئینجا (هورم هەب) هەندێ زانیاری لە بارەي منەو بە فیرعهون داو که بە شیکیان زێدەرۆیی بوون و وتبووی ئەو پزیشکە میسرێی هاتای نییە لە جیهاندا و هەموو زانیارییەکی پزیشکی میسر و لاتە بیانییەکانی هەبە و تا ئەمڕۆ سەدان کەس لە نەخۆش و بریندارەکانی لە مردن رزگار کردوون.

(ئەخاناتوون)^(١) فیرعهونی ئیمە زیاتر حەزی لە بینینی من کردبوو بەم شێوەیە من بۆ یە کەمێن جار و هەکو بانگهێشت کراوێک لە میوانداری فیرعهون ئامادە بووم.

هەر و هە کاتیکی کە چوومە ناو کۆشکی فیرعهونەو بە بۆ یە کەمێن جار لەوێ ژنە میسرێیەکانم بە مۆدیلی تازەي هاونەو بینی. ئەم مۆدیلە زۆر جوان بوو و ژنەکان جلهکانی خۆیان بە شێوەیە ک دووریبوو کە سەرنج راکیش بوو. هەر و هە

ئەو ژنانەي لەو میواندارییە بوون دەوری چاویان سەوز کردبوو و رەنگی سووری جەرگیان لە گۆناو لە لیویان داو.

(هورم هەب) منی برده لای فیرعهون و سەیرم کرد (ئەخاناتوون) کە من بە مندالم دەزانی گەورە ببوو و وەکو پیاوی لی هاتبوو، بەلام دەموچاوی لەرولاواز بوو و چاوی ئەدرەوشایەو.

(ئەخاناتوون) کراسیکی کەتانی لە بەردا بوو کە پێیان دەگوت کەتانی پاشایەتی و کاتیکی کە منی بینی گوتی: سینۆهە من ئەوکاتەي جێ نشین بووم تۆم بینییو و ئەمڕۆ هورم هەب لە بارەي زانستی تۆه گفتوگۆی لە گەڵ من کرد و گوتی: کە لە میسر و لاتانی تر فیری هونەری پزیشکی بووێتە. دوایی باسی چۆنیەتی باری تەندروستی خۆی کرد و گوتی: ماوێهە کە سەرم ژان دەکات و هەر کاتیکی یە کێک لە بارەي شتیکیەو دەدوێت کە پێچەوانەي حەزی من بیت سەرم ژان دەکات و بە جۆریکی ئازارم دەدات کە نەدەتوانم خواردن بخۆم و نەدەنوم پزیشکەکان ژانە سەرەکەي من بە دەرمانی سێرکەر (مخدر) هێور دەکەنەو، بەلام لەم دەرمانانە بێزارم، چونکە دەزانم کە دەرمانی هێور کەرەو هۆشیاری مۆف پەرت و بلاو دەکات و ناھێلێت بە ئاسوودەیی بێر لە خواپەکەم بکەمەو ... سینۆهە ... ئایا تۆ ئاتوون دەناسی.

ئەو پرسیارەي فیرعهون لە منی کرد پرسیارێکی ترسناک بوو و دەبوا بە وریاییەو وەلامم بدایەتەو و پێم گوت بەلێ ئاتوون دەناسم. فیرعهون گوتی: چون دەیناسی. گوتم: دەزانم ئاتوون شتیکی گەورەتر و بەرزتر لە زانستی من و زانینی هەموو تاکەکانی مۆف.

فیرعهون لەم وەلامە خۆشحال بوو و گوتی: سینۆهە ئەو وەلامەي تۆ داتەو لەو وەلامانەي کە خەلکی تر بە منیان داو دەتەو بەشترە ئیستا پێم بلێ کە ئایا دەتوانی بە هۆی قلیشانندی کاسەي سەر چاکم بکەیتەو.

گوتم: (ئەخاناتوون) چارەسەری ژانە سەرەکەي تۆ پتووستی بە قلیشانندن

نیسه، چونکه پزیشک ده توانیت به شیوهیه کی تر چاره سهری تو بکات و قلیشانندی سهر چاره سهریکه، که پزیشکه کان به کاری ناهین مه گهر نه و کاته ی که هیچ ریگایه کی تر بو چاک بوونه وه نه بیت. فیرعه ون گوتی: هورم هه ب ستایشی تو ی زور کردوه و منیش نه وهنده له وه لامه کت، له باره ی ئاتوونه وه رازیم، که هه ز ده کم پله و پایه یه کت بده می و خو ت ده زانی که سهر قلیشینی پاشایه تی، که پیر بیو مردوه و جیگاکه ی چوله و من تاوه کو ئیستا که سم له جیاتیی دانه ناوه به لام تو له مه ودوا ده بیته سهر قلیشینی پاشایه تی و له روژی نه ستیره ی سه گه وه له سووده کانی هم پله و پایه یه که لک و درده گری و فه رمان ده دم که له خانه ی ژیان به و پله یه بتناسن^(۲).

له دوا ی هم وته یه هورم هه ب منی له فیرعه ون جیا کرده وه ئیمه بو نان خواردن به ره و ته لاریکی تر چووین و هورم هه ب گوتی: جیگای سهر قلیشینی پاشایه تی له لای راستی فیرعه ون و بنه مالله ی پاشایه تییه و من و هورم هه ب هه ردو کمان له وی دانیشتین.

له کاتی نان خواردن روانیم فیرعه ون نه گوشتی مراوی و قاز ده خوات و نه گوشتی مه رو مانگا و ماسی، به لکو نانیکی که رت کرد و دهستی به خواردنی کردو له جیاتیی شه راب ئاویان بو خسته ناو په یمانه که یه وه و نوشی و له دوا ی نه وه ی تیر بوو رووی کرده ئاماده بووان و گوتی: به گه لی میسر بلین خواردنی فیرعه ون (ئه خناتون)، حه قیقه ت و ئاشتی و نان و ئاوه و خواردنه که ی له گه ل خواردنی هه ژارترین به نده کانیش جیاوازی نیسه. به لام له دوا ی نه و شه وه بو م ده رکه وت (چونکه خو م بینیم) که فیرعه ون گوشتی مراوی و قازو مه رو مانگاش ده خوات و شه رابیش ده نوشیتته وه، به لام له چونیه تی نان خواردنه که ی به رنامه یه کی ریک و پیکی نه بوو و هه ندی کات حه زی ده کرد نان و ئا و بخوات و هه ندی کاتیش نانی هه ر نه ده خوارد.

میوانه کان له دوا ی نان خواردن چونه ژوو ریکی تره وه و له وی بینیم

پیاویکی قه له و لیم نزیک بو وه وه من سهره تا نه مناسییه وه، به لام کاتیک که روانیمه چاوه کانی زانیم، تو تمس-ی هاوری دیرینه که ی خو مه. له ناسینه وه ی زور خو شحال بووم و له ئامیزم گرت و ماچم کردو گوتم: تو تمس بو بینینی تو چومه مه یخانه که ی که جاران له وی به یه که وه داده نیشتین، به لام پییان گوتم: که تو هیچکه بو نه و مه یخانه یه نارویت.

(تو تمس) پیچکه نی و گوتی: ئاخ من بوومه ته په یکه ر تاشی پاشایه تی و پله و پایه کم ریکا نادات بو نه و جیگایه برؤم، سهره رای نه وه ش هه ندی هاوریتم په یاکردوه که به رده وام بو خواردنی به تام و له زت و خواردنه وه، بانگه ییشتم ده که ن بو مالله کانیان و پیویست ناکات بو خواردنه وه بچم بو نه و مه یخانه یه. گوتم: تو تمس له بهر نه وه ی تو په یکه ر تاشی پاشایه تی، دیاره په یکه ره کانی فیرعه ون که له سهر نه ستوونه کانی په رستگای نوتی ئاتوون دروست کراوه تو، ره نگریتیت کردوه.

تو تمس گوتی: ئیمه چه ند په یکه ر تاشیکین که به یه که وه کارده که یین و له هونه ری راسته قینه به و شیوه یه که له (کریت) سه رنجی خه لکی راده کیشیت، ئیلهام و درده گرین و نه و کاته ی که خوا ی دروینی ئاموون به سه ر میسر دا فه رمانه وایی ده کرد ئیمه ناچار بووین بنچینه کانی هونه ر بخه ینه ژیر پیماننه وه و له دروستکردنی بته کان و شیوه کیشان، په پره وی له یاسا کانی خوا ی دروین بکه یین و نه گهر که میک له و شیوه یه لاما ن بدایه، کاهینه کانی نه و خوا یه درو زنه ئیمه یان به کافر ده زانی و ده یان کوشتین. نه وان ده یانگوت هه ر جو ره هونه ریک که پیچه وانیه ی یاسا کانی خوا (ئاموون) بیت کوفره و هه ر هونه رمه ندیک شیوه یه کی ره نگریتی بکر دایه یان په یکه رکی دروست بکر دایه که وه ک شیوه ی هونه ربی ئاموون نه بوایه، شایانی کوشتن ده بوو و ئیمه، هونه رمه ندانی راسته قینه و دل سو ز که له هونه ردا باوه رمان به ئازادی هه بوو، له بهر نه وه ی نه مانده توانی خو مان بکه یینه ها وره نگی ده وره بهر و له نه فامی تی شون

که وتوانی خوی پیتشو په پرهوی بکهین، تووشی برسیتی ده بووین و ناوی جو مان ده خوارده وه و هندی کات تهنانهت ناوی جو شمان دست نه ده کهوت، به لام نه مرو ژا دین و ده تانین به ژا زادی خه ریکی هونه ره کهی خو مان بین و هر چیه کمان بوویت دروستی بکهین.

من (تومس) م به هورم هب ناساند و پیم گوت نه م پیاوهی ده بیینی هونه رمه ندیکی بی هاوتایه و فیرعه ون له بهر نه وهی بایه خی نه و ده زانیت کردووه تی به په یکه رتاشی پاشایه تی.

هورم هب به بیینی په یکه رتاشی پاشایه تی خوشحال بوو، به لام به بونهی پله و پایه کهی زور خوشحالیه کهی خو ی دهره نبری، به لام تومس کاتیک شیوه و نه دنامه کانی له شی (هورم هب) ی بیینی پیتی گوت: من زور حه زده کهم په یکه ری تو دروست بکه م و له پرستگای ناتوون داینینم، چونکه تو رزگار که ری ناتوون و رووخینه ری خوی دروینی ناموونی و شایسته ی نه وهی که په یکه ره کهت له پرستگای نوی داینریت.

هورم هب به شیوه یه که له م و ته یه ی دلخوش بوو که ده موچاوی له خوشیا گیرسایه وه و من ههستم کرد که هوی شادیه کهی بو نه وه ده که رپته وه که تا نه و روزه هیچ که سیک وینه ی نه وی نه کیشا بوو و په یکه ریان بو نه تاشیوو و تومس یه که مین جار بوو ده به ویست په یکه ری نه و له بهرد بتاشیت.

له و کاته دا که نیمه له باره ی په یکه ری (هورم هب) گفتوگو مان ده کرد بینیم (هورم هب) له نا کاودا هه لساو دهسته کانی به نه ژنویه وه ناو داچه مییه وه. نیمه سه رنجمان دایه نه و جیگایه ی که (هورم هب) سه ری بو ی دانه وانده بوو و روانیمان (نه فریتی) شازنی میسر که هاوسه ری (نه خناتوون) ه به ره و نیمه دیت. بو یه نیمه ش هه لسا یین و به رامبه ری داچه میینه وه.

(نه فریتی) مو دیلی نوی جل و بهرگی خانمه کانی کوشکی له بهر کرد بوو و کاتیک که یشته نیمه، دهستی خسته سه ر سینه ی و سه یرم کرد نه نگوستیله و

بازنگی له دست دا نییه، چونکه نه یده ویست به هوی بازنگ و نه نگوستیله، جوانییه که ی خو ی له ناو بات.

شازن رووی کرده من و گوتی: سینوهه دهسته کانه بو په روره کرده کردنی مندالیک کور بی سه بری ده کهن چونکه فیرعه ون کورپکی ده ویت که له دوا ی نه و له سه ر ته ختی پاشایه تی میسر دابنیشیت و هه ر دوو کمان به بونه ی نه وهی کورم نه بووه نیگه رانین و له خویه درونه که ی ناموون که سه رنگومان کردووه ده ترسیین و ده زانین که له که مینی نیمه دایه. من دوو کچم بووه، به لام تاوه کو نیستا کورم نه بووه و له بهر نه وهی بیستم که تو پزیشکیکی گه وره ی و له ولاتانی دهره وه زانیاری فراوانت کو کردو ته وه، پیم بلتی که چ کاتیک کورم ده بیت.

من هه ولم دا جوانییه که ی فه راموش بکه م و به چاوی پزیشکیکه وه پروانه (نه فریتی) و پیم گوت: نه ی ژنی فیرعه ون باشتر وایه که تو له تاره زووی له دایک بوونی کوردا نه بیت چونکه به شی دواوه ی نه دنامه کانی له شی تو باریکه و نه و ژنانه ی به شی دواوه ی له شیان پانایی که م بیت، هه رکاتیک کوربان بیت له وانه یه له کاتی مندال بووندا بمن.

شازن گوتی: هه رچونیک بیت من حه زم له کوره و تو ده بی چاره سه ریک بدوزییه وه که من کورم بیت. گوتم: نه ی (نه فریتی) هیچ که سیک جگه له ناتوون ناتوانیت ده ست نیشانی نیرو می بوونی نه و منداله بکات که له سکی دایکیدایه و من له ولاتانی تر هندی پزیشکم بیینی که ده یانوت ده توانن و ابکه ن که ژن کور، یان کچی بیت. به لام زوره یان درو یان ده کرد و هه رکاتیک که درو که یان دهره کهوت، ژنه زاوه که یان تاوانبار ده کرد که به پیتی فه رمانی نه وان کاری نه کردووه و نه وان ده یانزانی که نه و فه رمانانه ی ده یانده نی نه وهنده ورد و گرانه که ژنه کان ناچارده بن هندی له و فه رمانانه پیشیل بکه ن و نه مه یان ده کرده به هانه بو نه وهی نه زانیی خو یان داپوشن، به لام من دروت له که لدا ناکه م و دان

به‌ودا دهنیم که ناتوانم درمانیکت بدهم که به هویه کورت ببی.

نه‌گهر چی له‌بهر نه‌وهی تو دوو کچت بووه، دوور نییه مندالی سییه‌مت کورپیت، به‌لام له‌م باره‌یه‌شه‌وه به‌لینی ته‌واوت ناده‌می. (نه‌فر تیتی) که به‌زهرده‌خه‌نه‌وه گویی له‌قسه‌کانی من گرتبوو، له‌دوای نه‌وهی و ته‌کانم ته‌واو بوو مه‌لوول بوو و تیگه‌یشتم که قسه‌کانی من دل‌گرانی کردبوو. توتمس کاتیک که بینی شازن نار‌ه‌حت بوو، هاته‌ناو گف‌توگ‌وکه‌مانه‌وه و گوتی: نه‌ی (نه‌فرتیتی) تو بوچی له‌بوونی کچ دل‌گران ده‌بیت. تو جوانترین ژنی جیهانی و ههر نه‌وه باشتره که به‌رده‌وام کچت ببیت، بو نه‌وهی کچه‌کانت و ه‌کو تو جوان بن و جوانییه‌که‌تان جیهان رووناک بکاته‌وه. من کچه‌گه‌وره‌که‌ی تو م بینووه و ده‌زانم که چهند جوانه و نه‌مرؤ هه‌موو ژنه‌کانی دهریار (کو‌شک) هه‌ول دده‌ن به‌جوړیک نارایش بکه‌ن که وه‌ک نه‌ویان لی بیت و من زور حه‌زده‌که‌م که په‌یکه‌ریکی تو دروست بکه‌م بو نه‌وهی هزاران سال دوای مردنی تو، خه‌لکی جوانییه‌که‌ت ببین و پیاپا هه‌ل‌بدن و ناوی (نه‌فرتیتی) هه‌میشه له‌جیهاندا ناوی جوانی بیت^(۳).

(نه‌فرتیتی) زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی هات و دپاربوو له‌قسه‌کانی په‌یکه‌رتاشی پاشایه‌تی دل‌خوش ببوو و دواپی له‌ئیمه دوورکه‌وته‌وه.

روژی دواتر من، مه‌ریتم له‌(کلکی تیمساح) هینایه‌ده‌روه و له‌گه‌ل خو‌مدا بردم بو نه‌وهی دیمه‌نی رویشتنی فیرعه‌ون بو په‌رستگای نوئی ببینیت. (مه‌ریت) کراسی مو‌دیلی نوئی خانم‌ه‌کانی له‌به‌رکردبوو و نه‌گهر چی به‌خزمه‌تکارپکی مه‌یخانه له‌قه‌لم ددرا، به‌لام کاتیک که له‌گه‌ل نه‌ودا له‌مه‌یخانه هاتینه‌ده‌روه و له‌شه‌قامه‌کانی **ته‌به‌س** هه‌نگاومان دهن، شهرم دای نه‌گرتم، چونکه مه‌ریت جوان و سه‌نگین بوو و به‌یه‌که‌وه به‌روه په‌رستگای تازه رویشتنی و له‌به‌رده‌م په‌رستگاکه له‌جیگایه‌ک که تاییه‌ت بوو به‌نزیکانی فیرعه‌ون دانیشتنی و مه‌ریت ده‌ستی خسته‌سه‌ر شانم و سه‌رگه‌رمی ته‌ماشاکردنی قه‌ره‌بالغییه‌که‌بوو

وا هه‌ست ده‌که‌م که له‌و روژهدا هه‌موو دانیشتنوونی **ته‌به‌س** له‌به‌رده‌م په‌رستگاو له‌و شه‌قامانه‌ی که شوینی تیپه‌ر بوونی فیرعه‌ون بوو، ناماده‌ببون و له‌ههر دوولای شه‌قامی قوچه‌کان (به‌بو‌نه‌ی نه‌و په‌یکه‌رانه‌ی که سه‌ریان وه‌ک قوچ بوو، نه‌و شه‌قامه‌یان به‌شه‌قامی قوچه‌کان، ناو نابوو)، ده‌فری پر له‌گولیان دانابوو بو نه‌وهی کاتیک که فیرعه‌ون هات، خه‌لکی گولبارانی ریگاکه‌ی بکه‌ن. له‌پاش نه‌وهی من و مه‌ریت له‌سه‌ر جیگای خو‌مان دانیشتنی سه‌رنجم دا بارودو‌خیکی نائاسایی رووی داو له‌دوای نه‌وهی ورد بوومه‌وه بو‌م ده‌رکه‌وت باره نائاساییه‌که ده‌گه‌رپته‌وه بو بی دهنگ بوونی خه‌لکی.

کاتیک کو‌مه‌لی هه‌ژار له‌گه‌ره‌کی‌کدا کو‌ده‌بنه‌وه، له‌بهر نه‌وهی هه‌موویان قسه‌ده‌که‌ن دهنگه‌ده‌نگی که به‌رده‌وامیان لی ده‌ببسترئ، به‌لام نه‌و روژه له‌و جیگایه‌که‌س قسه‌ی نه‌ده‌کردو به‌شپوه‌یه‌ک بی دهنگی نه‌ویی داگرت که مرو‌قی نار‌ه‌حت ده‌کردو ته‌نها دهنگی قه‌له‌ره‌شه‌کان و واشه‌کان ده‌هاته‌گویی که له‌ئاسماندا ده‌فرین، چونکه به‌راده‌یه‌ک له‌و لاشانه‌ی که له‌**ته‌به‌س**-دا که‌وتبوون تیر ببون، که نه‌یانده‌ویست له‌وی پرون.

کاتیک که فیرعه‌ون به‌سواری که‌ژاوه‌هات، روانیم کو‌مه‌لی سه‌ریازی ره‌ش پیست، که ده‌موچاویان ره‌نگ کردبوو له‌دوای که‌ژاوه‌که‌ی نه‌و بوون. دانانی سه‌ریازه‌ره‌شه‌کان وه‌کو پاسه‌وانانی فیرعه‌ون، له‌و روژهدا هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌بوو، چونکه له‌نیوان ته‌ماشاییه‌کان که‌س نه‌بوو که له‌مه‌رگه‌ساتی کوشتار و تالانی **ته‌به‌س**، له‌سه‌ریازه‌ره‌ش پیسته‌کان زبانی پی نه‌گه‌بش‌تبی. هیشتا فرمی‌سکی چاوی ژنه‌کان وشک نه‌بوو‌بووه و برینی پیاوه‌کان ساریژ نه‌بوو و زوربه‌ی خه‌لکی خانویان نه‌بوو و ره‌ش پیسته‌کان مال‌ه‌کانی نه‌وانیان سووتانده‌بوو.

له‌و روژهدا فیرعه‌ون تاجی دوو قاتی به‌سه‌ره‌وه بوو و به‌پتی نه‌ریتی دیرین ده‌سته‌کانی تیک هه‌ل‌کیش به‌سینگییه‌وه نابوو و له‌ده‌ستی‌کیدا گوچان و له‌ده‌سته‌که‌ی تری قامچی ده‌بینرا که نیشانه‌ی پاشایه‌تی و ده‌سه‌لات بوو.

فیرعهون وهکوبت بوو و نهدهجوولایهوه، چونکه له بۆنه رهسمیهکاندا که فیرعهون به ناوهراستی خه لکیدا تیده په ریت، نابیت بجوولیتته وه.

سه ربازه کان کاتیک که فیرعهونیا بینی نيزه کانیا بمرز کرده وه و هاواری خوشییا بمرز دهر باربیه کان و دهوله مهنده کانیش وهکو سه ربازه کان دهنکیان بمرز کرده وه، به لآم ئه م هاواره یان له نیوان بی دهنکی و ساردیی خه لکی، وهکو دهنکی میشیک و ابو که له رۆژتکی زستاندا گیزه گیز بکات. ئه وانیه هاواری شادییا بمرز کاتیک که تیگه یشتن خه لکی بی دهنکیه که ی خویان نه شکاندوه، شهرمه زاربوون و ده میان داخست.

لهو کاته دا (ئه خناتوون) فیرعهونی میسر به پیچه وانیه ری و رهسمی دیرین که ده بویه فیرعهون وهکوبت بی بزوتین بیت، دهستی له سه ر سینگه هه لگرت و گۆچان و قامچییه که ی جوولاند بۆ ئه وهی سلاو له خه لکی بکات.

له ناکاو خه لکه که هاتنه له رزه دهنکیک وهک دهنکی توفان له هه شاماته که به رزبووه وه و هاواریان کرد (ئاموون مان ده ویت) ... (ئاموون خوی ئیمه یه) ... (ئاموون پاشای خویه کانه).

دهنکی خه لکی به راده یه که ده تگوت هه موو خشت و به رده کانی **ته بهس** له گه لیاندا هاوار ده کهن و جه ماوه ره که به دهنکی به رز ده یانوت (ئاموونمان ده ویت) ... ئه ی فیرعهونی درۆزن ... بۆ خویه که مانت سه رنگون کرد.

هه لگره کانی که ژاوه که به راده یه که له م دهنگانه ترسان که یه کسه ر وهستان، به لآم ئه فسه ره کان نه یانه یشت و که ژاوه که به ره و ده رگای په رستگه ی نوئ که وته ری. لهو کاته خه لکی به نه عره ته ی ترسانکتر له نه ره ی شیر که وته ری و ریگایان له که ژاوه که ی فیرعهون گرت و دوی بارودوخه که به شیوه یه ک ئالۆز بوو که نه ده زانرا چ که سانی له چ جیگایه کدا ده جه نگان و تا ئه وشوینه ی چاوم بری ده کرد و ده متوانی بیسم، له نیوان خه لکی و سه ربازه کاند شریک دهستی بی کرد که زۆر بی به زه بیانه بوو.

سه ربازه کان به نه یزه و شمشیر، ژن و پیایان ده کوش و خه لکی به کیرد و دارو به رد که وته گیانی سه ربازه رهش و سپیه کان و هه رکه سه ربازه کیان ده که وته به رده ست یه کسه ر ده یانکوش، به لآم که س به ردی بۆ فیرعهون نه ده هاویشت. چونکه فیرعهون وهکو باوو باپیاری خوی له خوره وه هاتبوو و ته نانه ت که س نه یده ویرا بیر له وه بکاته وه که به ردیش له فیرعهون بگریت.

ببینم فیرعهون له ناو که ژاوه که یدا هه لساو به بی ره چا و کردنی که سایه تی و شکومه ندیه که ی به دهنکی به رز به سه ربازه کانی گوت ده ست هه لگرن خه لکی قه تلوعام مه که ن، به لآم سه ربازه کان به شیوه یه ک سه رقالی جهنگ و خوین رشتن بوون که گوئیان له دهنکی فیرعهون نه بوو. فیرعهون که ده یزانی هیه چ مه ترسییه ک هه ره شه لهو ناکات، چونکه ده یزانی که س به رامبه ر به ئه و نیازی خرابی نییه، به بی مه ترسی دیه نی شه ری نیوان خه لکی و سه ربازه کانی ده بینی. یه ک چرکه ش هاواری (ئاموونمان ده ویت)، نه ده وه ستا و خه لکی ئه وه نده تووره یی دایگرتن، که به ره و جیگای نزیکان و هاواری کانی فیرعهون واته ئه و شوینه ی ئیمه لی دانیشتبوون، هه لمه تیان هیئا و ویستیان ئیمه بکوژن.

(هورم هه ب) کاتیک که بینی گیانی هه موو ده رباربیه کان که ژماره یه کی زۆریان ژن بوون، له مه ترسیدایه، فه رمانی دا نه فیر لی بدن و له دوی ئه وه ی دهنکی نه فیره کان به رز بووه وه ئه و گالیسکانه ی که له کۆلانه کانی ته نیشته وه دانرا بوون که وته ری. هورم هه ب له بهر دووربینی گالیسکه جه نگییه کانی له کۆلانه کانی ده ور به ر دانابوو، بۆ ئه وه ی ههستی خه لکی به بینینیا نه بزویت و هه روه ها بۆ ئه وه ش که له کاتی تیگرژاندا بتوانیت ئاسایش به رقه رار بکات.

پیشه وه ی گالیسکه کان له مه یدانی جه نگدا په یکان و داسی پیوه ده کرا، به لآم لهو رۆزه دا ئه و گالیسکانه هیه چی پیوه نه بوو و هورم هه ب گوتبووی لی بکه نه وه بۆ ئه وه ی خه لکی نه کوژیت.

گالیسکه کان به رۆیشتنیکی خیرا و ریکوییک هاتن و جیگاکه ی ئیمه یان

دهوردهاو هندیکیان له دهوری کهژاوهکهی فیرعهون وهستان. خه لکی ویستیان بهرگری بکهن، بهلام زانییان که له ژیر گالیسکهکاندا پان دهبنهوه. بویه ریگیان کردهوه و کهژاوهکهی فیرعهون کهوتهرئ، بهلام فیرعهون نهچوهه ناو په رستگاکهوه، به لکو لهوئ تیپه پوو و گه بشته نیل و له کهژاوهکهی هاته خوارهوه و سواری کهشتیی پاشایه تی بوو و له کاتیکدا که کهشتیییه جهنگییهکان پاسه وانییان لی دهکرد لهوئ دوور کهوتهوه.

خه لکی که بینیان فیرعهون نهیتوانیوه بو په رستگای خوی نوی پروات و به سواری کهشتیییه که یهوه له بهر چاو ون بوو، هاواری خوشییان بهرز بووهوهو تالانچییهکان په لاماری ماله دهوله مهندهکانیان داو دهستیان به تالانی کرد و به زور دست درژیان کرده سهر ژنه جوانهکانیان. به جوریک که (هورم هه ب) ناچار بووهوه جاریکی تر له گهل سهر بازهکانی خویدا له ته بهس بکه ویتتهرئ و له هر گه ره کیکدا چهند (جه لاد) یک دابنیت بو ئهوهی هر که سیکیان له کاتی کوشن وتالانیدا ببینیایه بیانکوشتایه.

کاتی عه سر به هوئ ئهوه سهرانهی جه لادهکانی هورم هه ب لییان کردبووه، ئاسایش گه پرایهوه ناو شارو بهر له ئاوابوونی خوړقه له ره شهکان و واشه و دالاشهکان له ئاسمانهوه هاتنه خوار بو ئهوهی ئهوه لاشانه بخون که له هر گه ره کیکدا و به تاییه تی له شه قامی قوچهکان و له بهردهم په رستگای نویدا کهوتبوون.

(ئه خناتوون) هه تا ئه و روزه خوړاگری راسته قینهی خه لکی به چاوی خوی نه بینیبوو و چاوی به خوین ریژی نه کهوتبوو و له دواى بینینی خوین ریژییه کهی ئه و روزه، فیرعهون به ته واوی رقی له دانیشتوانی ته بهس هه لسا، که بهو شیویه بهرامبهر به خوایه کهی ئه و بهرگریان دهکرد و فرمانی دا هه رکه سیک ناوی ئاموون بهینیت یان شیوهی ئاموون له سهر قاپ و قاچاغی ماله کهی ببینرئ، له **ته بهس** دوور بخریتتهوه و بو کاری زوره ملی بینیرنه کانگهکان. به لام

خه لکی قسه یان نه دهکر و هیچ کهسی خه بهری له یه کیک تر نه دهدا.

فیرعهون رۆژی دواتر پرسباری کرد چهند کهسی شوینکه وتووی ئاموون دوور خراونه تهوه و پیواوهکانی گوتیان کهس دوور نه خراوه تهوه، چونکه کهس ناوی ئاموون ناهینیت. فیرعهون گوتی: ئه ی ئه مانه ی دوینخ هاواریان ده کرد (ئاموون) مان دهویت کین؟ ئایا ئه وان ده سگیرناکهن و بو کانگهکانیان نانیرن؟ ئه وانیش دهیانگوت دوینخ ژماره ی خه لکی ئه وهنده زور بوو که نه مانستوانی بیاناسینهوه و نازانین چ کهسانیک خوایه درۆبینه کیان دهویست.

له و کاتدا، فیرعهون له بهر ئه وهی زور تووره ببوو فرمانیکی دهکرد که زور چیگه ی داخ بوو، چونکه بریاری دا هه رکه سیک یه کیک له شوینکه وتووهکانی خوی ئاموون ئاشکرا بکات مافی ئه وهی هه یه که دست به سهر داراییه کهیدا بگریت، له گهل ئه وه شدا خه لکانی رهوشت بهرز ناماده نه بوون که شوینکه وتووهکانی ئاموون به فرمانبه رهکانی میری نیشان بدن. به لام کومه لی دزو چه ته وه ندی له بندهکان بو ئه وهی دست به سهر مال و حالی خه لکیدا بگرن خه لکانیکیان به تومه تی ئه وهی باوه ریان به (ئاموون) ه، دست نیشان کرد و فرمانبه رهکانیش یه کسهر ئه و خه لکانه یان بو کارکردنی زوره ملی ده ناره ده کانگهکان و دزو به بندهکان دهستیان به سهر ماله کانیاندا ده گرت.

له کاتیکدا که ئه م سته مکارییه له **ته بهس** بهردهوام بوو، له شهوی سییه می دواى رووداوی نزیک په رستگا نوییه که، له کاتیکدا که له ماله وه نووستبووم، له کوشکی فیرعهون هوه که ژاوه به کیان بو ناردم و داوایان لی کردم پرۆم بو کوشک. کاتیک که چومه ناو کوشکه وه زانیم فیرعهون گرفتاری ئه و نه خوشییه بووه که جار به جار تووشی ده بیت و هه ندی له پزیشکهکانیش که له خانه ی ژبان هوه هاتبوون لهوئ بوون.

بوم ده رکهوت که پزیشکهکان ده ترسان چاره سهری فیرعهون بکهن و ناردبوویان به شوین مندا، بو ئه وهی منیش شه ریکی چاره سهر کردنه که بم و

به‌رپرستی چاک بوونه‌وه‌که‌ی به‌سه‌ر که‌سانی زیاتردا، دابه‌ش بییت. جگه له‌وه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من بیوم به‌سه‌ر قلیشینی پاشایه‌تی، واته‌ پزیشکی فی‌رعون، ناماده‌بوونی میان له‌وی به‌پیوست زانیبوو.

له‌ فی‌رعون نزیك بوومه‌وه و ده‌ستم گرت و هه‌ستم به‌ لی‌دانی دلی کردو روانیم لی‌دانی دلی لاوازه‌و په‌نجه‌کانی ده‌ست و پی (ئه‌خاتون) سارده، دواپی پی‌لوی چاوه‌کانیم به‌رز کرده‌وه، به‌لام روانیم چاوه‌کانی ئاسه‌واری ژیان تی‌دابوو و ئه‌دره‌وشایه‌وه‌و نیشانه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگان له‌ چاوه‌کانیدا به‌دی نه‌ده‌کرا. به‌ پزیشکه‌کانم گوت ده‌بی که‌میک له‌ خوینه‌که‌ی فی‌رعون پرژیت بو‌ ئه‌وه‌ی بیته‌وه‌ هۆش.

پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژیان گوتیان ئیمه‌ ناتوانین بریار له‌سه‌ر ئه‌م جو‌ره‌ چاره‌سه‌رکردنه‌ بده‌ین، چونکه‌ فی‌رعون ئه‌ندامه‌کانی له‌پولاوازه‌و که‌م خوینه‌ و ئه‌گه‌ر خوینه‌که‌ی پرژیت، ده‌مریت. گوتم: ئه‌گه‌ر ئه‌م بی هۆشیه‌ی به‌رده‌وام بییت ده‌یکوژیت، چونکه‌ به‌ره‌به‌ره‌ لی‌دانی دلی لاوازتر ده‌بییت هه‌تا ده‌مریت، به‌لام ده‌بی به‌شیه‌یه‌که‌ی خوینه‌که‌ی برژین، که‌ له‌ دوا‌ی به‌ هۆش هاتنه‌وه‌ی هه‌ست به‌وه‌ نه‌کات که‌ خوینی لی‌ ده‌رکراوه‌. ئه‌وان گوتیان ئایا به‌رپرستی ئه‌م کاره‌ ده‌خه‌یته‌ ئه‌ستوی خۆت؟ گوتم: به‌لی، چونکه‌ دلنیام به‌رده‌وام بوونی ئه‌م بی هۆشیه‌ی مه‌ترسیی هه‌یه‌.

پزیشکه‌کان گوتیان هه‌رچییه‌کت ده‌ویت بیکه‌. من ده‌رزیه‌کم له‌ جانتاکه‌م ده‌رکرد و خسته‌مه‌ ناو ئاگره‌وه‌ و له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی ده‌رم هیناو سارد بووه‌وه‌، ده‌رزیه‌که‌م کرد به‌رگه‌ی ده‌ستی فی‌رعون و خوین هاته‌ خواره‌وه‌ و چهند ساتیک دوا‌ی ئه‌وه‌ فی‌رعون ده‌می کرده‌وه‌و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشاو یه‌کسه‌ر خوینه‌که‌یم راگرت و ده‌ستیم به‌سته‌وه‌و ئه‌و ده‌فره‌ی خوینه‌که‌ی تیا‌بوو شاردمه‌وه‌. فی‌رعون به‌ ته‌واوه‌تی هاته‌وه‌ هۆش و هه‌لسایه‌وه‌و دانیشته‌ و هه‌رکه‌ پزیشکه‌کانی خانه‌ی ژیان بیی، هاته‌وه‌ یادی که‌ خانه‌ی ژیان له‌ په‌رستگای

(ئاموون)ه‌و به‌بۆنه‌ی ئه‌و نه‌فره‌ته‌ی که‌ له‌ ئاموونی هه‌بوو فه‌رمانی دا ئه‌و پزیشکانه‌ له‌ کۆشک بیه‌نه‌ده‌ره‌وه‌.

له‌پاش ئه‌وه‌ی ئه‌وان رویشتن فی‌رعون گوتی: سینۆه‌ برۆ که‌شتیه‌کانی من ئاگادار بکه‌ره‌وه‌ که‌ ناماده‌ین و به‌سه‌ول لی‌ده‌ره‌کان بلین که‌ من به‌ته‌مای سه‌فه‌رم.

لیم پرسی بو‌ کو‌ی ده‌رۆیت. گوتی: من چیی تر له‌م شاره‌ ژیان نابه‌مه‌سه‌رو به‌که‌شتیه‌کانی خۆم به‌رۆ ده‌که‌وم و ئه‌وه‌نده‌ ده‌رۆم تاده‌گه‌مه‌ جینگایه‌ک که‌ بو‌ دروست کردنی شاریکی نو‌ی له‌ باریت و له‌وی شاریکی نو‌ی دروست ده‌که‌م و تیا‌یدا نیشه‌جی ده‌بم و ئیتر هه‌نگاو نانیمه‌ ناو (ته‌به‌س)ه‌وه‌، چونکه‌ دانیشته‌وانی ئه‌م شاره‌ شوین که‌وتوی خوی چه‌وت و درۆزنی (ئاموون)ن و ره‌فتاری ئه‌وانم له‌به‌رده‌م په‌رستگای ئاتون له‌ بیر ناچیت و ده‌لنیام که‌ له‌ هیچ سه‌رده‌می‌کدا باوو باپیرانی من له‌ میسر به‌م جو‌ره‌ به‌ره‌ و رووی حه‌ق نه‌ناسی خه‌لکی (ته‌به‌س) نه‌بوونه‌ته‌وه‌.

بو‌به‌ تو‌ ده‌بی پرۆی و (هورم هه‌ب) ئاگادار بکه‌یته‌وه‌ که‌ ئه‌مشه‌و به‌که‌شتی له‌ (ته‌به‌س) ده‌رۆین و هه‌ر که‌سیک که‌ منی خۆش ده‌ویت له‌گه‌لمدا دیت. (هورم هه‌ب) له‌و کاته‌دا که‌ که‌لوپه‌لی رویشتنی فی‌رعونی ناماده‌ ده‌کرد پی‌می گوت: سینۆه‌، ئه‌وها باشته‌ره‌، چونکه‌ هه‌م دانیشته‌وانی (ته‌به‌س) به‌ ئاره‌زووی خۆیان ده‌گه‌ن و داخواییه‌کانیان ده‌هیننه‌دی و هه‌م فی‌رعونه‌نیش ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت ده‌بکات به‌بی ئه‌وه‌ی شه‌ر دروست بیته‌وه‌.

(ئه‌خاتون) بو‌ ده‌رچوون له‌ ته‌به‌س ئه‌وه‌نده‌ به‌ په‌له‌بوو که‌ له‌سه‌ر بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی نه‌وه‌ستاو گوتی: من ده‌رۆم و ئه‌وان با له‌ دوواوه‌ بین و سواری که‌شتیه‌که‌ی خۆی بوو و هۆرم هه‌بیش کو‌مه‌لیک له‌ که‌شتیه‌ جه‌نگیه‌کانی راسپارد که‌ له‌گه‌لی‌دا بن و پاریزگاری لی‌ بکه‌ن. منیش له‌گه‌ل فی‌رعونه‌ندا رویشتم و له‌ دلشمدادا به‌و رویشتنه‌ رازی بووم چونکه‌ ده‌مزانی که‌ ناوو هه‌وا

گۆرپن بۆ ئەو بەسوودە.

ئېمە روومان لە باکوور و پشتمان لە تەبەس کرد و بە ئاراستەى رۆیشتنى ئاوى نیل بەرپى كەوتىن. كاتىك كە ماوئەك رۆیشتىن و لە تەبەس دوور كەوتىنەو چارۆگە ئەرخەوانىيەكانى كەشتىيى فیرعەونىيان هەلكرد بۆ ئەوئەوى خیرایى كەشتىيەكە زیاد بكات. ئەوئەندەى پىن نەچوو كە دیوار و كۆشكەكان و ئەستوونە بەردىيەكان (مەبەست ئەو ستوونانەى كە بە ئەستوونى لەسەر زەوبىيەو دەیان دەناو لە سىبەرەكەى حیسابى كاتىيان دەكرد) و سىن كىئەكەى (تەبەس) لەبەر چا و ون بوون. بەلام یادگارىي پايتهختى مىسر لەگەل ئېمەدا بوو، چونكە هەندى جار تىمساحەكانى نیل لە ئاوەكەدا دەردەكەوتن و كلكە درېژ و بەهێزەكانىيان دەجوولاندهو و دیاربوو خەرىكى خواردنى ئەو لاشانە بوون كە رووبارى نیل لە (تەبەس) هەو دەپهینا. هەندى لەو لاشانە لەبەر ئەوئەوى بەسەر ئاوەكەو بوون بۆگەن ببوون و بۆنە ناخۆشەكەى لە هەوادا بلاو ببۆو و لە هۆدەكەى فیرعەون كە لەناو كەشتىيەكە بوو بووخوربان دەسووتاند بۆ ئەوئەوى ئەو بۆنە ناخۆشە نەمىتت.

لە دواى دە رۆژ گەیشتىنە جىگایەك كە ئىتر لاشەى لى نەبوو و فیرعەون لە ژوورەكەى خۆى هاتەدەرەو و لەسەر رووى كەشتىيەكە راوئەستاو بەسەپرکردنى كەنارەكانى نیلەو خەرىك بوو. زەوى لە هەردوو لای رووبارەو، زەرد رەنگ بوو و گوندنشینهكان بەروبوومى كىلگەكانىيان كۆدەكردهو و بەرە و گوندىيان دەبردهو و مەرۆمالاتىيان بۆ ئا و خواردن دەهینایە كەنارى نیل و شوانەكان شمشالىيان لى دەدا.

كاتىك كە خەلكى كەشتىيى فیرعەونىيان دەبىنى لە ئاوايىبەكانى ئەم بەرو ئەو بەرى نیلەو لقى دار خورمىيان بەدەستەو دەگرت و بەراكردنەو دەیانجولاندهو بە هاوار و دەنگى بەرزەو شادىيان دەردەبرى.

فیرعەون لە خۆشىيى بىبىنى ئەو خەلكە شادو كەیف خۆشە پى دەكەنى و

هەندى جار فەرمانى دەدا كەشتىيەكە بوەستىن و دەچوو و شكانى و لەگەل لادىيەكاندا گفگوگۆ دەكرد و دەستى بۆژن و مندالەكان رادەتەكاند. هەندى جار لە كەنارى نیل مەرەكان لە فیرعەون نزیك دەبوونەو بۆنى دامىنى كراسەكەيان دەكرد یان دەیانلێستەو و فیرعەون وەك مندال خۆشحال دەبوو و پى دەكەنى.

گۆرانى بارى تەندروستىيى (ئەخناتون) م پى خۆش بوو بەلام لە كردهوئەوى كى نارازى بووم و ئەوئەوى ئەو كە دەىگوت خواى ئەو (ئاتون)، خۆرەو خۆى لەسەر كەشتىيەكە دادەنىشت و دەموچا و لەشى لەبەردەم خوايەكەى رادەگرت. ئەم خوايە (خۆر) لە هاوینەكانى مىسردا مەترسىيى هەبوو و گەرماى زۆر مەرۆف تووشى نەخۆشى دەكات.

فیرعەونىيش لەبەر ئەوئەوى زۆر لەبەردەم خۆر دادەنىشت تاي لى هات و چاوەكانى برىسكەى دەدايەو، بەلام شەوان وەزعى باشتەر دەبوو و لەسەر رووى كەشتىيەكە دادەنىشت و سەبرى ئەستىرەكانى دەكردو بە منى گوت هەموو زەوبىيەكانى خوايەكەى پىشوو دابەش دەكەم بەسەر ئەو جووتیارانەى كە زەوبىيان نىيەو ئەوان تا ئەمرو بە كەم هەلپان كردهو و هەژار بوونەو من وا دەكەم گەمىكى زیاتر پەیا بكەن و مانگا و مەرى زۆر بەختو بكەن و ئەوئەندە بخۆن، هەتا مندالەكان و ژنەكانىيان، قەلەو و جوان ببن و چىبىتر بەرامبەر بە یەكترى كىنەيان نەبىت.

خواى من (ئاتون) جىاوازی نىوان دەولەمەندو هەژار ناھىلپت و كارىك دەكات كە ئىتر بەندەكان ناچار نەبن بۆ پەیدا كردنى خواردن هەموو تەمەنى خۆيان بۆ گەرەكانىيان عارەق برېژن.

سىنۆه، من لەبەر ئەو لە تەبەس دەرچووم، چونكە دەزانم (تەبەس) شارىكە كە لە نىوان هەژارەكان و دەولەمەندەكان جىاوازی زۆر هەيەو كۆمەلێ زۆر لە خەلكى هەژار، ناچارن بە كرىكارى و بەندەيى هەموو تەمەنى خۆيان بۆ

دهولمه نده كان كار بكنه و هميشه هر هه ژارو برسى بن و هر چه نده ماندوو دهبن سوو دهكەى دەست دهولمه نده كان دهكە و پت. من له دانىشتووانى **ته بهس** كه خوايه كهى پيشوو ده په رستان بيزارم چونكه ئەو خوايه درۆزنه خوازبارى به دبه ختى و برسيتيى هه ژاران و به هيز بوونى دهولمه نده كانه و هموو ياساكانى خۆى به شيوه يه ك داناو كه دهولمه نده كان سال به سال زهنگينتر بن و هه ژاره كان له چاره رهشى و نه بوونيدا بپننه وه. من ده زانم كه ناكريت چاوهروانى ئەوه بين خهلكى **ته بهس** دەست له په رستنى خوايه كهى پيشوو يان هه لبرگن، چونكه ئەوان به هۆى باوه رى خوايه كۆنه كه وه چيژيان له دهولمه نده ندى و رابوردن و هر گرتوو و ئوميدى من ته نها به منداله كان و گه نجه كانه، چونكه ته نها ئەوان كه ده توانن باوه ر به ئاتوون بهين و به هارى ئايندهى ميسر دروست بكنه. كاتيك كه مندال و گه نجه كان له مندالى و لاويتيه وه فيرى باوه ر هينان به ئاتوون بوون، ئيتير ئاماده نين ئاموون بپه رستن و له دواى گه وره بوون جگه له ئاتوون كهسى تر ناسن. بو ئەوهى ئەو مندالانه باوه ر به ئاتوون بهين به ته مام مامو ستاكانى پيشوو له قوتابخانه كان ده ربه كم و له جياتى ئەوان مامو ستاى نوئ بخه مه ناو ئەو قوتابخانانو هه روه ها سوورم له سه ر گوپينى خه تى ميسر، چونكه يه كيك له هۆكاره كار بگه ره كانى جياوازى نىوان دهولمه نده ندى هه ژار، ئەم خه ته ميسر بيه يه. من وا بپر ده كه مه وه كه ئيمه پيوست ناكات بو نووسين، شيوه ي هه موو شتيك بكيشين. بهلكو ده توانين به جوړيكي تر ئەو شته ي ده مانه و پت بينووسين. خه تى ميسرى ئەم پرۆ خه تىكى زۆر گرانه و چينى هه ژاره كان ناتوانن چهنده سال بو فير بوونى ئەم خه ته بخوپن و ته نها دهولمه نده كانن كه تواناى خوئندن يان هه يه و له بهر خوئنده وارى پايه يان له هه ژاره كان به رزتره، بهلام كاتيك كه خه ته كه ئاسان بووه وه، هه موو ده توانن بخوپن و بنووسن و دولمه نده كان چيى تر ناتوانن خوئنده وارى بيه كه يان بكنه هۆكارىك بو به رز نر خاندنى خو يان به رامبه ر به هه ژاران.

له م قسه يه ي فيرعه ون ترسام چونكه ده مزانى خه تى نوئ چۆنه و ئاگادار بووم كه ئەو نووسينه ئاسانه، بهلام ناشيرينه و هه موو نووسه ره كان رقيان لييه تى و به فيرعه ونم گوت ئەم كاره مه كه و خه تى ميسر مه گوژه.

گوتى: بوچى؟ گوتم: چونكه هه موو ياساكانى خوايه ميسر بيه كان به م خه ته نووسراوه ته وه و ئەم جوړه نووسينه پيرۆزه. فيرعه ون گوتى: خه تى تازەش كاتيك كه كارى پي كراو خهلكى ياساى خوايه كان يان پي نووسيه وه ده بيته خه تىكى پيرۆز. گوتم: گوپينى خه تى ميسر زيانىكى تريشى هه يه. گوتى: زيانه كه چييه؟ گوتم: ئەگه ر فير بوونى خه ت به جوړىك ئاسان بيت كه هه موو كه سيك بتوانيت فيرى خوئنده وارى بيت، ئيتير كهس به دهسته كانى خۆى ئيش ناكات و زه وييه كان به پي كشتوكال ده ميننه وه و كانگه كان له كار ده كەون و ئەوسا ئەم خه ته ئاسانه بو ميلله تىك كه له برسا ده مرىت چ سوو ديكي هه يه؟

چاوهركانى فيرعه ون له دواى بيستنى ئەم قسه يه دره وشانه وه و گوتى: سينو هه من له **ته بهس** ها تمه دره وه بو ئەوهى له دهست ئەو خهلكه ي كه لايه نگرى رى و ره سمى ئاموونن، رابكه م و ئيستا ده بينم يه كيك له شوپن كه وتوو هه كانى ئەو ريبازه كۆنه له تهك منه وه يه، سينو هه تو راستيه كان نابينى، بهلام من ئەوه نده بينام كه راستيه كان له ئەوديو ساله كانى داها تووه وه، وهك ئەوهى پروانه ئاوى زولال، ده بينم. كاتيك كه خهلكى هه موو فيرى خوئنده وارى بوون، هه موو به دهسته كانى خو يان كار ده كەن و وهك كو مه لى برا، كاره ده ستيه كانى وهك كشتوكال و كانزاكارى و پيشه سازى و بازرگانى له نىوان خو ياندا، بهش ده كەن.

له و دنيايه ي كه خوايه كهى من (ئاتوون) دروستى دهكات رق و كينه به دى ناكريت و له و جيهانه كهس نان له دهستى كهس وهر ناگريت بهلكو هه موو كه سيك نانه كهى خۆى له گه ل ئەوى تر دا دوو كه رت دهكات. له و جيهانه دا كه هه موو خوئنده وارو زانان، جياوازى نىوان هه ژارو دهولمه نده ندى له ناو ده چيىت و نه كهس هه ژار ده بيت و نه كه سيش دهولمه نده ندى ده بيت. چونكه كهس ناتوانيت به

ناوی ئه‌وهی له‌وهی تر به‌رزتره یه‌کێک بکاته کرێکار، یان کۆبڵه‌ی خۆی و که‌س به‌وه‌ی تر نالێت برۆ ئه‌ی سهربانی پۆخل. یان برۆ ئه‌ی ره‌ش پێستی بۆگه‌ن، چونکه‌ هه‌موو که‌سه‌ی خه‌لکی تر به‌ برای خۆی ده‌زانیت و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چینی هه‌ژار و زه‌نگین یه‌کسان ده‌بن و که‌س کینه له‌ دل ناگریت، شه‌ر روونادات.

فیرعه‌ون له‌ کاتی وتنی ئه‌م وشانه به‌شێوه‌یه‌ک جۆش و خروۆش گرتبووی که‌ ترسی دروست ده‌کردو من زانیم که‌ دیسانه‌وه‌ تووشی گه‌شکه‌بووه‌ له‌ سه‌ر هه‌سیریک له‌ بان که‌شتیبه‌که‌ رامکشانو ده‌رمانیکی هێور که‌ره‌وه‌م ده‌رخواری دا بۆ ئه‌وه‌ی ئارام ببیته‌وه‌. به‌لام له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون راکشاو ئارام بووه‌وه‌ هه‌ستم کرد که‌ ئه‌گه‌رچی (ئه‌خنا‌توون) هه‌ندی کات شیت ده‌بێ، به‌لام تیک چوونه‌که‌ی له‌وانه‌یه‌ که‌سانی تریش تووش بکات و من که‌وتبوومه‌ ژیر کاربگه‌رتیی قسه‌کانی ئه‌و، چونکه‌ من گه‌لانیکی زۆرم بینیبوو و بۆم ده‌رکه‌وتبوو که‌ هه‌رچۆنیک بیت هه‌موو میله‌تان وه‌کو یه‌کترن و زۆر شارم بینیبوو و ده‌مزانی که‌ شه‌ره‌کانیش له‌ یه‌کتر ده‌چن و جیاوازی نیوان به‌رزی و نزمیی دیواره‌کان و ره‌نگی بالا‌خانه‌کان نابیته‌ هۆی له‌یه‌ک نه‌چوونی شه‌ره‌کان.

من پزیشکم و له‌ دیدی پزیشک، نه‌خۆشی میسری و نه‌خۆشی سربانی و بیماری ره‌ش پێست، یه‌ک شته‌و هێچ کامیان له‌وه‌ی تر چاکتر نین و ئه‌رکی پزیشک ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر یه‌کیکیان چاره‌سه‌ر بکات. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌مانه‌م ده‌زانی و ته‌کانی فیرعه‌ون کاری لیم کردبوو و به‌خۆم ده‌وت ئه‌گه‌رچی ئه‌م پیاوه‌ شیته‌و، شیتییبه‌که‌ی خه‌لکی تریش تووش ده‌کات، به‌لام ئه‌م تیکچوونه‌ی کاتیک که‌ تووشی مرقییکی تر ده‌بیت ده‌بیته‌ هۆی چیژ وه‌رگرتنی.

له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستم ده‌کرد که‌ فیرعه‌ون، راستییبه‌که‌ی گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ده‌مدا دیت و ئه‌گه‌رچی راستییبه‌که‌ی ئه‌و ده‌یلێت له‌ دنیای سه‌ر زه‌ویدا پیاوه‌ نابیت و ته‌نها له‌ دنیای (مه‌غریب)^(٤) جیبه‌جێ ده‌بیت، به‌لام ده‌بێ دان به‌وه‌دا بنریت که‌ ئه‌گه‌ر جو‌ری مرۆف بتوانیت به‌و شێوه‌یه‌ بژیت و جیاوازیبه‌کان له‌ ناو بیات ده‌گاته

به‌خته‌وه‌ری راسته‌قینه‌. ده‌مزانی که‌به‌ر له‌ فیرعه‌ون (ئه‌خنا‌توون)، هێچ که‌سیک راستییبه‌که‌ی وه‌ها گه‌وره‌و ده‌ره‌وشاوه‌ی نه‌وتوووه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌ویش که‌س نایه‌ت که‌ بتوانیت راستییبه‌که‌ی ئه‌وها به‌رجه‌سته (زه‌ق) ده‌بریت.

تیکه‌یستم که‌ له‌به‌ر خۆ په‌رستی ده‌وله‌مه‌نده‌کان و نه‌زانی هه‌ژاران که‌س ئاماده‌ی سه‌لمانندی ئه‌و راستییانه‌ی فیرعه‌ون نییه‌و خۆنیتیکی زۆر ده‌رژیت، (وه‌ک چۆن له‌ ته‌به‌س رووی دا) و له‌وانه‌یه‌ که‌ حکومه‌تی گه‌وره‌ی میسر له‌ ناو بچیت، به‌لام ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون ده‌یگوت شتیکه‌ که‌ که‌س به‌ر له‌ ئه‌و نه‌یگوتوووه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌ویش که‌س نایلیت و ئه‌گه‌ریش بگوتریت ئه‌وا چاویان له‌ (ئه‌خنا‌توون) کردوو. دوا‌یی له‌ کاتیکدا که‌ سه‌یری ئه‌ستیره‌کانی ئاسمانم ده‌کرد به‌ خۆم گوت سینۆهه، تۆ پیاویکی که‌ خۆت نازانی له‌ کوێه‌ هاتووی و دایک و باوکت کێ بوونه‌و له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی گه‌وره‌ بوویت، بیستت ژن و پیاویک تو‌بان کردوو ته‌ کوری خۆیان، که‌ پیاوه‌که‌ پزیشکی هه‌ژارانی ته‌به‌س بوو و ژنه‌که‌ی ئه‌و تۆی له‌سه‌ر رووباری نیل له‌ ناو سه‌به‌ته‌یه‌کدا گرتبووه‌و به‌ خێویان کردبووی. تا ئیستاش تۆ هه‌ر پزیشکی هه‌ژارانی ته‌به‌س بوویت و به‌بێ ته‌ماحی زیرو پاره ئه‌وانت چاره‌سه‌ر کردوو.

که‌واته‌ ئه‌گه‌ر راستییبه‌که‌ی خوایه‌ نوێیه‌که‌ی فیرعه‌ون بلاوتر ببیته‌وه‌ و جیاوازی هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ند له‌ ناو بچیت، تۆ زیان ناکه‌یت و ئه‌گه‌ر وابیت ئه‌ی له‌به‌ر چی لایه‌نگری له‌ حه‌قیقه‌تی خوایه‌ نوێیه‌که‌ی فیرعه‌ون ناکه‌یت و هانی (ئه‌خنا‌توون) ناده‌یت که‌ ئه‌م راستییبه‌ له‌ ولاتی میسر بلاو بکاته‌وه‌. تۆ سینۆهه‌ ده‌زانی ئه‌و کاره‌ی که‌ فیرعه‌ون ده‌یه‌ویت بیکات له‌ هێچ ولاتیکدا جیبه‌جێ نا‌کریت و له‌ هێچ شوێنیکدا ناتوانی جیاوازی نیوان زه‌نگین و هه‌ژار، گه‌وره‌و به‌نده‌و خاوه‌ن کارو کرێکار له‌ ناو بپریت، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میسر ولاتیکی ده‌وله‌مه‌نده‌و خاوه‌ن زه‌وی و زاری زۆر به‌پێسته، له‌ وانیه‌ بتوانیت ببیت به‌ جیگای پیاوه‌کردنی ئه‌م راستییبه‌ و هه‌ر کاتیک ئه‌م حه‌قیقه‌ته‌ له‌ میسر پیاوه‌

بکریټ بی گومان لیټرهه بو هه موو جیهان دهرات و له هه موو شوینی جیاوازییهکان له ناو دهچیت و ئهوکاته سالیکی جیهانیی نوی له دنیا دا دست پی دهکات^(۵).

زانیم که له هیچ کاتیکیا دهره تی ئهوا بو مرۆف نارەخسیت که بتوانیت خۆی بو هه میسه بهخته وهر بکات، چونکه هه رگیز هیچ فییره ونیتک لایه نگری ئەم راستیییه نییه که جیاوازییهکانی نیوان چینهکان له ناو بیریت و له وانه یه له داها توودا به ندهکان و کریکارهکان، هه ولی ئهوه بدن که ناچون یه کییهکان نه هیلن، به لآم که س سه رنج ناداته ویستی ئهوان و ئه گه ریش گوټیان لی رابگیردیت، بوټان جی به جی ناکهن، چونکه دهوله مهندهکان هیزی کریکارو به ندهکان له ناو دهبن. به لآم کاتیکی که فییره ونی میسر بلتیت ده بی جیاوازی له نیوان هه ژارو دهوله مهندهکان نه میتیت، له بهر ئه وه ی گوته که ی کار له خه لکی دهکات و دهسه لاتی جهنگی و زیرو پاره ی هه یه، له وانه یه گوته که ی خۆی سه ر بخت و ناچون یه کیی نیوان خه لکی له ناو بیات و نابیت ئەم تاکه دهره ته له دست بدریت، که ده بیتته هۆی دابین کردنی به ختیاریی مرۆیی. چونکه مه حاله له مه و به دوا له میسر یان له سووریا و بابل پاشایه ک فه رمانه وایی بکات که خۆی هه ول بدات جیاوازی نه هیلتیت. له ته نیشته که شتییه که وه وه ستا بووم و چاوم له ئه ستیرهکانی ئاسمان بریبوو و بیرم ده کرده وو، له که نارهکانی نیله وه بوئی گه می پینگه یشتوو ی کیتلگه کانم ده کرد.

له ناکاودا (کاپتا)، که وته وه یادم که ئیستا له **ته بهس** خاوه نی مه یخانه ی (کلکی تیمساح) هه سه رمایه داره و بیرم له وه ده کرده وه که ئه گه ر لیټره بوایه و وتهکانی فییره ونی بیستایه چیی دهوت. ئه گه ر چی کاپتا له وی نه بوو، به لآم ده مزانی که ئه و له دوا ی بیستنی قسهکانی فییره ون چی به سه رده مدا دههات. ئه و ده بیوت سینزه، گریمان فییره ون توانیتی جیاوازیی نیوان فه قیرو دهوله مهنده له ناو بیات و هه موو خه لکی فییری خوټنده واری بوون و ئیتر نه گه وره ماو

نه به نده و نه خاوه ن کارو نه کریکارو هه موو برایانه ده ستیان به کشتوکال و پیشه سازی و بازرگانی کرد ... ئایا له دوا ی ئه وه هه موو به ده بختیییهکانی مرۆف له ناو دهچیت و ئیتر که س به ده سه رنجی ئه وانه ی تر دهوله مهنده نابیت؟

له و رۆژده دا دیسانه وه هه ندی خه لکی زیره ک و دهسته یه کی تری نه فام په یاده بن ... هه ندیکیان فیټلبازن و ئه وانه ی تر سادهن و ئه وانه ی که هۆشیارو فیټلبازن کیسه ی نه فام و گه مرهکان به تال دهکه نه وه، یان به پیلانی ژیرانه ئه وان ناچار دهکن که کاریان بو بکن و به رده وام و ابووه له مه و به دواش هه ر واده بیت، چونکه مرۆف ئه گه ر پیی بکریټ یه کیکی تر هه لبخه له تینی مه حاله که ده ست له فریودانی هه لبگریټ و که سینک که ده توانیت زیان بگه یه نیته خه لکی تر، ئەم کاره دهکات و له نیوان نه وهکانی مرۆفدا ئه و که سانه توانای زیان گه یاندن و نازاردان و فریودانیان نییه، که مرده بیتن. ته نانهت ئەم فییره ونه ی تۆش که ده یه ویت جیاوازییهکان بنبر بکات، پروانه چیی له خه لکی کردوو؟

له م راستیییه که فییره ون و خوایه که ی لایه نگری لی دهکن تانه مرۆ ته نها چهنده جوړه گیانه وه ریتک سوودیان لی بینیه، وه ک قه له رهش و دالاش و بالنده و لاشه خوړهکان و تیمساحهکانی نیل و خه لکی جگه له زهره ر هیچی تریان نه بینیه، به لآم له گه ل ئه وه شدا که ده مزانی ئه گه ر کاپتای لی بوایه، ره خنه ی ده گرت،

له رۆژی دوا ی ئه وه، کاتیکی که فییره ون له باره ی خوایه که ی خۆی و راستیییه که ی له گه ل مندا گفتوگو ی ده کرد منیش بیروکه که میم ده سه لماندو ئه ویش خو شحال ده بوو. له رۆژی پانه یه م له دوا ی ده رچوون له **ته بهس** که شتی فییره ون گه یشته سه رزه مینیک که هی هیچ خوایه ک نه بووه. ئه و زه واییه له که نارهکانی نیل بوو و تهخت بوو و که میټک دوورتر چهنده گردیکی لی بوو، به لآم داری پیسه نه بوو. چهنده شوانیکی له وی، له که ناری رووباره وه خه ریکی له وه راندنی مه رهکانیان بوون. فییره ون له وی له که شتی دابه زی و ئه و زه واییه ی خسته ژیر

دهسه لاتی (ئاتوون) هوه و تی: لیتره دا شاریک دروست ده کم و ناوی دهنیم (شاری ناسوی ئاتوون)^(۶).

له دواي که شتییه که ی فیرعه ونه وه ئه و که شتییه نه ش که له دواوه بوون که یشتنه که نارو سهر نشینه کانی دابه زین. فیرعه ون بینا سازه کانی خوی بانگ کردو و تی: ده بی لیتره دا شاریک دروست بکن و ههر یه کیک له وانیه که له گه لیدا بوون پارچه زهوییه کی دا پییان بو دروست کردنی خانوو. له و شارهدا به پیتی نه خشه که ی (ئه خناتوون) ده بوایه پینج شه قام له باکووره وه به ره و باشوورو پینجی تریش له رۆژ هه لاته وه بو رۆژ ئاوا دروست بکریت.

له ههر جیگایه که له زهوییه که خانوویه که دروست ده کرا که هاوشیوه ی خانووه که ی به رامبه ری بوو و به پیتی فه رمانی فیرعه ون، به رزی هیچ خانوویه که نه ده بوو له خانووه کانی تر زیاتر بوایه و له ههر مالتیک ژماره ی ژووره کان و جیگای چیشته لی نانیان ده بووایه و هک یه ک بووایه.

فیرعه ون ده یه ویست که له و شارهدا هه موو یه کسان بن و که س خوی به زیاتر نه زانیته و سوپاسی (ئاتوون) بکن که ئه م یه کسانیییه ی بو ئه وان هینا وه ته کایه وه، به لام کاتیک که شاره که دروست ده کرا، بیستم که هیچ یه کیک له وانیه ی خه ربکی دروست کردنی خانوون، سوپاسی (ئاتوون) ناکه ن و به پیچه وانه وه نه فره تیان له ئاتوون و فیرعه ون ده کرد، که بۆچی فیرعه ون ئه وانیه ی له (ته به س) هوه بو شوتنیک هینا وه که نه ئا وه دانیه ی لییه و نه مه یخانه.

هیچ ژنیک له و خانووه ی که بو ژنیان خوی و میتره که ی دروست ده کرا، رازی نه بوو، چونکه ژنه کان ده یانه ویست له به رده م ماله کانیا نندا ئاگر بکه نه وه و چیشته لی بنین، له کاتیکدا که له ماله کانی شاره تازه که، ئاگردان له ناو خانووه که دا دروست کرابوو.

ئه وانیه ی له (ته به س) له ناو ئه و خانووانه دهنوستن که بنی ژووره که یان له دای (دای وشه یه کی فارسییه و به مانای قوری کوترا و رهقه) دروست کردبوو،

کاتیک که بینیان له شاری نوئی بنی هۆده کان به خشت فه رش ده کریت ناره زایان ده بری و گوتیان خشت به هوی به سه را رۆیشتن ده بیته ته پ و تۆزو ئه رکی گرانه. ههروه ها له گله سوور (رۆس) که ی ئه و ولاته رازی نه بوون و ده یانوت ئه م خاکه له دواي ئه وه ی که وشک بووه وه، درز ده بات و ده شکیت.

دانیشتووانی خانووه کانی ئه و شاره ده یانویست له به رده م خانووه کانیا نندا سه وزه بچین، به لام فیرعه ون چاندنی سه وزایی له ناو شار قه دهغه کردبوو و پارچه زهوییه کی له ده ره وه ی شار دابوه ههر یه کیک له و مالا نه، که له وی سه وزه بچین، به لام دانیشتووانی شاره که گله بیان ده کرد که زهوییه کانیا ن له رووباره وه دووره و هینانی ئا و له نیله وه بو ئه وان زه حمه ته. ژنه کان له ناوه راستی شه قامه کانی شار ته نافیان له ئه م بهر بو ئه وه بهر ده به ست و جله شو را وه کانیا ن له سه ر ئه و ته نافه هه لده خست بو ئه وه ی وشک بیته وه و فیرعه ون ئه م کاره شی قه دهغه کردبوو. ههروه ها وتبووی که خه لکی نابیت مه رو بز ن له خانووه کانی شاردا رابگرن، به لام ژنه کان گوئیان نه ده دایه ئه م فه رمانه و مه رو بزینان له ماله کانیا نندا راده گرت.

له گه ل ئه وه شدا ورده ورده خوویان به شاره نوئییه که وه گرت و ئه گه رچی (ته به س) یان فه رامۆش نه ده کرد، به لام من ده مزانی که ئه گه ر پییان بوتریت برۆن بو (ته به س)، هیچیان ئاماده نه بوون که بگه رپینه وه.

دوا یی وهرزی پاییزو هه لچوونی ئاوی نیل هاته وه و ئیمه و امان زانی به بو ئه ی به رز بوونه وه ی ئاوی نیل فیرعه ون ده گه رپینه وه بو (ته به س)، به لام ئه و له که شتییه که ی خویدا مایه وه و له ویوه ده یروانییه کاروباری دروست کردنی خانووه کانی شاری (ناسوی ئاتوون). هه ره ردییک که ده خرایه سه ره ردییکی تر ده بووه هوی خو شحالیی فیرعه ون و ده مبینی کاتیک که خانوویه ک له ته واو بووندا بوو پیته که نی.

فیرعه ون به شیک له و زپرو پارهییه که له په رستگای ئاموون ده سته

که و تبوو له دروستکردنی خانووه کاندا خه رجی کردو هه موو زه و ییه کانی (ناموون) ی به سهر ئه و هه ژارانیه که حه زیان له جوو تیاری بوو، دابه ش کرد. (ئه خناتوون) بو ئه وهی بازرگانه کانی (ته بهس) ته نگاو بکات، کهل و په لی هه موو ئه و که شتی بانه ی کرپییه وه که به ره و به شی سه رووی رووباری نیل و شاری (ته بهس) ده رۆبیشن و به شیویه ک بو دروستکردنی شاری نوئی په له ی ده کرد که نرخی دارو به رد بهرز بووه و هه و ئه گهر پیاو و یک بیتوانی بایه له یه که مین تا فگه ی رووباری نیل، که ده که ویتته ته نیشته دارستانه گه وره کانه وه، ته نها یه ک جار داری بو شاری (ئاسۆی ئاتوون) به یینایه، ده و له مه ند ده بوو.

کریتکاریکی زۆر هاتبوونه شاری (ئاسۆی ئاتوون) و له که ناری نیل له و خانوانه ی که به قامیش دروست ده کران نیشته جی بیوون و له به یانییه وه تائیتواره خشتیان ده پری و له کووردها گه رمیان ده کردو ریگاو بانه کانیان ته خت ده کردو جوگیان بو ئاو دتیری دروست ده کرد. له دوای ته و او بوونی بهرز بوونه وهی ئاوی نیل هه زاره ها داری گه وره داری میوه یان له ده و رو به ره وه هینا و له و شاره دا چاندیان. هه ندی له و دارانه سالی دوایی میوه یان گرت و خودی فیرعه ون له و دارانه میوه ی چنییه وه. له و کاته ی که بیناسازو وه ستاو کریتکاره کان خه ریکی کارکردن بوون و که شتییه کان به ردو داربان ده هینا، منیش ئیشم زۆر بوو چونکه هیشتا کاری وشک کردنه وهی زه لکاوه کانی شاره نوئییه که ته و او نه بیوو و کریتکاره کان به هوئی بوونی ئاوی وه ستاو و زه لکاوه کان تووشی نه خوشی ده بوون. یه کییک له کاره به سووده کان که نه نجام درا، دروست کردنی داره را^(۷) (اسکله ی که ناری رووبار بوو و کاتیک که داره را که ته و او بوو، بار به ره کانی رووبار له مه ترسیی تیمساحه کان پارێزران.

به ره له وهی جیگای بارداگرنتی که ناری رووبار ته و او بیت، کوئبه ره کان ناچار بوون بچنه ناو ئاوه که وه بو ئه وهی بتوانن باری که شتییه کان بگه یه ننه و شکانی و له ناکاودا هاواری یه کییک له باربه ره کان بهرز ده بووه وه ئه وانی تر ده یانزانی

که تیمساحیتیک په لاماری ئه و به ده بخته ی داوه. بینینی دیمه نی باربه ریتیک که نیوه ی له شی له ناو ده می تیمساحیتیکدا یه، زۆر ترسناکه و به ره له وهی بتوانن به ده نگییه وه بچن، تیمساحه که رایده کیشیته ژیر ئاوه که وه. بو ئه وهی له کونیتیکا بیشاریته وه، تاکو له دوای ئه وهی لاشه ی باربه ره که بو گهن بوو ئینجا بیخوات. بوئه ناچار بوون کوومه لی راوچی تیمساح له شوینی رژاندنی ئاوی رووباری نیل بو ناو ده ریاهه، به یین و زیریان بده نی بو ئه وهی مه ترسیی تیمساحه کان له ناو بیهن و ئه وان له ماوه یه کی که مدا تیمساحه کانیان کوشت، ئه گه رچی تاکاتیک که داره رای بارداگرنته که ته و او نه بیوو، مه ترسیی تیمساحه کان هه رمایه وه.

بیستم که ئه و تیمساحانه ی له شاری (ئاسۆی ئاتوون) بوون هه مان ئه و تیمساحانه ن که له (ته بهس) هوه به دووی که شتییه که ی فیرعه ونه وه هاتبوون. چونکه پیش بینیان ده کرد که دیسانه وه خو راکیتی به تامیان به نسیب بیت.

من ناتوانم له وه تی بگم که تیمساح چون ده توانیت له نیوان به ریکه و تنی که شتی فرعه ون له (ته بهس)، تا گه یشتنی بو شاری (ئاسۆی ئاتوون) و ده ست که و تنی نیچیر، هیللی به په یوه ندی دروست بکات، به لام له زۆر که سم بیستوه که تیمساح گیانه وه ریتیک زیره ک و ژیره. بوئه له دوای ئه وهی راوچییه کان هاتن و ده ستیان به کوشتنی تیمساحه کان کرد ئه و گیانه وه ره ترسناکانه و ایان به باش زانی که له و شاره برۆن و ئه گه ر عاقل نه بوونایه ئه و جیگایه یان به جی نه ده هیشته و کوچ کردنیان له وی به لگه ی ژیری ئه و گیانه وه ره یه، چونکه تیگه یشتن که ئه گه ر بمیننه وه هه موویان ده کوژرین. به لام له دوای چۆل کردنی که ناره ی شاری (ئاسۆی ئاتوون) ریگای (ته بهس) یان گرته بهر، چونکه له وانه یه و ایان زانیی که هیشتا ناوه ندی فه رمانه وایی هوژم هه ب له (ته بهس) هه له وانه یه دیسانه وه لاشه ی کوژراوه کان فری بده نه ناو ئاوه که وه و به ئاوساوی به سه ر ئاوه که بکه ون. پاش ئه وهی ئاوی نیل له دوای بهرز بوونه وه، کشایه داوه، هوژم هه ب که

له لایه ن فیرعه ونه وه راسپیردراپوو سویا هه لوه شیتیتته وه و سه ربازه رهش پیست و شه رده نییه کان ئیزن بدات (به لآم ده مزانی که فه رمانه که ی به ته واو ده تی جیبه جی ناکات)، بو شاری (ئاسوی ئاتوون) هات.

(هورم هه ب) له بهر ئه وه له شکره که ی هه لئه ده وه شانده وه، چونکه ده یزانی که سووریا شوړش ده کات و میسر بو کوژاندنه وه ی ناگری راپه رینی سووریا پیویستی به سویا هه به، به لآم فیرعه ون باوهری به راپه رینی سووریا نه بو و ده یگوت سووریا هه لئاگه ریته وه و باشتر وایه که سه ربازه رهش پیسته کان و شه رده نییه کان، که له میسر نه فره تیان لی ده کردن، ئیزن بدرین و بو ولاتی خو یان برۆن و خه لکی چیتر ئه وان نه بینیت. له و روژه وه که هورم هه ب هاته ناو شاری ئاسوو هه ر کاتیک که پیویستی راگرتنی سوپای له لای فیرعه ون باس ده کرد گفوتگو یه ک به م شیوه به له نیوانیاندا ده ست پی ده کرا: هورم هه ب ده یوت: بارودوخی سووریا زور شله ژاوه و میسریه کان له وی زور لاوازن و ئه گه ر راپه رین ده ست پی بکات میسریه کانی سووریا له روژی به که مدا له ناو ده چن و تو ده بی له شکریتک هه بی که بتوانی پیش له هه لگیسانی شوړشی سووریا بگریت.

ئه خناتوون وه لآمی ده دایه وه، ئایا تو وینه کانی کوژکه که ی منت له م شاره دا بینیه؟ ئایا ئه وه ش ده زانی که وینه کیشه کان، هه ندی شیوه ی وه ک وینه کانی (کریت) یان له سه ر دیواره کانی من کیشاوه. ئه گه ر تو بیبینی تیده گه ی که به جوړیک نه خشینراوه که وا ده زانی ماسییه کان له ناو ئاوه که دا خه ربکی هاتوچون و مراوییه کان له هه وادا ده فرن. به لآم سه باره ت به سووریا، من له و باوه رده دانیم که له وی شوړش به رپا بیته، چونکه (خاچی ژبان) م بو پاشاکانی سووریا نارده وه و پاشای ولاتی (ئامورۆ) له سووریا ئه وه ونده له گه ل مندا دوسته، که په رستگایه کی بو ئاتوون دروست کرده وه، ئایا تو تاقه گه وره که ی به رده م کوژکه که ی منت بینیه که بو ئاتوونم دروست کرده وه^(۸).

من رات ده سپیرم که برۆی و ئه م تاقه بیینی، چونکه شتیکی دیده نییه و

بیناسازو وه ستاکان زور به جوانی دروستیان کرده وه و من نه مویست بو دروستکردنی تاقه که ی ئاتوون به نده کان له کانگه به رد ده ر بکه ن و بازار بکیشن و فه رماندا به خشت دروستی بکه ن.

(هورم هه ب) ده یوت: من هه ر کاتیک که دیمه کوژکه که ته وه تاقی ئاتوون ده بینم، به لآم ناگات له پاشای ئامورۆ بیته. (ئه خناتوون) وه لآمی ده دایه وه و ده یگوت: من چه ز ده کمم ئه و له وحانه بیینی که ئه و بو منی نارده وه، بو ئه وه ی بزانی که ئه م پاشایه چون بووه ته موریدی ئاتوون و له باره یه وه پرسیار له من ده کات بو ئه وه ی بیروباوهری به ئاتوون به هیتر بیته.

هورم هه ب ده یگوت: من بایه خ به له وحه کان ناده م چونکه ئه گه ر روژیک پاشایه ک بیه ویت هه لگه ریته وه هه موو جوړه له وحه و په یمانیک ده خاته ژیر پییه وه و هیچ شتیک جگه له به کاره یانی هیز ناتوانیت پاشاکان ناچار بکات که ملکه چی تو بن. ئیستا که ده ته ویت سوپاکه هه لوه شیتیمه وه هه رنه بی بهیله له سنوره کان کو مه لی سه رباز رابگرم بو ئه وه ی ده ستریتی نه کریته سه ر خاکی میسر. ئیستا ئه و هوزانه ی که له باشووری میسر ده ژین بو ئه وه ی مه رومالاتی خو یان له له وه رگا کانی میسر بله وه ریتن سنور ده به زین و دینه ناو خاکی ولاته که ی تووه و ناگر به رده دنه خانوی رهش پیسته کان. له کاتیکدا که ئه م ره شانه دوست و هاوپه یمانی توون و له بهر ئه وه ی خانوه کان یان له قامیش دروست کراوه زوو ناگری تی بهر ده بیته.

(ئه خناتوون) وه لآمی ده دایه وه که هوی ده ستریتی کردنی هوزه کانی باشوور ده گه ریته وه بو هه ژاری ئه وان و ئه گه ر بیان توانیا به له ولاته که ی خو یان مه ر و مالاته که یان بله وه ریتن، نه ده هاتنه ناو میسره وه، به لآم له بهر نه بوونی له وه رگه، ناچارن مه ره کان یان به یینه له وه رگا کانی میسر و ئه گه ر رهش پیسته کانی باشوور له گه لیاندا بسازن و ریگا بدن که ئه وان مه ره کان یان به یینه ناو له وه رگه کان یان، هه رگیز خانوه کان یان ناسووتینری.

هورم هه ب گوتی: تۆ به من ده ئیتی سوپا پهرت و بلاو بکه م و سه ربازه کان ئیزن بده م برۆنه وه بو شاره کانی خو بان، به لام ئایا ده زانی که بهر له ئیزن دانی سه ربازه کان ده بی پاسه وانیه کی به هیز له میسر دا دروست بکریت، چونکه ئه وه سه ربازه کی که بهر له لالا ده کترین تاده گه نه وه ولاته که ی خو بان ، هه زاره ها مال تالان ده که ن و ده ستریتی ده که نه سه ر هه زاره ها ژن.

فیرعه ون وه لامی دایه وه که ئه مه تاوانی تۆیه که له به ره ی ئاتوونه وه قسه ت بو سه ر بازه کانی سوپای من نه کردوه ، چونکه ئه گه ر ئه وان ئاتوونیان بنا سیایه و بیانزانیایه که ئه وه خوای ئاشتی و خوشه ویستییه ، بیریان له تالان و ده ستریتی کردنه سه ر ئافره تان نه ده کردوه . ئه مرۆ له م شاره دا له بهر ئه وه ی خه لکی ئاتوون ده ناسن (مه ریتاتوون) ی کچم به ته نهایی پیاسه ده کات و جگه له ئاسکیک ، هیچ پاسه وان و هاوړیه کی نییه و هه رگیز رووی نه داوه که س ده ست دریتی بکاته سه ری. من له و باوه ره دام که جگه له وه ی سه ربازه کان ئیزن بدرین، ده بی گالیسکه جه نگییه کانیش له ناو بترین، چونکه بوونی گالیسکه ی جه نگی به پاشاکانی تر نیشان ده دات که ئیمه به ته مای شه رین، به لام ئه که ر گالیسکه نه بیته وا تیده گه ن که ئیمه به ته مای شه رکردن نین.

هورم هه ب به گالته پیکردنه وه گوتی: ئایا باشتر نییه گالیسکه جه نگییه کا ئمان بفرۆشین، چونکه من له و باوه ره دام که پاشای ئامورۆ له سووریا وه ، یان (هاتی) به کان ئاماده ن گالیسکه کانی تۆ بکر نه وه بو ئه وه ی روژتیک له دژی تۆ به کاری به یتن.

ئهم گفستوگۆبه ی فیرعه ون و هورم هه ب چه ند روژتیک دریتیه کیشاو له کو تاییدا هورم هه ب که خو را گر بوو توانی فیرعه ون به دوو شت قایل بکات: به کیکیان ئه وه بوو که له سه ر سنوره کانی میسر سه ر بازگه رابگریته و دوو مه یان ئه وه بوو که له ناو میسر ئیشکچی (پاسه وان) دا به زینیت، بو ئه وه ی پارێزگاری ئاسایشی ناو خو ی ولات بکه ن. فیرعه ون گوتی: من به مه رجی ریگا

ده ده م ئیشکچی دا بنیت، که له داها توودا نه توانی وه کو سوپا که لکی لی وه رگری. له بهر ئه وه ی ئه و پاسه وانانه نه بن به هیزی سه ربازی ، فیرعه ون پریاری دا چه که که یان ته نه ها نه یزه (ئه ویش به بی سه ر نیره ی کانزایی) بیت.

هورم هه ب به م فه رمانه رازی بوو به لام له و کاته ی که خه ریکی دروست کردنی ئیشکچی ناو خو بوو ، که له دوای هه لوه شانده وه ی سوپا سه ربازه کانیش ئیزن بدات، دوو په یک (نامه بهر) په یک له دوای په یک له سووریا وه هاتن و رایانگه یاند که پاشای ئامورۆ له دوای بیستنی جه نگی نیوان خوای کو ن و خوای نو ی و رویشتنی فیرعه ون له (ته به س) و نیشته جی بوونی له شاری نو ی، شو رشی به رپا کردوه و به ته مای گرتنی دوو شاری نزیک سووریا به که په کیک له و دوو شاره (مه ژیدۆ) په ئیستا سه ربازه کی میسری له شاری (مه ژیدۆ) گه مارۆ دراوه و داوای یارمه تی له فیرعه ون ده که ن.

فیرعه ون له دوای پیگه یشتنی ئه م هه واله به هورم هه بی گوت: من باوه ر ناکه م پاشای ئامورۆ له سووریا به بی هۆ شو رشی به رپا کردیت و وا هه ست ده که م فه رمانه رانی میسری له سووریا بی ریزیان له گه لدا کردیت و ئه ویش توو ره بوویت و تا ئه و روژه ی که بو م ده رنه که ویت ئه م پیاه به هۆی هاندانی میسرییه کانه وه نه بووه ، هیچ کاریک بو ته می کردنی ناکه م. به لام ئه م روودا وه منی به ئاگا هینایه وه که وه کو پیوست سه رنجم نه داوه ته سووریا و هاته وه یادم که تۆ (هورم هه ب) کاتیک که له (ئورشه لیم) بووی له وی په رستگایه کت بو ئاتوون دروست نه کرد و ئیستا کاتی ئه وه هاتوه که خو م له ئورشه لیم شاریک بو ئاتوون دروست بکه م، بو ئه وه ی بیته به پایته ختی سووریا و که (مه ژیدۆش) ئارام بووه وه له ویش شاریک بو ئاتوون دروست ده که م، چونکه (مه ژیدۆ) ناوه ندیکی بازرگانیی گه وره یه و له سه ر ریگای کاروانه کانه و ئه گه ر له وی شاریک بو ئاتوون دروست بکه ین، زۆر ئاوه دان ده بیته وه .

هورم هه ب کاتیک که ئه م وه لامه ی له فیرعه ون بیست له تووره ییدا ده سکی

قامچییه‌که‌ی خۆی شکاندو که‌رتە‌کانی فری دایه پیتش قاچی فیرعه‌ون و رویشته ده‌روه و به‌منی گوت ئەم پیاوه شیتته و له‌جباتی ئەوه‌ی سوپا بنیتریت و پاشای ئامورۆ سه‌رکوت بکات، ده‌لێت به‌ته‌مام له‌ ئۆرشه‌لیم شار دروست بکه‌م و بیکه‌مه پایته‌ختی سووریا.

له‌و روژانه‌ی که‌ هورم هه‌ب له‌شاری ئاسۆ بوو، سه‌بارده‌ت به‌ سه‌فه‌ره‌کانی من پرسیارای زۆری ده‌کرد و ده‌یه‌ویست بزانیته‌ که‌ ئایا من توانیومه‌ به‌ پیتی راسپارده‌که‌ی ئەو زانیاری سه‌ربازی له‌و ولاتانه‌ به‌ده‌ست به‌یتم یان نا؟ کاتی‌ک که‌ ده‌ستم به‌قسه‌کردن کرد و زانیارییه‌کانم بو‌گیتراپه‌وه‌ زۆر به‌ وردی گوتی لیم ده‌گرت و روژتیکیان ئەو کێرده‌م نیشانی دا که‌ له‌هاتییه‌وه‌ هینابووم و به‌ بینینی کێرده‌که‌ زۆر چه‌په‌ساو گوتی: سینۆهه‌ کێرده‌ مسییه‌کانی ئیمه‌ له‌چاو ئەم کێرده‌ که‌ تو ده‌لێتی ئاسنییه‌، وه‌ک کێردی دار وایه‌. (هورم هه‌ب) هه‌ندی پرسیارای له‌باره‌ی سه‌ربازه‌کان و که‌لوپه‌لی جه‌نگیی ولاتان له‌ من ده‌کرد، که‌مندا‌لانه‌ ده‌هاته‌ به‌ر چاو، به‌لام دوایی تیگه‌یشتم که‌ هورم هه‌ب له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆی سه‌ربازه‌ ئەو پرسیارانه‌ی لێ ده‌کردم. بو‌نمونه‌ ده‌پرسی کاتی‌ک که‌ سه‌ربازه‌کانی بابل مه‌شق ده‌که‌ن یه‌که‌م جار قاچی چه‌پیان پیتش ده‌خه‌ن یان قاچی راست، یان ده‌پرسی له‌هاتی ئەو ئەسپانه‌ی که‌ تیشووی گالیسکه‌ جه‌نگییه‌کانن له‌هاوشانی گالیسکه‌کاندا ده‌رۆن یان له‌دوایه‌وه‌، هه‌روه‌ها ده‌پرسی تابه‌ی گالیسکه‌کانی بابل چه‌ند نیوه‌ تیره‌ی هه‌یه‌و ئایا قه‌راغی تابه‌کان به‌کانزا دا‌پۆشراوه‌ یان تابه‌کان روو‌پۆشی کانزاییان پتیه‌ نییه‌. یه‌کیکی تر له‌و شتانه‌ی زۆر به‌لایه‌وه‌ گرنه‌گ بوو ئەوه‌ بوو که‌ ده‌یه‌ویست بزانیته‌ که‌ وه‌زعی رینگاو بان و پرده‌کان، له‌هاتی و (میتانی) و (بابل) و ولاتانی تر چۆنه‌.

هه‌موو روژتیک نووسه‌ریک ده‌هات و ئەو شتانه‌ی که‌ من له‌باره‌ی به‌نده‌ره‌کان و رینگاویان و رووبار و ژماره‌ی سه‌ربازانی ولاتان ده‌مگوت، ده‌ینوسی، بو‌ئوه‌ی هه‌ر کاتی‌ک هورم هه‌ب پتیه‌ستی پتی بیت سه‌ریان بکات، به‌لام ئەو شتانه‌ی

که‌ له‌باره‌ی خوایه‌کانی ولاتان و بالاخانه‌ و بت و شیوه‌کاری و ئاوه‌رۆی زیرابه‌کان و ئاوده‌سته سه‌رنجراکیشه‌کانی (کریت) که‌ به‌رده‌وام ئاوی تبادا ره‌وان بوو به‌لای هورم هه‌به‌وه‌ گرنه‌گ نه‌بوو و ده‌یوت سه‌رباز پتیه‌ستی به‌م جو‌ره‌ زانیاریانه‌ نییه‌.

ئهو روژهای هورم هه‌ب له‌توو‌ره‌ییدا ده‌سکی قامچییه‌که‌ی خۆی شکاند، دوای رویشتنی ویستی ده‌ست له‌کار بکیشیتته‌وه‌، به‌لام (ئه‌خاتوون) له‌به‌ر ئەوه‌ی خۆشی ده‌یویست منی نارده‌لای (هورم هه‌ب) و گوتی: پتی بلێ بیت له‌گه‌ل مندا ئاشت بیته‌وه‌، چونکه‌ من چه‌زناکه‌م به‌دل‌ه‌نجاوییه‌وه‌ له‌ من جیاییته‌وه‌. هه‌ر چه‌نده‌ فیرعه‌ون و هورم هه‌ب ئاشت بوونه‌وه‌و فیرعه‌ون قامچییه‌کی تری دا پتی، به‌لام هورم هه‌ب نه‌یتوانی فیرعه‌ون رازی بکات که‌ بو‌سه‌رکوت کردنی پاشای ئامورۆ له‌شکر بنیتریت سووریا.

هورم هه‌ب که‌ مانه‌وه‌ی خۆی به‌بێ سوود ده‌زانی به‌ره‌و شاری (مه‌مفیس) که‌وته‌ری، بو‌ئوه‌ی له‌وی ئیشکچی بو‌پاراستنی ئاسایشی ناو شار دابین بکات، چونکه‌ (مه‌مفیس) ناوه‌ندی میسر بوو و که‌وتبووه‌ شوپنیک که‌ مه‌ودای نیوان باکوور و باشووری میسر له‌و شاره‌وه‌ یه‌کسان بوو.

له‌دوای رویشتنی هورم هه‌ب فیرعه‌ون پتی و تم: سینۆهه‌ نه‌گه‌ر ئاتوون وای دانا‌بیت که‌ سووریا له‌ژێر ده‌سه‌لاتی میسر ده‌ریچیت، هه‌ر ئەوه‌ باشتره‌ که‌ ئیراده‌ی ئاتوون سه‌ر‌بگرت چونکه‌ داگیرکردنی سووریا له‌لایه‌ن میسر‌ه‌وه‌ جگه‌ له‌ زیان هیچی تری بو‌ئیمه‌ نه‌بووه‌.

و تم: (ئه‌خاتوون) ئەوه‌نده‌ی من به‌بیرم بیت و له‌ خه‌لکم بیستبێ ده‌ست به‌سه‌راگرتنی سووریا له‌لایه‌ن میسر‌ه‌وه‌ سوودی بو‌میسر هه‌بووه‌، چونکه‌ میسر سوودی له‌سامانه‌ فراوانه‌که‌ی سووریا وه‌رگرتوه‌.

فیرعه‌ون وتی: ده‌وله‌مه‌ندی و سامان یه‌کیکه‌ له‌و شتانه‌ی که‌ ده‌بیته‌ هۆی تیکچوونی گه‌ل، چونکه‌ خه‌لکی خۆپه‌رست و ته‌وه‌زهل و بێ به‌زه‌یی ده‌کات.

میلله تی میسر گه لیکي زحمه تکیش و بهقه ناعهت و خوگرو به به زه یی بووه، به لّام لهو کاته وه که میسر سووریای داگیر کردووه و سامانی سووریا هاته ناو میسر وه، خه لکی له سربانییه کان فیری ته مه لّی و رابواردن و هه ندی داب و نه ریتی ناشیرین بوون. به لّام نه گهر میسر له دهست سووریا رزگار بیت، چیتیر میسر ییه کان گرفتاری ئاکاری ناپه سندی سربانییه کان نابن.

من نه گهر چی ده مزانی که فیرعه ون شیت بووه، به لّام چاوه روانی نه وه نه بووم که نه م قسه یه له ده می پاشایه ک بیستم، چونکه پاشا بو پاراستنی ده سه لّانی خوئی نابی به وه رازی بیت که زه ویی ولّاته که ی له ده دست بدات و پیم وت: نه ی (نه خناتوون) من ماوه یه ک له سووریا بووم و له شاری نه زمیر و مه ژیدو ژیاوم و له نه زمیر فه رمانده ی سه ریا زگه ی میسری، کوپتیکی هه بوو که ناوی (رامسس) بوو و نه م کوره که نه و کاته ده سالان بوو به جوانترین مندالی سووریا له قه لّام ده درا و به رده وام به ه لّمات و که لای به ردین یاری ده کرد، به لّام تووشی نه خووشی بوو و هینایانه لای من و منیش زانیم که کرمی گه ده ی هه یه و چاره سه رم کرد.

هه روه ها له (مه ژیدو) ش ژنیکی میسری هه بوو که ه یچ پیاویک نه یده توانی زیاتر له یه ک جار ده موچاوی نه و ژنه بیینی، چونکه نه گهر دوو جار بیبینیایه سه رسام ده بوو و روژیکیان نه و ئافره ته بیان هینایه لای من و روانیم سکی ئاوساوه و پیم گوت: ده بی بو چاره سه ری نه خووشییه که ت سکت هه لّبدرم و روژیکیان چووم بو مالیان و سکیم هه لّدری و چاک بووه وه. فیرعه ون پرسى بو نه م قسانه بو من ده گپرتیه وه؟

وتم: له بهر نه وه نه م شتانه به تو ده لّیم چونکه نه و کوره ئیستا به زه بری شمشیر و نیزه ی سه ریا زه سربانییه کان که رت که رت بووه و نه و ژنه جوانه، که و توته دهست سه ریا زه سه رخوشه کانی سووریا و نه وان به بی نه وه ی گوی بده نه هاواری و زه نای نه و، ده ستریتی ده که نه سه ر. ئایا نه م رووداوانه به لای تووه

بی بایه خه و ئاماده ی ریگا بده ی که نه وه کانی میسر له سووریا بکوژرتین و دهست دریتی بکرتیه سه ر ژنه میسر ییه کان؟ فیرعه ون سه بریتیکی کردم وتی: سینۆه نه ی چی بکه م؟

ئایا فه رمان بده م که له بهر نه وه ی سووریا شووشی کردووه و ده بان میسری کوژراوه، سه ریا زه کانم سه د جار، سه د سربانی بکوژن؟ ئایا نه گهر نه م کاره بکرتیه به رای تو کارتیکی چاک و ژیرانه یه؟ مه گهر نه و سربانییه نه ی له بهر کوشتنی هه ندی له میسر ییه کان، ده یانکوژتین، گیانیان نییه و نه وانیش وه ک میسر ییه کان خاوه نی ژن و مندالّ نین؟ نه گهر من سزای خراپه به خراپه بده مه وه ته نها خراپه دروست ده بیت.

به لّام نه گهر سزای خراپه به چاکه کردن بده مه وه، نه گهر چی گومان ده کرتیه که خراپه ی لی دروست بیت، به لّام دلّنیام که نه و خراپه یه له وه که متره که بیان ه ویت به خراپه وه لّامی خراپه کار بیان بده نه وه. نه گهر تو پزیشکی منی و ناته ویت و ته کانت من بیمار بکات، سه بارهت به تو له سه ندنه وه له سووریا، به تاوانی کوشتنی میسر ییه کان، مه دوئی، چونکه نه م و ته یه ی تو، من زور نارحهت ده کات. له سه ر ده می خوا به تیی ئاموون خوینیان به خوین ده شوژییه وه و له سه ر کوژرانی یه ک میسری، سه د که سیان له خه لّکی ولّاته کانی تر ده کوشت. بو به کینه زیاتر ده بوو، چونکه نه و سه د که سه، ژن و مندالّ و خزمی تر بان هه بوو نه وانیش هه ولی تو له سه ندنه وه یان ده دا، به لّام ئاتوون ده لّیت نابیت به خوین رشان تو له سه ندریتیه وه، چونکه نه گهر له بری کوشتنی یه کیتک، یه کیتیکی تر بکوژرتیه وه، هه رگیز رق و کینه و لاساری له ناو ناچیت، بو به پیت ده لّیم که چیتیر له م باره یه وه له گه لّ من گفتوگو مه که و به یله من له گه لّ حه قیقته ته که ی خوّمدا بژیم و له جیاتی کینه، له لایه ن ئاتوونه وه خووشه و بیستی له دلّی خه لّکیدا دروست بکه م.

دهرده‌خست که نه‌گه‌رچی به رواله‌ت پایه‌ی نه‌و نزمتره، به‌لام له‌مانادا پیشه‌که‌ی نه‌و گرنگترو به‌رزتره و هاو‌پ‌یکانی نه‌و که‌سه‌ش و ایان نیشان ده‌دا که‌سه‌که‌ی راسته. پیشه‌ی ده‌رباریه‌کانی فی‌رعه‌ون بریتی بوو له پیتلاو دانه‌ری ده‌ربار و چه‌تردار و نانه‌وای ده‌ربار و به‌رگدروو (خه‌یات)ی ده‌ربار و شه‌رابچی و... نه‌وان له‌همه‌موو ته‌مه‌نیاندا ته‌نانه‌ت یه‌ک جاریش که‌وش و چه‌تری فی‌رعه‌ونیان هه‌لنه‌ده‌گرت و یه‌ک جاریش نانیان بو‌ نه‌ده‌کردو یه‌ک‌جاریش جامی‌کی شه‌رابیان نه‌ده‌دایه ده‌ستی، چونکه هه‌موو له‌پیاوانی ده‌رباری بوون و پیتیان نه‌نگ بوو نه‌م کارانه بکه‌ن و نه‌م نه‌رکانه‌یان به‌ بنده‌کان یان خزمه‌تکاره‌کان ده‌سپاردو له ده‌رباری (نه‌خناتوون) ته‌نانه‌ت خه‌ته‌نه‌که‌ری پاشایه‌تیشی لی‌ بوو و منیش، به‌سه‌ر قلی‌شینی پاشایه‌تی له‌قه‌له‌م ده‌درام. به‌لام سه‌رقلیشین ناوی‌کی رواله‌تی پزیشکی تاییه‌تی فی‌رعه‌ون بوو و من له‌و باوه‌ره‌دام که له نیوان ده‌رباریه‌کاندا ته‌نیا من کارم ده‌کرد.

له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌رده‌وام ناگام له‌باری ته‌ندروستی فی‌رعه‌ون بوو و نه‌و رۆژه‌ی که ده‌رباریه‌کان به‌سواری که‌شتی له (ته‌به‌سی) هوه هاتن، هه‌ر نه‌وه‌نده که گه‌یشتنه شاری ئاسو، ده‌ستیان به‌ خویندنی سروودی (ئاتوون)ی خوای نو‌ی کرد بو‌ نه‌وه‌ی وای نیشان بده‌ن که باوه‌ریان به‌خوایه‌که‌ی فی‌رعه‌ون هه‌یه. پاشان له‌و خیمانه‌ی که له که‌ناری رووبار هه‌لیان دا نیشته‌جی بوون، هه‌تا خانووه‌کانی شار دروست بی‌ و له‌وی ده‌یان‌خواردو ده‌یان‌نۆشییه‌وه و چی‌ژیان له‌ژیان وهرده‌گرت، چونکه وهرزی زستانی میسر به‌ته‌واوه‌تی کۆتایی پی هاتبوو و وهرزی به‌هار ده‌ستی پی کردبوو و بالنده‌کان ده‌یان‌خویند.

ده‌رباریه‌کان نه‌وه‌نده خزمه‌تکارو به‌نده‌یان هه‌بوو که ته‌نیا جی‌گای هه‌وانه‌وه‌ی نه‌وان، به‌ شار‌یک له‌ قه‌له‌م ده‌درا، چونکه نه‌وان نه‌یانده‌توانی به‌بی‌ بنده و خزمه‌تکار ژیان به‌سه‌ر بی‌ه‌ن و هه‌ندی له‌وان ته‌نانه‌ت توانای شوشتنی ده‌سته‌کانیشیان نه‌بوو و ده‌بوايه بنده‌کان ده‌ستیان بو‌ بشوشتنایه، به‌لام

نه‌و شاره تازهی فی‌رعه‌ون دروستی کرد

من هی‌چکه قسه‌م نه‌کرد، به‌لام نه‌مده‌توانی ده‌نگی پیاکی‌شانی سه‌رقۆچ به‌ ده‌روازه‌ی شاری (مه‌ژیدو) له‌بیر خۆم به‌مه‌وه و ده‌مزانی که‌له‌و شاره‌دا هه‌ر ژنیکی میسری بکه‌ویته ده‌ست سه‌ربازه سریانیه‌کان، به‌بی‌ ره‌زامه‌ندی ی خۆی ده‌ست دریتی ده‌کرته سه‌ری، به‌لام سه‌ره‌رای نه‌مانه، خۆش‌حال بووم له‌وه‌ی، که شیتیتیکی نه‌وها ره‌وشت جوانم ده‌بینی.

من هی‌شتا باسی ده‌رباریه‌کان (بنه‌ماله‌ی پاشایه‌تی)ی نه‌خناتوونم نه‌کردوو، که له (ته‌به‌سی) هوه هاتن. نه‌وان نه‌یان‌توانی له‌گه‌ل فی‌رعه‌وندا بی‌ن بو‌ شاری ئاسو چونکه (نه‌خناتوون) نه‌وه‌نده به‌په‌له له (ته‌به‌سی) هوه به‌ری که‌وت که ده‌رباریه‌کان به‌فریا نه‌که‌وتن له‌گه‌لیدا به‌ری بکه‌ون و نه‌وان دواپی هاتن. ژبانی ده‌رباریه‌کان، جگه له‌وه‌ی که به‌رده‌وام له‌فی‌رعه‌ونه‌وه نزیک بن و له‌کاتی پیکه‌نینی، نه‌وانیش پیکه‌نن و له‌کاتی په‌ژاره‌شدا خۆیان خه‌مبار نیشان بده‌ن، هی‌چ نامانجی‌کی تری نه‌بوو. باوکه‌کانیشیان له‌ سه‌رده‌می فی‌رعه‌ونه‌کانی پیشوو نه‌م کاره‌یان ده‌کرد و بوونیان کاربگه‌رتیییه‌کی تری نه‌بوو و نه‌وه‌کان پیشه‌و ناوی باوکیان بو‌ ده‌بووه میرات.

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا که زۆریه‌ی ده‌رباریه‌کان هی‌چ کاریکیان نه‌ده‌کرد به‌لام پیشه‌ی ره‌سمیان هه‌بوو و پله‌و پایه‌که‌ی خۆیان له‌گه‌ل یه‌کتیریدا به‌راورد ده‌کرد و هه‌ر یه‌کیکیان هه‌ولی ده‌دا وای نیشان بدات که پیشه‌ی نه‌و گه‌وره‌تر و به‌رپزتره له‌ کاری نه‌وانی تر. هه‌ندی جاریش که پیشه‌ی یه‌کیک له‌ ده‌رباریه‌کان (خزمه‌کان)ی فی‌رعه‌ون له‌ پله‌ی نه‌وانی تر به‌رزتر دهن‌رخینرا، نه‌وه‌ی تر وای

شتتیکیان هرگیز لهبیر نه دهچوو و که مته رخه مییان لیتی نه ده کرد و ئه ویش
ئه وه بوو که فیرعه ون له ههر شوپنیک بویه ئه وانیش له وی بو نایه ، بو ئه وه ی
(ئه خناتوون) بیانینیت و ناو و شیوه یانی فهراموش نه کردایه .

ئه وان کاتیک که بینیان فیرعه ون حه زده کات شاره که زوو ته واو بیت
به ننا ییشیان ده کردو خوم بینیم که هه ندی له ژنه جوانه کانی ده ربار به رووتی
له سه ر زوی داده نیشتن و خشتیان ده پری و هه ندی له پیاهه کانی شیان له
کاتیکدا که به نده کان چه تریان له بان سه ر یانه وه راگرتبوو ، که هه تاو لییان
نه دات ، خشته کانیان یه ک له دوای یه کتری له سه ر دیواره که داده نا و وه ستاکان
هه میسه له م به ننا نه زان و رپاییانه به داخ بوون چونکه ئه وان به ننا ییان نه ده زانی
و خشته کانیان به جوړیک له سه ر یه کتری داده نا که وه ستا راسته قینه کان ناچار
ده بوون ئه و دیواره نه برووختن و سه ر له نوی دروستی بکه نه وه .

ده ربار ییه کان به کاره که ی خو بانه وه ده نازین و هه موو روژتیک ده سته تلوق
کردو وه که ی خو بان نیشانی فیرعه ون ده دا بو ئه وه ی بزانیته که چه ند بو دروست
کردنی شاری خویاهه که ی ئه و زه حمه ت ده کیشن . له دوای چه ند روژیش له کاری
به ننا یی ماندوو ده بوون و بو ئه وه ی کاره که یان جوړاو جوړ بیت ، ده ستیان
به ناشتنی نه مام و باخه وانی ده کرد و ئینجا نوبه ی باخه وانه کان بوو که له تاو
تووړه بوونیان په نابینه بهر خویاهه کانی میسر ، چونکه ههر چییه ک باخه وانه کان
ده یانچاند ، ئه وان وشکیان ده کرده وه ونه مامه بچوو که کانیان له ناو ده برد و
جوگه له کانی ئاویان تیک ده دا .

باخه وانه کان و ئه وانه ی نه مامیان ده چاند نه یانده توانی به ناشکرا به رامبه ر به
پیاهه کان وخانمه ده ربار ییه کانی فیرعه ون نار ه زایی ده رپرن و بلین که ده ست
له کاری ئیمه وهرمه دهن و ، ئه وانیش به خه یالی ئه وه ی یارمه تیی باخه وانه کان
ده دهن هه موو روژتیک نازاریان ده دان و کاره کانی ئه وانیان زیاد ده کردن . به لام ئه و
ژن و پیاهه ههر زوو له نه مام ناشتن و گول چاندنیش بیتزار بوون و شه وان

میشووله نازاریانی ده دا و به یانیان ده هاتنه لای من بو چاره سه ری پیستی
له شیان . که میشووله ی پیوه دابوو و داوای مه لحه میان لی ده کردم .

هه ندیک له وانیش به دزییه وه ده گه رانه وه بو (ته بهس) بو ئه وه ی کاته کانیان
له خو شگوزه رانیدا به سه ر بیه ن و ئه وانه ش که نه یانده توانی به نه یینی بگه رینه وه ،
چونکه ئه وه نده خو بان نیشانی فیرعه ون دابوو که دیار نه بوونیان گومانی دروست
ده کرد ، له گه ل گه رماو میشووله ی ئه وی راهاتن و کاته کانی خو بان به خوار دنه وه و
یاری (زار هه لدان) ده برده سه ر .

بیناسازی شاری ئاسو به ره و پیش ده چوو و خانوه کان به رزتر ده بوونه وه و
داره کان گه وره ده بوون و زه وییه کانی ده ره وه ی شار پر ببوو له شینایی به سوود .
من نازانم بینا کانی شاری ئاسو چه ندی تیچوو ، به لام ده مزانی که هه موو ئه و
زه وی و پارانه ی که فیرعه ون له په رستگای خویاهه که ی پیشوو ده سستی که وتبوو
له دروست کردنی ئه و شاره دا خه رج کراو که میشی هیئا . ده بی ئه وه بلیم که زیرو
پاره کانی ئاموون هه مووی نه که وته ده سستی فیرعه ونه وه ، چونکه کاهینه کانی
ئاموون له بهر ئه وه ی پیشبینیان ده کرد که له وانه یه فیرعه ون خویاهه که یان له ناو
بیات ، هه ندیک له و زیرو عه مبارکراوه یان ، بهر له ده ست پیکردنی شه ر ، بو
شوینی تر گواستبووه .

بنه ماله ی پاشایه تی میسر به هو ی رویشتنی فیرعه ون ، دابه ش ببوو و شازنی
پیشوو واته دایکی (ئه خناتوون) که ناوی (تی ئی) بوو رازی نه بوو که له
ته بهس پروات و کو شکی رازاوه ی پاشایه تی به جی به یلیت . (نامی) یش که
کاهینی په رستگای گه وره ی ئاتوون بوو و پیشتر له م سه ر گوزه شته یه دا باسیم
کرد ، هه ر له **ته بهس** مایه وه له دوای رویشتنی فیرعه ون باری گوزه رانی خه لکی
ته بهس هیچ گورانیکی به خو یه وه نه دی و تنه ها فیرعه ون له وی نه مابوو و
خه لکیش رویشتنی فیرعه ونیان پی ناخوش نه بوو ، به لکو به فیرعه ونیکی
درؤزیان ده زانی و وایان بیرده کرده وه که ئیتر له شه رو نازاوه ی ئه و ئاسووده

خۆی بۆ جیبه جی کردنی کاروباری ئهوی به فیرو بدات. خودی فییره و نیش ژنه کانی تری زۆر خۆش نه ده ویست و ته نه هه ندی جار بۆ نه جامدانی ئه رکی هاوسه ریتی ده چوه لایان و من ده مزانی (نه فریتی) ی له هه موویان زیاتر خۆش ده ویست. چونکه له هه موو ژنه کانی هه رهم جوانتر بوو و له دوا ی بوونی سی کچ، هیشتا هه ر به شاجوانیکی به رجه سته له قه له م ده درا. له گه له نه وه شدا (نه فریتی) بۆ ئه و خۆشه ویستییه ی فییره ون خۆی، به قه رزاری جادوو گه ره ره ش پیسته کان ده زانی، نه ک جوانییه سروشتییه که ی خۆی و جادوو گه ره کان پیتیان گوتبوو که ئه گه ر ئه قینی میرده که ی بیاریزیت، له داها توودا کوری ده بییت.

شاری (ئاسۆی ئاتوون) به یه ک سال دروست کراو ئه گه ر که سیک میژووی دروستکردنی خانووه کانی شاری نه زانیبایه و به اتایه ته ناو ئه و شاره و بیبینیایه، وای ده زانی که هه ر نه بی ده ساله دروست کراوه، چونکه دارخورما و داری سیبه ردار و دره خته میوه داره کانیان له ره گه وه هه لکه ندبوو و هینابوویانه ئه و شاره وه و چاندبوویان. هه ندی له داره کان وشک بوونه وه، به لام له به ر ئه وه ی پیشینی وشکه وه بوونیان کردبوو ئه وه نده داریان هینابوو که شاری ئاتوون ببوو باخیکی سیبه ردار و میوه دار و له جوگه له ئاوه کان ماسیی بچووک ها تووچیان ده کرد و مرووییه کان له بان شاره وه ده فرین و ئاسکه مالییه کان له ناو ماله کاندان له ناوه راستی گو له و گیایه کان راکه راکیان ده کردو له کاتی چیشته لیتان بۆنی به هارات (ادویه) ده هات.

به م شیویه شاری (ئاسۆی ئاتوون) به ناوی (ئاتوون) وه دروست کراو کاتییک که وه رزی پاییز ها ته وه و ئاوی نیل به رز بووه وه، فییره ون به یه کجاری بریاری دا که به ره سمی ئه و شاره پیشکه شی ئاتوون بکات. ماوه یه ک به ر له وه بیناسازه کان و کریکاره کان، چوار شه قامی گه وره یان دروست کردبوو که یه کیکیان له ناو شاره وه بۆ هه ر چوار لا ده رۆشیت و له کو تایی هه ر به کییک له و شه قامانه بتیکی ئاتوون داندرا بوو. رۆژیکیان فییره ون له گه له بنه ماله ی

شاژن (نه فریتی) که ها تبه وه شاری ئاسۆ، بۆ مندال بوون گه رایه وه شاری ته به س، چونکه نه یه ده توانی چا و پۆشی له هاوکاریی مامانه ره ش پیسته کان بکات و بۆ جاری سییه م کچیکی تری بوو ناویان نا (ئانخز ئاتوون) و سه ری ئه و کچه ش وه ک سه ری دوو کچه که ی تر درێژ بوو، چونکه مامانه ره ش پیسته کان بۆ ئه وه ی (نه فریتی) له کاتی مندال بووندا به ئاسانی بزیت سه ری کچه کانیان له ناو سکی شاژندا ده گو شی و درێژیان ده کرده وه.

خه لکیش که له و ده ستکاری کردنه ی مامانه کان بی ئاگابوون، درێژ بوونی سه ری کچه کانی فییره ونیان به یه کییک له موعجیزه (په رجوو) هکان ده زانی و وایان بیر ده کرده وه که له جووری سه ری ره چه له کیکی گه وره ی خواجه کانه، که به شازاده خانمه جوانه کانی میسر به خشراره. نه فامیی خه لک گه یشتبووه راده یه ک که هه ولیان ده دا سه ری خۆیان وه ک سه ری شازاده خانمه کانی میسر لئ بکه ن و له به ر ئه وه ی له دوا ی مندال بوون ئیتر نه ده کرا سه ریان درێژ بکه نه وه و به و شیویه ناکرێ سه ری ژنیکی بالغ درێژ بکه نه وه، پرچی ده ستکردی تاییه تییان له سه ر ده کرد بۆ ئه وه ی سه ریان درێژ نیشان بدایه.

به لام شازاده خانمه کان بۆ ئه وه ی بیسه لمین که درێژ بوونی سه ری ئه وان سروشتییه نه ک ده ستکرد، هه ندی جار به بی پرچی ده ستکردو به سه ری تاشراوه وه له میواندارییه کان ئاماده ده بوون و شاعیره کان هۆنراوه یان له وه سفی سه ریان ده هۆناییه وه په بکه رتاشه کان بۆ دروست کردنی شیویه بته کانی خۆیان چاویان له نمونه ی سه ری ئه وان ده کرد.

له پاش ئه وه ی کچی سییه می (نه فریتی) ها ته دنیا وه، شاژنی میسر له (ته به س) وه بۆ شاری ئاسۆ گه رایه وه به یه کجاری له وئ مایه وه، به لام هه ره مه سه رای فییره ونی هه ر له ته به س به جی هیشته، چونکه هزی نه کرد میرده که ی له وه زیاتر سه ر قالی پیدا ویستییه کانی هه رهم بییت و ئه و وزه که مه ی

پاشایه تی و دهربارییه کان به ره و ئه و په یکه ره ی له لای باکووره وه بوو رویشتن و له وی به لینی دا که ئه و شاره همیشه به شاری ئاتوون بزانییت و تا زیندووه ئه وی بکاته باره گای همیشه یی خوی و له دوی مردنیشی تهرمه مؤمیایی کراوه کی له و شاخه بنیژن که که وتووته له لای روژه لاته وه. په یکه ر تاشه کان و ئه و به ننیانه ی که ده بویه گوژی فییره ونیان دروست بگردایه له بهر ئه وه ی که ده یانزانی ماوه ی چند سالییک له و شوینه شاخاوییانه نیشته جی ده بن به ژن و منداله کانی خویانه وه رویشتن و بهر له رویشتنیان فییره ون پینیانی گوت: چه ز ناکه م بو دروست کردنی ئارامگه که م خوتان ماندوو بکه ن و له کاره که تان په له مه که ن، چونکه ئاتوونی خوی من ده لیت نابیت تازاری که س بدیت و ئیوه ئه گهر روژانه دوو یان سی کاترمیتر (میزان) کاربکه ن له دوی چند سالییک گوپه که م دروست ده که ن و هه ول بدن خواردنی زور بخون و ژن و منداله کانیشتان باش تیر بکه ن بو ئه وه ی قه له و و جوان بن چونکه ئاتوون جوانیی خوش دویت و جوانی ده بیته هوی ئه وه ی که له خه لکیدا خوشه ویستی دروست ببیت و له گه لیک که هه موو ژن و پیاهه کانی جوان بن کینه دروست نابیت.

کاتییک که فییره ون فه رمانی دروست کردنی گوپه که ی خوی دا، گه وره کان و دهربارییه کانیش هه ولیان دا ئه وانیش گوپ بو خویان دروست بکه ن. ئه م بابه ته فییره ون و ئه وانی تریشی به ئاگا هینا که پیویستیان به (خانه ی مهرگ) هه یه . بو ئه وه ی مردوو ه کان له وی مؤمیایی بکرین و له بهر ئه وه فییره ون فه رمانی دا که باشترین مؤمییا کاره کانی (خانه ی مهرگ) ی **ته بهس** بهینن بو شاری ئاتوون.

فییره ون ده یزانی که ئه و مؤمییا کارانه له ناو په رستگای ئامووندا ده ژین و ئه وه شی ده یزانی که ته نانه ت یه ک که سیش له کریکاره کانی مؤمیایی کردن ئاموون و ئاتوون ناسن، چونکه ئه وان له بهر ئه وه ی له هه موو ماوه ی ته مه نیاندا له وی بوونه، وه کو گیانه وه ریک له قه له م دهرین که نابیت به مروقیان دابنییت. چونکه به جوړیک خویان به مردوو ه کانه وه گرتوو ه که وه ک ئه وانیان لپهاتوو ه.

ئه و روژه ی کریکاره کانی مؤمیایی کردنی **ته بهس** به سواری که شتییه وه به ره و **ته بهس** هاتن، خه لکی لووتی خویان گرت و چوونه ژوو ره وه. چونکه بونی تاییه ت به و کریکارانه له هه وادا بلاو ببوو ه و خه لکی له تاوا رایان ده کرد و ته نها من له و بونه رام نه کرد. چونکه هاته وه یادم که منیش روژیکی وه ک ئه وان له خانه ی مهرگ کارم ده کرد.

بهر له وه ی مؤمییا کاره کان بینه قه راغ شاره که (خانه ی مهرگ) یکیان بو دروست کردبوون و فییره ون منی کرده به رپرسی چاودیری دروست کردنی بینا که و ئاماده کردنی که ره سته ی کاری مؤمیایی. چونکه ده یزانی که کاهینه کانی خوی ئاتوون رقیان له مؤمییا کاره کان ده بووه وه. چونکه وایان ده یزانی که ئه وان هیشتا شوین که وتووی خوی پییشوون و هیچ یه کییک له کاهینه کانی ئاتوون ئاماده نه ده بوو چاودیری دروست کردنی ئه و خانوو ه بگرنه ئه ستوی خویان.

من کاره که ی خوم به باشی ئه نجام دا، چونکه جگه له زانیاری پییشکی، خوشم له خانه ی مهرگ کارم کردبوو و ده یزانی، که خانه ی مهرگیکی ته و او پیویستی به چ شتییک هه یه و له و خانه یه چند چه وزیکی گه وره م بو ئا و و خوی دروست کرد و چندین ته لارم دروست کرد که مؤمییا کاره کان بو دهر کردنی ناوسک و کاسه ی سه ری مردوو ه کان و پیچانه وه یان ته نگاونه بن. هه رو ه ها له بهر ئه وه ی ده یزانی که شوینی هه میشه یی کریکاره کان هه ر له ناو خانه ی مهرگدایه، بو نیشته جی بوونیان ژووری پیویستم دروست کرد. له بهر ئه وه ی که له و شاره دا خانویان بو منیش دروست کردبوو، هه ر له و شاره دا مامه وه و له وه به دوا ژیانی من له وی رووداویکی گرنگی تیادا روونه دا. چونکه له وانه یه مروث له ماوه ی چند سالییکدا هیچ شتیکی بهرچا و له ژیانیدا روونه دات و هه ندی جاریش له ماوه یه کی که مدا کاره ساتی زور رووده دات و من ماوه ی ده سال له شاری ئاسو مامه وه و له م ماوه یه دا کاره کانم هه مووی هه رو ه ک یه ک بوو و هه موو روژییک نه خوشه کانم له ماله وه چاره سه ر ده کرد و هه موو روژیکییش ده چوومه کوشکی

فیرعهون و هه‌ندی جاریش له ژبانی من و دانیشتووانی تری شاری ئاسۆ هه‌ندی شت روویداوه که له رووداوه‌کانی تری ئه‌و ساله به‌بایه‌خ تر بوو.

له‌ماوه‌ی مانه‌وه‌م له شاری ئاتوون زانیاریم هیچ زیادی نه‌کرد، به‌لام له‌و شتانه‌ی که له‌سه‌رده‌می گه‌نجیتیم فیری ببووم، سوووم وهرده‌گرت و وه‌ک می‌ش هه‌نگوین بووم که له‌ زستاندا هه‌نگوینی تازه دروست ناکات و له‌وه‌ی له‌هاویندا کو‌ی کردۆته‌وه که‌لک وهرده‌گرت. دوور نییه که له‌م ده‌ساله‌دا تیپه‌ریبونی کات رووچی منی گۆربیت. چونکه تیپه‌رینی شه‌وو روژ وه‌ک به‌ردتیک که ئاو به‌سه‌ریدا بروت کار له‌ مرۆف ده‌کات. ئاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که نه‌رم و ره‌وانه به‌لام به‌رد ده‌تاشیت و سافی ده‌کات و تیپه‌رینی کاتیش رووچ ده‌تاشیت و شیوه‌یه‌کی تری به‌سه‌ردا ده‌هینیت.

من به‌هۆی زیاد بوونی ته‌مه‌نم قورس ترو سه‌لار تر ببووم و ئیتر وه‌کو سه‌رده‌می گه‌نجیتیم به‌زانست و زیره‌کییه‌که‌ی خۆم نه‌ده‌نازیم و له‌وانه‌یه ئه‌وه‌ی بووه هۆی له‌سه‌ر خۆی و ره‌وشت به‌رزیم، ئه‌وه بوو بیت که کاپتا به‌رده‌وام پیتی نه‌ده‌گوتم: تو پزیشکیکی گه‌وره‌یت و ده‌بی هونه‌ره‌که‌ی خۆت بناستینی بو ئه‌وه‌ی قه‌درت بگرن. کاپتا له‌و شاره نه‌بوو به‌لکو هه‌ر له **ته‌به‌س** ده‌ژیاو له‌وی مه‌یخانه‌که‌ی خۆی و داراییه‌که‌ی منی به‌رپوه ده‌برد.

شاری ئاسۆ له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به‌جیگای نیشته‌جی بوونی فیرعه‌ون له‌قه‌له‌م ده‌درا، به‌لام به‌شیوه‌یه‌ک ده‌بیرده‌ سه‌ر که ده‌تگوت له‌ دنیا‌یه‌کی تردا، جگه له‌ میسر دروست کراوه ده‌نگدانه‌وه‌ی رووداوه‌کانی جیهانی ده‌روه‌ه وه‌ک شه‌وقی مانگ، که شه‌وتیک له‌ئاو بدات و دوابی نه‌مینیت، ده‌گه‌یشه شاری ئاسۆ. بو فیرعه‌ون شاره‌کانی تری میسر وه‌ک ئه‌وه بوو که نه‌بیت، چونکه ئاگای له‌ رووداوه‌کانی ئه‌و شارانه نه‌بوو. ئه‌و نه‌یده‌زانی که له‌شاره‌کانی تر وشکه سالی و نه‌بوونی و ئازار فه‌رمانه‌ه‌وایی ده‌کات، چونکه ده‌ربارییه‌کان هه‌رگیز راستییه‌که‌یان پتی نه‌ده‌وت و ده‌یانزانی که نابیت ئه‌و شتانه‌ی پتی بلین که

ده‌بیته هۆی دلته‌نگ بوونی. ئه‌گه‌ریش هه‌ندی جار ناچار ده‌بوون که چه‌ند شتیکی پتی بلین (چونکه ده‌یانزانی چاره‌یه‌کی تریان نییه) به‌جۆرتیک ئه‌و شتانه‌یان له‌ به‌ینی شتی چاکی وه‌کو هه‌نگوین و گو‌ل و شته بو‌ن خۆشه‌کان، ده‌پیتچایه‌وه، که فیرعه‌ون هه‌ستی به‌ گرنگیی ئه‌و رووداوانه نه‌ده‌کردو له‌به‌ر ئه‌وه راستییه‌کانیان پتی نه‌ده‌وت تا‌کو تووشی ژانه سه‌ر نه‌بیت.

شاری **ته‌به‌س** له‌لایه‌ن (ئامی) کاهینی گه‌وره‌ی (**ته‌به‌س**) به‌رپوه ده‌چوو و فیرعه‌ون هه‌ر شتییک که بو پاشایه‌تی و ده‌سه‌لاتداریتی دزیوی بووایه، وه‌ک وهرگرتنی سه‌رانه (باج) و دادپه‌ره‌وه‌ری کردن و بازرگانی، له **ته‌به‌س** هیشته‌بوویه‌وه بو‌یه **ته‌به‌س** وه‌کو جارن به‌پایته‌ختی راسته‌قینه‌ی میسر له‌قه‌له‌م ده‌دراو شاری ئاسۆ به‌جۆره پایته‌ختیکی کاتی له‌قه‌له‌م ده‌درا. ئامی خه‌زووری ئه‌خاناتوون بوو و فیرعه‌ون متمانه‌یه‌کی زۆری پیتی هه‌بوو و کاهینی گه‌وره‌ی ئاتوون وه‌کو پاشایه‌کی راسته‌قینه له **ته‌به‌س**-دا فه‌رمانه‌ه‌وایی ده‌کرد. له‌ دوا‌ی رووخانی خوای ئاموون ئیتر هیچ هیتیک نه‌بوو دژایه‌تی فیرعه‌ون بکات و بتوانی ببیته به‌ره‌ست بو‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی. که‌واته (ئامی) یش که به‌ ناوی فیرعه‌ون و خوای نوپوه له **ته‌به‌س** فه‌رمانه‌ه‌وایی ده‌کرد، نارازی نه‌بوو و (ئامی) وای بیر ده‌کرده‌وه که له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوای کو‌ن له‌ ناو چوووه و ده‌سه‌لاتی نویش له‌ میسرده‌ چه‌سپاوه، ئیتر چی تر نا‌ارامی و په‌ریشانی دروست نابیته‌وه.

ده‌سه‌لاتی ئامی ئه‌وه‌نده به‌رفراوان بوو که هه‌موو که‌سیک و هه‌موو شتیکی ده‌گرته‌وه و ئه‌گه‌ر دوو جووتیار، یان دوو باره‌ر (حه‌مال) نا‌کوکیان په‌یابکرده‌وه، ده‌بویه کیشه‌که‌یان له‌ لایه‌ن کاهینی گه‌وره، یان ژێرده‌سته‌کانی چاره‌سه‌ر بکرده‌وه (ئامی) له‌وه‌ی که فیرعه‌ون له‌ شاری ئاسۆ ده‌مینیته‌وه و ناگه‌ریته‌وه خۆش‌حال بوو، چونکه ده‌یزانی که ئه‌گه‌ر فیرعه‌ون بگه‌ریته‌وه بو **ته‌به‌س**، گرفت بو‌ ئه‌و دروست ده‌کات. کاهینی گه‌وره بو‌ ئه‌وه‌ی فیرعه‌ون خۆش‌حال بکات، رازاندنه‌وه‌ی شاری ئاسۆ دیاریی گرانه‌های بو‌ ده‌ناردو فیرعه‌ون

هەر چه‌نده زێرو پارهی بۆ ته‌واو کردنی شارە تازە‌که بویستایه ، کاهینی گه‌وره بۆی ده‌نارد .

هورم هه‌ب له شاری (مه‌مفیس) فه‌رمانه‌روایی ده‌کرد و ئاسایش و هه‌تیمی ولاتی ده‌پاراست . چونکه ئه‌و هه‌تیزی ئه‌ژنۆی هه‌موو فه‌رمانبه‌ریکی باج بوو ، که بۆ سه‌ندنی سه‌رانه له خه‌ڵک ده‌چوون و هه‌تیزی بازووی هه‌ر په‌یکه‌رتاشه‌یکیش بوو که ناوی ئاموونی له سه‌ر بت و په‌رستگاگان و گوڤه‌کان ره‌ش ده‌کرده‌وه و له جیاتی ئه‌وه ناوی ئاتوونی له‌سه‌ر هه‌لده‌که‌ند .

فیرعه‌ون فه‌رمانی دابوو که ته‌نانه‌ت گوڤی باوکیشی بکه‌نه‌وه و ناوی ئاموونی له‌ناو ئارامگه‌که و له سه‌ر روو‌پۆشی مۆمیایه‌که ره‌ش بکه‌نه‌وه له جیاتی ئه‌وه ناوی ئاتوون بنووسن . جا کاتیکی که گوڤی باوکی (ئه‌خاتوون) کرایه‌وه ، ئیتر دیاره گوڤی خه‌ڵکی ئاسایش هه‌ر ده‌کرایه‌وه و ناوی خوای نوێیان له جیاتی ئاموون ده‌نووسی . کاتیکی که ویستیان ناوی ئاموون له سه‌ر گوڤه‌کان نه‌هه‌تلن و ئاتوونی لێ بنووسن ، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که هه‌لکه‌ندنی گوڤ له میسر قه‌ده‌غه‌بوو ، به‌لام ئامی ره‌خنه‌ی نه‌گرت . چونکه ئه‌و په‌یاوێکی زه‌ره‌ک بوو و ده‌بیزانی که تا ئه‌و کاته‌ی فیرعه‌ون بۆ شه‌رکردن له‌گه‌ڵ مردووه‌کان ده‌چیت ، کارو فه‌رمانه‌کانی ، مه‌ترسیی بۆ زه‌بندووه‌کان نییه و مرۆف ده‌بێ نه‌فام بیت که به‌ رێگاگرتن له‌ کارێ که دژی مردووه‌کانه ، فیرعه‌ون له‌ خۆی په‌ره‌نجیت .

له‌پاش شه‌ری ناوخۆی (ته‌به‌س) ، که له‌ نیوان لایه‌نگرانی خوای نوێ و خوای کۆن ، که پێشتر باس‌م کرد ، ولاتی میسر ماوه‌یه‌ک ئارامیی به‌خۆیه‌وه بینی و (ئامی) کاهینی گه‌وره ، وه‌رگرتن و سه‌ندنی سه‌رانه (مالیات)ی به‌چهند باج وه‌رگرتیکی گه‌وره سپارد و ئه‌وانیش به‌ هۆی چهند باج وه‌رگرتیکی بچووه‌که‌وه سه‌رانه‌یان له‌ خه‌ڵکی ده‌سه‌ندو له‌پاش هه‌ر ده‌وره‌یه‌کی وه‌رگرتنی باج ، باج بده هه‌ژاره‌کان ، که‌به‌پیتی یاسای گشتی ، زیاتر له‌ باج بده ده‌وله‌مه‌نده‌کان ئه‌رکیان ده‌که‌وته‌سه‌رشان ، خۆلیان به‌سه‌ر خۆیاندا ده‌کردو کراسیان له‌به‌رخۆیاندا ده‌دراند

که باج وه‌رگه‌ره‌کان به‌چاوی به‌زه‌بیه‌وه سه‌یری بکه‌ن . به‌لام که‌س سه‌رنجی نه‌ده‌داپێیان ، چونکه بینینی په‌یاوێکی هه‌ژار که گرفتاری سه‌تمی فه‌رمانبه‌رانی وه‌رگرتنی باج بووبیت ئه‌وه‌نده ئاساییه ، که که‌س سه‌کی پیتی نه‌ده‌سووتا .

هه‌روه‌ها له‌دوای هه‌ر جارێک ، باج وه‌رگه‌ره‌کان له‌ سالی رابردوو ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌بوون و ئه‌مه‌ش بنچینه‌یه‌کی سه‌ره‌کییه که چاره‌سه‌ری نییه و تاجیه‌هان بمیتنی سه‌رانه له‌ خه‌ڵکی ده‌سه‌ندری و فه‌رمانبه‌ره‌کانی باجیش به‌ زیانی میری بیت یان به‌زه‌ره‌ری خه‌ڵکی ده‌وله‌مه‌ند ده‌بن و ته‌نها به‌یه‌ک شه‌یوه ده‌کرێ رینگا له‌ زه‌نگین بوونی فه‌رمانبه‌رانی باج بگه‌ردریت و ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که باج هه‌ر نه‌بیت و ئه‌مه‌ش مومکین نییه .

له‌ شاری (ئاسۆ) ، (نه‌فرتی تی) چواره‌مین کچی خۆی به‌ دنیا هه‌تیا و له‌دایک بوونی کچی چواره‌م به‌راوه‌یه‌ک بووه هۆی به‌ده‌ختی ، که نه‌هامه‌تی شه‌رشی سوورباشی له‌ بیر برده‌وه (که‌له‌ داها‌توو دا باس ده‌کریت که چۆن سووربا شه‌رشی له‌ دژی فیرعه‌ون کرد) .

(نه‌فرتی تی) له‌ دوای ئه‌وه‌ی کچی چواره‌می بوو هه‌موو که‌سه‌تکی تاوانبار ده‌کرد که جادوو‌یان لێی کردووه‌و بوونه‌ته هۆی ئه‌وه‌ی که دیسانه‌وه کچی ببێ و به‌ره‌و ته‌به‌س رویشته‌ بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تی له‌ جادووگه‌ره ره‌ش پێسته‌کان وه‌رگرتی و ئه‌وان ئه‌و جادوو‌هی که خه‌ڵکی له‌ ئه‌ویان کردووه ، پووچه‌لی بکه‌نه‌وه .

١- ناوی یه‌که‌م جاری ئه‌م فیرعه‌ونه (ئاموون هه‌ته‌پ)ی چواره‌م بوو و ناوی یه‌که‌می وانیشانه‌دات که (ئاموون)ی خۆش ده‌ویست به‌لام دوایی پرۆای به‌ (ئاتوون) هه‌تیا و ناوی خۆی کرده (ئه‌خاتوون) واته (ئه‌و که‌سه‌ی ئاتوونی خۆش ده‌ویت) و ئه‌و ئاتوونی به‌ خوای ته‌نیا و نه‌بینراو ده‌زانی و له‌ ده‌رگای خوای ته‌نیا و نه‌بینراو مونا‌جاتی ده‌کرد . و .

٢- له‌ میسری کۆن ، وه‌ک ئێران له‌ سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشیه‌یه‌کان رۆژه‌کانیان به‌

ناوی ئەستێرەکانی ئاسمانەوه ناو نابوو و مەبەست لە (ئەستێرە ی سەگ) ئەستێرە یەکی درەوشاوەیە کە یەکیکە لە کۆمەڵە ئەستێرەکانی سەگی گەورە (کلب الاکیر) و ناوی یەکیک لە رۆژەکانی میسر بوو. و.

کۆتایی بەرگی یەکه می کتیبی سینۆهه - پزیشکی تایبەتی فیرعهون

۳- ئەم پەیکەرە ی شازنی میسر کە (توقس) دروستی کردوو ئەستێرە ماوهو ماوهیک لە مۆزەخانە ی (بەرلین) بوو پاشان فوئادی یەکه م، پاشای میسر داوای لە حکومەتی ئەلمانیا کرد کە ئەو پەیکەرە ی، شوێنە وارناسانی ئەوروپی لە کاتی هەڵکەندنیان، لە میسر دۆزیویانە تەوه بگەرێنێتەوه بۆ میسر و حکومەتی ئەلمانیاش بەتەکە ی پێدانهوهو بەو پێیە پەیکەرە ی (نەفر تی تی) دەبێ ئێستا لە یەکیک لە مۆزەخانەکانی میسر بێت. و.

۴- دنیای مەغریب لە میسر جیگای مردووکان و هەرۆهە دنیای ژبانی نەمریش بوو. وەرگێر.

۵- میسر یەکان یەکه م میللەتن کە زانیویانە، زەوی کە بەدەوری خۆردا دەسوورپێتەوه هەر بیست و حەوت هەزار سال جارێک، دەگاتە ئاست ئەستێرە یەکی تایبەت و بە ئەم سەردەمە بیست و حەوت هەزار سالە یان دەوت سالی جیھانی-و.

۶- (شاری ئاسۆی ئاتوون) لە زمانی فارسیدا لە کاتی دەرپرین قورسەو لەبەر ئەوهی کە ناوی میژوو ییە نابیت بگۆردریت. هەرۆهە پیتی (نون) و پیتی (م) لە هەندی لە زمانە ئەوروپیەکاندا لە یەکتەرەوه نزیکەوه هەندی لە میژوو ناسانی ئەوروپی لە سەر شپۆه ی یۆنانییەکانی کۆن (ئاتوون) بە (ئاتوم) یش ناو دەبەن- و.

۷- دارەرا (اسکلە) شوێنی وەستانی کەشتی لە کەناری رووبار یان دەریا- شوێنی بارکردن و داگرنتی کەلو پەلی کەشتییەکان. وەرگێری کوردی

۸- (تاق: بنمیچی چەماوه. کە لە شپۆه ی کەوانە ییدا لەسەر دەرگا یان لەژێر پرد دروست دەکریت - لە شپۆه ی میحراب. و. کوردی) دروستکردنی تاقی (نصرە) کە لە سەردەمی رۆمانییەکانەوه بۆ ریزلێگرتن لە سەرکەوتووەکانی شەر بپوه شتیکی باو، لە داھینانی رۆمیەکان نەبوو، بەلکو ئەوان لە میسر (کریت) هەو فیری ئەم کارە بوون و لە میسر و کریت تاقیان بۆ خواپەکان دروست دەکرد. و.
